

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/8

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 5. veljače 2026.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 5. veljače 2026. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića, ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Marina Piletića, ministra demografije i useljništva Ivana Šipića i državne tajnike dr. sc. Irenu Petrijevcānin, Tomislava Bilandžića, Nevenku Lastrić-Đurić, Ivana Vidiša i Željku Josić, dr. med.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/25-01/75
URBROJ: 50301-04/32-26-9

Zagreb, 5. veljače 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra unutarnjih poslova dr. sc. Davora Božinovića, ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Marina Piletića, ministra demografije i useljništva Ivana Šipića i državne tajnike dr. sc. Irenu Petrijevcin, Tomislava Bilandžića, Nevenku Lastrić-Đurić, Ivana Vidiša i Željku Josić, dr. med.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O STRANCIMA

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Važeći Zakon o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25., u daljnjem tekstu: Zakon), sadrži odredbe vezane za ulazak državljana trećih zemalja u Republiku Hrvatsku, vize, odredbe vezane za rad, reguliranje privremenog boravka državljana trećih zemalja (u svrhu spajanja obitelji, srednjoškolskog obrazovanja, studiranja, istraživanja, humanitarnih razloga, životnog partnerstva, rada, rada upućenih radnika iz drugih država članica Europskoga gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP) i Švicarske Konfederacije, boravka osobe s dugotrajnim boravkom u drugoj državi članici EGP-a, boravka u druge svrhe, digitalnih nomada, useljavanja i povratka hrvatskog iseljenništva, autonomnog boravka) te reguliranje stalnog i dugotrajnog boravka u Republici Hrvatskoj.

Zakonom, između ostalih, prenesena je Direktiva 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice i o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici.

Međutim, navedena Direktiva stavlja se izvan snage s učinkom od 22. svibnja 2026. novom Direktivom (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2024/1233).

Direktivom (EU) 2024/1233 utvrđuje se skup pravila kojima se uređuje postupak rješavanja zahtjeva za jedinstvenu dozvolu koja obuhvaća i boravišnu i radnu dozvolu u okviru jedinstvenog upravnog akta. Odnosi se na državljane trećih zemalja koji imaju sklopljene ugovore o radu s domaćim poslodavcima, a donosi niz novosti u odnosu na dosadašnje uređenje (npr. rok rješavanja zahtjeva, dopuštena nezaposlenost, promjena poslodavca nakon šest mjeseci rada). Sukladno članku 18. Direktive (EU) 2024/1233, države članice obvezne su donijeti zakone i druge propise koji su potrebni radi njena prenošenja do 21. svibnja 2026.

Nadalje, odredbe Zakona potrebno je uskladiti s Paktom o migracijama i azilu koji uvodi nova pravila za upravljanje migracijama i uspostavu zajedničkog sustava azila na razini EU-a. Pakt obuhvaća 10 zakonodavnih akata Europske unije usvojenih 14. svibnja 2024. Paktom se

uvodi sveobuhvatan pristup za jačanje i integraciju najvažnijih politika Europske unije o migracijama, azilu, upravljanju granicama i integraciji. Njegova pravila namijenjena su dugoročnom upravljanju migracijama i njihovoj normalizaciji, a članicama Europske unije omogućuju fleksibilnost u rješavanju specifičnih problema s kojima se suočavaju i potrebne mjere za zaštitu osoba kojima treba pomoć.

Slijedom navedenoga, Zakon je potrebno mijenjati i zbog provedbe Pakta o migracijama i azilu, odnosno osigurati provedbu Uredbe (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća, Uredbe (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817, Uredbe (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama, Uredbe (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 i Uredbe (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU.

Zakonom koji je stupio na snagu 1. siječnja 2021. propisani su uvjeti izdavanja dozvola za boravak i rad državljanima trećih zemalja. Zakonom je uveden fleksibilan model zapošljavanja stranaca u Republici Hrvatskoj koji može brzo i adekvatno odgovoriti na potrebe tržišta rada. Nakon stupanja na snagu Zakona podaci su ukazivali na stalno povećanje broja izdanih dozvola za boravak i rad, te je tako u prvoj godini primjene Zakona, odnosno 2021. godine izdano 81.995 dozvola za boravak i rad, u 2022. godini izdano je 124.121 dozvola za boravak i rad, u 2023. godini izdano je 172.499 dozvola za boravak i rad, a u 2024. godini izdano je 206.529 dozvola za boravak i rad, što je povećanje od 151,88 % u odnosu na 2021. godinu, te 530,93 % u odnosu na 2018. godinu.

Nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 40/25.) 15. ožujka 2025. došlo je do blagog smanjivanja broja izdanih dozvola za boravak i rad, te je 2024. godine izdano 206.529 dozvola, a 2025. godine izdano je 170.723 dozvola za boravak i rad (17,3 % manje). Do smanjenja broja izdanih dozvola za boravak i rad došlo je, između ostaloga, zbog promjene uvjeta za davanje pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (npr. nemogućnost dokazivanja obavljanja gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj, uveden je omjer zaposlenih domaćih i stranih radnika i u deficitarnim zanimanjima, uvedena je obveza podmirenih svih javnih davanja, a ne samo po osnovi poreza na dohodak i doprinosa za obvezna osiguranja), kao i zbog novih instituta (mogućnosti olakšanog mijenjanja deficitarnog zanimanja kod istog poslodavca, te olakšana promjena poslodavca u istom zanimanju), zbog čega više nije nužno pokretati postupak izdavanja nove dozvole za boravak i rad.

Trenutni model izdavanja dozvola za boravak i rad državljaninu treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad ne omogućava promjenu zanimanja koje nije deficitarno kod istoga poslodavca, niti promjenu poslodavca prije godine dana u drugom zanimanju, što znači da je u tim slučajevima potrebno provesti novi postupak izdavanja dozvole za boravak i rad (podnošenje zahtjeva, novo mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, plaćanje upravnih

pristojbi, te ishođenje nove biometrijske dozvole boravka), što predstavlja administrativno opterećenje tijela koja sudjeluju u postupku, državljana trećih zemalja, kao i poslodavaca.

Policijske uprave odnosno policijske postaje u roku propisnom za izdavanje dozvole za boravak i rad od 15 dana objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj, nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije, bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. Ulaskom Republike Hrvatske u schengenski prostor državljani država kojima je za ulazak potrebna viza, za odlazak u druge države članice schengenskog prostora nisu u obvezi ishoditi dodatnu vizu za slobodu kretanja do 90 dana na području drugih država članica ako imaju biometrijsku dozvolu boravka koju je izdala Republika Hrvatska.

Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje donosi odluku o zanimanjima za koje poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada, pa je tako određeno da su neka zanimanja deficitarna na području cijele Republike Hrvatske (npr. u djelatnosti graditeljstva: zidar, tesar, armirač itd.), neka zanimanja su deficitarna na području samo nekih županija (npr. konobar i kuhar na području Istarske, Primorsko-goranske, Zadarske, Ličko-senjske, Šibensko-kninske, Splitsko-dalmatinske, Dubrovačko-neretvanske, Zagrebačke, Međimurske, Krapinsko-zagorske i Varaždinske županije i Grada Zagreba), dok su određena zanimanja deficitarna na području određenih županija samo u određenom vremenskom razdoblju (npr. prodavač - samo za razdoblje rada od 1. svibnja do 30. rujna na području Istarske i Dubrovačko-neretvanske županije). U primjeni važećeg modela izdavanja dozvola za boravak i rad uočeni su određeni izazovi u smislu da poslodavci ishoduju dozvole za boravak i rad na području određene policijske uprave gdje je određeno zanimanje deficitarno, a šalju državljanina treće zemlje na rad na područje policijskih uprava gdje to zanimanje nije deficitarno, već je potrebno provesti test tržišta rada. Na navedeni način zaobilazi se institut testa tržišta rada i narušava tržište rada.

U praksi su se pojavili slučajevi kada poslodavci traže test tržišta rada za nedeficitarno zanimanje npr. vozača taksija u manjem gradu gdje doista postoji manjak osoba tog zanimanja, međutim nakon pozitivnog testa tržišta rada i izdavanja dozvole za boravak i rad poslodavac ne zapošljava strane radnike u tom gradu, već šalje radnike na rad na područje druge policijske uprave gdje nije proveden test tržišta rada jer postoji veći broj domaćih radnika tog zanimanja i test tržišta rada bi vjerojatno bio negativan, a zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad je odbijen. Na navedeni način zaobilazi se institut testa tržišta rada i narušava tržište rada.

Zakonom nije ograničeno da državljani trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad bez testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za obnovu potresom oštećenih zgrada na području Grada Zagreba, Krapinsko-zagorske županije, Zagrebačke županije, Sisačko-moslavačke županije i Karlovačke županije, rade na području drugih policijskih uprava gdje je potrebno ishoditi dozvole za boravak i rad u djelatnosti graditeljstva na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

Zakonom je propisano da poslodavci za sezonske radnike svake sezone isporučuju nove dozvole za boravak i rad, što predstavlja administrativno opterećenje svih dionika u postupku izdavanja odobrenja dozvola za boravak i rad za sezonske radnike.

Zakonom je propisano pravilo da državljani trećih zemalja kojima je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnose u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske u inozemstvu. Međutim, određenim kategorijama državljana trećih zemalja navedenima u članku 58. stavku 3. Zakona, uključujući i studente, omogućeno je podnošenje zahtjeva za schengensku kratkotrajnu (C) vizu, kako bi po dolasku u Republiku Hrvatsku podnijeli zahtjev za odobrenjem privremenoga boravka u nadležnim policijskim upravama odnosno policijskim postajama. Preporuka Schengenske evaluacije je da se navedenim kategorijama državljana trećih zemalja koji planiraju boraviti dulje od 90 dana u Republici Hrvatskoj ne izdaje kratkotrajna viza (C) već dugotrajna viza (D).

Važećim Zakonom nije propisana obveza da državljanin treće zemlje poznaje hrvatski jezik i latinično pismo za izdavanje ili produljenje dozvole za boravak i rad, već je poslodavac slobodan prilikom selekcijskog postupka propisati uvjete koji su mu potrebni za obavljanje tog radnog mjesta.

Studentima državljanima trećih zemalja privremeni boravak odobrava se u trajanju do godine dana odnosno do kraja akademske godine. Strani studenti koji su na visoka učilišta upisani na cjeloviti studij završetkom akademske godine trebaju svake godine ponovno produžavati privremeni boravak, što predstavlja administrativno opterećenje dionika u postupku izdavanja odobrenja privremenog boravka.

Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Predloženim izmjenama i dopunama uredit će se:

- preuzimanje Direktive (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici
- provedba Uredbe (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća; Uredbe (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817; Uredbe (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama; Uredbe (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 i Uredbe (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU

- odredbe u dijelu zapošljavanja državljana trećih zemalja
- poznavanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma kao uvjeta za produljenje dozvole za boravak i rad, ako je strani radnik u Republici Hrvatskoj boravio najmanje godinu dana
- omogućavanje reguliranja privremenog boravka u svrhu studiranja na rok do tri godine
- propisivanje izdavanja dugotrajne vize (D) za kategorije državljana trećih zemalja iz članka 58. stavka 3. Zakona, koji mogu podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u policijskim upravama odnosno policijskim postajama
- dodatno usklađivanje prekršajnih odredbi s materijalnim odredbama.

Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Donošenjem predloženog zakona omogućit će se reguliranje boravka državljana trećih zemalja kako nalaže Direktiva (EU) 2024/1233, odnosno izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad u okviru jednog upravnog akta.

Na temelju propisanog roka od 90 dana (koji uključuje i provedbu testa tržišta rada) za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad policijske uprave odnosno policijske postaje moći će ocijeniti radi li se o poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku, čime će se smanjiti mogućnost zlouporabe postupka izdavanja dozvola za boravak i rad.

Smanjit će se administrativno opterećenje svih dionika postupka, na način da je omogućena olakšana promjena svih zanimanja kod istog poslodavca, a ne samo promjena u deficitarnim zanimanjima. Omogućit će se olakšana promjena poslodavca radi usklađivanja s novom Direktivom 2024/1233, uz iznimku ako se radi o zaposlenju kod poslodavca koji je ishodio dozvolu za boravak i rad na temelju koje je državljanin treće zemlje došao u Republiku Hrvatsku, kada se promjena poslodavca dozvoljava nakon šest mjeseci. U navedenim slučajevima nema potrebe izdavanja nove dozvole za boravak i rad i provođenja cjelokupnog upravnog postupka, već će unutar važenja dozvole za boravak i rad navedeno biti moguće bez dodatnog administrativnog tereta.

Adresirat će se uočeni izazovi u primjeni važećeg modela rada na temelju izdanih dozvola za boravak i rad, na način da će se propisati zabrana državljanima trećih zemalja da rade, poslodavcima da zapošljavaju, a korisnicima da se koriste radom državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad za deficitarno zanimanje, da se s takvom dozvolom radi na području onih policijskih uprava u kojima to zanimanje nije deficitarno (ne nalazi se na listi deficitarnih zanimanja Upravnog vijeća Hrvatskog zavoda za zapošljavanje). Također, propisat će se zabrana državljanima trećih zemalja da rade, poslodavcima da zapošljavaju, a korisnicima da se koriste radom državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju provedenog testa tržišta rada na jednom području, da se s takvom dozvolom radi na području onih policijskih uprava u kojima test tržišta rada nije proveden. Omogućit će se poslodavcima da naknadno zatraže test tržišta rada za područja koja su im od interesa.

Omogućit će se da poslodavci za sezonske radnike ishoduju dozvole za boravak i rad s rokom važenja do tri godine, unutar kojih bi državljani trećih zemalja mogli raditi do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje za istog poslodavca, u istom ili srodnom zanimanju, što će smanjiti administrativno opterećenje dionika u postupku izdavanja odobrenja dozvola za boravak i rad za sezonski rad.

Studentima državljanima trećih zemalja omogućit će se reguliranje privremenog boravka u svrhu studiranja s rokom važenja do tri godine. Na taj način olakšavaju se administrativni postupci za studente na cjelovitom studiju i smanjuje administrativno opterećenje za obradu zahtjeva za produženjem privremenog boravka. U cilju kontrole odobrenih privremenih boravaka, propisana je obveza stranim studentima kojima je privremeni boravak odobren do tri godine, da do 31. listopada svake akademske godine policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostave potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini.

Propisivanje uvjeta poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma u postupku produljenja dozvole za boravak i rad ili izdavanju dozvola za boravak i rad koje se izdaju na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje državljanima trećih zemalja koji su u Republici Hrvatskoj boravili najmanje godinu dana, imalo bi dodatni poticaj za njihovu daljnju integraciju u hrvatsko društvo, dodatno bi se učinio iskorak u unaprjeđenju njihove jezične kompetencije te osim njihove brže integracije, poznavanjem hrvatskog jezika i latiničnog pisma im se otvara mogućnost boljeg pozicioniranja i konkurentnosti na tržištu rada.

Izmijenjenim prekršajnim odredbama predlaže se usklađivanje s novim materijalnim odredbama, čime će se uputiti jasna poruka o pravnim dobrima koja se njime štite, signalizira se netolerancija na određena ponašanja kojima se krše odredbe Zakona te će predstavljati odvraćajući element za činjenje prekršaja propisanih Zakonom.

Provedbom predloženog zakona, osigurat će se administrativno rasterećenje poslodavaca te službenika policijskih uprava odnosno policijskih postaja, učinkovitije provođenje postupaka te zaštita radnika-državljana trećih zemalja i zadržavanje postojeće strane radne snage, uz poštivanje svih sigurnosnih aspekata.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA

Članak 1.

U Zakonu o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.), u članku 2. stavku 1. podstavak 9. mijenja se i glasi:

„- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom (SL L 16, 23.1.2004.)“.

Podstavci 16. i 17. brišu se.

Dosadašnji podstavci 18. - 21. postaju podstavci 16. - 19.

Na kraju dosadašnjeg podstavka 21., koji postaje podstavak 19., briše se točka i dodaje se podstavak 20. koji glasi:

„- Direktiva (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (preinaka) (SL L, 2024/1233, 30.4.2024.). “.

U stavku 2. podstavak 5. mijenja se i glasi:

„- Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (kodifikacija) (SL L 77, 23.3.2016) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L 2024/1717, 20.6.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2016/399)“.

Podstavak 7. mijenja se i glasi:

„- Uredba (EU) br. 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28.11.2018.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2025/2441 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2025. o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 u pogledu revizije mehanizma suspenzije (SL L 2025/2441, 10.12.2025) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2018/1806)“.

Podstavak 14. mijenja se i glasi:

„- Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i

stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22.5.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347)“.

Na kraju podstavka 14. briše se točka te se dodaju podstavci 15. - 18. koji glase:

- „- Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.5.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348)
- Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L, 2024/1349, 22.5.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1349)
- Uredba (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama (SL L, 2024/1352, 22.5.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1352)
- Uredba (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817 (SL L, 2024/1356, 22.5.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1356).“.

Članak 2.

U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. - 61. koje glase:

- „56) *jedinstveni postupak obrade zahtjeva* je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola
- 57) *jedinstvena dozvola* je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad)
- 58) *radnik iz treće zemlje* je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje)
- 59) *dubinska provjera* je provjera na vanjskoj granici državljana trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak utvrđene u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399, a provodi se sukladno Uredbi (EU) 2024/1356
- 60) *postupak povratka na granici* je postupak vraćanja odbijenih tražitelja međunarodne zaštite sukladno Uredbi (EU) 2024/1349
- 61) *postupak odobravanja međunarodne zaštite na granici* je postupak koji se provodi sukladno Uredbi (EU) 2024/1348.“.

Članak 3.

U članku 35. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Dugotrajna viza je odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana te se izdaje:

- državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza
- državljaninu treće zemlje kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, a zahtjev za odobrenje privremenog boravka može podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji sukladno članku 58. stavku 3. ovoga Zakona.“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od:

- početka roka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj
- u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona kada rok valjanosti ne može biti raniji od datuma početka namjeravanoga putovanja
- u slučaju iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona rok valjanosti ne može biti raniji od početka tekućeg razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.“.

Članak 4.

U članku 37. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize podnosi se:

- najranije tri mjeseca prije, a najkasnije tri mjeseca nakon početka valjanosti privremenoga boravka ili dozvole za boravak i rad
- u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona zahtjev se može podnijeti najranije šest mjeseci prije početka namjeravanoga putovanja te u pravilu najkasnije 15 dana prije početka namjeravanoga putovanja
- u slučaju iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona zahtjev se podnosi najranije tri mjeseca prije početka razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.“.

Članak 5.

U članku 38. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi:

„5. državljanin treće zemlje ima odobren privremeni boravak ili izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, osim u slučaju iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona kada se prilaže dokumentacija kojom se dokazuju svrha i uvjeti boravka u Republici Hrvatskoj“.

Članak 6.

U članku 40. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. ima odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, osim u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona kada je priložena dokumentacija kojom se dokazuju svrha i uvjeti boravka u Republici Hrvatskoj“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dugotrajna viza dužan je u roku od 30 dana od početka valjanosti vize obratiti se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji radi prijave boravišta i izrade biometrijske dozvole boravka, odnosno radi podnošenja zahtjeva za odobrenje privremenog boravka ako se radi o državljaninu treće zemlje iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona.“.

Članak 7.

U članku 41. stavku 1. točki 1. podtočka 2. mijenja se i glasi:

„- nema odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj ili u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona ne opravda svrhu i uvjete namjeravanoga boravka“.

Članak 8.

U članku 58. stavku 2. iza riječi: „kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.

U stavku 3. iza riječi: „kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljani treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i koji se nalazi izvan Republike Hrvatske podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.“.

U stavku 5. iza riječi: „kojem je potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Ako je državljaninu treće zemlje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka odbijen ili odbačen zahtjev za odobrenje privremenog boravka, odnosno ako je postupak po zahtjevu za odobrenje privremenog boravka obustavljen, a državljani treće zemlje namjerava ponovno ući i boraviti u Republici Hrvatskoj na kratkotrajnom boravku, vrijeme tijekom rješavanja zahtjeva računa se kao kratkotrajni boravak.“.

U stavku 8. podstavku 1. iza riječi: „kojemu treba“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.

Članak 9.

U članku 60. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Državljanin treće zemlje može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 10.

U članku 62. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Državljanin treće zemlje može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu.“.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Članak 11.

U članku 72. stavku 3. riječi: „Iznimno od stavka 1. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „Iznimno od stavka 1. točaka 3. i 5. ovoga članka“.

Članak 12.

U članku 73. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja:

- do godine dana ili
- do kraja predviđenog trajanja studijskog programa na koji je student upisan, a najduže do tri godine, u kojem slučaju je državljani treće zemlje svake godine do 31. listopada policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dužan dostaviti potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini.“.

Članak 13.

Članak 88. mijenja se i glasi:

„(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje:

- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka
- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona
- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana

- na temelju potvrde o prijavi rada ili
- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta.

(3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:

- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili
- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:

- samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili
- samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.

(6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka:

- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj:

- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka
- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona
- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana
- samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

(8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj.

(9) Ako je državljanin treće zemlje predložio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predložen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren.

(10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući se način primjenjuju i na podizvođača.

(11) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može raditi pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno.

(12) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno.

(13) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno.

(14) Državljanin treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona može raditi pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima.

(15) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima.

(16) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona na temelju testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona, može raditi samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona.

(17) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona.

(18) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnih zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona.

(19) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad može raditi za istog poslodavca, a poslodavac državljanina treće zemlje može zaposliti u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka, ako nije u suprotnosti sa stavcima 11., 12., 14., 15., 16. i 17. ovoga članka.

(20) Poslodavac koji je podnio:

- zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona ili koja se produljuje ili članka 110. ovoga Zakona koja se izdaje na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, obavještavat će državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o njegovom ishodu dužan ga je obavijestiti u roku od tri dana pisanim putem
- zahtjev iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 3. i članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona odnosno obavijest iz članka 103.d stavaka 4. i 8. ovoga Zakona dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.

(21) Ako upravnu pristojbu za odobrenje dozvole za boravak i rad plaća poslodavac, nema pravo tražiti povrat pristojbe od državljanina treće zemlje.“

Članak 14.

U članku 89. stavku 1. točka 10. mijenja se i glasi:

„10. privremeni boravak u svrhu studiranja kad je studentska praksa sastavni dio studijskog programa, a najviše 25 sati tjedno kada obavlja studentske poslove u skladu s propisima koji reguliraju obavljanje studentskih poslova ili je zaposlenik ili se samozapošljava“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Student iz članka 73. stavka 5. ovoga Zakona može bez obveze ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada obavljati studentske poslove u skladu s propisima koji reguliraju obavljanje studentskih poslova ili je zaposlenik ili se samozapošljavati najviše 25 sati tjedno, osim kad je studentska praksa sastavni dio studijskog programa.“

Iza stavka 6. dodaju se stavci 7., 8. i 9. koji glase:

„(7) Državljanin treće zemlje koji, u okviru programa mobilnosti, dolazi u Republiku Hrvatsku na hrvatska visoka učilišta kao gostujući profesor na razdoblje manje od sedam dana, a zaposlen je na visokom učilištu u svojoj matičnoj državi, nije dužan ishoditi dozvolu za boravak i rad odnosno potvrdu o prijavi rada ako ima prihvatno pismo agencije nadležne za mobilnost i programe EU kojim dokazuje da mu je dodijeljena stipendija za mobilnost.

(8) Državljanin trećih zemalja iz stavaka 6. i 7. ovoga članka mogu obavljati poslove za vrijeme kratkotrajnog boravka kako je propisano člankom 55. stavkom 1. ovoga Zakona.

(9) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. do 12. i točke 16. ovoga članka, koji je podnio zahtjev za produljenje privremenog boravka u roku iz članka 62. stavka 1. ovoga Zakona, može ostati i raditi u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.“

Članak 15.

U članku 90. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 16.

U članku 91. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) U potvrdama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, navest će se i policijske uprave u kojima je proveden test tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona kao i policijske uprave na području kojih je dozvoljen rad u deficitarnom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad.“.

Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 6. i 7.

Dosadašnji stavak 7., koji postaje stavak 8., mijenja se i glasi:

„(8) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a koje razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona.“.

Iza stavka 8. dodaje se novi stavak 9. koji glasi:

„(9) U iznimnim i opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva, osim u slučaju izdavanja dozvola za boravak i rad za sezonski rad, rok iz stavka 8. ovoga članka može se produžiti za 30 dana, o čemu policijska uprava odnosno policijska postaja obavještava podnositelja zahtjeva.“.

Dosadašnji stavci 8. i 9. postaju stavci 10. i 11.

U dosadašnjem stavku 10., koji postaje stavak 12., podstavak 3. mijenja se i glasi:

„- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu za sezonski rad, a najdulje do 90 dana ili do devet mjeseci odnosno do tri godine sukladno članku 104. ovoga Zakona“.

Iza stavka 12. dodaje se stavak 13. koji glasi:

„(13) Poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja će zaključke i pozive izdati u elektroničkom obliku i dostaviti u korisnički pretinac sustava e-Građani.“.

Članak 17.

Iza članka 92. dodaju se naslov iznad članka i članak 92.a koji glase:

*„Znanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma za državljane trećih zemalja
kojima je izdana dozvola za boravak i rad*

Članak 92.a

(1) Državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj boravi najmanje godinu dana na temelju dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena ili na temelju dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona, dužan je položiti ispit poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma.

(2) Standardizirani ispit znanja za osnovnu razinu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma (A1.1) mogu provoditi škole stranih jezika koje imaju suglasnost ministra nadležnog za rad za izvođenje programa učenja hrvatskog jezika za strance kroz sustav vaučera, sveučilišta ili sastavnice sveučilišta koje izvode programe iz hrvatskog jezika i provode ispite, a ustanove koje imaju registriranu djelatnost obrazovanja odraslih ako imaju suglasnost za provođenje ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma.

(3) Troškove ispita iz stavka 2. ovoga članka snosi poslodavac.

(4) Dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma sastavni je dio evidencije o radnicima koju je poslodavac dužan voditi na temelju općeg propisa o radu.

(5) Za polaznike obrazovanja odraslih koji su završili tečaj hrvatskog jezika i latiničnog pisma najmanje na razini A1.1, dokazom o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma smatra se potvrda o završenom tečaju u pravnim osobama iz stavka 2. ovoga članka koje imaju suglasnost za provođenje standardiziranog ispita znanja za osnovnu razinu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma (A1.1).

(6) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dužan je uz zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad koja je bila izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona odnosno uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona te uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 110. točke 32. ovoga Zakona, uz zahtjev priložiti dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma.

(7) Ispit poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma ne moraju položiti državljani trećih zemalja koji:

1. su završili osnovno, srednje ili visoko obrazovanje u Republici Hrvatskoj ili
2. govore jezikom iz podskupine južnoslavenskih jezika.

(8) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika.

(9) Ministar pravilnikom iz članka 154. stavka 4. ovoga Zakona, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za znanost i obrazovanje, propisuje način polaganja ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma te visinu troškova polaganja ispita.“

Članak 18.

U članku 93. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi:

„3. poslodavac odnosno subjekt domaćin aktivno ne obavlja registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, a koja je povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad“.

U točki 8. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je nadležni inspektor utvrdio postojanje neprijavljenog rada“.

Na kraju točke 11. dodaju se riječi: „ili predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost“.

U točki 12. riječi: „iz članka 110. točke 2. ili 3. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 110. točke 2. ovoga Zakona“.

Na kraju točke 14. briše se točka te se dodaju točke 15., 16. i 17. koje glase:

- „15. poslodavac u propisanom roku iz članka 95. stavka 2. ovoga Zakona ne uplati u državni proračun propisani iznos
- 16. državljanin treće zemlje iz članka 92.a stavka 1. ovoga Zakona ne priloži dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma
- 17. je u trgovačkom društvu kao jedina osoba ovlaštena za vođenje i zastupanje društva upisan državljanin treće zemlje odnosno ako su trgovačkom društvu kao osobe ovlaštene za vođenje i zastupanje društva upisani samo državljani treće zemlje, a taj jedini upisani državljanin treće zemlje odnosno barem jedan od više upisanih državljana treće zemlje nema dozvolu za boravak i rad sukladno članku 110. točki 2. ovoga Zakona odnosno ne radi se o državljaninu treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako se radi o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 111. stavka 5. ovoga Zakona.“.

Članak 19.

U članku 94. stavku 1. riječi: „Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti rješenjem ukinuti dozvolu za boravak i rad ako:“ zamjenjuju se riječima: „Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može po službenoj dužnosti rješenjem ukinuti dozvolu za boravak i rad ako:“.

Točka 4. mijenja se i glasi:

„4. državljanin treće zemlje obavlja poslove suprotno odredbi članka 88. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili ako obavlja poslove na području policijske uprave suprotno odredbi članka 88. stavaka 11. i 16. ovoga Zakona ili ako obavlja druge poslove i na području drugih policijskih uprava od onih propisanih člankom 88. stavkom 14. ovoga Zakona“.

Točka 8. mijenja se i glasi:

„8. je prijedlog za ukidanje podnio državljanin treće zemlje“.

Točka 9. mijenja se i glasi:

„9. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja“.

Točka 10. mijenja se i glasi:

„10. državljani treće zemlje u roku iz članka 103.a stavka 4. ovoga Zakona ne obavijesti Hrvatski zavod za zapošljavanje o činjenici nezaposlenosti i/ili ako ne traži posao, odbije ponuđeno zaposlenje, ne odazove se na poziv Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ili je nedostupan kako je propisano člankom 103.a stavkom 9. ovoga Zakona“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Postupak ukidanja dozvole za boravak i rad iz stavka 1. točke 8. ovoga članka dovršit će se u obliku zabilješke u spisu.“.

Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„(7) Državljaninu treće zemlje koji je ukupno nezaposlen duže od dopuštenog vremena nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona dozvola za boravak i rad prestaje važiti istekom dopuštenog vremena nezaposlenosti ako ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena odnosno ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka.“.

U dosadašnjem stavku 7., koji postaje stavak 8., riječi: „Iznimno od stavka 1. točke 10. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „Iznimno od stavka 7. ovoga članka“, a riječi: „u istom zanimanju“ brišu se.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 9.

U dosadašnjem stavku 9., koji postaje stavak 10., riječi: „iz stavka 1. točke 10. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „iz stavka 7. ovoga članka“.

Članak 20.

U članku 95. stavku 1. riječi: „poslodavac ili državljani treće zemlje dužan je“ zamjenjuju se riječima: „poslodavac je dužan“.

Članak 21.

U članku 96. iza stavka 1. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona potvrda iz članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona izdaje se u elektroničkom obliku i dostavlja u korisnički pretinac sustava e-Građani.“.

(3) U svrhu obveze uspostave prijava za vođenje matične evidencije Ministarstvo može Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje osigurati elektroničkim putem dostavu podataka iz svojih evidencija koje se odnose na boravak i rad državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj.“.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 4.

U dosadašnjem stavku 3., koji postaje stavak 5., riječi: „stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 4.“.

Članak 22.

U članku 97. stavku 1. riječi: „u slučaju“ zamjenjuju se riječima: „u slučaju“, a iza riječi: „ili je posrednik u osiguranju smještaja“ dodaju se riječi: „i članka 92.a stavka 6. ovoga Zakona“.

U stavku 2. iza riječi: „iz stavka 1. ovoga članka“ dodaju se riječi: „koje je obvezujuće u dijelu koji se odnosi na ispunjavanje uvjeta iz članka 99. ovoga Zakona“.

Članak 23.

U članku 98. stavku 2. iza riječi: „s nacionalnog tržišta rada“ dodaju se riječi: „te državljana trećih zemalja koji su nezaposleni iz članka 103.a ovoga Zakona“.

U stavku 6. iza riječi: „od dana zaprimanja obavijesti o rezultatu testa tržišta rada“ dodaju se riječi: „i to za onaj broj državljana trećih zemalja koji odgovara udjelu iz članka 99. stavka 12. ovoga Zakona“.

Iza stavka 6. dodaju se novi stavak 7. i stavak 8. koji glase:

„(7) Hrvatski zavod za zapošljavanje neće provoditi test tržišta rada ako poslodavac:

1. ne obavlja aktivno registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, a koja je povezana sa zanimanjem za koje traži provedbu testa tržišta rada
2. ponovno traži provedbu testa tržišta rada za zanimanje za koje je u zadnjih 90 dana utvrđeno da ima raspoloživih osoba na tržištu rada.

(8) Provedbu testa tržišta rada poslodavac može zatražiti za područje više policijskih uprava sukladno stavku 1. ovoga članka ili nakon izdavanja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona ili koja je produljena, a Hrvatski zavod za zapošljavanje dat će obavijest o provedenom testu tržišta rada za određeno područje, te će se isto upisati u potvrdu sukladno članku 91. stavku 5. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 9.

Članak 24.

Članak 99. mijenja se i glasi:

„(1) Pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 97. stavka 1. ovoga Zakona dostavit će se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:

1. su ispunjeni uvjeti iz članka 97. stavka 3. točaka 1. i 2. te stavaka 4., 6., 8. i 9. ovoga Zakona

2. poslodavac aktivno obavlja registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, a koja je povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad
3. poslodavac ima podmirene obveze po osnovi javnih davanja o kojima službeni evidenciju vodi ministarstvo nadležno za financije te dostavljena sva propisana izvješća sukladno poreznim propisima
4. poslodavac u posljednjih godinu dana ima zaposlenog u kontinuitetu najmanje jednog istog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme na području Republike Hrvatske
5. poslodavac nije pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili opće sigurnosti
6. poslodavcu nije pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili prekršajnopravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu
7. u posljednjih 12 mjeseci ima priljev po transakcijskom računu:
 - a) poslodavac - pravna osoba u najmanjem iznosu od 100.000 eura
 - b) poslodavac - fizička osoba u najmanjem iznosu od 40.000 eura
8. u posljednjih šest mjeseci poslodavcu nije bio blokiran račun duže od 30 dana u kontinuitetu.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. točke 4. ovoga članka, poslodavac - fizička osoba čiji obrt posluje sezonski mora zapošljavati na području Republike Hrvatske najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije u prethodnoj sezoni.

(3) U smislu ovoga Zakona, poslodavac - fizička osoba ubraja se u broj zaposlenih iz stavka 1. točke 4. i stavka 2. ovoga članka.

(4) U smislu ovoga Zakona, priljevom iz stavka 1. točke 7. ovoga članka smatraju se sve uplate izvršene na transakcijski račun poslodavca.

(5) Razdoblje od 12 mjeseci iz stavka 1. točke 7. ovoga članka računa se od mjeseca koji prethodi mjesecu podnošenja zahtjeva.

(6) Dokaze iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski zavod za zapošljavanje pribavit će po službenoj dužnosti i/ili od poslodavca.

(7) Dokaz o podmirenim obvezama i dostavljenim propisanim izvješćima sukladno poreznim propisima iz stavka 1. točke 3. ovoga članka utvrdit će se na temelju potvrde o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima službeni evidenciju vodi Ministarstvo financija, Porezna uprava.

(8) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ministarstvo nadležno za pravosuđe dužno je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točaka 5. i 6. ovoga članka.

(9) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Ministarstvo financija, Porezna uprava dužna je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točke 7. ovoga članka.

(10) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Financijska agencija dužna je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točke 8. ovoga članka.

(11) Hrvatski zavod za zapošljavanje neće izdati pozitivno mišljenje ako je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada, godinu dana od dana kada je nadležni inspektor utvrdio postojanje neprijavljenog rada.

(12) Hrvatski zavod za zapošljavanje izdat će pozitivno mišljenje ako je broj zaposlenih radnika državljana Republike Hrvatske odnosno državljana države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije zaposlenih na puno radno vrijeme kod poslodavca u trenutku podnošenja zahtjeva najmanje 20 % broja zaposlenih radnika državljana trećih zemalja.

(13) U slučaju zapošljavanja državljana treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona Hrvatski zavod za zapošljavanje izdat će pozitivno mišljenje ako je broj zaposlenih radnika državljana Republike Hrvatske odnosno državljana države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije zaposlenih na puno radno vrijeme kod poslodavca u trenutku podnošenja zahtjeva najmanje 10 % broja zaposlenih radnika državljana trećih zemalja.

(14) U broj zaposlenih radnika državljana Republike Hrvatske iz stavka 1. točke 4., stavaka 2., 12. i 13. ovoga članka uračunavaju se i hrvatski iseljenici, članovi obitelji hrvatskog iseljenika, potomci hrvatskog iseljenika i članovi obitelji potomka hrvatskog iseljenika kojima je na temelju potvrde ministarstva nadležnog za demografiju i useljništvo odobren privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva ili odobren stalni boravak temeljem članka 156. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(15) Za utvrđivanje broja zaposlenih radnika državljana trećih zemalja iz stavaka 12. i 13. ovoga članka, kod svakog novog zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad uračunavaju se pozitivna mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(16) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dužan je dostaviti podatke o radnopravnom statusu zaposlenih radnika iz stavka 1. točke 4. te stavaka 2., 12. i 13. ovoga članka.

(17) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, Ministarstvo će dostaviti podatak o odobrenom privremenom boravku u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva odnosno odobrenom stalnom boravku iz stavka 14. ovoga članka.

(18) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 1. ovoga članka.“.

Članak 25.

U članku 100. stavku 2. riječi: „iz članka 91. stavka 10. podstavka 2. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 91. stavka 12. podstavka 2. ovoga Zakona“.

Iza stavka 11. dodaje se novi stavak 12. koji glasi:

„(12) Ako agencija za privremeno zapošljavanje želi ustupiti državljanina treće zemlje drugom korisniku u drugom zanimanju od onog za koje je izdana dozvola za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka, dužna je prvo podnijeti zahtjev za promjenu zanimanja sukladno članku 103.c ovoga Zakona, te po izdavanju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. ovoga Zakona ustupati državljanina treće zemlje drugom korisniku pod uvjetima iz ovoga članka.“.

Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 13.

Članak 26.

U članku 100.a stavku 2. riječi: „članka 99. stavaka 9. i 10. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članka 99. stavaka 12. i 13. ovoga Zakona“.

Članak 27.

Naslov iznad članka 103.a i članak 103.a mijenjaju se i glase:

*„Prestanak radnog odnosa državljanina treće zemlje
koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad*

Članak 103.a

(1) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju članka 97. ovoga Zakona ili koja je produljena i državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, može biti nezaposlen unutar roka važenja te dozvole za boravak i rad višekratno ili jednokratno do tri mjeseca, a ako boravi u Republici Hrvatskoj temeljem dozvole za boravak i rad duže od dvije godine, do šest mjeseci.

(2) Ako je državljanin treće zemlje bio izložen posebno iskorištavajućim radnim uvjetima, razdoblja nezaposlenosti iz stavka 1. ovoga članka produljuju se za tri mjeseca.

(3) Na izloženost posebno iskorištavajućim radnim uvjetima u smislu ovoga Zakona mogu ukazivati okolnosti kao što su:

1. izvanredni otkaz ugovora o radu uzrokovan ponašanjem poslodavca
2. državljaninu treće zemlje nije isplaćena plaća odmah po dospijeću što se utvrđuje kroz Središnji registar osiguranika
3. dokaz o pokrenutom postupku zbog kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja
4. dokaz o pokrenutom postupku od strane nadležne inspekcije zbog najtežih prekršaja protiv radnih odnosa te prekršaja protiv socijalnog osiguranja i zaštite na radu
5. dokaz o pokrenutom sudskom postupku radi zaštite dostojanstva.

(4) O činjenici nezaposlenosti državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužan je obavijestiti Hrvatski zavod za zapošljavanje u roku od pet dana od dana prestanka radnog odnosa.

(5) Teret dokaza o izloženosti posebno iskorištavajućim radnim uvjetima je na državljaninu treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(6) Ako državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne obavijesti Hrvatski zavod za zapošljavanje o činjenici nezaposlenosti u roku iz stavka 4. ovoga članka, Hrvatski zavod za zapošljavanje o tome će obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(7) Hrvatski zavod za zapošljavanje dužan je posredovati pri zapošljavanju državljanina treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka sukladno propisu kojim se uređuje tržište rada.

(8) Državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužan je tražiti posao, prihvatiti ponuđena zaposlenja i odazvati se na poziv Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(9) Ako državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne traži posao, odbije ponuđeno zaposlenje, ne odazove se na poziv Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ili je nedostupan, Hrvatski zavod za zapošljavanje će o tome obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(10) O isteku razdoblja dopuštene nezaposlenosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, Hrvatski zavod za zapošljavanje dužan je obavijestiti u roku od tri dana nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(11) U smislu ovoga Zakona, razdoblje nezaposlenosti:

- prekida se podnošenjem urednog zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 103.b ovoga Zakona, a počinje ponovno teći danom izvršnosti rješenja o odbijanju zahtjeva ili obustavi postupka
- prekida se dostavom uredne obavijesti o promjeni poslodavca iz članka 103.d ovoga Zakona policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a počinje ponovno teći danom izvršnosti rješenja o odbitku ili obustavi postupka.

(12) Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad ili obavijest o promjeni poslodavca iz članka 103.d ovoga Zakona, koji je podnesen nakon dozvoljenog vremena nezaposlenosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje odbacit će rješenjem, a dozvola za boravak i rad prestaje važiti na temelju članka 94. stavka 7. ovoga Zakona.

(13) Protiv rješenja iz stavka 12. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(14) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji i Hrvatskom zavodu za zapošljavanje.

(15) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika.

(16) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način i sadržaj obavijesti o činjenici nezaposlenosti iz stavka 4. ovoga članka.“.

Članak 28.

Naslov iznad članka 103.b mijenja se i glasi: *„Promjena poslodavca za državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad“*.

U članku 103.b stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Zahtjev za dozvolu za boravak i rad podnosi se sukladno članku 97. ovoga Zakona ili sukladno članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka:

- ako državljanin treće zemlje mijenja poslodavca za vrijeme postupka produljenja dozvole za boravak i rad iz članka 92. ovoga Zakona ili ako je do isteka roka važenja dozvole za boravak i rad ostalo manje od 30 dana
- ako državljanin treće zemlje prije proteka roka od šest mjeseci iz članka 103.d stavka 1. ovoga Zakona mijenja poslodavca, a radi se o dozvoli za boravak i rad na temelju koje državljanin treće zemlje dolazi u Republiku Hrvatsku, ako nije ispunjen uvjet iz stavka 2. istoga članka.“.

Stavci 3. i 4. brišu se.

Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 3. i 4.

Članak 29.

Naslov iznad članka 103.c mijenja se i glasi: *„Olakšana promjena zanimanja kod istog poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad izdane na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje“*.

U članku 103.c stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Za državljanina treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena, može se unutar važenja dozvole za boravak i rad kod istog poslodavca promijeniti zanimanje ako je ugovor o radu za novo zanimanje sklopljen na razdoblje do kraja važenja dozvole za boravak i rad.“.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Poslodavac je dužan zatražiti test tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje sukladno članku 98. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavak 2., koji postaje stavak 3., mijenja se i glasi:

„(3) Poslodavac je dužan u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu za novo zanimanje podnijeti zahtjev za promjenu zanimanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, uz koji prilaže dokaze iz članka 97. ovoga Zakona, a koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.“.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 4. i 5.

U dosadašnjem stavku 5., koji postaje stavak 6., riječi: „iz stavka 3. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „iz stavka 4. ovoga članka“.

U dosadašnjem stavku 6., koji postaje stavak 7., riječi: „iz stavka 2. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „iz stavka 3. ovoga članka“.

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 8.

U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9., riječi: „iz stavka 3. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „iz stavka 4. ovoga članka“.

Dosadašnji stavak 9. postaje stavak 10.

Članak 30.

Naslov iznad članka 103.d i članak 103.d mijenjaju se i glase:

„Olakšana promjena poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad

Članak 103.d

(1) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena ili članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, može unutar važenja dozvole za boravak i rad mijenjati poslodavca pod uvjetima iz ovoga članka, osim u slučaju dozvole za boravak i rad na temelju koje državljani treće zemlje dolazi u Republiku Hrvatsku kada je promjena poslodavca moguća nakon šest mjeseci rada.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je za poslodavca u odnosu na državljanina treće zemlje pokrenut postupak zbog kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili je pokrenut postupak od strane nadležne inspekcije zbog najtežih prekršaja protiv radnih odnosa te prekršaja protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu ili je pokrenut sudski postupak protiv zaštite dostojanstva ili ako državljaninu treće zemlje nije isplaćena plaća odmah po dospelu što se utvrđuje kroz Središnji registar osiguranika, državljani treće zemlje može promijeniti poslodavca i prije isteka roka od šest mjeseci rada.

(3) Drugi poslodavac dužan je zatražiti test tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje sukladno članku 98. ovoga Zakona.

(4) Drugi poslodavac dužan je u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca, uz koji prilaže ugovor o radu, a ako se traži i promjena zanimanja prilaže i dokaze iz članka 97. ovoga Zakona, a koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(5) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje za drugog poslodavca i promjenu zanimanja iz stavka 4. ovoga članka na temelju članka 99. ovoga Zakona u roku od pet dana od dana zaprimanja uredne obavijesti te ga dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(6) Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog poslodavca od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(7) Na temelju obavijesti iz stavka 4. ovoga članka, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje i drugom poslodavcu ako je mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 5. ovoga članka pozitivno i nema zapreka iz članka 93. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njezina isteka.

(8) Ako nije potrebno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje budući da je sklopljen ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem radi zapošljavanja sukladno članku 110. ovoga Zakona, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, drugi poslodavac dužan je u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca, uz koju obavijest prilaže dokumentaciju propisanu člankom 111. ovoga Zakona, a u slučaju državljanina trećih zemalja iz članka 110. točke 2. ovoga Zakona i dokumentaciju kojom dokazuju ispunjenje uvjeta iz članka 113. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje i drugom poslodavcu ako nema zapreka iz članka 93. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njezina isteka.

(10) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 5. ovoga članka i/ili ako postoje zapreke iz članka 93. ovoga Zakona kako je propisano stavcima 7. i 9. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na poslodavca, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbija promjenu poslodavca i obavještava državljanina treće zemlje o dopuštenom vremenu nezaposlenosti pod uvjetima iz članka 103.a ovoga Zakona te da će dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka prestati važiti ako je prošlo najdulje dopušteno vrijeme nezaposlenosti, a državljanin treće zemlje se nije zaposlio u tom roku sukladno odredbama ovoga Zakona.

(11) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je odlučiti po obavijesti o promjeni poslodavca u roku od 45 dana od dana uredne obavijesti, koji rok obuhvaća i test tržišta rada iz stavka 3. ovoga članka.

(12) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(13) Ako je u tijeku postupak za promjenu poslodavca iz stavaka 4. i 8. ovoga članka, naknadne obavijesti drugih poslodavaca za istog državljanina treće zemlje za promjenu poslodavca bit će odbačene rješenjem.

(14) Poslodavac ili državljanin treće zemlje mogu odustati od obavijesti iz stavaka 4. i 8. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(15) Pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka, odredba ovoga članka o promjeni poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad primjenjuje se i na državljanina treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj neposredno prije boravio i radio na temelju:

- izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili koja je bila produljena
- izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka.

(16) Ako je drugi poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje, uz obavijest o promjeni poslodavca prilaže se ugovor o radu i ugovor o ustupanju radnika sklopljen između agencije i korisnika kao i dokazi iz članka 97. ovoga Zakona ako se radi i o promjeni zanimanja, te agencija i korisnik moraju ispunjavati uvjete iz članka 99. ovoga Zakona te ne smije biti zapreka iz članka 93. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca i korisnika.

(17) Obavijest o promjeni poslodavca iz ovoga članka ne može se podnijeti za vrijeme postupka produljenja dozvole za boravak i rad iz članka 92. ovoga Zakona ili ako je do isteka roka važenja dozvole za boravak i rad ostalo manje od 30 dana.

(18) Ako ne postoje iznimke iz stavka 2. ovoga članka, obavijest o promjeni poslodavca iz stavka 1. ovoga članka ne može se podnijeti za državljanina treće zemlje koji je radio manje od šest mjeseci na temelju dozvole za boravak i rad kojom ostvaruje pravo dolaska u Republiku Hrvatsku, koja je izdana sukladno članku 97. ovoga Zakona ili članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka.

(19) Obavijest o promjeni poslodavca iz stavaka 17. i 18. ovoga članka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje odbacit će rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(20) Ako je obavijesti o promjeni poslodavca iz stavaka 4. i 8. ovoga članka podnesena unutar dopuštenog roka nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona, državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke po obavijesti.

(21) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika.

(22) U svrhu obveze uspostave prijava za vođenje matične evidencije za državljane trećih zemalja, Hrvatski zavod za zapošljavanje može mišljenje iz stavka 5. ovoga članka dostaviti elektroničkim putem Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje.

(23) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 5. ovoga članka.“.

Članak 31.

U članku 103.e iza stavka 10. dodaje se novi stavak 11. koji glasi:

„(11) U svrhu obveze uspostave prijava za vođenje matične evidencije za državljane trećih zemalja, Hrvatski zavod za zapošljavanje može mišljenje iz stavka 4. ovoga članka dostaviti elektroničkim putem Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje.“.

Dosadašnji stavci 11. i 12. postaju stavci 12. i 13.

Članak 32.

U članku 103.f stavku 1. iza riječi: „na temelju članka 97. ovoga Zakona“ dodaju se riječi: „ili se produljuje ili na temelju dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 110. točke 32. ovoga Zakona“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Pod osiguranim primjerenim smještajem smatra se smještaj koji državljaninu treće zemlje osigurava primjeren životni standard tijekom cjelokupnog boravka, a o svakoj promjeni primjerenosti smještaja poslodavac iz stavka 1. ovoga članka obavještava policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od 15 dana od dana promjene.“.

Članak 33.

U članku 104. iza stavka 11. dodaje se novi stavak 12. i stavci 13. – 19. koji glase:

„(12) Državljaninu treće zemlje može se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad s rokom važenja do tri godine za istog poslodavca i istog korisnika u zanimanju unutar propisanih djelatnosti za koje se izdaje dozvola za boravak i rad za sezonski rad odnosno u sličnom i srodnom zanimanju, a državljanin treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje.

(13) U ugovoru o radu koji se prilaže uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka navest će se razdoblja u kojima će državljanin treće zemlje raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje.

(14) U potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona navest će se da se dozvola za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka izdaje na rok do tri godine, te će se navesti razdoblja tijekom kojih je državljaninu treće zemlje dopušten rad do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje.

(15) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na rok do tri godine sukladno stavku 12. ovoga članka može raditi u Republici Hrvatskoj tijekom razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, nakon čega je dužan napustiti Republiku Hrvatsku.

(16) U slučaju da se mijenja početak ili kraj razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona za najviše 30 dana, takva nova razdoblja rada ne smiju prelaziti ograničenje od 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje, te će policijska uprava odnosno policijska postaja na temelju dodatka ugovora o radu iz stavka 13. ovoga članka izdati novu potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona s novim datumima razdoblja rada.

(17) Unutar važenja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju stavka 12. ovoga članka ne može se naknadno tražiti produljenje vremena važenja razdoblja rada s 90 dana na devet mjeseci.

(18) Državljanin treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka je za tekuće razdoblje rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona, a iznimno od stavka 4. ovoga članka i državljanin treće zemlje je za tekuće razdoblje rada od 90 dana kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona.

(19) Ako državljanin treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka prestane raditi prije isteka zadnjeg razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga članka iz drugih razloga osim prestanka ugovora o radu, dozvola za boravak i rad neće prestati važiti kako je propisano člankom 107. stavkom 6. ovoga Zakona, ali dozvola boravka prestat će važiti danom prestanka rada te je državljanin treće zemlje dužan vratiti dozvolu boravka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od osam dana od dana prestanka rada.“.

Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 20.

Članak 34.

U članku 105. stavku 2. točki 4. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je nadležni inspektor utvrdio postojanje neprijavljenog rada“.

Članak 35.

U članku 107. iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„(6) Državljaninu treće zemlje dozvola za boravak i rad za sezonski rad prestaje važiti danom prestanka radnog odnosa.“.

Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8.

U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9., riječi: „može se primijeniti odredba stavka 7. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „može se primijeniti odredba stavka 8. ovoga članka“.

U dosadašnjem stavku 9., koji postaje stavak 10., riječi: „U slučaju iz stavka 8. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „U slučaju iz stavka 9. ovoga članka“, a riječi: „u skladu sa stavkom 6. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „u skladu sa stavkom 7. ovoga članka“.

Iza stavka 10. dodaje se stavak 11. koji glasi:

„(11) U svrhu utvrđivanja prestanka radnog odnosa iz stavka 6. ovoga članka Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.“.

Članak 36.

U članku 110. točki 1. riječi: „ili izvjestitelju stranih medija“ brišu se.

Na kraju točke 32. briše se točka i dodaje se točka 33. koja glasi:

„33. državljaninu treće zemlje vozaču teretnih vozila u međunarodnom cestovnom prijevozu robe koji je zaposlenik pravne osobe s poslovnim nastanom u trećoj zemlji te koji u sklopu poslovne suradnje te pravne osobe i pravne osobe s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj obavlja isporuku proizvoda ili materijala koje je proizvela jedna od tih pravnih osoba.“.

Članak 37.

U članku 111. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. ugovor o radu ili drugi odgovarajući ugovor“ .

Iza stavka 4. dodaju se stavci 5. do 8. koji glase:

„(5) U trgovačkom društvu u kojem je kao jedina osoba ovlaštena za vođenje i zastupanje društva upisan državljanin treće zemlje odnosno u trgovačkom društvu su kao osobe ovlaštene za vođenje i zastupanje društva upisani samo državljani treće zemlje, tada je taj jedini upisani državljanin treće zemlje odnosno barem jedan od više upisanih državljana trećih zemalja dužan u roku od 30 dana od dana upisa u sudski registar društva ili promjene osoba ovlaštenih za vođenje i zastupanje društva, podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 58. stavku 1. ili 2. i članku 110. točki 2. ovoga Zakona.

(6) Iznimno od članka 88. stavka 1. ovoga Zakona, državljanin treće zemlje iz stavka 5. ovoga članka za kojeg je sukladno članku 90. ovoga Zakona podniet uredan zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 110. točki 2. ovoga Zakona te koji se zakonito nalazi u Republici Hrvatskoj može obavljati poslove osobe ovlaštene za vođenje i zastupanje trgovačkog društva danom predaje urednog zahtjeva do izvršnosti odluke o tom zahtjevu.

(7) Informacijski sustav sudskog registara dostavit će u informacijski sustav Ministarstva podatke (osobni identifikacijski broj) o državljanima trećih zemalja ovlaštenim za vođenje i zastupanje trgovačkog društva radi utvrđivanja okolnosti iz stavaka 5. i 6. ovoga članka po upisu u sudski registar.

(8) Ako se na temelju podataka iz stavka 7. ovoga članka utvrdi da državljanin treće zemlje ne može raditi bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada sukladno članku 89. stavku 1. ovoga Zakona ili nije podnio zahtjev iz stavka 5. ovoga članka, Ministarstvo će o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.“.

Članak 38.

U članku 113. stavku 4. riječi: „sukladno članku 97. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „sukladno članku 97. ovoga Zakona ili članku 110. točki 32. ovoga Zakona“.

U stavku 5. riječi: „sukladno članku 97. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „sukladno članku 97. ovoga Zakona ili članku 110. točki 32. ovoga Zakona“.

Članak 39.

U članku 127. stavku 1. točki 10. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je nadležni inspektor utvrdio postojanje neprijavljenog rada“.

Članak 40.

U članku 129. stavci 6. i 7. mijenjaju se i glase:

„(6) Nositelj „plave karte EU-a“ može:

- promijeniti poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi
- promijeniti zanimanje kod istog poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni zanimanja i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u novom zanimanju sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3., 4., 5. i 6. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi.

(7) U slučaju iz:

- stavka 6. podstavka 1. ovoga članka „plava karta EU-a“ iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj „plave karte EU-a“ može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi kod novog poslodavca na temelju te „plave karte EU-a“, a novom poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. podstavka 1. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona
- stavka 6. podstavka 2. ovoga članka „plava karta EU-a“ iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj „plave karte EU-a“ može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi u novom zanimanju na temelju te „plave karte EU-a“, te će se poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. podstavka 2. ovoga članka izdati potvrda o zaprimljenoj obavijesti promjene zanimanja kod istog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona“.

Članak 41.

U članku 134. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Iznimno od članka 150. stavka 1. ovoga Zakona, dugotrajni boravak može se odobriti nositelju „plave karte EU-a“ koja je izdana na temelju članka 135.a ovoga Zakona i koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina zakonit boravak na području država članica EGP-a kao nositelj „plave karte EU-a“, nacionalne dozvole za boravak i rad druge države članice EGP-a za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, odobrenja boravka u drugoj državi članici EGP-a kao istraživač ili student ili kao korisnik međunarodne zaštite u drugoj državi članici EGP-a, a od toga je u Republici Hrvatskoj najmanje dvije godine neposredno prije podnošenja zahtjeva neprekidno boravio kao nositelj „plave karte EU-a“.“.

Članak 42.

U članku 138. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) S državljaninom treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, kao i s državljaninom treće zemlje iz članka 89. stavka 1. točaka 1. do 6. te točaka 9., 12., 15. i 16. ovoga Zakona koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem postupa se na jednak način kao i s državljanima Republike Hrvatske osobito u pogledu:

1. uvjeta zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje i radne uvjete, plaću i prestanak ugovora o radu, radno vrijeme, odmore, dopuste, blag dane i neradne dane, jednakog postupanja prema muškarcima i ženama, kao i zdravstvenih i sigurnosnih zahtjeva na mjestu rada i zaštite prava iz radnog odnosa u skladu s općim propisom o radu
2. prava na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora
3. obrazovanja i strukovnog osposobljavanja
4. priznavanja diploma, potvrda i stručnih kvalifikacija sukladno propisima kojima se uređuje priznavanje inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija
5. grana socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004
6. poreznih olakšica, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u Republici Hrvatskoj
7. pristupa robi i uslugama te ponudi robe i usluga namijenjenima javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, te informacijama i savjetodavnim uslugama koje pružaju uredi za zapošljavanje.“.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka koji sele u treću zemlju ili njihovi nadživjeli članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju tih radnika dobivaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog radnog staža tih radnika stečenog u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i istim stopama kao i državljani Republike Hrvatske kada se presele u treću zemlju.“.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi:

„(4) Prava iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika, nositelja „plave karte EU-a“ te državljanina treće zemlje koji se samozapošljava iz članka 110. točke 3. ovoga Zakona.“.

Članak 43.

Iza članka 138. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 138.a i 138.b koji glase:

„Olakšavanje podnošenja pritužbi i pravna zaštita radnika iz treće zemlje

Članak 138.a

Radnik iz treće zemlje ostvaruje zaštitu prava iz radnog odnosa sukladno općem propisu o radu, a u pogledu pokretanja i vođenja sudskog spora iz područja radnih odnosa pred nadležnim sudom, uključujući i sudjelovanje trećih strana u ime radnika ili kao potpora radnika u sudskom postupku, primjenjuje se propis kojim se uređuje parnični postupak.

Dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje

Članak 138.b

(1) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja koji su podnijeli zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad i kojima je izdana dozvola za boravak i rad tijekom prethodne kalendarske godine, kao i statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine dozvola za boravak i rad produljena ili ukinuta.

(2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka raščlanjuju se prema: vrsti odluke, razlogu za odluku, trajanju valjanosti dozvola za boravak i rad, državljanstvu, spolu i dobi te zanimanju.

(3) Na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuju se informacije o dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja koji podnose zahtjev za dozvolu za boravak i rad i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva, informacije o upravnim pristojbama i cijeni izrade dozvole boravka, kao i informacije o organizacijama radnika.“.

Članak 44.

U članku 151. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu studiranja u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona računa se samo polovica vremena provedenog na temelju odobrenog privremenog boravka u svrhu studiranja, ako državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka ima odobren privremeni boravak koji nije naveden u stavku 1. ovoga članka, azil ili supsidijarnu zaštitu.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Za državljane trećih zemalja koji imaju status azilanta ili supsidijarnu zaštitu u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona računa se cjelokupno razdoblje od dana podnošenja zahtjeva za odobrenje međunarodne zaštite na temelju kojeg mu je odobrena zaštita pa do dana odobrenja međunarodne zaštite sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Državljaninu treće zemlje koji ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu u drugoj državi članici, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona ne uzima se u obzir razdoblje zakonitog boravka u drugoj državi članici koja mu je odobrila azil ili supsidijarnu zaštitu.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Dosadašnji stavak 5. briše se.

Članak 45.

U članku 152. iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Državljanin treće zemlje može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu.

(5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 46.

U članku 157. iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:

„(6) Državljanin treće zemlje može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu.

(7) Protiv rješenja iz stavka 6. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“.

Članak 47.

U članku 168. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Dozvola boravka izdaje se državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak na rok važenja na koji mu je odobren privremeni boravak, a državljaninu treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona izdaje se na vrijeme razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.“.

Članak 48.

U članku 169. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Zahtjev za izdavanje dozvole boravka dužan je podnijeti državljanin treće zemlje na privremenom boravku, dugotrajnom boravku ili stalnom boravku u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog boravka ili stalnog boravka u Republici Hrvatskoj; državljanin treće zemlje kojem je izdana dugotrajna viza na temelju odobrenog privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad zahtjev za izdavanje dozvole boravka dužan je podnijeti u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize, a državljanin treće zemlje

kojem je izdana sezonska dozvola za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona u roku od osam dana od početka razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize.“.

Članak 49.

U članku 174. iza riječi: „članka 9. stavka 4.,“ dodaju se riječi: „članka 104. stavka 19.“.

Članak 50.

U članku 178. stavku 1. riječi: „od tri dana“ zamjenjuju se riječima: „od 15 dana“.

U stavku 7. riječi: „člancima 97. i 104. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članku 97. ovoga Zakona ili je produljena, članku 104. ovoga Zakona i članku 110. točke 32. ovoga Zakona“.

Članak 51.

U članku 179. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Ministarstvo će po službenoj dužnosti, putem nadležne policijske uprave ili policijske postaje na čijem području državljaniin treće zemlje ima prijavljeno boravište ili prebivalište, donijeti rješenje o odjavi boravišta ili prebivališta ako se terenskom provjerom utvrdi da državljaniin treće zemlje stvarno ne boravi na prijavljenoj adresi ili ako o tome bude obaviješteno od strane tijela javne vlasti i drugih pravnih ili fizičkih osoba, uz terensku provjeru.“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Donošenjem rješenja iz stavka 4. ovoga članka, državljaniinu treće zemlje ne ukida se privremeni boravak, dozvola za boravak i rad, dugotrajni ili stalni boravak, osim ako su ispunjeni uvjeti propisani člancima 85., 87., 94., 107., 123., 131., 155. ili 158. ovoga Zakona.“.

Članak 52.

Iza članka 180., ispod naslova: „XI. MJERE ZA OSIGURANJE POVRATKA“, dodaju se naslovi iznad članaka i članci 180.a i 180.b koji glase:

„Dubinska provjera

Članak 180.a

(1) Dubinsku provjeru provodi Ministarstvo, policijska uprava, policijska postaja, ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi i ministarstvo nadležno za poslove zdravstva u skladu s Uredbom (EU) 2024/1356 i Uredbom (EU) 2024/1352.

(2) Dubinska provjera provodi se u posebnim objektima Ministarstva.

(3) Radi sprječavanja opasnosti od bijega, moguće prijetnje unutarnjoj sigurnosti ili javnom zdravlju koja bi mogle proizaći iz bijega, državljaninu treće zemlje u vezi s kojim se provodi dubinska provjera nije dopušteno, bez prethodnog odobrenja, napustiti objekt u kojem se provodi provjera.

(4) Državljanina treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka će se spriječiti ako bez odobrenja pokuša napustiti objekt u kojem se provodi dubinska provjera, odnosno vratit će ga se u objekt u kojem se provodi dubinska provjera ako ga bez odobrenja napusti.

(5) Državljanina treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka će se na primjeren način i na jeziku koji razumije obavijestiti o postupku dubinske provjere, o njegovim pravima i obvezama u postupku dubinske provjere, uključujući zabranu iz stavka 3. ovoga članka i mjerama iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Državljaninu treće zemlje iz stavka 4. ovoga članka može se ograničiti sloboda kretanja smještajem u prihvatni centar za strance, sukladno ovom Zakonu i zakonu kojim se uređuje međunarodna i privremena zaštita, ako je isti tijekom dubinske provjere izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu.

(7) Osobama koje provode informiranje i savjetovanja državljana trećih zemalja u postupku dubinske provjere, može se ograničiti pristup državljanima trećih zemalja u objektu u kojem se provodi dubinska provjera, ako je to potrebno zbog sigurnosti objekta, zaštite javnog poretka te zbog upravljanja objektom.

(8) Primjena mjere iz stavka 7. ovoga članka ne smije strogo ograničiti odnosno potpuno onemogućiti pristup državljanima trećih zemalja.

(9) O ograničenju pristupa iz stavka 7. ovoga članka Ministarstvo, policijska uprava i policijska postaja po službenoj dužnosti donosi rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(10) Državljanin treće zemlje u vezi s kojim se provodi dubinska provjera ima pravo na zdravstvenu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje zdravstvena zaštita stranaca.

(11) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na državljane trećih zemalja protiv kojih se provodi kazneni postupak, dok se nalaze u zatvorskoj ustanovi.

(12) Ako pojedina radnja dubinske provjere nije obavljena u roku koji je propisan Uredbom (EU) 2024/1356, ista će se obaviti tijekom postupka odobravanja međunarodne zaštite na granici, postupka povratka na granici odnosno drugog postupka.

(13) Ministar pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona propisuje izgled i sadržaj obrasca o dubinskoj provjeri i obrasca o načinu informiranja državljana trećih zemalja u vezi s kojima se provodi dubinska provjera te način postupanja prema državljanima trećih zemalja u vezi s kojima se provodi dubinska provjera.

Nezavisni Mehanizam praćenja poštivanja temeljnih prava u postupku dubinske provjere i postupku odobravanja međunarodne zaštite na granici

Članak 180.b

- (1) Nezavisni Mehanizam praćenja poštivanja temeljnih prava (u daljnjem tekstu: Mehanizam) prati poštuju li se temeljna prava u postupku dubinske provjere i postupku odobravanja međunarodne zaštite na granici u skladu s pravom Europske unije i međunarodnim pravom.
- (2) Mehanizam osobito prati pristup sustavu međunarodne zaštite, zabranu prisilnog udaljenja i vraćanja, najbolji interes maloljetnika i ograničavanje slobode kretanja.
- (3) Mehanizam osigurava učinkovitu provjeru utemeljenih saznanja o kršenju temeljnih prava u vezi s postupkom dubinske provjere i postupkom odobravanja međunarodne zaštite na granici, te ako je potrebno pokreće istraživanja takvih saznanja i nadzire njihov napredak.
- (4) Provođenje Mehanizma osigurava Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina (u daljnjem tekstu: Ured).
- (5) U svrhu osiguranja provođenja Mehanizma Ured sklapa sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.
- (6) U svom radu Mehanizam djeluje nepristrano i neovisno.
- (7) U svrhu provođenja Mehanizma, tijela iz članka 180.a stavka 1. ovoga Zakona će provoditeljima Mehanizma omogućiti pristup mjestima na kojima se provodi Mehanizam, dati tražene informacije i preslike dokumenata te omogućiti povjerljivi razgovor s državljanima trećih zemalja, na zahtjev provoditelja Mehanizma.
- (8) Vlada uredbom detaljnije razrađuje sastav Mehanizma, način rada, financiranje, odabir provoditelja, ovlasti, zadaće i osposobljavanje provoditelja.“.

Članak 53.

U članku 183. stavku 1. točki 4. iza riječi: „članka 103.b stavka 2.,“ dodaju se riječi i zarez: „članka 103.d stavka 20.,“.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5. i 6. koji glase:

- „(4) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje izgled i sadržaj obrazaca potvrda o zahtjevima koje se podnose sukladno odredbama članka 62. stavka 2., članka 90. stavka 5., članka 92. stavaka 5. i 6., članka 135.d stavaka 6. i 7., članka 156. stavka 5. u dijelu koji se odnosi na osobe iz stavka 1. točaka 6., 7. i 8. toga članka i članka 160. stavka 3. ovoga Zakona.
- (5) Državljanin treće zemlje je obavezan surađivati u postupku svog povratka.
- (6) Ministar pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona propisuje mjere kojima se državljani treće zemalja potiču na suradnju u postupku povratka.“.

Članak 54.

Iza članka 200. dodaje se naslov iznad članka i članak 200.a koji glase:

„Postupak povratka na granici

Članak 200.a

- (1) Državljanin treće zemlje u vezi s kojim se provodi postupak na granici ne smije bez odobrenja napustiti objekt u kojem se provodi postupak povratka na granici.
- (2) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka će se spriječiti ako bez odobrenja pokuša napustiti objekt u kojem se provodi postupak povratka na granici, odnosno vratit će ga se u objekt u kojem se provodi postupak povratka na granici ako ga bez odobrenja napusti.
- (3) Državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka će se na primjeren način i na jeziku koji razumije obavijestiti o postupku povratka na granici, o njegovim pravima i obvezama u postupku povratka na granici, uključujući zabranu iz stavka 1. ovoga članka i o mjerama iz stavka 2. ovoga članka.
- (4) Prema državljanima trećih zemalja u postupku povratka na granici na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o blažim mjerama i smještaju u prihvatni centar za strance.
- (5) Ministar pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona propisuje način informiranja državljana trećih zemalja u postupku povratka na granici, oblik i sadržaj obrasca o informiranju državljana trećih zemalja u postupku povratka na granici te način postupanja prema državljanima trećih zemalja u postupku povratka na granici.“.

Članak 55.

U članku 203. stavku 8. riječi: „4. i 5.“ zamjenjuju se riječima: „4., 5. i 7.“.

U stavku 12. riječi: „Uredbi (EU) 2024/1717“ zamjenjuju se riječima: „Uredbi (EU) 2016/399“.

Članak 56.

U članku 212. stavku 1. riječi: „udaljenja i povratka“ zamjenjuju se riječima: „udaljenja, povratka i dubinske provjere“, a riječi: „udaljenje i povratak“ zamjenjuju se riječima: „udaljenje, povratak i dubinska provjera“.

U stavku 2. iza riječi: „udaljenje“ dodaju se riječi: „i povratak“, a iza riječi: „udaljenja“ dodaju se riječi: „i povratka“.

U stavku 3. i 4. iza riječi: „udaljenja“ dodaju se riječi: „i povratka“.

Članak 57.

U članku 213. stavku 1. na kraju točke 4. briše se točka i dodaje se točka 5. koja glasi:

„5. zabrana napuštanja objekta u kojem se provodi dubinska provjera i objekta u kojem se provodi postupak povratka na granici.“.

U stavku 3. iza riječi: „udaljenja“ dodaju se riječi: „i povratka“.

Članak 58.

U članku 217. stavku 1. iza riječi: „U postupku“ dodaju se riječi: „dubinske provjere, postupku povratka na granici, postupku“.

Članak 59.

U članku 222. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Troškove iz stavka 1. ovoga članka neće se naplatiti ako je ukinuto rješenje kojim je naloženo prisilno udaljenje ili je nastupila zastara izvršenja, ako je doneseno rješenje kojim je određen rok za dragovoljni odlazak ili je boravak državljanina treće zemlje postao zakonit osim u slučaju kada je državljanin treće zemlje izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu.“.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Članak 60.

U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Inspeksijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja te na uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspeksijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. ovoga Zakona i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona ili je produljena kada smještaj osigurava poslodavac ili je posrednik u osiguravanju smještaja obavljaju inspektori Državnog inspektorata.“.

Članak 61.

U članku 240. stavku 1. iza riječi: „koja obavlja djelatnost zastupanja ili posredovanja za digitalnu radnu platformu obavljanje te djelatnosti,“ dodaju se riječi: „putem svih takvih platformi“, a iza riječi: „ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca“ dodaju se riječi: „ili korisnika, kada je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje,“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Kada policijski službenik Ministarstva postupajući u okviru svog djelokruga utvrdi da je za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojim je propisana obveza ishodačenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada, podnijet će optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog protiv radnika – državljanina treće zemlje i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.“.

Članak 62.

Iza članka 242. dodaje se naslov iznad članka i članak 242.a koji glase:

„Korištenje prevoditelja u inspekcijskim postupcima

Članak 242.a

Kad državljanin treće zemlje ne zna jezik na kojem se vodi postupak, saslušat će se putem prevoditelja.“.

Članak 63.

U članku 247. stavku 2. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“.

U točki 2. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“.

U točki 3. riječi: „a poslodavac:“ zamjenjuju se riječima: „ako poslodavac:“.

U podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“.

Na kraju podtočke 3. briše se točka i dodaju se podtočke 4., 5. i 6. koje glase:

- „- zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 12.)
- zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na poslovima odnosno području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. (članak 88. stavak 15.)
- zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je poslodavcu izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koje je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 17.).“.

U stavku 6. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“.

U točki 3. riječi: „a korisnik:“ zamjenjuju se riječima: „ako korisnik:“.

Na kraju podtočke 2. briše se točka i dodaju se podtočke 3. i 4. koje glase:

- „- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 13.)
- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 18.).“.

Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„(7) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje odgovorna osoba u korisniku-pravnoj osobi.“.

Dosadašnji stavci 7. - 10. postaju stavci 8. - 11.

Članak 64.

U članku 250. stavku 1. podstavku 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“.

U stavku 2. podstavku 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“.

U stavku 4. podstavku 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“.

Na kraju podstavka 3. briše se točka i dodaju se podstavci 4., 5. i 6. koji glase:

- „- radi na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje mu je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 11.)

- radi na poslovima odnosno na području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. ovoga Zakona (članak 88. stavak 14.)
- radi na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje mu je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 16).“.

Članak 65.

U članku 251. stavku 4. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 20.)“.

U točki 4. riječi: „članak 103.c stavak 2.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.c stavak 3.“.

Točka 5. mijenja se i glasi:

„5. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu obavijestila nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca (članak 103.d stavci 4. i 8)“.

U stavku 6. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 20.)“.

U točki 4. riječi: „članak 103.c stavak 2.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.c stavak 3.“.

Točka 5. mijenja se i glasi:

„5. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu obavijestila nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca (članak 103.d stavci 4. i 8)“.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 1000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

1. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je odobren privremeni boravak (članak 62.a)

2. nije u propisanom roku policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostavio potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini (članak 73. stavak 2. podstavak 2.)
3. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.)
4. nakon razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona ne napusti Republiku Hrvatsku (članak 104. stavak 15.)
5. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize odnosno u roku od osam dana od početka razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize ako se radi o sezonskoj dozvoli za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona (članak 169. stavak 1.).“.

U stavku 8. iza točke 10. dodaje se nova točka 11. koja glasi:

„11. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon prestanka rada (članak 104. stavak 19.)“.

Dosadašnje točke 11. - 35. postaju točke 12. - 36.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 66.

(1) Privremeni boravci, dozvole za boravak i rad, potvrde o prijavi rada i dozvole boravka izdane na temelju odredbi Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.) važe do isteka roka na koji su izdani.

(2) Rokovi za napuštanje Republike Hrvatske određeni rješenjima koja su donesena do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.).

(3) Mjere iz glave XI. Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.) izrečene do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.).

Članak 67.

Postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.).

Članak 68.

(1) Vlada će donijeti uredbu iz članka 180.b stavka 8. koji je dodan člankom 52. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar će uskladiti Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 20/22. i 155/22.) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Ministar će uskladiti Pravilnik o polaganju ispita iz poznavanja hrvatskoga jezika i latiničnog pisma u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta („Narodne novine“, broj 100/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Ministar će uskladiti Pravilnik o postupanju prema državljanima trećih zemalja („Narodne novine“, br. 136/21., 145/23. i 102/25.) s odredbama ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) Ministar nadležan za rad uskladit će Pravilnik o evidencijama Hrvatskoga zavoda za zapošljavanje („Narodne novine“, br. 28/19., 59/20. i 34/21.) s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 69.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članka 92.a stavaka 1., 4. i 6. koji je dodan člankom 17. ovoga Zakona, koji stupa na snagu godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

O B R A Z L O Ž E N J E

Članak 1.

U članku 2. stavku 1. važećeg Zakona mijenja se podstavak 9. budući da je donesen ispravak Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem (Službeni list Europske unije L 16 od 23. siječnja 2004.) (Posebno izdanje Službenog lista Europske unije 19/sv. 6) OJ L 3, 7.1.2021, p. 41–45 (HR), gdje je u cijelom tekstu ispravka Direktive pojam „dugotrajno boravište“ zamijenjen pojmom „dugotrajni boravak“.

Briše se podstavak 16. važećeg Zakona budući da se Uredbom (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. stavlja izvan snage Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća o od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te za sadržaj odobrene zaštite. Nadalje, briše se i podstavak 17. budući da su države članice do 21. svibnja 2026. obvezne donijeti zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s novom Direktivom 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (preinaka) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2024/1233). Stoga se briše Direktiva 2011/98/EU i umjesto nje navodi se nova Direktiva 2024/1233.

U stavku 2. podstavku 5. važećeg Zakona mijenja se i navodi se Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (kodifikacija) (SL L 77, 23. 3. 2016) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L 2024/1717, 20.6.2024.). Podstavak 7. mijenja se i navodi se Uredba (EU) br. 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28. 11. 2018.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2025/2441 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2025. o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 u pogledu revizije mehanizma suspenzije (SL L 2025/2441, 10.12.2025) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2018/1806. Podstavak 14. mijenja se i navodi se Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347.

Dodaju se novi podstavci 15. – 18. kojima se navode uredbe EU čija se provedba osigurava Zakonom.

Članak 2.

Mijenja se članak 3. važećeg Zakona te se definiraju: „*jedinstveni postupak obrade zahtjeva*“, „*jedinstvena dozvola*“ i „*radnik iz treće zemlje*“, radi usklađivanja s novom Direktivom 2024/1233.

Također se dodaju nove točke kojima se propisuju definicije pojmova; „*dubinska provjera*“, „*postupak povratka na granici*“ i „*postupak odobravanja međunarodne zaštite na granici*“, koji se koriste u Zakonu, kako bi se osigurala provedba Uredbe (EU) 2024/1356, Uredbe (EU) 2024/1349 i Uredbe (EU) 2024/1348.

Članak 3.

Od 1. siječnja 2023. i pristupanja Republike Hrvatske Schengenskom prostoru, izravno se primjenjuju odredbe Zakonika o vizama (Uredba (EZ) br. 810/2009) i Uredbe o VIS-u (Uredba (EZ) br. 767/2008) vezano uz zrakoplovno-tranzitne i kratkotrajne vize. Budući da su se odredbe Zakona o strancima do tada usklađivale sa Zakonikom o vizama, od datuma pristupanja Schengenskom prostoru zbog izbjegavanja situacije da se određene odredbe Zakonika o vizama ponavljaju ili su sadržane u odredbama Zakona o strancima, bilo je potrebno pojedine odredbe vezane uz zrakoplovno-tranzitne i kratkotrajne vize staviti izvan snage radi izbjegavanja dvostrukog propisivanja. Navedeno je provedeno Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 151/22.), nakon čega su u Zakonu o strancima ostale samo odredbe vezne uz zrakoplovne-tranzitne i kratkotrajne vize koje se tiču postupaka koje provode isključivo nadležna hrvatska tijela (postupak žalbe, postupak izdavanja vize na granici, postupak produljenja kratkotrajne vize u PU/PP).

Nasuprot zrakoplovno-tranzitnim i kratkotrajnim vizama koje su dio Zajedničke EU vizne politike, postupak zaprimanja i obrade zahtjeva za dugotrajnu vizu (D) je u isključivoj nadležnosti država članica.

Kada je riječ o podnošenju zahtjeva za izdavanje odobrenja za privremeni boravak, važeći Zakon o strancima u članku 58. čini razdiobu na dvije grupe podnositelja zahtjeva za izdavanje odobrenja za privremeni boravak od kojih jedna svoj zahtjev može podnijeti izravno u nadležnoj policijskoj upravi/polijskoj postaji, dok druga to može učiniti samo u diplomatskim misijama/konzularnim uredima Republike Hrvatske. Kao jedini kriterij za razdiobu na ove dvije grupe uzeta je činjenica da li je predmetnom državljaninu treće zemlje potrebna kratkotrajna viza za ulazak u države članice Schengenskog prostora.

Dakle, važećim Zakonom je propisano pravilo da državljani trećih zemalja kojima je potrebna schengenska kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnose u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske u inozemstvu. Međutim, određenim kategorijama državljanima trećih zemalja navedenima u članku 58. stavku 3. važećeg Zakona, uključujući i studente, omogućeno je podnošenje zahtjeva za schengensku kratkotrajnu (C) vizu, kako bi po dolasku u Republiku Hrvatsku podnijeli zahtjev za odobrenjem privremenoga boravka u nadležnim policijskim upravama odnosno policijskim postajama. S obzirom na preporuke iz Schengenske evaluacije, navedenim kategorijama državljanima trećih zemalja koji planiraju boraviti dulje od 90 dana u Republici Hrvatskoj neće se više izdavati kratkotrajna (C) viza, već isključivo dugotrajna (D) viza, neovisno o tome je li im u tom trenutku odobren privremeni boravak ili će predmetni po svome dolasku u Republiku Hrvatsku podnijeti zahtjev za privremeni boravak u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji. Izdavanje dugotrajne vize (D) bi se trebalo odnositi na sve kategorije državljanima trećih zemalja koji su navedeni u članku 58. stavka 3. važećeg Zakona.

Slijedom navedenoga, u članku 35. važećeg Zakona mijenjan je stavak 1. na način da se dugotrajna viza osim državljanima trećih zemalja kojima je odobren privremeni boravak odnosno izdana dozvola za boravak i rad, sada izdaje i državljanima trećih zemalja iz članka 58. stavka 3. važećeg Zakona koji će zahtjev za privremeni boravak podnijeti po dolasku u Republiku Hrvatsku. Mijenjan je i stavak 4. kojim je propisan početak valjanosti dugotrajne vize, na način da je osim početka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, sada dodano da u slučaju državljanima trećih zemalja iz članka 58. stavka 3. važećeg Zakona rok valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od datuma početka namjeravanog putovanja.

Također, imajući u vidu da će se dozvola za boravak i rad za sezonski rad moći izdavati s rokom važenja do tri godine, unutar koje će državljanin treće zemlje moći raditi do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje kako je propisano člankom 104. stavkom 12. ovoga Prijedloga zakona, rok

valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka tekućeg razdoblja rada kako će biti navedeno u potvrdi koja se izdaje sukladno članku 91. stavku 3. podstavku 1. i stavku 4. važećeg Zakona (npr. dozvola za boravak i rad za sezonski rad izdat će se s rokom važenja od 15.4.2026. do 1.3.2029., unutar koje sezonski radnik može raditi od 15.4.2026. do 13.7.2026., od 1.5.2027. do 15.10.2027. te od 15.8.2028. do 1.3.2029. Državljanin treće zemlje kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku tražit će prvo dugotrajnu vizu za ulazak za razdoblje rada koje počinje 15.4.2026., zatim druge godine za razdoblje rada koje počinje 1.5.2027. te treće godine za razdoblje rada koje počinje 15.8.2028.).

Članak 4.

U članku 37. stavku 3. važećeg Zakona mijenja se rok za podnošenje zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize, na način da su obuhvaćeni i državljani trećih zemalja iz članka 58. stavka 3. važećeg Zakona koji mogu podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka po dolasku u Republiku Hrvatsku u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji. Navedene osobe zahtjev mogu podnijeti najranije šest mjeseci prije početka namjeravanoga putovanja te u pravilu najkasnije 15 kalendarskih dana prije početka namjeravanoga putovanja. Također, imajući u vidu da će se dozvola za boravak i rad za sezonski rad moći izdavati s rokom važenja do tri godine, unutar koje će državljani treće zemlje moći raditi do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje kako je predloženo člankom 104. stavkom 12. ovoga Prijedloga zakona, propisan je rok za podnošenje zahtjeva za dugotrajnu vizu.

Članak 5.

Mijenja se članak 38. stavak 1. točka 5. važećeg Zakona na način da je zahtjev za izdavanje dugotrajne vize dopušten ne samo državljanima trećih zemalja koji imaju odobren privremeni boravak odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad, već i državljanima trećih zemalja iz članka 58. stavka 3. važećeg Zakona koji zahtjev za odobrenje privremenog boravka mogu podnijeti po dolasku u Republiku Hrvatsku u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji.

Članak 6.

Mijenjan je članak 40. stavak 1. točka 2. važećeg Zakona na način da su u kategorije državljana trećih zemalja kojima se može izdati dugotrajna viza, osim onih koji imaju odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, dodani i državljani trećih zemalja iz članka 58. stavka 3. važećeg Zakona koji zahtjev za odobrenje privremenog boravka mogu podnijeti po dolasku u Republiku Hrvatsku u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji. Dopunjen je stavak 2. na način da su državljani trećih zemalja iz članka 58. stavka 3. važećeg Zakona kojima je izdana dugotrajna viza dužni u roku od 30 dana od početka valjanosti vize u nadležnoj policijskoj postaji odnosno policijskoj postaji podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka.

Članak 7.

Izmijenjen je članak 41. stavak 1. točka 1. podstavak 2. važećeg Zakona kojim je propisano u kojim slučajevima se odbija izdavanje dugotrajne vize, na način da su sada obuhvaćeni i državljani trećih zemalja iz članka 58. stavka 3. važećeg Zakona ako ne opravdaju svrhu i uvjete namjeravanoga boravka.

Članak 8.

Jasno je propisano da se u članku 58. stavku 4. važećeg Zakona mora raditi o članovima obitelji koji borave izvan Republike Hrvatske. Naime, u obrazloženju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima („Narodne novine“, broj 40/25.) kojim je propisana novina da državljani treće zemlje kojem je odobrena međunarodna zaštita podnosi za članove svoje obitelji zahtjev

za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji u nadležnoj policijskoj upravi odnosno postaji, istaknuto je da se mora raditi o članovima obitelji koji se nalaze izvan Republike Hrvatske. Navedeno je propisano imajući u vidu specifičnu situaciju ove posebne kategorije osoba koji učestalo imaju ograničen pristup diplomatskim misijama odnosno konzularnim uredima Republike Hrvatske u inozemstvu u kojima bi trebali podnijeti zahtjev za privremeni boravak. Budući da je intencija odredbe bila da se radi o članovima obitelji koji borave izvan Republike Hrvatske, ovim izmjenama navedena odredba bit će jasno propisana.

Stavkom 7., osim slučaja odbitka zahtjeva za odobrenje privremenog boravka, sada su obuhvaćeni i slučajevi odbacivanja zahtjeva te obustave postupka po zahtjevu za odobrenje privremenog boravka, kako bi se uračunavanjem kratkotrajnog boravka nakon negativne odluke o zahtjevu za odobrenje privremenog boravka, obuhvatili svi slučajevi prestanka zakonitog boravka tijekom rješavanja zahtjeva (a ne samo slučaj odbijanja zahtjeva). Na ovaj način će se spriječiti zlouporabe da državljani treće zemlje podnese zahtjev za privremeni boravak iako zna da ne ispunjava uvjete, a stvarna namjera mu je produljiti zakoniti boravak za vrijeme rješavanja zahtjeva, a nakon negativne odluke/odbačaja/obustave da odmah nastavi boraviti na kratkotrajnom boravku na temelju bezvизnog sustava.

Članci 9. i 10.

Mijenjaju se članci 60. i 62. važećeg Zakona u cilju rasterećenja službenika policijskih uprava odnosno policijskih postaja na način da je omogućeno da se u slučaju odustanka stranke od zahtjeva za odobrenje odnosno produljenje privremenog boravka, isti postupak obustavi rješenjem u obliku zabilješke u spisu.

Članak 11.

Mijenja se članak 72. važećeg Zakona na način da je jasno propisano da se i u slučaju odobravanja privremenog boravka u svrhu srednjoškolskog obrazovanja na temelju suglasnosti ministarstva nadležnog za znanost i obrazovanje mora raditi o državljaniu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz stavka 1. točaka 1., 2., 4. i 6. toga članka.

Članak 12.

Mijenja se članak 73. stavak 2. važećeg Zakona kojim se studentima državljanima trećih zemalja privremeni boravak odobrava u trajanju do godine dana odnosno do kraja akademske godine. Sukladno važećem Zakonu strani studenti koji su na visoka učilišta upisani na cjeloviti studij završetkom akademske godine trebaju svake godine produžavati privremeni boravak. Predloženom odredbom se omogućuje da se stranim studentima privremeni boravak odobrava na duže razdoblje, primjerice ako je student upisan na prijediplomsku razinu studija, privremeni boravak odobravao bi se u trajanju tri godine koliko je predviđeno trajanje programa. Na taj način olakšavaju se administrativni postupci za studente i smanjuje administrativno opterećenje za obradu zahtjeva za produženjem privremenog boravka svake godine. U cilju kontrole boravka stranih studenata u Republici Hrvatskoj, propisana im je obveza da do 31. listopada svake akademske godine policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostave potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini.

Članak 13.

U članku 88. važećeg Zakona mijenjaju se stavci 1., 3., 4., 6. i 7. radi nomotehničkog usklađivanja, budući da se je u članku 103.c i članku 103.d ovoga Prijedloga zakona promijenio broj stavaka na koje se vrši pozivanje u ovom članku. Člankom 88. važećeg Zakona propisuje se pod kojim uvjetima državljani treće zemlje može raditi, pod kojim uvjetima ga poslodavac može zapošljavati, odnosno pod kojim uvjetima korisnik može koristiti rad državljanina treće zemlje.

Člankom 101. važećeg Zakona propisano je da Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje donosi odluku o zanimanjima za koje poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada, pa je tako određeno da su neka zanimanja deficitarna na području cijele Republike Hrvatske (npr. zidar, tesar, armirač), neka zanimanja su deficitarna na području nekih županija (npr. konobar i kuhar na području Istarske, Primorsko-goranske, Zadarske, Ličko-senjske, Šibensko-kninske, Splitsko-dalmatinske, Dubrovačko-neretvanske, Zagrebačke, Međimurske, Krapinsko-zagorske i Varaždinske županije i Grada Zagreba), dok su određena zanimanja deficitarna na području određenih županija u samo određenom vremenskom razdoblju (npr. prodavač - samo za period rada od 1.5.-30.9. na području Istarske i Dubrovačko-neretvanske županije). Važećim Zakonom nije ograničeno da poslodavac ishoduje dozvole za boravak i rad bez testa tržišta rada na području određene policijske uprave gdje je određeno zanimanje deficitarno, a pošalje državljanina treće zemlje na rad na područje policijskih uprava gdje to zanimanje nije deficitarno, već je za isto potrebno provesti test tržišta rada. Radi zaštite tržišta rada novim stavcima 11., 12. i 13. predloženo je da državljanin treće zemlje može raditi u određenom zanimanju, poslodavac ga zapošljivati, a korisnik se koristiti njegovim radom na području svih onih policijskih uprava gdje je to zanimanje također deficitarno. Tako npr. državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za zanimanje zidara ili vozača teretnog vozila u PU zagrebačkoj na temelju te dozvole može raditi na području cijele Republike Hrvatske budući da je zanimanje zidar i vozač teretnog vozila deficitarno na području cijele Republike Hrvatske.

U slučaju da je dozvola za boravak i rad izdana za zanimanje npr. konobar u PU zagrebačkoj gdje je to zanimanje deficitarno, taj državljanin treće zemlje pod uvjetima iz ovoga Zakona za istog poslodavca može raditi i na području ostalih policijskih uprava gdje je to zanimanje također deficitarno (Istarska, Primorsko-goranska, Zadarska, Ličko-senjska, Šibensko-kninska, Splitsko-dalmatinska, Dubrovačko-neretvanska, Međimurska, Krapinsko-zagorska i Varaždinska županija), međutim ne smije raditi na području npr. PU vukovarsko-srijemske bez provedenog testa tržišta rada.

Iznimka je zanimanje vozača autobusa koji će obavljati poslove vožnje redovne linije na području Republike Hrvatske, ako mu je boravište u Republici Hrvatskoj na području policijske uprave odnosno policijske postaje za koju je tražena dozvola (npr. vozač autobusa je dobio dozvolu za boravak i rad u PU primorsko-goranskoj, te može voziti stalnu liniju Rijeka-Vukovar, međutim ne može voziti stalnu liniju Vukovar-Osijek, jer tada ne može imati boravište na području PU primorsko-goranske, a i isto tako možda na području Vukovara i Osijeka ima domaćih radnika, pa strani radnici na tom području nisu ni potrebni).

Člankom 110. točkom 32. važećeg Zakona propisano je da se bez testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje mogu izdati dozvole za boravak i rad državljaninu treće zemlje čiji poslodavac izvodi radove na obnovi zgrada oštećenih potresom u skladu sa zakonom kojim se uređuje obnova zgrada oštećenih potresom na području Grada Zagreba, Krapinsko-zagorske županije, Zagrebačke županije, Sisačko-moslavačke županije i Karlovačke županije. Kako bi se zaštitilo tržište rada, novim stavcima 14. i 15. propisano je da će državljanin treće zemlje moći raditi, a poslodavac ga zapošljivati, samo na onim poslovima navedenim u točki 32. i samo na području onih policijskih uprava navedenih u točki 32.

Člankom 98. važećeg Zakona propisano je da je prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad poslodavac dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (osim ako se zanimanje nalazi na listi deficitarnih zanimanja; ako se radi o sezonskom zapošljavanju do 90 dana; ako se radi o produljenju dozvole za boravak i rad/isti poslodavac, isti državljanin treće zemlje i isto zanimanje; odnosno ako se radi o dozvolama za boravak i rad iz članka 110. važećeg Zakona koje se izdaju bez testa tržišta rada). Test tržišta rada obuhvaća provjeru stanja u evidenciji nezaposlenih osoba i postupak posredovanja radi zapošljavanja radnika s nacionalnog tržišta rada. Ako je test tržišta rada pokazao da u evidenciji

nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji, poslodavac može zatražiti dozvolu za boravak i rad. U praksi su se pojavili slučajevi gdje poslodavci traže test tržišta rada za npr. vozača taksija u manjem gradu gdje doista postoji manjak osoba tog zanimanja, međutim nakon pozitivnog testa tržišta rada i izdavanja dozvole za boravak i rad poslodavac ne zapošljava strane radnike u tom gradu, već ih šalje u drugi grad gdje postoji veći broj domaćih radnika tog zanimanja i test tržišta rada bi vjerojatno bio negativan, a zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad odbijen. U cilju zaštite tržišta rada, novim stavcima 16., 17. i 18. propisano je da državljanin treće zemlje može raditi, poslodavac zapošljivati, a korisnik se može koristiti njegovim radom samo na području one policijske uprave gdje je bio proveden test tržišta rada. Tako npr. ako je test tržišta rada za zanimanje taksist proveden u PU koprivničko-križevačkoj, takav taksist ne može raditi na području npr. PU zagrebačke bez provedenog novog testa tržišta rada.

Stavkom 11. važećeg Zakona propisano je da državljanin treće zemlje godine može raditi za istog poslodavca u svim poslovnim objektima u kojima obavlja djelatnost, a ovim Prijedlogom zakona (sada je to stavak 19.) propisano je da takav rad mora biti u skladu sa ograničenjem iz naprijed navedenih novih stavaka 11., 12., 14., 15., 16. i 17. (npr. poslodavac koji ima više restorana ne može u npr. PU istarskoj bez testa tržišta rada ishoditi 15 dozvola za boravak i rad za državljane trećih zemalja za zanimanje konobar i kuhar te zatim prebaciti te radnike u restoran na području npr. PU bjelovarsko-bilogorske bez provedenog novog testa tržišta rada, jer na području PU bjelovarsko-bilogorske zanimanje konobar i kuhar nije deficitarno te je potrebno provesti novi test tržišta rada).

Imajući u vidu ograničenja propisana stavcima 11.-13. te 16.-18., uvodi se novina na način da se izmjenom članka 98. važećeg Zakona o strancima omogućuje poslodavcima da zatraže provedbu testa tržišta rada za više policijskih uprava koje su mu od interesa, a svaki područni ured ili služba Hrvatskog zavoda za zapošljavanje odlučivat će i dati obavijest o testu tržišta rada za područje koje je u njihovoj nadležnosti, ovisno o stanju na lokalnom tržištu rada. Navedeni test moći će se zatražiti prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad, ali i nakon što je izdana dozvola za boravak i rad ako postoji naknadni interes poslodavca. Dopunjen je dosadašnji stavak 12. (sada stavak 20.) na način da je poslodavac koji podnosi zahtjev za izdavanjem dozvole za boravak i rad dužan obavještavati državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o ishodu istoga dužan ga je obavijestiti pisanim putem u roku od 3 dana, čime je izvršeno usklađivanje s Direktivom 2024/1233.

Stavkom 21. propisano je da ako upravnu pristojbu za odobrenje dozvole za boravak i rad plaća poslodavac, nema pravo tražiti povrat pristojbe od državljanina treće zemlje, čime je izvršeno usklađivanje s Direktivom 2024/1233.

Članak 14.

Sukladno važećem Zakonu državljanin treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak u svrhu studiranja može raditi bez dozvole za boravak ili potvrde o prijavi rada, ako radi ili se samozapošljava najviše 20 sati tjedno, osim kad je studentska praksa sastavni dio studijskog programa u kojem slučaju nema vremenskog ograničenja.

U članku 89. stavku 1. važećeg Zakona mijenja se točka 10. na način da državljanin treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak u svrhu studiranja može najviše 25 sati tjedno obavljati i studentske poslove u skladu s propisima koji reguliraju obavljanje studentskih poslova, uz već postojeću mogućnost rada ili samozapošljavanja odnosno obavljanje studentske prakse kad je ista sastavni dio studijskog programa (u slučaju studentske prakse nema vremenskog ograničenja).

Izmjena je propisana budući da obavljanje studentskih poslova podrazumijeva privremene poslove tijekom godine sukladno Zakonu o obavljanju studentskih poslova („Narodne novine“,

br. 96/18. i 16/20.). Iako Zakonom o obavljanju studentskih poslova nisu propisana ograničenja u smislu maksimalnog broja sati tjedno kada student može obavljati studentske poslove, ovaj Zakon je *lex specialis* u odnosu na Zakon o obavljanju studentskih poslova, te je propisano ograničenje u smislu maksimalnog broja sati tjedno kada student može obavljati studentske poslove.

Budući da je prvenstvena svrha boravka državljanina treće zemlje studiranje, a ne rad, prijedlogom je satnica ograničena na 25 sati tjedno, tijekom koje student može raditi ili se samozapošljavati, odnosno obavljati studentske poslove (navedeno znači da državljanin treće zemlje može raditi npr. pet dana u tjednu po četiri sata, te još pet sati subotom). Nema ograničenja satnice ako se radi o studentskoj praksi koja je sastavni dio studijskog programa.

Slijedom navedenoga, mijenjan je i stavak 3. da bi se isto omogućilo i studentima koji imaju važeće odobrenje koji je izdala druga država članica i dolaze u okviru mobilnosti, dok su studenti iz stavka 6. brisani, imajući u vidu da je ta kategorija dužna regulirati privremeni boravak iz članka 73. stavka 1. važećeg Zakona (privremeni boravak u svrhu studiranja), pa se na njih također primjenjuje točka 10. ovoga članka.

Dodaje se stavak 7. kojim se omogućuje državljanima trećih zemalja koji, u okviru programa mobilnosti, dolaze u Republiku Hrvatsku na hrvatska visoka učilišta kao gostujući profesori na razdoblje manje od sedam dana, a zaposleni su na visokom učilištu u svojoj matičnoj državi, da mogu predavati bez ishoda dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, ako imaju akt kojim im se dodjeljuje stipendija za mobilnost (prihvatno pismo agencije nadležne za mobilnost i programe EU). Riječ je o profesorima koji u Republiku Hrvatsku dolaze na kratkoročnu mobilnost na temelju međunarodnih sporazuma koje je zaključilo Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih (programi Unije - Erasmus+ i regionalni program CEEPUS). Stipendisti programa Erasmus+ i CEEPUS nemaju ugovor o radu s visokim učilištem u Republici Hrvatskoj već s visokim učilištem u matičnoj državi. Imaju samo akt kojim im se dodjeljuje stipendija za mobilnost (prihvatno pismo koje im dostavlja Agencija za mobilnost i programe EU). Nema zasnivanja radnog odnosa u Republici Hrvatskoj, a naknada koju im isplaćuje visoko učilište iz Republike Hrvatske nije plaća, već stipendija za pokriće troškova puta i života tijekom trajanja mobilnosti. Plaću im isplaćuje matično visoko učilište u trećoj zemlji.

Stavkom 8. propisano je da državljani trećih zemalja koji mogu raditi bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada iz stavaka 6. i 7. toga članka (državljanin država članica OECD-a te državljani trećih zemalja koji kao profesori dolaze u okviru mobilnosti) mogu raditi ako su na kratkotrajnom boravku kako je propisano člankom 6. Zakonika o schengenskim granicama (boravak do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana).

Dodan je stavak 9. kojim se omogućava državljanima trećih zemalja koji mogu raditi bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada na temelju odobrenog statusa (npr. imaju odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom) da nastave boraviti i raditi do izvršnosti rješenja po zahtjevu za produljenje privremenog boravka ako je podnjet u propisanom roku.

Članak 15.

Mijenja se članak 90. važećeg Zakona na način da se propisuje da se protiv rješenja kojima se odlučuje po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad može pokrenuti upravni spor.

Članak 16.

Mijenja se članak 91. važećeg Zakona i dodaje se novi stavak 5. kojim je propisano da će se u potvrdama koje se izdaju poslodavcu i državljaninu treće zemlje iz stavka 3. toga članka kao i u potvrdi iz stavka 4. toga članka koja se izdaje agenciji za privremeno zapošljavanje kao poslodavcu, državljaninu treće zemlje i korisniku, navesti i policijska uprava za koju je

proveden test tržišta rada iz članka 98. važećeg Zakona, odnosno one policijske uprave na području kojih im je dozvoljen rad u deficitarnom zanimanju za koje im je izdana dozvola za boravak i rad. Navedeno je propisano radi lakšeg provođenja članka 88. i novih stavaka 11., 12., 13., 16., 17. i 18. ovoga Prijedloga zakona kojim je određeno da državljani treće zemlje može raditi, poslodavac zapošljavati, a korisnik se koristiti njegovim radom samo na području policijske uprave gdje je određeno zanimanje deficitarno, odnosno za koje je proveden test tržišta rada.

Stavkom 8. propisuju se novi rokovi i obavijesti vezano za izdavanje dozvola za boravak i rad, čime je izvršeno usklađivanje s Direktivom 2024/1233. O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je odlučiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. Dozvoljeno je da se u iznimnim i opravdanim okolnostima povezanima sa složenosti zahtjeva, osim u slučaju sezonskih radnika, rok od 90 dana može produžiti za dodatnih 30 dana, o čemu policijska uprava odnosno policijska postaja obavještava podnositelja zahtjeva (iznimka za sezonske radnike propisana je imajući u vidu članak 18. stavak 1. Direktive o 2014/36/EU o sezonskim radnicima, kojim je propisano da se zahtjevi za izdavanje sezonskih dozvola rješavaju u roku do 90 dana, bez mogućnosti produženja). Propisano je da u rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad ulazi i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. važećeg Zakona (15 dana). Ocjenjuje se da se u predloženim rokovima mogu izvršiti provjere propisane Zakonom u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. U postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj.

Izmijenjen je rok na koji se izdaje dozvola za boravak i rad za sezonski rad, imajući u vidu izmjenu u članku 104. stavku 12. ovoga Prijedloga zakona kojim se omogućava izdavanje sezonskih dozvola za boravak i rad s rokom važenja od tri godine.

Administrativno se rasterećuju poslodavci i nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje na način da će se poslodavcima (uključene i agencije za privremeno zapošljavanje) i korisnicima iz članka 100. važećeg Zakona zaključci i pozivi izdavati u elektroničkom obliku i dostavljati u korisnički pretinac sustava e-Građani. Na taj način poslodavcima i korisnicima brže će se dostavljati zaključci za npr. dopunu zahtjeva odnosno pozivi za preuzimanjem potvrda i sl., koji su se do sada slali u fizičkom obliku poštom.

Članak 17.

Iza članka 92. važećeg Zakona dodaje se članak 92.a kojim se uređuje polaganje ispita poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma za državljane trećih zemalja na razini A1.1 ako u Republici Hrvatskoj borave najmanje godinu dana na temelju dozvola za boravak i rad izdanih sukladno članku 97. važećeg Zakona (na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje) ili koje su produljene. Također, obuhvaćeni su i državljani trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje i testa tržišta rada sukladno članku 110. točke 32. važećeg Zakona (poslodavac izvodi radove na obnovi zgrada oštećenih potresom u skladu sa zakonom kojim se uređuje obnova zgrada oštećenih potresom na području Grada Zagreba, Krapinsko-zagorske županije, Zagrebačke županije, Sisačko-moslavačke županije i Karlovačke županije ili izvodi radove u sklopu projekata energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima).

Propisivanje uvjeta poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma u postupku izdavanja odnosno produljenja dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja imalo bi dodatni poticaj za njihovu daljnju integraciju u hrvatsko društvo. Naime, poticanjem učenja hrvatskog jezika i poznavanja latiničnog pisma za gore navedenu kategoriju državljana trećih zemalja, dodatno bi se učinio iskorak u unaprjeđenju njihove jezične kompetencije te osim njihove brže integracije, poznavanjem hrvatskog jezika i latiničnog pisma im se otvara mogućnost boljeg pozicioniranja i konkurentnosti na tržištu rada, a sve bi zasigurno imalo i pozitivan utjecaj u njihovom prihvaćanju od strane svih dionika hrvatskog društva.

Propisano je kod kojih ustanova se može polagati ispit iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma. Propisano je da troškove ispita snosi poslodavac.

Kako bi se strancima uključenima u učenje hrvatskog jezika putem sustava vaučera, ali i izvan sustava vaučera, priznale stečene jezične kompetencije, stavkom 5. predlaže se iste isključiti od obveze polaganja ispita kojim se dokazuje poznavanje hrvatskog jezika na razini A1.1, jer završetkom tečaja dobivaju potvrdu o stečenim kompetencijama koje odgovaraju zakonom propisanoj razini poznavanja hrvatskog jezika. Naime, upravo se organizirano učenje hrvatskog jezika može smatrati ključnim za kvalitetniju integraciju na tržište rada.

Dokaz o položenom ispitu iz poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma bit će sastavni dio evidencije o radnicima koju je poslodavac dužan voditi na temelju članka 5. stavka 1. Zakona o radu („Narodne novine“, br. 93/14., 127/17., 98/19., 151/22. i 64/23) te članka 3. stavka 2. Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima zaposlenim kod poslodavca („Narodne novine“, broj 55/24.).

Nadalje, propisano je da se uz zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad koja je bila izdana na temelju članka 97. važećeg Zakona ili uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad koja se izdaje na temelju članka 97. važećeg Zakona (u praksi se može raditi o državljaninu treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj godinu dana, ali mijenja poslodavca, pa ne ide produljenje dozvole, nego nova dozvola) te uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad temeljem članka 110. točke 32. važećeg Zakona, prilaže dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma. Za osobe koje su završile tečaj hrvatskog jezika i latiničnog pisma iz stavka 5., uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se potvrda o završenom tečaju. Bez navedenog dokaza odbit će se zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad (predložena izmjena članka 93. stavka 1. nova točka 16. ovoga Prijedloga zakona).

Kranji rok za polaganje ispita je godina dana boravka državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (podrazumijeva se da je rok počeo teći od prvog dana boravka državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj). Državljanin treće zemlje ispit poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma može polagati i ranije, u više pokušaja, ali najkasnije do godinu dana boravka u Republici Hrvatskoj mora imati položen ispit. Činjenica da je dozvola za boravak i rad izdana na npr. tri godine, ne utječe na predmetnu obvezu. Naime, dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma sastavni je dio evidencije o radnicima koju je poslodavac dužan voditi sukladno općem propisu o radu.

Propisane su kategorije osoba koje ne moraju položiti ispit iz poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma: osobe koje su završile osnovno, srednje ili visoko obrazovanje u Republici Hrvatskoj, kao i osobe koje govore jezikom iz podskupine južnoslavenskih jezika (srpski, bošnjački/bosanski, crnogorski, makedonski), dakle radilo bi se o državljanima Bosne i Hercegovine, Republike Srbije, Crne Gore i Sjeverne Makedonije.

Propisuje se ovlast ministru za donošenje pravilnika. Prijelaznim i završnim odredbama propisuje se da navedena odredba (stavci 1., 4. i 6.) stupa na snagu godinu dana nakon stupanja na snagu ovih izmjena i dopuna Zakona o strancima, kako bi strani radnici mogli završiti tečajeve hrvatskog jezika i latiničnog pisma, te pristupiti polaganju ispita.

Propisano je da se odredba ne odnosi na sezonske radnike.

Članak 18.

U članku 93. važećeg Zakona u stavku 1. dopunjena je točka 3. te je jasnije definiran uvjet prema kojem poslodavac mora aktivno obavljati registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj koja mora biti povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad (poslodavcu koji obavlja registriranu djelatnost za npr. uzgoj agruma ne mogu se izdati dozvole za boravak i rad za zanimanje npr. zidara).

U točki 8. precizirano je da se poslodavcu može odbiti izdavanje nove dozvole za boravak i rad ako se nalazi na tzv. crnoj listi za vrijeme godine dana od dana kada je nadležni inspektor utvrdio postojanje neprijavljenog rada. S obzirom na to da je zapisnik inspekcijskog tijela samo temelj za poduzimanje odgovarajuće mjere protiv poslodavca koji krši propise u području prijavljivanja rada, a koja se mjera može odnositi na donošenje upravnog rješenja te pokretanje kaznenog ili prekršajnog postupka, nije opravdano posebno isticati zapisnik kao osnovu utvrđenja neprijavljenoga rada. Ovo tim više što se, s jedne strane, u sudskim postupcima pokrenutim protiv Državnog inspektorata i Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike upravo zapisnik osporava kao ispravan pravni temelj za javnu objavu podatka o poslodavcu koji prakticira neprijavljivanje rada, te što je s druge strane, pokrenut i normativni postupak za izmjene Zakona o suzbijanju neprijavljenoga rada, u okviru kojeg postupka će se također razmotriti izmjena odgovarajuće zakonske odredbe.

Dopunjena je točka 11. na način da se dozvola za boravak i rad može odbiti ako je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. važećeg Zakona u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba koja predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost.

Izmijenjena je točka 12. na način da osoba koja sklapa ugovor o radu mora biti upisana u sudski registar kao osoba ovlaštena za poslove vođenja i zastupanja društva, te ako nije hrvatski državljanin ili državljanin države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, odnosno nije kategorija iz članka 89. važećeg Zakona, mora imati dozvolu za boravak i rad iz članka 110. točke 2. važećeg Zakona (brisano je da ugovor o radu može sklapati osoba koja je upisana kao osnivač, imajući u vidu predložene izmjene članka 111. stavaka 5.-8. ovoga Prijedloga zakona).

Dodan je novi uvjet na temelju kojeg se može odbiti izdavanje dozvole za boravak i rad poslodavcu, a to je slučaj kada poslodavac u roku od osam dana ne uplati u državni proračun iznos od jedne prosječne mjesečne brutoplaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave za statistiku, ako su nastupili zakonski uvjeti za naplatu zadužnice iz članka 95. stavka 2. važećeg Zakona. Navedeno je propisano za slučaj da se zadužnica ne može naplatiti od poslodavca iz razloga što nema npr. sredstva na računu ili obavlja poslovanje putem REVOLUT-a, pa time naplata zadužnice nije moguća. Dodan je novi uvjet za odbijanje izdavanja dozvole za boravak i rad ako državljanin treće zemlje iz članka 92.a ovoga Prijedloga zakona uz zahtjev ne priloži dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma. Imajući u vidu da su u članku 111. ovoga Prijedloga zakona dodani novi stavci 5.-8., dodana je nova točka 17. kojom je određeno da se može odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad koji je podnijelo trgovačko društvo ako je u istom kao jedina osoba ovlaštena za vođenje i zastupanje društva upisan državljanin treće zemlje odnosno ako su u trgovačkom društvu kao osobe ovlaštene za vođenje i zastupanje društva upisani samo državljani treće zemlje, a taj jedini državljanin treće zemlje odnosno barem jedan od više upisanih državljana trećih zemalja nema dozvolu za boravak i rad za ključno osoblje odnosno nisu neka od kategorija iz članka 89. stavka 1. važećeg Zakona koji mogu raditi bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada (iznimka je ako se radi o slučaju iz članka 111. stavka 5. ovoga Prijedloga zakona kada državljanin treće zemlje

koji je ovlašten za vođenje i zastupanje društva prvi puta traži izdavanje dozvole za boravak i rad za ključno osoblje).

Članak 19.

U članku 94. u stavku 1. važećeg Zakona mijenja se uvodna rečenica na način da će Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ocjenjivati može li se u konkretnom slučaju ukinuti dozvola za boravak i rad imajući u vidu načelo razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa te načelo samostalnosti i slobodne ocjene dokaza kako je propisano Zakonom o općem upravnom postupku.

Točka 4. dopunjena je obzirom na to da se u članku 88. ovoga Prijedloga zakona dodaju novi stavci kojima se uređuju policijske uprave na području kojih mogu raditi državljani trećih zemalja (ovisno o deficitarnim zanimanjima i provedenom testu tržišta rada), kao i novi stavci kojima se uređuju poslovi i policijske uprave na području kojih mogu raditi državljani trećih zemalja temeljem članka 110. točke 32. važećeg Zakona, pa je određeno kako će se dozvola ukinuti u slučaju nepoštivanja predmetnih novih odredbi.

Izmijenjena je točka 8. na način da se dozvola za boravak i rad može ukinuti na izričiti zahtjev državljanina treće zemlje (npr. vraća se u matičnu zemlju), jer se u ostalim slučajevima dozvola za boravak i rad može ukinuti samo ako su ispunjeni zakonski uvjeti iz toga članka (npr. poslodavac je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja). U slučaju da se dozvola za boravak i rad ukida na traženje državljanina treće zemlje, postupak ukidanja dovršit će se u obliku zabilješke u spisu (stavak 4.).

Prema važećem Zakonu, popis poslodavaca kod kojih je utvrđeno postojanje neprijavljenog rada sukladno posebnom propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenog rada tzv. crna lista (stavak 1. točka 9.) razlog je ukidanja dozvole za boravak i rad. Budući da nije svrsishodno ukidati sve dozvole za boravak i rad koje su izdane prije nego što je poslodavac dospio na tzv. crnu listu, brisano je navedeno kao razlog za ukidanje dozvole za boravak i rad. U Zakonu o strancima ostat će odredba o odbijanju zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad ako je poslodavac na tzv. crnoj listi (članak 93. stavak 1. točka 8., članak 105. stavak 2. točka 4. i članak 127. stavak 1. točka 10.) odnosno ostat će kao razlog za negativno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 99. stavak 1. točka 8.).

Mijenja se točka 10. budući da su člankom 103.a ovoga Prijedloga zakona propisane obveze državljaninu treće zemlje za vrijeme nedopuštene nezaposlenosti (stavkom 4. propisano je da se je u roku od pet dana dužan javiti Hrvatskom zavodu za zapošljavanje, dok je stavkom 9. propisano da je dužan tražiti posao, prihvatiti ponuđeno zaposlenje, odazvati se na poziv Hrvatskog zavoda za zapošljavanje te mora biti dostupan).

Stavkom 7. određuje se da će po sili zakona prestati važiti dozvola za boravak i rad državljaninu treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ili je produljena ako je nezaposlen duže od dopuštenog vremena propisanog člankom 103.a ovoga Prijedloga zakona, a istom odredbom sada su obuhvaćeni i državljani treće zemlje kojima je izdana dozvola za boravak i rad bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 110. važećeg Zakona ako imaju zaključen ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem (isključene su točke 3., 4. i 11. toga članka: državljani trećih zemalja koji se samozapošljavaju jer se na njih ne primjenjuje Direktiva 2024/1233; državljani trećih zemalja koji su korisnici programa mobilnosti mladih koji se provode pod uvjetima pod kojima su sklopljeni; dok „Plava karta EU-a“ ima vlastita pravila o dopuštenoj nezaposlenosti iz članka 129. stavka 8. važećeg Zakona).

Ostale izmjene odnose se na nomotehničko uređenje teksta.

Članak 20.

U članku 95. stavku 1. važećeg Zakona propisano je da u slučaju prestanka ugovora o radu ili prestanka postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad poslodavac ili državljaniin treće zemlje dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju. Budući da je u slučaju prestanka radnog odnosa poslodavac taj koji je dužan odjaviti radnika s obveznih osiguranja, sada je propisano da je o prestanku ugovora o radu ili prestanku postojanja drugih uvjeta poslodavac dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju, čime je izvršeno usklađivanje s Direktivom 2024/1233.

Članak 21.

Mijenja se članak 96. važećeg Zakona na način da se administrativno rasterećuju poslodavci i nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje na način da će se poslodavcima (uključene i agencije za privremeno zapošljavanje) i korisnicima iz članka 100. važećeg Zakona potvrde iz članka 91. stavaka 3. i 4. važećeg Zakona izdavati u elektroničkom obliku i dostavljati u korisnički pretinac sustava e-Građani. Na taj način poslodavci i korisnici neće trebati fizički dolaziti u nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje radi preuzimanja potvrda koje se izdaju nakon odobrenja dozvola za boravak i rad, kao i kod olakšane promjene poslodavca, olakšane promjene zanimanja i dodatnog rada.

Državljaninu treće zemlje će se njegov primjerak potvrde uručiti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (npr. prilikom prijave boravišta odnosno podnošenja zahtjeva za izdavanje biometrijske dozvole boravka).

Dodan je novi stavak 3. budući da je člankom 8. stavkom 4. Pravilnika o vođenju matične evidencije Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje („Narodne novine“, br. 127/25.) propisana obveza poslodavca da uspostavi prijave za vođenje matične evidencije za državljane trećih zemalja ako su se ostvarile pretpostavke za njihov rad u Republici Hrvatskoj propisane propisima kojima se uređuje rad stranaca u Republici Hrvatskoj. Time bi se osigurala potpuna provedba poslovnog procesa uspostave prijave na obvezno mirovinsko osiguranje i kontrole zapošljavanja državljanina trećih zemalja u skladu s aktualnim gospodarskim i migracijskim kretanjima.

Članak 22.

Mijenja se članak 97. stavak 1. važećeg Zakona kojim je propisano pod kojim uvjetima se može izdati dozvola za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, budući da je novim člankom 92.a ovoga Prijedloga zakona propisano da je državljaniin treće zemlje uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad dužan priložiti dokaz o položenom ispitu iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma.

Izmjenom stavka 2. decidirano je propisano da je mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje obvezujuće za policijske uprave odnosno policijske postaje u postupku izdavanja dozvola za boravak i rad u dijelu koji se odnosi na ispunjavanje uvjeta iz članka 99. ovoga Prijedloga zakona.

Članak 23.

Mijenja se članak 98. važećeg Zakona na način da se dopunjuje stavak 2. obzirom na to da Hrvatski zavod za zapošljavanje temeljem članka 103.a ovoga Prijedloga zakona posreduje pri zapošljavanju i za državljane trećih zemalja koji su u dopuštenoj nezaposlenosti, pa je testom tržišta rada potrebno obuhvatiti i ovu kategoriju.

Dopunjuje se stavak 6. kako bi se spriječila zlouporaba testa tržišta rada, te se propisuje ograničenje broja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad podnesenih nakon testa tržišta rada, i to na način da se u tom slučaju na poslodavca primjenjuje udio broja domaćih i stranih radnika iz članka 99. stavka 12. ovoga Prijedloga zakona.

Dodan je i stavak 7. koji propisuje kako Hrvatski zavod za zapošljavanje neće provoditi test tržišta rada ako poslodavac ne obavlja aktivno registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, koja djelatnost mora biti povezana sa zanimanjem za koju se traži test tržišta rada. Naime, neki poslodavci rade prikriveno ustupanje u druge države članice EU, jer djelatnost za koju su registrirani uopće ne obavljaju u Republici Hrvatskoj. Stoga nije potrebno provoditi test tržišta rada ukoliko osnovni uvjet nije zadovoljen.

Također, Hrvatski zavod za zapošljavanje neće provoditi test tržišta rada ako poslodavac ponovno traži provedbu testa tržišta rada za zanimanje za koje je u zadnjih 90 dana utvrđeno da ima raspoloživih osoba na tržištu rada (prethodna obavijest o rezultatima testa tržišta rada još uvijek vrijedi). U dosadašnjoj provedbi testa tržišta rada uočene su nepravilnosti vezane za upućivanje kandidata. Iako bi Hrvatski zavod za zapošljavanje uputio kandidate mnogi nisu ostvarili kontakt radi toga što neki poslodavci žele strane radnike te nerijetko dodatnim zahtjevima prikazuju da u Republici Hrvatskoj nema kandidata sa kompetencijama koje njima trebaju. Nakon što bi dobili negativno mišljenje oni bi isti dan ponavljali test tržišta rada s uvjetima koje nemaju domaći radnici, a sve sa ciljem dokazivanja da nema domaćih radnika traženih kompetencija. Radi zaštite domaćih radnika i radi smanjivanja zloupotrebe instituta testa tržišta rada predložena je dopuna zakona koja će omogućiti dobivanje obavijesti nakon provedenog testa tržišta rada, ali će smanjiti njegovu zloupotrebu u ponovljenom zahtjevu. Naime, ako nema radnika traženih zanimanja i kompetencija, Hrvatski zavod za zapošljavanje će i dalje dati obavijest koja će omogućiti podnošenje zahtjeva za dozvolu za boravak i rad. Stoga, s obzirom da obavijest o rezultatu testa tržišta rada vrijedi 90 dana, predlaže se da poslodavac u tom roku ne može tražiti novu provedbu testa tržišta rada.

Imajući u vidu ograničenja propisanih člankom 88. stavcima 11.-13. te 16.-18. ovoga Prijedloga zakona, uvodi se novina na način da će poslodavac moći tražiti provedbu testa tržišta rada za više policijskih uprava koje su mu od interesa, a svaki područni ured ili služba Hrvatskog zavoda za zapošljavanje odlučivat će i dati obavijest o testu tržišta rada za područje koje je u njihovoj nadležnosti, ovisno o stanju na lokalnom tržištu rada. Navedeni test moći će se zatražiti prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad, ali i nakon što je izdana dozvola za boravak i rad ako postoji naknadni interes poslodavca.

Članak 24.

Mijenja se članak 99. važećeg Zakona kojim su propisani uvjeti za izdavanje pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za izdavanje dozvola za boravak i rad: jasnije je definiran uvjet prema kojem poslodavac mora aktivno obavljati registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj koja mora biti povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad; osim što mora imati podmirene obveze po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi ministarstvo nadležno za financije, mora imati i dostavljena sva propisana izvješća sukladno poreznim propisima; priljev je definiran kao uplate sjele na transakcijski račun poslodavca, koji se utvrđuje u posljednjih 12 mjeseci (a ne kao do sada 6 mjeseci) (poslodavac - pravna osoba u najmanjem iznosu od 100.000 eura i poslodavac - fizička osoba u najmanjem iznosu od 40.000 eura), s tim da se mjesec podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad ne uračunava, već se razdoblje od 12 mjeseci računa od mjeseca koji prethodi mjesecu podnošenja zahtjeva, obzirom da se podaci Poreznoj upravi dostavljaju u tekućem mjesecu za prethodni. Propisan je novi uvjet koji se odnosi na blokadu računa poslodavca, a koji bi poslužio kao dodatni alat u provjeri poslodavca i njegovog urednog poslovanja.

Propisano je da će se putem Ministarstva financija, Porezne uprave utvrditi jesu li podmirene obveze po osnovi javnih davanja za poslodavca, odnosno visina priljeva po transakcijskom računu poslodavca, dok će se putem Financijske agencije utvrditi je li poslodavac bio u blokadi. Propisano je da se neće izdati pozitivno mišljenje ako je poslodavac na popisu poslodavaca kod

kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada, godinu dana od dana kada je nadležni inspektor utvrdio postojanje neprijavljenoga rada. S obzirom na to da je zapisnik inspeksijskog tijela samo temelj za poduzimanje odgovarajuće mjere protiv poslodavca koji krši propise u području prijavljivanja rada, a koja se mjera može odnositi na donošenje upravnog rješenja te pokretanje kaznenog ili prekršajnog postupka, nije opravdano posebno isticati zapisnik kao osnovu utvrđenja neprijavljenoga rada. Ovo tim više što se, s jedne strane, u sudskim postupcima pokrenutim protiv Državnog inspektorata i Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike upravo zapisnik osporava kao ispravan pravni temelj za javnu objavu podatka o poslodavcu koji prakticira neprijavljivanje rada, te što je s druge strane, pokrenut i normativni postupak za izmjene Zakona o suzbijanju neprijavljenoga rada, u okviru kojeg postupka će se također razmotriti izmjena odgovarajuće zakonske odredbe.

U cilju jačanja zaštite domaćih radnika, propisano je povećanje udjela broja domaćih radnika i to kod zanimanja za koja se provodi test tržišta rada na 20 %, dok bi kod deficitarnih zanimanja udio domaćih radnika iznosio 10 %.

Novina je da se u broj zaposlenih radnika državljana Republike Hrvatske uračunavaju i hrvatski iseljenici, članovi obitelji hrvatskog iseljenika, potomci hrvatskog iseljenika i članovi obitelji potomka hrvatskog iseljenika kojima je na temelju potvrde ministarstva nadležnog za demografiju i useljništvo odobren privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva ili odobren stalni boravak temeljem članka 156. stavka 1. točke 2. važećeg Zakona.

Propisan je stavak 15. s ciljem onemogućavanja podnošenja novih zahtjeva za dozvolu za boravak i rad prije nego što su realizirana zapošljavanja na temelju prethodno izdanih pozitivnih mišljenja.

Propisuje se povezivanje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje i Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje radi utvrđivanja radnopravnog statusa zaposlenih radnika.

Stavkom 17. propisana je obveza Ministarstva unutarnjih poslova da će Hrvatskom zavodu za zapošljavanje dostaviti podatke o odobrenim privremenim boravcima u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva odnosno odobrenim stalnim boravcima kako bi se mogao pravilno primijeniti stavak 14. toga članka. Daje se ovlast ministru nadležnom za rad za donošenje pravilnika.

Članak 25.

Mijenja se članak 100. važećeg Zakona na način da je u stavku 2. izvršeno nomotehničko uređenje, budući da se je mijenjao članak 91. važećeg Zakona. Dodaje se novi stavak 12. kojim je jasno propisano da agencija za privremeno zapošljavanje kao poslodavac može na olakšani način mijenjati zanimanje za svoje zaposlenike državljane trećih zemalja, te ih u novim zanimanjima ustupati korisnicima pod uvjetima iz toga članka.

Članak 26.

U članku 100.a stavku 2. važećeg Zakona izvršeno je nomotehničko uređenje teksta, budući da se je mijenjao članak 99. važećeg Zakona, pa se pozivanje više ne vrši na stavke 9. i 10., već na stavke 12. i 13.

Članak 27.

Obzirom da se izmjene odnose na skoro svaki stavak ovoga članka, mijenja se cijeli članak kako bi bio pregledan za adresata.

Mijenjan je članak 103.a važećeg Zakona radi usklađivanja s Direktivom 2024/1233, na način da je državljanima trećih zemalja, unutar važenja dozvole za boravak i rad, produženo vrijeme dopuštene nezaposlenosti ako su dozvole za boravak i rad izdane na temelju mišljenja

Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ili su produljene. Novina je da će se dopušteno vrijeme nezaposlenosti sada odnositi i na državljane trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. važećeg Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka (državljanima trećih zemalja koji se samozapošljavaju izričito su isključeni iz primjene Direktive 2024/1233; programi mobilnosti mladih se provode pod uvjetima pod kojima su sklopljeni, dok „Plava karta EU-a“ ima vlastita pravila o dopuštenoj nezaposlenosti).

Važećim Zakonom dopuštena nezaposlenost višekratno ili jednokratno trajala je do 60 dana, dok je ovim Prijedlogom propisano da unutar roka važenja dozvole za boravak i rad državljanin treće zemlje može biti nezaposlen višekratno ili jednokratno do tri mjeseca, odnosno do šest mjeseci ako boravi u Republici Hrvatskoj temeljem dozvole za boravak i rad duže od dvije godine.

U slučaju da je državljanin treće zemlje bio izložen *posebno iskorištavajućim radnim uvjetima*, propisana razdoblja dopuštene nezaposlenosti produljuju se za dodatna tri mjeseca. Stavkom 3. propisane su neke od okolnosti koje mogu ukazivati na izloženost *posebno iskorištavajućim radnim uvjetima*.

S obzirom da se produžuje razdoblje dopuštene nezaposlenosti, a tržište rada suočeno je s nedostatkom radnika, potrebno je iskoristiti potencijal nezaposlenih državljanina trećih zemalja koji već borave na teritoriju Republike Hrvatske te ih uključiti na domaće tržište rada.

Stoga se propisuje obveza prema kojoj je nezaposleni državljanin treće zemlje dužan obavijesti u roku od pet dana Hrvatski zavod za zapošljavanje o prestanku radnog odnosa. Obavijest je nužna kako bi se Hrvatski zavod za zapošljavanje mogao aktivno uključiti u postupak traženja posla i zaposlenja državljanina treće zemlje.

Državljanin treće zemlje za vrijeme nezaposlenosti ima obvezu tražiti posao, prihvatiti ponuđena zaposlenja i odazvati se na svaki poziv Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Dopuštena nezaposlenost može prestati i dozvola za boravak i rad će se ukinuti sukladno članku 94. ovoga Prijedloga zakona: ako strani radnik nije u roku od pet dana obavijestio Hrvatski zavod za zapošljavanje o činjenici prestanka radnog odnosa; ako strani radnik nije bio aktivan u traženju posla, odbije ponuđeno zaposlenje, ne odazove se na poziv Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ili je nedostupan. Propisuje se obveza Hrvatskom zavodu za zapošljavanje da u roku od tri dana obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o isteku razdoblja dopuštene nezaposlenosti. Stavkom 11. definirano je u kojim slučajevima se prekida razdoblje nezaposlenosti (podnošenjem zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad ili obavijesti o promjeni poslodavca), što je važno radi izračuna trajanja dopuštene nezaposlenosti državljanina treće zemlje. U slučaju da su takav zahtjev ili obavijest podneseni nakon dopuštenog razdoblja nezaposlenosti, isti će biti odbačeni, a dozvola za boravak i rad prestaje važiti po sili zakona kako je propisano člankom 94. stavkom 7. ovoga Prijedloga zakona. Propisuje se obveza Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje da dostavi podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji te Hrvatskom zavodu za zapošljavanje radi utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavaka 1. i 2. toga članka. Dana je ovlast ministru nadležnom za rad za donošenje pravilnika.

Članak 28.

Mijenja se naslov kao i članak 103.b važećeg Zakona kojim su propisani slučajevi kada je potrebno ishoditi novu dozvolu za boravak i rad, imajući u vidu da je predloženim promjenama članka 103.c olakšana promjena zanimanja kod istog poslodavca i u nedeficitarnim zanimanjima (a ne kao sada samo u deficitarnim zanimanjima), da je predloženim promjenama članka 103.d olakšana promjena poslodavca za državljane trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za sva zanimanja (a ne samo u istim zanimanjima kao do sada), te imajući u vidu da je sada olakšana

promjena poslodavca omogućena i za dozvole za boravak i rad koje su izdane bez testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje sukladno članku 110. važećeg Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka.

Propisano je da je novu dozvolu za boravak i rad potrebno ishoditi ako se radi o promjeni poslodavca za vrijeme postupka produljenja dozvole za boravak i rad iz članka 92. važećeg Zakona ili manje od 30 dana prije isteka roka važenja dozvole za boravak i rad (jer u tom roku nije moguće izvršiti olakšanu promjenu poslodavca). Također, novu dozvolu za boravak i rad potrebno je ishoditi ako državljaniin treće zemlje prije proteka roka od šest mjeseci iz članka 103.d stavka 1. ovoga Prijedloga zakona mijenja poslodavca, a radi se o dozvoli za boravak i rad na temelju koje državljaniin treće zemlje dolazi u Republiku Hrvatsku, ako nisu ispunjeni uvjeti pod kojima državljaniin treće zemlje može promijeniti poslodavca i prije isteka šest mjeseci (skriveno ponašanje poslodavca), kako je propisano stavkom 2. toga članka.

Brisani su stavci 3. i 4. radi nomotehničkog uređenja teksta, imajući u vidu da su iste odredbe već propisane člankom 103.a stavcima 4. i 5. važećeg Zakona.

Članak 29.

Mijenja se naslov i članak 103.c važećeg Zakona radi administrativnog rasterećenja službenika policijskih uprava odnosno policijskih postaja, poslodavaca i državljanina trećih zemalja. Državljanini trećih zemalja moći će unutar važenja dozvole za boravak i rad kod istog poslodavca mijenjati zanimanje na olakšani način, neovisno od činjenice nalazi li se to zanimanje na listi deficitarnih zanimanja iz članka 101. važećeg Zakona. Budući da će se dozvoliti promjena zanimanja iz deficitarnog u nedeficitarno zanimanje (a ne samo promjena u deficitarnim zanimanjima), propisano je da će poslodavac zatražiti test tržišta rada sukladno članku 98. važećeg Zakona. Navedena olakšana promjena zanimanja kod istog poslodavca omogućena je u slučaju dozvola za boravak i rad izdanih na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ili koje su produljene. Kao i do sada, poslodavac je dužan u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu za novo zanimanje podnijeti zahtjev za promjenu zanimanja, a Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje. Državljanin treće zemlje može početi raditi od pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a policijska uprava odnosno policijska postaja će poslodavcu i državljaninu treće zemlje izdati potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. odnosno stavka 4. važećeg Zakona.

Članak 30.

Mijenjan je naslov i članak 103.d važećeg Zakona radi usklađivanja s Direktivom 2024/1233, koja člankom 11. stavkom 2. propisuje da nositelj jedinstvene dozvole ima *pravo* na promjenu poslodavca, a stavkom 3. propisuje da se nadležnom tijelu dostavlja *obavijest* o promjeni poslodavca. Dok je važećim Zakonom propisano da državljaniin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje može nakon godine dana na olakšan način promijeniti poslodavca u istom zanimanju, ovim Prijedlogom omogućeno je da državljaniin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ili koja je produljena može na olakšan način promijeniti poslodavca, a ne mora se raditi o istom zanimanju.

Olakšana promjena poslodavca sada se primjenjuje i na državljane trećih zemalja kojima je dozvola za boravak i rad izdana bez testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje sukladno članku 110. važećeg Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka (državljanini trećih zemalja koji se samozapošljavaju izričito su isključeni iz primjene Direktive 2024/1233; programi mobilnosti mladih se provode pod uvjetima pod kojima su sklopljeni, dok „Plava karta EU-a“ ima vlastita pravila o promjeni poslodavca).

Mogućnost da se poslodavca promijeni tek nakon šest mjeseci propisana je samo u slučaju dozvole za boravak i rad na temelju koje državljaniin treće zemlje dolazi u Republiku Hrvatsku (koju je ishodio prvi poslodavac), budući da će u tom slučaju državljaniin treće zemlje tek nakon što odradi šest mjeseci kod prvog poslodavca moći na olakšani način promijeniti poslodavca (članak 11. stavak 3. Direktive 2024/1233).

Imajući u vidu odredbu Direktive 2024/1233 da u opravdanim slučajevima kada poslodavac teško prekrši uvjete radnog odnosa državljaniin treće zemlje može promijeniti prvog poslodavca i prije roka od šest mjeseci, stavkom 2. propisano je da u slučajevima kada je za poslodavca u odnosu na državljaniina treće zemlje pokrenut postupak zbog kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili je pokrenut postupak od strane nadležne inspekcije zbog najtežih prekršaja protiv radnih odnosa te prekršaja protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu ili je pokrenut sudski postupak protiv zaštite dostojanstva ili ako državljaniinu treće zemlje nije isplaćena plaća odmah po dospijeću što se utvrđuje kroz Središnji registar osiguranika, državljaniin treće zemlje može promijeniti poslodavca i prije isteka roka od šest mjeseci rada. Budući da ovim Prijedlogom promjena poslodavca nije ograničena istim zanimanjem, propisano je da je potrebno provesti test tržišta rada sukladno članku 98. važećeg Zakona, ako se radi o promjeni iz deficitarnog u nedeficitarno zanimanje.

Drugi poslodavac dužan je u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca, uz koju se prilaže novi ugovor o radu, ali i dokaze iz članak 97. važećeg Zakona ako se radi i o promjeni zanimanja. Hrvatski zavod za zapošljavanje dat će mišljenje u roku od pet dana te ga dostaviti nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljaniina treće zemlje. Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog poslodavca od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta državljaniina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 3. važećeg Zakona državljaniinu treće zemlje i drugom poslodavcu ako je mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje pozitivno i nema zapreka iz članka 93. ovoga Prijedloga zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca (npr. poslodavac dva ili više puta kažnjen zbog povrede odredbe Zakona koja se odnosi na primjereni smještaj; ugovor o radu s državljaniinom treće zemlje sklopila je osoba koja nije državljaniin Republike Hrvatske, države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije ni državljaniin treće zemlje koji na temelju Zakona može obavljati poslove ključnog osoba; ako je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljaniina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj ili ako predstavljaju opasnost za nacionalnu sigurnost), a dozvola za boravak i rad ostaje važiti do njezina isteka.

U slučaju da nije potrebno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje budući da je sklopljen ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem radi zapošljavanja sukladno članku 110. važećeg Zakona, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, drugi poslodavac dužan je u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca, uz koju obavijest prilaže ugovor o radu (npr. državljaniin treće zemlje imao je izdanu dozvolu za boravak i rad za deficitarno zanimanje programer na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, ali je sad sklopio ugovor o radu za obavljanje ključnih poslova kod drugog poslodavca iz članka 110. točke 2. važećeg Zakona). Također je potrebno priložiti i dokumentaciju propisanu člankom 111. ovoga Prijedloga zakona, a u slučaju državljaniina trećih zemalja koji će obavljati poslove ključnog osoblja traže iz članka 110. točke 2. važećeg Zakona prilaže se i dokumentacija kojom dokazuju ispunjenje uvjeta iz članka 113.

stavaka 1. i 2. važećeg Zakona (za naprijed navedenog državljanina treće zemlje za kojeg se traži olakšana promjena poslodavca gdje će obavljati poslove ključnog osoblja potrebno je dostaviti i dokaz o vrijednosti kapitala trgovačkog društva, da su u tom društvu zaposlena najmanje tri hrvatska državljana, te da će njegova mjesečna plaća iznositi najmanje 1,5 prosječne mjesečne bruto plaće). U navedenom slučaju ne traži se mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, već će Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdati potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 3. važećeg Zakona državljaninu treće zemlje i drugom poslodavcu ako nema zapreka iz članka 93. ovoga Prijedloga zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca, a dozvola za boravak i rad ostaje važiti do njezina isteka.

U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje i/ili ako postoje zapreke iz članka 93. ovoga Prijedloga zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbija promjenu poslodavca i obavještava državljanina treće zemlje o dopuštenom vremenu nezaposlenosti te da će ukinuti dozvolu za boravak i rad ako je prošlo najdulje dopušteno vrijeme nezaposlenosti, a državljanin treće zemlje nije se zaposlio u tom roku sukladno odredbama Zakona.

Propisano je da je Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno odlučiti po obavijesti o promjeni poslodavca u roku od 45 dana od dana uredne obavijesti, koji rok obuhvaća i test tržišta rada. Protiv rješenja kojim se odbija olakšana promjena poslodavca nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Radi administrativnog rasterećenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja propisano je da ako je u tijeku postupak za promjenu poslodavca, naknadne obavijesti drugih poslodavaca za istog državljanina treće zemlje za promjenu poslodavca bit će odbačene rješenjem.

Kao i do sada, poslodavac ili državljanin treće zemlje mogu odustati od obavijesti za olakšanu promjenu poslodavca, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

Odredbe o olakšanoj promjeni poslodavca primjenjuju se i na državljanina treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj neposredno prije boravio i radio neprekidno najmanje šest mjeseci na temelju: izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. važećeg Zakona ili koja je bila produljena odnosno izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 110. važećeg Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka.

U slučaju da je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje, uz ugovor o radu prilaže se i ugovor o ustupanju radnika sklopljen između agencije i korisnika, a agencija i korisnik moraju ispunjavati uvjete iz članka 99. ovoga Prijedloga zakona te ne smije biti zapreka iz članka 93. ovoga Prijedloga zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca i korisnika.

Imajući u vidu da je rok za odlučivanje po obavijesti za promjenu poslodavca 45 dana, stavkom 17. propisano je da se za vrijeme postupka produljenja dozvole za boravak i rad iz članka 92. važećeg Zakona ili ako je ostalo manje od 30 dana prije isteka roka važenja dozvole za boravak i rad, ne može tražiti olakšana promjena poslodavca.

Stavkom 18. propisano je da se obavijest o promjeni poslodavca ne može podnijeti za državljanina treće zemlje prije proteka roka od šest mjeseci rada na temelju dozvole za boravak i rad na temelju koje je došao u Republiku Hrvatsku (ako mu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. važećeg Zakona ili članku 110. važećeg Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka).

Stavkom 19. propisano je da će se obavijest iz stavaka 17. i 18. odbaciti rješenjem, protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Propisano je da ako je obavijest o promjeni poslodavca iz stavaka 4. i 8. ovoga članka podnesen unutar dopuštenog roka nezaposlenosti, državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke po obavijesti.

Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog poslodavca od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. U svrhu potpune provedbe poslovnog procesa uspostave prijava na obvezno mirovinsko osiguranje i kontrole zapošljavanja državljanina trećih zemalja, potrebno je propisivanje pretpostavki za dostavljanje pozitivnog mišljenja Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje.

Daje se ovlast ministru nadležnom za rad za donošenje pravilnika.

Navedena odredba ne primjenjuje se na sezonskog radnika, budući da se na navedenu kategoriju državljanina trećih zemalja primjenjuju članci 104.-109. važećeg Zakona.

Članak 31.

Dopunjen je članak 103.e važećeg Zakona novim stavkom 11. jer državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog poslodavca od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Slijedom navedenoga, potrebno je da se kod dodatnog rada dostavljaju pozitivna mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za drugog poslodavca Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje.

Članak 32.

Mijenja se članak 103.f važećeg Zakona kako bi bilo decidirano propisano da i u slučaju produljenja dozvole za boravak i rad koja je bila izdana na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik u osiguravanju smještaja, takav smještaj mora biti primjeren. Također, obuhvaćeni su i državljani trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje i testa tržišta rada sukladno članku 110. točke 32. važećeg Zakona (poslodavac izvodi radove na obnovi zgrada oštećenih potresom u skladu sa zakonom kojim se uređuje obnova zgrada oštećenih potresom na području Grada Zagreba, Krapinsko-zagorske županije, Zagrebačke županije, Sisačko-moslavačke županije i Karlovačke županije ili izvodi radove u sklopu projekata energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima). Mijenjan je i stavak 2. na način da je o promjeni primjerenosti smještaja potrebno u roku od 15 dana obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju (sada osam dana).

Članak 33.

U članku 104. važećeg Zakona iza stavka 11. dodaju se novi stavci 12. – 19. u cilju administrativnog rasterećenja dionika u postupku izdavanja dozvola za boravak i rad za sezonske poslove. Dozvola za boravak i rad za sezonske poslove moći će se izdavati s rokom važenja do tri godine ako se radi o istom državljaninu treće zemlje, istom poslodavcu i korisniku, u zanimanju unutar propisanih djelatnosti za koje se izdaje dozvola za boravak i rad za sezonski rad odnosno u sličnom i srodnom zanimanju, unutar koje će sezonski radnik moći raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje.

U potvrdi koja se izdaje na temelju članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. važećeg Zakona bit će navedena dozvoljena razdoblja rada (npr. dozvola za boravak i rad će se izdati s rokom važenja od 15.4.2026. do 1.3.2029., a sezonski radnik može raditi od 15.4.2026. do 13.7.2026., od 1.5.2027. do 15.10.2027. te od 15.8.2028. do 1.3.2029.).

Iako je člankom 106. stavkom 1. važećeg Zakona propisano da sezonski radnik na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad može raditi u Republici Hrvatskoj najdulje devet mjeseci godišnje nakon čega mora napustiti Republiku Hrvatsku, imajući u vidu da se na temelju stavka 12. dozvola za boravak i rad izdaje s rokom važenja do tri godine, propisano je da je državljanin treće zemlje nakon što je radio u razdoblju kako je navedeno u potvrdi, dužan napustiti Republiku Hrvatsku (npr. mora izaći nakon 13.07.2026., 15.10.2027. i 01.03.2029.). Ako ne izađe nakon obavljenog rada, propisana je prekršajna kazna.

Moguće je da u praksi dođe do promjena početka/kraja određenog razdoblja rada, pa je propisano da se početak ili kraj razdoblja rada može korigirati za najviše 30 dana (plus/minus, ali nova razdoblja rada ne mogu trajati dulje od 90 dana u kalendarskoj godini odnosno do devet mjeseci godišnje), te će policijska uprava odnosno policijska postaja na temelju dodatka ugovora o radu izdati novu potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. važećeg Zakona s novim datumima razdoblja rada.

Izričito je propisano da se unutar važenja dozvole za boravak i rad izdane na rok važenja do tri godine rad državljanina treće zemlje ne može naknadno produljiti s 90 dana na devet mjeseci. Državljanin treće zemlje dužan je ishoditi novu biometrijsku dozvolu boravka za svako tekuće razdoblje rada kako je navedeno u potvrdi (biometrijska dozvola boravka će se izdavati na rok namjeravanog razdoblja rada, npr. od 15.4.2026. do 15.10.2026., od 1.5.2027. do 15.10.2027. te od 15.8.2028. do 1.3.2029.).

Ako državljanin treće zemlje prekine s radom prije isteka razdoblja rada koje nije zadnje zbog drugih razloga od prestanka ugovora o radu (npr. zdravstvenih ili obiteljskih zbog kojih se mora vratiti u matičnu zemlju, ali ugovora o radu ostaje važiti) u naprijed opisanom slučaju to bi bila razdoblja koja počinju 15.4.2026. ili 1.5.2027., dozvola za boravak i rad neće prestati važiti, ali je državljanin treće zemlje dužan vratiti biometrijsku dozvolu boravka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od osam dana od dana prestanka rada. Ako to propusti učiniti, propisana je prekršajna kazna.

Članak 34.

Izvršena je dopuna članka 105. stavka 2. točke 4. važećeg Zakona prema kojoj se zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad može odbiti ako se poslodavac nalazi na tzv. crnoj listi za vrijeme godine dana od dana kada je nadležni inspektor utvrdio postojanje neprijavljenog rada. S obzirom na to da je zapisnik inspekcijskog tijela samo temelj za poduzimanje odgovarajuće mjere protiv poslodavca koji krši propise u području prijavljivanja rada, a koja se mjera može odnositi na donošenje upravnog rješenja te pokretanje kaznenog ili prekršajnog postupka, nije opravdano posebno isticati zapisnik kao osnovu utvrđenja neprijavljenoga rada. Ovo tim više što se, s jedne strane, u sudskim postupcima pokrenutim protiv Državnog inspektorata i Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike upravo zapisnik osporava kao ispravan pravni temelj za javnu objavu podatka o poslodavcu koji prakticira neprijavljivanje rada, te što je s druge strane, pokrenut i normativni postupak za izmjene Zakona o suzbijanju neprijavljenoga rada, u okviru kojeg postupka će se također razmotriti izmjena odgovarajuće zakonske odredbe.

Članak 35.

Budući da sezonski radnici nemaju pravo na dopuštenu nezaposlenost, mijenja se članak 107. važećeg Zakona u cilju administrativnog rasterećenja policijskih uprava odnosno policijskih postaja na način da će državljaninu treće zemlje kojem je prestao radni odnos dozvola za boravak i rad za sezonski rad po sili zakona prestati važiti danom prestanka radnog odnosa (npr. ako radni odnos prestaje s 15.11. dozvola za boravak i rad prestaje važiti 15.11.). Novim stavkom 11. propisano je da će u svrhu utvrđivanja prestanka radnog odnosa Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostaviti nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.

Članak 36.

Člankom 110. važećeg Zakona propisani su slučajevi u kojima se može izdati dozvola za boravak i rad bez testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, te je izmijenjena točka 1. na način da se dozvola za boravak i rad može izdati stranim dopisnicima

koji se akreditiraju kod Ministarstva vanjskih i europskih poslova, sukladno Zakonu o medijima („Narodne novine“, br. 59/04., 84/11., 81/13. i 114/22.).

Izvjestiteljima stranih medija koji nisu akreditirani pri Ministarstvu vanjskih i europskih poslova i koji dolaze na kraće vrijeme radi izvještavanja u Republiku Hrvatsku i nadalje se može izdati potvrda o prijavi rada za rad do 90 dana u kalendarskoj godini sukladno članku 140. točki 5. važećeg Zakona.

Dodana je točka 33. kojom se propisuje da se dozvola za boravak i rad može izdati državljaninu treće zemlje vozaču teretnih vozila u međunarodnom cestovnom prijevozu robe koji je zaposlenik pravne osobe s poslovnim nastanom u trećoj zemlji te koji u sklopu poslovne suradnje te pravne osobe i pravne osobe s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj obavlja isporuku proizvoda ili materijala koje je proizvela jedna od tih pravnih osoba. Imajući u vidu Uredbu (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o uspostavi sustava ulaska/izlaska (EES) za registraciju podataka o ulasku i izlasku te podataka o odbijanju ulaska za državljane trećih zemalja koji prelaze vanjske granice država članica, zbog stroge primjene izračuna dozvoljenog kratkotrajnog boravka državljanina trećih zemalja od 90 dana u 180 dana na području Schengena, navedena kategorija vozača više nije u mogućnosti dnevno ulaziti iz trećih zemalja na područje Republike Hrvatske i isporučiti robu ili materijal tvrtkama u Republici Hrvatskoj. Navedenom izmjenom omogućeno je da se naprijed navedenoj kategoriji vozača izda dozvola za boravak i rad, kako se ne bi narušilo redovito poslovanje gospodarskih subjekata u Republici Hrvatskoj.

Članak 37.

Člankom 111. važećeg Zakona propisana je dokumentacija za izdavanje dozvola za boravak i rad iz članka 110. važećeg Zakona, koje se izdaju bez testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Budući da je u članku 110. važećeg Zakona propisan veći broj kategorija državljanina trećih zemalja koji ne sklapaju ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem (npr. strani dopisnici akreditirani u Republici Hrvatskoj; pružatelji usluge u ime inozemnog poslodavca; državljani trećih zemalja koji dolaze na određeno razdoblje za obavljanje određenih poslova sukladno sporazumima koje je Vlada Republike Hrvatske zaključila s trećim zemljama; civilni i vojni dužnosnici vlada drugih zemalja koji u Republiku Hrvatsku dolaze raditi na temelju ugovora o suradnji s Vladom; državljani trećih zemalja čiji poslodavac nema pravo poslovnog nastana u državi članici EGP-a ako je sukladno posebnom propisu kojim se uređuje javna nabava sklopio ugovor s naručiteljem iz Republike Hrvatske), potrebno je izmijeniti članak 111. stavak 1. točku 1. važećeg Zakona kako bi se obuhvatili i drugi odgovarajući ugovori koji će se prilagati uz zahtjeve za izdavanje dozvola za boravak i rad iz članka 110. važećeg Zakona.

Stavak 5. propisuje da ako je u trgovačkom društvu kao jedina osoba ovlaštena za vođenje i zastupanje društva upisan državljanin treće zemlje odnosno ako su u trgovačkom društvu kao osobe ovlaštene za vođenje i zastupanje društva upisani samo državljani treće zemlje, tada je navedeni jedini upisani državljanin treće zemlje odnosno barem jedan od više upisanih državljanina trećih zemalja dužan u roku od 30 dana od dana upisa u sudski registar društva ili promjene osoba ovlaštenih za vođenje i zastupanje društva, podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 58. stavku 1. ili 2. važećeg Zakona (ako se radi o državljaninu treće zemlje iz viznog režima isti će nakon odobrenja dozvole za boravak i rad ishoditi dugotrajnu vizu u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske radi ulaska u Republiku Hrvatsku) i članku 110. točki 2. važećeg Zakona. Navedeno je propisano imajući u vidu slučajeve iz prakse da trgovačka društva osnivaju državljani trećih zemalja koji nemaju odgovarajuću dozvolu za rad niti borave u Republici Hrvatskoj, slijedom čega su nedostupni nadležnim tijelima (prvenstveno Državnom inspektoratu). Stavkom 6. propisna je iznimka od članka 88. stavka 1. važećeg Zakona, na način da državljanin treće

zemlje za kojeg je podniet uredan zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad za ključno osoblje te koji se zakonito nalazi u Republici Hrvatskoj može obavljati poslove osobe ovlaštene za vođenje i zastupanje trgovačkog društva danom predaje urednog zahtjeva do izvršnosti odluke o tom zahtjevu. Stavkom 7. propisano je da će Informacijski sustav sudskog registra dostaviti u informacijski sustav ovoga Ministarstva podatke (osobni identifikacijski broj) o državljanima trećih zemalja ovlaštenim za vođenje i zastupanje trgovačkog društva radi utvrđivanja okolnosti jesu li podnijeli zahtjeve za izdavanje dozvola za boravak i rad. Ako se utvrdi da državljanin treće zemlje ne može raditi bez dozvole za boravak i rad sukladno članku 89. stavku 1. važećeg Zakona ili nije podnio zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad za ključno osoblje, Ministarstvo će o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo – Državni inspektorat Republike Hrvatske.

Članak 38.

Člankom 113. stavcima 4. i 5. važećeg Zakona propisano je da su osobe ovlaštene za zastupanje odnosno državljani trećih zemalja koji imaju vlasnički udio najmanje 51% ili u obrtu imaju vlasnički udio najmanje 51% dužni regulirati dozvolu za boravak i rad kao ključno osoblje odnosno za samozapošljavanje kako je određeno člankom 113. stavcima 1., 2. ili 3. važećeg Zakona (propisani su dodatni uvjeti: najmanje tri zaposlena hrvatska državljana, vrijednost temeljenog kapitala mora biti najmanje 26.544,56 eura, njegova brutoplaća mora biti najmanje 1,5 prosječne isplaćene brutoplaće), a ne mogu regulirati dozvolu za boravak i rad temeljem članka 97. (npr. državljanin treće zemlje upiše se kao direktor trgovačkog društva, međutim ne traži izdavanje dozvole za boravak i rad kao ključno osoblje, već traži izdavanje dozvole za boravak i rad kao zidar temeljem članka 97. važećeg Zakona). Ovime je izvršena dopuna kako bi se zabranilo izdavanje, osim dozvola za boravak i rad koje se izdaju temeljem članka 97. važećeg Zakona, i dozvola za boravak i rad koje se izdaju bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje i testa tržišta rada temeljem članka 110. točke 32. važećeg Zakona.

Članak 39.

Izvršena je dopuna članka 127. stavka 1. točke 10. važećeg Zakona prema kojoj će se zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za plavu kartu EU-a odbiti ako se poslodavac nalazi na tzv. crnoj listi za vrijeme godine dana od dana kada je nadležni inspektor utvrdio postojanje neprijavljenog rada. S obzirom na to da je zapisnik inspekcijskog tijela samo temelj za poduzimanje odgovarajuće mjere protiv poslodavca koji krši propise u području prijavljivanja rada, a koja se mjera može odnositi na donošenje upravnog rješenja te pokretanje kaznenog ili prekršajnog postupka, nije opravdano posebno isticati zapisnik kao osnovu utvrđenja neprijavljenoga rada. Ovo tim više što se, s jedne strane, u sudskim postupcima pokrenutim protiv Državnog inspektorata i Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike upravo zapisnik osporava kao ispravan pravni temelj za javnu objavu podatka o poslodavcu koji prakticira neprijavljivanje rada, te što je s druge strane, pokrenut i normativni postupak za izmjene Zakona o suzbijanju neprijavljenoga rada, u okviru kojeg postupka će se također razmotriti izmjena odgovarajuće zakonske odredbe.

Članak 40.

Izmijenjen je članak 129. stavci 6. i 7. važećeg Zakona na način da će se nositelju „Plave karte EU-a“, osim olakšane promjene poslodavca, omogućiti i olakšana promjena zanimanja kod istog poslodavca.

Članak 41.

U članku 134. važećeg Zakona mijenjan je stavak 3. kako bi se na jasniji način propisalo pod kojim uvjetima se može odobriti dugotrajni boravak državljanima trećih zemalja koji su

nositelji „plave karte EU-a“ i koji su najmanje pet godina boravili na području država članica, od toga najmanje dvije godine u Republici Hrvatskoj (npr. 3 godine u Italiji i 2 godine u Republici Hrvatskoj i ili npr. 2 godine u SR Njemačkoj i 3 godine u Republici Hrvatskoj).

Članak 42.

Mijenjan je članak 138. važećeg Zakona radi usklađivanja s Direktivom 2024/1233, kojim su propisana prava državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, kao i državljana trećih zemalja iz članka 89. stavka 1. točaka 1. do 6. te točaka 9., 12., 15. i 16. važećeg Zakona koji su sklopili ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem, s kojima se postupa na jednak način kao i s državljanima Republike Hrvatske u pogledu: 1. uvjeta zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje i radne uvjete, uključujući plaću i prestanak ugovora o radu, radno vrijeme, odmori, dopuste, blagdan i neradne dane, jednakog postupanja prema muškarcima i ženama, kao i zdravstvenih i sigurnosnih zahtjeva na mjestu rada i zaštite prava iz radnog odnosa u skladu s općim propisom o radu, 2. prava na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora, 3. obrazovanja i strukovnog osposobljavanja, 4. priznavanja diploma, potvrda i stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija, 5. grana socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004, 6. poreznih olakšica, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u Republici Hrvatskoj i 7. pristupa robi i uslugama te ponudi robe i usluga namijenjenima javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, te informacijama i savjetodavnim uslugama koje pružaju uredi za zapošljavanje. Stavkom 2. propisano je da državljani trećih zemalja iz stavka 1. toga članka koji se sele u treću zemlju ili njihovi nadživjeli članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju tih radnika dobivaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog radnog staža tih radnika stečenog u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i istim stopama kao i državljani Republike Hrvatske kada se presele u treću zemlju. Stavkom 4. propisane su kategorije na koje se ne odnose naprijed navedena prava: sezonski radnici ostvaruju prava sukladno članku 108. važećeg Zakona; nositelji „Plave karte EU-a“ čija su prava propisana člankom 132. važećeg Zakona; državljani trećih zemalja koji se samozapošljavaju iz članka 110. točke 3. važećeg Zakona, budući da se na navedenu kategoriju ne primjenjuje Direktiva 2024/1233. Brisane su osobe premještene unutar društva budući da isti ne sklapaju ugovor o radu s hrvatskim poslodavcima, a njihova prava propisana su člankom 122. važećeg Zakona.

Članak 43.

Dodaju se novi članci 138.a i 138.b.

Novim člankom 138.a propisano je da državljanin treće zemlje koji ima sklopljen ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem ostvaruje zaštitu prava iz radnog odnosa sukladno općem propisu o radu, a u pogledu pokretanja i vođenja sudskog spora iz područja radnih odnosa pred nadležnim sudom, primjenjuje se propis kojim se uređuje parnični postupak. Glede olakšanog podnošenja pritužbi u praksi u suradnji s nadležnim tijelom za inspekcijski nadzor nad radom državljana trećih zemalja razmotrit će se mogućnost dorade dostupnih informacija o načinu prijave.

Odredbe Zakona o radu („Narodne novine“, br. 93/14., 127/17., 98/19., 151/22. i 64/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), kao općeg propisa kojim su regulirani radni odnosi u Republici Hrvatskoj, na jednak način primjenjuju se na radnike koji su državljani trećih zemalja, kao i na domaće radnike. Strani radnik također ostvaruje sudsku zaštitu prava iz radnog odnosa predviđenu člankom 133. Zakona o radu. Prema navedenoj odredbi, radnik koji smatra

da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od petnaest dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava. Ako poslodavac u roku od petnaest dana od dostave zahtjeva radnika ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom. Zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom ne može zahtijevati radnik koji prethodno poslodavcu nije podnio navedeni zahtjev, osim u slučaju zahtjeva radnika za naknadom štete ili drugog novčanog potraživanja iz radnog odnosa. Također, istim člankom Zakona je propisano da radnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj zbog podnošenja zahtjeva za ostvarivanje prava radnika propisanih Zakonom o radu, drugim zakonom ili propisom, kolektivnim ugovorom, sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, zbog korištenja tih prava, odnosno zbog podnošenja zahtjeva i sudjelovanja u postupku za zaštitu prava toga radnika. U pogledu pokretanja i vođenja sudskog spora iz područja radnih odnosa pred nadležnim parničnim sudom, uključujući i sudjelovanje trećih strana u ime radnika ili kao potpora radnika u sudskom postupku, primjenjuju se odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku.

Novim člankom 138.b propisana je dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje. Stavkom 1. propisano je da Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja koji su podnijeli zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad i kojima je izdana dozvola za boravak i rad tijekom prethodne kalendarske godine, kao i statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine dozvola za boravak i rad produljena ili ukinuta. Stavkom 2. propisuje se da se ti podaci raščlanjuju prema: vrsti odluke, razlogu za odluku, trajanju valjanosti dozvola za boravak i rad, državljanstvu, spolu i dobi te zanimanju. Stavkom 3. propisano je da se na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuju informacije o dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja koji podnose zahtjev za dozvolu za boravak i rad i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva, informacije o upravnim pristojbama i cijeni izrade dozvole boravka, kao i informacije o organizacijama radnika.

Članak 44.

U članku 151. važećeg Zakona mijenja se stavak 2. radi usklađivanja s Direktivom Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom, budući da se dugotrajni boravak ne može odobriti državljaninu treće zemlje dok ima privremeni boravak u svrhu studiranja, već državljanin treće zemlje mora regulirati status na temelju kojeg se dugotrajni boravak može odobriti (npr. dozvolu za boravak i rad, privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom), a u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka računa se polovica vremena provedenog na temelju odobrenog privremenog boravka u svrhu studiranja.

Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, čak i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima

odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati.

Radi provedbe Uredbe (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća, promijenjen je stavak 3. na način da se za državljane trećih zemalja koji imaju status azilanta ili supsidijarnu zaštitu u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka računa cjelokupno razdoblje od dana podnošenja zahtjeva za odobrenje međunarodne zaštite pa do odobrenja iste, a ne kao sada samo polovica toga razdoblja, a cijelo razdoblje samo ako je postupak trajao duže od 18 mjeseci.

Stavkom 4. propisano je da u slučaju da je zahtjev za odobrenje dugotrajnog boravka podnio korisnik međunarodne zaštite odobrene u drugoj državi članici, pri računanju razdoblja za odobrenje dugotrajnog boravka u Republici Hrvatskoj ne uzima se u obzir razdoblje zakonitog boravka u drugoj državi članici koja mu je odobrila međunarodnu zaštitu.

Članci 45. i 46.

U članku 152. važećeg Zakona iza stavka 3. dodaje se stavak 4. i 5., a u članku 157. važećeg Zakona iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. radi administrativnog rasterećenja nadležnog tijela za rješavanje zahtjeva za dugotrajni odnosno stalni boravak, na način da državljanin treće zemlje može odustati od svog zahtjeva, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu a protiv kojih je propisana mogućnost pokretanja upravnog spora.

Članak 47.

U članku 168. važećeg Zakona mijenjan je stavak 1. imajući u vidu da će se dozvola za boravak i rad za sezonski rad moći izdavati s rokom važenja do tri godine, unutar kojeg će državljanin treće zemlje moći raditi do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje kako je propisano člankom 104. stavkom 12. ovoga Prijedloga zakona, pa će se državljaninu treće zemlje svake godine izdavati nova dozvola boravka za tekuće razdoblje rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. važećeg Zakona (npr. dozvola za boravak i rad će se izdati s rokom važenja od 15.4.2026. do 1.3.2029., a sezonski radnik može raditi od 15.4.2026. do 1.7.2026., od 1.5.2027. do 15.10.2027. te od 15.8.2028. do 1.3.2029., te će mu se biometrijska dozvola boravka izdati s rokom od 15.4.2026. do 1.7.2026., od 1.5.2027. do 15.10.2027. te od 15.8.2028. do 1.3.2029.).

Članak 48.

Mijenja se članak 169. stavak 1. važećeg Zakona budući da će se dugotrajna viza izdavati ne samo državljanima trećih zemalja koji imaju odobren privremeni boravak odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad, već i državljanima trećih zemalja iz članka 58. stavka 3. važećeg Zakona koji će zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnijeti po dolasku u Republiku Hrvatsku u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji. Također, imajući u vidu da će se dozvola za boravak i rad za sezonski rad moći izdavati s rokom važenja do tri godine, unutar kojeg će državljanin treće zemlje moći raditi do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje kako je propisano člankom 104. stavkom 12. ovoga Prijedloga zakona, propisan je rok u kojem je državljanin treće zemlje dužan podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole boravka.

Članak 49.

Mijenja se članak 174. važećeg Zakona budući da je člankom 104. stavkom 19. ovoga Prijedloga zakona propisano da u slučaju da državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad s rokom važenja do tri godine prestane raditi prije isteka razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. važećeg Zakona, dozvola za boravak i rad neće prestati važiti kako je propisano člankom 107. stavkom 6. ovoga Prijedloga zakona, međutim biometrijska dozvola boravka prestat će važiti danom prestanka rada te ju je državljanin treće zemlje dužan vratiti dozvolu boravka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od osam dana od dana prestanka rada. Policijska uprava odnosno policijska postaja u Informacijskom sustavu Ministarstva evidentirat će status nevažeće dozvole boravka za državljanina treće zemlje kojoj je istekao rok važenja ili je prestala važiti.

Članak 50.

Člankom 178. važećeg Zakona propisan je rok od tri dana za prijavu boravišta za državljane trećih zemalja kojima su odobreni privremeni boravak ili dozvola za boravak i rad, te rok od 15 dana za prijavu boravišta odnosno prebivališta za državljane trećih zemalja kojima je odobren stalni ili dugotrajni boravak.

Radi administrativnog rasterećenja službenika policijskih uprava odnosno policijskih postaja, poslodavaca i državljana trećih zemalja, ovim Prijedlogom propisuje se novi rok za prijavu boravišta nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a to je 15 dana (čime se izjednačuje rok za prijavu boravišta državljana trećih zemalja koji imaju privremeni boravak ili dozvolu za boravak i rad s državljanima trećih zemalja koji imaju odobren stalni ili dugotrajni boravak). Dopunjen je stavak 7. na način da će se primjenjivati i na državljane trećih zemalja kojima je produljenja dozvola za boravak i rad koja je bila izdana na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a obuhvaćeni su i državljani trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad temeljem članka 110. točke 32. važećeg Zakona.

Članak 51.

U članku 179. važećeg Zakona mijenja se stavak 4. na način da se omogućuje odjava boravišta po službenoj dužnosti za državljane trećih zemalja koji imaju odobren privremeni boravak odnosno dozvolu za boravak i rad, a ne samo odjava prebivališta po službenoj dužnosti za državljane trećih zemalja koji imaju odobren stalni ili dugotrajni boravak. Ako se terenskom provjerom utvrdi da državljanin treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak ili dozvolu za boravak i rad stvarno ne živi na prijavljenoj adresi ili obavijest o tome dostavi tijelo javne vlasti odnosno druga pravna i fizička osoba, odjavit će se boravište. Državljaninu treće zemlje privremeni boravak, dozvola za boravak i rad, dugotrajni ili stalni boravak ne ukida se donošenjem navedenog rješenja, već ispunjenjem uvjeta iz članka 85., 87., 94., 107., 123., 131., 155. ili 158. važećeg Zakona.

Članak 52.

Propisuju se novi članci 180.a i 180.b.

Novi članak 180.a se propisuje kako bi se detaljnije uredio postupak dubinske provjere iz Uredbe (EU) 2024/1356, čija se provedba osigurava Zakonom.

Novi članak 180.b se propisuje kako bi se detaljnije uredio nezavisni Mehanizam praćenja poštivanja temeljenih prava iz članka 10. Uredbe (EU) 2024/1356 i članka 43. stavka 4. Uredbe (EU) 2024/1348, čija se provedba osigurava Zakonom.

Članak 53.

Mijenja se članak 183. stavak 1. važećeg Zakona budući da je predloženom izmjenom članka 103.d stavka 20. ovoga Prijedloga zakona propisano da državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke.

Stavkom 4. daje se ovlast ministru za donošenje pravilnika kojim će se propisati Obrasci potvrda o podnošenju zahtjeva temelj kojih državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke po tom zahtjevu.

Stavci 5. i 6. se dodaju radi ispunjenja preporuka iz Akcijskog plana za otklanjanje nedostataka utvrđenih tematskom schengenskom evaluacijom na području povratka.

Članak 54.

Novi članak 200.a propisuje se kako bi se istim detaljnije uredio postupak povratka na granici iz Uredbe (EU) 2024/1349, čija se provedba osigurava Zakonom.

Članak 55.

Mijenja se članak 203. važećeg Zakona budući da je u stavku 8. potrebno propisati obvezu donošenja rješenja o prisilnom udaljenju i u slučaju prisilnog udaljenja u državu članicu EGP gdje državljanin treće zemlje ima odobrenu međunarodnu zaštitu.

Stavak 12. mijenja se na način da se riječi: „Uredbi (EU) 2024/1717“ zamjenjuju riječima: „Uredbi (EU) 2016/399“. Naime, u članku 2. podstavci 5. i 14. ovoga Prijedloga zakona su izmijenjeni, radi usklađivanja s Odlukom o instrumentima za usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije (Narodne novine, broj: 44/17), koja, između ostalog propisuje način pravilnog navođenja akata EU u propisima koji se donose.

U stavku 2. podstavak 5. ovoga Prijedloga zakona mijenja se i glasi:

„-Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (kodifikacija) (SL L 77, 23.3.2016) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L 2024/1717, 20.6.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2016/399)“.

U stavku 2. podstavku 14. ovoga Prijedloga zakona brisana je Uredba (EU) 2024/1717 jer nije trebala biti zasebno navedena, budući da je to Uredba koja mijenja dio odredbi Uredbe (EU) 2016/399. Stoga se u Zakonu mora pozivati na temeljni tekst i naziv uredbe, a ne njene kasnije izmjene. Zasebno bi se mogla navesti samo ako sadrži i drugi normativni tekst koji se ne odnosi na Uredbu 2016/399, no ona to ne sadrži.

Prema tome, skraćenica „Uredba (EU) 2016/399“ se koristi u cijelom tekstu ovoga Prijedloga zakona.

Članak 56.

Izmjena u članku 212. stavku 1. važećeg Zakona predlaže se kako bi se omogućilo da se odredbe o smještaju u prihvatni centar za strance mogu primijeniti i na državljane trećih zemalja prema kojima se provodi dubinska provjera.

Članak 57.

U članku 213. važećeg Zakona propisuje se mogućnost primjene blažih mjera i za državljane trećih zemalja koje se nalaze u postupku dubinske provjere te u postupku povratka na granici. Također, potrebno je propisati mogućnost primjene blažih mjera i za državljane trećih zemalja koje se nalaze u redovnom postupku dragovoljnog povratka.

Članak 58.

Dopuna u članku 217. stavku 1. važećeg Zakona je propisana kako bi se, osim u postupku prisilnog udaljenja i smještaja u prihvatni centar za strance, pretraga osobe iz sigurnosnih razloga omogućila i u žurnim postupcima koji se provode na vanjskoj granici (postupak dubinske provjere i postupak povratka na granici).

Članak 59.

U članku 222. važećeg Zakona dodaje se stavak 5. kako bi se propisali slučajevi kada se troškove prisilnog udaljenja neće naplatiti od državljanina treće zemlje.

Članak 60.

Propisana je izmjena članka 239. stavka 1. važećeg Zakona u dijelu koji se odnosi na nadležnost za nadzor smještaja sezonskih radnika i državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad iz članka 97. važećeg Zakona ili je produljena, na način da je jasnije propisana nadležnost Državnog inspektorata. S obzirom na opseg povreda prava iz tog članka, te da stvarna nadležnost za postupanje ovisi o djelatnosti poslodavca u predloženom članku nije moguće taksativno pobrojati sva nadležna tijela koja bi mogla postupati. Naime, imajući u vidu odredbe čl. 223. stavka 1. Zakona o radu („Narodne novine“, br. 93/14., 127/17., 98/19., 151/22. i 64/23.) i čl. 24. st. 1. Zakona o Državnom inspektoratu („Narodne novine“, br. 115/18., 117/21., 67/23. i 155/23.), kojom je propisano da inspekcijske poslove u području rada i zaštite na radu, ako posebnim ili ovim propisom nije drugačije propisano, obavlja inspekcija rada Državnog inspektorata, da je primjerice, sukladno odredbama čl. 2. i 3. Zakona o prosvjetnoj inspekciji prosvjetna inspekcija nadzire zasnivanje i prestanak radnog odnosa te ostvarivanje prava i obveza iz radnog odnosa u predškolskim ustanovama, osnovnim i srednjim školama, učeničkim domovima te u ustanovama i pravnim osobama koje odgojno-obrazovnu djelatnost ili dio te djelatnosti obavljaju na osnovi odobrenja, dopusnice, suglasnosti ili drugog odgovarajućeg akta ministarstva nadležnog za poslove odgoja i obrazovanja, osim visokih učilišta, razvidno je da bi za postupanje bile nadležne inspekcije različitih tijela državne uprave, ovisno o djelatnosti koju obavlja poslodavac državljanina treće zemalja. Osim toga, nadležnost za provedbu inspekcijskog nadzora na sličan način je utvrđena i u drugim zakonima, primjerice, u čl. 5. Zakona o suzbijanju neprijavljenog rada („Narodne novine“, br. 151/22.), čl. 45. st. 2. Zakona o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni („Narodne novine“, br. 128/20. i 114/22.), čl. 9. st. 2. Zakona o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 39/18., 32/20.), čl. 102. st. 4. Zakona o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji („Narodne novine“, br. 121/17., 98/19., 84/21. i 156/23.) i mnogim drugima.

Članak 61.

U članku 240. stavku 1. važećeg Zakona izvršena je nadopuna vezana uz obavljanje djelatnosti zastupanja ili posredovanja za digitalnu radnu platformu, kako bi se izbjegle dvojbe u tumačenju navedene odredbe, u smislu zabrane samo u odnosu na onu digitalnu platformu za koju je u nadzoru utvrđeno da agregator radi ili putem svih takvih platformi, a s obzirom na činjenicu da pojedini agregatori rade za više digitalnih radnih platformi ili u tijeku nadzora mijenjaju platforme za koje rade.

U postupcima inspekcijskog nadzora inspektori rada Državnog inspektorata zatiču na radu kod korisnika ustupljene radnike agencija za privremeno zapošljavanje (državljanke trećih zemalja) koji za korisnika ne obavljaju poslove radnog mjesta iz potvrde iz članka 91. stavka 4. važećeg Zakona, već neke druge poslove. Agencije mogu ustupiti radnike državljanke treće zemlje korisniku radi obavljanja poslova iz potvrde, a ne za druge poslove, odnosno korisnik se može koristiti radom državljanina treće zemlje samo za obavljanje poslova kako su navedeni u

potvrdi. Nastavno navedenome, kako bi agencija i korisnik unaprijed bili upoznati s posljedicama takvog postupanja, u stavku 1. sada je jasno propisano da se mjera zabrane donosi u odnosu na agenciju kao poslodavca i u slučajevima kada se utvrdi da je za korisnika radio državljaniin treće zemlje protivno odredbama Zakona kojima je utvrđena obveza ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada. Prekršajna odgovornost korisnika je već propisana.

Tijekom postupanja sukladno odredbama Zakona o strancima u okviru svojeg djelokruga policijski službenici zatiču radnike – državljane trećih država i u nezakonitom radu, te u tom slučaju postupaju sukladno odredbi članka 240. stavka 4. važećeg Zakona. Praćenjem primjene navedenoga stavka 4. utvrđeno je kako je odredba nejasna i moguće je različito tumačenje u njegovoj primjeni, pa je stoga predložena njegova izmjena. Na predloženi način jasnije će biti uređeno postupanje policijskih službenika da kada u okviru svog djelokruga rada utvrde okolnosti nezakonitog rada kod radnika - državljaniina treće zemlje, podnose optužni prijedlog ili donesu prekršajni nalog. Na taj način protiv državljaniina treće zemlje kojeg zateknu policijski službenici u nezakonitom radu pokrenuo bi se prekršajni progon, te bi ušli u prekršajnu evidenciju.

Članak 62.

Predlaže se novi članak 242.a na način kako je propisano u članku 64. stavku 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, br. 47/09. i 110/21.), kako bi nadležna tijela za provedbu inspekcijskog nadzora mogla koristiti prevoditelja, a ne isključivo sudskog tumača, u situacijama kada to nalaže tijek postupka i nije moguće osigurati sudskog tumača.

Članci 63., 64. i 65.

Mijenjaju se prekršajne odredbe s ciljem usklađivanja istih s materijalnim odredbama, te radi nomotehničkog usklađivanja.

Članak 66.

Prijelaznim i završnim odredbama ovoga Zakona propisuje se sljedeće:

Stavkom 1. propisano je da privremeni boravci, dozvole za boravak i rad, potvrde o prijavi rada i dozvole boravka izdane sukladno Zakonu o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.) važe do isteka roka na koji su izdani.

Stavkom 2. propisano je da rokovi za napuštanje Republike Hrvatske određeni rješenjima koja su donesena do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.).

Stavkom 3. propisano je da mjere iz glave XI. Zakona o strancima izrečene do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.).

Članak 67.

Propisano je da će se postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema odredbama Zakona o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.).

Članak 68.

Propisani su rokovi u kojima će se donijeti uredba odnosno uskladiti pravilnike čije je donošenje propisano ovim Zakonom.

Članak 69.

Propisano je stupanje na snagu ovoga Zakona osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članka 92.a stavaka 1., 4. i 6. koji stupaju na snagu godinu dana nakon

stupanja na snagu ovoga Zakona, kako bi radnici državljani trećih zemalja mogli završiti tečajeve radi polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma.

Hrvatski zavod za zapošljavanje kroz sustav vaučera za obrazovanje od 1. travnja 2024. omogućuje učenje hrvatskoga jezika stranim radnicima iz trećih zemalja u sektorima i zanimanjima gdje je poznavanje hrvatskoga jezika ključno za kvalitetno obavljanje posla. Riječ je o kraćim neformalnim programima učenja hrvatskog jezika, prilagođenima sektoru u kojem je strani radnik zaposlen (trenutačno je dostupno u sektorima turizma i ugostiteljstva, graditeljstva, prerađivačke industrije, prehrambene industrije, zdravstvene i socijalne skrbi, prometa te telekomunikacija).

Za programe učenja hrvatskog kao stranog jezika za strane radnike određena je obveza djelomičnog sufinanciranja troška obrazovanja. Jedan dio programa obrazovanja financira poslodavac polaznika hrvatskog jezika, a drugi dio sufinancira Hrvatski zavod za zapošljavanje (50% za osobu zaposlenu kod poslodavca koji zapošljava preko 250 radnika, 60% za osobu zaposlenu kod poslodavca koji zapošljava od 50 do 250 radnika i 70% za osobu zaposlenu kod poslodavca koji zapošljava do 50 radnika).

Otkako su za strane radnike u Hrvatskoj dostupni vaučeri za učenje hrvatskog jezika, do 9. siječnja 2026. godine ukupno je dodijeljen samo 381 vaučer.

U 2024. godini izdano je 206.529 dozvola za boravak i rad, od toga navise državljanima sljedećih država: Bosna i Hercegovina – 38.100, Nepal – 35.635, Srbija – 27.988, Indija – 20.502, Filipini – 14.680, Sjeverna Makedonija - 13.855, Bangladeš – 13.630, Kosovo – 8.139, Uzbekistan - 6.959 i Egipat - 6.672.

Imajući u vidu dosadašnju slabu iskoristivost vaučera od strane poslodavaca, ovim Prijedlogom propisana je obveza polaganja ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma kao uvjeta za produljenje dozvole za boravak i rad (ili izdavanje nove dozvole za boravak i rad, ako se mijenja poslodavac ili zanimanje, pa se više ne radi o produljenju), u cilju integracije tih radnika u hrvatsko društvo.

Kako velik broj stranih radnika državljana trećih zemalja dolazi iz azijskih zemalja (Nepal, Indija, Filipini, Uzbekistan), ocjenjeno je da je potrebno odrediti prijelazno razdoblje u kojem bi radnici mogli, uz rad, pohađati i tečajeve hrvatskog jezika i latiničnog pisma i uspješno pristupiti ispitu.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju sljedeći akti Europske unije:

- Preporuka Vijeća od 27. rujna 1996. glede borbe protiv ilegalnog zapošljavanja državljana trećih zemalja (SL C 304, 14.10.1996.)
- Rezolucija Vijeća 97/C 382/01 od 4. prosinca 1997. o mjerama koje se trebaju prihvatiti kako bi se suzbili brakovi iz računa (SL C 382, 16.12.1997.)
- Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih država (SL L 149, 2.6.2001.)
- Direktiva Vijeća 2001/51/EZ od 28. lipnja 2001. kojom se dopunjuju odredbe članka 26. Konvencije o primjeni Sporazuma iz Schengena od 14. lipnja 1985. (SL L 187, 10.7.2001.)
- Direktiva Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. kojom se definira pomaganje neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5.12.2002.)
- Okvirna odluka Vijeća od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (2002/946/PUP) (SL L 328, 5.12.2002.)
- Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003.)
- Direktiva Vijeća 2003/110/EZ od 25. studenoga 2003. o pomoći u slučajevima tranzita u svrhe udaljavanja zračnim putem (SL L 321, 6.12.2003.)
- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravištem (SL L 16, 23.1.2004.)
- Odluka Vijeća od 23. veljače 2004. o utvrđivanju kriterija i praktičnih rješenja za nadoknadu zbog financijskih neravnoteža nastalih primjenom Direktive 2001/40/EZ o uzajamnome priznavanju odluka o protjerivanju državljana trećih zemalja (2004/7191/EZ) (SL L 60, 27.2.2004.)
- Direktiva Vijeća 2004/81/EZ od 29. travnja 2004. o odobrenju boravka državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili im je pružena pomoć da ilegalno imigriraju, a surađuju s nadležnim tijelima (SL L 261, 6.8.2004.)
- Odluka Vijeća od 29. travnja 2004. o organizaciji zajedničkih letova za udaljavanje, s državnog područja dviju ili više država članica, državljana trećih zemalja protiv kojih su doneseni pojedinačni nalozi za udaljavanje (2004/573/EZ) (SL L 261, 6.8.2004.)
- Direktiva 2008/115/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupanjima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja čiji je boravak nezakonit (SL L 348, 24.12.2008.)
- Direktiva 2009/52/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30.6.2009.)
- Direktiva 2011/51/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ za proširenje njezinog područja djelovanja na korisnike međunarodne zaštite (Tekst značajan za EGP) (SL L 132, 19.5.2011.)
- Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za

ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te za sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)

- Direktiva 2011/98/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice i o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (SL L 343, 23.12.2011.)
- Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28.3.2014.)
- Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještanja unutar društva (SL L 157, 27.5.2014.)
- Direktiva EU 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjene učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.)
- Direktiva (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ (SL L 382, 28.10.2021.).

(2) Ovim Zakonom osigurava se provedba sljedećih akata Europske unije:

- Uredba Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 14. 7. 1995.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2023/2685 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. studenoga 2023. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1683/95 u pogledu digitalizacije postupka izdavanja viza (SL L, 2023/2685, 7.12.2023.)
- Uredba Vijeća (EZ) br. 333/2002 od 18. veljače 2002. o jedinstvenom obliku obrazaca za unošenje vize koju države članice izdaju nositeljima putnih isprava koje država članica koja sastavlja obrazac ne priznaje (SL L 53, 23.2.2002.)
- Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama); (SL L 243, 15.9.2009.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2023/2667 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. studenoga 2023. o izmjeni uredbi (EZ) br. 767/2008, (EZ) br. 810/2009 i (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća, uredbi Vijeća (EZ) br. 693/2003 i (EZ) br. 694/2003 te Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma u pogledu digitalizacije postupka izdavanja viza (SL L, 2023/2667, 7.12.2023.)
- Uredba (EU) br. 265/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. ožujka 2010. o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i Uredbe (EZ) br. 562/2006 u vezi s kretanjem osoba s vizom za dugotrajni boravak (SL L 85/1, 31.3.2010.) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23.3.2016.)
- Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (SL L 77, 23.3.2016.)

- Uredba (EU) 2016/1953 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o uspostavi europske putne isprave za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom i stavljanju izvan snage Preporuke Vijeća od 30. studenoga 1994. (SL L 311, 17.11.2016.)
- Uredba (EU) br. 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28.11.2018.)
- Uredba (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o uspostavi okvira za interoperabilnost informacijskih sustava EU-a u području policijske i pravosudne suradnje, azila i migracija i izmjeni uredaba (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 i (EU) 2019/816 (SL L 135 od 22.5.2019.)
- Uredba (EZ) br. 767/2008 Europskoga parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka među državama članicama o vizama za kratkotrajni boravak (Uredba o VIS-u) (SL L 218, 13.8.2008.) (u daljnjem tekstu: Uredba o VIS-u)
- Uredba (EU) 2018/1240 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. rujna 2018. o uspostavi europskog sustava za informacije o putovanjima i odobravanje putovanja (ETIAS) i izmjeni uredaba (EU) br. 1077/2011, (EU) 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 i (EU) 2017/2226 (SL L 236/1, 19.9.2018.) (u daljnjem tekstu: Uredba EU 2018/1240)
- Uredba (EU) 2017/2225 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 u pogledu korištenja sustavom ulaska/izlaska (SL L 327/1, 9.12.2017.) (u daljnjem tekstu: Uredba EU 2017/2225)
- Uredba (EU) 2017/2226 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2017. o uspostavi sustava ulaska/izlaska (EES) za registraciju podataka o ulasku i izlasku te podataka o odbijanju ulaska za državljane trećih zemalja koji prelaze vanjske granice država članica i određivanju uvjeta za pristup EES-u za potrebe izvršavanja zakonodavstva te o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i uredbi (EZ) br. 767/2008 i (EU) br. 1077/2011 (SL L 327/20, 9.12.2017.) (u daljnjem tekstu: Uredba EU 2017/2226)
- Provedbena Odluka Komisije (EU) 2022/102 od 25. siječnja 2022. o utvrđivanju obrazaca za odbijanje, poništenje ili ukidanje odobrenja putovanja (SL L 17/59, 26.1.2022.)
- Uredba (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L, 2024/1717, 20.6.2024.; u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1717).

Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

- 1) osoba bez državljanstva je osoba koju ni jedna država sukladno svom nacionalnom zakonodavstvu ne smatra svojim državljaninom
- 2) državljanin države članice Europskoga gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP-a) je osoba koja ima državljanstvo jedne od država članica EGP-a
- 3) državljanin treće zemlje je osoba koja nema državljanstvo države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije, a ima državljanstvo treće zemlje ili je osoba bez državljanstva
- 4) treća zemlja je država koja nije država članica EGP-a niti Švicarska Konfederacija
- 5) stranac je osoba koja nema hrvatsko državljanstvo
- 6) putna isprava je strana putna isprava i putna isprava za državljanina treće zemlje

- 7) strana putna isprava je isprava koju nadležno tijelo druge države izdaje svojim državljanima ili drugim osobama za putovanje u inozemstvo
- 8) putna isprava za državljanina treće zemlje je putni list za državljanina treće zemlje, posebna putna isprava za državljanina treće zemlje, putna isprava za osobe bez državljanstva, putna isprava za azilanta izdana sukladno propisu kojim se uređuje izdavanje isprava azilantima i isprave koje se izdaju na temelju međunarodnih ugovora
- 9) dozvola boravka je biometrijska isprava koju državljaninu treće zemlje na odobrenom privremenom boravku, dugotrajnom ili stalnom boravku izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) putem policijske uprave odnosno policijske postaje, a koja mu omogućuje ulazak u Republiku Hrvatsku, boravak u Republici Hrvatskoj sukladno navedenoj svrsi i rad sukladno odredbama ovoga Zakona
- 10) poslodavac je pravna ili fizička osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom
- 11) podizvođač je poslodavac - pravna ili fizička osoba koja ima sklopljen ugovor o podizvođenju radova s drugom pravnom ili fizičkom osobom i koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom
- 12) sezonski radnik je državljanin treće zemlje koji zadržava svoje prebivalište u trećoj zemlji te zakonito i privremeno boravi u Republici Hrvatskoj kako bi obavljao posao koji ovisi o izmjeni godišnjih doba u okviru jednog ili više ugovora o radu na određeno vrijeme koje je izravno sklopio s poslodavcem s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj
- 13) djelatnost koja ovisi o izmjeni godišnjih doba je djelatnost koja je vezana uz određeno doba godine određenim ponavljajućim događajem ili nizom događaja koji su povezani sa sezonskim uvjetima, tijekom kojih razina potrebne radne snage znatno nadilazi razinu radne snage potrebne za uobičajeno tekuće poslovanje, a djelatnosti u kojima je dozvoljeno zapošljavanje sezonskih radnika su poljoprivreda i šumarstvo te turizam i ugostiteljstvo
- 14) premještaj unutar društva je privremeno upućivanje radi profesionalnih potreba ili radi osposobljavanja državljanina treće zemlje iz trgovačkog društva s poslovnim nastanom izvan EGP-a s kojim državljanin treće zemlje ima sklopljen ugovor o radu u subjektu s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koji pripada istom trgovačkom društvu ili skupini trgovačkih društava te, kada je to primjenjivo, mobilnost između subjekata s poslovnim nastanom u državi članici EGP-a
- 15) povezana društva su dva ili više trgovačkih društava povezanih na sljedeće načine:
 - trgovačko društvo u odnosu na drugo trgovačko društvo, izravno ili neizravno, drži većinu upisanog kapitala
 - trgovačko društvo kontrolira većinu glasova drugog trgovačkog društva koji su povezani s kapitalom tog trgovačkog društva izdanog u dionicama
 - trgovačko društvo ima pravo imenovati više od polovice članova upravnog, rukovodećeg ili nadzornog tijela drugog trgovačkog društva ili se trgovačka društva nalaze pod jedinstvenom upravom matičnog društva
- 16) zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u svrhu izdavanja »plave karte EU-a« je zapošljavanje državljanina treće zemlje koji:
 - a) je radnik prema općem propisu o radu, u svrhu obavljanja stvarnog i konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom
 - b) je plaćen za taj rad i
 - c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije

- 17) visoke stručne kvalifikacije u svrhu izdavanja »plave karte EU-a« su kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine
- 18) kvalifikacije u visokom obrazovanju u svrhu izdavanja »plave karte EU-a« su bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo tijelo priznato kao visoko učilište u matičnoj državi kojim se potvrđuje uspješno završeno visoko obrazovanje, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s posebnim propisima
- 19) stručne vještine visoke razine u svrhu izdavanja »plave karte EU-a« su znanje, vještine i kompetencije stečene stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju za zanimanja »direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija« i »stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju«, u skladu s posebnim propisima, relevantne u zanimanju navedenom u ugovoru o radu pod uvjetom da je:
 - a) relevantno stručno iskustvo u minimalnom trajanju od tri godine stečeno u roku od sedam godina prije podnošenja zahtjeva za »plavu kartu EU-a« i
 - b) da je riječ o stvarnom i zakonitom obavljanju određenog zanimanja
- 20) »plava karta EU-a« je dozvola za boravak i rad koja se izdaje za visokokvalificirano zapošljavanje kao biometrijska dozvola boravka u koju se u rubriku vrsta dozvole unosi »plava karta EU-a« koja nositelja ovlašćuje na ulazak, ponovni ulazak, boravak i rad u Republici Hrvatskoj, kao i prava, pod uvjetima iz ovoga Zakona
- 21) prva država članica u svrhu izdavanja »plave karte EU-a« je država članica EGP-a koja prva izdaje državljaninu treće zemlje »plavu kartu EU-a«, a druga država članica je bilo koja država članica EGP-a u kojoj nositelj »plave karte EU-a« namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost, osim prve države članice
- 22) regulirana profesija je regulirana profesija kako je definirana propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj
- 23) neregulirana profesija je profesija koja nije uređena propisom kojim se uređuje područje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj
- 24) dugotrajni boravak je zakoniti boravak koji državljanin treće zemlje stječe ako do dana podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu te ispunjava ostale uvjete propisane ovim Zakonom
- 25) stalni boravak je zakoniti boravak koji se odobrava određenim kategorijama državljana trećih zemalja koji borave u Republici Hrvatskoj u trajanju kraćem od pet godina
- 26) osoba s dugotrajnim boravkom je državljanin treće zemlje koji je nositelj dozvole boravka koju je, na propisanom obrascu, izdala policijska uprava odnosno policijska postaja ili druga država članica EGP-a u kojem je uneseno da se radi o državljaninu treće zemlje na dugotrajnom boravku
- 27) osoba sa stalnim boravkom je državljanin treće zemlje koji je nositelj dozvole boravka koju je, na propisanom obrascu, izdala policijska uprava odnosno policijska postaja u kojem je uneseno da se radi o državljaninu treće zemlje na stalnom boravku
- 28) opasnost za javno zdravlje je svaka zarazna bolest s epidemijskim potencijalom koja, sukladno propisima Republike Hrvatske i mjerodavnim dokumentima Svjetske zdravstvene organizacije, zahtijeva poduzimanje određenih protuepidemijskih mjera i

- aktivnosti u svrhu njezina sprječavanja i suzbijanja među stanovništvom Republike Hrvatske
- 29) povratak je dragovoljni odlazak ili prisilno udaljenje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj u treću zemlju
 - 30) maloljetnik bez pratnje je državljanin treće zemlje mlađi od 18 godina koji na teritorij Republike Hrvatske dolazi bez pratnje odrasle osobe koja je odgovorna za njega, u skladu sa zakonom ili običajima, tako dugo dok se za njega zaista ne počne brinuti takva osoba, ili maloljetnik koji je ostao bez pratnje nakon ulaska na teritorij Republike Hrvatske
 - 31) prijevoznik je fizička ili pravna osoba koja ima registriranu djelatnost pružanja usluga prijevoza osoba
 - 32) agencija za privremeno zapošljavanje koja je registrirana prema posebnom propisu i upisana u evidenciju ministarstva nadležnog za rad je poslodavac koji zapošljava radnike radi ustupanja korisniku i koja pod uvjetima propisanim općim propisom o radu i ovim Zakonom može zasnivati radni odnos s državljaninom treće zemlje te ga ustupiti drugom poslodavcu (korisniku) na temelju ugovora o ustupanju radnika, za privremeno obavljanje poslova
 - 33) istraživač je državljanin treće zemlje koji je stekao akademski stupanj doktora znanosti ili odgovarajuću kvalifikaciju razine visokog obrazovanja koja tom državljaninu treće zemlje omogućuje pristup doktorskim programima, kojega izabire istraživačka organizacija i kojemu je odobren prihvata u svrhu provođenja istraživačkih aktivnosti
 - 34) student je državljanin treće zemlje koji je ostvario pravo na upis na studij i kojemu je odobren prihvata kako bi studirao u punoj nastavnoj satnici te stekao kvalifikaciju razine visokog obrazovanja, u skladu s propisom kojim se uređuje visoko obrazovanje
 - 35) učenik je državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata kako bi pohađao priznati program srednjoškolskog obrazovanja u kontekstu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta kojim upravlja obrazovna ustanova u skladu s propisom kojim se uređuje srednjoškolsko obrazovanje
 - 36) pripravnik je državljanin treće zemlje koji je stekao kvalifikaciju razine visokog obrazovanja ili studira u trećoj zemlji s ciljem stjecanja kvalifikacije razine visokog obrazovanja i kojemu je odobren prihvata za sudjelovanje u programu osposobljavanja u svrhu stjecanja znanja, prakse i iskustva u profesionalnom okruženju
 - 37) volonter je državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata u svrhu sudjelovanja u volonterskom programu
 - 38) volonterski program je program aktivnosti praktične solidarnosti koji se temelji na propisu kojim se uređuje volontiranje ili programu Unije, čiji su ciljevi od općeg interesa u neprofitne svrhe te u kojemu aktivnosti nisu plaćene, osim za naknadu troškova i/ili džeparac
 - 39) istraživanje je sustavan stvaralački rad kojim se nastoji povećati znanje, uključujući znanje o čovjeku, kulturi i društvu, kao i korištenje toga znanja u svrhu pronalaženja novih mogućnosti za primjenu
 - 40) istraživačka organizacija je svaka javna ili privatna organizacija koja provodi istraživanje
 - 41) obrazovna ustanova je javna ili privatna srednjoškolska ustanova koja je priznata sukladno propisu kojim se uređuje srednjoškolsko obrazovanje ili čiji su obrazovni programi priznati u skladu s propisom kojim se uređuje obrazovanje, na temelju transparentnih kriterija te koja sudjeluje u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu

- 42) obrazovni projekt je skup obrazovnih aktivnosti koje razvija obrazovna ustanova u suradnji sa sličnim ustanovama u trećoj zemlji s ciljem kulturne razmjene i razmjene znanja
- 43) visoko učilište je svaka vrsta visokog učilišta koje u skladu s propisom kojim se uređuje visoko obrazovanje dodjeljuje priznate kvalifikacije razine visokog obrazovanja ili druge priznate kvalifikacije na razini tercijarnog obrazovanja
- 44) subjekt domaćin je istraživačka organizacija, visoko učilište, obrazovna ustanova, organizacija odgovorna za volonterski program ili pravna ili fizička osoba kod koje dolazi pripravnici
- 45) programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti su programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost u svrhu studija ili u svrhu stručne prakse državljanina trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima
- 46) međunarodna zaštita je zaštita koja se odobrava državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva te obuhvaća azil i supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
- 47) pomorac je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili radi u bilo kojem svojstvu na pomorskom brodu
- 48) brodarac je državljanin treće zemlje koji je zaposlen, uzet u službu ili koji radi u bilo kojem svojstvu na brodu unutarnje plovidbe
- 49) digitalni nomad je državljanin treće zemlje koji je zaposlen ili obavlja poslove putem komunikacijske tehnologije za tvrtku ili vlastitu tvrtku koja nije registrirana u Republici Hrvatskoj i ne obavlja poslove ili pruža usluge poslodavcima na području Republike Hrvatske
- 50) Automatizirani europski sustav za informacije o putovanjima i odobravanju putovanja(u daljnjem tekstu: sustav ETIAS) je informacijski sustav za obradu podataka o putovanjima te za odobravanje putovanja državljanima trećih zemalja koji su oslobođeni obveze posjedovanja vize
- 51) Nacionalna jedinica sustava ETIAS je ustrojstvena jedinica Ministarstva nadležna za obavljanje poslova odobrenja putovanja
- 52) odobrenje putovanja je odobrenje državljaninu treće zemlje koji je oslobođen obveze posjedovanja vize za ulazak preko vanjske granice
- 53) ustav ulaska/izlaska(u daljnjem tekstu: EES) je elektronički sustav za registraciju vremena i mjesta ulaska i izlaska državljanina trećih zemalja kojima je odobren kratkotrajni boravak u državama članicama Europske unije, koji računa trajanje kratkotrajnog boravka te u koji se unose podaci o odbijanju ulaska
- 54) Nacionalni program olakšica je program sukladno Zakoniku o schengenskim granicama i Uredbi EU 2017/2226 kojim se državljanima trećih zemalja koji nemaju pravo slobodnog kretanja u skladu s pravom Unije omogućava korištenje olakšica pri prelasku vanjske granice
- 55) unutarnji let je bilo koji let isključivo prema ili s državnih područja država članica, a koji ne slijeće na državno područje treće zemlje.

(2) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

(3) Pojmovi koji se koriste u ovome Zakonu, a nisu definirani stavkom 1. ovoga članka, imaju jednako značenje kao pojmovi i definicije propisani u Uredbi EU 2018/1240, Uredbi EU 2017/2226 i Zakoniku o schengenskim granicama.

Članak 35.

(1) Dugotrajna viza je odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana ako je državljaninu treće zemlje odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza.

(2) Dugotrajna viza izdaje se državljaninu treće zemlje za jedan ili više ulazaka.

(3) Rok valjanosti dugotrajne vize ne može biti dulji od šest mjeseci.

(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od početka valjanosti privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad.

(5) Dugotrajna viza unosi se u valjanu putnu ispravu u obliku naljepnice, kako je propisano Uredbom Vijeća (EZ) br. 1683/95 od 29. svibnja 1995. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca za vize (SL L 164, 29. 5. 1995.), a u rubriku »Vrsta vize« upisuje se slovo »D«.

(6) Svi unosi na naljepnicu vize tiskaju se te se ne smiju unositi ručne ispravke u otisnutu naljepnicu vize.

(7) Naljepnica vize može se popunjavati ručno samo u slučaju tehničkih teškoća zbog više sile, a ručno ispunjena naljepnica vize ne smije se mijenjati.

(8) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dužan je pribaviti dugotrajnu vizu prije ulaska u Republiku Hrvatsku.

Članak 37.

(1) Državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za izdavanje dugotrajne vize na propisanom obrascu.

(2) Državljanin treće zemlje dužan je osobno podnijeti zahtjev za izdavanje dugotrajne vize u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske radi uzimanja biometrijskih podataka u skladu s člankom 22. ovoga Zakona.

(3) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize podnosi se najranije tri mjeseca prije, a najkasnije tri mjeseca nakon početka valjanosti privremenog boravka ili dozvole za boravak i rad.

(4) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja dužna je po odobrenju privremenog boravka odnosno izdavanja dozvole za boravak i rad obavijest o tome dostaviti diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu, u kojem će državljanin treće zemlje podnijeti zahtjev za izdavanje dugotrajne vize.

(5) Obrazac iz stavka 1. ovoga članka propisuje se pravilnikom iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona.

(6) O zahtjevu za izdavanje dugotrajne vize koji je dopušten odlučuje se u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva te se taj rok može produžiti do najviše 45 dana, ako za to postoje opravdani razlozi.

Članak 38.

(1) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize dopušten je ako:

1. je podnesen u roku iz članka 37. stavka 3. ovoga Zakona
2. je podnesen na propisanom obrascu
3. je uz njega predložena putna isprava sukladno članku 61. stavku 2. ovoga Zakona
4. je priložena fotografija
5. državljani treće zemlje ima odobren privremeni boravak ili izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj
6. je uplaćena propisana upravna pristojba
7. su prikupljeni biometrijski podaci.

(2) Ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka, zahtjev za izdavanje dugotrajne vize je nedopušten i državljani treće zemlje vraćaju se sve isprave koje je priložio, uništavaju se prikupljeni biometrijski podaci i vraća se iznos uplaćene upravne pristojbe.

Članak 40.

(1) Dugotrajna viza može se izdati ako državljani treće zemlje:

1. ima putnu ispravu sukladno članku 61. stavku 2. ovoga Zakona
2. ima odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj
3. ima odgovarajuće putno zdravstveno osiguranje koje pokriva razdoblje boravka od 30 dana u Republici Hrvatskoj, a za pokriće troškova koji mogu nastati tijekom njegova boravka u Republici Hrvatskoj zbog:
 - hitne medicinske pomoći i/ili hitnog bolničkog liječenja ili
 - povratka u državu stalnog boravka zbog zdravstvenih razloga ili
 - prijevoza u slučaju smrti
4. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
5. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

(2) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dugotrajna viza dužan je u roku od 30 dana od početka valjanosti vize obratiti se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji radi prijave boravišta i izrade biometrijske dozvole boravka.

Članak 41.

(1) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize odbit će se:

1. ako državljani treće zemlje:

- predoči oštećenu, krivotvorenu ili tuđu putnu ispravu
 - nema odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj
 - ne dokaže da ima odgovarajuće i valjano putno zdravstveno osiguranje kako je propisano člankom 40. stavkom 1. točkom 3. ovoga Zakona
 - ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili je izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 - predstavlja prijetnju javnom poretku, nacionalnoj sigurnosti ili javnom zdravlju Republike Hrvatske
 - priloži prijeverno stečenu ili krivotvorenu dokumentaciju ili ako postoji opravdana sumnja u istinitost njegovih izjava i/ili u vjerodostojnost priložene dokumentacije i njezina sadržaja
2. ako je pokrenut postupak za ukidanje odobrenja privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad.

(2) Odluka o odbijanju zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize i razlozi na kojima je odluka zasnovana dostavljaju se državljaninu treće zemlje na obrascu propisanom pravilnikom kojim se uređuje izdavanje viza.

Članak 58.

(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za privremeni boravak podnosi se u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.

(2) Zahtjev za odobrenje privremenog boravka državljanin treće zemlje kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna viza može podnijeti i u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna viza može zahtjev za odobrenje privremenog boravka podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:

1. je član uže obitelji hrvatskog državljanina
2. je životni ili neformalni partner hrvatskog državljanina
3. dolazi radi studiranja na visokom učilištu, na prijediplomskoj, diplomskoj i poslijediplomskoj razini
4. je istraživač koji dolazi na temelju ugovora o gostovanju
5. je član uže obitelji državljanina treće zemlje iz točaka 3. i 4. ovoga stavka
6. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka zbog humanitarnih razloga iz članka 79. stavka 1. točaka 1. do 4. ovoga Zakona
7. podnosi zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« ili je član njegove obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner odnosno član je obitelji nositelja »plave karte EU-a« iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona ili njegov životni ili neformalni životni partner
8. podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljenništva iz članka 79.a ovoga Zakona.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljani treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(5) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za maloljetno dijete kojem je potrebna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku zahtjev za privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji može se podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji:

- ako oba roditelja u trenutku podnošenja zahtjeva imaju odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak
- ako jedan roditelj u trenutku podnošenja zahtjeva ima odobren privremeni boravak, izdanu dozvolu za boravak i rad ili odobren stalni ili dugotrajni boravak, a drugi roditelj je nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili potpuno odnosno djelomično lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb.

(6) U Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu može ostati državljani treće zemlje:

- iz stavaka 2. i 3. ovoga članka koji u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka prije isteka kratkotrajnog boravka
- iz stavka 2. ovoga članka za kojeg je poslodavac podnio zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad prije isteka kratkotrajnog boravka.

(7) Ako je državljani treće zemlje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka odbijen zahtjev za odobrenje privremenog boravka, a državljani treće zemlje namjerava ponovno ući i boraviti u Republici Hrvatskoj na kratkotrajnom boravku, vrijeme tijekom rješavanja zahtjeva računa se kao kratkotrajni boravak.

(8) Zahtjev za izdavanje odobrenja privremenog boravka podnesen u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji bit će odbačen rješenjem:

- ako ga je suprotno stavcima 2. i 3. ovoga članka podnio državljani treće zemlje kojemu treba viza za ulazak u Republiku Hrvatsku
- ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.

(9) Protiv rješenja iz stavka 8. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 60.

(1) O zahtjevu za odobrenje privremenog boravka odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.

(2) Ako je usvojen zahtjev za odobrenje privremenog boravka iz stavka 1. ovoga članka, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.

(3) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 62.

(1) Zahtjev za produljenje odobrenja privremenog boravka podnosi se najkasnije 60 dana prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(2) Državljanin treće zemlje koji je podnio zahtjev za produljenje odobrenja privremenog boravka prije isteka roka važećeg privremenog boravka može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno je o zahtjevu za produljenje privremenog boravka odlučiti prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak.

(4) Ako je usvojen zahtjev za odobrenje privremenog boravka iz stavka 1. ovoga članka, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.

(5) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 72.

(1) Privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji uz uvjete iz članka 59. ovoga Zakona ispunjava i sljedeće uvjete:

1. nije stariji od 18 godina života ako upisuje zadnju godinu obrazovanja
2. upisan je u srednjoškolsku ustanovu
3. sudjeluje u priznatom državnom ili regionalnom obrazovnom programu razmjene učenika koje je odobrilo ministarstvo nadležno za obrazovanje ili u obrazovnom projektu koji vodi obrazovna ustanova
4. priloži suglasnost roditelja ili skrbnika za planirani boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja u Republici Hrvatskoj
5. obrazovna ustanova ili organizacija koja provodi program razmjene učenika prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka u Republici Hrvatskoj, osobito glede troškova školovanja i
6. da će državljanin treće zemlje tijekom boravka imati osiguran smještaj u obitelji, u prostoru za smještaj unutar obrazovne ustanove ili, ako je predviđeno posebnim propisima, u drugom odabranom prostoru koji je u skladu s pravilima programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta u kojem državljanin treće zemlje sudjeluje.

(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja izdaje se s rokom važenja do godine dana.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona te koji ima suglasnost ministarstva nadležnog za znanost i obrazovanje radi pohađanja srednjoškolske ustanove u Republici Hrvatskoj.

(4) Zahtjevu za privremeni boravak u svrhu srednjoškolskog obrazovanja iz stavka 3. ovoga članka potrebno je dostaviti suglasnost roditelja ili skrbnika kao i podatke o osobi koja se skrbi o maloljetniku za vrijeme pohađanja srednjoškolske ustanove u Republici Hrvatskoj.

(5) Na temelju odobrenog privremenog boravka državljaninu treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka ne može se članovima njegove obitelji odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji.

(6) Ministar nadležan za znanost i obrazovanje, uz prethodnu suglasnost ministra, donosi pravilnik o uvjetima za odobrenje uključivanja učenika u srednjoškolsko obrazovanje kroz programe razmjene učenika.

(7) Vlada uredbom propisuje način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje učenika.

Članak 73.

(1) Privremeni boravak u svrhu studiranja odobrit će se državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, studira na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj i ima dovoljna sredstva za povratak.

(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja do godine dana odnosno do kraja akademske godine.

(3) Studentu koji je obuhvaćen programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju i više visokih učilišta odobrenje privremenog boravka u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja do dvije godine ili na vrijeme trajanja studija, ako je ono kraće.

(4) Student koji dolazi na praksu do 90 dana putem ovlaštene organizacije ili na temelju programa Unije ili multilateralnih programa koji obuhvaćaju mjere mobilnosti ili međusveučilišnih programa, ne mora regulirati privremeni boravak u svrhu studiranja i može raditi bez dozvole za boravak i rad odnosno potvrde o prijavi rada, a za obavljanje prakse duže od 90 dana student je dužan regulirati privremeni boravak sukladno stavku 1. ovoga članka.

(5) Student koji ima važeće odobrenje koje je izdala druga država članica EGP-a i koji je obuhvaćen programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta, može provesti dio svog studija na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj tijekom razdoblja od najviše 360 dana, bez obveze reguliranja privremenog boravka u svrhu studiranja, ako ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje, a o namjeri boravka student će obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka prilikom prijave kratkotrajnog boravka.

(6) Student koji ima važeće odobrenje koje je izdala druga država članica EGP-a, a nije obuhvaćen programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta, dužan je podnijeti zahtjev iz stavka 1. ovoga članka kako bi proveo dio svog studija na visokom učilištu u Republici Hrvatskoj.

(7) O odobrenju privremenog boravka, produljenju ili odluci na temelju koje je student dužan napustiti Republiku Hrvatsku obavijestit će se nadležno tijelo druge države članice EGP-a u kojoj student ima valjano odobrenje boravka sukladno članku 78. ovoga Zakona.

(8) Na zahtjev druge države članice EGP-a, bez odgađanja dopustit će se ponovni ulazak studentu kojem je u Republici Hrvatskoj odobren privremeni boravak ako mu je:

- u drugoj državi članici EGP-a prestao boravak koji mu je odobren na temelju mobilnosti
- prestao važiti privremeni boravak u Republici Hrvatskoj, a student je u drugoj državi članici EGP-a boravio tijekom razdoblja mobilnosti.

(9) Vlada uredbom propisuje način izračuna i visinu sredstava za uzdržavanje studenta kao i sredstava za povratak.

Članak 88.

(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje:

- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka
- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona
- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana
- na temelju potvrde o prijavi rada ili
- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta.

(3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:

- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili
- samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj:

- samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili
- samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom.

(6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka:

- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje:

- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka
- na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona
- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana
- samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
- samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

- bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

(8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj.

(9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren.

(10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući se način primjenjuju i na podizvođača.

(11) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad može raditi za istog poslodavca u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka.

(12) Poslodavac koji je podnio zahtjev iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 2., članka 103.d stavka 1. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.

(13) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljanina trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad, bez obzira na svrhu zbog koje su na početku primljeni na državno područje Republike Hrvatske, tijekom prethodne kalendarske godine.

Članak 89.

(1) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada može raditi državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren:

1. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom boravku, stalnom boravku, odobrenom azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
2. privremeni boravak u svrhu životnog partnerstva s hrvatskim državljaninom, državljaninom treće zemlje na dugotrajnom boravku, stalnom boravku, azilu ili supsidijarnoj zaštiti sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
3. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s državljaninom treće zemlje kojem je izdana »plava karta EU-a« ili dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva
4. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s državljaninom treće zemlje koji ima odobrenje dugotrajnog boravka u drugoj državi članici EGP-a
5. privremeni boravak zbog humanitarnih razloga
6. autonomni boravak
7. privremeni boravak kao upućeni radnik
8. privremeni boravak u svrhu istraživanja iz članka 74. ovoga Zakona

9. privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s istraživačem iz članka 74. ovoga Zakona
10. privremeni boravak u svrhu studiranja, ako radi ili se samozapošljava najviše 20 sati tjedno, osim kad je studentska praksa sastavni dio studijskoga programa
11. status redovitog učenika kada obavlja poslove posredstvom ovlaštenih posrednika, bez zasnivanja radnog odnosa najviše 20 sati tjedno
12. privremeni boravak u svrhu boravka osobe s dugotrajnim boravkom u drugoj državi članici EGP-a
13. azil ili supsidijarnu zaštitu ili je tražitelj međunarodne zaštite sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
14. dugotrajni boravak
15. stalni boravak
16. privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljenništva.

(2) Državljeni trećih zemalja koji u Republici Hrvatskoj nastupaju na sportskim priredbama i natjecanjima kao predstavnici stranih ekipa, klubova ili državnih reprezentacija nisu dužni ishoditi dozvolu za boravak i rad odnosno potvrdu o prijavi rada.

(3) Student iz članka 73. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona može raditi i samozapošljavati se najviše 20 sati tjedno bez obveze ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(4) Poslodavac koji zapošljava državljanina treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka dužan je u roku od osam dana od dana zasnivanja radnog odnosa ili početka rada državljanina treće zemlje o tome obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(5) Bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada može raditi upućeni radnik koji dolazi iz druge države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.

(6) Bez potvrde o prijavi rada mogu raditi državljani trećih zemalja koji su državljani država pristupnica Konvenciji o Organizaciji za ekonomsku suradnju i razvoj od 14. prosinca 1960.:

- umjetnici i tehničko osoblje za operne, baletne, kazališne, koncertne, likovne, multimedijalne i druge kulturne priredbe odnosno autori i izvođači na području filmske i televizijske umjetnosti, kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje
- autori i izvođači na području glazbene, glazbeno-scenske i plesne umjetnosti, kao i prateće izvjestiteljsko, organizacijsko i tehničko osoblje.

Članak 90.

(1) Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad može podnijeti državljanin treće zemlje sukladno članku 58. ovoga Zakona ili poslodavac u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu namjeravanog boravka ili rada državljanina treće zemlje ili sjedištu poslodavca.

(2) Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad bit će odbačen rješenjem ako je podnesen za državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi sukladno članku 183. ovoga Zakona.

(3) Ako je u tijeku postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad za državljanina treće zemlje, naknadni zahtjevi drugih poslodavaca za istog državljanina treće zemlje za izdavanje dozvole za boravak i rad bit će odbačeni rješenjem.

(4) Protiv rješenja iz stavaka 2. i 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Državljanin treće zemlje za kojeg je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad prije isteka važenja dozvole za boravak i rad ili privremenog boravka može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Članak 91.

(1) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odlučuje Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta odnosno namjeravanog boravka državljanina treće zemlje, a ako je usvojen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, rješenje se donosi u obliku zabilješke u spis.

(2) Dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka izdaje se kao dozvola boravka iz članka 3. stavka 1. točke 9. ovoga Zakona, a podaci o poslodavcu, zanimanju i poslovima na kojima državljanin treće zemlje može raditi navode se u potvrdi iz stavaka 3. i 4. ovoga članka.

(3) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja izdaje:

- potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad i zakonskoj odredbi na temelju koje je dozvola za boravak i rad odobrena
- potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, novom zanimanju i zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o promjeni zanimanja iz članka 103.c ovoga Zakona
- potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, novom poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, radnom mjestu, zanimanju i zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o promjeni poslodavca iz članka 103.d ovoga Zakona
- potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, poslodavcu, roku važenja dozvole za boravak i rad, podaci o drugom poslodavcu, razdoblju u kojem je dozvoljen dodatni rad, radnom mjestu i zanimanju u kojem se obavlja dodatni rad te zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje, ako se radi o dodatnom radu iz članka 103.e ovoga Zakona.

(4) Nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja izdaje potvrdu u kojoj su navedeni podaci o državljaninu treće zemlje, agenciji, roku važenja dozvole za boravak i rad za agenciju, zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad, podaci o korisniku i vrijeme

ustupanja korisniku, radnom mjestu u istom zanimanju kod korisnika te zakonskoj odredbi na temelju koje se potvrda izdaje.

(5) Državljanin treće zemlje može započeti s radom:

- na temelju potvrde iz stavka 3. podstavka 1. ili stavka 4. ovoga članka koja je uručena poslodavcu, dok državljani treće zemlje ne podnese zahtjev iz podstavka 2. ovoga stavka, a najduže do roka iz članka 169. stavka 1. ovoga Zakona, ako je državljani treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje
- na temelju podnesenog zahtjeva za tehničku izradu dozvole boravka iz stavka 2. ovoga članka, ako je državljani treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje.

(6) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, u slučaju rada sezonskog radnika do 90 dana iz članka 104. stavka 3. ovoga Zakona, dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana izdaje se kao potvrda iz stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga članka te sezonski radnik može započeti s radom danom uručenja navedene potvrde.

(7) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(8) Državljanin treće zemlje ili poslodavac može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(9) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(10) Dozvola za boravak i rad izdaje se:

- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, a najdulje do tri godine ako se odobrava na temelju članka 97. ovoga Zakona ili se produljuje
- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, a najdulje do tri godine ako se odobrava na temelju članka 97. ovoga Zakona agencijama za privremeno zapošljavanje iz članka 100. ovoga Zakona ili se produljuje
- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu za sezonski rad, a najdulje do 90 dana ili do devet mjeseci sukladno članku 104. ovoga Zakona
- na vrijeme koje je potrebno za obavljanje posla odnosno na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu, a najdulje do dvije godine dana ako se odobrava ili produljuje na temelju članka 110. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom, međunarodnim ugovorom ili programima mobilnosti koje provodi Republika Hrvatska s drugim državama nije drukčije propisano
- na dvije godine ako nije zatraženo kraće razdoblje izdavanja, ako državljani treće zemlje dolazi raditi kao ostala neophodna osoba sukladno Protokolu o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije.

Članak 93.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad ako:

1. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca
2. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
3. poslodavac odnosno subjekt domaćin ne obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj
4. je poslodavac odnosno subjekt domaćin pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili protiv opće sigurnosti ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili mu je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu
5. je glavna svrha osnivanja ili djelovanja poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja
6. državljanin treće zemlje nije podmirio izrečenu novčanu kaznu
7. državljanin treće zemlje krši odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ulazak, boravak ili rad
8. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja
9. se tijekom postupka produženja dozvole za boravak i rad za premještaj unutar društva utvrdi da državljanin treće zemlje boravi suprotno odobrenoj dozvoli
10. postoji opravdana sumnja u vjerodostojnost priloženih isprava i njihova sadržaja odnosno istinitost izjava državljanina treće zemlje, poslodavca ili korisnika iz članka 100. ovoga Zakona ili je zahtjev podnesen odnosno ugovor o radu sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak državljanina treće zemlje
11. je za poslodavca, subjekta domaćina odnosno korisnika iz članka 100. ovoga Zakona u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj
12. je ugovor o radu s državljaninom treće zemlje sklopila osoba koja nije državljanin Republike Hrvatske, države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije ni državljanin treće zemlje iz članka 89. ovoga Zakona niti ima izdanu dozvolu za boravak i rad iz članka 110. točke 2. ili 3. ovoga Zakona
13. ako je poslodavac dva ili više puta kažnjen zbog povrede članka 103.f koja se odnosi na primjereni smještaj
14. postoje dokazi ili ozbiljni i objektivni razlozi da bi državljanin treće zemlje boravio u Republici Hrvatskoj u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad.

(2) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze i doprinose iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može rješenjem prekinuti postupak za izdavanje dozvole za boravak i rad ako je u tijeku prekršajni ili kazneni postupak iz stavka 1. točaka 1., 4., 7., 8., 11. ili 13. ovoga članka.

(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 94.

(1) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti rješenjem ukinuti dozvolu za boravak i rad ako:

1. su ispunjeni uvjeti iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona
2. su prestali postojati uvjeti na temelju kojih je izdana
3. poslodavac ili korisnik iz članka 100. ovoga Zakona ne ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona, ako je dozvola za boravak i rad izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona
4. državljanin treće zemlje obavlja poslove suprotno odredbi članka 88. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
5. državljanin treće zemlje radi za poslodavca suprotno odredbi članka 88. stavka 3. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano
6. se provjerom u Poreznoj upravi ili u Središnjem registru osiguranika utvrdi da poslodavac ne isplaćuje plaću i/ili doprinose
7. državljanin treće zemlje ili poslodavac ne poštuje propise o radu, zaštiti na radu, obveznom zdravstvenom i mirovinskom osiguranju te druge propise u skladu s kojima se djelatnost mora obavljati
8. je prijedlog za ukidanje podnio poslodavac ili državljanin treće zemlje
9. je poslodavac odnosno subjekt domaćin na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja
10. je državljanin treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona, ili je produljena, ukupno nezaposlen duže od dopuštenog vremena nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona
11. je za poslodavca, subjekta domaćina u sudskom registru upisana osoba kao osnivač/član društva ili ovlaštena za zastupanje ili njihov opunomoćenik odnosno u obrtnom registru upisana kao vlasnik obrta osoba pravomoćno osuđena za kaznena djela protiv gospodarstva, kaznena djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva ili kaznena djela protiv osobne slobode, kao i za prekršaje zbog pomaganja ili pokušaja pomaganja državljanina treće zemlje u nezakonitom prelasku, tranzitu i nezakonitom boravku u Republici Hrvatskoj
12. agencija za privremeno zapošljavanje u roku od 30 dana od prestanka ugovora o ustupanju ne zaključi novi ugovor o ustupanju sukladno članku 100. stavku 10. ovoga Zakona
13. poslodavac u roku iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona ne dostavi zadužnicu.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ne donosi rješenje o ukidanju dozvole za boravak i rad ako je zabrana ulaska i boravka iz članka 87. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona izrečena rješenjem o protjerivanju.

(4) Postupak ukidanja dozvole za boravak i rad iz stavka 1. točke 8. ovoga članka dovršit će se u obliku zabilješke u spisu, ako postoji suglasnost stranaka.

(5) U slučajevima iz stavka 1. točaka 3., 6. i 7. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na poslodavca te stavka 1. točaka 9., 11. i 12. ovoga članka, prije ukidanja dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 97. ovoga Zakona ili ako je produžena, državljanin treće zemlje bit će upozoren da će se dozvola za boravak i rad ukinuti, osim ako ne koristi dopušteno vrijeme nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona.

(6) Dozvola za boravak i rad izdana sukladno članku 97. ovoga Zakona ili ako je produžena neće se ukinuti za vrijeme dopuštenog vremena nezaposlenosti državljanina treće zemlje iz članka 103.a ovoga Zakona, osim u slučajevima iz stavka 1. točaka 1., 4., 5. i 7. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na državljanina treće zemlje te stavka 1. točke 8. ovoga članka ako je prijedlog za ukidanje podnio državljanin treće zemlje.

(7) Iznimno od stavka 1. točke 10. ovoga članka, dozvola za boravak i rad neće se ukinuti dok je u tijeku postupak za promjenu poslodavca u istom zanimanju na temelju članka 103.d ovoga Zakona, ako je poslodavac podnio zahtjev policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prije isteka dopuštenog vremena nezaposlenosti državljanina treće zemlje iz članka 103.a ovoga Zakona.

(8) U svrhu utvrđivanja činjenice ima li poslodavac podmirene porezne obveze iz stavka 1. točaka 3. i 6. ovoga članka Ministarstvo financija, Porezna uprava dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima vodi službenu evidenciju.

(9) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavka 1. točke 10. ovoga članka Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.

Članak 95.

(1) U slučaju prestanka ugovora o radu ili prestanka postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad poslodavac ili državljanin treće zemlje dužan je obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od pet radnih dana od dana nastupa tih okolnosti.

(2) Poslodavac na temelju čijeg je zahtjeva izdana dozvola za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje koji ulazi u Republiku Hrvatsku na temelju vize dužan je uplatiti u državni proračun iznos od jedne prosječne mjesečne brutoplaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku, u roku od osam dana, ako:

- državljaniin treće zemlje ne započne s radom u roku predviđenom u ugovoru o radu
- je državljaniinu treće zemlje otkazao ugovor o radu, osim ako se radi o redovnom otkazu uvjetovanom skrivljenim ponašanjem radnika ili izvanrednom otkazu ugovora o radu, prije isteka roka od tri mjeseca rada u Republici Hrvatskoj.

(3) Radi osiguranja namirenja tražbine iz stavka 2. ovoga članka poslodavac se obvezuje izdati zadužnicu u korist Republike Hrvatske, Ministarstva unutarnjih poslova na iznos od jedne prosječne mjesečne brutoplaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku koju će dostaviti nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od pet dana od dana izdavanja potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.

(4) Uplaćena sredstva iz stavka 2. ovoga članka koriste se za troškove povratka državljana trećih zemalja koji nezakonito borave u Republici Hrvatskoj sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Postupak namirenja tražbine iz stavka 2. ovoga članka u nadležnosti je Ministarstva.

(6) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje postupak naplate tražbine.

(7) Odredbe stavaka 2. i 3. ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika.

Članak 96.

(1) Potvrdu iz članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja dostavit će državljaniinu treće zemlje, poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona.

(2) Policijska uprava odnosno policijska postaja obavijest o izdanoj potvrdi iz članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona elektroničkim će putem dostaviti:

1. Hrvatskom zavodu za zapošljavanje prema mjestu rada državljaniina treće zemlje
2. područnom uredu ili ispostavi Porezne uprave nadležnoj prema mjestu rada državljaniina treće zemlje
3. područnoj službi ili područnom uredu ili ispostavi Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje prema mjestu rada državljaniina treće zemlje
4. područnim ustrojstvenim jedinicama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje prema mjestu rada državljaniina treće zemlje
5. područnom uredu Državnog inspektorata prema mjestu rada državljaniina treće zemlje
6. ministarstvu nadležnom za rad.

(3) Nadležna tijela iz stavka 2. ovoga članka dužna su o uočenim kršenjima pozitivnih propisa iz svojih nadležnosti bez odgode obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

Članak 97.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona, a na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 99. ovoga Zakona te ako je ispunjen uvjet iz članka 103.f ovoga Zakona u slučaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik u osiguravanju smještaja.

(2) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti od Hrvatskog zavoda za zapošljavanje zatražiti mišljenje iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka prilaže se:

1. ugovor o radu
2. dokaz o ispunjavanju zahtjeva poslodavaca traženih u testu tržišta rada koji se odnose na razinu obrazovanja, obrazovnu kvalifikaciju, radno iskustvo i sve druge uvjete koje zahtijeva poslodavac
3. dokaz o primjerenom smještaju kada poslodavac osigurava smještaj ili je posrednik o osiguravanju smještaja.

(4) U slučaju zapošljavanja državljanina treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se dokaz da državljanin treće zemlje ima potrebne kompetencije za rad u tom zanimanju, što dokazuje postojanjem odgovarajućeg radnog iskustva ili dokazom o završenom obrazovanju.

(5) Za jednostavna zanimanja za koja nije potrebna cjelovita kvalifikacija na razini srednjoškolskog obrazovanja prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru, a koja su navedena u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona, nije potrebno dokazivati odgovarajuće radno iskustvo ni završeno obrazovanje.

(6) Ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj, zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad prilaže se i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu.

(7) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvola za boravak i rad može se izdati bez provedbe testa tržišta rada i mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ako se radi o zapošljavanju sezonskog radnika u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu na području Republike Hrvatske u trajanju do 90 dana tijekom kalendarske godine ili ako se radi o produljenju dozvole za boravak i rad za istog poslodavca i istog državljanina treće zemlje u istom zanimanju.

(8) Ugovor o radu ne smije sadržavati diskriminatorne odredbe kojima se radnik državljanin treće zemlje stavlja u nepovoljniji položaj od ostalih radnika zaposlenih u Republici Hrvatskoj.

(9) Plaća koju prima državljanin treće zemlje ne smije biti manja od plaće koju primaju zaposleni u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se izdaje dozvola za boravak i rad odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima.

Članak 98.

(1) Prije podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad poslodavac je dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, osim u slučajevima iz članka 97. stavka 7., članka 101. i članka 110. ovoga Zakona.

(2) Test tržišta rada iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća provjeru stanja u evidenciji nezaposlenih osoba i postupak posredovanja radi zapošljavanja radnika s nacionalnog tržišta rada.

(3) Opseg zahtijevanih uvjeta za obavljanje poslova radnog mjesta naveden u testu tržišta rada ne može biti veći od uvjeta na usporedivim radnim mjestima niti plaća može biti manja od plaće zaposlenih u Republici Hrvatskoj u zanimanju za koje se provodi test tržišta rada odnosno u sličnim i srodnim zanimanjima u skladu s posebnim zakonima i kolektivnim ugovorima.

(4) Hrvatski zavod za zapošljavanje provest će postupak posredovanja ako u evidenciji nezaposlenih osoba ima osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje.

(5) O rezultatu testa tržišta rada Hrvatski zavod za zapošljavanje obavijestit će poslodavca najkasnije u roku od 15 dana od dana traženja poslodavca.

(6) Ako je test tržišta rada pokazao da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji, poslodavac može zatražiti dozvolu za boravak i rad, u roku od 90 dana od dana zaprimanja obavijesti o rezultatu testa tržišta rada.

(7) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja obavijesti o rezultatu testa tržišta rada.

Članak 99.

(1) Pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 97. stavka 1. ovoga Zakona dostavit će se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako:

1. su ispunjeni uvjeti iz članka 97. stavka 3. točaka 1. i 2. te stavaka 4., 6., 8. i 9. ovoga Zakona
2. poslodavac obavlja gospodarsku aktivnost u djelatnosti registriranoj u Republici Hrvatskoj
3. poslodavac ima podmirene obveze po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi ministarstvo nadležno za financije
4. poslodavac u posljednjih godinu dana ima zaposlenog u kontinuitetu najmanje jednog istog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme na području Republike Hrvatske
5. poslodavac nije pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili opće sigurnosti

6. poslodavcu nije pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili prekršajnopravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu
7. u posljednjih šest mjeseci ima promet:
 - a) poslodavac - pravna osoba u najmanjem iznosu od 10.000 eura mjesečno
 - b) poslodavac - fizička osoba u najmanjem iznosu od 15.000 eura u promatranom razdoblju
8. poslodavac nije na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. točke 4. ovoga članka, poslodavac - fizička osoba čiji obrt posluje sezonski mora zapošljavati na području Republike Hrvatske najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije u prethodnoj sezoni.

(3) U smislu ovoga Zakona, poslodavac - fizička osoba ubraja se u broj zaposlenih iz stavka 1. točke 4. i stavka 2. ovoga članka.

(4) Iznimno od odredbe stavka 1. točke 7. podtočke b) ovoga članka, poslodavac - fizička osoba čiji obrt posluje sezonski mora imati promet u najmanjem iznosu od 15.000 eura u prethodnoj sezoni.

(5) Dokaze iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski zavod za zapošljavanje pribavit će po službenoj dužnosti i/ili od poslodavca.

(6) Dokaz o podmirenim obvezama iz stavka 1. točke 3. ovoga članka utvrdit će se na temelju potvrde o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Ministarstvo financija, Porezna uprava.

(7) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ministarstvo nadležno za pravosuđe dužno je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točaka 5. i 6. ovoga članka.

(8) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Ministarstvo financija, Porezna uprava dužna je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točke 7. te stavka 4. ovoga članka.

(9) Hrvatski zavod za zapošljavanje izdat će pozitivno mišljenje ako je broj zaposlenih radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije zaposlenih na puno radno vrijeme kod poslodavca u trenutku podnošenja zahtjeva najmanje 16 % broja zaposlenih radnika državljanina trećih zemalja.

(10) U slučaju zapošljavanja državljanina treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona Hrvatski zavod za zapošljavanje izdat će pozitivno mišljenje ako je broj zaposlenih radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije zaposlenih na puno radno vrijeme kod poslodavca u trenutku podnošenja zahtjeva najmanje 8 % broja zaposlenih radnika državljanina trećih zemalja.

(11) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dužan je dostaviti podatke o radnopravnom statusu zaposlenih radnika iz stavka 1. točke 4. te stavaka 2., 9. i 10. ovoga članka.

(12) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 100.

(1) U postupku izdavanja dozvole za boravak i rad agenciji za privremeno zapošljavanje na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o izdavanju dozvole za boravak i rad poslodavcu.

(2) Ako je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje prema općem propisu o radu, dozvola za boravak i rad izdat će se na rok iz članka 91. stavka 10. podstavka 2. ovoga Zakona ako:

- su ispunjeni uvjeti iz članaka 97. i 99. ovoga Zakona
- je priložen ugovor o ustupanju radnika sklopljen između agencije i korisnika koji može biti kraći od sklopljenog ugovora o radu i
- korisnik ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.

(3) Agencija za privremeno zapošljavanje može ustupiti državljanina treće zemlje drugom korisniku u istom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka pod uvjetom da drugi korisnik ispunjava uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.

(4) Agencija za privremeno zapošljavanje dužna je u roku od tri dana od sklapanja ugovora o ustupanju s drugim korisnikom u istom zanimanju podnijeti zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji te priložiti ugovor o ustupanju koji je sklopila s drugim korisnikom, koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(5) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje za drugog korisnika na temelju članka 99. ovoga Zakona u roku od pet dana od dana uredno zaprimljenog zahtjeva te ga dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(6) Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog korisnika od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 5. ovoga članka te policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje, agenciji za privremeno zapošljavanje i drugom korisniku.

(7) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za promjenu korisnika iz stavka 5. ovoga članka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbija zahtjev za promjenu korisnika.

(8) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Agencija za privremeno zapošljavanje ili korisnik mogu odustati od zahtjeva iz stavka 4. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(10) Dozvola za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka ukinut će se ako agencija za privremeno zapošljavanje u roku od 30 dana od prestanka ugovora o ustupanju ne zaključi novi ugovor o ustupanju i ne dostavi zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji iz stavka 4. ovoga članka.

(11) Za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka agencija za privremeno zapošljavanje može ustupati državljanina treće zemlje korisnicima pod uvjetima iz ovoga članka.

(12) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 5. ovoga članka.

Članak 100.a

(1) Poslodavac koji zapošljava do 50 radnika državljana Republike Hrvatske, država članica EGP-a ili Švicarske Konfederacije može podnijeti ukupno 50 zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad koje se izdaju sukladno članku 97. ovoga Zakona, a poslodavac koji zapošljava od 51 do 250 radnika državljana Republike Hrvatske, država članica EGP-a ili Švicarske Konfederacije može podnijeti ukupno 250 zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad koje se izdaju sukladno članku 97. ovoga Zakona.

(2) Ograničenja broja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se do nastupanja uvjeta za primjenu odredbi članka 99. stavaka 9. i 10. ovoga Zakona.

(3) Ako poslodavci iz stavka 1. ovoga članka podnesu veći broj zahtjeva od dopuštenog, Hrvatski zavod za zapošljavanje neće izdati pozitivno mišljenje iz članka 99. stavka 1. ovoga Zakona.

Prestanak radnog odnosa državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 103.a

(1) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju članka 97. ovoga Zakona može biti nezaposlen unutar roka važenja te dozvole za boravak i rad ako nezaposlenost višekratno ili jednokratno ne traje dulje od 60 dana.

(2) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka može za vrijeme nezaposlenosti tražiti zaposlenje i zaposliti se sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) U smislu ovoga Zakona, razdoblje nezaposlenosti:

- prekida se podnošenjem urednog zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 103.b ovoga Zakona, a počinje ponovno teći izvršnim rješenjem o odbijanju zahtjeva ili obustavi postupka
- prekida se dostavom urednog zahtjeva iz članka 103.d ovoga Zakona policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a počinje ponovno teći izvršnim rješenjem o odbitku zahtjeva ili obustavi postupka.

(4) Zahtjev za dozvolu za boravak i rad ili promjenu poslodavca iz članka 103.d ovoga Zakona, koji je podnesen nakon dozvoljenog vremena nezaposlenosti iz stavka 1. ovoga članka, odbacit će se rješenjem, a dozvola za boravak i rad ukinut će se na temelju članka 94. ovoga Zakona.

(5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji.

(7) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Promjena poslodavca i zanimanja za državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje

Članak 103.b

(1) Zahtjev za dozvolu za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona podnosi se:

- ako državljanin treće zemlje kod istog poslodavca mijenja zanimanje koje nije navedeno u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona
- ako državljanin treće zemlje prije proteka godine dana rada mijenja poslodavca u istom zanimanju
- ako državljanin treće zemlje mijenja poslodavca i zanimanje.

(2) Ako je zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnesen unutar dopuštenog roka nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona, državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(3) Zahtjev za dozvolu za boravak i rad koji je podnesen nakon dozvoljenog vremena nezaposlenosti iz stavka 1. ovoga članka odbacit će se rješenjem, a dozvola za boravak i rad ukinut će se na temelju članka 94. ovoga Zakona.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod novog poslodavca ili u novom zanimanju:

- na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ili stavka 4. ovoga Zakona, dok državljanin treće zemlje ne podnese zahtjev iz podstavka 2. ovoga stavka, a najduže do

- roka iz članka 169. stavka 1. ovoga Zakona, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje
- na temelju podnesenog zahtjeva za tehničku izradu dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona, ako je državljanin treće zemlje prijavljen na zdravstveno i mirovinsko osiguranje.

(6) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Olakšana promjena zanimanja kod istog poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad izdane na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za deficitarna zanimanja

Članak 103.c

(1) Za državljanina treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena može se unutar važenja dozvole za boravak i rad kod istog poslodavca promijeniti zanimanje ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona i ako je ugovor o radu za novo zanimanje sklopljen na razdoblje do kraja važenja dozvole za boravak i rad.

(2) Poslodavac je dužan u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu za novo zanimanje navedeno u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona podnijeti zahtjev za promjenu zanimanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, uz koji prilaže dokaze iz članka 97. ovoga Zakona, a koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(3) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje u roku od pet dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva, kojem će prilikom provjeriti ispunjavanje uvjeta iz članka 99. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, te ga dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(4) Državljanin treće zemlje može započeti s radom u novom zanimanju od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njezina isteka te policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje i poslodavcu.

(5) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za promjenu zanimanja iz stavka 3. ovoga članka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbija zahtjev za promjenu zanimanja te državljanin treće zemlje može nastaviti raditi u prvom zanimanju na temelju radnog odnosa sukladno prvom ugovoru o radu.

(6) Poslodavac ili državljanin treće zemlje mogu odustati od zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(7) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 3. ovoga članka.

(9) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Olakšana promjena poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad izdane na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u istom zanimanju nakon godine dana rada u Republici Hrvatskoj

Članak 103.d

(1) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad s rokom važenja od najmanje godinu dana, sukladno članku 97. ovoga Zakona, i na temelju koje dolazi u Republiku Hrvatsku ili je produljena može unutar važenja dozvole za boravak i rad nakon godine dana rada promijeniti poslodavca u istom zanimanju te je drugi poslodavac dužan u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu podnijeti zahtjev za promjenu poslodavca u istom zanimanju policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, uz koji prilaže ugovor o radu, a koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(2) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje za drugog poslodavca na temelju članka 99. ovoga Zakona u roku od pet dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva te ga dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(3) Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog poslodavca od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njezina isteka te policijska uprava odnosno policijska postaja prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje i drugom poslodavcu.

(4) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za promjenu poslodavca iz stavka 2. ovoga članka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbija zahtjev za promjenu poslodavca i obavještava državljanina treće zemlje o dopuštenom vremenu nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona te da će ukinuti dozvolu za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ako je prošlo najdulje dopušteno vrijeme nezaposlenosti, a državljanin treće zemlje nije se zaposlio u tom roku sukladno odredbama ovoga Zakona.

(5) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Državljanin treće zemlje u slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 2. ovoga članka, ako ima važeću dozvolu za boravak i rad, može tražiti novog poslodavca za vrijeme nezaposlenosti koje nije duže od navedenog u članku 103.a ovoga Zakona, uzimajući u obzir prethodna trajanja nezaposlenosti, te se zaposliti pod uvjetima iz ovoga Zakona.

(7) Ako je u tijeku postupak za promjenu poslodavca iz stavka 1. ovoga članka, naknadni zahtjevi drugih poslodavaca za istog državljanina treće zemlje za promjenu poslodavca bit će odbačeni rješenjem.

(8) Poslodavac ili državljanin treće zemlje mogu odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(9) Odredba ovoga članka o promjeni poslodavca u istom zanimanju unutar važenja dozvole za boravak i rad primjenjuje se i na državljanina treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj neposredno prije boravio i radio neprekidno najmanje godinu dana na temelju izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.

(10) Ako je drugi poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje, uz ugovor o radu prilaže se i ugovor o ustupanju radnika sklopljen između agencije i korisnika te agencija i korisnik moraju ispunjavati uvjete iz članka 99. ovoga Zakona.

(11) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 2. ovoga članka.

(12) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Članak 103.e

(1) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju članka 97. ovoga Zakona ili je produljena, koji je zaposlen i radi u punom radnom vremenu od 40 sati tjedno može unutar važenja dozvole za boravak i rad dodatno raditi na temelju ugovora o dodatnom radu za drugog poslodavca pod uvjetima propisanim općim propisom o radu.

(2) Prije podnošenja zahtjeva za dodatni rad iz stavka 3. ovoga članka drugi poslodavac dužan je zatražiti provođenje testa tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje sukladno članku 98. ovoga Zakona.

(3) Za državljanina treće zemlje drugi poslodavac dužan je u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o dodatnom radu podnijeti zahtjev za dodatni rad policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, uz koji prilaže ugovor o dodatnom radu i pisanu obavijest kojom je državljanin treće zemlje obavijestio poslodavca o sklopljenom ugovoru o dodatnom radu s drugim poslodavcem, a koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

(4) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje za drugog poslodavca sukladno članku 99. ovoga Zakona u roku do pet dana od dana zaprimanja urednog zahtjeva te ga dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje.

(5) Državljanin treće zemlje može započeti s dodatnim radom od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njezina isteka te policijska uprava odnosno policijska postaja prema

mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 4. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje, prvom i drugom poslodavcu.

(6) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odbija rješenjem zahtjev za dodatni rad državljanina treće zemlje kod drugog poslodavca.

(7) Državljanin treće zemlje ili drugi poslodavac mogu odustati od zahtjeva iz stavka 3. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku.

(8) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Državljanin treće zemlje koji ostane nezaposlen kod prvog poslodavca ili ne radi puno radno vrijeme od 40 sati tjedno ne smije nastaviti dodatno raditi kod drugog poslodavca te je dužan u roku iz članka 95. ovoga Zakona od nastanka okolnosti obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju i vratiti potvrdu iz stavka 5. ovoga članka.

(10) Policijska uprava odnosno policijska postaja obavijestit će drugog poslodavca o okolnostima iz stavka 9. ovoga članka.

(11) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 4. ovoga članka.

(12) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na sezonskog radnika.

Članak 103.f

(1) Kada poslodavac osigurava smještaj ili je on posrednik u osiguravanju smještaja državljaninu treće zemlje za kojeg podnosi zahtjev za dozvolu za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona, takav osigurani smještaj mora biti primjeren.

(2) Pod osiguranim primjerenim smještajem smatra se smještaj koji državljaninu treće zemlje osigurava primjeren životni standard tijekom cjelokupnog boravka, a o svakoj promjeni smještaja poslodavac iz stavka 1. ovoga članka obavještava policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od osam dana od dana promjene.

(3) Kada je poslodavac osigurao smještaj ili je on posrednik u osiguravanju smještaja:

1. od državljanina treće zemlje može se zahtijevati plaćanje najamnine čiji iznos nije previsok u usporedbi s njegovim netoprivicima od rada i u usporedbi s kvalitetom smještaja, a takva se najamnina ne smije automatski odbijati od plaće državljanina treće zemlje
2. poslodavac državljaninu treće zemlje dostavlja ugovor o najmu ili istovrijedan dokument u kojem su jasno navedeni uvjeti najma za smještaj
3. poslodavac osigurava da smještaj zadovoljava opće zdravstvene i sigurnosne norme koje su na snazi u Republici Hrvatskoj.

(4) Ministar unutarnjih poslova, uz prethodnu suglasnost ministara nadležnih za prostorno uređenje i graditeljstvo, rad i zdravstvo, pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete primjerenog smještaja, način plaćanja najamnine i dokumentaciju kojom se dokazuje primjeren smještaj iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 104.

(1) Državljaninu treće zemlje može se odobriti dozvola za boravak i rad kao sezonskom radniku ako ispunjava uvjete iz članaka 59. i 97. ovoga Zakona, osim uvjeta primjerenog smještaja iz članka 103.f ovoga Zakona, koji uvjet mora biti ispunjen sukladno odredbama ovoga članka.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, sezonskom radniku u poljoprivredi, šumarstvu, ugostiteljstvu i turizmu do 90 dana nije potrebna provedba testa tržišta rada i mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, a ako poslodavac u kontinuitetu zapošljava istog sezonskog radnika dulje od 90 dana, dužan je ishoditi dozvolu za boravak i rad iz stavka 5. ovoga članka.

(3) Sezonski radnik može raditi na temelju dozvole za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana ili do devet mjeseci.

(4) Državljaninu treće zemlje koji dolazi raditi kao sezonski radnik do 90 dana dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana izdaje se kao potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona na temelju koje može početi raditi, a nije dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona.

(5) Dozvola za boravak i rad za sezonski rad odobrit će se sezonskom radniku ako:

1. ima valjanu stranu putnu ispravu za vrijeme važenja dozvole za boravak i rad
2. ima valjani ugovor o radu
3. ima osiguran primjeren smještaj
4. ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost i javno zdravlje
5. nema zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
6. ima dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku, koji nije potrebno priložiti ako nije prošlo duže od devet mjeseci od isteka važenja prethodno izdane dozvole za boravak i rad za sezonski rad.

(6) Obvezno zdravstveno osiguranje za sezonskog radnika dokazuje se ugovorom o radu na temelju kojeg ga poslodavac prijavljuje područnim ustrojstvenim jedinicama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje radi ostvarivanja prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja sukladno propisu kojim se uređuje obvezno zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj.

(7) Uvjeti za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad iz stavka 5. točaka 2. i 3. ovoga članka moraju biti u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca.

(8) Sezonski radnik kojem je najmanje jednom tijekom prethodnih pet godina izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad i koji nije postupao suprotno odredbama ovoga Zakona koje se odnose na sezonske radnike ne mora ispunjavati uvjet iz stavka 5. točke 3. ovoga članka za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad.

(9) Pod osiguranim primjerenim smještajem za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad smatra se smještaj koji sezonskom radniku osigurava primjeren životni standard tijekom cjelokupnog boravka, a o svakoj promjeni smještaja sezonski radnik i poslodavac iz stavka 10. ovoga članka obavještava policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od osam dana od dana promjene.

(10) Kada je poslodavac osigurao smještaj ili je on posrednik u osiguravanju smještaja:

1. od sezonskog radnika može se zahtijevati plaćanje najamnine čiji iznos nije previsok u usporedbi s njegovim netoprivicima od rada i u usporedbi s kvalitetom smještaja, a takva se najamnina ne smije automatski odbijati od plaće sezonskog radnika
2. poslodavac sezonskom radniku dostavlja ugovor o najmu ili istovrijedan dokument u kojem su jasno navedeni uvjeti najma za smještaj
3. poslodavac osigurava da smještaj zadovoljava opće zdravstvene i sigurnosne norme koje su na snazi u Republici Hrvatskoj.

(11) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(12) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje tehničke uvjete primjerenog smještaja, način plaćanja najamnine za smještaj sezonskog radnika te dokumentaciju koju je potrebno priložiti zahtjevu iz ovoga članka.

Članak 105.

(1) Zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad odbit će se:

1. ako je priložena dokumentacija prijevarno stečena ili krivotvorena
2. ako se utvrdi da će sezonski radnik postati teret za sustav socijalne skrbi, predstavljati rizik u pogledu nezakonitog useljavanja ili da ne namjerava napustiti Republiku Hrvatsku najkasnije na dan prestanka važenja dozvole.

(2) Zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad može se odbiti:

1. ako sezonski radnik nije poštovao obveze iz prethodne dozvole za boravak i rad za sezonski rad
2. ako je poslodavac u razdoblju od 12 mjeseci koji izravno prethode danu podnošenja zahtjeva za dozvole za boravak i rad za sezonski rad, poslovno uvjetovanim otkazom otkazao radniku na istim poslovima na kojima zapošljava sezonskog radnika za kojega se podnosi zahtjev za odobrenje za dozvole za boravak i rad za sezonski rad
3. ako je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija ili poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost
4. ako je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada i/ili je pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja

5. ako poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca.

(3) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 107.

(1) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će dozvolu za boravak i rad za sezonski rad ako:

1. sezonski radnik obavlja poslove za koje mu nije izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad
2. sezonski radnik radi za poslodavca za kojeg mu nije izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad
3. prestanu postojati uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad
4. je priložena dokumentacija prijevorno stečena, krivotvorena ili protuzakonito promijenjena.

(2) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može ukinuti dozvolu za boravak i rad za sezonski rad ako:

1. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze, koje je dužan ispunjavati sukladno propisima Republike Hrvatske i kolektivnom ugovoru koji obvezuje poslodavca, ako takav postoji
2. je za poslodavca otvoren stečajni ili likvidacijski postupak ili je poslodavac bio u stečajnom postupku sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija ili ne obavlja gospodarsku aktivnost.

(3) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, ukinut će dozvolu za boravak i rad za sezonski rad ako sezonski radnik ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska.

(4) Odredbe o ukidanju dozvole za boravak i rad za sezonski rad ne primjenjuje se na sezonskog radnika koji podnosi zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad za sezonski rad kod drugog poslodavca ako:

- poslodavac postupi suprotno odredbama Zakona o radu i podzakonskih propisa donesenih na temelju njega odnosno odredbama ovoga Zakona koje se odnose na rad
- je za poslodavca otvoren postupak stečaja ili likvidacija sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
- je poslodavac bio u stečajnom ili likvidacijskom postupku
- poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost.

(5) Protiv rješenja iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Ako je dozvola za boravak i rad za sezonski rad ukinuta na temelju stavka 2. ovoga članka, poslodavac je odgovoran sezonskom radniku isplatiti naknade kao i sve nepodmirene obveze sukladno propisima kojima se uređuje područje radnih odnosa.

(7) Poslodavcu koji u prethodnih godinu dana više od dva puta nije ispunio svoje obveze koje proizlaze iz stavka 2. točke 1. ovoga članka neće se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad.

(8) Kada je poslodavac kao podizvođač prekršio obveze iz stavka 2. točke 1. ovoga članka, a glavni izvođač i posrednički podizvođač nisu ispunili obveze dužne pažnje kako je određeno propisom kojim se uređuje predmetna djelatnost, na glavnog izvođača i eventualno posredničkog podizvođača može se primijeniti odredba stavka 7. ovoga članka.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka glavni izvođač i eventualni posrednički podizvođač mogu zajedno s poslodavcem ili umjesto poslodavca biti odgovorni platiti naknadu sezonskom radniku koja mu pripada u skladu sa stavkom 6. ovoga članka odnosno zajedno s poslodavcem ili umjesto poslodavca biti odgovorni platiti zaostale isplate sezonskom radniku koje mu pripadaju sukladno propisu kojim se uređuje isplata plaća.

Članak 110.

Bez provedbe testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona i bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 99. ovoga Zakona, a na zahtjev državljanina treće zemlje ili poslodavca, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, može izdati dozvolu za boravak i rad:

1. stranom dopisniku, akreditiranom u Republici Hrvatskoj ili izvjestitelju stranih medija
2. ključnom osoblju u trgovačkim društvima, podružnicama i predstavništvima
3. državljaninu treće zemlje radi samozapošljavanja u trgovačkom društvu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 % ili u obrtu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 %
4. visokokvalificiranom državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete za izdavanje plave karte EU-a
5. državljaninu treće zemlje pružatelju usluga u ime ili za inozemnog poslodavca koji nema pravo poslovnog nastana u državi članici EGP-a i ne radi se o povezanim društvima kako je propisano člankom 3. stavkom 1. točkom 15. ovoga Zakona
6. učiteljima i nastavnicima radi izvođenja nastave u školskim ustanovama na jeziku i pismu nacionalnih manjina
7. profesionalnim sportašima ili sportskim djelatnicima
8. umjetnicima za rad u ustanovama u kulturi, stručnjacima na području zaštite kulturne baštine, knjižničarstva i arhivistike u Republici Hrvatskoj
9. državljanima trećih zemalja koji su zasnovali radni odnos u stranim udrugama koje su registrirane kao strana udruga u Republici Hrvatskoj i još najmanje tri države
10. državljanima trećih zemalja koji su članovi zakladnih tijela predstavništava stranih zaklada i fundacija upisanih u Upisnik predstavništava stranih zaklada i fundacija u Republici Hrvatskoj
11. radi provedbe programa mobilnosti djece i mladih koje Republika Hrvatska provodi u suradnji s drugim državama
12. znanstvenim istraživačima koji se zapošljavaju na znanstvena, znanstveno-nastavna ili druga istraživačka radna mjesta u znanstvenim pravnim osobama

13. profesorima - izvornim govornicima stranih jezika, lektorima i drugim nastavnicima koji izvode nastavu na hrvatskim visokim učilištima i drugim obrazovnim ustanovama ili registriranim međunarodnim školama i školama stranih jezika
14. državljanima trećih zemalja radi provođenja međunarodnog ugovora
15. državljaninu treće zemlje koji je rukovoditelj, stručnjak ili pripravnik premješten unutar društva
16. državljaninu treće zemlje premještenom unutar društva u svrhu dugoročne mobilnosti
17. državljanima trećih zemalja koji dolaze na određeno razdoblje za obavljanje određenih poslova sukladno sporazumima koje je Vlada zaključila s trećim zemljama
18. državljaninu treće zemlje koji je na specijalizaciji u Republici Hrvatskoj u djelatnosti zdravstva sukladno propisima kojima se uređuje područje zdravstva
19. državljaninu treće zemlje koji dolazi radi provođenja strateških investicijskih projekata ili je nositelj poticajnih mjera sukladno propisu o poticanju ulaganja
20. civilnom i vojnom dužnosniku vlada drugih zemalja koji u Republiku Hrvatsku dolaze raditi na temelju ugovora o suradnji s Vladom
21. predstavniku ili osoblju vjerskih zajednica koji obavljaju isključivo vjerske ili karitativne poslove
22. državljaninu treće zemlje radi obavljanja prakse u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu akreditiranom u Republici Hrvatskoj
23. volonteru na temelju programa međunarodne razmjene i suradnje volontera, a ako volontira izvan programa međunarodne razmjene, mora imati suglasnost tijela nadležnog za provođenje volonterskog programa
24. državljaninu treće zemlje u svrhu pripravnštva kod subjekta domaćina na temelju Sporazuma o osposobljavanju
25. državljaninu treće zemlje radi obavljanje stručne prakse, usavršavanja ili volontiranja u okviru Programa Unije, programa za obrazovanje, osposobljavanje, mlade i sport Erasmus+ i njegovih sljednika, programa Europskih snaga solidarnosti kao i ostalih međunarodnih programa te ostalih programa i inicijativa koje provode ministarstva nadležna za obrazovanje, znanost, mlade te volonterstvo, koji ne mora priložiti dokaz da je subjekt domaćin u posjedu police osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama
26. državljaninu treće zemlje radi obavljanja poslova na plovilima i koji je upisan u popis posade
27. osobama koje je imenovao strani naručitelj, a koje obavljaju poslove nadzora ili inspekcije:
 - a) remonta i izgradnje brodova na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja
 - b) proizvodnje, montaže opreme, strojeva i drugih postrojenja na temelju ugovora o izvozu ili narudžbi stranog naručitelja u području brodogradnje
28. upravnom osoblju, stručnjaku, nastavniku i predavaču stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija koji u Republici Hrvatskoj obavljaju poslove u okviru programa kulturne i obrazovne suradnje, kao i upravnom osoblju, stručnjaku, nastavniku i predavaču stranih kulturnih, obrazovnih i znanstvenih institucija koje u Republici Hrvatskoj imaju svoje podružnice, ako dolaze iz matične institucije
29. umjetniku, autoru, tehničkom i ostalom nužnom osoblju koje sudjeluje na snimanju zahtjevnih audiovizualnih djela
30. ostalim nužnim osobama, osim osobama koje su premještene unutar društava, kako je definirano Protokolom o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije

31. državljaninu treće zemlje čiji poslodavac nema pravo poslovnog nastana u državi članici EGP-a te je poslodavac sukladno posebnom propisu kojim se uređuje javna nabava sklopio ugovor s naručiteljem iz Republike Hrvatske
32. državljaninu treće zemlje čiji poslodavac izvodi radove na obnovi zgrada oštećenih potresom u skladu sa zakonom kojim se uređuje obnova zgrada oštećenih potresom na području Grada Zagreba, Krapinsko-zagorske županije, Zagrebačke županije, Sisačko-moslavačke županije i Karlovačke županije ili izvodi radove u sklopu projekata energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima.

Članak 111.

(1) Dozvola za boravak i rad iz članka 110. ovoga Zakona može se izdati državljaninu treće zemlje koji ispunjava uvjete iz članka 59. ovoga Zakona te priloži:

1. ugovor o radu
 2. dokaz o stečenoj obrazovnoj kvalifikaciji.
- (2) Uz dokaz o stečenoj obrazovnoj kvalifikaciji iz stavka 1. točke 2. ovoga članka zahtjevu se prilaže i rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije sukladno posebnom propisu ako se radi o zapošljavanju državljanina treće zemlje koji će obavljati reguliranu profesiju prema popisu reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.

(3) Dokaze o registraciji trgovačkog društva, podružnice, predstavništva, obrta, obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, zadruge, udruge ili ustanove registriranim u Republici Hrvatskoj policijska uprava odnosno policijska postaja pribavit će po službenoj dužnosti ili od poslodavca ili državljanina treće zemlje.

(4) Državljanin treće zemlje koji se samozapošljava u vlastitom obrtu, uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, nije dužan priložiti dokaz iz stavka 1. točke 1. ovoga članka.

Članak 113.

(1) Državljaninu treće zemlje iz članka 110. točke 2. ovoga Zakona može se izdati dozvola za boravak i rad ako su ispunjeni uvjeti iz članka 111. ovoga Zakona i dokaže da:

1. vrijednost temeljnog kapitala trgovačkog društva odnosno imovina komanditnog ili javnog trgovačkog društva prelazi iznos od 26.544,56 eura
2. su u trgovačkom društvu, podružnici ili predstavništvu stranog trgovačkog društva zaposlena na neodređeno i puno radno vrijeme najmanje tri hrvatska državljana na poslovima različitim od poslova prokurista, člana uprave ili nadzornog odbora, a čija brutoplaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku
3. njegova mjesečna brutoplaća iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(2) Ako više državljana trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka obavlja ključne poslove za istog poslodavca, dozvola za boravak i rad može se izdati ako:

1. vrijednost temeljnog kapitala trgovačkog društva odnosno imovina komanditnog ili javnog trgovačkog društva prelazi iznos od 26.544,56 eura
2. je na svakog zaposlenog državljanina treće zemlje zaposleno najmanje tri hrvatska državljana na neodređeno i puno radno vrijeme na poslovima različitim od poslova prokurista, člana uprave ili nadzornog odbora, a čija brutoplaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku
3. njihova brutoplaća iznosi najmanje 1,5 prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(3) Državljaninu treće zemlje koji se samozapošljava u trgovačkom društvu ili obrtu u kojem je jedini vlasnik iz članka 110. točke 3. ovoga Zakona, dozvola za boravak i rad može se izdati ako ispunjava uvjete iz članka 111. ovoga Zakona i ako:

1. je u osnivanje trgovačkog društva ili obrta uložio najmanje 26.544,56 eura
2. su na neodređeno i puno radno vrijeme zaposlena najmanje tri hrvatska državljana, a čija brutoplaća iznosi najmanje visinu prosječne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku
3. njegova mjesečna brutoplaća iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne bruto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku, dok državljanin treće zemlje koji se samozapošljava u vlastitom obrtu mora dokazati da iznos ostvaren dohotkom od samostalne djelatnosti iznosi najmanje 1,5 prosječne mjesečne neto isplaćene plaće u Republici Hrvatskoj prema posljednjem službeno objavljenom podatku tijela državne uprave nadležnog za statistiku.

(4) Državljanin treće zemlje koji je upisan kao osoba ovlaštena za zastupanje trgovačkog društva, podružnice ili predstavništva dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka, te mu se za isto trgovačko društvo, podružnicu ili predstavništvo ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.

(5) Državljanin treće zemlje koji u trgovačkom društvu ima vlasnički udio najmanje 51 % ili u obrtu u kojem ima vlasnički udio najmanje 51 % dužan je regulirati dozvolu za boravak i rad sukladno stavku 3. ovoga članka te mu se za isto ili različito trgovačko društvo ili obrt ne može izdati dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona.

Članak 127.

(1) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbiti zahtjev za odobrenje »plave karte EU-a« ako:

1. nisu ispunjeni uvjeti iz članka 126. stavaka 7., 8. i 9. ovoga Zakona
2. su priloženi dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni

3. državljaniin treće zemlje ima zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku i boravka u Republici Hrvatskoj ili izdano upozorenje u SIS-u u svrhu zabrane ulaska
 4. državljaniin treće zemlje predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje
 5. je glavna svrha osnivanja ili poslovanja poslodavca olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja
 6. poslodavac ne ispunjava obveze u odnosu na socijalnu sigurnost, prava radnika, zaštitu na radu, uvjete rada i zapošljavanja te porezne obveze odnosno kolektivni ugovor koji obvezuje poslodavca
 7. uvjeti iz ugovora o radu nisu u skladu s propisima Republike Hrvatske i kolektivnim ugovorom koji obvezuje poslodavca
 8. je za poslodavca otvoren stečajni postupak ili postupak likvidacije sukladno propisu kojim se uređuje stečaj ili likvidacija
 9. poslodavac ne obavlja gospodarsku aktivnost u registriranoj djelatnosti
 10. je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojih je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada ili ako je poslodavac pravomoćno sankcioniran zbog nezakonitog zapošljavanja.
- (2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 129.

(1) Nositelj »plave karte EU-a« ima pristup zapošljavanju kao visokokvalificirani radnik pod uvjetima predviđenim ovim člankom.

(2) Poslodavac nositelja »plave karte EU-a« može:

- zaposliti samo na onim visokokvalificiranim poslovima koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona odnosno u potvrdi iz stavaka 7. i 9. ovoga članka, ako ovim člankom nije drukčije propisano
- u slučaju kratkoročne mobilnosti iz članka 135. ovoga Zakona koristiti se radom državljanina treće zemlje iz članka 135. stavka 1. ovoga Zakona samo za poslovne aktivnosti iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Nositelj »plave karte EU-a« može:

- raditi u Republici Hrvatskoj samo na onim visokokvalificiranim poslovima koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona odnosno u potvrdi iz stavaka 7. i 9. ovoga članka, ako ovim člankom nije drukčije propisano
- raditi kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona ili s kojim je zasnovao radni odnos u slučaju iz stavaka 7. i 9. ovoga članka odnosno koji je naveden u potvrdi iz stavaka 7. i 9. ovoga članka, ako ovim člankom nije drukčije propisano
- u slučaju kratkoročne mobilnosti iz članka 135. ovoga Zakona obavljati samo poslovne aktivnosti iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona.

(4) Poslodavac je o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta iz članka 126. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od pet radnih dana od nastupa tih okolnosti.

(5) Nositelj »plave karte EU-a« je o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta iz članka 126. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju u roku od pet radnih dana od nastupa tih okolnosti.

(6) Nositelj »plave karte EU-a« može promijeniti poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka »plava karta EU-a« iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj »plave karte EU-a« može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi kod novog poslodavca na temelju te »plave karte EU-a«, a novom poslodavcu i nositelju »plave karte EU-a« prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona.

(8) Nositelj »plave karte EU-a« za vrijeme njezina važenja može biti nezaposlen višekratno ili jednokratno:

- do tri mjeseca, ako ima »plavu kartu EU-a« kraće od dvije godine
- do šest mjeseci, ako ima »plavu kartu EU-a« duže od dvije godine
- najdulje do 12 mjeseci zbog bolesti, invaliditeta ili korištenja mjera uređenim propisom o roditeljskim i roditeljskim potporama.

(9) U slučaju nezaposlenosti iz stavka 8. ovoga članka nositelj »plave karte EU-a« može tražiti zaposlenje radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je dužan u roku od pet radnih dana od dana prestanka ugovora o radu odnosno od sklapanja novog ugovora o radu o tome obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg može početi raditi, a novom poslodavcu i nositelju »plave karte EU-a« prilikom dostave novog ugovora o radu izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona.

(10) Nositelj »plave karte EU-a« može dodatno obavljati samostalnu ili profesionalnu djelatnost sukladno uvjetima propisanim posebnim propisima kojima se uređuje samostalna ili profesionalna djelatnost, bez ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada iz ovoga Zakona, o čemu je u roku od pet radnih dana od početka obavljanja navedene djelatnosti dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravka.

(11) Nositelj »plave karte EU-a« može dodatno obavljati samostalnu ili profesionalnu djelatnost iz stavka 10. ovoga članka kao supsidijarnu djelatnost, a sredstva ostvarena na temelju obavljanja tih djelatnosti ne ubrajaju se u brutoplaću iz članka 126. stavka 7. točke 4. i stavka 8. ovoga Zakona.

(12) Obavljanje samostalne ili profesionalne djelatnosti iz stavka 11. ovoga članka kao supsidijarne djelatnosti ne smatra se razdobljem zaposlenja u smislu visokokvalificiranog zapošljavanja niti utječe na razdoblja nezaposlenosti iz stavka 8. ovoga članka i članka 131. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 134.

(1) U postupku odobrenja dugotrajnog boravka nositelja »plave karte EU-a« na odgovarajući se način primjenjuju odredbe glave VII. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na dugotrajni boravak.

(2) Državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka i u trenutku odlučivanja o tom zahtjevu mora imati važeću »plavu kartu EU-a.

(3) Iznimno od članka 150. stavka 1. ovoga Zakona, dugotrajni boravak može se odobriti nositelju »plave karte EU-a« koja je izdana na temelju članka 135.a ovoga Zakona i koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina zakonit boravak:

- na području drugih država članica EGP-a najmanje tri godine kao nositelj »plave karte EU-a«, nacionalne dozvole za boravak i rad druge države članice EGP-a za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, odobrenja boravka u drugoj državi članici EGP-a kao istraživač ili student ili kao korisnik međunarodne zaštite u drugoj državi članici EGP-a i
- najmanje dvije godine neposredno prije podnošenja zahtjeva neprekidno je boravio kao nositelj »plave karte EU-a« u Republici Hrvatskoj.

(4) Nositelju »plave karte EU-a« iz stavka 3. ovoga članka koji je u drugoj državi članici EGP-a imao odobrenje za boravak u svrhu studiranja za odobrenje dugotrajnog boravka računa se samo polovica vremena provedenog na temelju odobrenja za boravak u drugoj državi članici EGP-a na temelju studiranja.

(5) Na neprekidnost boravka iz stavka 1. ovoga članka ne utječe izbivanje s područja Republike Hrvatske do 12 mjeseci uzastopno ili višekratno do 18 mjeseci, a na neprekidnost boravka iz stavka 3. ovoga članka ne utječe ukupno izbivanje s područja EGP-a odnosno Republike Hrvatske do 12 mjeseci uzastopno ili višekratno do 18 mjeseci.

(6) Nositelju »plave karte EU-a« kojem je odobren dugotrajni boravak u dozvolu boravka unijet će se napomena »bivši nositelj plave karte EU-a.

(7) Državljanin treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak i koji je nositelj dozvole boravka u koju je unesena napomena »bivši nositelj plave karte EU-a«, uz prava iz članka 159. ovoga Zakona, ima i prava iz članka 132. stavka 1. točke 6. i stavka 2. ovoga Zakona te prava na kratkoročnu mobilnost iz članka 135. ovoga Zakona.

(8) Na člana obitelji iz članka 64. stavka 1. ovoga Zakona te životnog ili neformalnog životnog partnera državljanina treće zemlje iz stavka 6. ovoga članka u postupku reguliranja privremenog boravka primjenjuje se:

- članak 133. ovoga Zakona ako obitelj ili životno ili neformalno životno partnerstvo još nije zasnovano ili nije bilo zasnovano u prvoj državi članici EGP-a
- članak 135.d ovoga Zakona ako je obitelj ili životno ili neformalno životno partnerstvo bilo zasnovano u prvoj državi članici EGP-a.

(9) Članu obitelji te životnom ili neformalnom životnom partneru iz stavka 8. ovoga članka može se odobriti privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji ili životnog partnerstva s rokom važenja do najdulje 48 mjeseci odnosno do isteka važenja putne isprave člana obitelji, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, ako je kraći od 48 mjeseci.

(10) Član obitelji te životni ili neformalni životni partner iz stavka 9. ovoga članka može regulirati dugotrajni boravak sukladno odredbama glave VII. ovoga Zakona te će mu se u dozvolu boravka unijeti napomena »član obitelji bivšeg nositelja plave karte EU-a« odnosno »životno partnerstvo s bivšim nositeljem plave karte EU-a.

(11) Državljanin treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak u drugoj državi članici EGP-a i koji je nositelj dozvole boravka u koju je unesena napomena »bivši nositelj plave karte EU-a«, a koji dolazi iz druge države članice EGP-a regulirat će privremeni boravak sukladno glavi VIII. ovoga Zakona.

Članak 138.

(1) Državljaninu treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, kao i državljaninu treće zemlje iz članka 89. stavka 1. točaka 1. do 6. te točaka 9., 12. i 16. ovoga Zakona zajamčena su sljedeća prava:

1. radni uvjeti uključujući plaću i prestanak ugovora o radu, kao i sigurnosne zahtjeve za mjesto rada
2. opće i strukovno obrazovanje
3. priznavanja obrazovnih i stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija
4. grane socijalne sigurnosti kako je definirano Uredbom (EZ) broj 883/2004
5. porezne olakšice, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u Republici Hrvatskoj
6. pristup robi i uslugama i opskrbi robom i uslugama koji su dani na raspolaganje javnosti, uključujući postupke za dobivanje subvencioniranih smještaja sukladno posebnim propisima kojima se uređuju navedena područja, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovora u skladu s pravom Unije i Republike Hrvatske
7. slobodu udruživanja i povezivanja te članstva u organizacijama koje zastupaju radnike ili poslodavce ili organizacijama čiji članovi obavljaju posebno zanimanje, uključujući i naknade koje im takve organizacije daju
8. usluge savjetovanja koje pružaju javni zavodi za zapošljavanje.

(2) Prava iz stavka 1. ovoga članka ostvaruju se sukladno propisima Republike Hrvatske kojima se uređuju pojedina područja iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Prava iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika i osobu premještenu unutar društva.

Članak 151.

(1) U vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona ne uračunava se:

1. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad sezonskim radnicima
2. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad pružateljima usluga
3. privremeni boravak odobren upućenim radnicima
4. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad volonterima
5. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad pripravnicima
6. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad osobama premještenim unutar društva kao i članovima njihovih obitelji
7. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad ostalim prijeko potrebnim osobama kako je definirano Protokolom o pristupanju Republike Hrvatske Marakeškom ugovoru o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije kao i članovima njihovih obitelji
8. boravak na temelju izdane dozvole za boravak i rad pograničnim radnicima
9. boravak odobren u druge svrhe
10. boravak odobren u svrhu srednjoškolskog obrazovanja
11. vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora.

(2) Državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu studiranja u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona računa se samo polovica vremena provedenog na temelju odobrenog privremenog boravka u svrhu studiranja.

(3) Za državljane trećih zemalja koji imaju status azilanta ili supsidijarnu zaštitu u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona računa se polovica razdoblja od dana podnošenja zahtjeva za odobrenje međunarodne zaštite na temelju kojeg mu je odobren status pa do dana odobrenja međunarodne zaštite ili cjelokupno razdoblje ako je ono dulje od 18 mjeseci.

(4) Iznimno od stavka 1. točke 9. ovoga članka, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka uračunat će se vrijeme koje je proveo u Republici Hrvatskoj, na temelju odobrenog privremenog boravka u druge svrhe ako se radi o državljaniu treće zemlje:

- iz članka 57. stavka 6. podstavka 1. ovoga Zakona
- iz članka 76. ovoga Zakona
- iz članka 161. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona.

(5) Državljaninu treće zemlje kojem je odobrena privremena zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona uračunat će se vrijeme odobrene privremene zaštite u Republici Hrvatskoj, ako državljaniu treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka ima odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.

Članak 152.

(1) Zahtjev za odobrenje dugotrajnog boravka državljanin treće zemlje podnosi u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta.

(2) O zahtjevu za odobrenje dugotrajnog boravka odlučuje Ministarstvo.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 157.

(1) Zahtjev za odobrenje stalnog boravka državljanin treće zemlje podnosi u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta.

(2) O zahtjevu za odobrenje stalnog boravka odlučuje Ministarstvo.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Stalni boravak odobrit će se državljaninu treće zemlje iz članka 156. stavka 1. ovoga Zakona ako ima valjanu stranu putnu ispravu i ne predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

(5) Državljanin treće zemlje iz članka 156. stavka 1. ovoga Zakona u postupku odobravanja stalnog boravka ne mora imati valjanu stranu putnu ispravu kada je ne može pribaviti u diplomatsko-konzularnom predstavništvu strane države u Republici Hrvatskoj, a njegov identitet je moguće nedvojbeno utvrditi na drugi način.

Članak 168.

(1) Dozvola boravka izdaje se državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak na rok važenja na koji mu je odobren privremeni boravak.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, dozvolu boravka nije dužan ishoditi državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana.

(3) Dozvola boravka državljaninu treće zemlje kojemu je odobren dugotrajni boravak ili stalni boravak izdaje se s rokom važenja od pet godina.

(4) U dozvolu boravka državljanina treće zemlje iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona kojemu je odobren dugotrajni boravak na temelju azila ili supsidijarne zaštite unijet će se napomena: »Međunarodnu zaštitu odobrila (država članica) (datum)«.

(5) Državljaninu treće zemlje kojem je odobren dugotrajni boravak na temelju članka 150. ovoga Zakona, a kojemu je druga država članica EGP-a izdala dozvolu boravka u koju je unesena napomena da mu je odobrena međunarodna zaštita, policijska uprava odnosno policijska postaja će u dozvolu boravka državljaninu treće zemlje unijeti napomenu iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Prije unošenja napomene iz stavka 5. ovoga članka u dozvolu boravka, od druge države članice EGP-a koja se navodi u napomeni dozvole boravka, zatražit će se informacija ima li državljani treće zemlje još uvijek odobrenu međunarodnu zaštitu, a ako je međunarodna zaštita prestala, policijska uprava odnosno policijska postaja ne unosi napomenu iz stavka 5. ovoga članka.

(7) Ako je nadležnost za međunarodnu zaštitu državljanina treće zemlje na dugotrajnom boravku prešla u nadležnost Republike Hrvatske nakon što mu je izdana dozvola boravka iz stavka 5. ovoga članka, policijska uprava odnosno policijska postaja izmijenit će napomenu u dozvoli boravka u roku od tri mjeseca od dana prelaska nadležnosti tako da će unijeti riječi: »odgovornost za međunarodnu zaštitu prenesena na Republiku Hrvatsku (datum)«.

(8) Ministarstvo će, na zahtjev druge države članice EGP-a, u roku od mjesec dana od zaprimanja zahtjeva dostaviti podatak ima li državljani treće zemlje odobrenu međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj.

(9) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje cijenu dozvole boravka za državljane trećih zemalja iz ovoga članka.

Članak 169.

(1) Zahtjev za izdavanje dozvole boravka dužan je podnijeti državljani treće zemlje na privremenom boravku, dugotrajnom boravku ili stalnom boravku u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog boravka ili stalnog boravka u Republici Hrvatskoj, a državljani treće zemlje kojem je izdana dugotrajna viza zahtjev za izdavanje dozvole boravka može podnijeti u roku od 30 dana od dana izdavanja dugotrajne vize.

(2) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za sezonski rad do 90 dana nije dužan podnositi zahtjev za dozvolu boravka.

Članak 174.

Policijska uprava odnosno policijska postaja u Informacijskom sustavu Ministarstva evidentirat će status nevažeće dozvole boravka ili putne isprave za državljanina treće zemlje kojoj je istekao rok važenja ili je prestala važiti zbog razloga iz članka 8. stavka 3., članka 9. stavka 4., članaka 172. i 173. ovoga Zakona.

Članak 178.

(1) Državljanin treće zemlje na privremenom boravku dužan je prijaviti boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adrese stanovanja u roku od tri dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja.

(2) Državljanin treće zemlje na dugotrajnom ili stalnom boravku dužan je prijaviti prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adrese stanovanja u roku od 15 dana od dana promjene.

(3) Ako je državljaniin treće zemlje odlukom poslodavca upućen na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj, državljaniin treće zemlje ili poslodavac dužan je izvršiti obvezu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Državljanin treće zemlje iz stavka 3. ovoga članka koji izbiva manje od 180 dana neprekidno s boravišta odnosno prebivališta navedenog u biometrijskoj dozvoli boravka nije dužan izvršiti zamjenu biometrijske dozvole boravka iz članka 171. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

(5) Poslodavac je dužan u roku od osam dana obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje o njegovu upućivanju na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju.

(6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljaniin treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj i ima prebivalište u susjednoj zemlji iz koje svakodnevno dolazi na rad u Republiku Hrvatsku i vraća se u matičnu državu nije dužan izvršiti prijavu boravišta i adrese stanovanja u Republici Hrvatskoj niti mu se u biometrijskoj dozvoli boravka upisuje taj podatak.

(7) Za državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad sukladno člancima 97. i 104. ovoga Zakona neće se izvršiti prijava boravišta ako je na adresi na kojoj se želi izvršiti prijava boravišta prijavljen veći broj osoba u odnosu na stambenu površinu smještajne jedinice propisane pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona.

Članak 179.

(1) Državljaninu treće zemlje na privremenom boravku, dugotrajnom boravku ili stalnom boravku koji mijenja boravište ili prebivalište policijska uprava odnosno policijska postaja će, po službenoj dužnosti, evidentirati odjavu prethodnog boravišta ili prebivališta.

(2) Podnositelj prijave boravišta i prebivališta iz članaka 177. i 178. ovoga Zakona dužan je dati točne i istinite podatke.

(3) Na adresu koja nije evidentirana u registru prostornih jedinica ne može se izvršiti prijava prebivališta ili boravišta.

(4) Ministarstvo će putem policijske uprave odnosno policijske postaje na čijem području državljaniin treće zemlje ima prijavljeno prebivalište po službenoj dužnosti donijeti rješenje o odjavi prebivališta ako se terenskom provjerom utvrdi da državljaniin treće zemlje stvarno ne živi na prijavljenoj adresi ili o tome bude obaviješteno od tijela javne vlasti te drugih pravnih i fizičkih osoba, uz terensku provjeru.

(5) Državljaninu treće zemlje dugotrajni ili stalni boravak ne ukida se donošenjem rješenja iz stavka 4. ovoga članka, već ispunjenjem uvjeta iz članka 155. ili članka 158. ovoga Zakona.

(6) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 183.

(1) Državljanin treće zemlje nezakonito boravi ako:

1. nije na kratkotrajnom boravku
2. nema valjano odobrenje za privremeni boravak, dugotrajni boravak ili stalni boravak
3. nema pravo na zakoniti boravak sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita
4. nije državljani treće zemlje iz članka 58. stavka 6., članka 62. stavka 2., članka 90. stavka 5., članka 92. stavaka 5. i 6., članka 103.b stavka 2., članka 106. stavaka 3., 4. i 8., članka 126. stavka 4., članka 130. stavka 3., članka 133. stavka 4., članka 135.a stavaka 10. i 11., članka 135.d stavaka 6. i 7., članka 156. stavka 5. u dijelu koji se odnosi na osobe iz stavka 1. točaka 6., 7. i 8. toga članka i članka 160. stavka 3. ovoga Zakona
5. se kreće izvan područja na kojem mu je ograničeno kretanje na temelju bilateralnog međunarodnog ugovora
6. nije obuhvaćen programom mobilnosti iz članka 73. stavka 5. ili članka 74. stavaka 3. i 12. ovoga Zakona.

(2) Državljanin treće zemlje koji nezakonito boravi dužan je bez odgađanja napustiti Republiku Hrvatsku.

(3) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. ovoga članka kojemu je izdano rješenje o povratku dužan je napustiti EGP u roku koji mu je određen te je dužan prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku.

Članak 203.

(1) Prisilno udaljenje je odlazak državljanina treće zemlje iz Republike Hrvatske pod pratnjom policije, bez obzira na privolu državljanina treće zemlje.

(2) Državljanina treće zemlje prisilno će se udaljiti iz EGP-a ako:

1. nije napustio EGP odnosno Republiku Hrvatsku u roku koji mu je određen rješenjem
2. se ne donosi rješenje o povratku sukladno članku 185. stavku 1. Zakona.

(3) Na temelju stavka 2. ovoga članka državljanina treće zemlje može se prisilno udaljiti u sljedeću treću zemlju:

- državu njegova podrijetla
- državu iz koje je došao u Republiku Hrvatsku ili
- uz njegov pristanak, u drugu treću zemlju.

(4) Državljanina treće zemlje prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a ako su ispunjeni uvjeti za vraćanje na temelju readmisijskog ugovora koji je bio na snazi 13. 1. 2009. ili ako su ispunjeni uvjeti za transfer u dublinskom postupku.

(5) Državljanina treće zemlje iz članka 199. ovoga Zakona koji nije napustio Republiku Hrvatsku može se prisilno udaljiti u državu članicu EGP-a u skladu sa stavkom 4. ovoga članka ako je to za njega povoljnije od prisilnog udaljenja u treću zemlju.

(6) Ako je određen rok za dragovoljni odlazak, državljanina treće zemlje ne može se prisilno udaljiti prije isteka roka za dragovoljni odlazak, osim ako se utvrdi da je u vrijeme izvršnosti rješenja o povratku postojao rizik od izbjegavanja iz članka 214. ovoga Zakona ili se rizik od izbjegavanja pojavio nakon donošenja rješenja o povratku.

(7) Državljanina treće zemlje iz članka 200. ovoga Zakona koji nije napustio Republiku Hrvatsku prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a u kojoj mu je odobrena međunarodna zaštita, a državljanina treće zemlje kojem je prestao stalni boravak ili dugotrajni boravak u Republici Hrvatskoj jer predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili je pravomoćno osuđen za kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora od najmanje pet godina te predstavlja opasnost za javni poredak, a odobrena mu je međunarodna zaštita u državi članici EGP-a, može se prisilno udaljiti i u drugu državu ako se time ne krši načelo iz članka 207. ovoga Zakona.

(8) O prisilnom udaljenju iz stavaka 4. i 5. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) U vezi s prisilnim udaljenjima Ministarstvo može pribavljati putne isprave i putne karte, obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(10) Državljanina treće zemlje koji je zatečen na vanjskoj granici prilikom ili neposredno nakon nezakonitog ulaska iz članka 181. stavka 3. ovoga Zakona vraća se u zemlju iz koje je došao u Republiku Hrvatsku.

(11) Državljanin treće zemlje ne smije silom ili prijevarom onemogućiti prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava.

(12) Pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona ministar propisuje način postupanja u slučaju transfera u drugu državu članicu osoba uhićenih u pograničnim područjima unutarnjih granica te izgled i sadržaj obrasca za transfer osoba uhićenih u pograničnim područjima unutarnjih granica sukladno Uredbi (EU) 2024/1717.

Članak 212.

(1) U svrhu ograničenja slobode kretanja radi osiguranja prisilnog udaljenja i povratka državljanina treće zemlje može se smjestiti u centar ako se prisilno udaljenje i povratak ne mogu osigurati blažim mjerama.

(2) Smještaj u centru može trajati samo najkraće vrijeme koje je potrebno za prisilno udaljenje i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja koje se izvršavaju s dužnom pažnjom.

(3) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da su aktivnosti radi prisilnog udaljenja u tijeku kada se poduzimaju radnje radi utvrđivanja identiteta državljanina trećih zemalja, pribavljanja putnih isprava i putnih dokumenata (vize, liječnička dokumentacija, putna karta), organiziranja transporta te druge radnje koje se poduzimaju radi prisilnog udaljenja.

(4) U smislu stavka 2. ovoga članka smatra se da se aktivnosti radi prisilnog udaljenja izvršavaju s dužnom pažnjom kada se radnje iz stavka 3. ovoga članka poduzimaju bez nepotrebnog odgađanja.

(5) Državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva koje se bave zaštitom ljudskih prava osoba kojima je ograničena sloboda kretanja omogućit će se da posjete centar.

Članak 213.

(1) U smislu članka 212. stavka 1. ovoga Zakona, mjerama koje su blaže od smještaja u centar smatraju se:

1. polog putnih isprava, putnih dokumenata i putnih karata
2. polog određenih financijskih sredstava
3. zabrana napuštanja određene adrese smještaja
4. javljanje u policijsku postaju u određeno vrijeme.

(2) Rješenje o primjeni blažih mjera donosi, po službenoj dužnosti, Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.

(3) Rješenjem iz stavka 2. ovoga članka odredit će se obveze iz stavka 1. ovoga članka koje su primjerene okolnostima konkretnog slučaja, na vrijeme do prisilnog udaljenja.

(4) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) U vezi s primjenom blažih mjera Ministarstvo može obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(6) U slučaju masovnog dolaska državljanina trećih zemalja koji nezakonito borave u Republici Hrvatskoj odluku o osnivanju kampova za smještaj stranaca prema kojima se primjenjuju blaže mjere donosi Vlada.

Članak 217.

(1) U postupku prisilnog udaljenja ili smještaja u centar policijski službenici ovlašteni su bez sudske odluke izvršiti pretragu državljanina treće zemlje i predmeta koje državljanin treće zemlje nosi u svrhu pronalaska i oduzimanja sredstava pogodnih za napad, samoozljeđivanje ili bijeg, a o oduzetim predmetima izdat će se potvrda.

(2) Državljaninu treće zemlje koji nezakonito boravi, a nema ispravu o identitetu ili postoji sumnja u njegov identitet te državljaninu treće zemlje u postupku prisilnog udaljenja mogu se uzeti otisci prstiju, karakteristike šarenice oka i može ga se fotografirati, bez njegove privole, za potrebe utvrđivanja identiteta te sprječavanja, otkrivanja i istraga kaznenih djela terorizma ili drugih teških kaznenih djela.

(3) Državljanina treće zemlje iz stavka 2. ovoga članka obavijestit će se o svrsi uzimanja otisaka prstiju, karakteristika šarenice oka i fotografiranju.

(4) Ako se u postupku donošenja rješenja u vezi s povratkom sumnja u starosnu dob državljanina treće zemlje maloljetnika bez pratnje, pristupit će se postupku procjene starosne dobi.

(5) Procjena starosne dobi provodi se prikupljanjem dostupnih podataka o maloljetniku i donošenjem stručnog mišljenja, a ako dostupni podaci nisu dovoljni, može se provesti medicinsko ispitivanje uz prethodnu pisanu suglasnost maloljetnika i posebnog skrbnika.

(6) Medicinsko ispitivanje provode liječnici liječničkim pregledom, rendgenom zuba, i/ili šake, uz puno poštivanje dostojanstva maloljetnika bez pratnje.

(7) Maloljetnik bez pratnje i njegov posebni skrbnik moraju biti pismeno obaviješteni na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumiju i na kojem mogu komunicirati, o načinu pregleda i njegovim eventualnim posljedicama na zdravlje, mogućim posljedicama rezultata medicinskog ispitivanja na postupak povratka, kao i posljedicama uskraćivanja suglasnosti iz stavka 5. ovoga članka.

(8) U slučaju neopravdanog uskraćivanja suglasnosti iz stavka 5. ovoga članka maloljetnik bez pratnje smatrat će se punoljetnim.

(9) Ako je potrebno, tijekom medicinskog ispitivanja maloljetniku bez pratnje osigurati će se prevoditelj za jezik za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

(10) Troškove medicinskog ispitivanja snosi Ministarstvo.

(11) Ako se nakon nalaza i mišljenja o provedenom medicinskom ispitivanju i dalje sumnja u starosnu dob, smatrat će se da je državljanin treće zemlje maloljetnik.

Članak 222.

(1) Državljanin treće zemlje dužan je snositi troškove smještaja u centru i druge troškove koji nastanu prilikom njegova prisilnog udaljenja.

(2) Radi naplate troškova prisilnog udaljenja državljaninu treće zemlje oduzet će se novčana sredstva, o čemu se izdaje potvrda.

(3) Novčana sredstva koja su oduzeta državljaninu treće zemlje koriste se za podmirenje troškova njegova prisilnog udaljenja.

(4) Radi osiguranja prisilnog udaljenja državljaninu treće zemlje mogu se privremeno zadržati putne i druge isprave te putne karte, o čemu se izdaje potvrda.

(5) Pravilnikom iz članka 218. stavka 2. ovoga Zakona ministar propisuje obrazac potvrde o troškovima prisilnog udaljenja, obrazac potvrde o oduzetim novčanim sredstvima te način izračuna troškova prisilnog udaljenja.

Članak 239.

(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja, uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave, svaki u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. ovoga Zakona i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona obavljaju inspektori tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove rada stranaca i upućenih radnika.

(2) Inspekcijski nadzor u dijelu koji se odnosi na obvezu prijave boravka državljana trećih zemalja provode policijski službenici Ministarstva.

(3) Kada se inspekcijskim nadzorom utvrdi da je rad državljana trećih zemalja protivan odredbama ovoga Zakona, protiv državljanina treće zemlje, pravne ili fizičke osobe koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili koristi njegov rad, odgovorne osobe u pravnoj osobi odnosno državljanina treće zemlje koji pruža usluge u ime inozemnog poslodavca podnijet će se optužni prijedlog sudu koji sudi u prekršajnom postupku, donijeti prekršajni nalog ili obvezni prekršajni nalog odnosno izreći kazna na mjestu počinjenja prekršaja.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, protiv državljanina treće zemlje odnosno poslodavca neće se podnijeti optužni prijedlog ako Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje u propisanom roku ne odluči o zahtjevu iz članka 62. stavka 3., članka 92. stavka 2., članka 106. stavka 4., članka 115. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove kontaktna je točka za prosljeđivanje podataka Komisiji o provedenim inspekcijama radi kontrole zapošljavanja državljana trećih zemalja s nezakinitim boravkom, a što uključuje i podatke o broju i rezultatima tih inspekcija te poduzetih mjera iz članka 240. ovoga Zakona prema poslodavcima koji krše obveze iz članka 88. ovoga Zakona.

Članak 240.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora nadležni inspektor tijela iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona usmenim će rješenjem u zapisniku, u trajanju od 30 dana, zabraniti poslodavcu - pravnoj osobi ili poslodavcu - fizičkoj osobi obavljanje djelatnosti odnosno državljaninu treće zemlje pružanje usluga za inozemnog poslodavca u nadziranom poslovnom objektu odnosno prostoru, a poslodavcu - pravnoj osobi ili poslodavcu - fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost zastupanja ili posredovanja za digitalnu radnu platformu obavljanje te djelatnosti, ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojima je utvrđena obveza ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem poslovnih prostorija, postrojenja, uređaja i druge opreme za rad ili na drugi pogodan način bez donošenja posebnog akta o dozvoli izvršenja rješenja, u roku od tri dana od dana izricanja usmenog rješenja na zapisnik.

(3) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izvršiti, a usmeno izrečeno rješenje će se ukinuti ako poslodavac odnosno državljanin treće zemlje pružatelj usluga za inozemnog poslodavca kojem je mjera izrečena u roku od tri dana od dana izricanja mjere nadležnom inspektoru iz stavka 1. ovoga članka dostavi dokaz da je izvršio uplatu novčanog iznosa u iznosu od 3981,68 eura, za svakog državljanina treće zemlje, u korist državnog proračuna.

(4) Ako policijski službenik Ministarstva u okviru svog djelokruga utvrdi postojanje okolnosti iz stavka 1. ovoga članka, podnijet će optužni prijedlog ili donijeti prekršajni nalog i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Mjera zabrane obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neće se izreći protiv državljanina treće zemlje odnosno poslodavca ako policijska uprava odnosno policijska postaja u propisanom roku ne odluči o zahtjevu iz članka 62. stavka 3., članka 92. stavka 2., članka 106. stavka 6., članka 115. stavka 2. ovoga Zakona.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka može pisanim putem za vrijeme trajanja mjere pečaćenja poslovnih prostorija zatražiti da se zapečaćene prostorije privremeno otpečate i u nazočnosti inspektora odmah izuzeti pokvarljive namirnice te poduzeti druge sigurnosne mjere radi sprječavanja štete.

Članak 247.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 20.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac - pravna osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac - pravna osoba koja je s državljaninom treće zemlje zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom:

1. ako državljanin treće zemlje:
 - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.)
 - nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.)
 - nema potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.)
 - nema potvrdu o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.)
2. ako državljanina treće zemlje zapošljava ili se koristi njegovim radom:
 - na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.)
 - na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d

stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.)

- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.)

3. a poslodavac:

- nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 1.)
- nema pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 6. podstavak 2.)
- nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 6. podstavak 3.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura kaznit će se poslodavac - pravna osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(5) Za prekršaje iz stavaka 2. i 3. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 5000,00 do 15.000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se korisnik - pravna osoba koja se koristi radom državljanina treće zemlje:

1. ako državljanin treće zemlje:

- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno započne s radom suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 7. podstavak 1.)
- nema dozvolu boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 2.)
- nema potvrdu iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 7. podstavak 3.)

2. ako se koristi radom državljanina treće zemlje:

- na onim poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)
- na onim poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. (članak 88. stavak 7. podstavak 5.)

3. a korisnik:

- nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 4.)
- nema pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona (članak 88. stavak 7. podstavak 5.).

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 2000,00 do 6000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje kaznit će se poslodavac - fizička osoba koja zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 88. stavak 5.).

(8) Za prekršaje iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje poslodavac - fizička osoba.

(9) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje korisnik - fizička osoba.

(10) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se poslodavac - fizička osoba ako ne pruži sve podatke ili ne omogući pristup u zatvorene ili ograđene prostorije i poslovne prostore (članak 242.).

Članak 250.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1000,00 do 2000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji radi:

- bez dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno suprotno stavku 5. toga članka (članak 88. stavak 1. podstavak 1.)
- bez dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona (članak 88. stavak 1. podstavak 2.)
- bez potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana (članak 88. stavak 1. podstavak 3.)
- bez potvrde o prijavi rada (članak 88. stavak 1. podstavak 4.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 1700,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

- radi kod poslodavca koji nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona (članak 88. stavak 4. podstavak 1.)
- radi kod poslodavca za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji nije naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 4. podstavak 2.)
- radi kod poslodavca ili korisnika koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 4. podstavak 3.)
- radi kod korisnika za kojeg nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona (članak 88. stavak 4. podstavak 4.)
- radi kod poslodavca koji nije naveden u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 4. podstavak 5.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 1700,00 eura kaznit će se nositelj »plave karte EU-a« koji radi kod onog poslodavca koji nije naveden u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona ili s kojim nije zasnavao radni odnos u slučaju iz članka 129. stavaka 7. i 9. odnosno koji nije naveden u potvrdi iz članka 129. stavaka 7. i 9. (članak 129. stavak 3. podstavak 2.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

- radi na poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 3. podstavak 1.)
- radi na poslovima za koje nije dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 4. ili članka 103.d stavka 3. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 3. podstavak 2.)
- radi na poslovima koji nisu navedeni u potvrdi o prijavi rada (članak 88. stavak 3. podstavak 3.).

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se nositelj »plave karte EU-a« koji:

- radi u Republici Hrvatskoj na poslovima koji nisu navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona odnosno potvrdi iz članka 129. stavaka 7. i 9. (članak 129. stavak 3. podstavak 1.)
- u slučaju kratkoročne mobilnosti iz članka 135. ovoga Zakona obavlja poslove koji nisu poslovna aktivnost iz članka 135. stavka 3. ovoga Zakona (članak 129. stavak 3. podstavak 3.).

Članak 251.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac - pravna osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)
2. osigurava ili je posrednik u osiguravanju smještaja, a smještaj nije primjeren (članak 103.f stavak 1.)
3. osigurava ili je posrednik u osiguravanju smještaja, a smještaj nije primjeren (članak 104. stavak 9.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1000,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 700,00 do 1500,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac - fizička osoba koja:

1. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)
2. osigurava ili je posrednik u osiguravanju smještaja, a smještaj nije primjeren (članak 103.f stavak 1.)
3. osigurava ili je posrednik u osiguravanju smještaja, a smještaj nije primjeren (članak 104. stavak 9.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1500,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac - pravna osoba koja:

1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 12.)
2. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad (članak 92. stavak 1.)
3. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o ustupanju s drugim korisnikom podnijela zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 100. stavak 4.)
4. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu za novo zanimanje podnijela zahtjev za promjenu zanimanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.c stavak 2.)
5. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu podnijela zahtjev za promjenu poslodavca policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.d stavak 1.)
6. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o dodatnom radu podnijela zahtjev za dodatni rad policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.e stavak 3.)
7. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 103.f stavak 2.)
8. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)
9. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad (članak 106. stavak 5.)
10. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)
11. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)
12. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta na temelju kojih je izdana »plava karta EU-a« (članak 129. stavak 4.)
13. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje »plave karte EU-a« (članak 130. stavak 1.)
14. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« u slučaju dugoročne mobilnosti (članak 135.a stavak 5. podstavak 2.)
15. nije u propisanom roku izvršila obvezu prijave boravišta odnosno prebivališta ili adrese stanovanja u slučaju upućivanja državljanina treće zemlje na rad izvan mjesta boravišta ili prebivališta u Republici Hrvatskoj (članak 178. stavak 3.)
16. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju (članak 178. stavak 5.).

(5) Za prekršaje iz stavka 4. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 400,00 eura i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 700,00 eura kaznit će se za prekršaj poslodavac - fizička osoba koja:

1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 12.)

2. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad (članak 92. stavak 1.)
3. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o ustupanju s drugim korisnikom podnijela zahtjev za promjenu korisnika policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 100. stavak 4.)
4. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu za novo zanimanje podnijela zahtjev za promjenu zanimanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.c stavak 2.)
5. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o radu podnijela zahtjev za promjenu poslodavca policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.d stavak 1.)
6. nije u propisanom roku od sklapanja ugovora o dodatnom radu podnijela zahtjev za dodatni rad policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji (članak 103.e stavak 3.)
7. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 103.f stavak 2.)
8. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)
9. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad (članak 106. stavak 5.)
10. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta na temelju kojih je izdana »plava karta EU-a« (članak 129. stavak 4.)
11. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za produljenje »plave karte EU-a« (članak 130. stavak 1.)
12. nije u propisanom roku podnijela zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« u slučaju dugoročne mobilnosti (članak 135.a stavak 5. podstavak 2.)
13. nije u propisanom roku izvršila obvezu prijave boravišta odnosno prebivališta ili adrese stanovanja u slučaju upućivanja državljanina treće zemlje na rad izvan mjesta boravišta ili prebivališta u Republici Hrvatskoj (članak 178. stavak 3.)
14. nije u propisanom roku obavijestila policijsku upravu odnosno policijsku postaju o upućivanju radnika na rad u drugu državu članicu EGP-a ili Švicarsku Konfederaciju (članak 178. stavak 5.).

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 1000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

1. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je odobren privremeni boravak (članak 62.a)
2. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.)
3. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili o prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad (članak 95. stavak 1.)
4. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od dana izdavanja dugotrajne vize (članak 169. stavak 1.).

(8) Novčanom kaznom u iznosu od 50,00 do 700,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji:

1. ima višestruko državljanstvo, a služi se putnom ispravom s kojom nije ušao u Republiku Hrvatsku ili nije izašao s putnom ispravom s kojom je ušao u Republiku Hrvatsku (članak 4. stavak 1.)
2. nije vratio posebnu putnu ispravu u roku od 30 dana od ishođenja valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka supsidijarne zaštite ili prestanka boravka iz članka 8. stavka 2. ovoga Zakona (članak 8. stavak 3.)
3. nije vratio putnu ispravu za osobe bez državljanstva u roku od 30 dana od ishođenja valjane strane putne isprave ili primitka u hrvatsko državljanstvo ili prestanka boravka iz članka 9. stavka 1. ovoga Zakona (članak 9. stavak 4.)
4. nije podnio zahtjev za produljenje privremenog boravka u propisanom roku prije isteka roka važećeg odobrenja za privremeni boravak (članak 62. stavak 1.)
5. kao roditelj ili skrbnik djeteta rođenog na području Republike Hrvatske ne podnese zahtjev za odobrenje privremenog boravka do navršena tri mjeseca života djeteta (članak 67. stavak 1.)
6. kao istraživač i student nije obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta pod kojima je mobilnost dopuštena u roku od osam dana od nastupa tih okolnosti (članak 77. stavak 3.)
7. u propisanom roku ne podnese zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad (članak 92. stavak 1.)
8. u propisanom roku ne obavijesti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju i ne vrati potvrdu o dodatnom radu kod drugog poslodavca (članak 103.e stavak 9.)
9. si osigurava smještaj, a smještaj nije primjeren (članak 104. stavak 9.)
10. u propisanom roku ne obavijesti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni smještaja (članak 104. stavak 9.)
11. nije u propisanom roku podnio zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad (članak 106. stavak 5.)
12. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za premještaj unutar društva (članak 117. stavak 2.)
13. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad za dugoročnu mobilnost (članak 120. stavak 6.)
14. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjenama koje utječu na ispunjenje uvjeta na temelju kojih je izdana »plava karta EU-a« (članak 129. stavak 5.)
15. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca niti je dostavio novi ugovor o radu s novim poslodavcem (članak 129. stavak 6.)
16. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku odnosno početku zaposlenja niti je dostavio novi ugovor o radu s novim poslodavcem (članak 129. stavak 9.)
17. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o početku obavljanja samostalne ili profesionalne djelatnosti (članak 129. stavak 10.)
18. nije u propisanom roku podnio zahtjev za produljenje »plave karte EU-a« (članak 130. stavak 1.)
19. nije u propisanom roku podnio zahtjev za izdavanje »plave karte EU-a« u slučaju dugoročne mobilnosti (članak 135.a stavak 5. podstavak 2.)
20. nije u propisanom roku podnio zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji odnosno životnog partnerstva (članak 135.d stavak 6.)

21. ne nosi ili na zahtjev službene osobe ne da na uvid valjanu stranu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dozvolu boravka ili drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju (članak 167. stavak 1.)
22. u propisanom roku ne podnese zahtjev za zamjenu dozvole boravka nakon nastupa okolnosti iz članka 171. stavka 1. ovoga Zakona (članak 171. stavak 2.)
23. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon nastupa okolnosti iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona (članak 172. stavak 2.)
24. ne prijavi gubitak, nestanak ili krađu putne isprave iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvole boravka u roku od osam dana od dana saznanja policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu događaja ili saznanja (članak 173. stavak 1.)
25. ne prijavi izgubljenju ili na drugi način nestalu putnu ispravu iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona ili dozvolu boravka u roku od osam dana od dana saznanja najbližoj diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske (članak 173. stavak 2.)
26. namjerava boraviti u mjestu i na adresi prijavljenog boravišta nakon isteka roka od godine dana, a ne produlji prijavu boravišta u propisanom roku (članak 176. stavak 4.)
27. ne prijavi smještaj u propisanom roku od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od promjene smještaja ako se obveznik prijave u trenutku dolaska državljanina treće zemlje ne nalazi u Republici Hrvatskoj ili se prijava smještaja zbog drugog razloga ne može obaviti u skladu s člankom 177. stavkom 1. ovoga Zakona (članak 177. stavak 4.)
28. na obrascu prijave ne navede potpune i točne podatke (članak 177. stavak 7.)
29. u propisanom roku ne dostavi obavijest o svakoj promjeni podataka (članak 177. stavak 7.)
30. u propisanom roku ne prijavi boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adresu stanovanja od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja (članak 178. stavak 1.)
31. u propisanom roku ne prijavi prebivalište, boravište i adresu stanovanja te promjenu prebivališta, boravišta i adrese stanovanja (članak 178. stavak 2.)
32. nije u propisanom roku izvršio obvezu prijave prebivališta ili boravišta ili adrese stanovanja ako je upućen na rad izvan mjesta boravišta ili prebivališta u Republici Hrvatskoj od strane poslodavca (članak 178. stavak 3.)
33. se nije prijavio na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja EGP-a, kako je određeno rješenjem o povratku (članak 183. stavak 3.)
34. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu vojnu odoru suprotno odredbi članka 228. ovoga Zakona 35. za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj nosi stranu policijsku ili carinsku odoru suprotno odredbi članka 229. ovoga Zakona.

Prilozi:

- Iskaz o procjeni učinaka propisa
- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicama usporednih prikaza

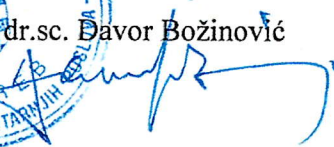
PRILOG 4.:				
OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA				
1.	OPĆE INFORMACIJE			
1.1.	Stručni nositelj:	Ministarstvo unutarnjih poslova		
1.2.	Naziv propisa:	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima		
1.3.	Program rada Vlade Republike Hrvatske, akt strateškog planiranja ili reformska mjera:	Da/Ne: NE	Naziv akta:	
			Opis mjere:	
1.4.	Plan usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije	Da/Ne: DA	Naziv pravne stečevine: - Direktiva (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (preinaka) (SL L, 2024/1233, 30.4.2024.) - Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljanima trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347) - Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348) - Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L, 2024/1349, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1349) - Uredba (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske	

			provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama (SL L, 2024/1352, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1352) - Uredba (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817 (SL L, 2024/1356, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1356)
2.	UTVRĐIVANJE PROBLEMA		
2.1.	Važeći Zakon o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.) sadrži odredbe vezane za ulazak državljana trećih zemalja u Republiku Hrvatsku, vize, odredbe vezane za rad, reguliranje privremenog boravka državljana trećih zemalja (u svrhu spajanja obitelji, srednjoškolskog obrazovanja, studiranja, istraživanja, humanitarnih razloga, životnog partnerstva, rada, rada upućenih radnika iz drugih država članica Europskoga gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu EGP) i Švicarske Konfederacije, boravka osobe s dugotrajnim boravkom u drugoj državi članici EGP-a, boravka u druge svrhe, digitalnih nomada, useljavanja i povratka hrvatskog iseljenništva, autonomnog boravka) te reguliranje stalnog i dugotrajnog boravka u Republici Hrvatskoj. Novom Direktivom (EU) 2024/1233 utvrđuje se skup pravila kojima se uređuje postupak rješavanja zahtjeva za jedinstvenu dozvolu koja obuhvaća i boravišnu i radnu dozvolu u okviru jedinstvenog upravnog akta. Sukladno članku 18. Direktive (EU) 2024/1233, države članice obvezne su donijeti zakone i druge propise koji su potrebni radi njena prenošenja do 21. svibnja 2026. godine. Zakon o strancima potrebno je mijenjati i zbog provedbe Pakta o migracijama i azilu odnosno osigurati provedbu Uredbe (EU) 2024/1347, Uredbe (EU) 2024/1356, Uredbe (EU) 2024/1352, Uredbe (EU) 2024/1349 i Uredbe (EU) 2024/1348. U provedbi važećeg Zakona o strancima utvrđeni su sljedeći izazovi koje je potrebno adresirati: odredbe u dijelu zapošljavanja državljana trećih zemalja; poznavanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma kao uvjeta za produljenje dozvole za boravak i rad ako je strani radnik najmanje godinu dana radio u Republici Hrvatskoj; omogućavanje reguliranja privremenog boravka u svrhu studiranja na rok do tri godine; propisivanje izdavanja dugotrajne vize (D) za kategorije državljana trećih zemalja iz članka 58. stavka 3. Zakona koji mogu podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u policijskim upravama odnosno policijskim postajama.		
2.2.	Izvor podataka:		
	Zakon o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.)		
3.	UTVRĐIVANJE POSEBNOG CILJA		
3.1.	Opis posebnog cilja		
	Putem Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima stvorit će se uvjeti za provedbu pravne stečevine EU navedene u točki 2.1.		
3.2.	Opis svrhe propisa		

	- preuzimanje Direktive (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici - provedba Uredbe (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća; Uredbe (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817; Uredbe (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama; Uredbe (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 i Uredbe (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU - odredbe u dijelu zapošljavanja državljana trećih zemalja - poznavanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma kao uvjeta za produljenje dozvole za boravak i rad ako je strani radnik najmanje godinu dana radio u Republici Hrvatskoj - omogućavanje reguliranja privremenog boravka u svrhu studiranja na rok do tri godine - propisivanje izdavanja dugotrajne vize (D) za kategorije državljana trećih zemalja iz članka 58. stavka 3. Zakona, koji mogu podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u policijskim upravama odnosno policijskim postajama.
3.3.	Razmotrena druga moguća normativna i nenormativna rješenja
	Druga normativna rješenja nisu moguća, s obzirom da se materija boravka i rada strancate prijenos pravne stečevine EU uređuje Zakonom o strancima. Nenormativna rješenja nisu primjenjiva, budući da se naprijed navedena materija mora urediti zakonom.
3.4.	Izvor podataka:
	Zakon o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.)
4.	UTVRĐIVANJE UČINAKA I ADRESATA
4.1.	Posebni cilj: 1. Donošenjem predloženog zakona omogućit će se reguliranje boravka državljana trećih zemalja kako nalaže Direktiva (EU) 2024/1233, odnosno izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad u okviru jednog upravnog akta, te će se omogućiti i provedba Uredbe (EU) 2024/1347, Uredbe (EU) 2024/1356, Uredbe (EU) 2024/1352, Uredbe (EU) 2024/1349 i Uredbe (EU) 2024/1348. 2. Studentima državljanima trećih zemalja omogućit će se reguliranje privremenog boravka u svrhu studiranja s rokom važenja do tri godine. Na taj način olakšavaju se administrativni postupci za studente na cjelovitom studiju i smanjuje administrativno opterećenje za obradu zahtjeva za produženjem privremenog boravka. 3. Propisivanje uvjeta poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma u postupku produljenja dozvole za boravak i rad, koje se izdaju temeljem mišljenja Hrvatskog zavoda za

	zapošljavanje državljanima trećih zemalja koji su u Republici Hrvatskoj radili najmanje godinu dana, imalo bi dodatni poticaj za njihovu daljnju integraciju u hrvatsko društvo, dodatno bi se učinio iskorak u unaprjeđenju njihove jezične kompetencije te osim njihove brže integracije, poznavanjem hrvatskog jezika i latiničnog pisma im se otvara mogućnost boljeg pozicioniranja i konkurentnosti na tržištu rada. 4. Izdavanja dugotrajne vize (D) za kategorije državljana trećih zemalja iz članka 58. stavka 3. Zakona, koji mogu podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u policijskim upravama odnosno policijskim postajama. 5. Provedbom ovoga zakona, osigurat će se administrativno rasterećenje poslodavaca te službenika policijskih uprava odnosno policijskih postaja, učinkovitije provođenje postupaka te zaštita radnika-državljana trećih zemalja i zadržavanje postojeće strane radne snage, uz poštivanje svih sigurnosnih aspekata.	
4.1.1.	Učinci na gospodarstvo:	Adresati:
	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o strancima propisuje se način reguliranja boravišnog statusa državljana trećih zemalja na koje se odnosi Direktiva (EU) 2024/1233, stoga će imati određeni utjecaj na tržište rada i mirovinskog sustava.	Poslovni objekti (mikro, mali, srednji i veliki poduzetnici), obiteljska poljoprivredna gospodarstva, obrti.
4.1.2.	Učinci na održivi razvoj:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci na održivi razvoj.	Nisu utvrđeni adresati.
4.1.3.	Učinci na socijalnu skrb:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci na socijalnu skrb.	Nisu utvrđeni adresati.
4.1.4.	Učinci na zaštitu ljudskih prava:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci na zaštitu ljudskih prava.	Nisu utvrđeni adresati.
4.1.5.	Učinci na druga područja:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci na druga područja.	Nisu utvrđeni adresati.
5.	ANALIZA UTVRĐENIH UČINAKA I ADRESATA	
5.1.	Analiza učinaka i adresata u području gospodarstva:	
	Reguliranjem boravišnog statusa državljana trećih zemalja na koje se odnosi Direktiva smanjit će se administrativno opterećenje dionika izdavanja dozvola za boravak i rad (državljana trećih zemalja, poslodavaca i policijskih uprava odnosno policijskih postaja) na način da će se uvesti fleksibilniji model zapošljavanja državljana trećih zemalja (omogućit će se olakšana promjena zanimanja i promjena poslodavca), temeljem čega više neće trebati provoditi upravni postupak izdavanja nove dozvole za boravak i rad.	
5.2.	Analiza učinaka i adresata u području održivog razvoja:	
	Nisu utvrđeni učinci niti adresati u području održivog razvoja.	
5.3.	Analiza učinaka i adresata u području socijalne skrbi:	
	Nisu utvrđeni učinci niti adresati u području socijalne skrbi.	
5.4.	Analiza učinaka i adresata u području zaštite ljudskih prava:	
	Nisu utvrđeni učinci niti adresati u području zaštite ljudskih prava.	

5.5.	Analiza učinaka i adresata u drugim područjima:	
	Nisu utvrđeni učinci niti adresati u drugim područjima.	
5.6.	Izvor podataka:	
	-	
6.	SAVJETOVANJE I KONZULTACIJE	
6.1.	Savjetovanje: Za Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima i Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa provedeno je javno savjetovanje, njihovom objavom na središnjem internetskom portalu za savjetovanje s javnošću u razdoblju od <u>13. studenog do 13. prosinca 2025. godine.</u> Na Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima pristigla su <u>223</u> komentara javnosti, dok na Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa nisu zaprimljeni komentari javnosti. <i>Savjetovanje se provodi u trajanju u pravilu u roku od 30 dana putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću (e-Savjetovanja) objavom nacrt prijedloga zakona i Obrasca iskaza o procjeni učinaka propisa, kao dva odvojena savjetovanja. Navodi se točno razdoblje trajanja savjetovanja, broj ukupno zaprimljenih mišljenja, primjedbi i prijedloga te broj prihvaćenih komentara na Obrazac iskaza. Uz provedbu savjetovanja putem portala e-Savjetovanja stručni nositelj može provesti savjetovanje s javnošću putem javnog predstavljanja, anketa i fokus-skupina ili korištenja drugih metoda savjetovanja s javnošću. Iste je potrebno navesti i sažeti njihove rezultate.</i>	
6.2.	Konzultacije: Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa je zajedno s Nacrtom zakona dostavljen na mišljenje svim tijelima u čijoj je nadležnosti davanje mišljenja na predloženi Nacrt zakona te nadležna tijela nisu imala primjedbi na sadržaj Obrasca iskaza o procjeni učinaka propisa. <i>Istovremeno s provedbom postupka savjetovanja, Obrazac iskaza dostavlja se na mišljenje nadležnim tijelima i Uredu za zakonodavstvo. Potrebno je ukratko navesti kojim nadležnim tijelima je dostavljen Obrazac iskaza i sažeti dana očitovanja.</i>	
7.	ZAKLJUČAK	
7.1.	Pozitivni učinci: 1. administrativno rasterećenje dionika izdavanja dozvola za boravak i rad (državljana trećih zemalja, poslodavaca i policijskih uprava odnosno policijskih postaja) na način da će se uvesti fleksibilniji model zapošljavanja državljana trećih zemalja.	Negativni učinci: -
7.2.	Zaključak o učincima koji će proisteći iz provedbe: 1. Donošenjem predloženog zakona omogućit će se reguliranje boravka državljana trećih zemalja kako nalaže Direktiva (EU) 2024/1233, odnosno izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad u okviru jednog upravnog akta, kao i provedba Uredbe (EU) 2024/1347, Uredbe (EU) 2024/1356, Uredbe (EU) 2024/1352, Uredbe (EU) 2024/1349 i Uredbe (EU) 2024/1348. 2. Budući da se Direktivom (EU) 2024/1233 uređuje reguliranje boravišnog statusa državljana trećih zemalja, Zakon će imati određeni utjecaj na tržište rada i mirovinskog sustava.	

	3. Propisivanje uvjeta poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma u postupku produljenja dozvole za boravak i rad, koje se izdaju temeljem mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje državljanima trećih zemalja koji su u Republici Hrvatskoj radili najmanje godinu dana, imalo bi dodatni poticaj za njihovu daljnju integraciju u hrvatsko društvo, dodatno bi se učinio iskorak u unaprjeđenju njihove jezične kompetencije te osim njihove brže integracije, poznavanjem hrvatskog jezika i latiničnog pisma im se otvara mogućnost boljeg pozicioniranja i konkurentnosti na tržištu rada. 4. Studentima državljanima trećih zemalja omogućit će se reguliranje privremenog boravka u svrhu studiranja s rokom važenja do tri godine. Na taj način olakšavaju se administrativni postupci za studente na cjelovitom studiju i smanjuje administrativno opterećenje za obradu zahtjeva za produženjem privremenog boravka. 5. Provedbom ovoga zakona, osigurat će se administrativno rasterećenje poslodavaca te službenika policijskih uprava odnosno policijskih postaja, učinkovitije provođenje postupaka te zaštita radnika-državljana trećih zemalja i zadržavanje postojeće strane radne snage, uz poštivanje svih sigurnosnih aspekata.
8.	PRILOZI
8.1	Dokumenti u prilogu:
	-
9.	OVJERA ČELNIKA STRUČNOG NOSITELJA
	 1 MINISTAR dr.sc. Davor Božinović Datum: 7. siječnja 2026.

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo unutarnjih poslova
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju
Datum dokumenta	15.1.2026.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrta zakona, drugog propisa ili akta	Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrta	Ministarstvo unutarnjih poslova
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrta?	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da, na portalu e-savjetovanje. Savjetovanje je bilo objavljeno 13.11.2025. godine u trajanju od 30 dana.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Na prijedlog zakona zaprimljena su 223 komentara (jedan putem maila savjetovanje).
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Analiza dostavljenih komentara nalazi se u zasebnom dokumentu, dok je na jedan upit odgovoreno putem maila savjetovanje@mup.hr

Troškovi provedenog savjetovanja	Savjetovanje nije iziskivalo dodatne troškove.

Izvrješće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima i Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	ŠIME VALIDŽIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Treba kažnjavati poslodavce koji na neki način izigravaju strane radnike koje su doveli u Hrvatsku, na primjer ako ih ne plate ili ako im daju otkaz. Neptihvatljivo je takvog radnika deportirati ili tražiti da ponovi cijeli postupak da dobivanje prava na boravak u Hrvatskoj. Do pronalaska novog zapošljenja, takak radnik treba imati pravo na naknadu koja je dostatna za život koju mu isplaćuje država a državne institucije ju naplate od poslodavca koji je izigrao radnika. Treba puno oštrije kažnjavati bilo kakvo nasilje ili poticanje na nasilje koje je usmjereno protiv stranaca. Na poslu od kolega pa i nadređenih često slušam mržnju protiv stranaca pa čak i zagovaranje nasilja ili priželjkivanja da se dogodi neko zlo (na primjer, nesreća na radu ili urušavanje zgrade u kojima stanuju) strancima. Radim u tvrtci koja je u državniom vlasništvu a neki od tih kolega sebe smatraju uglednim građanima i imaju plaće od 2.000 eura do 4.000 eura. Neprihvatljivo je da su Hrvati netolerantni prema useljavanju Azijata ili Afrikanaca u Hrvatsku ali nemaju ništa protiv toga da milijuna Hrvati i stotine milijuna Europljanja žive u zemljama koje su nastale kao rezultat genocida kojeg su bijelci počinili protiv američkih i australskih domorodačkih naroda. Kao povratnik iz Australije sam na poslu doživio neprihvaćanje i, nakon što mi je ukinuto dotadašnje radno mjesto, ponuđeno mi je drugo radno mjesto ali nisam prošao ispit jer je na njemu bilo pitanja iz gradiva koje nije bilo na predavanjima. Žalba mi nije prihvaćena pa mi je ponuđeno radno mjesto s plaćom koja je 30% niža od dotadašnje. Otišao sam kod nekoliko odvjetnika i ispada da ne mogu poduzeti ništa da ostvarim pravdu.	Primljeno na znanje	Strani radnici zaštićeni su člankom 94. stavkom 5. važećeg Zakona o strancima na način da u slučaju da postoje uvjeti za ukidanje dozvole za boravak i rad na strani poslodavca (npr. ne isplaćuje plaću, ne prijavljuje radnike na obvezna osiguranja), prije ukidanja navedene dozvole državljanin treće zemlje bit će upozoren da će se dozvola ukinuti, osim ako koristi dopušteno vrijeme nezaposlenosti kada može tražiti novog poslodavca. Također, temeljem članka 103.a važećeg Zakona o strancima, državljanima trećih zemalja je unutar važenja dozvole za boravak i rad omogućena dopuštena nezaposlenost od 60 dana kada može tražiti novog poslodavca, a ovim Nacrtom se dopuštena nezaposlenost produžava na 3 mjeseca (ako je strani radnik boravio temeljem dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj do 2 godine) odnosno 6 mjeseci (ako je strani radnik boravio u Republici Hrvatskoj temeljem dozvole za boravak i rad dulje od 2 godine). Navedena razdoblja dopuštene nezaposlenosti produžuju se za dodatna 3 mjeseca ako je radnik bio izložen posebno iskorištavajućim radnim uvjetima kod poslodavca. Slijedom navedenoga, strani radnik neće biti deportiran ako ga poslodavac ne plati ili mu da otkaz, već može unutar važenja dozvole za boravak i rad koristiti dopuštenu nezaposlenost.
2	NATALIIA LOZKO	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	VII. DUGOTRAJNI BORAVAK I STALNI BORAVAK Trajanje boravka za dugotrajni boravak Članak 150. (1) Dugotrajni boravak može se odobriti državljaninu treće zemlje koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina odobren privremeni boravak, privremena	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljanina trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljanine trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom

			zaštita, azil ili supsidijarnu zaštitu.	zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad

					državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
3	PUČKI PRAVOBRANITELJ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Prije svega, pozdravljamo donošenje izmjena i dopuna Zakona, pri čemu smo na potrebu usklađivanja Zakona s Direktivom (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (dalje u tekstu: Direktiva (EU) 2024/1233) ukazivali i u prošlom postupku donošenja izmjena i dopuna Zakona o strancima koje su stupile na snagu 15. ožujka 2025. godine, s obzirom da je Direktiva (EU) 2024/1233 donesena 24. travnja 2024. godine te ju je bilo moguće prenijeti u Zakon već tom prilikom, a što bi išlo u korist državljana trećih zemalja. Slijedom navedenog, posebno pozdravljamo mogućnost olakšane promjene poslodavca, pri čemu se ne mora raditi o istom zanimanju, te mogućnost da se poslodavca promijeni nakon šest mjeseci u slučaju dozvole za boravak i rad na temelju koje državljanin treće zemlje dolazi u Republiku Hrvatsku (koju je ishodio prvi poslodavac), uz iznimku promjene poslodavca i prije isteka roka od šest mjeseci u posebno otegotnim slučajevima za državljanina treće zemlje. Također pozdravljamo i produženo vrijeme dopuštene nezaposlenosti, koja prema važećem Zakonu traje do 60 dana, dok je Prijedlogom Zakona propisano trajanje nezaposlenosti višekratno ili jednokratno do tri mjeseca, u slučaju dozvole za boravak i rad kraće od dvije godine, ili do šest mjeseci, u slučaju dozvole za boravak i rad duže od dvije godine, te mogućnost produljenja nezaposlenosti za dodatna tri mjeseca u slučaju da je državljanin treće zemlje bio izložen posebno iskorištavajućim radnim uvjetima. Navedene izmjene, osim što predstavljaju usklađivanje s Direktivom (EU) 2024/1233, pokazale su se nužnima jer ukazuju na ključne probleme koji proizlaze i iz pritužbi stranih radnika, državljana trećih zemalja, pučkoj pravobraniteljici, osobito u situacijama rada za poslodavca koji ne poštuje prava radnika. Iz pritužbi također proizlazi da veliki broj stranih radnika nema informaciju o statusu i ishodu postupka po podnesenom zahtjevu za izdavanjem dozvole za boravak i rad, prepuštajući u cijelosti postupak poslodavcu i imajući povjerenje u	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.

			poslodavca da je postupak u tijeku, stoga pozdravljamo i dopunu Zakona na način da je poslodavac koji podnosi zahtjev za izdavanjem dozvole za boravak i rad dužan obavještavati državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o ishodu istoga dužan ga je obavijestiti pisanim putem u roku od 3 dana pisanim putem, uz prekršaju odgovornost poslodavca u slučaju neobavještavanja državljanina treće zemlje. U postupku donošenja izmjena i dopuna Zakona o strancima koje su stupile na snagu u ožujku ove godine ukazivali smo i na problematičnost odredbe prema kojoj je poslodavac, ali i državljanin treće zemlje, dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku ugovora o radu ili prestanku postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad, uz prekršajnu odgovornost poslodavca, ali i državljanina treće zemlje. Stoga pozdravljamo i predloženu izmjenu prema kojoj je samo poslodavac dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o postojanju navedenih okolnosti, budući da je poslodavac taj koji je dužan objavit radnika s obveznih osiguranja. S obzirom da smatramo da ima mjesta poboljšanju pojedinih dijelova Prijedloga Zakona, u nastavku ćemo iznijeti mišljenje i prijedloge ispod svake konkretne odredbe Prijedloga Zakona.		
4	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Složenost Zakona o strancima u kombinaciji s EU uredbama i direktivama koje uređuju područje migracija dodatno otežava njegovu provedbu u praksi i povećava rizik od pravne nesigurnosti. S obzirom da je Zakon mijenjan 2020., 2022. (dva puta) te 2025. godine, a imajući u vidu odredbe članka 48. Jedinstvenih metodološko-nomotehničkih pravila za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor (NN 74/2015), prema kojima je potrebno pristupiti donošenju novog propisa ako se više od polovine članaka osnovnog zakona mijenja ili ako se zakon mijenja više puta (u pravilu nakon treće izmjene), predlaže se donošenje novog Zakona o strancima. Podredno se predlaže i podjela postojećeg propisa na dva odvojena zakonska akta, pri čemu bi se posebno izdvojila područja vezana uz rad stranaca.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.
5	VIŠNJA KATALINIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Komentar u ime Saveza samostalnih sindikata Hrvatske Obavještavanje stranog radnika o statusu dozvole Strani radnici trenutno nemaju mogućnost samostalnog uvida u to je li poslodavac pravovremeno podnio	Primljeno na znanje	Člankom 13. Nacrta kojim je mijenjan članak 88. stavkom 20. propisana je obveza poslodavca da obavještava državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva za izdavanje ili produljenje dozvole za boravak i rad, odnosno promjenu

			zahtjev za izdavanje ili produljenje dozvole za boravak i rad. Time se radnika stavlja u izrazito nesiguran položaj jer nema način da sam provjeri svoj pravni status, već je u potpunosti ovisan o informacijama koje mu daje poslodavac. Posljedice takvog sustava mogu biti vrlo ozbiljne. Državljanin treće zemlje može se naći u situaciji nezakonitog boravka u Republici Hrvatskoj, a da toga uopće nije svjestan, jer ga je poslodavac uvjeravao da je zahtjev podnesen na vrijeme. Na taj način odgovornost za eventualni propust poslodavca u praksi snosi isključivo radnik. Jedini način na koji strani radnik danas može provjeriti je li zahtjev uopće podnesen jest osobni odlazak u policijsku upravu. Međutim, ako se pritom utvrdi da poslodavac zahtjev nije podnio, radniku se može uručiti rješenje o obvezi napuštanja države. To znači da sam pokušaj provjere vlastitog statusa može dovesti do trenutnog gubitka prava na boravak i rad. Smatramo da je posebno problematično rješenje prema kojem bi radnik tek 30 dana prije isteka dozvole, do kada zahtjev mora biti podnesen, trebao samostalno provjeravati u MUP-u je li poslodavac podnio zahtjev. U tom trenutku je već prekasno: radnik više nema realnu mogućnost pronaći drugog poslodavca, započeti novi postupak niti pravodobno regulirati svoj status. Takav sustav proizvodi nesigurnost, stres i pravnu neizvjesnost te dovodi do gubitka prava zbog okolnosti na koje radnik nema stvaran utjecaj. Zaključno, smatramo da je nužno osigurati transparentan i siguran mehanizam kojim bi strani radnici imali pravovremen i samostalan uvid u status svog zahtjeva, bez rizika da provjera vlastitih prava rezultira sankcijama. Pravna sigurnost ne može postojati ako je radnik prisiljen birati između neznanja i rizika od gubitka boravka i rada.		korisnika, olakšanu promjenu zanimanja, olakšanu promjenu poslodavca ili dodatni rad, te je također propisana prekršajna odgovornost poslodavca ako ne poštuje navedenu odredbu. Državljanin trećih zemalja mogu se obratiti nadležnim policijskim upravama odnosno policijskim postajama putem telefona, pošte ili e-maila radi provjere statusa zahtjeva. Rok za predaju zahtjeva za produljenje dozvole za boravak i rad je najkasnije 30 dana prije isteka roka, te ne postoji zapreka da poslodavac, pa i sami državljani treće zemlje, podnese zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad i ranije. Odredbom članka 29. kojim se mijenja članak 103.d propisano je da državljani treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može nakon 6 mjeseci olakšano promijeniti poslodavca, čime je osiguran dodatni zakonski okvir zaštite državljanina treće zemlje, koji nije zadovoljan poslodavcem osobito u situacijama kada nije siguran hoće li poslodavac nastaviti suradnju s njime ili ne. Po pitanju obavještanja stranih radnika o statusu naprijed navedenih zahtjeva radit će se na daljnjem tehničkom rješenju.
6	HRVATSKA UDRUGA TURIZMA	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Uvodno želimo istaknuti prijedlog koji nije obuhvaćen predmetnim Nacrtom izmjena i dopuna, ali je bitan iz perspektive poslodavaca u turizmu kako bi procesi reguliranja boravka stranih radnika bili regulirani sukladno realnim uvjetima poslovanja i stanju na tržištu rada. Prekršaji iz radnih odnosa - članak 93. stavak 1. točka 4. i članak 99. stavak 1 točka 6. - predlažemo brisanje u dijelu koji se odnosi na prekršajnepravne sankcije. Obrazloženje: Prema navedenim odredbama policijska uprava može odbiti izdavanje DBR ako je pravnoj osobi (poslodavcu) pravomoćno izrečena prekršajnepravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa,	Nije prihvaćen	Nedvojbeno je da je sud utvrdio prekršajno pravnu odgovornost poslodavca i to je činjenica koja je relevantna kod utvrđivanja urednog poslovanja poslodavca. Važećim Zakonom stupanje na snagu predmetne odredbe bilo je prolongirano do 01.01.2026. godine.

			odnosno pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu. Također, Hrvatski zavod za zapošljavanje neće dati pozitivno mišljenje za izdavanje DBR ako je poslodavcu pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa, odnosno pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu. S obzirom na veliki broj zakonom propisanih teških prekršaja iz radnih odnosa i zaštite na radu, koji mogu biti i na razini administrativnih pogrešaka te je isto izrazito teško kontrolirati u svim situacijama poglavito kod poslodavaca s velikim brojem organizacijskih jedinica i radnika, smatramo da su posljedice u ograničavanju zapošljavanja potrebnih radnika u nesrazmjeru s navedenim prekršajima te iste predlažemo brisati.		
7	UDRUGA PODUZETNIKA U HOTELIJERSTVU HRVATSKE	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Uvodno želimo istaknuti prijedlog koji nije obuhvaćen predmetnim Nacrtom izmjena i dopuna, ali je bitan iz perspektive poslodavaca u turizmu kako bi procesi reguliranja boravka stranih radnika bili regulirani sukladno realnim uvjetima poslovanja i stanju na tržištu rada. Prekršaji iz radnih odnosa - članak 93. stavak 1. točka 4. i članak 99. stavak 1 točka 6. - predlažemo brisanje u dijelu koji se odnosi na prekršajnopravne sankcije. Obrazloženje: Prema navedenim odredbama policijska uprava može odbiti izdavanje DBR ako je pravnoj osobi (poslodavcu) pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa, odnosno pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu. Također, Hrvatski zavod za zapošljavanje neće dati pozitivno mišljenje za izdavanje DBR ako je poslodavcu pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa, odnosno pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu. S obzirom na veliki broj zakonom propisanih teških prekršaja iz radnih odnosa i zaštite na radu, koji mogu biti i na razini administrativnih pogrešaka te je isto izrazito teško kontrolirati u svim situacijama poglavito kod poslodavaca s velikim brojem organizacijskih jedinica i radnika, smatramo da su posljedice u ograničavanju zapošljavanja potrebnih radnika u nesrazmjeru s navedenim prekršajima te iste predlažemo brisati.	Nije prihvaćen	Nedvojbeno je da je sud utvrdio prekršajno pravnu odgovornost poslodavca i to je činjenica koja je relevantna kod utvrđivanja urednog poslovanja poslodavca. Važećim Zakonom stupanje na snagu predmetne odredbe bilo je prolongirano do 01.01.2026. godine.
8	VESNA PAVIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA	Poštovani, obraćam vam se kao državljanica	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o

		O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Republike Hrvatske kako bih izrazila svoju zabrinutost zbog prijedloga kojim se briše stavak 5. članka 151. važećeg Zakona o strancima (u prijedlogu zakona – članak 40.). Spomenuti stavak, koji je već ranije usvojen u Hrvatskom saboru, omogućuje uračunavanje razdoblja provedenog pod privremenom zaštitom u uvjet za stjecanje dugotrajnog boravka. Smatram da je riječ o odredbi koja ima važnu ulogu u osiguravanju pravne predvidljivosti za osobe pod zaštitom. S obzirom na to da osobe pod privremenom zaštitom zakonito borave u Republici Hrvatskoj, držim da bi bilo opravdano zadržati mogućnost da se njihovo vrijeme provedeno pod zaštitom i dalje priznaje kao dio roka potrebnog za dugotrajni boravak (dugotrajni boravak). Mnogi od njih aktivno sudjeluju u društvenom i gospodarskom životu Hrvatske te doprinose zajednici u kojoj žive. Uklanjanje navedene odredbe bez prijelaznog rješenja moglo bi kod velikog broja osoba pod privremenom zaštitom izazvati dodatnu neizvjesnost, osobito kod onih koji su ovdje već izgradili svakodnevicu i dugoročne planove. Stoga ljubazno molim da se ovaj prijedlog još jednom preispita te da se zadrže prava koja su tim osobama već prethodno osigurana.	statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja

					poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
9	PROJEKT GRAĐANSKIH PRAVA SISAK	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	PGP Sisak uočio je u dugogodišnjoj praksi da određeni broj državljana trećih zemalja koji veći dio života žive u Republici Hrvatskoj i nastavljaju i dalje tu živjeti, te imaju i reguliran privremeni boravak iz humanitarnih razloga 10 i više godina (neki i s prekidima), ali zbog neispunjavanja zakonskih uvjeta (zdravstveno osiguranje i sredstva za uzdržavanje) ne mogu regulirati stalni ili dugotrajni boravak. Isto tako, ističemo kako Ministarstvo unutarnjih poslova /u nastavku MUP/, učestalo samoinicijativno vrši preimenovanje zahtjeva stranaka i samim time direktno krši odredbu čl. 7 Zakona o općem upravnom postupku /načelo pomoći stranci/. Primjer: zahtjev za stalni, preimenuje se u zahtjev za dugotrajno boravište što je nepovoljnije za samu stranku.	Nije prihvaćen	ODBIJEN Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (Narodne novine, broj: 40/25) koji je stupio na snagu 15.03.2025. godine omogućeno je odobrenje stalnog boravka državljanima trećih zemalja koji su veći dio života živjeli i nastavljaju živjeti u Republici Hrvatskoj, a imali su najmanje pet godina odobren privremeni boravak iz humanitarnih razloga (članak 156. stavak 1. točka 9. Zakona). Navedenoj kategoriji osoba odobrit će se stalni boravak ako imaju valjanu stranu putnu ispravu (ne traži se dokaz o zdravstvenom osiguranju ili sredstvima za uzdržavanje, članak 157. stavak 2. Zakona). Državljanin treće zemlje na zahtjevu (Obrazac 1a) naznačuje traži li odobrenje stalnog ili dugotrajnog boravka, te ovo Ministarstvo rješava zahtjev temeljem članka 156. ili članka 150. Zakona o strancima. U praksi se može dogoditi da stranka koja ima npr. 5 godina odobrene dozvole za boravak i rad i koja bi trebala naznačiti da se radi o zahtjevu za dugotrajni boravak (koji se rješava temeljem članka 150. Zakona) na Obrascu naznači da traži odobrenje stalnog boravka (koji se rješava temeljem članka 156. Zakona). Imajući u vidu načelo učinkovitosti i ekonomičnosti, kao i načelo pomoći stranci kako je propisano Zakonom o općem upravnom postupku, službena osoba brinut će se da neznanje odnosno neukost stranke ne budu na štetu prava koja mu po zakonu pripadaju, te stoga neće odbiti takav zahtjev jer

					stranka ne ispunjava uvjete za odobrenje stalnog boravka, već će ga riješiti kao zahtjev za dugotrajno boravište temeljem članka 150. Zakona o strancima.
10	EMILIJA IVETIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	KOMENTAR UDRUGE HRVATSKIH CESTOVNIH PRIJEVOZNIKA Cestovni prijevoz robe i putnika u Hrvatskoj i EU već godinama se suočava s kroničnim nedostatkom profesionalnih vozača. Europska unija kroz Direktivu (EU) 2024/1233 naglašava da je svrha „jedinstvene dozvole“ i jedinstvenog postupka pojednostavniti, ubrzati i učiniti transparentnijim postupke odobravanja boravka i rada za državljane trećih zemalja, kako bi se olakšalo zakonito zapošljavanje tamo gdje postoji manjak radne snage. Rad radnika zaposlenih u cestovnom prijevozu uz Zakon o radu kao opći propis uređuje i poseban propis - Zakon o radnom vremenu, obveznim odmorima mobilnih radnika i uređajima za bilježenje u cestovnom prijevozu, što dodatno govori o specifičnosti rada koji obavljaju tih radnici. Polazeći od navedenog, Udruga pozdravlja namjeru usklađivanja Zakona o strancima s novim EU paketom, ali smatra da pojedina predložena rješenja u Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima (u daljnjem tekstu: Nacrt) nisu razmjerna ciljevima, te će otežati i usporiti zapošljavanje stranih vozača, dodatno administrativno i financijski opteretiti hrvatske cestovne prijevoznike i pogoršati već postojeći problem nedostatka vozača. Udruga se ne protivi legitimnim ciljevima zakonodavca - zaštititi radnika, sprječavanju zlouporaba i integraciji stranaca. Međutim: - cestovni prijevoz je sektor kroničnog manjka radne snage - u takvim uvjetima dodatno usporavanje procedura, povećanje troškova i formalna ograničenja (jezik, smještaj, rokovi) ne vode integraciji, nego odbijanju radne snage i gubitku konkurentnosti hrvatskih prijevoznika u odnosu na prijevoznike iz drugih država članica. - niz rješenja iz Nacrta ide izvan nužnog minimuma koji zahtijevaju EU propisi te se može urediti fleksibilnije, posebno za deficitarna zanimanja poput profesionalnih vozača. Stoga predlažemo: - kraće i diferencirane rokove postupanja za deficitarna zanimanja, - fleksibilniji i odgođeni režim jezičnog ispita za vozače, - realistične i sektorski prilagođene standarde smještaja.	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok do 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana. Mišljenja smo da je temeljno poznavanje hrvatskog jezika na razini A1.1. potrebno svim stranim radnicima u RH radi njihove uspješne integracije. Valja napomenuti kako je obveza polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika propisana nakon godinu dana boravka u RH. Navedeno znači da se ispit znanja može polagati i ranije. Uz navedeno, predloženo je u završnoj odredbi Nacrta prijedloga zakona da se obveza polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika i

			ROK OD 90 DANA (+30) ZA ODLUČIVANJE O DOZVOLI Nacrt uvodi rok od 90 dana za odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad po čl. 97., s mogućnošću dodatnog produljenja za 30 dana, pri čemu to razdoblje uključuje i test tržišta rada (čl. 91 st. 8. i 9. Nacrta). Za cestovne prijevoznike to znači realno vrijeme čekanja na vozača od 3 do 4 mjeseca u uvjetima u kojima već postoji kronični manjak i u kojima se narudžbe, ugovori i sezona planiraju u kraćim ciklusima te rizik da će se prijevoznici radije odlučiti za preseljenje poslovanja u države s bržim procedurama, a potencijalni radnici će odustajati od rada u Hrvatskoj. Direktiva (EU) 2024/1233 dopušta rok do četiri mjeseca, ali istodobno naglašava da države članice trebaju osigurati učinkovite, brze i transparentne postupke, ne poticati maksimalne rokove kao pravilo. Stav Udruge jest da je rok od 90 dana (+30) predug, osobito za zanimanja koja su jasno identificirana kao deficitarna. U praksi cestovnog prijevoza, takav rok paralizira planiranje i opterećuje poslovanje, pogotovo za mala i srednja poduzeća. Predlažemo uvođenje kraćeg roka za deficitarna zanimanja; primjenu mehanizma „šutnje administracije“ u slučaju da tijelo ne odluči u roku (npr. za deficitarna zanimanja i uredne zahtjeve); uvođenje obveze MUP-a i HZZ-a da za deficitarna zanimanja koriste skraćeni, digitalizirani postupak (prioritetna obrada, standardizirani obrasci, unaprijed verificirani poslodavci). OBVEZAN ISPIT HRVATSKOG JEZIKA (A1.1) NAKON 1 GODINE, TROŠAK NA TERET POSLODAVCA Nacrt u čl. 92. A uvodi obvezu polaganja jezika A1.1 za stranog radnika s dozvolom po čl. 97. nakon 1 godine boravka, obvezu da trošak ispita snosi poslodavac te vezu između položenog ispita i produljenja dozvole (izmjena čl. 93 povlači odbijanje zahtjeva ako nema dokaza). Za cestovne prijevoznike to je problematično iz više razloga: - specifičnost zanimanja vozača: profesionalni vozač međunarodnog prometa veliki dio vremena provodi izvan RH, u kabini vozila ili na odmorima u tranzitnim državama; u praksi često radi u multijezičnom okruženju, gdje je ključan radni jezik engleski / njemački ili jezik naručitelja, a ne hrvatski, a sama organizacija pohađanja tečaja i ispita za radnike koji su stalno „na cesti“ logistički je iznimno složena - financijski teret: obveza da poslodavac plaća ispit za sve vozače, bez obzira hoće li radnik ostati kod istog poslodavca, predstavlja značajan dodatni trošak koji smanjuje	latiničnog pisma primjenjuje nakon godinu dana od dana stupanja na snagu izmjena i dopuna Zakona. Stoga smo mišljenja da je ostavljeno dovoljno vremena za prilagodbu. Dodatno, napominjemo kako će se organizacija polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika prilagoditi radnom vremenu radnika. Činjenica je da državljanin treće zemlje dolazi na rad u RH zbog potrebe domaćeg poslodavca, pa smo mišljenja da bi isti trebao i snositi troškove polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika. Kako bi osigurali uspješnu integraciju stranim radnicima koji namjeravaju ostati u RH duže vremena, obveza poznavanja hrvatskog jezika propisana je upravo za tu kategoriju stranih radnika nakon godinu dana njihova boravka u RH. Direktiva 2024/1233 u članku 12. (ne 14.) propisuje da se s radnicima iz trećih zemalja kako su navedeni u članku 3. stavku 1. točkama (b) i (c) te Direktive postupna na jednak način kao i s državljanima države članice u kojoj borave barem u pogledu, između ostalog, obrazovanja i strukovnog osposobljavanja. Stavkom 2. točkom iv toga članka propisana je iznimka da države članice mogu ograničiti jednako postupanje propisivanjem posebnih uvjeta (uključujući poznavanje jezika) za pristup sveučilišnom i postsekundarnom obrazovanju i osposobljavanju te strukovnom obrazovanju i osposobljavanju koje nije izravno povezano s određenom aktivnosti u okviru zaposlenja. Direktiva ne zadire u pravo država članica da propisuju integracijske mjere za državljane trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad. Mišljenja smo da je temeljno poznavanje hrvatskog jezika na razini A1.1. potrebno svim stranim radnicima u RH radi njihove uspješne integracije. Činjenica je da državljanin treće zemlje dolazi na rad u RH zbog potrebe domaćeg

			konkurentnost hrvatskih prijevoznika. - rizik odbijanja produljenja dozvole zbog proceduralnog razloga: veza između položenog ispita i odobrenja dozvole može dovesti do situacije da se vozaču koji uredno radi, plaća poreze i doprinose, dozvola ne produži samo zato što zbog smjena i ruta nije stigao položiti ispit u predviđenom roku. Stav Udruge jest da podržavamo poticanje učenja hrvatskog jezika, ali smatramo da sada predloženo rješenje nije razmjerno ni prilagođeno stvarnosti cestovnog prijevoza. Uvođenje jezika kao stroge formalne pretpostavke za produljenje dozvole, s rokom već nakon jedne godine, uz obveznu financijsku obvezu poslodavca, predstavlja prekomjerno opterećenje. Propisivanje uvjeta poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma u postupku izdavanja odnosno produljenja dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja opravdava se pretpostavkom da će to biti dodatni poticaj za njihovu daljnju integraciju u hrvatsko društvo. Međutim, činjenica je da mnogi strani radnici ne dolaze raditi u Hrvatsku s namjerom ostanka i integracije, već isključivo u svrhu zaposlenja, dok svoj život namjeravaju nastaviti u matičnoj ili nekoj drugoj zemlji. Stoga smo mišljenja da je potrebno drugačije razraditi ovu obvezu imajući na umu da je svakako za određene profesije poznavanje jezika apsolutni preduvjet za rad. Direktiva 2024/1233 samo na jednom mjestu i u točno određenom kontekstu govori o poznavanju jezika, i to u čl. 14. st. 2. t. iv navodi da države članice mogu ograničiti jednako postupanje utvrđivanjem posebnih preduvjeta uključujući poznavanje jezika i plaćanje školarina, u skladu s nacionalnim pravom, u pogledu pristupa sveučilišnom i postsekundarnom obrazovanju i osposobljavanju te strukovnom obrazovanju i osposobljavanju koje nije izravno povezano s određenom aktivnosti u okviru zaposlenja. Dakle, Direktiva govori isključivo o pristupu obrazovanju i osposobljavanju. Predlažemo da se za zanimanje vozač uvese posebna iznimka ili odgoda, primjerice da jezik nije uvjet za produljenje dozvole, nego za eventualno stjecanje stalnog boravka ili duljeg boravka (npr. nakon 5 godina), ili da se obveza primjenjuje tek nakon duljeg razdoblja (3–5 godina) neprekidnog boravka i rada u RH. Ako se jezični uvjet zadrži treba omogućiti da radnik sam bira hoće li snositi trošak ispita, uz mogućnost da poslodavac dobrovoljno doprinese; predvidjeti fleksibilne oblike polaganja (online, u večernjim satima, vikendom) uz potporu države; jasno propisati prijelazno razdoblje za postojeće radnike (npr. 3 godine). Predlažemo i da se precizira da se	poslodavca, pa smo mišljenja da bi isti trebao i snositi troškove polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika. Napominjemo kako će se organizacija polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika prilagoditi radnom vremenu radnika te će se osigurati fleksibilan način provođenja ispita. Valja napomenuti kako je obveza polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika propisana nakon godinu dana boravka u RH. Navedeno znači da se ispit znanja može polagati i ranije. Uz navedeno, predloženo je u završnoj odredbi Nacrta prijedloga zakona da se obveza polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika i latiničnog pisma primjenjuje nakon godinu dana od dana stupanja na snagu izmjena i dopuna Zakona. Stoga smo mišljenja da je ostavljeno dovoljno vremena za prilagodbu. Važećim Zakonom o strancima izričito se propisuje da smještaj mora biti primjeren ako ga osigurava poslodavac ili je on posrednik u osiguravanju smještaja državljaninu treće zemlje, dok se pravilnikom propisuju tehnički uvjeti primjerenog smještaja. Ne postoji zapreka da državljanin treće zemlje sam sebi osigura smještaj, u kojem slučaju će se primjenjivati ograničenja propisana člankom 178. stavkom 7. Zakona o strancima. Također, člankom 178. Zakona o strancima propisano je da svi državljani trećih zemalja koji imaju odobren privremeni boravak (privremeni boravak u svrhu rada izdaje se kao dozvola za boravak i rad) moraju imati prijavljeno boravište u roku od 3 dana od dolaska u Republiku Hrvatsku ili promjene boravišta. Zakonom o strancima neće se propisivati posebni uvjeti smještaja dok je vozač u međunarodnom prijevozu (smještaj u kabini...). Unutar važenja dozvole za boravak i rad moguća je dopuštena nezaposlenost, što znači da je državljaninu treće zemlje prestao radni odnos kod određenog poslodavca i objavljen je s

			dozvola neće automatski odbiti zbog nepostojanja položenog ispita, već da tijelo može odrediti dodatni rok za polaganje prije odbijanja uzimajući u obzir specifične okolnosti (rad na međunarodnim rutama, bolesti, dokazani pokušaji polaganja). PRIMJEREN SMJEŠTAJ I OBVEZE POSLODAVCA Nacrt proširuje regulaciju „primjerenog smještaja“ (čl. 103.f) i na produženje dozvola, te povećava rok za obavještanje MUP-a o promjeni smještaja s 8 na 15 dana. Za cestovne prijevoznike specifičan je problem u tome da profesionalni vozači veći dio vremena ne borave u klasičnom smještaju, već spavaju u kabinama vozila ili na odmorima, u skladu s EU pravilima o vremenima vožnje i odmora. EU istodobno bilježi kritičan nedostatak sigurnih i uređenih parkirališta za profesionalne vozače. Stoga nije jasno kako će se u praksi tumačiti „primjeren smještaj“ za radnike koji su fizički u Hrvatskoj 10 - 15 dana mjesečno, a ostalo vrijeme provode na međunarodnim rutama. Stav Udruga jest da podržavamo ideju da radnici ne smiju biti smješteni u nehumanim uvjetima, ali tražimo realnu, sektorski prilagođenu definiciju smještaja za vozače. Stoga predlažemo da se u čl. 103.f jasno propiše da se obveza osiguranja i dokazivanja „primjerenog smještaja“ odnosi na razdoblje kada je radnik stvarno u RH, a ne na vrijeme kad je u međunarodnom prijevozu; propisivanje posebnog režim za profesionalne vozače, koji može uključivati smještaj u kabini vozila na uređenim parkiralištima tijekom radnih tura i minimalni standard smještaja za dane odmora u Hrvatskoj. U podzakonskim aktima (trenutno je na javnom savjetovanju prijedlog Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj) nužno je precizno definirati što se smatra primjerenim smještajem baš za vozače, uvažavajući činjenicu da je EU već identificirala kritičan manjak sigurnih parkirališta i da dio problema leži izvan utjecaja poslodavaca. Dakle, nužno je urediti pitanje smještaja vozača posebnom, specifičnom odredbom uzimajući u obzir specifičnost posla i način obavljanja istoga. DOPUŠTENA NEZAPOSLENOST Pozdravljamo institut dopuštene nezaposlenosti i zaštite radnika u slučaju iskorištavanja. Međutim predlažemo da se jasno naznači da se razdoblja nezaposlenosti ne uračunavaju u kvote i ograničenja poslodavca iz čl. 100.a, kako poslodavci ne bi bili kažnjeni zbog okolnosti na koje nemaju utjecaj. POZITIVNO MIŠLJENJE HZZ - A	obveznih osiguranja. Slijedom navedenoga, državljanin treće zemlje više se ne vodi kao zaposlenik određenog poslodavca, pa samim time ne uračunava se u kvote ni u članak 100.a Zakona. HZZ će izdati negativno mišljenje ako poslodavac registriranu djelatnost ne obavlja aktivno na području RH. Naime, neki poslodavci rade prikriveno ustupanje u druge države članice EU, jer djelatnost za koju su registrirani uopće ne obavljaju u RH. Bitno je da u trenutku podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad poslodavac dokaže da aktivno obavlja registriranu djelatnost u RH, neovisno o tome kada je započeo s obavljanjem iste.

			Predlaže se izmjena čl. 99. Zakona kojim su propisani uvjeti za izdavanje pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje za izdavanje dozvola za boravak i rad, te je između ostalog definiran uvjet prema kojem poslodavac mora aktivno obavljati registriranu djelatnost u RH koja mora biti povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad. Predlažemo dodatno tumačenje izraza „aktivno obavljanje registrirane djelatnosti“, jer je moguća situacija u kojoj neki poslodavac tek započinje obavljati neku od svojih registriranih djelatnosti (a prema pozitivnim zakonskim odredbama nema ograničenja prilikom registriranja djelatnosti).		
11.	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Članica koja se bavi ugostiteljskom djelatnošću predlaže da se u članku 97. stavku 4. Zakona o strancima propiše mogućnost dokazivanja kompetencija za rad davanjem izjave poslodavca kojom potvrđuje da je proveo "testiranje" radnika i da izjavljuje da je radnik osposobljen za to radno mjesto, bez obzira što nema obrazovanje ni dokaz o prethodnom iskustvu.	Nije prihvaćen	Dokazivanje kompetencija u deficitarnim zanimanjima nije predmet uređenja ovih izmjena i dopuna Zakona. Međutim, valja istaknuti kako se izjava poslodavca da strani radnik posjeduje odgovarajuće kompetencije ne može smatrati relevantnim dokazom, obzirom da je praksa pokazala kako strani radnici u deficitarnim zanimanjima ne raspolažu odgovarajućim znanjima i vještinama što je dovelo do otkazivanja radnog odnosa, a poslodavac je ostao bez potrebne radne snage. Stoga je prilaganje dokaza o radnom iskustvu odnosno o završenom obrazovanju mehanizam provjere za deficitarna zanimanja koji prije svega ide u korist poslodavcima.
12.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Ističemo potrebu uključivanja Hrvatske obrtničke komore u rad Povjerenstva za vrednovanje znanja, vještina i kompetencija stečenih radnim iskustvom za izdavanje »plave karte EU-a« te predlažemo da se povjerenstvo sastoji od četiri člana, pri čemu bi četvrtog člana ministar imenovao na prijedlog Hrvatske obrtničke komore. Znanja, vještine i kompetencije stečene radnim iskustvom, te kompetencije koje su jednako vrijedne znanju, vještinama i kompetencijama na razini visokog obrazovanja se na jednak način i bez diskriminacije obavljaju u pravnom obliku obrta. Također, jasan i razvidan kontinuirani rast broja obrta u Republici Hrvatskoj i to naročito u kontekstu visokokvalificiranih djelatnosti koje predstavljaju izuzetno poželjan oblik poslovanja. Obzirom na sve navedeno, te na dosadašnji kvalitetan doprinos, Hrvatska obrtnička komora bi trebala biti sastavni dio rada ovog Povjerenstva.	Nije prihvaćen	Odredba o Povjerenstvu za vrednovanje znanja, vještina i kompetencija stečenih radnim iskustvom za izdavanje »plave karte EU-a« nije predmet uređenja ovih izmjena i dopuna Zakona.
13.	ANASTASIJA MASLOVA	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA	Poštovanje, Hrvatska je jedna od prvih zemalja	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o

		O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	koja je uz pomoć prihvatila Ukrajinke koji su pobjegli od agresije. Mnogi Ukrajinci su ovdje pronašli posao, plaćaju poreze, uče jezik i integriraju se u hrvatsko društvo koliko je to moguće. Djeca su uključena u razne klubove, uče u školama i vrtićima. Također, mnogi ljudi su otvorili vlastite tvrtke u raznim područjima, što pruža priliku za razvoj ne samo tim ljudima, već i Hrvatskoj. Bilo bi ispravno ostaviti točku 5, članak 151, jer bi mnogi Ukrajinci željeli ostati u Hrvatskoj živjeti, plaćati poreze i urediti svoj život. Hvala, s poštovanjem Anastasija		statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja

					poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
14	KATERYNA STARZHYNSKA	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Smatram da bi zadržavanje točke 5. članka 151. bila jasna poruka da Hrvatska ostaje predana principama zaštite, stabilnosti i integracije. To bi olakšalo dugoročno planiranje ljudi koji već pripadnose hrvatskom društvu i gospodarstvu. Time Hrvatska dobiva motivirane stanovnike, stabilnu radnu snagu	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim

					pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
15	ARIANA NIKOLIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Radnici iz 3. zemalja moraju biti obavezno cijepljeni protiv zaraznih bolesti kao i građani RH, koji se cijepi prema programu cijepljenja. Detalje dogovoriti s HZJZ. Općenito, više voditi računa o zdravlju i sigurnosti građana RH.	Nije prihvaćen	ODBIJEN Navedeno nije pitanje izmjena Zakona o strancima već podzakonskih akata, te u tom smislu obavještavam da se Prijedlogom pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, u cilju zaštite javnog zdravlja, propisuje obveza državljaninu treće zemlje iz viznog režima da uz zahtjev za odobrenje prvog privremenog boravka (sve svrhe, ne samo dozvole za boravak i rad) priloži i Potvrdu o zdravstvenom stanju i cijeplnom statusu (novi dvojezični Obrazac 18a), koji ne smije biti stariji od 90 dana. Uz zahtjev za produljenje privremenog boravka, državljanin treće zemlje iz viznog režima obavezan je priložiti i dokaz o obavljenom zdravstvenom pregledu pri županijskim zavodima za javno zdravstvo prema mjestu boravka i/ili Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo, ako boravi u Republici Hrvatskoj kraće od tri godine.

16	ARIANA NIKOLIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Radnici iz 3. zemalja trebaju dostaviti potvrdu o nekažnjavanju iz matične zemlje i/ili potvrdu da se protiv njih ne vodi kazneni postupak. Ako nemaju/ne dostave, poslodavac solidarno odgovara za štetu koju napravi takav radnik. Ako takav radnik bude osuđen na kaznu zatvora, poslodavac snosi bar 50% troškova .	Primljeno na znanje	Člankom 59. stavkom 1. točkom 5. važećeg Zakona o strancima propisano je da će se prvi privremeni boravak odobriti državljaninu treće zemlje, ako između ostalog, uz zahtjev priloži dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku.
17	ARIANA NIKOLIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Radnici iz 3. zemalja trebaju dostaviti potvrdu o nekažnjavanju iz matične zemlje i/ili potvrdu da se protiv njih ne vodi kazneni postupak. Ako nemaju/ne dostave, poslodavac solidarno odgovara za štetu koju napravi takav radnik. Ako takav radnik bude osuđen na kaznu zatvora, poslodavac snosi bar 50% troškova .	Primljeno na znanje	Člankom 59. stavkom 1. točkom 5. važećeg Zakona o strancima propisano je da će se prvi privremeni boravak odobriti državljaninu treće zemlje, ako između ostalog, uz zahtjev priloži dokaz da nije pravomoćno osuđen za kaznena djela iz matične države ili države u kojoj je boravio duže od godine dana neposredno prije dolaska u Republiku Hrvatsku.
18	MARIJA BAROVIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Poštovani, Republika Hrvatska kontinuirano pokazuje solidarnost prema Ukrajini kroz različite oblike potpore, posebno prema osobama koje su u našoj zemlji pronašle privremenu sigurnost. Ukrajinski državljani koji borave u RH aktivno sudjeluju u društvenom i gospodarskom životu – zaposleni su, njihova djeca redovito sudjeluju u obrazovnom sustavu, a mnogi od njih razvijaju i vlastite poslovne projekte. Za brojne obitelji Hrvatska je postala mjesto u kojem mogu nastaviti graditi svoj život. U tom smislu smatram da je opravdano zadržati postojeće odredbe te da brisanje članka 151. stavka 5. ne bi bilo u skladu s dosadašnjim naporima i rezultatima integracije. S poštovanjem,	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom

					pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
19	DRAGANA ZELENKOVIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Predlažemo žurno rješavanje problema dugotrajnih postupaka produženja dozvola za boravak i rad, jer se u pojedinim policijskim upravama čeka 4–5 mjeseci. Takva kašnjenja stvaraju ozbiljne probleme poslodavcima i radnicima. Iako stranac smije raditi dok je postupak u tijeku, u praksi nastaju brojne prepreke: 1. Nemogućnost putovanja u matičnu državu Stranci koji su u viznom režimu ne mogu napustiti Hrvatsku, jer bi im povratak bio onemogućen. To dovodi do situacija da ljudi mjesecima ne mogu posjetiti obitelj. 2. Nemogućnost registracije vozila Bez važeće dozvole boravka i rada, stranci ne mogu registrirati automobil, što otežava svakodnevni život i obavljanje posla.	Primljeno na znanje	U odnosu na prijedlog ubrzanja procesa izdavanja dozvola za boravak i rad državljanima trećih zemalja, primjedba je primljena na znanje. Povećanje broja zahtjeva za dozvole za boravak i rad te za izdavanje viza, u jednom broju slučajeva uzrokuje dulje rokove izdavanja dozvola za boravak i rad. To je osobito vidljivo u situacijama kada je riječ o nepotpunoj dokumentaciji ili onoj koja nije podnijeta na vrijeme. Ministarstvo unutarnjih poslova kontinuirano poduzima mjere kako bi se postupci po zahtjevima za dozvole za boravak i rad proveli u što je moguće kraćim rokovima. Mjere koje se poduzimaju su, između ostalog, dodatno opremanje policijskih uprava

			3. Problemi s bankama Banke ne prihvaćaju potvrdu o podnesenom zahtjevu. Stranci ne mogu otvoriti račun, produžiti kartice, koristiti kreditne proizvode ili uredno raspolagati svojim sredstvima. 4. Problemi s mobilnim operaterima i drugim pružateljima usluga Stranci ne mogu produžiti mobilne ugovore, internet usluge ili pretplate jer operateri traže važeći dokument, ne potvrdu o predanom zahtjevu. 5. Otežano svakodnevno funkcioniranje Bez važeće dozvole postaju im onemogućene mnoge osnovne radnje – od podizanja preporučenih pošiljki do sklapanja ugovora.		odnosno policijskih postaja informatičkom opremom, dodatno jačanje ljudskih kapaciteta u policijskim upravama odnosno policijskim postajama, kao i u sjedištu Ministarstva te reorganizacija poslovnih procesa kako bi oni bili učinkovitiji. U cilju administrativnog rasterećenja svih dionika izdavanja dozvola za boravak i rad (poslodavaca, stranih radnika i službenika policijskih uprava odnosno policijskih postaja) ovim izmjenama i dopunama predviđa se olakšana promjena zanimanja kod istog poslodavca u svim zanimanjima (sada samo deficitarnim), olakšana promjena poslodavca u svim zanimanjima (a ne samo istom), te omogućavanje izdavanja sezonskih dozvola za boravak i rad s rokom važenja do 3 godine. Zakonom o strancima propisan je rok za podnošenje zahtjeva za produljenje dozvole za boravak i rad ako se radi o istom poslodavcu, istom stranom radniku i istom zanimanju (najkasnije 30 dana prije isteka roka važenja), što znači da se zahtjev može podnijeti i ranije (npr. 3. mjeseca prije isteka roka važeće dozvole za boravak i rad). Državljeni trećih zemalja koji su u viznom režimu mogu izaći iz Republike Hrvatske, ali će biti dužni ishoditi dugotrajnu vizu D u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon odobrenja dozvole za boravak i rad.
20	DRAGANA ZELENKOVIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Predlažem da se uvjet minimalnog godišnjeg prihoda od 100.000 € prilagodi realnim mogućnostima poslodavaca, jer trenutni iznos isključuje veliki broj malih i sezonskih poduzeća (frizerski i kozmetički saloni, mali kafići, restorani, obiteljske trgovine, manji lokalni auto-servisi, kiosci, pekare, servisi za čišćenje i dr.). 1. Diferencirati pragove prema djelatnosti (NKD): – Male i niskoprofitne djelatnosti: 20.000–40.000 € – Srednje profitne djelatnosti: 40.000–70.000 € – Visokoprofitne djelatnosti: 70.000–100.000 € 2. Uvesti prag prema broju zaposlenih:	Nije prihvaćen	ODBIJEN Mišljenja smo da je priljev po transakcijskom računu u posljednjih 12 mjeseci prihvatljiv za sve kategorije poslodavaca i predstavlja minimalan uvjet koji poslodavac treba ispunjavati za zapošljavanje stranih radnika. Dodatno, ukoliko poslodavac nije u mogućnosti osigurati priljev sredstava tijekom godine ili tijekom sezone u navedenom iznosu, postavlja se pitanje opravdanosti zapošljavanja stranih radnika. Također naglašavamo da je podatak o priljevu po

			– 0–2 zaposlenika: 10.000–40.000 € – 3–5 zaposlenika: 50.000–80.000 € – 6+ zaposlenih: 80.000–100.000 € 3. Alternativa – prihod po zaposleniku: Minimalni prihod = 10.000 € × broj zaposlenih. 4. Poseban režim za sezone: Prag se računa prema broju mjeseci poslovanja i smanjuje za 50 % kod sezonskih djelatnosti. 5. Prijelazno razdoblje za nove firme: godina – bez praga; 2. godina – 50 %; 3. godina – puni iznos po modelu. Nova firma bez radnika nemože ostvariti 100.000€, U nekim djelatnostima, posebno građevini, izuzetno je teško pronaći radnike iz EU, što nove firme čini praktički „pokopanima“ već na startu jer ne mogu ispuniti visoke pragove bez radne snage. Predlaže se posebna regulacija ili izuzeće za deficit zanimanja u prvim godinama poslovanja. Ove mjere omogućile bi realnu primjenu zakona, zaštitu malih poslodavaca i osiguravanje radne snage u sektorima gdje je nužna. 6. Hitna usklađenost HZZ-a i Porezne uprave: Poslodavci redovito dobivaju negativne odluke iako ispunjavaju uvjete, jer Porezna dostavlja dokumente s pogrešnim podacima („0 prometa“). Time se gubi i do 2 mjeseca na ponavljanje postupka, a poslodavci moraju plaćati bankovne izvode da bi dokazali stvarne prihode. Molimo hitno usklađivanje sustava kako bi se izbjegle pogreške koje ozbiljno blokiraju poslovanje.		transakcijskom računu u nadležnosti Ministarstva financija – Porezne uprave te je stoga izričito propisano da dokaz o ispunjavanju uvjeta priljeva sredstva na račun dostavlja navedeno tijelo.
21	ANTE FRANIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Izmjena Članaka 103.a u produljenu roka nezaposlenosti neće ispuniti svrhu ako zakonodavac u tekstu ostavi uvjet "unutar roka važenja te dozvole za boravak i rad" Primjer, što je s strancem kojem dozvola istječe za 10 dana. ostane bez zaposlenja, a on unutar roka važenja dozvole može imati nezaposlenost 90dana. Ako zakonodavac ostavi "unutar roka važenja dozvole" tada stranac nema pravo na 90 dana nezaposlenosti kad mu dozvola istječe npr. za 10 dana. Također, u praksi su nerijetki slučajevi da poslodavac u zakonskom roku od 30 dana prije isteka važenja dozvole za boravak i rad zatraži produljenje radne dozvole, te stranac produljenje dobije mjesec, dva nakon isteka dozvole zbog nemogućnosti MUPa da izda dozvolu, referenti su pretrpani poslom. Što će se dogoditi ako taj stranac postane nezaposlen nakon isteka dozvole, a u tijeku postupka produljenja? Stoga je nužno da zakonodavac	Nije prihvaćen	Dopušteno razdoblje nezaposlenosti vezano je za izdanu dozvolu za boravak i rad i moguće je samo unutar njezinog važenja, kako bi se radniku iz treće zemlje omogućilo da ostane na teritoriju temeljem važeće dozvole boravka i traži novi posao te se zaposli. Ako državljaninu treće zemlje dozvola ističe za npr. 10 dana i u tom vremenu ostane nezaposlen, ima pravo tijekom tih 10 dana dopuštene nezaposlenosti tražiti poslodavca i zaposliti se pod uvjetima iz ovoga Zakona (novi poslodavac će prije isteka roka važenja dozvole za boravak i rad podnijeti zahtjev za izdavanje nove dozvole za boravak i rad, te u navedenom slučaju državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu).

			izostavi uvjet "unutar roka važenja dozvole".		Ako se radi o produljenju dozvole za boravak i rad člankom 92. Zakona o strancima omogućeno je: - da državljanin treće zemlje za kojeg je podniet zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad najkasnije 30 dana prije isteka roka važenja dozvole za boravak i rad može ostati i raditi do izvršnosti odluke o zahtjevu - da državljanin treće zemlje za kojeg je podniet zahtjev za produljenje prije isteka roka važenja dozvole, ali nije podnesen najkasnije 30 dana prije isteka roka važenja dozvole za boravak i rad, može ostati (ali ne i raditi) do izvršnosti odluke o zahtjevu.
22	ANTE FRANIĆ	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	Člankom 103.a potrebno je dodatno zaštititi radnike 3 zemalja koji su nakon ishođenja radne dozvole, vize, dolaska u RH i ishođenja boravišne dozvole započeli rad kod poslodavca koji ih unatoč zakonskoj obvezi nikad nije prijavio u sustav mirovinskog i zdravstvenog osiguranja. Zakonodavac treba uzeti u obzir činjenicu da u trećim zemljama iz kojih radnici dolaze ne postoji obveza isplate plaće na bankovni račun, te radnici nisu ni svjesni da poslodavac isplatom plaće u gotovini krši zakon i njihova prava. Ishođenjem boravišne iskaznice radnici smatraju da su potpuno zakonito borave i rade u RH, a poslodavac ih npr. nikad nije prijavio na mirovinsko i zdravstveno osiguranje. U tom slučaju se radi o "posebno iskorištavajućim radnim uvjetima" i radnicima treba omogućiti zaposlenje kod novog poslodavca uz računanje dodatnog roka nezaposlenosti, i obvezu policijske postaje da o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona. Prijedlog teksta: ČLANAK 113a (2) Ako je državljanin treće zemlje bio izložen posebno iskorištavajućim radnim uvjetima, razdoblje nezaposlenosti iz stavka 1. ovoga članka produljuje se za razdoblje tri mjeseca od prestanka važenja radne dozvole. (3) Na izloženost posebno iskorištavajućim radnim uvjetima u smislu ovoga Zakona mogu ukazivati okolnosti kao što su: 1. izvanredni otkaz ugovora o radu uzrokovanog ponašanjem poslodavca 2. državljaninu treće zemlje nije isplaćena plaća odmah po dospelju što se utvrđuje kroz Središnji registar osiguranika ili državljanin treće zemlje nije u evidenciji Središnjeg registra osiguranika zbog grubog propusta poslodavca da izvrši prijavu državljanina treće zemlje u Središnji registar osiguranika.	Nije prihvaćen	U odnosu na izloženost posebno iskorištavajućim radnim uvjetima, ističemo kako se ovime predlaže ocjenjivati dokaze u svakom konkretnom slučaju, a teret dokaza je na državljaninu treće zemlje. Stoga se, odredbom stavka 3. predmetnog članka samo predlažu neke od okolnosti koji mogu ukazivati na izloženost posebno iskorištavajućim uvjetima. Osim toga vezano uz informiranje, valja naglasiti da je na web stranicima Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike i Hrvatskog zavoda za zapošljavanje objavljen Vodič za strane radnike koji može pomoći radno pravnoj zaštiti stranih radnika.

23	JASMINA ZAGOREC	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA	potrebno je definirati što se smatra prometom, da li se smatra samo promet po žiro računu jer sredstvo plaćanja su također kompenzacije	Nije prihvaćen	Ovim Nacrtom prijedloga zakona predlaže se uvjet prema kojem poslodavac u posljednjih 12 mjeseci mora imati priljev po transakcijskom računu i to: poslodavac - pravna osoba u najmanjem iznosu od 100.000 eura i poslodavac - fizička osoba u najmanjem iznosu od 40.000 eura. U smislu ovoga Zakona, priljevom po transakcijskom računu smatraju se sve uplate izvršene na transakcijski račun poslodavca, a koje nisu došle s računa istog OIB-a.
24	TOMISLAV FILJAK	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	Naravno da netko tko ne rukovodi administrativnom stranom uvoza (dalekoistočnih) stranaca u RH ne može shvatiti sve tehničke aspekte ovog Zakona i da će na sve primjedbe koje ne slijede zacrtanu politiku odgovor biti ismijavajuće "primljeno na znanje" ili "prijedlog je odbijen". Pa zašto onda pišem. Zato jer mi je u zgradi netko nepoznat kupio jedan stan, u tom dvosobnom stanu oko godinu dana držao "prijavljenih na vodu" 10 stranaca, pa sam vidio kako izgleda suživot s njih najmanje 10 muških ili ženskih, ponekad i djece, koji se stalno mijenjaju. Uz to u bliskom susjedstvu mi je MUP-ov odjel koji se bavi uvozom stranaca i pred kojim se vidi sav jad u koji nam pretvarate državu. Po kiši i hladnoći svaki dan prije 7 ujutro u redu stoji više desetaka ljudi, niste našli ni prostor u koji bi ih stavili pod krov, a kemijski WC uz policijsku zgradu je donijet tek nakon peticije iz susjedstva. Uz to na banderama su oglasi "Beds for workers" (ne stan ili soba), a oko se deru i papirima mašu valjda domaći "agenti" i "poslodavci", ili tko već, koji te zbunjene ljude dovoze, parkiraju svugdje, vodaju ih oko preko zelenih površina i po sredini ceste u poštu, do fotografa itd. No, za Zakon je vama to vjerojatno sve nebitno pa da ukratko iznesem osnovne primjedbe: 1. Nositelj i predlagač ovog zakona ustvari treba umjesto MUP-a biti ministarstvo demografije. Naime, prema podacima DZS jedini vidljivi demografski pomak u smjeru povećanja broja stanovništva je useljavanje iz dalekoistočnih azijskih nerazvijenijih država. Tim dubinskim i nepovratnim promjenama Hrvatske bi bar na razini opisa događaja, dalje očito nikog ne zanima, trebalo pokušati upravljati ministarstvo demografije, kad ga već imamo. No, umjesto da je to prebačeno ministarstvu demografije, MUP je pri prošlim izmjenama Zakona uspješno izbrisao obvezu pripreme imigracijske politike, pa je to nakon 1,5-2 godine kao zamijenjeno planom i provedbenim akcijskim planom, koji	Primljeno na znanje	Činjenica je da je Republika Hrvatska suočena s problemom nedostatka kvalificirane radne snage, što umanjuje konkurentnost hrvatskog gospodarstva, ali i stvara poteškoće za daljnji razvoj i ulaganja. Stoga je osiguranje potrebne radne snage gospodarstvu nužnost, uz maksimalnu zaštitu domaćeg tržišta rada. S ovim ciljem uveden je test tržišta rada kojim se prvenstveno štite domaći radnici, jer tek ako nema raspoloživih osoba na Hrvatskom zavodu za zapošljavanje koje ispunjavaju zahtjeve poslodavaca, dopušta se zapošljavanje stranaca sukladno potrebama gospodarstva. Također, ovim Nacrtom povećan je omjer zaposlenih domaćih i stranih radnika kao uvjeta za pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (20% za nedeficitarna zanimanja i 10% za deficitarna zanimanja). Strategija demografske revitalizacije Republike Hrvatske do 2033. godine (NN, broj: 36/24) donesena je u ožujku 2024. godine, kojoj je strateški cilj uravnotežena mobilnost stanovništva, te stavlja fokus na povratne migracije hrvatskih državljana koji su se odselili nakon ulaska u Europsku uniju s ciljem osiguranja njihovog povratka u Republiku Hrvatsku, kao i suradnja s pripadnicima hrvatske dijaspeore te osiguravanje povoljnih uvjeta i mogućnosti za povratak hrvatskih iseljenika i njihovih potomaka. U odnosu na pitanje migracijske i integracijske politike, važna sastavnica Strategije demografske

			su doduše donijeti, ali ne baš i objavljeni, u Narodnim novinama ni ne trebaju biti, jer je to kao nekakav administrativni papir, možda uđu u provedbu za malo više od pola godine, a po onom što se vidi pisano je u duhu politike Angele Merkel, najavljuju se neki strateški dokumenti iz ministarstva demografije..., a ako i kad se pojave život i MUP će već stvoriti, ustvari već su stvorili novu stvarnost. A da su u MUP-u potpuno svjesni posljedica ovakvih propisa govore riječi načelnika Uprave za granicu u MUP-u u "Otvoreno", emisiji HTV-a od 10. siječnja 2024. "Međutim, točno je MUP radi vrlo intenzivno u suradnji s drugima na toj migracijskoj politici, ali je jako čudno da Ministarstvo unutarnjih poslova kao represivno tijelo, dakle policija i kolege naši iz onog dijela koji se bave azilom, su određeni da bi radili imigracijsku politiku. Dakle, mislim da bi imigracijska politika trebala biti u rukama ljudi koji se profesionalno bave time, demografa. Ovo što je kolega Hajduković rekao, da se odrede poslodavcima neke razine do koje se to ljudi, dakle mi, koji ljudi dolaze da rade u Hrvatskoj. Mi naime imamo strašno povećanje, objektivno zbog manjka radne snage, izdavanje dozvola za boravak i rad od 2021. 81.000, 2022. 124.000, 2023. 172.000. Dakle u 2024. možemo očekivati barem toliki isti broj, ali bi bilo puno lakše kada bi se odredio nekakav stupanj, koje su to države koje mogu doći, koji su to minimalni uvjeti koje ti ljudi trebaju poštovati i da ne dobivamo dakle one koji su samo najjeftiniji. Pitanja najjeftinije radne snage pogoduje samo poslodavcima, ali država bi trebala na neki način odrediti taj minimum." Ako je rukovodećim ljudima u MUP-u jasno kuda vode ovakvi propisi, tko onda briše potrebu migracijske politike i ne uvodi ministarstvu demografije čak ni obvezu jasnog uvida u stanje. 2. Zakon treba propisati obveze jasnog vođenja podataka o stranim radnicima i svim drugim skupinama stranaca osim kod MUP-a i za Državni zavod za statistiku, Hrvatski zavod za zapošljavanje, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje i Poreznu upravu te ministarstvo demografije. Osim donekle jasne MUP-ove statistike o broju izdanih radnih dozvola, trebalo bi brojčane preglede jasno objavljivati bar još i Državni zavod za statistiku, Hrvatski zavod za zapošljavanje, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje i Porezna uprava (koja si je uostalom prisvojila ubuduće vođenje popisa stanovništva), a cjelokupnu sliku te temeljem nje cjelokupno bar godišnje izvješće o useljavanju ili sličan dokument bi trebalo pripremati ministarstvo demografije.	revitalizacije je i oblikovanje migracijske politike koja doprinosi uravnoteženim migracijskim kretanjima u skladu s potrebama tržišta rada i poželjnog razvoja društva u sklopu kojega je predviđena i izrada Nacionalnog plana sveobuhvatne migracijske politike.

			Broj stranih radnika ustvari je nepoznat, jer MUP stalno ističe kako broj novih radnih dozvola nije jednak broju osoba, dakle ne govori ništa bitno, osim statistike rada MUP-ovih šaltera, koja je zavidna. Stoga predlažem svakako navesti obvezu iskazivanja broja koliko stvarnih stranih radnika ima dozvole, a ne prikazivati zbroj koji predstavlja dodavanje udarenih pečata u policijskim upravama u nekom razdoblju, što naravno uključuje i višestruke dozvole pojedincima. a ne obuhvaća one koji više radne dozvole u toj godini ne trebaju, budući da zbog produljenja na tri godine već sada mnogi od njih ne trebaju ishoditi nove dozvole u 2025. S novim prijedlozima i dozvolama na tri godine, potpuno će se izgubiti uvid u približan broj stranaca useljenih preko MUP-a, te će MUP i neslužbeni savez "poslodavaca uvoznika radnika" za taj posao dobiti mira još par godina skrivajući se iza "smanjenog" broja radnih dozvola. Uz to statistika prijelaza s radnih dozvola na druge oblike boravka kao i dijeljenje državljanstava je potpuno nejasna i nerazvidna. Stoga PREDLAŽEM u ovaj Zakon uvrstiti obvezu izdavanje jasne statistike o svim kategorijama stranaca u RH te koliko njih dobiva državljanstvo RH. Pored toga, radi jasnije slike ovog područja odgovorni predlagač bi trebao prikazati šire službene podatke o stanju sa stranim radnicima, o potrebama za stranom radnom snagom i usporediti stanje s usporedivim državama u EU (npr. Slovenija, Češka, Slovačka, baltičke zemlje ...), a što sve oslikava stanje do kojeg su dovele zakonske odredbe za koje MUP svake godine predlaže promjene. Naravno, usporedbu uvoza stranih radnika (ali i drugih skupina useljenih stranaca) s usporedivim državama u EU bi trebalo redovito objavljivati i ministarstvo demografije. Valjda bi takve usporedbe, pogotovo ako bi bile praćene demografskim projekcijama, smirile ozračje panike o nužnom uvozu jeftine azijske radne snage bez koje će sve stati i bar ublažilo uvredljive izjave kako Hrvati uopće ne žele raditi ili ne žele raditi neke poslove. 3. Ako je tržište rada jedinstveno u EU, zašto test tržišta rada po ovom Zakonu nije za cijelu EU, nego samo za RH, ustvari nije ni za cijelu RH već samo za županije? Ustvari se radnici uvoze zbog potreba na razini županije, a dozvola se izdaje za cijelu RH, dok je tržište rada Europsko? Kad je stanje već takvo kakvo je, test tržišta rada bi trebalo provoditi za RH, pa zatim za EU, a tek onda otvarati tržište rada trećim državama. 4. Nužna je jasna raščlamba demografskih posljedica ovog Zakona, a nju bi po logici nezavisnog		

			promatrača trebalo pripremiti ministarstvo demografije, ne MUP. Projekcije su vrlo jasne. HUP je zacrtao 500.000 stranih radnika do kraja desetljeća, a kad u obzir uzmemo azilante, masovna spajanja obitelji koja će tek uslijediti te podjele državljanstva i sve druge kategorije stranaca taj cilj uopće ne zvuči neostvariv. Uostalom MUP je dokazao da ima administrativni kapacitet to provesti i u kraćem roku. A ovdje nekoliko savjetnika naklapa o izazovima, administrativnom rasterećenju, olakšanju postupka poslodavcima i zadržavanju radnika. Dakle, vi koji to pišete ste odlučili zadržati u zemlji sadašnjih vjerojatnih 200.000 ljudi (ili koliko?), povećavati taj broj dokle ide i držati ih uglavnom na minimalnoj plaći, vezane raznim ugovorima s poslodavcima, agentima i drugim posrednicima u stanju polukmetstva, dok nam to na srednji rok ne izazove neslućene (ustvari slućene, vidimo ih po Njemačkoj, Francuskoj, Velikoj Britaniji, Švedskoj..., može biti samo gore nego u tim zemljama) probleme ili kako bi vi rekli "izazove", a o stvarnim novčanim i drugim troškovima i svim drugim društvenim napetostima da ne govorimo. 5. Učinci Zakona su pozitivni za neke poslodavce, a za radnike i društvo negativni. Potpora ovakvom pristupu među građanima je izrazito niska. Vrijeme je da se ovakav pristup u potpunosti napusti. Primjer onog što se događa na tržištu rada najvidljiviji je u području dostave. Korona krizu smo preživjeli samo s domaćim dostavljačima koji su početkom 2023. organizirali prosvjed, a samo 2 godine kasnije prosvjed su organizirali strani dostavljači pod vodstvo useljenika iz Sirije. Usporedba ta dva prosvjeda može se sažeti u sljedećem: 2023. — "Početak pobune radnika platformi" • Dana 14. veljače 2023. dostavljači Wolt a prosvjedovali su u Zagrebu. Razlog: tvrde da im je zarada smanjena, da trpe diskriminaciju i da imaju dojam da ih žele "zamijeniti s jeftinijom uvoznom radnom snagom". Tražili su pregovore s upravom. Glas Istre HR+2HINA+2 • Među zahtjevima su bili: povećanje naknade za dostavu, veća prava, mogućnost rada preko vlastitog obrta (ili tvrtke), regulacija rada stranih državljana, ukidanje ili regulacija uloge "agregatora" (posredničkih firmi). Glas Istre HR+2Netokracija+2 • Prosvjed je izazvao pozornost: iz Vlade su najavili da će — kroz regulaciju platformskog rada — pokušati urediti status radnika platformi (radno vrijeme, prava, evidencija, socijalna sigurnost). tportal.hr+1 • Prelazak na eurozonu (2023.) i novi zakonski okvir navodno su pogodili		

			zaradu dostavljača — dostavljači su iskazivali da su prihodi pali. Faktograf.hr+2Dnevnik.hr+2 Kao što znamo, umjesto da prihvati prijedloge da ovo bude posao rezerviran za dodatnu zaradu srednjoškolcima i studentima i ponekom umirovljeniku ili obrtniku, Vlada je čvrsto stala uz Svemrežne platforme. Izmišljanja o nedostatku domaćih radnika i njihovom iseljavanju ovdje ne drže vodu, jer većina onih koji su dostavljali prije dvije godine, još nije ni završila školovanje niti su svi umirovljenici poumirali. Uglavnom, platforme su u samo 2 godine domaće zamijenili uglavnom stranim dostavljačima, koji su 2025. pod vodstvom useljenika iz Sirije organizirali, manji i nepodržan prosvjed: 2025. — Novi prosvjedi, nove kritike • U srpnju 2025. opet je organiziran prosvjed dostavljača Wolta u Zagrebu. Razlog: “drastičan pad prihoda, smanjenje i ukidanje bonusa, nepodnošljivi radni uvjeti i pritisak posrednika (agregatora)”. Portal.hr+2Glas Slavonije+2 • Među zahtjevima: vraćanje startne cijene po dostavi na 2 eura, pravednija naknada po kilometru, plaćanje stvarnog radnog vremena (od prijave do odjave u aplikaciji), bolja zaštita radničkih prava, regulacija posrednika/agregatora, kolektivno pregovaranje. Hrvatska radiotelevizija+2Hrvatska radiotelevizija+2 • Dostavljači tvrde da su im prihodi pali “oko 40 %” u odnosu na ranije. Glas Slavonije+2Glas Slavonije+2 • Prema izjavama organizatora, među prosvjednicima su i strani radnici koji rade preko agregatora, te se upozorava na “sustavnu ucjenu”: posrednici im, navodno, kroz visoke provizije, uzimaju velik dio zarade. Glas Slavonije+2Jutarnji+2 Odaziv i reakcija: iako su organizatori najavljivali “stotine dostavljača”, u jednom izvješću o prosvjedu 2025. navodi se da je stiglo “20-ak” dostavljača, što ukazuje na značajan pad odaziva — organizatori to pripisuju pritiscima posrednika. Dnevnik.hr+1 Takva zamjena i obespravljivanje se vjerojatno događa i u građevini, trgovini i ugostiteljstvu, naravno ipak nešto sporije i manje uočljivo. Istodobno, potpora ovakvom modelu uvoza radnika kopni, pa je veliko zanimanje izazvala najnovija anketa Institut za istraživanje migracija u suradnji s agencijom Medianet (studen 2025.), samo oko 3 % ispitanika izjavilo je da su u potpunosti ili djelomično zadovoljni prisutnošću stranih radnika u Hrvatskoj. Portal.hr+2Hrvatska radiotelevizija+2; značajan broj ispitanika izrazio je strah da “strani		

		radnici smanjuju mogućnosti zapošljavanja domaćih" (~51,7 %) ili da "snižavaju plaće i standard rada" (~47,7 %). Croatia Week+1; Uspoređujući s ranijim valovima, bilježi se porast udjela potpuno nezadovoljnih (s ~16,5 % na ~20,6 %). Hrvatska radiotelevizija+1 • Model je u samo 2 godine u području dostave pokazao do karikature svoje loše strane, zamjena domaćih stranim radnicima, pad radničkih prava i zarada, smanjena mogućnost radničkog organiziranja i pregovaranja • Niske razine prihvatanja stranih radnika znače da politika masovnog uvoza radne snage — osobito niskokvalificirane — ima vrlo nizak društveni legitimitet. • Strahovi vezani uz zapošljavanje, plaće i radne uvjete odražavaju velike rizike za domaće radnike — što daje dodatnu težinu argumentima da uvoz mora biti selektivan, kontroliran i praćen socijalnom i demografskom strategijom. • Ako zakon ili praksa zanemare te stavove — postoji opasnost društvene polarizacije, otpora i pritiska na vlast da ograniči uvoz radne snage. U raspravu PREDLAŽEM što žurnije staviti model koji je bliži uvozu radnika iz trećih zemalja u drugim, uzornijim državama EU. Brzim pregledom je lako naći kako primjerice Njemačka uvozi radnike u nekoliko razreda stručnosti, a u svim razredima radnici moraju za produljenje radne dozvole imati evidentiranu plaću znatno iznad minimalne. Ovo je vjerojatno i ključna izmjena koju treba uvesti u hrvatski način uvoza radnika iz trećih zemalja: ZA PRODUŽENJE RADNE DOZVOLE HZMO MORA IZDATI POTVRDU O PRIMANJIMA KOJA SU BAR 50% IZNAD PROPISANE MINIMALNE PLAĆE. Samo bi takav izravni materijalni interes pridonio uvozu stručnih radnika, smanjenju pritiska na domaće radnike na najslabije plaćenim poslovima i privukao na povratak bar dio iseljenih 400.000 građana. Priča da radnika nema je, naravno laž, nema radnika za minimalne i još niže plaće. Čak i kad bi svi strani radnici nestali i da poslodavci zaposle i pošteno plate domaće radnike na njihova mjesta, još uvijek bi nam stopa zaposlenosti bila ispod EU. Ako su u građevini, trgovini i ugostiteljstvu, koji prednjače u uvozu stranih radnika, cijene sasvim usporedive s njemačkim, talijanskim i drugim zapadnim, nema nikakvog zdravorazumskog razloga da i plaće radnika ne budu usporedive. Priče HUP-a o produktivnosti i nužnosti niske minimalne plaće se mogu nastaviti u drugim granama, no oni koji ostvaruju profite na "europskim" cijenama bi trebali i radnike, domaće i uvozne, plaćati "europski", a ne ostvarivati	

			ekstraprofit na uvozu jeftinih i nekvalificiranih radnika, koje bi još za sve socijalne i integracijske troškove prepustili državi. 6. Krajnje je neobično da širina ekspertize koju si MUP uzima obuhvaća i jezik. Pitanje jezika je jasno od prvog dana ovakve pomame za jeftinom uvoznom dalekoistočnom radnom snagom, ali je gurano u stranu, a sad kad nakon par godina većina njih ni ne natuče hrvatski, planira se velika "kulturalna integracija", koja će prije dovesti do toga da ćemo loš engleski miješati s hrvatskim i ponekim dalekoazijskim riječima prihvatiti u svakodnevnim uslugama i javnoj upravi, no što će biti vraćen hrvatski. Normalno bi bilo da na uslužnim poslovima sa strankama, kupcima, gostima i sl. mogu raditi samo domaći radnici ili oni s nedvojbenim poznavanjem hrvatskog. Međutim, takav je prijedlog pri raspravi o Zakonu o hrvatskom jeziku odbijen. Ako već nije prošao tamo, predlažem da se ovdje uvede takva odredba. Dakle, načelo bi trebalo biti da na svim poslovima u kojima je neizostavan razgovor sa strankama, kupcima, gostima i sl. mogu raditi samo državljani RH ili osobe s konverzacijskom razinom hrvatskog jezika. Krajnji je bezobrazluk i nepoštivanje korisnika vlastitih usluga, imati u trgovinama i ugostiteljstvu cijene kao u Njemačkoj i Italiji, a ne platiti pristojno konobare ili blagajnice koji mogu razgovarati s kupcima i gostima, nego i na ta mjesta postavljati jeftinije azijske radnike. Inače nas se gura u prihvaćanje stanja u kojem sve češće na blagajnama i u ugostiteljskim objektima moramo prihvatiti komunikaciju na lošem engleskom miješanim s ponekom hrvatskom riječi. Naravno da ogromna većina ljudi koji su odrasli na azijskim jezicima neće nikada naučiti više od koje stotine riječi hrvatskoga s lošom i nikakvom gramatikom i lošim razumijevanjem, ali će dobiti potvrdu pa će se inspektori rada čuditi nezadovoljnim korisnicima takvih usluga kad ljudi imaju papire, a "poslodavci" nastaviti kuknjavu o silnim troškovima koje im takvo jezično sitničarenje izaziva i uporno će nastojati uvaliti plaćanje tih uglavnom neuspjelih tečajeva tim ionako potplaćenim radnicima ili državi, dakle svima nama. Prijedlozi o ukidanju obveze polaganja poznavanja hrvatskog jezika i latiničkog pisma kako je ovdje oblikovano (čl. 16. odnosno novi 92.a stavak 6 točka 2 "govore jezikom iz podskupine južnoslavenskih jezika.") izgleda u potpunosti kao ozakonjenje, ustvari uključanjem makedonskog čak i nadilazi, više točaka koje zahtijeva Deklaracija o zajedničkom jeziku iz 2017. godine; izdvojiti ću		

			samo neke: - ukidanje svih oblika jezične segregacije i jezične diskriminacije u obrazovnim i javnim ustanovama; - prestanak rigidnog definiranja standardnih varijanti; - i, konačno, slobodu miješanja, uzajamnu otvorenost te prožimanje različitih oblika i izričaja zajedničkog jezika na sveopću korist svih njegovih govornika. Osim toga u obrazloženju se navodi kako bi se kod oslobođenja bilo kakve provjere poznavanja hrvatskog "... radilo bi se o državljanima Bosne i Hercegovine, Republike Srbije, Crne Gore i Sjeverne Makedonije." Radi li se onda o "govornicima" ili "državljanima". U Makedoniji, primjerice, sasvim sigurno ima njihovih državljana koji su govornici albanskog i ne znaju ni makedonski, a kamoli hrvatski. Nadalje, među državljanima Kosova sasvim sigurno ima govornika MUP-ovih "jezika iz podskupine južnoslavenskih jezika", jednako kao i među državljanima još nekih trećih zemalja. A kako ćete među "državljanima" izlučiti "govornike" bez provjere? PREDLAŽEM da MUP odustane od promicanja zamisli zacrtanih u Deklaraciji o zajedničkom jeziku, već da pitanje provjere poznavanja hrvatskog jezika prepusti ministarstvu kulture. Ni oni nisu neko jamstvo, ali možda se domisle nekom obliku promicanje i zaštite hrvatskog jezika i kulture. Mogući pristupi su jednostavni i poštjeni, ali bi bilo pretjerano razrađivati ih ovdje. No, osim odredbi u duhu Deklaracije o zajedničkom jeziku, ovaj dokument pojam "jezik" spominje na niz drugih mjesta, sveukupno 53 puta. Riječ je stoga očito i o zakonu koji uređuje jezičnu politiku u RH. Stoga PREDLAŽEM brisanje odredbi koje propisuju razine poznavanja i načine provjere znanja hrvatskog jezika te uređenje tih pitanja u potpunosti u Zakonu o hrvatskom jeziku, uz uključivanje odgovarajućih hrvatskih ustanova (HAZU, hrvatskog jezičnog instituta, Matice hrvatske...) i ministarstva nadležnog za kulturu. U ovom Zakonu primjereno je propisati koji su dokumenti vezani uz poznavanje hrvatskog jezika potrebni pri izdavanju ili produženju radnih dozvola za pojedine vrste radnih mjesta. Načelo bi trebalo biti da tamo gdje je to nužno radnici prije dolaska steknu najnužniju razinu hrvatskog, što je moguće raznim mrežnim načinima, koje će uvoznici radne snage lako organizirati. Pri tomu bi logično bilo poslove razvrstati u nekoliko razreda prema potrebnoj razini poznavanja hrvatskog jezika, a samo za razred na poslovima gdje nema komunikacije s nekim korisnicima usluga bi bilo prihvatljivo stjecanje potvrde o znanju hrvatskog jezika nakon dolaska u Hrvatsku, pri produženju radne dozvole. No, sve to		

			bi trebalo riješiti tamo gdje se rješava pitanje jezika u javnoj uporabi, a ne ovdje. Kad su već i entuzijasti korištenja zbunjenih, u razne obveze upregnutih, jeftinih stranih radnika, počeli govoriti o potrebi "očuvanja autentičnosti destinacije" i kad zbunjenost i pristojno prešućivanje nije jedina reakcija prema konobarima koji govore loš engleski ili neengleski (južnoslavenski?) nude kafu, pririnač, sirće... možda je došlo vrijeme da MUP jezičnu politiku prepusti nadležnijima. Ili je već kasno za sve i stvari idu kako idu, pa i jezik.		
25	TOMISLAV FILJAK	II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ČE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI, Ocjena stanja	Sljedeće 2 rečenice nisu opisne, već daju i ocjenu stanja: "Zakonom koji je stupio na snagu 1. siječnja 2021. propisani su uvjeti izdavanja dozvola za boravak i rad državljanima trećih zemalja. Zakonom je uveden fleksibilan model zapošljavanja stranaca u Republici Hrvatskoj koji može brzo i adekvatno odgovoriti na potrebe tržišta rada." Kako ocjena stanja sadržana u drugoj rečenici sasvim sigurno nije točna, predlažem je izbrisati i zamijeniti točnijom, primjerice: "Zakonom je uveden neselektivan model za hrvatske uvjete neograničenog zapošljavanja uglavnom nekvalificiranih stranaca u Republici Hrvatskoj bez obrazovnih, jezičnih ili zdravstvenih provjera, koji stvara pritisak na tržišta rada, osobito snižava cijenu za inače slabije plaćene poslove, otežava ili onemogućava radničko organiziranje te je doveo, u nekim sektorima, poput dostave, do gotovo potpune, a u drugim sektorima, poput građevinarstva, ugostiteljstva i trgovine, do djelomične zamjene domaćih radnika strancima te već do sada izazvao zamjetne demografske promjene u stanovništvu Republike Hrvatske, kao i ponovno otvorio i dijelom unazadio brojna radnopravna, sindikalna, stambena, demografska, jezična, sanitarna, zdravstvena i slična pitanja."	Nije prihvaćen	Imajući uvidu da je do 2021. godine bio na snazi kvotni sustav koji je pokazao nedostatke u provedbi i kontroli zapošljavanja stranih radnika, Zakonom iz 2021. godine uveden je fleksibilan model zapošljavanja stranih radnika jer može adekvatno i brzo odgovoriti na potrebe tržišta rada. Njime je uveden institut testa tržišta rada temeljem kojega se ispituje stanje na domaćem tržištu i ovisno o rezultatu testa dopušta zapošljavanje stranih radnika. Po prvi puta ispituje se urednost poslovanja poslodavca koji traži zapošljavanje stranih radnika te se rade provjere i na strani samog radnika. Stoga je neprihvatljiva tvrdnja o neselektivnom i neograničenom modelu zapošljavanja stranih radnika što dokazuju pozitivni trendovi na domaćem tržištu rada koji su omogućili održiv gospodarski rast.
26	TOMISLAV FILJAK	II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ČE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI, Pitanja koja se trebaju urediti Zakonom	Izvor: https://www.vecernji.hr/vijest/i/rijetki-slucaj-gube-u-splitu-hzjz-prati-situaciju-1915969 U Hrvatskoj potvrđen slučaj gube: 'Stvar je pod kontrolom' "...U Hrvatskoj je potvrđen izolirani slučaj gube, i to u Splitu. Informacija do nedavno nije bila službeno objavljena. Prije desetak dana u splitskoj epidemiologiji javio se pacijent sa simptomima ove rijetke bolesti. Voditelj Službe za epidemiologiju HZJZ-a Bernard Kačić izjavio je: "O tome se nije ništa pričalo i pisalo, zato što je otkriven. Čovjek se liječi, njegovi bliski kontakti su dobili terapiju, postekspozicijsku, oni čak nisu ni zaraženi. Daje se profilaksa i prate se, i stvar je pod kontrolom." Iz Ministarstva zdravstva navode da je riječ o stranom radniku iz Nepala koji već dvije godine živi u Hrvatskoj s obitelji, obavještava RTL	Primljeno na znanje	Prijedlogom pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, u cilju zaštite javnog zdravlja, propisuje se obveza državljaninu treće zemlje iz viznog režima da uz zahtjev za odobrenje prvog privremenog boravka (sve svrhe, ne samo dozvole za boravak i rad) priloži i Potvrdu o zdravstvenom stanju i cijepljenom statusu (novi dvojezični Obrazac 18a), koji ne smije biti stariji od 90 dana. Uz zahtjev za produženje privremenog boravka, državljanin treće zemlje iz viznog režima obavezan je priložiti i dokaz o

			Danas. ..." "...HZJZ potiče regulaciju kojom bi se od stranih radnika tražilo dokazivanje cijepljenosti. Kaić pojašnjava: "Riječ je o nekim od onih osnovnih cjepiva koja su važna za kolektiv i imunitet da se spriječi širenje bolesti među stanovništvom, da im se da ako im nedostaje. I to je sada, kaže, u postupku donošenja." Dodaje i da bi se uz cijepljenja trebali uvesti i pregledi na neke rijetke bolesti kako bi se spriječilo njihovo širenje: "Ne samo za cijepljenja, već da se uvedu i pregledi na neke bolesti kojih kod nas nema, a kako bi se otkrile na vrijeme i zaustavilo njihovo širenje." Ne treba raditi od muhe slona, ali ako do sada u pripravi i izmjenama ovog Zakona, a sada su to već godine i koja, peta izmjena (?), za to nije bilo vremena, sluha, razumijevanja, spremnosti (čega?) ne bi li MUP trebao prihvatiti poticaje HZJZ i uvrstiti ih u izmjene ovog Zakona? Držim kako je ovo i neosporivi argument kako predlagač ovog i ovakvih zakona treba biti ministarstvo zaduženo za demografiju, za očekivati je da njima nije u fokusu samo administrativno rasterećenje MUP-ovih šaltera i poslodavaca. Naravno, PREDLAŽEM ono što je jedino logično, preglede i cijepljenja treba obavljati na trošak poslodavca, prije dodjele radne dozvole. Troškovi liječenja su vjerojatno zamršenije pitanje, no ako nisu drugačije riješeni, svakako ih treba snositi poslodavac.		obavljenom zdravstvenom pregledu pri županijskim zavodima za javno zdravstvo prema mjestu boravka i/ili Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo, ako boravi u Republici Hrvatskoj kraće od tri godine.
27	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	N A C R T PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA	OPĆI KOMENTAR: Složenost Zakona o strancima, kojemu je ovo već peta izmjena u posljednjih pet godina, zahtijeva temeljitu doradu i izradu novog, prohodnijeg teksta, u skladu s Jedinstvenim metodološko-nomotehničkim pravilima za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor (NN 74/2015). Bez sveobuhvatne revizije, zakonski tekst ostaje teško primjenjiv ne samo za strane državljane i njihove poslodavce već i djelatnike MUP-a, otežavajući pravovremeno i učinkovito donošenje rješenja. Osim teškog snalaženja u zakonu posebno je problematično što migrantski radnici nisu stavljeni u poziciju stranaka u postupku izdavanja ili produljenja dozvole za boravak i rad koja brzo i efikasno može saznati sve informacije o upravnom postupku, već su stavljeni u određen položaj u odnosu na poslodavce, koji jedini imaju pristup informacijama. Naime, radnici nemaju mogućnost samostalnog uvida u status zahtjeva, čime su u potpunosti ovisni o poslodavcu. Takav sustav dovodi do pravne nesigurnosti i rizika od gubitka prava zbog okolnosti na koje radnik nema utjecaj, uključujući mogućnost izricanja rješenja o	Nije prihvaćen	ODBIJEN Člankom 13. Nacrta kojim je mijenjan članak 88. stavkom 20. propisana je obveza poslodavca da obavještava državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva za izdavanje ili produljenje dozvole za boravak i rad, odnosno promjenu korisnika, olakšanu promjenu zanimanja, olakšanu promjenu poslodavca ili dodatni rad, te je također propisana prekršajna odgovornost poslodavca ako ne poštuje navedenu odredbu. Državljanin trećih zemalja mogu se obratiti nadležnim policijskim upravama odnosno policijskim postajama putem telefona, pošte ili e-maila radi provjere statusa zahtjeva. Rok za predaju zahtjeva za produljenje dozvole za boravak i rad je najkasnije 30 dana prije isteka roka, te ne postoji zapreka da poslodavac, pa i sami državljani treće zemlje, podnese zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad i ranije.

			napuštanju države u slučaju da zahtjev nije podnesen. Naime, jedini način da radnik sazna u kojoj je fazi njegov postupak je da ode u policijsku postaju gdje će mu - ako je zahtjev bio odbijen - biti izdano i rješenje o dobrovoljnom povratku ili protjerivanju. U tom trenutku radnik više nema realnu mogućnost pravodobno regulirati svoj status ili pronaći novog poslodavca. Stoga predlažemo uspostavu transparentnog i sigurnog mehanizma koji omogućuje migrantima pravovremen i samostalan uvid u status svojih zahtjeva, uz pristup informacijama na temelju kojeg je zahtjev za boravak i rad dopušten ili odbijen. Takav pristup osigurava zaštitu temeljnih prava, pravnu sigurnost i jednaku primjenu zakona u postupcima koji izravno utječu na prava i interese migrantskih radnika i drugih stranaca.		Odredbom članka 29. kojim se mijenja članak 103.d propisano je da državljanin treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može nakon 6 mjeseci olakšano promijeniti poslodavca, čime je osiguran dodatni zakonski okvir zaštite državljanina treće zemlje, koji nije zadovoljan poslodavcem osobito u situacijama kada nije siguran hoće li poslodavac nastaviti suradnju s njime ili ne. Po pitanju obavještanja stranih radnika o statusu naprijed navedenih zahtjeva radit će se na daljnjem tehničkom rješenju.
28	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 2.	Definicija radnika predložena u točki 58) stvara konfuziju i nelogičnosti u odnosu na one državljane trećih zemalja koji mogu raditi bez dozvole. Dodatna konfuzija se stvara da se "državljanin treće zemlje" definira kroz značenje riječi radnik . Također smatramo da priznavanje statusa radnika isključivo onim osobama koje su zaposlene kod "hrvatskih" poslodavaca krši odredbe EU o zabrani diskriminacije po osnovi državljanstva. Dakle, predlažemo ukidanje točke 58) ili definiranje riječi radnik sukladno Zakonu o radu i sudskoj praksi koja nedvosmisleno utvrđuje taj pojam. Stoga, alternativno predlažemo da točka 58) preformulira na sljedeći način: 58) radnik iz treće zemlje je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s poslodavcem, sukladno općem propisu o radu.	Nije prihvaćen	Definicija radnika predložena točkom 58. u skladu je s definicijom radnika kako je propisano člankom 2. točkom 2. Direktive 2024/1233, imajući u vidu da se ta Direktiva ne odnosi, između ostaloga, na upućene radnike jer su zaposleni kod poslodavca s poslovnim nastanom u drugoj državi članici i na osobe premještene unutar društva jer su zaposleni kod poslodavca s poslovnim nastanom u trećoj zemlji. Slijedom navedenoga, točkom 58. definirano je da se mora raditi o hrvatskom poslodavcu (pravnoj ili fizičkoj osobi s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj) kod kojeg se zapošljava državljanin treće zemlje sukladno općem propisu o radu. Navedena definicija povezana je i s pravima propisanim izmijenjenim člankom 138. Zakona pravima koje imaju državljani trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad temeljem ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, kao i državljani trećih zemlje koji mogu raditi bez dozvole za boravak i rad iz članka 89. stavka 1. točaka 1. do 6. te točaka 9., 12., 15. i 16. toga Zakona, koji su sklopili ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem i s kojima se postupa na jednak način kao i s državljanima Republike Hrvatske u definiranim područjima, a koja prava nemaju npr. upućeni radnici ili radnici premješteni unutar društva iz trećih zemalja.

29	OREHOVEC, VINTER, KIŠ, ŠIMUNOVIĆ, ODVJETNIČKO DRUŠTVO D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 2.	„56) jedinstveni postupak obrade zahtjeva je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola	Nije prihvaćen	Budući da se Zakonom regulira boravak i rad državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, nije prihvaćeno da se u točki 56. brišu riječi: „na području Republike Hrvatske”. Navedeno je u skladu s definicijom radnika kako je propisano člankom 2. točkom 4. Direktive 2024/1233: „jedinstveni postupak obrade zahtjeva” znači svaki postupak koji, na temelju jedinstvenog zahtjeva državljanina treće zemlje ili poslodavca tog državljanina treće zemlje za odobrenje boravka i rada na državnom području države članice, dovodi do odluke o tom zahtjevu za jedinstvenu dozvolu. Direktiva 96/71/EZ od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga omogućuje upućivanje zakonito zaposlenih radnika na privremenoj i povremenoj osnovi u druge države članice, te poslodavac upućuje radnike u druge države članice pod uvjetima propisanim tom Direktivom, neovisno piše li u tekstu da se jedinstveni postupak obrade zahtjeva na području Republike Hrvatske.
30	OREHOVEC, VINTER, KIŠ, ŠIMUNOVIĆ, ODVJETNIČKO DRUŠTVO D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 2.	Tekst zakona je potrebno uskladiti sa Uredbom (EZ) br. 883/2004, Uredbom (EU) br. 492/2011, Uredbom (EU) 2016/ 679, te Direktivom - 96/71/EZ i Direktivom 2008/104/EZ.	Nije prihvaćen	Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti odnosi se na zaštitu prava građana državljana država članica Europske unije koji su zaposleni ili borave u drugoj državi članici, a na koje se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo jedne ili više država članica EU, također odnosi se i na članove njihovih obitelji. Svrha Uredbe(EZ) br. 883/2004 je osigurati koordinaciju nacionalnih sustava socijalne sigurnosti kako bi se građanima EU koji su zaposleni ili borave u drujoj državi članici EU i članovima njihovih obitelji osiguralo ostvarivanje prava na temelju rada, odnosno osigurava im se zaštita u slučaju nastanka socijalnih rizika u smislu ostvarivanja davanja povodom nastanka tih rizika, kako osoba koja je koristila svoje pravo kretanja i rada u više država članica zbog korištenja tog prava ne bi bila zakinuta u ostvarivanju prava iz socijalne sigurnosti. Obuhvaćena su davanja za slučaj bolesti, davanja za

					majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo, invalidska davanja, davanja za slučaj starosti, davanja za nadživjele osobe, davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti, davanja za nezaposlenost, obiteljska davanja. UREDBA (EU) br. 492/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji odnosi na državljane država članica. Provedba UREDBE (EU) 2016/679 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) osigurana je Zakonom o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka (Narodne novine, broj: 42/18). DIREKTIVA 96/71/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga prenesena je Zakonom o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (Narodne novine, br. 128/20, 114/22.), dok se važećim Zakonom uređuje svrha privremenog boravka za upućene radnike iz drugih članica. DIREKTIVA 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje prenesena je Zakonom o radu (Narodne novine, br. 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23 - Odluka USRH).
31	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 3.	Članovi Zajednice agencija za zapošljavanje HGK predlažu da se članaka 35. stavak 1. izmijeni na način da se produlji trajanje dugotrajne vize, uzimajući u obzir sve duža čekanja na odobrenja prijave boravka i izdavanja OIB-a po dolasku državljana trećih zemalja u RH. Na ovaj način uskladilo bi se trajanje dugotrajne vize s trajanjem u drugim državama članicama EU, dok bi državljani trećih zemalja bili zaštićeniji za vrijeme inicijalnog boravka u RH, prije dobivanja preostalih odobrenja nadležnih tijela (prijava boravišta, OIB), za vrijeme	Nije prihvaćen	ODBIJEN Dugotrajna viza tipa D je u isključivoj nadležnosti država članica te kao takva nije dio Zajedničke EU vizne politike, odnosno nije vezana u pravnu stečevinu EU. Navedeno implicira da svaka država članica samostalno odlučuje o definiranju i načinu korištenja spomenutog pravnog instituta. Ističemo kako se sam institut dugotrajne vize koristi na različite načine, a što se

			obavljanja propisanih liječničkih pregleda prije početka rada itd.		razlikuje od države do države članice, te u tom dijelu nije moguće usklađivanje jer su različite i prakse korištenja dugotrajne vize među državama članicama. Republika Hrvatske se u tom dijelu opredijelila za opciju prema kojoj je dugotrajna viza samo sredstvo ulaska nakon kojeg osoba ima obvezu po dolasku obratiti se nadležnoj PU/PU u svrhu daljnjeg reguliranja boravka. Dakle, nakon ulaska u Republiku Hrvatsku državljanina treće zemlje koji je nositelj dugotrajne vize, isti je obavezan podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole boravka (biometrijske isprave) u nadležnoj PU/PP. Do izdavanja biometrijske isprave, državljanin treće zemlje bez zapreke boravi u Republici Hrvatskoj. Duljina valjanosti dugotrajne vize ni na koji način ne utječe na duljinu postupaka koji se provode pred drugim nadležnim tijelima (prijava boravka, izdavanje OIB-a itd). S time u vezi mišljenja smo kako bilo kakvo produljenje trajanja dugotrajne vize može samo demotivirati državljanina treće zemlje, odgoditi njegov dolazak u Republiku Hrvatsku, a po dolasku i negativno utjecati na njegovu odluku da što prije podnese zahtjev za izradom biometrijske isprave. Cilj zakonodavca, ali i poslodavaca, svakako je imati strane radnike koji će odmah po dolasku, i bez odgode, podnijeti zahtjev za dovršavanje postupka reguliranja boravka, a ne im omogućiti dodatno vrijeme produljenjem dugotrajne vize i koje bi proveli izvan Republike Hrvatske, odnosno u Republici Hrvatskoj ali bez započinjanja Zakonom o strancima predviđenih postupaka.
32	ANTONIO VULAS	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 3.	Izdavanje "dugotrajne vize" ili "nacionalne vize" ili "vize D" koja ima rok valjanosti "do 30 dana" protiv se praksi većine država članica gdje je viza D definirana kao viza koja dozvoljava boravak u pojedinoj državi članici dulje od 90 dana, koliko to inače dozvoljava "kratkotrajna viza" ili "viza C". Iako "Visa Code" ne definiraju deciderano što je to "dugotrajna viza" postojeća praksa u većini država članica, a i sama logika naziva vize trebala bi govoriti u prilog da je to viza koja traje duže od one	Nije prihvaćen	Dugotrajna viza (viza D) je odobrenje za ulazak ako je državljaninu treće zemlje odobren privremeni boravak, odnosno izdana dozvola za boravak i rad, i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza. Izdaje se za jedan ili više ulazaka, s rokom valjanosti do šest mjeseci i s odobrenim trajanjem boravka do 30 dana.

			"kratkotrajne". Razlozi koji se navode za izdavanje "dugotrajne vize" apsolutno mogu biti "pokriveni" izdavanjem kratkotrajne vize sa dozvoljenim boravkom kraćim od 90 dana. Ovakva hrvatska praksa izdavanja "dugotrajne vize" do sada je izazivala zbunjenost kod graničnih policija drugih država članica ptrko čijih aerodroma su državljani trećih zemalja, nakon odobravanja zahtjeva za DBR, putovali do Hrvatske kako bi ostvarili svoje odobreno pravo na rad)primjerice ZL Rim i ZL Frankfurt). Ne postoje logični razlozi zašto bi po ovom pitanju hrvatska praksa odudarala od ostali država članica.		Dugotrajna viza tipa D je u isključivoj nadležnosti država članica te kao takva nije dio Zajedničke EU vizne politike, odnosno nije vezana u pravnu stečevinu EU. Navedeno implicira da svaka država članica samostalno odlučuje o definiranju i načinu korištenja spomenutog pravnog instituta. Republika Hrvatska se u tom dijelu opredijelila za opciju prema kojoj je dugotrajna viza samo sredstvo ulaska nakon kojeg osoba ima obvezu po dolasku obratiti se nadležnoj PU/PU u svrhu daljnjeg reguliranja boravka. Ističemo kako se sam institut dugotrajne vize koristi na različite načine, a što se razlikuje od države do države članice. Naglašavamo kako Zakonik Zajednice o vizama (Visa Code), na koji se referira korisnik, regulira isključivo obradu zahtjeva za kratkotrajnu vizu tj. schengensku vizu i nije u korelaciji s obradom zahtjeva za dugotrajnu vizu koja se regulira nacionalnim zakonodavstvom.
33	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 8.	Predlažemo da se u članak 58. stavak 3. doda nova točka kojom bi se propisalo sljedeće: "10. državljani treće zemlje kojem je istekla dozvola za boravak i rad izdana na temelju članka 97. ovog Zakona, a koji je za vrijeme trajanja dozvole za boravak postao nezaposlen ako nezaposlenost višekratno ili jednokratno ne traje dulje od 60 dana u prethodnih 12 mjeseci;" S obzirom na hvalevrijedno uvođenje dopuštene nezaposlenosti za vrijeme trajanja važeće dozvole za boravak i rad, smatramo da je također potrebno proširiti takvu odredbu i za situacije u kojima državljani treće zemlje dobiju otkaz u razdoblju neposredno prije isteka dozvole za boravak i rad. S tim u vezi predlažemo da ako je dopuštena nezaposlenost započela za vrijeme trajanja važeće dozvole za boravak i rad te je nastavila trajati i nakon isteka dozvole za boravak i rad, da se takvoj osobi omogući podnošenje novog zahtjeva za odobrenje privremenog boravka pod uvjetom da nezaposlenost ne traje dulje od 60 dana u prethodnih 12 mjeseci.	Nije prihvaćen	Dopušteno razdoblje nezaposlenosti vezano je za izdanu dozvolu za boravak i rad i moguće je samo unutar njezinog važenja, kako bi se radniku iz treće zemlje omogućilo da ostane na teritoriju temeljem važeće dozvole boravka i traži novi posao te se zaposli.
34	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 8.	S obzirom da je Hrvatska posljednjih nekoliko godina regularizirala i otvorila puteve dolaska do Hrvatske za veći broj stranih radnika i radnica, predlažemo da se taj smjer prema uključivom društvu nastavi otvaranjem dodatnih mogućnosti	Nije prihvaćen	Sukladno članku 61. stavak 5. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, tražitelj ostvaruje pravo na rad bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada do izvršnosti odluke o zahtjevu.

			reguliranja boravka za osobe kojima je odbijen zahtjev za međunarodnom zaštitom. Naime, 1.4.2023. stupile su na snagu izmjene Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti na temelju kojih tražitelji međunarodne zaštite mogu po proteku 3 mjeseca zapošljavati se na tržištu rada zbog čega je sada povećan broj tražitelja međunarodne zaštite koji se zapošljavaju na području Zagreba. To su osobe koje su u Hrvatskoj godinu, dvije ili čak tri godine, a za koje postoje velike šanse, da s obzirom na postojeće brojke odobrenih azila, im azil neće biti odobren te da će zbog toga morati napustiti područje Hrvatske. Za one osobe koje su za vrijeme postupka traženja međunarodne zaštite započele svoje zaposlenje u Hrvatskoj te time već stekle aktivne poveznice s hrvatskim društvom i kulturom predlažemo otvaranje mogućnosti reguliranja svojeg boravka na području Hrvatske, a kako bi mogle nastaviti doprinositi društvu svojim radom, a kao alternativu povratku odnosno njihovoj deportaciji natrag u državu podrijetla. Predlažemo da se u članak 58. stavku 3. doda nova točka 9. kojom bi se propisalo sljedeće: " je državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva kojoj je odbijen zahtjev za međunarodnom zaštitom, a koja je u trenutku zaprimanja rješenja ili presude o odbijanju zahtjeva za međunarodnom zaštitom radila na temelju potvrde o stjecanju prava na rad u minimalnom trajanju od 12 mjeseca kod jednog ili više poslodavaca"		Sukladno članku 4. točki 21. toga Zakona, izvršnost odluke o zahtjevu nastupa dostavom odluke tražitelju, ako tužba nije podnesena ili podnesena tužba nema odgodi učinak. Ako podnesena tužba ima odgodni učinak, odluka o zahtjevu postaje izvršna dostavom prvostupanjske presude upravnog suda. Članak 53. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti određuje da tražitelj međunarodne zaštite ima pravo na boravak u Republici Hrvatskoj od dana izražene namjere do izvršnosti odluke o zahtjevu. Ako je tražitelj podnio tužbu koja sadržava zahtjev za odgodim učinkom sukladno članku 51. stavku 2. tog Zakona, ima pravo na boravak do dostave presude o odgovornom učinku. Državljanin treće zemlje boravi nezakonito ako nema pravo na zakonit boravak sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita (članak 183. stavak 1. točka 3. Zakona o strancima). Stavkom 3. toga članka Zakona o strancima propisano je da je državljanin treće zemlje, koji boravi nezakonito, kojem je izdano rješenje o povratku, dužan napustiti EGP u roku koji mu je određen. S obzirom na obvezu državljanina treće zemlje na napuštanje teritorija EGP-a, koja je izrečena rješenjem o povratku te kako državljanin treće zemlje više nema pravo na zakonit boravak (a iz primjedbe je razvidno da se radi o osobama iz viznog sustava), primjedba je odbijena. Ističe se da je međunarodna zaštita instrument kojim se osigurava zaštita osoba kojima je ista potrebna sukladno Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, a ne instrument kojim se može legalizirati boravak i rad osoba kojima nije potrebna međunarodna zaštita.
35	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 12.	Ograničenje boravka na tri godine ne uzima u obzir četverogodišnje preddiplomske studije te integrirane studijske programe u trajanju od pet godina. Radi administrativnog rasterećenja i boljeg usklađivanja sa stvarnim trajanjem studija, predlažemo da se u predloženim izmjenama Zakona umjesto roka od 3 godine uvede maksimalni rok od 5 godina.	Nije prihvaćen	Nacrtom je predviđeno da se privremeni boravak u svrhu studiranja može odobriti u trajanju do tri godine (sada samo do godine dana). Državljanin treće zemlje svake godine je dužan do 31. listopada policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti potvrdu visokog učilišta da je upisan u tekuću akademsku godinu, kako bi

					se vršila kontrola boravka državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj. Ako državljanin treće zemlje nakon tri godine želi nastaviti sa studijem u Republici Hrvatskoj, može podnijeti zahtjev za produljenjem privremenog boravka, koji se opet može produljiti do tri godine. Uvidom u evidencije za čije je vođenje nadležno ovo Ministarstvo utvrđeno je da je u 2024. godini odobreno 1111 privremenih boravaka u svrhu studiranja, dok ih je 409 produljeno. Iz navedenog proizlazi da 36,8 % studenata produljuje privremeni boravak u svrhu studiranja. Slijedom navedenoga, ocjenjujemo da je rok od tri godine za odobrenje privremenog boravka u svrhu studiranja primjeren.
36	IVA KUŽINA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 12.	Ograničenje boravka na tri godine neusklađeno je s akademskom stvarnošću, pogotovo u kontekstu rastućeg broja međunarodnih programa koji se izvode na engleskom jeziku, s obzirom na to da ne uzima u obzir četverogodišnje prijediplomske programe te integrirane studentske programe (npr. studij medicine ili stomatologije). Budući da trenutnim prijedlogom cilj administrativnog rasterećenja nije u potpunosti ispunjen, već je teret strateški pomaknut, usklađivanje boravišnog statusa s punim trajanjem akademskog ciklusa eliminiralo bi administrativnu preopterećenost i smanjilo birokratske barijere koje trenutno otežavaju internacionalizaciju visokog obrazovanja.	Nije prihvaćen	Nacrtom je predviđeno da se privremeni boravak u svrhu studiranja može odobriti u trajanju do tri godine (sada samo do godine dana). Državljanin treće zemlje svake godine je dužan do 31. listopada policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti potvrdu visokog učilišta da je upisan u tekuću akademsku godinu, kako bi se vršila kontrola boravka državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj. Ako državljanin treće zemlje nakon tri godine želi nastaviti sa studijem u Republici Hrvatskoj, može podnijeti zahtjev za produljenjem privremenog boravka, koji se opet može produljiti do tri godine. Uvidom u evidencije za čije je vođenje nadležno ovo Ministarstvo utvrđeno je da je u 2024. godini odobreno 1111 privremenih boravaka u svrhu studiranja, dok ih je 409 produljeno. Iz navedenog proizlazi da 36,8 % studenata produljuje privremeni boravak u svrhu studiranja. Slijedom navedenoga, ocjenjujemo da je rok od tri godine za odobrenje privremenog boravka u svrhu studiranja primjeren.
37	SARA JAPELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 13.	Određene djelatnosti obavljaju se povremeno i privremeno na područjima različitih županija, neke od njih jesu deficitarne, neke nisu. Predmetna izmjena je kvalitetna, no u praksi ostavlja prostor pretjeranom formalizmu. Predmetno se može premostiti odredbom o obvezi predočenja nadležnoj upravi isprave	Nije prihvaćen	Temeljem članka 101. Zakona o strancima Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje na temelju stanja na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada u pogledu broja i strukture nezaposlenih osoba te

			na temelju koje se poslovi obavljaju izvan županije, trajanju te obavezi prijave adrese smještaja u vremenu obavljanja tih poslova.		potreba pojedinih gospodarskih djelatnosti, donosi odluku o zanimanjima za koja poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada iz članka 98. stavka 1. istoga Zakona. Odlukom je određeno da su neka zanimanja deficitarna na području cijele Republike Hrvatske (npr. u djelatnosti graditeljstva: zidar, tesar, armirač, fasader itd.; u djelatnosti prijevoza: vozač teretnog vozila, vozač teretnog vozila s prikolicom), određena zanimanja su deficitarna na području samo nekih županija (npr. zanimanje konobara i kuhara na području Istarske, Primorsko – goranske, Zadarske, Ličko – senjske, Šibensko – kninske, Splitsko – dalmatinske, Dubrovačko – neretvanske, Zagrebačke, Međimurske, Krapinsko – zagorske i Varaždinske županije i Grada Zagreba), dok su određena zanimanja deficitarna na području određenih županija u samo određenom vremenskom razdoblju (npr. prodavač - samo za period rada od 01.05.-30.09. na području Istarske i Dubrovačko – neretvanske županije). U primjeni važećeg modela izdavanja dozvola za boravak i rad uočeni su određeni izazovi u smislu da poslodavci ishoduju dozvole za boravak i rad na području određene policijske uprave odnosno policijske postaje gdje je određeno zanimanje deficitarno, a šalju državljanina treće zemlje na rad na područje policijskih uprava odnosno policijskih postaja gdje to zanimanje nije deficitarno, već je potrebno provesti test tržišta rada. Na navedeni način zaobilazi se institut testa tržišta rada i narušava tržište rada. Ističemo da nije točno da je propisano ograničenje obavljanja djelatnosti stranih radnika samo na područja policijskih uprava koje su izdale dozvole, budući da strani radnici imaju mogućnost rada na području svih policijskih uprava gdje je zanimanje za koje je izdana dozvola za boravak i rad također deficitarno. Tako npr. državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za zanimanje zidara ili vozača teretnog vozila u PU

					zagrebačkoj temeljem te dozvole može raditi na području cijele Republike Hrvatske budući da je zanimanje zidar i vozač teretnog vozila deficitarno na području cijele Republike Hrvatske. U slučaju da je dozvola za boravak i rad izdana za zanimanje konobar u PU zagrebačkoj gdje je to zanimanje deficitarno, taj državljani treće zemlje pod uvjetima iz ovoga Nacrta za istog poslodavca može raditi i u ostalim policijskim upravama odnosno policijskim postajama gdje je to zanimanje također deficitarno (Istarska, Primorsko – goranska, Zadarska, Ličko – senjska, Šibensko – kninska, Splitsko – dalmatinska, Dubrovačko – neretvanska, Međimurska, Krapinsko – zagorska i Varaždinska županija), međutim ne smije raditi na području npr. PU vukovarsko –srijemske bez provedenog testa tržišta rada. U slučaju npr. zanimanja vozača autobusa koji će obavljati poslove vožnje redovne linije na području RH, ako im je boravište na području policijske uprave odnosno policijske postaje za koju je tražena dozvola (npr. vozač autobusa je dobio dozvolu za boravak i rad u PU primorsko-goranskoj, te može voziti stalnu liniju Rijeka-Vukovar, međutim ne može voziti stalnu liniju Vukovar-Osijek, jer tada ne može imat boravište na području PU primorsko-goranske, a i isto tako možda na području Vukovara i Osijeka ima domaćih radnika, pa strani radnici na tom području nisu ni potrebni). Izmjenom članka 98. bit će moguće napraviti test tržišta rada za više županija koje su od interesa poslodavcu, no svaki područni ured ili služba HZZ-a odlučivat će i dati obavijest o testu tržišta rada za područje koje je u njihovoj nadležnosti, ovisno o stanju na lokalnom tržištu rada.
38	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 13.	U praksi je uočeno da poslodavci nerijetko ne prenose informacije radnicima ili to čine s odgodom, što može dovesti do zlouporaba, neinformiranosti ili pojačane ovisnosti radnika o poslodavcu. Radnik se nalazi u statusno i informacijski ranjivijem položaju, stoga je izravna komunikacija između Ministarstva i stranke nužna radi zaštite slabije	Nije prihvaćen	Člankom 13. Nacrta kojim je mijenjan članak 88. stavkom 20. propisana je obveza poslodavca da obavještava državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva za izdavanje ili produljenje dozvole za boravak i rad, odnosno promjenu korisnika, olakšanu

			strane u postupku. Odsutnost informacija dovodi do rizika od prekoračenja rokova, nezakonitog rada ili nezakonitog boravka. Strani radnici često ne govore hrvatski jezik, dok su policijske postaje, zbog preopterećenosti službenika, ograničeno dostupne za davanje usmenih obavijesti. U takvim uvjetima radnik je praktično spriječen ostvariti komunikaciju s nadležnim tijelom. Izravna i pisana obavijest uklanja ovu prepreku i osigurava da prava stranke nisu ovisna o volji poslodavca, znanju jezika ili dostupnosti službenika. Digitalno ili automatizirano obavješćavanje znatno smanjuje broj dolazaka stranih radnika u policijske postaje radi osnovnih informacija. Time se rasterećuje upravno tijelo, ubrzava postupanje i podiže kvaliteta usluge javne uprave. Stranka mora imati mogućnost uvida u vlastiti postupak. Trenutni model, u kojem obavješćavanje ovisi o poslodavcu, stvara pravnu nesigurnost i ugrožava načelo transparentnosti. Prijedlog je da Ministarstvo izravno pisanim putem obavještava državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o njegovom ishodu dužno ga je obavijestiti u roku od tri dana pisanim putem.		promjenu zanimanja, olakšanu promjenu poslodavca ili dodatni rad, te je također propisana prekršajna odgovornost poslodavca ako ne poštuje navedenu odredbu. Državljeni trećih zemalja mogu se obratiti nadležnim policijskim upravama odnosno policijskim postajama putem telefona, pošte ili e-maila radi provjere statusa zahtjeva. Rok za predaju zahtjeva za produljenje dozvole za boravak i rad je najkasnije 30 dana prije isteka roka, te ne postoji zapreka da poslodavac, pa i sami državljani treće zemlje, podnese zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad i ranije. Odredbom članka 29. kojim se mijenja članak 103.d propisano je da državljani treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može nakon 6 mjeseci olakšano promijeniti poslodavca, čime je osiguran dodatni zakonski okvir zaštite državljanina treće zemlje, koji nije zadovoljan poslodavcem osobito u situacijama kada nije siguran hoće li poslodavac nastaviti suradnju s njime ili ne. Po pitanju obavješćavanja stranih radnika o statusu naprijed navedenih zahtjeva radit će se na daljnjem tehničkom rješenju.
39	HRVATSKA UDRUGA TURIZMA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 13.	Predlaže se zadržavanje sadašnjeg koncepta po kojem se ne ograničava rad na područje pojedinih policijskih uprava, posebno za zanimanja za koja se provodi test tržišta rada. Obrazloženje: Veliki poslodavci posluju u više destinacija i rotacije su uobičajene pa se predloženom izmjenom ovog članka dodatno otežava poslovanje i povećava administrativno opterećenje. U slučaju postojanja važeće dozvole za boravak i rad, DTZ može raditi za istog poslodavca u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i u skladu sa do sada propisanim uvjetima, uz novi uvjet teritorijalnog ograničenja za deficitarna zanimanja (novi stavci 11. do 18) - na ovaj način onemogućeno je ustupanje (promjena mjesta rada) državljanina trećih zemalja između različitih objekata istog poslodavca, a koja nisu na području iste PP/PU (odnosno bez provođenja novog testa tržišta rada). Stoga, alternativno predlažemo iznimku od teritorijalnog ograničenja	Nije prihvaćen	Temeljem članka 101. Zakona o strancima Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje na temelju stanja na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada u pogledu broja i strukture nezaposlenih osoba te potreba pojedinih gospodarskih djelatnosti, donosi odluku o zanimanjima za koja poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada iz članka 98. stavka 1. istoga Zakona. Odlukom je određeno da su neka zanimanja deficitarna na području cijele Republike Hrvatske (npr. u djelatnosti graditeljstva: zidar, tesar, armirač, fasader itd.; u djelatnosti prijevoza: vozač teretnog vozila, vozač teretnog vozila s prikolicom), određena zanimanja su deficitarna na području samo nekih županija (npr. zanimanje konobara i kuhara na području Istarske, Primorsko – goranske,

			za deficitarna zanimanja u situaciji postojanja važeće dozvole za rad za zanimanja iz (istih) turističkih djelatnosti (kuhari, konobari, sobarice i sl.) bez dodatnog provođenja testa tržišta rada u slučaju ustupanja (promjene mjesta rada): između različitih objekata istog poslodavca a koji se teritorijalno nalaze na različitim područjima PP/PU te između povezanih pravnih osoba registriranih za obavljanje djelatnosti 55.10 i srodnih djelatnosti Na taj način bi se olakšalo konstantno administriranje poslodavca (iz turističke djelatnosti) da u situaciji postojanja važeće dozvole za boravak i rad ima mogućnost promjene mjesta rada iz jedne destinacije u drugu bez dodatnih administrativnih zahtjeva (provođenja testa tržišta rada).	Zadarske, Ličko – senjske, Šibensko – kninske, Splitsko – dalmatinske, Dubrovačko – neretvanske, Zagrebačke, Međimurske, Krapinsko – zagorske i Varaždinske županije i Grada Zagreba), dok su određena zanimanja deficitarna na području određenih županija u samo određenom vremenskom razdoblju (npr. prodavač - samo za period rada od 01.05.-30.09. na području Istarske i Dubrovačko – neretvanske županije). U primjeni važećeg modela izdavanja dozvola za boravak i rad uočeni su određeni izazovi u smislu da poslodavci ishoduju dozvole za boravak i rad na području određene policijske uprave odnosno policijske postaje gdje je određeno zanimanje deficitarno, a šalju državljanina treće zemlje na rad na područje policijskih uprava odnosno policijskih postaja gdje to zanimanje nije deficitarno, već je potrebno provesti test tržišta rada. Na navedeni način zaobilazi se institut testa tržišta rada i narušava tržište rada. Navedeno se odnosi i na poslodavce koji posluju na više destinacija, jer se radi o nelojalnoj konkurenciji ako takav poslodavac na jednoj destinaciji ishoduje više desetaka dozvola za boravak i rad za deficitarna zanimanja i zatim želi radnike premjestiti u dugu destinaciju gdje ta zanimanja nisu deficitarna, nego je potrebno provesti test tržišta rada. Ističemo da nije točno da je propisano ograničenje obavljanja djelatnosti stranih radnika samo na područja policijskih uprava koje su izdale dozvole, budući da strani radnici imaju mogućnost rada na području svih policijskih uprava gdje je zanimanje za koje je izdana dozvola za boravak i rad također deficitarno. U slučaju da je dozvola za boravak i rad izdana za zanimanje konobar u PU zagrebačkoj gdje je to zanimanje deficitarno, taj državljanin treće zemlje pod uvjetima iz ovoga Nacrta za istog poslodavca može raditi i u ostalim policijskim upravama odnosno policijskim postajama gdje je to zanimanje također deficitarno (Istarska, Primorsko – goranska,

					Zadarska, Ličko – senjska, Šibensko – kninska, Splitsko – dalmatinska, Dubrovačko – neretvanska, Međimurska, Krapinsko – zagorska i Varaždinska županija), međutim ne smije raditi na području npr. PU vukovarsko –srijemske bez provedenog testa tržišta rada. Izmjenom članka 98. bit će moguće napraviti test tržišta rada za više županija koje su od interesa poslodavcu, no svaki područni ured ili služba HZZ-a odlučivat će i dati obavijest o testu tržišta rada za područje koje je u njihovoj nadležnosti, ovisno o stanju na lokalnom tržištu rada.
40	UDRUGA PODUZETNIKA U HOTELIJERSTVU HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 13.	Predlaže se zadržavanje sadašnjeg koncepta po kojem se ne ograničava rad na područje pojedinih policijskih uprava, posebno za zanimanja za koja se provodi test tržišta rada. Obrazloženje: Veliki poslodavci posluju u više destinacija i rotacije su uobičajene pa se predloženom izmjenom ovog članka dodatno otežava poslovanje i povećava administrativno opterećenje. U slučaju postojanja važeće dozvole za boravak i rad, DTZ može raditi za istog poslodavca u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i u skladu sa do sada propisanim uvjetima, uz novi uvjet teritorijalnog ograničenja za deficitarna zanimanja (novi stavci 11. do 18) - na ovaj način onemogućeno je ustupanje (promjena mjesta rada) državljanina trećih zemalja između različitih objekata istog poslodavca, a koja nisu na području iste PP/PU (odnosno bez provođenja novog testa tržišta rada). Stoga, alternativno predlažemo iznimku od teritorijalnog ograničenja za deficitarna zanimanja u situaciji postojanja važeće dozvole za rad za zanimanja iz (istih) turističkih djelatnosti (kuhari, konobari, sobarice i sl.) bez dodatnog provođenja testa tržišta rada u slučaju ustupanja (promjene mjesta rada): između različitih objekata istog poslodavca a koji se teritorijalno nalaze na različitim područjima PP/PU te između povezanih pravnih osoba registriranih za obavljanje djelatnosti 55.10 i srodnih djelatnosti Na taj način bi se olakšalo konstantno administriranje poslodavca (iz turističke djelatnosti) da u situaciji postojanja važeće dozvole za boravak i rad ima mogućnost promjene mjesta rada iz jedne destinacije u drugu bez dodatnih administrativnih zahtjeva (provođenja testa tržišta rada).	Nije prihvaćen	ODBIJEN Temeljem članka 101. Zakona o strancima Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje na temelju stanja na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada u pogledu broja i strukture nezaposlenih osoba te potreba pojedinih gospodarskih djelatnosti, donosi odluku o zanimanjima za koja poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada iz članka 98. stavka 1. istoga Zakona. Odlukom je određeno da su neka zanimanja deficitarna na području cijele Republike Hrvatske (npr. u djelatnosti graditeljstva: zidar, tesar, armirač, fasader itd.; u djelatnosti prijevoza: vozač teretnog vozila, vozač teretnog vozila s prikolicom), određena zanimanja su deficitarna na području samo nekih županija (npr. zanimanje konobara i kuhara na području Istarske, Primorsko – goranske, Zadarske, Ličko – senjske, Šibensko – kninske, Splitsko – dalmatinske, Dubrovačko – neretvanske, Zagrebačke, Međimurske, Krapinsko – zagorske i Varaždinske županije i Grada Zagreba), dok su određena zanimanja deficitarna na području određenih županija u samo određenom vremenskom razdoblju (npr. prodavač - samo za period rada od 01.05.-30.09. na području Istarske i Dubrovačko – neretvanske županije). U primjeni važećeg modela izdavanja dozvola za boravak i rad uočeni su određeni izazovi u smislu da poslodavci ishoduju dozvole

					za boravak i rad na području određene policijske uprave odnosno policijske postaje gdje je određeno zanimanje deficitarno, a šalju državljanina treće zemlje na rad na područje policijskih uprava odnosno policijskih postaja gdje to zanimanje nije deficitarno, već je potrebno provesti test tržišta rada. Na navedeni način zaobilazi se institut testa tržišta rada i narušava tržište rada. Navedeno se odnosi i na poslodavce koji posluju na više destinacija, jer se radi o nelojalnoj konkurenciji ako takav poslodavac na jednoj destinaciji ishoduje više desetaka dozvola za boravak i rad za deficitarna zanimanja i zatim želi radnike premjestiti u dugu destinaciju gdje ta zanimanja nisu deficitarna, nego je potrebno provesti test tržišta rada. Ističemo da nije točno da je propisano ograničenje obavljanja djelatnosti stranih radnika samo na područja policijskih uprava koje su izdale dozvole, budući da strani radnici imaju mogućnost rada na području svih policijskih uprava gdje je zanimanje za koje je izdana dozvola za boravak i rad također deficitarno. U slučaju da je dozvola za boravak i rad izdana za zanimanje konobar u PU zagrebačkoj gdje je to zanimanje deficitarno, taj državljanin treće zemlje pod uvjetima iz ovoga Nacrta za istog poslodavca može raditi i u ostalim policijskim upravama odnosno policijskim postajama gdje je to zanimanje također deficitarno (Istarska, Primorsko – goranska, Zadarska, Ličko – senjska, Šibensko – kninska, Splitsko – dalmatinska, Dubrovačko – neretvanska, Međimurska, Krapinsko – zagorska i Varaždinska županija), međutim ne smije raditi na području npr. PU vukovarsko – srijemske bez provedenog testa tržišta rada. Izmjenom članka 98. bit će moguće napraviti test tržišta rada za više županija koje su od interesa poslodavcu, no svaki područni ured ili služba HZZ-a odlučivat će i dati obavijest o testu tržišta rada za područje koje je u njihovoj nadležnosti, ovisno o stanju na lokalnom tržištu rada.

41.	OREHOVEC, VINTER, KIŠ, ŠIMUNOVIĆ, ODVJETNIČKO DRUŠTVO D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 13.	„(1) Državljanin treće zemlje može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – na temelju potvrde o prijavi rada ili – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. (2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta. (3) Državljanin treće zemlje može raditi: – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (4) Državljanin treće zemlje može raditi: – samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili	Nije prihvaćen	Budući da se Zakonom regulira boravak i rad državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, nije prihvaćeno da se u članku brišu riječi: „u Republici Hrvatskoj“. Direktiva 96/71/EZ od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga omogućuje upućivanje radnika na privremenoj i povremenoj osnovi u druge države članice, te poslodavac upućuje radnike u druge države članice pod uvjetima propisanim tom Direktivom, a ovim člankom propisuju se pod kojim uvjetima državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj.

			– samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom. (6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka: – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. (8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj. (9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka,		

			poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predložen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren. (10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući se način primjenjuju i na podizvođača. (11) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može raditi pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (12) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (13) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (14) Državljanin treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona može raditi pod uvjetima iz ovoga članka i samo na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki. (15) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona pod uvjetima iz ovoga članka i samo na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki. (16) Državljanin treće zemlje kojem je	

			izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona na temelju testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona, može raditi samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (17) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (18) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnih zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (19) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad može raditi za istog poslodavca, a poslodavac državljanina treće zemlje može zaposliti u svim poslovnim	

			objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka, ako nije u suprotnosti sa stavcima 11., 12., 14., 15., 16. i 17. ovoga članka. (20) Poslodavac koji je podnio zahtjev: - za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona ili koja se produljuje ili članka 110. ovoga Zakona koja se izdaje na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, obavještavat će državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o njegovom ishodu dužan ga je obavijestiti u roku od tri dana pisanim putem - iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 3., članka 103.d stavaka 4. i 8. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem. (21) Ako upravnu pristojbu za odobrenje dozvole za boravak i rad plaća poslodavac, nema pravo tražiti povrat pristojbe od državljanina treće zemlje.“.		
42	OREHOVEC, VINTER, KIŠ, ŠIMUNOVIĆ, ODVJETNIČKO DRUŠTVO D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 13.	Tekst zakona je potrebno uskladiti sa Uredbom (EZ) br. 883/2004, Uredbom (EU) br. 492/2011, Uredbom (EU) 2016/ 679, te Direktivom - 96/71/EZ i Direktivom 2008/104/EZ.	Nije prihvaćen	Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti odnosi se na zaštitu prava građana državljana država članica Europske unije koji su zaposleni ili borave u drugoj državi članici, a na koje se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo jedne ili više država članica EU, također odnosi se i na članove njihovih obitelji. Svrha Uredbe(EZ) br. 883/2004 je osigurati koordinaciju nacionalnih sustava socijalne sigurnosti kako bi se građanima EU koji su zaposleni ili borave u drugoj državi članici EU i članovima njihovih obitelji osiguralo ostvarivanje prava na temelju rada, odnosno osigurava im se zaštita u slučaju nastanka socijalnih rizika u smislu ostvarivanja davanja povodom nastanka tih rizika, kako osoba koja je koristila svoje pravo kretanja i rada u više država članica zbog korištenja tog prava ne bi bila zakínuta u ostvarivanju prava iz socijalne sigurnosti. Obuhvaćena su davanja za slučaj bolesti, davanja za majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo, invalidska davanja, davanja za slučaj starosti, davanja za nadživjele osobe,

					davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti, davanja za nezaposlenost, obiteljska davanja. UREDBA (EU) br. 492/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji odnosi na državljane država članica. Provedba UREDBE (EU) 2016/679 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) osigurana je Zakonom o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka (Narodne novine, broj: 42/18). DIREKTIVA 96/71/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga prenesena je Zakonom o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (Narodne novine, br. 128/20, 114/22.), dok se važećim Zakonom uređuje svrha privremenog boravka za upućene radnike iz drugih članica. DIREKTIVA 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje prenesena je Zakonom o radu (Narodne novine, br. 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23 - Odluka USRH).
43	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 13.	Članice Zajednice agencija za zapošljavanje HGK ističu kako je odredba stavka 11. članka 88. Zakona o strancima gospodarski štetna iz sljedećih razloga: • Ograničavanje kretanja radnika smanjuje fleksibilnost poslovanja. • Mnoge djelatnosti, osobito u građevinarstvu, logistici, uslužnim djelatnostima i poljoprivredi, zahtijevaju rad na više lokacija u različitim županijama. Nametanje administrativne zabrane kretanja radne snage unutar RH izravno otežava organizaciju posla i smanjuje učinkovitost. • Deficitarna zanimanja nisu lokalni, već nacionalni problem. Ako je zanimanje deficitarno, ono je deficitarno širom države, s manjim odstupanjima. Ograničavanje rada	Nije prihvaćen	Temeljem članka 101. Zakona o strancima Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje na temelju stanja na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada u pogledu broja i strukture nezaposlenih osoba te potreba pojedinih gospodarskih djelatnosti, donosi odluku o zanimanjima za koja poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada iz članka 98. stavka 1. istoga Zakona. Odlukom je određeno da su neka zanimanja deficitarna na području cijele Republike Hrvatske (npr. u djelatnosti

			radnike samo na policijsku upravu u kojoj je prvo utvrđen deficit nema stvarno uporište u potrebama tržišta rada i ne prati dinamiku gospodarskih aktivnosti. Dodatno, upravno vijeće HZZ nije ažuriralo listu deficitarnih zanimanja od 01/2023 te ne prati stvarno stanje tržišta rada. Opće poznato je da su određena zanimanja u stvarnosti deficitarna (npr. prodavač i skladištar) dok se za njih još uvijek provodi test tržišta rada. • Povećava se administrativno opterećenje i trošak poslodavca. • Ako poslodavac posluje na više područja, morat će ishoditi više dozvola ili provoditi dodatne procedure kako bi isti radnik mogao obavljati posao na drugoj lokaciji. To stvara nepotrebnu birokraciju, troškove i potencijalne zastoje u radu. • Smanjuje se konkurentnost hrvatskog gospodarstva. U situaciji gdje se država suočava s kroničnim nedostatkom radne snage (posebno u određenim sektorima) te da će se po svim projekcijama taj broj dodatno smanjivati u sljedećim godinama (starenje stanovništva, iseljavanje), dodatno ograničavanje poslodavaca destimulira ulaganja i razvoj te može dovesti do usporavanja projekata zbog nemogućnosti optimalnog rasporeda radnika. • Zakonska odredba ne uzima u obzir realne poslovne modele. Mnogi poslodavci posluju nacionalno, a ne lokalno. Radnici se premještaju prema potrebama projekta. Ovakvo rješenje nije usklađeno sa stvarnim načinom rada brojnih gospodarskih djelatnosti. S obzirom na sve navedeno, predlažemo da se: • odustane od teritorijalnog ograničenja rada stranih radnika, ili • da se, ako se već uvode kontrole, one provode na način koji ne ograničava mobilnost radne snage unutar RH i ne otežava normalno poslovanje poslodavaca. Ako je cilj zakonodavca osigurati kontrolu tržišta rada i zaštitu domaće radne snage, predložena mjera ne doprinosi ostvarenju tih ciljeva, već stvara niz novih prepreka za poslodavce i gospodarstvo u cjelini.	graditeljstva: zidar, tesar, armirač, fasader itd.; u djelatnosti prijevoza: vozač teretnog vozila, vozač teretnog vozila s prikolicom), određena zanimanja su deficitarna na području samo nekih županija (npr. zanimanje konobara i kuhara na području Istarske, Primorsko – goranske, Zadarske, Ličko – senjske, Šibensko – kninske, Splitsko – dalmatinske, Dubrovačko – neretvanske, Zagrebačke, Međimurske, Krapinsko – zagorske i Varaždinske županije i Grada Zagreba), dok su određena zanimanja deficitarna na području određenih županija u samo određenom vremenskom razdoblju (npr. prodavač - samo za period rada od 01.05.-30.09. na području Istarske i Dubrovačko – neretvanske županije). U primjeni važećeg modela izdavanja dozvola za boravak i rad uočeni su određeni izazovi u smislu da poslodavci ishoduju dozvole za boravak i rad na području određene policijske uprave odnosno policijske postaje gdje je određeno zanimanje deficitarno, a šalju državljanina treće zemlje na rad na područje policijskih uprava odnosno policijskih postaja gdje to zanimanje nije deficitarno, već je potrebno provesti test tržišta rada. Na navedeni način zaobilazi se institut testa tržišta rada i narušava tržište rada. Ističemo da nije točno da je propisano ograničenje obavljanja djelatnosti stranih radnika samo na područja policijskih uprava koje su izdale dozvole, budući da strani radnici imaju mogućnost rada na području svih policijskih uprava gdje je zanimanje za koje je izdana dozvola za boravak i rad također deficitarno. Tako npr. državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za zanimanje zidara ili vozača teretnog vozila u PU zagrebačkoj temeljem te dozvole može raditi na području cijele Republike Hrvatske budući da je zanimanje zidar i vozač teretnog vozila deficitarno na području cijele Republike Hrvatske. U slučaju da je dozvola za boravak i rad izdana za zanimanje konobar u PU zagrebačkoj gdje je to

					zanimanje deficitarno, taj državljanin treće zemlje pod uvjetima iz ovoga Nacrta za istog poslodavca može raditi i u ostalim policijskim upravama odnosno policijskim postajama gdje je to zanimanje također deficitarno (Istarska, Primorsko – goranska, Zadarska, Ličko – senjska, Šibensko – kninska, Splitsko – dalmatinska, Dubrovačko – neretvanska, Međimurska, Krapinsko – zagorska i Varaždinska županija), međutim ne smije raditi na području npr. PU vukovarsko –srijemske bez provedenog testa tržišta rada. U slučaju npr. zanimanja vozača autobusa koji će obavljati poslove vožnje redovne linije na području RH, ako im je boravište na području policijske uprave odnosno policijske postaje za koju je tražena dozvola (npr. vozač autobusa je dobio dozvolu za boravak i rad u PU primorsko-goranskoj, te može voziti stalnu liniju Rijeka-Vukovar, međutim ne može voziti stalnu liniju Vukovar-Osijek, jer tada ne može imat boravište na području PU primorsko-goranske, a i isto tako možda na području Vukovara i Osijeka ima domaćih radnika, pa strani radnici na tom području nisu ni potrebni). Izmjenom članka 98. bit će moguće napraviti test tržišta rada za više županija koje su od interesa poslodavcu, no svaki područni ured ili služba HZZ-a odlučivat će i dati obavijest o testu tržišta rada za područje koje je u njihovoj nadležnosti, ovisno o stanju na lokalnom tržištu rada.
44	HRVATSKA OBRTHNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 13.	Ističemo ponovno izričito protivljenje predmetnim odredbama koje se odnose na geografsko ograničavanje obavljanja djelatnosti za državljane trećih zemalja u svojstvu radnika, ali i u svojstvu samozapošljavanja, točnije u svojstvu potencijalnog vlasnika obrta. Navedene odredbe suprotne su sa postojećim zakonodavstvom RH pri čemu posebno ističemo Zakon o prijevozu u cestovnom prometu ("Narodne novine" br. 41/18., 98/19., 30/21., 89/21., 114/22., 136/24.) i Zakon o radu ("Narodne novine" br. 93/14., 127/17., 98/19., 151/22., 64/23.). Navedena ograničenja će uvelike otežati, čak i u potpunosti onemogućiti obavljanje određenih djelatnosti kao što su građevinarstvo, ugostiteljstvo, prijevoz, te mnoge druge uslužne djelatnosti koje uključuju rad na različitim	Nije prihvaćen	ODBIJEN Temeljem članka 101. Zakona o strancima Upravno vijeće Hrvatskog zavoda za zapošljavanje na temelju stanja na nacionalnom, regionalnom i lokalnom tržištu rada u pogledu broja i strukture nezaposlenih osoba te potreba pojedinih gospodarskih djelatnosti, donosi odluku o zanimanjima za koja poslodavac nije dužan zatražiti provedbu testa tržišta rada iz članka 98. stavka 1. istoga Zakona. Odlukom je određeno da su neka zanimanja deficitarna na području cijele Republike Hrvatske (npr. u djelatnosti

			geografskim lokacijama, što bi moglo imati negativne posljedice za hrvatsko gospodarstvo. Također, pojavljuje se problem vremenske usklađenosti između trenutka podnošenja zahtjeva za dozvolu za boravak i rad i utvrđenja deficitarnosti određenog zanimanja, gdje će poslodavci s obzirom na nove rokove iz ovog Prijedloga morati više mjeseci unaprijed podnositi zahtjeve (npr. za sezonske poslove), dakle u vremenskom razdoblju kada navedena zanimanja potencijalno neće biti na listi deficitarnih (npr. prodavač nije deficitarno zanimanje cijelu godinu u svim županijama). S obzirom na sve navedeno predlažemo izostaviti prijedloge za izmjene kojima se propisuje ograničenje obavljanja djelatnosti stranih radnika samo na područja policijskih uprava koje su izdale dozvole. Ukoliko se ustraje na prijedlozima izmjena, svakako predlažemo posebno urediti i izdvojiti zanimanja i djelatnosti čija bit i osnovna svrha uključuje opetovane promjene lokacija. Time bi poslodavci u deficitarnim zanimanjima u svim županijama mogli svoje radnike upućivati na rad i u druge županije, sukladno potrebama organizacije rada. Dodatno, ukoliko se ustraje na prijedlozima izmjena, potrebno je razriješiti problem trenutka podnošenja zahtjeva i razdoblja za koje se podnosi a kako je već napomenuto (nisu sva deficitarna zanimanja na listi cijele godine).		graditeljstva: zidar, tesar, armirač, fasader itd.; u djelatnosti prijevoza: vozač teretnog vozila, vozač teretnog vozila s prikolicom), određena zanimanja su deficitarna na području samo nekih županija (npr. zanimanje konobara i kuhara na području Istarske, Primorsko – goranske, Zadarske, Ličko – senjske, Šibensko – kninske, Splitsko – dalmatinske, Dubrovačko – neretvanske, Zagrebačke, Međimurske, Krapinsko – zagorske i Varaždinske županije i Grada Zagreba), dok su određena zanimanja deficitarna na području određenih županija u samo određenom vremenskom razdoblju (npr. prodavač - samo za period rada od 01.05.-30.09. na području Istarske i Dubrovačko – neretvanske županije). U primjeni važećeg modela izdavanja dozvola za boravak i rad uočeni su određeni izazovi u smislu da poslodavci ishoduju dozvole za boravak i rad na području određene policijske uprave odnosno policijske postaje gdje je određeno zanimanje deficitarno, a šalju državljanina treće zemlje na rad na područje policijskih uprava odnosno policijskih postaja gdje to zanimanje nije deficitarno, već je potrebno provesti test tržišta rada. Na navedeni način zaobilazi se institut testa tržišta rada i narušava tržište rada. Ističemo da nije točno da je propisano ograničenje obavljanja djelatnosti stranih radnika samo na područja policijskih uprava koje su izdale dozvole, budući da strani radnici imaju mogućnost rada na području svih policijskih uprava gdje je zanimanje za koje je izdana dozvola za boravak i rad također deficitarno. Tako npr. državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad za zanimanje zidara ili vozača teretnog vozila u PU zagrebačkoj temeljem te dozvole može raditi na području cijele Republike Hrvatske budući da je zanimanje zidar i vozač teretnog vozila deficitarno na području cijele Republike Hrvatske. U slučaju da je dozvola za boravak i rad izdana za zanimanje konobar u PU zagrebačkoj gdje je to

					zanimanje deficitarno, taj državljanin treće zemlje pod uvjetima iz ovoga Nacrta za istog poslodavca može raditi i u ostalim policijskim upravama odnosno policijskim postajama gdje je to zanimanje također deficitarno (Istarska, Primorsko – goranska, Zadarska, Ličko – senjska, Šibensko – kninska, Splitsko – dalmatinska, Dubrovačko – neretvanska, Međimurska, Krapinsko – zagorska i Varaždinska županija), međutim ne smije raditi na području npr. PU vukovarsko –srijemske bez provedenog testa tržišta rada. U slučaju npr. zanimanja vozača autobusa koji će obavljati poslove vožnje redovne linije na području RH, ako im je boravište na području policijske uprave odnosno policijske postaje za koju je tražena dozvola (npr. vozač autobusa je dobio dozvolu za boravak i rad u PU primorsko-goranskoj, te može voziti stalnu liniju Rijeka-Vukovar, međutim ne može voziti stalnu liniju Vukovar-Osijek, jer tada ne može imat boravište na području PU primorsko-goranske, a i isto tako možda na području Vukovara i Osijeka ima domaćih radnika, pa strani radnici na tom području nisu ni potrebni). Izmjenom članka 98. bit će moguće napraviti test tržišta rada za više županija koje su od interesa poslodavcu, no svaki područni ured ili služba HZZ-a odlučivat će i dati obavijest o testu tržišta rada za područje koje je u njihovoj nadležnosti, ovisno o stanju na lokalnom tržištu rada.
45	ARMANDO ZENZEROVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Smatram da je propisani rok od 90 dana za donošenje odluke o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad pretjerano dug, osobito u kontekstu aktualnih potreba tržišta rada i izraženog nedostatka radne snage kod poslodavaca. Ovako dugotrajan postupak otežava pravodobno planiranje poslovnih aktivnosti, usporava zapošljavanje te mogućnost gubitka radnika. Istodobno, produljenje postupka negativno se odražava i na same radnike, koji su tijekom razdoblja čekanja izloženi pravnoj, ali i egzistencijalnoj nesigurnosti. Slijedom navedenoga, predlažem skraćivanje roka za odlučivanje na najviše 60 dana, uključujući i provođenje testa tržišta rada u	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose

			trajanju do najviše 15 dana, čime bi se postupak učinilo učinkovitijim, predvidljivijim i bolje prilagođenim stvarnim potrebama gospodarstva, uz zadržavanje odgovarajuće razine kontrole i zakonitosti.		gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana.
46	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Neophodno je osigurati da migranti čiji su zahtjevi za izdavanje ili produljenje dozvole boravka i rada u tijeku imaju brz i učinkovit pristup informacijama o statusu svojih zahtjeva putem sustava e-građani ili putem pošte. Trenutno su radnici potpuno ovisni o poslodavcu, što stvara pravnu nesigurnost i rizik od gubitka prava, uključujući izdavanje rješenja o napuštanju države. Jedini način da provjere status postupka je osobni dolazak u policijsku postaju, što često dolazi prekasno za pravodobno reguliranje statusa. Predlaže se uspostava transparentnog i sigurnog mehanizma koji omogućuje migrantskim radnicima pravovremen i samostalan uvid u status zahtjeva, uključujući razloge prihvatanja ili odbijanja, čime se osigurava zaštita temeljnih prava, pravna sigurnost i jednaka primjena zakona.	Nije prihvaćen	ODBIJEN Člankom 13. Nacrta kojim je mijenjan članak 88. stavkom 20. propisana je obveza poslodavca da obavještava državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva za izdavanje ili produljenje dozvole za boravak i rad, odnosno promjenu korisnika, olakšanu promjenu zanimanja, olakšanu promjenu poslodavca ili dodatni rad, te je također propisana prekršajna odgovornost poslodavca ako ne poštuje navedenu odredbu. Državljanin trećih zemalja mogu se obratiti nadležnim policijskim upravama odnosno policijskim postajama putem telefona, pošte ili e-maila radi provjere statusa zahtjeva. Rok za predaju zahtjeva za produljenje dozvole za boravak i rad je najkasnije 30 dana prije isteka roka, te ne postoji zapreka da poslodavac, pa i sami državljani treće zemlje, podnese zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad i ranije. Odredbom članka 29. kojim se mijenja članak 103.d propisano je da državljani treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može nakon 6 mjeseci olakšano promijeniti poslodavca, čime je osiguran dodatni zakonski okvir zaštite državljanina treće zemlje, koji nije zadovoljan poslodavcem osobito u situacijama kada

					nije siguran hoće li poslodavac nastaviti suradnju s njime ili ne.
47	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	U odnosu na stavak 8 smatramo da bi produljenje rokova moglo ugroziti učinkovitost postupka i pravnu sigurnost stranaka. U praksi su postojeći rokovi već višestruko kršeni, što bi se moglo riješiti donošenjem novog, protočnijeg zakonskog teksta i povećanjem broja službenika zaduženih za izdavanje dozvola za boravak i rad. Produljenje rokova također nije u skladu s načelima razmjernosti (čl. 6. ZUP) i učinkovitosti (čl. 10. ZUP), koja zahtijevaju jednostavno, brzo i troškovno učinkovito postupanje uz potpuno utvrđivanje svih relevantnih činjenica.	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana.
48	SARA JAPELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Obzirom da je u praksi zabilježeno daleko probijanje rokova, duljina roka odlučivanja nije toliko relevantna koliko organizacijski aspekt nadležnih uprava koje imaju povećan opseg posla. Radi se o izrazito bitnom propisu za gospodarstvo te je potreban dovoljan broj educiranih, stručnih i odgovornih službenika.	Primljeno na znanje	Ministarstvo unutarnjih poslova kontinuirano radi na poboljšanju poslovnih procesa. Mjere koje se poduzimaju su, između ostalog, dodatno opremanje policijskih uprava odnosno policijskih postaja informatičkom opremom, dodatno jačanje ljudskih kapaciteta u policijskim upravama/postajama, kao i u sjedištu Ministarstva te reorganizacija poslovnih procesa kako bi oni bili učinkovitiji.
49	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Iako Direktiva (EU) 2024/1233 propisuje mogućnost produljenja roka, smatramo da bi takvo produljenje moglo negativno utjecati na učinkovitost postupka i pravnu sigurnost stranaka. Naime, produljenje rokova ne bi bilo u skladu	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada

			s načelima upravnog postupka propisanimi Zakonom o općem upravnom postupku, osobito s načelom razmjernosti iz članka 6., prema kojem se prava stranaka mogu ograničiti samo ako je to nužno i razmjerno svrsi propisa, kao ni s načelom učinkovitosti iz članka 10. ZUP-a, prema kojem se u upravnim stvarima mora postupati što je moguće jednostavnije, bez odgode i uz što manje troškova, uz istodobno potpuno utvrđivanje svih činjenica bitnih za rješavanje upravne stvari.		iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana.
50	HRVATSKA UDRUGA TURIZMA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Predlaže se zadržati izdavanje dozvola za boravak i rad... u roku od 15 dana... Obrazloženje: S obzirom na aktualno uređenje roka izdavanja dozvola za boravak i rad „... dužno odlučiti u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.” u odnosu na prijedlog novog stavka: „... dužno odlučiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a koje razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada...” izražavamo ozbiljnu zabrinutost te smatramo da je ovakav prijedlog neprihvatljiv, osobito za poslodavce u sektorima koji ovise o sezonskom radu, poput turizma, ugostiteljstva i poljoprivrede. Produljenje maksimalnog roka odlučivanja na šest puta duži rok (s 15 na 90 dana) predstavlja dramatično povećanje administrativnog opterećenja i stvara ozbiljne poslovne rizike. Umjesto da se ubrza postupanje i digitalizacija procesa, predložena izmjena legalizira višemjesečno čekanje koje je za realni sektor – osobito onaj koji ovisi o kontinuitetu radne snage – neodrživo. Turizam,	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i

			koji čini jedan od ključnih sektora hrvatskog gospodarstva, funkcionira sezonski i ovisan je o iznimno kratkim rokovima. Predloženi rok od 90 dana izravno ugrožava poslovanje i onemogućava pravovremeno zapošljavanje radnika te stoga apeliramo da se zadrži važeći rok od 15 dana. Alternativno predlažemo razmotriti iznimku za skraćivanje roka od 90 dana za izdavanje DBR za sezone radnike za zanimanja iz turističkih djelatnosti (kuhari, konobari, sobarice i sl.) na rok od 30 dana s obrazloženjem da davanje mišljenja HZZ traje maksimalno 15 dana a dosadašnje iskustvo ide u prilog tome da su PP u pravilu i postupale u okviru propisanog roka od 15 dana uz dodatno pojašnjenje da usklađivanje s odredbama o rokovima iz Direktive ne znači dosljednu primjenu najduljeg roka (Direktiva kaže do 90 dana) budući da države članice mogu osigurati nacionalnim zakonodavstvom implementaciju i kraćih rokova. Naime, provođenje testa tržišta iz čl. 98. predstavlja prethodan uvjet urednog zahtjeva pa se ovaj rok nikako ne može uzeti kao razlog pripisivanju duljeg roka budući da je odredbom jasno propisano kako rok od 15 dana teče od uredno postavljenog zahtjeva.		krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana.
51	UDRUGA PODUZETNIKA U HOTELIJERSTVU HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Predlaže se zadržati izdavanje dozvola za boravak i rad... u roku od 15 dana... Obrazloženje: S obzirom na aktualno uređenje roka izdavanja dozvola za boravak i rad „... dužno odlučiti u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.” u odnosu na prijedlog novog stavka: „... dužno odlučiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a koje razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada...” izražavamo ozbiljnu zabrinutost te smatramo da je ovakav prijedlog neprihvatljiv, osobito za poslodavce u sektorima koji ovise o sezonskom radu, poput turizma, ugostiteljstva i poljoprivrede. Produljenje maksimalnog roka odlučivanja na šest puta duži rok (s 15 na 90 dana) predstavlja dramatično povećanje administrativnog opterećenja i stvara ozbiljne poslovne rizike. Umjesto da se ubrza postupanje i digitalizacija procesa, predložena izmjena legalizira višemjesečno čekanje koje je za realni sektor – osobito onaj koji ovisi o kontinuitetu radne snage – neodrživo. Turizam, koji čini jedan od ključnih sektora hrvatskog gospodarstva, funkcionira sezonski i ovisan je o iznimno kratkim rokovima. Predloženi rok od 90 dana izravno ugrožava poslovanje i onemogućava pravovremeno	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili

			zapošljavanje radnika te stoga apeliramo da se zadrži važeći rok od 15 dana. Alternativno predlažemo razmotriti iznimku za skraćivanje roka od 90 dana za izdavanje DBR za sezonske radnike za zanimanja iz turističkih djelatnosti (kuhari, konobari, sobarice i sl.) na rok od 30 dana s obrazloženjem da davanje mišljenja HZZ traje maksimalno 15 dana a dosadašnje iskustvo ide u prilog tome da su PP u pravilu i postupale u okviru propisanog roka od 15 dana uz dodatno pojašnjenje da usklađivanje s odredbama o rokovima iz Direktive ne znači dosljednu primjenu najduljeg roka (Direktiva kaže do 90 dana) budući da države članice mogu osigurati nacionalnim zakonodavstvom implementaciju i kraćih rokova. Naime, provođenje testa tržišta iz čl. 98. predstavlja prethodan uvjet urednog zahtjeva pa se ovaj rok nikako ne može uzeti kao razlog pripisivanju duljeg roka budući da je odredbom jasno propisano kako rok od 15 dana teče od uredno postavljenog zahtjeva.		djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana.
52	PROJEKT GRAĐANSKIH PRAVA SISAK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Vezano uz dosadašnji stavak 7., koji postaje stavak 8., smatramo da je predloženi rok od 90 dana, predugačak, te predlažemo da isti bude 30 dana; odnosno 60 dana u hitnim postupcima sukladno Zakonu o općem upravnom postupku. To posebno iz razloga jer u praksi isti upravni postupci traju i do godinu dana i više.	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj.

					U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana.
53	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Također i članovi Udruženja ribarstva HGK koji obavljaju djelatnost morskog ribolova ističu veliki problem dugotrajnosti postupka rješavanja zahtjeva za izdavanje dozvola za boravak i rad te bi predloženo produženje roka za izdavanje dozvola za boravak i rad dodatno pogoršalo njihovu situaciju. Ističemo kako je ribolov specifična djelatnost s obzirom da postoje razdoblja zabrane ribolova i razdoblja kada se smije ići na more. Ako brod nema kompletnu posadu u razdobljima kada im je dozvoljeno raditi, posljedice će biti neusporedivo više nego u nekom drugom sektoru. Također, ako nema kompletnu posadu, ribarski brod odlaskom na more ugrožava sigurnost rada prisutnih članova posade jer se radi o teškim fizičkim poslovima koji se često obavljaju u najzahtjevnijim uvjetima. Zbog specifičnosti poslovanja poduzetnika djelatnosti morskog ribolova i nemogućnosti zapošljavanja domaće posade, navedeni članovi Hrvatske gospodarske komore apeliraju na ubrzanje postupaka rješavanja zahtjeva za izdavanje dozvola za boravak i rad.	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana.
54	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Članovi Udruženja cestovnog prometa i Udruženja otpremništva i logistike pri Hrvatskoj gospodarskoj komori također iznose prigovor na rok za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno predmetnom Nacrtu prijedloga zakona te ga smatraju predugačkim i otegotnim s obzirom da bi se tako dodatno usporio proces zapošljavanja, posebice u djelatnostima s izraženim sezonskim i hitnim potrebama te bi tim rokom od 90 dana dodatno bilo otežano poslovanje i planiranje radne snage. Ukoliko je intencija zakonodavca produžiti predmetni rok, što je otegotno za samo poslovanje poslovnih subjekata, predlaže se određena fleksibilizacija u smislu da se propiše kraći rok i da odredba glasi da je Ministarstvo o zahtjevu dužno odlučiti u roku do određenog	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose

			broja dana.		gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana.
55	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Vezano uz predloženi stavak 5 članka 91, članice Zajednice agencija za zapošljavanje HGK postavljaju pitanje što se događa u slučaju da Upravno vijeće HZZ-a promijeni listu deficitarnih zanimanja, kako će to utjecati na izdano rješenje?	Primljeno na znanje	Rješenje o dozvoli za boravak i rad donosi se na temelju Odluke Upravnog vijeća Hrvatskog zavoda za zapošljavanje o zanimanjima za koja nije potrebno provoditi test tržišta, a koja je na snazi u trenutku podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Nakon pravomoćnosti rješenja, isto se može poništiti ili ukinuti samo pod uvjetima propisanim Zakonom o općem upravnom postupku. Slijedom navedenoga, državljani trećih zemalja nastaviti će raditi prema uvjetima koje su ispunjavali kada je odobrena dozvola za boravak i rad i kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavaka 3. i 4. Zakona.
56	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Članica HGK koja se bavi djelatnošću turizma, ističe kako kako je rok od 90 dana za odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dozvole i boravak i rad predug rok, osobito za tvrtke koje se bave turističkom djelatnošću. Naime, u slučaju sezonskih dozvola u ugostiteljstvu i turizmu, radnici odgovaraju na oglase i traže posao do same sezone, čak i u sezoni kada i poslodavci imaju potrebu za dodatnim zapošljavanjem, pa u tom slučaju ako se jave u travnju, dok prikupe dokumentaciju i pošalju je poslodavcu, u najboljem slučaju će dozvola za boravak i rad biti izdana u srpnju ili kolovozu. Članica stoga predlaže da se za dozvole za sezonske poslove, propiše iznimka od predloženog roka.	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku.

					Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana. Nacrtom je predviđeno izdavanje sezonskih dozvola za boravak i rad s rokom važenja od tri godine, što će doprinijeti administrativnom rasterećenju dionika izdavanja dozvola za boravak i rad.
57	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Produljenje roka za odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sa 15 na 90 dana nije prihvatljivo hrvatskim poslodavcima s obzirom na potrebe i zahtjeve hrvatskog gospodarstva i tržišta rada. Rok od 90 dana predstavlja predugo razdoblje čekanja, ali i nesigurnosti za poslodavca i radnika. Vrijedi istaknuti kako se postojeći rok od 15 dana u praksi uvelike prekoračivao što je uzrokovalo nezadovoljstvo poslodavaca. Preporučamo ostavljanje postojećeg roka za odlučivanje o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad od 15 dana uz stvarno pridržavanje roka u praksi. Budući da se u praksi rok od 15 dana teško poštuje, usprkos propisanim rokovima za upravne postupke, u slučaju ako se ipak odluči za izmjene i produljenje rokova, predlažemo kao puno razumniji i prihvatljiviji prijedlog produženja roka s 15 na maksimalno 30 dana.	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje

					ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana.
58	PREHRAMBENA INDUSTRIJA VINDIJA D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Člankom 15. prijedloga Zakona mijenja se članak 91. gdje je u stavku 8. predložen tekst da o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. Zakona Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odlučuje što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. S obzirom da u praksi izdavanje radnih dozvola i danas traje od 6-8 tjedana od dana podnošenja zahtjeva, smatramo da predloženo rješenje nije svrhovito. Naime, za očekivati je da da će produljenje roka isti učiniti još dugotrajnijim. Ovo poslodavcima koji ovise o radu stranih radnika značajno otežava poslovanje i poslovno planiranje, te značajno otežava brzinu reakcije i sposobnost prilagodbe poslodavca zahtjevima tržišta, te općenito smatramo kako bi proces izdavanja dozvola za boravak i rad trebao biti znatno brži. Stoga predlažemo da se ograniči rok za izdavanje istih na maksimalno 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana.
59	KOKA PERADARSKO PREHRAMBENA INDUSTRIJA DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Člankom 15. prijedloga Zakona mijenja se članak 91. gdje je u stavku 8. predložen tekst da o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. Zakona Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, odlučuje što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva. S obzirom da u praksi izdavanje radnih dozvola i danas traje od 6-8 tjedana od dana podnošenja zahtjeva, smatramo da predloženo rješenje nije svrhovito. Naime, za očekivati je da da će produljenje roka isti učiniti još dugotrajnijim. Ovo	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad

			poslodavcima koji ovise o radu stranih radnika značajno otežava poslovanje i poslovno planiranje, te značajno otežava brzinu reakcije i sposobnost prilagodbe poslodavca zahtjevima tržišta, te općenito smatramo kako bi proces izdavanja dozvola za boravak i rad trebao biti znatno brži. Stoga predlažemo da se ograniči rok za izdavanje istih na maksimalno 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.		samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana.
60	RAHELA RADOLA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Predloženi rok od 90 dana za donošenje odluke o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad od dana podnošenja urednog zahtjeva, koji uključuje i provođenje testa tržišta rada, za poslodavce (osobito u specifičnim deficitarnim zanimanjima) smatramo previše dugim i izrazito problematičnim. U praksi, policijske i službene provjere do sada su trajale oko 15 radnih dana. Za određena poslovanja, a posebno za ona kod kojih je riječ o radnim mjestima koja podliježu posebnim uvjetima rada (konkretno, primjerice u prijevozničkoj djelatnosti - posjedovanje valjane vozačke dozvole, provjere sigurnosne pouzdanosti i sl.), svako produljenje roka rješavanja zahtjeva uzrokuje ozbiljne poteškoće u planiranju rada (po primjeru, planiranje voznog reda, rasporeda vozača, ispunjavanju ugovornih obveza prema partnerima itd.) . Generalno, tijekom razdoblja čekanja od 90 dana radnik ne može započeti s radom, što dovodi do financijskih gubitaka za poslodavce, a često na koncu i gubitka radne snage za poslodavce jer radnici nemali broj puta odustanu od zaposlenja. Smatramo da bi rok trebalo: 1) skratiti na najviše 30 dana, Ili 2) uvesti dodatni stavak kojim bi se za deficitarna zanimanja, posebno za zanimanja ključna za gospodarski	Nije prihvaćen	Direktivom 2024/1233 propisan je rok od 90 dana za rješavanje zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. Navedeno razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. Zakona. Važećim Zakonom o strancima propisan je rok od 15 dana za kojeg je u praksi utvrđeno da policijske uprave odnosno policijske postaje objektivno ne mogu izvršiti sve potrebne provjere u cilju izdavanja dozvola za boravak i rad samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku. Uzimajući u obzir pristupanje Republike Hrvatske schengenskom prostoru, u postupku odobrenja dozvola za boravak i rad potrebno je spriječiti zlouporabu navedenog postupka, prije svega državljana određenih država koje predstavljaju migracijski rizik, kao i krijumčara ili fiktivnih poslodavaca kojima za cilj nije obavljanje gospodarske djelatnosti u Republici Hrvatskoj nego je glavna svrha njihovog osnivanja ili djelovanja olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja na teritorij Europske unije bez stvarne želje ili

			razvitak i uredno funkcioniranje javnih usluga propisao kraći rok rješavanja zahtjeva. Ovakvo rješenje bilo bi usklađeno s potrebama tržišta rada, spriječilo bi operativno onemogućavanje poslodavaca te bi istodobno omogućilo Ministarstvu da provede sve potrebne provjere, ali u primjerenom i provedivom roku.		potrebe za radom u Republici Hrvatskoj. U tekstu Nacrta propisano je da će zahtjev riješiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana.
61	VEDRAN JELINOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 15.	Prema Zakonu o radu (čl. 12. st. 7.) ukupno trajanje svih uzastopnih ugovora o radu sklopljenih na određeno vrijeme, uključujući i prvi ugovor, smije biti neprekinuto duže od tri godine: ... 3. ako je to zbog nekih drugih objektivnih razloga dopušteno posebnim zakonom ili kolektivnim ugovorom. Poseban zakon bi u ovom slučaju bio Zakon o strancima. S obzirom na inzistiranje policijskih uprava na sklapanje ugovora o radu na određeno vrijeme za vrijeme važenja dozvola za boravak i rad, iako se prema Zakonu o radu takvi ugovori nakon 3 godine smatraju ugovorom na neodređeno vrijeme. To poslodavcima u praksi stvara probleme i pravnu nesigurnost. Stoga se predlaže ovim izmjenama i dopunama konačno uzeti u obzir rješavanje ovog problema, te na kraju članka 91. ili nekog drugog dodati stavak da se ograničenja općeg propisa o ukupnom trajanju svih uzastopnih ugovora o radu sklopljenih na određeno vrijeme ne primjenjuju na ugovore o radu za koje se izdaju dozvole za boravak i rad (ili neka slična odredba). Time će se moći sklopiti najviše tri uzastopna ugovora s poslodavcem ali do najviše 6 ili 9 godina, kako se odluči.	Nije prihvaćen	Točno je da bi u skladu sa Zakonom o radu, koji je opći propis o radnim odnosima u Republici Hrvatskoj, bilo dozvoljeno posebnim zakonom drukčije urediti trajanje ugovora o radu na određeno vrijeme. Međutim, valja skrenuti pažnju da su strani radnici u Republici Hrvatskoj po pravima iz radnog odnosa izjednačeni s domaćim radnicima te bi predloženo predstavljalo stavljanje u nepovoljniji položaj ove kategorije radnika. Sukladno Zakonu o radu, nema zapreke da poslodavac i sa stranim radnicima zasniva radne odnose sklapanjem ugovora o radu na neodređeno vrijeme, pri čemu bi slučaj neprodužavanja dozvole za boravak i rad predstavljao opravdani razlog za otkaz ugovora o radu.
62	IGOR LUKIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Škola stranih jezika Intellecta (Omnia intellecta d.o.o.) tijekom četrnaest godina provela je nekoliko tisuća testiranja iz poznavanja stranih jezika, među kojima i hrvatskoga jezika. Kao organizacija s bogatim iskustvom u ovom području, ujedno članica Zajednice za strane jezike (CALS), pozdravljamo i podržavamo predložene zakonske izmjene. Uvođenjem obveze poznavanja osnova hrvatskoga jezika ovaj Zakon potiče integraciju stranih radnika u hrvatsko društvo, doprinosi očuvanju hrvatskoga jezika kao kulturne baštine, koji je, među ostalim, zaštićen zakonima Republike Hrvatske. U nastavku predlažemo izmjene i dopune kako bi se osigurala visoka razina kvalitete i transparentnosti provjere znanja hrvatskoga jezika. Predlaže se izmjena stavka 1. članka 92.a radi nedvosmislenog normativnog određenja vrste i razine ispita koji državljanin treće zemlje mora položiti radi ispunjenja	Nije prihvaćen	Predloženim nacrtom zakona uvodi se obveza polaganja standardiziranog ispita hrvatskoga jezika i latiničnog pisma za osnovnu razinu (A1.1), dok se razrada provedbenih pitanja propisuje podzakonskim aktima radi osiguranja fleksibilnosti i ujednačene primjene. Standardizirani ispit za razinu A1.1 izradit će Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja, a Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih nastaviti će objavljivati i ažurirati popis ustanova koje ispunjavaju zakonom propisane materijalne i kadrovske uvjete za izvođenje programa i provedbu ispita. Time se osigurava jasno razgraničenje ispita prema svrsi i razini, transparentnost sustava te pravna sigurnost u primjeni

			zakonske obveze i jasnog razgraničenja novog ispita od ispita u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta iz članka 154. Prijedlog novog teksta: (1) Državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj boravi najmanje godinu dana na temelju dozvole za boravak i rad izdane sukladno članku 97. ovoga Zakona ili čije je važenje produženo, dužan je položiti standardizirani ispit poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma za osnovnu razinu (A1.1). Predlaže se izmjena stavka 2. članka 92.a radi preciznog i transparentnog utvrđivanja kruga ovlaštenih provoditelja standardiziranog ispita, uz oslanjanje na postojeće obrazovne kapacitete i već uspostavljene sustave odobravanja programa. Prijedlog novog teksta: (2) Standardizirani ispit poznavanja hrvatskoga jezika i latiničnog pisma za osnovu razinu (A1.1) provode: 1. škole stranih jezika koje imaju suglasnost ministra nadležnog za rad za izvođenje programa učenja hrvatskog jezika za strance kroz sustav vaučera, 2. sveučilišta ili sastavnice sveučilišta koje izvođe programe hrvatskog jezika za strance i provode ispite, 3. ustanove koje imaju registriranu djelatnost obrazovanja odraslih ako imaju suglasnost za provođenje ispita iz hrvatskoga jezika i latiničnog pisma u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta iz članka 154. stavka 5. ovoga Zakona te rješenje nadležnog ministarstva za izvođenje odobrenog programa učenja hrvatskog jezika. Predlaže se dopuna stavka 6. članka 92.a radi priznavanja prethodno stečenog znanja hrvatskoga jezika. Prijedlog dopune teksta: 3. su završili program neformalnog učenja hrvatskoga jezika za strance kroz sustav vaučera i posjeduju potvrdu o položenom završnom ispitu razine A1.1., 4. neovisno o pohađanju programa posjeduju potvrdu o poznavanju hrvatskoga jezika razine A1.1 ili A1 ne stariju od dvije godine, razine A2 ne stariju od tri godine, odnosno razine B1 ili više, pod uvjetom da je takvu potvrdu izdala škola stranih jezika, ustanova za obrazovanje odraslih ili visokoškolska ustanova koja ima suglasnost ministra nadležnog za rad za izvođenje programa učenja hrvatskoga jezika za strance kroz sustav vaučera. Predlaže se brisanje stavka 8. članka 92.a radi izbjegavanja normativne redundancije i preklapanja s već postojećim zakonskim odredbama koje uređuju polaganje ispita iz hrvatskoga jezika i latiničnog pisma u drugim postupcima. S obzirom na to da se način provedbe ispita, ispitni standard te osiguranje kvalitete i nadzor razlikuju od Ispit iz znanja		Zakona.

			hrvatskog jezika i latiničnog pisma u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta iz članka 154., dodatno upućivanje na donošenje podzakonskih akata u ovom članku nije nužno te bi moglo dovesti do pravne nejasnoće ili različite primjene propisa u praksi. Iako predložene zakonske izmjene izrijeком ne obuhvaćaju članak 154., smatramo nužnim uskladiti njegove odredbe s novim člankom 92.a radi očuvanja jasnoće i dosljednosti zakonskog okvira. Predložene dopune stavaka 1., 4. i 5. usmjerene su na nedvosmisleno normativno razgraničenje ispita koji se provodi u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta od novog standardiziranog ispita za osnovnu razinu (A1.1) uvedenog za potrebe produljenja dozvole za boravak i rad. Time se jasno razlikuju dvije različite pravne situacije, svrhe i razine ispita, sprječava pravna nejasnoća i neujednačena primjena Zakona u praksi te se osigurava da se provedbeni propisi iz članka 154. primjenjuju isključivo na ispite dugotrajnog boravišta, bez mogućnosti njihova proširenog tumačenja na ispit iz članka 92.a, koji je uređen posebnim zakonskim odredbama. Prijedlog dopune teksta stavaka 1., 4. i 5. članka 154. glasi: (1) Ispit iz znanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta mogu provoditi sveučilišta ili sastavnice sveučilišta koje izvode programe iz hrvatskoga jezika i provode ispite, a srednjoškolske ustanove, Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja i ustanove za obrazovanje odraslih ako imaju suglasnost za provođenje ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma iz stavka 5. ovoga članka. (4) Ministar, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za znanost i obrazovanje, donosi pravilnik o načinu polaganja ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta te o visini troškova koje su obvezni snositi polaznici. (5) Ministarstvo nadležno za znanost i obrazovanje na svojim mrežnim stranicama objavljuje popis ustanova koje imaju suglasnost za provođenje ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma u postupku odobrenja dugotrajnog boravišta.		
63	BERISLAV BOŽANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	KOMENTAR NA ČLANAK 92.a Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima Uvodno predstavljanje Zajednica za strane jezike (CALS) nacionalno je strukovno tijelo koje je izradilo nacionalni Metodološki okvir za programe učenja stranih jezika A1–C2, sektorske programe hrvatskog jezika za strane radnike	Nije prihvaćen	Predloženi nacrt zakona postavlja temeljni normativni okvir, dok se detaljna razrada pojedinih elemenata uređuje podzakonskim aktom. Standardizirani ispit za razinu A1.1 izradit će Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja, čime se osigurava stručna

			izrađene na poziv Ministarstva rada, kao i referentne dokumente na temelju kojih je izrađen formalni program hrvatskog jezika za odrasle (A1–C1). CALS je u hrvatski obrazovni sustav uveo i standarde Zajedničkog europskog referentnog okvira za jezike. Pozdravljamo uvođenje standardiziranog ispita hrvatskog jezika kao važnog nacionalnog cilja kojim se jača zaštita i promicanje hrvatskog jezika i baštine, poboljšava integracija stranih radnika, povećava vjerodostojnost provjere znanja i osigurava učinkovito korištenje sredstava EU fondova. Elementi koje je potrebno jasnije urediti Kako bi sustav bio stabilan, protočan i pouzdan, potrebno je dodatno urediti elemente koji u nacrtu nisu razrađeni: – tko izrađuje ispitni standard i katalog zadataka – tko izrađuje i održava ispitne materijale – tko provodi fizički i mrežni ispit i pod kojim uvjetima – kako se osigurava nadzor i provjera identiteta kandidata – kako se provodi certifikacija rezultata izvan sukoba interesa – kako se unificira forma certifikata – kako se osigurava ujednačena kvaliteta ispitnih centara – kako se sprječava sukob interesa ako bi ista ustanova istodobno izvodila nastavu, sudjelovala u izradi ili prilagodbi ispitnog materijala, provodila ispit, ocjenjivala kandidate i izdavala certifikate U funkcionalnom modelu tehnička provedba mrežnog ispita može uključivati specijalizirane infrastrukturne partnere (primjerice NCVVO, CARNET ili SRCE), dok sadržajni dio (standard, zadaci, metodologija) mora biti u nadležnosti sveučilišta i jezične struke. Ovaj primjer služi isključivo ilustraciji te ne prejudicira rješenja pravilnika iz čl. 154. st. 4. Na temelju navedenoga predlažemo sljedeće izmjene članka 92.a: 1) Izmjena stavka 2 „(2) Standardizirani ispit znanja hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma (A1.1) izrađuje se na temelju ispitnog standarda i ispitnog kataloga koje, u suradnji, izrađuju sveučilišta koja imaju sveučilišni studij, katedru ili odsjek hrvatskoga jezika te strukovne udruge iz područja jezičnog obrazovanja koje su izradile nacionalne metodološke okvire, standarde ili programe na temelju kojih je ustrojen sustav učenja hrvatskoga jezika za odrasle.“ 2) Uvođenje novog stavka 2.a „(2.a) Standardizirani ispit iz stavka 2 ovoga članka može se provoditi u fizičkom ili mrežnom obliku, uz osiguranje tehničkih i sigurnosnih uvjeta nadzora, provjere identiteta	utemeljenost, neovisnost i ujednačenost ispitivanja na nacionalnoj razini. Popis ovlaštenih ustanova kontinuirano će objavljivati i ažurirati Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih, uz jasno propisane materijalne i kadrovske uvjete, nadzor provedbe i jedinstvenu formu potvrde, čime se osigurava stabilan, transparentan i vjerodostojan sustav, bez sukoba interesa.

			kandidata i zaštite ispitnog materijala.“ 3) Dopuna u dijelu koji se odnosi na ispitne centre „Ispit se provodi u ispitnim centrima koji ispunjavaju tehničke i organizacijske uvjete propisane pravilnikom iz članka 154. stavka 4. ovoga Zakona, uključujući škole stranih jezika registrirane za djelatnost poduke jezika, ustanove za obrazovanje odraslih koje izvođe programe učenja hrvatskoga jezika te sveučilišta čije sastavnice imaju studij, katedru ili odsjek hrvatskoga jezika. Provedba ispita i ocjenjivanje rezultata moraju biti organizacijski odvojeni od izvođenja nastave na način koji onemogućava sukob interesa.“ 4) Novi stavak o mrežnom ispitu „(10) Ministar nadležan za unutarnje poslove pravilnikom propisuje tehničke i sigurnosne uvjete za provedbu mrežnog ispita, uključujući digitalne alate, sustav nadzora, provjeru identiteta kandidata i pohranu podataka.“ Što se postiže predloženim izmjenama – jasna stručna podloga za izradu ispita – prepoznatost jezične struke kao nositelja metodološke kvalitete i standardizacije – sprječavanje sukoba interesa – pouzdano i ujednačeno ocjenjivanje – veća protočnost sustava (fizički + mrežni ispit) – bolja integracija radnika i veća vjerodostojnost sustava – promicanje kvalitete učenja hrvatskoga jezika – održiva i standardizirana provedba ispita		
64	ARMANDO ZENZEROVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Podržavam cilj ove odredbe da se strani radnici potaknu na učenje hrvatskog jezika i latiničnog pisma radi lakše integracije i sigurnijeg rada. Međutim, smatram da bi provedbu ove obveze trebalo dodatno prilagoditi stvarnim okolnostima u kojima strani radnici žive i rade. Predlažem da se omogućući učenje hrvatskog jezika i priprema za ispit putem online platformi, uz zadržavanje obveze polaganja standardiziranog ispita. Na taj bi se način stranim radnicima osigurao fleksibilniji i dostupniji način učenja, osobito za one koji rade u smjenama, borave u udaljenijim ili ruralnim područjima te zbog prometnih i organizacijskih ograničenja nemaju redovit pristup klasičnim oblicima nastave hrvatskog jezika. Uvođenje digitalnih i online programa učenja hrvatskog jezika pridonijelo bi većoj dostupnosti, bržem usvajanju osnovnog znanja jezika te učinkovitijoj provedbi zakonske obveze, bez dodatnog	Nije prihvaćen	Od 2024. godine Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike je osiguralo provedbu i sufinanciranje učenja hrvatskog jezika stranim radnicima iz trećih zemalja putem sustava vaučera za obrazovanje odraslih kroz kraće neformalne programe učenja hrvatskog kao stranog jezika. U kontekstu osiguravanja integracije stranih radnika pohađanje programa učenja hrvatskog jezika na osnovnoj razini u učionici pokazuje se učinkovitijim od online oblika jer omogućuje neposrednu komunikaciju, bržu jezičnu prilagodbu te stvarno uključivanje stranih radnika u društveno okruženje, što je ključno za njihovu uspješnu integraciju. Programi učenja hrvatskog jezika na višim razinama predstavljaju iznimku te se

			administrativnog i organizacijskog opterećenja za poslodavce i radnike. Dodatno, ovisno o vrsti djelatnosti, osobito u poslovima koji uključuju neposredan rad s korisnicima i klijentima (trgovina, ugostiteljstvo i slično), trebalo bi postupno propisati polaganje viših razina znanja hrvatskog jezika tijekom vremena.		mogu provoditi online, budući da polaznici na tim razinama već posjeduju temeljnu jezičnu kompetenciju koja im omogućuje učinkovito praćenje nastave na daljinu, samostalniji rad i kvalitetnu interakciju u virtualnom okruženju, pri čemu se ne umanjuje obrazovni ishod ni razina postignutog znanja. Provjera znanja/testiranje poznavanja hrvatskog jezika provodit će se na jedinstvenom standardiziranom testu. Načini provedbe (uživo ili online), kao i ostali elementi testiranja, propisat će se standardizacijom testa. Programi za učenje hrvatskog jezika koji se financiraju putem sustava vaučera već su prilagođeni potrebama pojedinih sektora/djelatnosti (građevinarstvo, turizam i ugostiteljstvo, prerađivačka industrija, prehrambena industrija, zdravstvena i socijalna skrb, promet i telekomunikacija). Također za obrazovanje u zanimanju za koje se traži obrazovna kvalifikacija na razini visokog obrazovanja te u zanimanju u području reguliranih profesija omogućeno učenje hrvatskog jezika čak do razine C1.
65	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Iako se načelno pozdravlja omogućavanje učenja hrvatskog jezika većem broju ljudi izostanak položenog ispita nikako ne bi smio biti sankcioniran gubitkom dozvole za boravak i rad. Ističemo kako predložena odredba ne osigurava stvarnu provedbu integracije. Integracija je širi proces od samog polaganja ispita, a u Hrvatskoj trenutno ne postoji cjelovita integracijska politika, uključujući integracijske centre, sustavno planirane tečajeve jezika i dovoljne kapacitete za sve strane radnike. U tom kontekstu, obveza polaganja ispita stavlja teret integracije isključivo na pojedinca, bez osigurane institucionalne podrške. Iskustvo s tečajevima jezika i kulture za osobe s odobrenom međunarodnom zaštitom od 2015. godine pokazuje nam da nadležna tijela nisu bila u mogućnosti osigurati propisane programe ni za manji broj osoba nego što se predviđa ovim zakonskim izmjenama. Podsjećamo, statistički podaci MUP-a pokazuju da je do 31. listopada izdano 67.777 dozvola za boravak i rad osobama koje ne dolaze iz zemalja u kojima se	Nije prihvaćen	Integracija je svakako širi proces od samog polaganja ispita, a kako bi se olakšala ključno je otkloniti jezične barijere i poticati učenje hrvatskoga jezika. Slijedom navedenog Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike je od 2024. godine osiguralo provedbu i sufinanciranje učenja hrvatskog jezika stranim radnicima iz trećih zemalja putem sustava vaučera za obrazovanje odraslih kroz kraće neformalne programe učenja hrvatskog kao stranog jezika. Kako bi se strani radnici, a i poslodavci, pravovremeno pripremili na novu obvezu polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika i latiničnog pisma, predloženo je u završnoj odredbi Nacrta prijedloga zakona da se obveza polaganja ispita primjenjuje nakon godinu dana od dana stupanja na snagu izmjena i dopuna Zakona slijedom čega uz

			ne govore južnoslavenski jezici, pri čemu u velikom dijelu tih zemalja nije uobičajeno ni latinično pismo. Predložena odredba stoga stvara znatno administrativno i organizacijsko opterećenje uz realan rizik da mnogim radnicima objektivno neće biti omogućeno pohađanje tečaja u zadanom roku. Predložena odredba uvodi obvezu polaganja ispita, ali ne osigurava niti stvarnu obvezu niti dostupnost tečaja, čime se stvara situacija u kojoj se od radnika zahtijeva ishod koji u praksi možda nije ostvariv. Takva regulacija posebno nepovoljno pogađa ranjive skupine, uključujući žene koje u tradicionalnim društvima preuzimaju skrb za djecu nakon radnog vremena, samohrane roditelje ili druge osobe bez sustava podrške, te osobe s invaliditetom ili intelektualnim teškoćama. Posljedice neispunjavanja ove obveze - čak i kada za to odgovornost nije na radniku - su ozbiljne i nepopravljive: radnik koji ne položi ispit ne može produljiti dozvolu boravka i rada, gubi zaposlenje i pravni status boravka u zemlji. Bez uzimanja u obzir radnih uvjeta, smjenskog i prekovremenog rada, životnih i stambenih okolnosti te raspoloživosti termina ispita, primjena ove mjere u praksi rezultirala bi povećanom pravnom nesigurnošću, rastom broja radnika u iregularnom statusu koji jednom kada izgube dozvolu ne mogu regulirati status te povećanim rizikom rada "na crno", s ograničenim mogućnostima prijave radnih zloupotreba i drugih kaznenih djela kojima bi mogli biti izloženi. Zbog svega navedenog pozivamo da se zakonska formulacija izmjeni na način da omogući dodatne besplatne tečajeve jezika no ne sankcionira radnika ako ne bude umogućnosti iste poađati i položiti tečaj hrvatskog jezika i pisma.		korištenje vaučera strani radnici imaju dovoljno vremena savladati osnovu razinu poznavanja hrvatskog jezika. Iskustva provedbe programa učenja hrvatskoga jezika za osobe s odobrenom međunarodnom zaštitom uzeta su u obzir pri izradi ovih zakonskih izmjena. Upravo se ovim prijedlogom uspostavlja jasniji i sustavniji okvir provedbe, uz definirane uvjete za ustanove, javno objavljen i kontinuirano ažuriran popis ovlaštenih provoditelja te standardizaciju ispita. Time se jačaju kapaciteti sustava i stvaraju preduvjeti za učinkovitiju i kvalitetniju provedbu programa za veći broj korisnika. U vezi pitanja dostupnosti obrazovnih programa za učenje hrvatskog jezika ističemo kako trenutno u RH ima 85 ustanova za obrazovanje odraslih koje imaju suglasnost MZOM-a za provođenje ispita hrvatskog jezika za strance, 17 škola stranih jezika koje imaju suglasnost MROSP-a te 6 visokih učilišta s odobrenim studijskim programima hrvatskog jezika i književnosti. Nadalje, napominjemo kako škole stranih jezika u većini slučajeva, kada je riječ o potrebama radnika kod poslodavaca, provode tečajeve izvan svojih sjedišta, odnosno u prostorima samih poslodavaca, pri čemu su spremne prilagoditi se radnom vremenu te mogućnostima radnika i poslodavaca. U odnosu na iznesene primjedbe vezane uz dostupnost i provedbu ispita znanja hrvatskog jezika, ističemo da će pristupanje ispitu biti organizirano na način koji u najvećoj mogućoj mjeri uvažava potrebe i okolnosti osoba koje mu trebaju pristupiti. Planirano je osiguravanje široke mreže ispitnih mjesta na području cijele Republike Hrvatske, fleksibilnih termina te mogućnosti polaganja ispita u različitim vremenskim razdobljima, uključujući i termine prilagođene smjenskom i prekovremenom radu.
66	VIŠNJA KATALINIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I	Komentar u ime Saveza samostalnih sindikata Hrvatske	Nije prihvaćen	ODBIJEN U cilju osiguravanja

		DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16. Podržavamo učenje hrvatskog jezika jer je ono važno i za strane i domaće radnike. Zajednički jezik doprinosi sigurnosti na radu, lakšoj komunikaciji i smanjenju zlouporaba. Međutim, integracija je znatno širi proces od samog polaganja ispita i ne može se svesti na administrativni uvjet za produljenje dozvole za boravak i rad. Posebno upozoravamo da u Republici Hrvatskoj ne postoji cjelovita integracijska politika. Ne postoje integracijski centri, sustavno planirani programi učenja jezika niti dovoljni kapaciteti koji bi omogućili da svi strani radnici imaju stvarnu priliku naučiti jezik. U takvom kontekstu obveza polaganja ispita predstavlja ozbiljan rizik jer se teret integracije prebacuje na pojedinca, bez osigurane institucionalne podrške. Prema upozorenjima udruga i ustanova koje provode tečajeve hrvatskog jezika, razina A1.1. nije dostižna bez formalne nastave. Za uspješno polaganje ispita hrvatskog jezika potreban je strukturirani način učenja, koji ne može zamijeniti učenje kroz neformalni razgovor s kolegama na poslu. Istodobno, predložena odredba uvodi obvezu polaganja ispita, ali ne osigurava obvezu ili dostupnost tečaja. Time se stvara situacija u kojoj se od radnika zahtijeva ishod koji u praksi možda nije moguće ostvariti. Dodatni problem predstavlja činjenica da razina A1.1. i način provjere znanja još nisu standardizirani što dodatno otežava pripremu radnika za ispit i prilagodbu sustava novim zahtjevima. Posljedica nepolaganja ispita je izuzetno teška - radnik koji ne položi ispit ne može produljiti dozvolu za boravak i rad, gubi posao i pravo na boravak. Bez uzimanja u obzir radnih uvjeta, smjenskog i prekovremenog rada, životnih i stambenih okolnosti te dostupnosti termina za ispite, ova mjera može dovesti do povećanja nesigurnosti, rada na crno te veće fluktuacije stranih radnika, što šteti cijelom tržištu rada. Ako se učenje jezika ne osigura sustavno, teret integracije u praksi pada i na domaće radnike, koji preuzimaju ulogu neplaćenih mentora, prevoditelja i posrednika u svakodnevnoj komunikaciji, što dugoročno narušava odnose među radnicima i dodatno opterećuje radna mjesta. Pozitivnim smatramo što je zakonom predviđeno da trošak polaganja ispita snosi poslodavac, jer ako je znanje jezika nužno za siguran i učinkovit rad, ono mora biti shvaćeno kao dio osposobljavanja za rad. Ipak, bez paralelnog ulaganja u dostupne i	institucionalne podrške učenje hrvatskog jezika Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike je od 2024. godine osiguralo provedbu i sufinanciranje učenja hrvatskog jezika stranim radnicima iz trećih zemalja putem sustava vaučera za obrazovanje odraslih kroz kraće strukturirane neformalne programe učenja hrvatskog kao stranog jezika trajanju od 70 sati što uključuje opće poznavanje jezika i poznavanje „jezika struke“ pri čemu se sufinancira dio troška pohađanja programa, ovisno o veličini poslodavca, od 50% do 70%. Navedeni programi prilagođeni su potrebama određenih sektora – turizam i ugostiteljstvo, prerađivačka industrija, prehrambena industrija, zdravstvena i socijalna skrb, promet i telekomunikacije te se kroz tako krojene tečajeve osigurava stjecanje općeg znanja jezika ali i jezik struke. Nadalje, u zanimanjima za koje se traži obrazovna kvalifikacija na razini visokog obrazovanja te u zanimanjima u području reguliranih profesija omogućeno je učenje hrvatskog jezika čak do razine C1. Po pitanju dostupnosti tečajeva hrvatskog jezika, ističemo kako trenutno u RH ima 85 ustanova za obrazovanje odraslih koje imaju suglasnost MZOM-a za provođenje ispita hrvatskog jezika za strane radnike, 17 škola stranih jezika koje imaju suglasnost MROSP-a te 6 visokih učilišta s odobrenim studijskim programima hrvatskog jezika i književnosti. Također, napominjemo da škole stranih jezika u većini slučajeva, kada je riječ o potrebama radnika kod poslodavaca, provode tečajeve izvan svojih sjedišta, odnosno u prostorima samih poslodavaca, pri čemu su spremne prilagoditi se radnom vremenu te mogućnostima radnika i poslodavaca. Vezano uz osiguravanje kvalitete postupka provjere poznavanja hrvatskog jezika, isti će se provoditi putem standardiziranog ispita. Sama standardizacija

			kvalitetne tečajeve jezika, sama obveza polaganja ispita neće postići deklarirani cilj integracije. Zaključno, izražavamo ozbiljnu bojazan da će se, bez prethodnog uspostavljanja integracijske politike, standardizacije razine A1.1. i osiguravanja stvarnih uvjeta za učenje jezika, ova mjera pretvoriti u administrativni filter, a ne u alat uključivanja. Integracija se postiže sustavnom politikom i ulaganjima, a ne uvjetovanjem prava bez osiguranih preduvjeta, u interesu i stranih i domaćih radnika te stabilnosti tržišta rada.		ima svoje zakonitosti koje se odnose na sadržaj i način provođenja testiranja. Kako bi se strani radnici, a i poslodavci, pravovremeno pripremili na novu obvezu polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika i latiničnog pisma, predloženo je u završnoj odredbi Nacrta prijedloga zakona da se obveza polaganja ispita primjenjuje nakon godinu dana od dana stupanja na snagu izmjena i dopuna Zakona./
67	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Iako se načelno pozdravlja intencija integracije stranih radnika u hrvatsko društvo putem učenja i polaganja ispita iz hrvatskog jezika, nameće se pitanje može li se predloženim rješenjem uistinu ostvariti navedena svrha. Posebno je upitno postavljanje razine A1.1 kao uvjeta, bez istodobnog razmatranja sustavnog i dugoročnog ulaganja u radnike te njihov daljnji integracijski put. Dodatnu zabrinutost potvrđuju i javno dostupni statistički podaci Ministarstva unutarnjih poslova, prema kojima je zaključno s danom 31. listopada izdano 149.166 dozvola za boravak i rad, od čega 67.777 osoba dolazi iz zemalja u kojima se ne govore južnoslavenski jezici. To čini oko 45,4 % ukupnog broja izdanih dozvola. Time se dodatno naglašava razmjer potencijalnog obuhvata ove obveze. Predloženo rješenje stoga bi moglo predstavljati znatno administrativno i organizacijsko opterećenje kako za poslodavce, tako i za ustanove koje provode poučavanje hrvatskog jezika, osobito u situacijama u kojima veći broj stranih radnika ne bi bio obuhvaćen propisanim iznimkama. U takvim okolnostima postoji realna bojazan da bi se provedba ove obveze u praksi mogla pokazati otežanom, uz moguće dodatne troškove, produljenje postupaka te smanjenje učinkovitosti sustava. Dodatno se postavlja pitanje postupanja u slučajevima u kojima, zbog nedostatnih organizacijskih ili kapacitetnih mogućnosti, stranim državljanima objektivno nije omogućeno pohađanje tečaja i ispunjenje propisane obveze u zadanom roku. Stoga se predlaže razmatranje uvođenja iznimke za takve situacije, odnosno mogućnosti produljenja roka za ispunjenje obveze, kako bi se spriječile negativne posljedice za strane državljanke koje proizlaze iz okolnosti na koje nemaju stvaran utjecaj.	Nije prihvaćen	Nacrtom prijedloga zakona obavezuje se minimalna A1.1 razina poznavanja hrvatskog jezika. Međutim, za strane radnike koji obavljaju poslove za koje se traži obrazovna kvalifikacija na razini visokog obrazovanja te za obavljanje poslova u zanimanju u području reguliranih profesija, već propisana obveza više razine poznavanja hrvatskog jezika i pisma, i to sve do C1 razine po Zajedničkom europskom referentnom okviru za jezik. U svrhu osiguravanja integracije stranih radnika učenje hrvatskog jezika je jedan od ključnih elemenata. Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike je od 2024. godine osiguralo provedbu i sufinanciranje učenja hrvatskog jezika stranim radnicima iz trećih zemalja putem sustava vaučera za obrazovanje odraslih kroz kraće neformalne programe učenja hrvatskog kao stranog jezika koji uključuju stjecanje općeg poznavanja jezika, ali i dijela "jezika struke". U zanimanjima za koje se traži obrazovna kvalifikacija na razini visokog obrazovanja te u zanimanjima u području reguliranih profesija omogućeno je učenje hrvatskog jezika čak do razine C1. U odnosu na kapacitete za provođenje poučavanja hrvatskog jezika ističemo kako trenutno u RH ima 85 ustanova za obrazovanje odraslih koje imaju suglasnost MZOM-a za provođenje ispita hrvatskog jezika za strane radnike, 17 škola stranih jezika koje imaju suglasnost MROSP-a te 6 visokih učilišta s

					odobrenim studijskim programima hrvatskog jezika i književnosti. Imajući u vidu navedeno, nema bojazni za provedbu ispita poznavanja hrvatskoga jezika. Vezano za strane radnike iz zemalja u kojima se ne govore južnoslavenski jezici, većina ih već duže vrijeme boravi u RH te su kroz razni proces svladali osnove hrvatskog jezika slijedom čega moraju samo pristupiti ispitu. Kako bi se strani radnici, a i poslodavci, pravovremeno pripremili na novu obvezu polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika i latiničnog pisma, u završnoj odredbi Nacrta prijedloga zakona predloženo je da se obveza polaganja ispita primjenjuje nakon godinu dana od dana stupanja na snagu izmjena i dopuna Zakona. Po pitanju organizacije učenja hrvatskoga jezika napominjemo da škole stranih jezika u većini slučajeva, kada je riječ o potrebama radnika kod poslodavaca, provode tečajeve izvan svojih sjedišta, odnosno u prostorima samih poslodavaca, pri čemu su spremne prilagoditi se radnom vremenu te mogućnostima radnika i poslodavaca.
68	TOMISLAV STOJANOV	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Potreba za jezičnom integracijom stranih radnika iz trećih zemalja danas je izrazito važna u hrvatskom društvu, te pozdravljam sve mjere koje nastoje urediti to područje. Međutim, uvođenje obveze stjecanja certifikata o poznavanju hrvatskoga jezika nosi određene rizike. Postoji mogućnost sive zone u kojoj bi se certifikati mogli naručiti i izdavati mimo propisanih kriterija. Poslodavcima bi taj certifikat mogao postati još jedna administrativna obveza koji otežava poslovanje. Radnici koji ne uspiju položiti ispit predstavljao bi im ne samo očit trošak, nego i gubitak resursa jer u tom slučaju ne bi mogli dobiti produljenje radne dozvole. U takvim okolnostima dio bi poslodavaca mogao tražiti jezične škole s minimalnim ispitnim zahtjevima kako bi zaštitili vlastita ulaganja, dok bi ranjivije obrazovne ustanove mogle podleći pritiscima i sniziti kriterije. Drušim riječima, postoji realan rizik	Nije prihvaćen	Kako bi se radnike pravovremeno pripremio za poznavanje hrvatskog jezika i time smanjili rizici vezani uz samo polaganje ispita, Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike je od 2024. godine osiguralo provedbu i sufinanciranje učenja hrvatskog jezika za strane radnike iz trećih zemalja putem sustava vaučera za obrazovanje odraslih, pri čemu je osigurano sufinanciranje od 50% do 70% troškova učenja hrvatskog jezika. S obzirom na to da je obveza polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika i latiničnog pisma, prema predloženoj završnoj odredbi Nacrta prijedloga zakona, predviđena za primjenu godinu dana nakon stupanja na snagu izmjena i dopuna Zakona, mišljenja smo da se pravovremenim

		od snažnoga pritiska poslodavaca na škole da osiguraju željeni ishod, neovisno o stvarnom znanju polaznika. Kako bi se takvi problemi izbjegli, predlažem sljedeće izmjene radnoga teksta: 1. Radnici trebaju sudjelovati u trošku svoga obrazovanja. Poslodavci ne bi smjeli biti jedini koji snose financijski rizik ako radnik ne uspije savladati jezik u predviđenom vremenu. Sudjelovanje radnika u trošku ujedno povećava njihovu motivaciju i ozbiljnost u procesu učenju. 2. Ne bi trebalo prihvatiti prijedlog s e-Savjetovanja da sve jezične škole smiju izdavati certifikate o poznavanju hrvatskoga jezika. Takvo bi rješenje dodatno snizilo standarde i otvorilo prostor zlouporabama. 3. Potrebno je uvesti strože kriterije za ustanove koje mogu certificirati poznavanje hrvatskoga jezika. Popis ustanova koje imaju suglasnost Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih trenutačno broji čak 94 subjekta, a broj se stalno povećava, što upućuje na preširoko postavljene uvjete. To je u raskoraku s kriterijima za jezične ustanove koje žele biti dio sustava vaučera. 4. Jezična škola koja provodi poduku ne bi smjela istodobno provoditi ispit i izdavati potvrde. Razdvajanje poduke i evaluacije smanjilo bi sukobe interesa i povećalo vjerodostojnost sustava. 5. Potrebna je snažnija kontrola ispitnoga procesa, po uzoru na praksu razvijenih europskih država. Testovi bi trebali biti standardizirani, a ispitivanje provedeno putem softverskog sustava koji smanjuje subjektivnost i omogućuje neovisni, naknadni nadzor. Članovi ispitnih povjerenstava trebaju biti iz različitih ustanova. Također, potrebno je uvesti središnju evidenciju izdanih certifikata, osobito na A1/1 razini, kako bi se smanjila mogućnost zlouporaba. 6. Poslodavci moraju osigurati radnicima dovoljno vremena za odmor prije učenja jezika. Prečesto se nastava održava nakon dugih radnih smjena, kada radnici više nisu u mogućnosti kvalitetno pratiti nastavu. 7. Sustav vaučera za učenje jezika potrebno je znatno poboljšati. Prema dostupnim analizama, sustav vaučera za učenje hrvatskoga u 2024. nije ispunio svoja očekivanja, te ga je potrebno unaprijediti. Primjerice, zahtjev da prijavitelj mora priložiti životopis na hrvatskom	uključivanjem stranih radnika u sustav vaučera za učenje hrvatskog jezika može osigurati stjecanje znanja na razini A1.1. Vezano uz osiguravanje kvalitete postupka provjere poznavanja hrvatskog jezika, isti će se provoditi putem standardiziranog ispita. Sama standardizacija ima svoje zakonitosti koje se odnose na sadržaj i način provođenja testiranja. Vezano uz trošak ispita, valja napomenuti kako državljanin treće zemlje dolazi na rad u RH zbog potrebe domaćeg poslodavca te bi isti trebao i snositi troškove polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika. Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih objavljuje i kontinuirano ažurira popis ustanova koje imaju suglasnost za provođenje ispita iz hrvatskoga jezika i latiničnog pisma za strance te koje udovoljavaju svim zakonski i podzakonski propisanim materijalnim i kadrovskim uvjetima za izvođenje programa učenja hrvatskoga jezika, kao i provedbu ispita. Ustanove koje imaju suglasnost Ministarstva podliježu jasno propisanim uvjetima i nadzoru. Standardizacija ispitivanja je predviđena. Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja izradit će standardizirani ispit hrvatskoga jezika za razinu A1.1, čime se jača objektivnost i vjerodostojnost ispitivanja, neovisno o ustanovi u kojoj se provodi poduka. Time će se osigurati ujednačeni kriteriji, smanjiti subjektivnost u vrednovanju te omogućiti učinkovitiji nadzor i usporedivost rezultata, u skladu s dobrom europskom praksom. Po pitanju organizacije učenja hrvatskoga jezika napominjemo da škole stranih jezika u većini

			potpuno je neprimjeren, osobito jer se radnik za vaučer prijavljuje kako bi tek počeo učiti hrvatski. 8. Razina A1/1 nije dostatna za stvarnu komunikaciju. Ako se želi postići osnovna funkcionalna integracija, potrebno je razmotriti višu minimalnu razinu jezične kompetencije, te poticati nastavak učenja onih radnika koji za to pokazuju interes. 9. Potrebno je certificirati ispitivače hrvatskoga kao drugog jezika. Jasno treba odrediti tko može biti ispitivač u postupcima koji izravno utječu na status boravka i rada stranih radnika. 10. Treba uvesti obvezu da radnici koji upisuju A1/1 razinu moraju imati osnovno poznavanje engleskoga jezika. Trenutačna praksa pokazuje da dio polaznika ne može pratiti nastavu jer nemaju dostatnu razinu engleskoga.		slučajeva, kada je riječ o potrebama radnika kod poslodavaca, provode tečajeve izvan svojih sjedišta, odnosno u prostorima samih poslodavaca, pri čemu su spremne prilagoditi se radnom vremenu te mogućnostima radnika i poslodavaca. Vezano uz sustav vaučera za učenje hrvatskoga jezika, MROSP u suradnji s HZZ-om neprestano radi na unapređenju sustava i poboljšanju njegove pristupačnosti. S tim u vezi, aplikacija Moj vaučer prevedena je na engleski jezik, a za strane radnike uz osiguranu podršku savjetnika HZZ-a i CISOK centara napravljena je prilagodba koja omogućuje jednostavnije podnošenje zahtjeva. Po pitanju dostatne razine poznavanja hrvatskog jezika, Nacrtom prijedloga zakona propisuje se minimalna razina A1.1. Napominjemo da je za strane radnike koji obavljaju poslove za koje se traži obrazovna kvalifikacija na razini visokog obrazovanja, kao i za obavljanje poslova u reguliranim profesijama, već propisana obveza više razine poznavanja hrvatskog jezika i pisma, i to sve do razine C1 prema Zajedničkom europskom referentnom okviru za jezike. Ustanove koje imaju suglasnost Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih za provođenje programa učenja hrvatskoga jezika i ispita iz hrvatskoga jezika i latiničnog pisma za strance udovoljavaju propisanim materijalnim i kadrovskim uvjetima za provedbu, čime se osigurava kvaliteta i zakonitost provedbe programa i ispita. Za učenje hrvatskog jezika nije potrebno poznavanje engleskog jezika, slijedom čega takav uvjet ne može biti propisan.
69	TOMISLAV FILJAK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Krajnje je neobično da širina ekspertize koju si MUP uzima obuhvaća i jezik. Pitanje jezika je jasno od prvog dana ovakve pomame za jeftinom uvoznom dalekoistočnom radnom snagom, ali je gurano u stranu, a sad	Nije prihvaćen	Predloženim odredbama ovoga Zakona ne želi se uređivati pitanje hrvatskog jezika i kulture. Prvenstveno je naglasak na funkcionalnom poznavanju jezika u radnom okruženju na tržištu rada koje je

			kad nakon par godina ogromna većina njih ni ne natuca hrvatski, planira se velika "kulturalna integracija", koja će prije dovesti do toga da ćemo loš engleski miješan s hrvatskim i ponekim dalekoazijskim riječima prihvatiti u svakodnevnim uslugama i javnoj upravi, no što će biti vraćen hrvatski. Normalno bi bilo da na uslužnim poslovima sa strankama, kupcima, gostima i sl. mogu raditi samo domaći radnici ili oni s nedvojbenim poznavanjem hrvatskog. Međutim, takav je prijedlog pri raspravi o Zakonu o hrvatskom jeziku odbijen. Ako već nije prošao tamo, predlažem da se ovdje uvede takva odredba. PREDLAŽEM dakle, na svim poslovima u kojima je neizostavan razgovor sa strankama, kupcima, gostima i sl. mogu raditi samo državljani RH ili osobe s konverzacijskom razinom hrvatskog jezika. Inače nas se gura u prihvaćanje stanja u kojem sve češće na blagajnama i u ugostiteljskim objektima moramo prihvatiti komunikaciju na lošem engleskom miješanim s ponekom hrvatskom riječi. Naravno da ogromna većina ljudi koji su odrasli na azijskim jezicima neće nikada naučiti više od koje stotine riječi hrvatskoga s lošom i nikakvom gramatikom i lošim razumijevanjem, ali će dobiti potvrdu pa će se inspektori rada čuditi nezadovoljnim korisnicima takvih usluga kad ljudi imaju papire, a "poslodavci" nastaviti kuknjavu o silnim troškovima koje im takvo sitničarenje izaziva i uporno će nastojati uvaliti plaćanje tih uglavnom neuspjelih tečajeva tim ionako potplaćenim radnicima ili državi, dakle svima nama. Prijedlozi o ukidanju obveze polaganja poznavanja hrvatskog jezika i latiničkog pisma kako je ovdje oblikovano (čl. 16. odnosno novi 92.a stavak 6 točka 2 "govore jezikom iz podskupine južnoslavenskih jezika.") izgleda u potpunosti kao ozakonjenje, ustvari uključenjem makedonskog čak i nadilazi, više točaka koje zahtijeva Deklaracija o zajedničkom jeziku iz 2017. godine; izdvojiti ću samo neke: - ukidanje svih oblika jezične segregacije i jezične diskriminacije u obrazovnim i javnim ustanovama; - prestanak rigidnog definiranja standardnih varijanti; - i, konačno, slobodu miješanja, uzajamnu otvorenost te prožimanje različitih oblika i izričaja zajedničkog jezika na sveopću korist svih njegovih govornika. Osim toga u obrazloženju se navodi kako bi se kod oslobođenja bilo kakve provjere poznavanja hrvatskog "... radilo bi se o državljanima Bosne i Hercegovine, Republike Srbije, Crne Gore i Sjeverne Makedonije." Radi li se onda o "govornicima" ili "državljanima". U Makedoniji,	suočeno s nedostatkom radne snage, a koji se kompenzira uvozom stranih radnika. Što se tiče uvoza stranih radnika za obavljanje poslova za koje se traži obrazovna kvalifikacija na razini visokog obrazovanja te za obavljanje poslova u zanimanju u području reguliranih profesija, za iste su već propisane više razine poznavanja hrvatskog jezika i pisma, i to sve do C1 razine po Zajedničkom europskom referentnom okviru za jezik. Po pitanju isključivanja državljana trećih zemalja koji govore jezik iz podskupine južnoslavenskih jezika iz obveze polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika i latiničkog pisma, napominjemo da se navedene odredbe vezane uz hrvatski jezik odnose na radnu snagu koja pri dolasku mora imati najmanje minimalnu strukovnu osposobljenost, odnosno u obrazovnom smislu osnovno obrazovanje s dijelom strukovnih vještina. Samim time, ako govorimo o državljanima susjednih država u kojima se govore jezici iz podskupine južnoslavenskih jezika, logično je da će i govornici manje srodnih južnoslavenskih jezika u razdoblju do godine dana u radnom procesu jednostavnije savladati, pa čak i usavršiti hrvatski jezik na višim razinama od A1.1. Napominjemo da se predmetna odredba ne odnosi na zahtjeve za stjecanje državljanstva nego isključivo na poznavanje hrvatskog jezika u cilju bolje osposobljenosti za tržište rada.

			primjerice, sasvim sigurno ima njihovih državljana koji su govornici albanskog i ne znaju ni makedonski, a kamoli hrvatski. Nadalje, među državljanima Kosova sasvim sigurno ima govornika MUP-ovih "jezika iz podskupine južnoslavenskih jezika", jednako kao i među državljanima još nekih trećih zemalja. A kako ćete među "državljanima" izlučiti "govornike" bez provjere? PREDLAŽEM da MUP odustane od promicanja zamisli zacrtanih u Deklaraciji o zajedničkom jeziku, već da pitanje provjere poznavanja hrvatskog jezika prepusti ministarstvu kulture. Ni oni nisu neko jamstvo, ali možda se domisle nekom obliku promicanje i zaštite hrvatskog jezika i kulture. Mogući pristupi su jednostavni i poštjeni, ali bi bilo pretjerano razrađivati ih ovdje. No, osim odredbi u duhu Deklaracije o zajedničkom jeziku, ovaj dokument pojam "jezik" spominje na niz drugih mjesta, sveukupno 53 puta. Riječ je stoga očito i o zakonu koji uređuje jezičnu politiku u RH. Stoga PREDLAŽEM brisanje iz ovog Zakona odredbi koje propisuju razine poznavanja i načine provjere znanja hrvatskog jezika te uređenje tih pitanja u potpunosti u Zakonu o hrvatskom jeziku, uz uključivanje odgovarajućih hrvatskih ustanova (HAZU, hrvatskog jezičnog instituta, Matice hrvatske...) i ministarstva nadležnog za kulturu. U ovom Zakonu primjereno je propisati koji su dokumenti vezani uz poznavanje hrvatskog jezika potrebni pri izdavanju ili produženju radnih dozvola za pojedine vrste radnih mjesta. Načelo bi trebalo biti da tamo gdje je to nužno radnici prije dolaska steknu najnužniju razinu hrvatskog, što je moguće raznim mrežnim načinima, koje će uvoznici radne snage lako organizirati. Pri tomu bi logično bilo poslove razvrstati u nekoliko razreda prema potrebnoj razini poznavanja hrvatskog jezika, a samo za razred na poslovima gdje nema komunikacije s nekim korisnicima usluga bi bilo prihvatljivo stjecanje potvrde o znanju hrvatskog jezika nakon dolaska u Hrvatsku, pri produženju radne dozvole. No, sve to bi trebalo riješiti tamo gdje se rješava pitanje jezika u javnoj uporabi, a ne ovdje. Kad su već i entuzijasti korištenja zbunjenih, u razne obveze upregnutih, jeftinih stranih radnika, počeli govoriti o potrebi "očuvanja autentičnosti destinacije" i kad zbunjenost i pristojno prešućivanje nije jedina reakcija prema konobarima koji govore loš engleski ili neengleski (južnoslavenski?) nude kafu, pririnač, sirće... možda je došlo vrijeme da MUP jezičnu politiku prepusti nadležnijima. Ili je već kasno za sve i stvari idu kako idu, pa i jezik.		

70	HRVATSKA UDRUGA TURIZMA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Polaganje ispita poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma - razina A1 – kod boravka najmanje godinu dana i kod postupka produljivanja DBR. Predlaže se u predloženom čl. 92.a st. 3 razmotriti izmjenu da troškove ispita ne snosi isključivo poslodavac već da se predvidi neki razmjerni princip (primjerice po uzoru na inicijativu Istarske županije – 1/3 poslodavac, 1/3 JLS, 1/3 RH).	Nije prihvaćen	Činjenica je da državljanin treće zemlje dolazi na rad u RH zbog potrebe domaćeg poslodavca te bi isti trebao i snositi troškove polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika.
71	UDRUGA PODUZETNIKA U HOTELIJERSTVU HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Polaganje ispita poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma - razina A1 – kod boravka najmanje godinu dana i kod postupka produljivanja DBR. Predlaže se u predloženom čl. 92.a st. 3 razmotriti izmjenu da troškove ispita ne snosi isključivo poslodavac već da se predvidi neki razmjerni princip (primjerice po uzoru na inicijativu Istarske županije – 1/3 poslodavac, 1/3 JLS, 1/3 RH).	Nije prihvaćen	Činjenica je da državljanin treće zemlje dolazi na rad u RH zbog potrebe domaćeg poslodavca te bi isti trebao i snositi troškove polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika.
72	PROJEKT GRAĐANSKIH PRAVA SISAK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Vezano uz st. 3 predmetnih izmjena predlažemo da se polaganje ispita poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma za strance koji traže boravak po osnovu rada, financira iz državnog proračuna iz razloga što su isti socijalno osjetljiva kategorija, i taj trošak nisu u mogućnosti podmiriti, a s druge strane država koja propisuje obavezu mora istu i omogućiti tj. financirati. Vezano uz st. (6) izmjena i dopuna, ispit poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma ne moraju položiti državljanini trećih zemalja koji: 1. su završili osnovno, srednje ili visoko obrazovanje u Republici Hrvatskoj ili 2. govore jezikom iz podskupine južnoslavenskih jezika. Predlažemo da se u predmetni st. 6 uključi i element nepismenosti, kao u postupcima primitka u hrvatsko državljanstvo jer nepismena osoba može poznavati hrvatski jezik i kulturu, ali ne i latinično pismo. Isto tako predlažemo dodavanje toč. 3, koja glasi: boravi na području Republike Hrvatske tri godine ili više.	Nije prihvaćen	Vezano uz trošak polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma, ističemo kako je izričito propisano da je to trošak poslodavca, a ne stranog radnika. Naime, činjenica je da državljanin treće zemlje dolazi na rad u RH zbog potrebe domaćeg poslodavca te isti treba snositi troškove polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma. Poznavanje hrvatskoga jezika i latiničnog pisma ključna je pretpostavka integracije stranih radnika na tržište rada i minimum uvjeta za uspješnu radnu integraciju. Također, ako strani radnik boravi na području RH dulje od tri godine, navedeno nije garancija da poznaje hrvatski jezik i latinično pismo.
73	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Članice Zajednice agencija za zapošljavanje HGK pozdravljaju predložene odredbe kojima se uvodi obveza polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma za državljanine trećih zemalja, budući da se radi o važnom elementu njihove integracije u hrvatsko društvo i radnu sredinu. Međutim, radi pravne jasnoće, predvidivosti i urednog poslovanja poslodavaca, predlažu se dopune i pojašnjenja sljedećih dijelova prijedloga. 1. Potrebno je jasno naznačiti krajnji rok za polaganje ispita (stavak 1.) U stavku 1. propisano je da je državljanin treće zemlje koji je u RH	Nije prihvaćen	S obzirom da je predviđeno da obveza polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika nastupa nakon godinu dana boravaka stranog radnika u RH, jasno proizlazi koji je krajnji rok za polaganje ispita. Podrazumijeva se da je rok počeo teći od prvog dana boravka državljanina treće zemlje u RH. Dakle, neće se propisati dodatni rok od 30/60/90 dana, već je krajnji rok do godinu dana. Napominjemo da škole stranih jezika u većini slučajeva, kad je riječ o potrebama radnika kod poslodavaca, provode

			boravio najmanje godinu dana dužan položiti ispit hrvatskog jezika. Međutim, nije naznačen konkretan rok do kojeg se taj ispit mora položiti. Kako se u stavku 4. propisuje da je dokaz o položenom ispitu sastavni dio evidencije radnika koju vodi poslodavac, važno je radi urednosti poslovne dokumentacije, mogućnosti planiranja vremena i troškova te radi izbjegavanja pravne nesigurnosti u slučaju promjene poslodavca, jasno propisati krajnji rok (npr. u roku od 30/60/90 dana od navršene jedne godine boravka ili u roku od isteka postojeće dozvole odnosno do podnošenja zahtjeva za produljenje dozvole). Bez preciznog roka, poslodavci i radnici dovode se u položaj pravne nesigurnosti, posebice kod prijelaza radnika od jednog poslodavca k drugome. 2. Dodatni operativni izazovi – radno vrijeme i organizacija nastave Veliki broj stranih radnika radi u smjenama, prekovremeno ili vikendom, što znači da ih nije moguće upućivati na nastavu tijekom radnog vremena bez ozbiljnog narušavanja poslovnog procesa. Slanje radnika na tečaj u slobodno vrijeme dodatno stvara probleme: -povećani troškovi poslodavca (prijevoz, organizacija, prekovremeni), -veće opterećenje radnika, posebno u sektorima s fizički zahtjevnim poslovima, -logističke teškoće kada je tečaj organiziran u drugom gradu ili na udaljenoj lokaciji. Prijedlog: predvidjeti mogućnost online modela učenja i polaganja ispita, uz jasnu standardizaciju kvalitete programa. Time bi se omogućila veća dostupnost, smanjili troškovi i rasteretili radnici, a istovremeno bi se zadovoljili zahtjevi jezika i integracije. 3. Problematičnost zahtjeva iz stavka 5. u slučaju promjene poslodavca U praksi će se pojaviti situacije — uključujući one nakon isteka prijelaznog razdoblja — u kojima je radnik u Republici Hrvatskoj godinu dana, ali njegov prvi poslodavac nije organizirao niti financirao polaganje ispita te mu nakon isteka ugovora više ne želi produžiti radni odnos. U skladu s predloženim stavkom 5., takav radnik ne može dobiti novu dozvolu boravka i rada bez prethodno položenog ispita. Time se nameće nekoliko praktičnih i pravnih problema: - potencijalni novi poslodavac trebao bi financirati tečaj i ispit osobi s kojom još nije u radnom odnosu,	tečajeve izvan svojih sjedišta odnosno u prostorima samih poslodavaca pri čemu su spremne prilagoditi se radnom vremenu radnika kod poslodavaca. Imajući u vidu da je u većem dijelu riječ o stranim radnicima koji uopće ne poznaju hrvatski jezik, a mnogi i pismo, na nižim razinama nije moguće primijeniti online učenje. Međutim, kod visokoobrazovanih radnika koji uče hrvatski jezik na višim razinama sve do C1, omogućeno je i online učenje. Provjera znanja / testiranje poznavanja hrvatskog jezika provodit će se na jedinstvenom standardiziranom testu. Načini provedbe (uživo ili online), kao i ostali elementi testiranja, propisat će se standardizacijom testa. Promjena poslodavca ne utječe na obvezu polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika koja nastupa nakon godinu dana boravka stranog radnika u RH, a trošak ispita je na trenutnom poslodavcu. Isti je dužan dokaz o položenom ispitu voditi u evidenciji o radnicima temeljem općeg propisa o radu. U slučaju da je istekom godine dana boravka stranog radnika u RH, prvobitni poslodavac otkazao ugovor o radu i nije snosio trošak polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika, obveza se prenosi na novog poslodavca koji je sa stranim radnikom sklopio ugovor o radu, a temeljem kojega je podnesen zahtjev za izdavanje nove dozvole za boravak i rad za tog stranog radnika. Stoga nije prihvatljivo propisivati nikakve iznimke, pa ni u slučaju promjene poslodavca, jer će trošak ispita, kao i obvezu vođenja evidencije o radnicima temeljem općeg propisa o radu s dokazom o položenom ispitu, snositi novi poslodavac. Napominjemo da prema Općim uvjetima za korisnike

			radnik bez važeće dozvole ne može biti zaposlen, pa nije jasno na temelju čega bi novi poslodavac bio obavezan preuzeti trošak, radnik realno nema mogućnost samostalno financirati niti završiti tečaj tijekom kratkog razdoblja nezaposlenosti, koje se dodatno smanjuje jer se prekida podnošenjem zahtjeva za novu dozvolu, Posljedica može biti stvaranje "zaglavljene" radne snage koja ne može ostvariti kontinuitet zakonitog boravka i rada u RH unatoč spremnosti poslodavca da ga zaposli. Ovakav prijedlog stvara pravnu i operativnu nelogičnost i stavlja i radnike i poslodavce u nepovoljan položaj. 4. Prijedlog rješenja – uvesti iznimku pri promjeni poslodavca (dopuna novog stavka 6.) Kako bi se izbjegle sporne situacije iznesene iznad, a da se istovremeno zadrži cilj zakonodavca u pogledu integracije radnika, predlažemo uvođenje sljedećeg stavka: „(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona, u slučaju kad državljani treće zemlje mijenja poslodavca nakon navršene jedne godine boravka i rada u Republici Hrvatskoj, uz zahtjev se ne mora priložiti dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma. U tom slučaju, državljani treće zemlje dužan je položiti ispit poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma najkasnije do isteka valjanosti novoizdane dozvole za boravak i rad.“ Ovim rješenjem zadržava se obveza polaganja ispita, onemogućuje zlouporaba a istovremeno omogućava nesmetani kontinuitet rada i zakonitog boravka, bez neželjenih administrativnih blokada. Dodatno, nevezano uz prijedlog ZID ZOS, predlažemo izvršiti prilagodbe trenutnog modela sufinanciranja obrazovanje stranih radnika kroz vaučere HZZ-a na način da se omogući strancima bez obzira na trajanje DBR odmah po dolasku, a ne tek nakon godinu dana boravka u zemlji.		programa učenja hrvatskog kao stranog jezika strani radnik može početi učiti hrvatski jezik odmah po dolasku, ako mu je izdana dozvola za boravak i rad u trajanju od najmanje dvije godine. Stoga, ako je dozvola izdana na razdoblje od najmanje dvije godine (po Zakonu je moguće do tri godine), kriterij boravka stranog radnika na učenje hrvatskog jezika putem sustava vaučera nije relevantan.
74	HRVATSKA OBRRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Smatramo da bi uvođenje obveze polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma za državljane trećih zemalja izazvalo veliko opterećenje za poslodavce, te predlažemo odustati od predmetnog prijedloga odredbe. Ukoliko se ostane pri predloženom, postavlja se velika količina pitanja i potencijalnih problema od kojih ističemo: Što će se dogoditi ukoliko strani državljani ne uspije položiti ispit? Koliko će pokušaja polaganja imati? Obveza	Nije prihvaćen	Poznavanje hrvatskoga jezika ključna je pretpostavka integracije stranih radnika na tržište rada. S tim ciljem Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike osiguralo provedbu i sufinanciranje učenja hrvatskog jezika stranim radnicima iz trećih zemalja putem sustava vaučera za

			polaganja je propisana nakon 1 godine, što ukoliko strani državljanin ne uspije položiti ispit, ali ima izdanu dozvolu za boravak i rad na 3 godine? Tko će i kako obavljati nadzor i potvrđivati činjenicu da državljanin treće zemlje govori jezikom iz podskupine južnoslavenskih jezika? Da li neuspješno polaganje poznavanja jezika utječe (i kako) na raskid ugovora o radu? Protivimo se prijedlogu koji propisuje da bi troškove polaganja ispita trebao snositi poslodavac. Nadalje, da li poslodavci navedeni trošak mogu karakterizirati kao porezno priznati trošak (bez obveze plaćanja dodatnih doprinosa i poreza)? Ističemo da bi se ovom odredbom opterećivalo poslodavce financijski i organizacijski, čime ovaj prijedlog predstavlja novu administrativnu prepreku poslovanju i novo financijsko opterećenje gospodarstva. Zaključno, ukoliko se ipak zadrže prijedlozi predmetnih odredbi, predlažemo selektivno uvođenje obveze polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma za državljane trećih zemalja koji obavljaju poslove koji iziskuju stalnu komunikaciju sa potrošačima, tj. građanima RH, za razliku od drugih poslova za koje se takva obveza ipak ne bi propisivala. S obzirom na činjenicu da je maksimalno trajanje izdane dozvole za boravak i rad 3 godine, ako se ipak odluči za uvođenje obveze polaganja ispita, predlažemo propisati obvezu polaganja ispita nakon 3 godine.	obrazovanje odraslih još od 2024. godine. Kako poslodavci nisu u značajnom broju iskoristili navedenu mogućnost, nužno je uvesti obvezu poznavanja hrvatskoga jezika. Ukoliko strani radnik ne položi ispit znanja hrvatskog jezika nakon godine dana boravka u RH, istom se neće produljiti dozvola za boravak i rad, odnosno izdati nova dozvola boravka i rada. Navedeno znači da ispit znanja može polagati i ranije, u više pokušaja, ali najkasnije do godinu dana boravka u RH mora imati položeni ispit. Činjenica da je dozvola za boravak i rad izdana na tri godine, ne utječe na predmetnu obvezu. Naime, dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika je sastavni dio evidencije o radnicima koju je poslodavac dužan voditi sukladno općem propisu o radu. Dokaz o državljanstvu države u kojoj je službeni jezik jedan iz podskupine južnoslavenskih jezika bi trebao biti dostatan dokaz o poznavanju jezika navedene skupine. Neuspješno polaganje ispita poznavanja hrvatskog jezika nije opravdan razlog za raskid ugovora o radu na temelju kojega je dozvola za boravak i rad izdana, ali ne utječe na prekršajno pravnu odgovornost poslodavca sukladno općem propisu o radu. Činjenica je da državljanin treće zemlje dolazi na rad u Republiku Hrvatsku zbog potrebe domaćeg poslodavca, pa smo mišljenja da bi isti trebao i snositi troškove polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika. Vezano uz različitu razinu poznavanja hrvatskog jezika ovisno o vrsti zanimanja, napominjemo da je, kada se radi o reguliranim profesijama i zanimanjima veće složenosti poslova, posebnim propisima propisana odgovarajuća razina poznavanja jezika, i to za neka zanimanja do B2 razine. Temeljno poznavanje hrvatskog jezika

					na razini A1.1. potrebno je svim stranim radnicima u RH radi njihove uspješne integracije. S obzirom da strani radnici odmah mogu dobiti dozvolu za boravak i rad na čak tri godine, radi pospješivanja integracije poželjno je i opravdano polaganje ispita u zakonski predviđenom roku od godine dana.
75	KOKA PERADARSKO PREHRAMBENA INDUSTRIJA DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Člankom 16. prijedloga Zakona predlaže se dodavanje članka 92.a kojim se propisuje da je državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj boravi najmanje godinu dana dužan položiti ispit poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma (A1.1). Troškove ispita snosi poslodavac. Prvenstveno pozdravljamo intenciju zakonodavca u integraciji stranih radnika kroz učenje hrvatskog jezika i latiničnog pisma međutim smatramo kako je predloženi tekst potrebno doraditi. Obzirom na sve veći broj stranih radnika koji se zapošljavaju u Republici Hrvatskoj mišljenja smo da bi bilo uputno da se stavak 2 predloženog članka doradi na način da se ispit znanja za osnovnu razinu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma (A1.1) proširi na sve škole stranih jezika, a ne samo one koje imaju suglasnost ministarstva nadležnog za rad za izvođenje programa učenja hrvatskog jezika za strance. Ovo je posebice važno u manjim sredinama u kojima je broj takovih škola neznatan u odnosu na broj stranih radnika koji bi trebali položiti ispit. Nadalje, smatramo kako odredba kojom poslodavac u cijelosti snosi trošak tečaja predstavlja značajan teret poslodavcu kako financijski tako i zbog potrebe usklađivanja radnog vremena stranih radnika u odnosu na provođenje tečajeva. Predloženo neopravdano tereti poslodavca bez ikakve sigurnosti da će strani radnik nakon završenog tečaja nastaviti raditi kod istog. Predlažemo da se trošak u najmanju ruku raspodijeli na način da i strani radnik sudjeluje u dijelu troškova (minimalno 50%).	Nije prihvaćen	ODBIJEN Standardizirani ispit znanja za osnovu razinu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma (A1.1) ne provode samo škole stranih jezika koje imaju suglasnost ministra nadležnog za rad za izvođenje programa učenja hrvatskog jezika za strance kroz sustav vaučera, već i sveučilišta ili sastavnice sveučilišta koje izvode programe iz hrvatskog jezika i provode ispite, kao i ustanove koje imaju registriranu djelatnost obrazovanja odraslih ako imaju suglasnost Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih. Činjenica je da državljanin treće zemlje dolazi na rad u Republiku Hrvatsku zbog potrebe domaćeg poslodavca te bi isti trebao i snositi troškove polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika. Pritom valja, napomenuti kako je Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike od 2024. godine osiguralo provedbu i sufinanciranje učenja hrvatskog jezika stranim radnicima iz trećih zemalja putem sustava vaučera za obrazovanje odraslih. Napominjemo da škole stranih jezika u većini slučajeva, kad je riječ o potrebama radnika kod poslodavaca, provode tečajeve izvan svojih sjedišta odnosno u prostorima samih poslodavaca, pri čemu su spremne prilagoditi se radnom vremenu radnika kod poslodavaca. To znači da se poslodavac ne treba prilagođavati nego se škola stranih jezika prilagođava poslodavcu i zadanom radnom vremenu.
76	PREHRAMBENA INDUSTRIJA VINDIJA D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA,	Člankom 16. prijedloga Zakona predlaže se dodavanje članka 92.a kojim se propisuje da je državljanin treće zemlje koji u Republici	Nije prihvaćen	Standardizirani ispit znanja za osnovu razinu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma (A1.1) ne

		Članak 16.	Hrvatskoj boravi najmanje godinu dana dužan položiti ispit poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma (A1.1). Troškove ispita snosi poslodavac. Prvenstveno pozdravljamo intenciju zakonodavca u integraciji stranih radnika kroz učenje hrvatskog jezika i latiničnog pisma međutim smatramo kako je predloženi tekst potrebno doraditi. Obzirom na sve veći broj stranih radnika koji se zapošljavaju u Republici Hrvatskoj mišljenja smo da bi bilo uputno da se stavak 2 predloženog članka doradi na način da se ispit znanja za osnovnu razinu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma (A1.1) proširi na sve škole stranih jezika, a ne samo one koje imaju suglasnost ministarstva nadležnog za rad za izvođenje programa učenja hrvatskog jezika za strance. Ovo je posebice važno u manjim sredinama u kojima je broj takvih škola neznatan u odnosu na broj stranih radnika koji bi trebali položiti ispit. Nadalje, smatramo kako odredba kojom poslodavac u cijelosti snosi trošak tečaja predstavlja značajan teret poslodavcu kako financijski tako i zbog potrebe usklađivanja radnog vremena stranih radnika u odnosu na provođenje tečajeva. Predloženo neopravdano tereti poslodavca bez ikakve sigurnosti da će strani radnik nakon završenog tečaja nastaviti raditi kod istog. Predlažemo da se trošak u najmanju ruku raspodijeli na način da i strani radnik sudjeluje u dijelu troškova (minimalno 50%).		provode samo škole stranih jezika koje imaju suglasnost ministra nadležnog za rad za izvođenje programa učenja hrvatskog jezika za strance kroz sustav vaučera, već i sveučilišta ili sastavnice sveučilišta koje izvode programe iz hrvatskog jezika i provode ispite, kao i ustanove koje imaju registriranu djelatnost obrazovanja odraslih ako imaju suglasnost Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih. Činjenica je da državljanin treće zemlje dolazi na rad u Republiku Hrvatsku zbog potrebe domaćeg poslodavca te bi isti trebao i snositi troškove polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika. Pritom valja, napomenuti kako je Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike od 2024. godine osiguralo provedbu i sufinanciranje učenja hrvatskog jezika stranim radnicima iz trećih zemalja putem sustava vaučera za obrazovanje odraslih. Napominjemo da škole stranih jezika u većini slučajeva, kad je riječ o potrebama radnika kod poslodavaca, provode tečajeve izvan svojih sjedišta odnosno u prostorima samih poslodavaca, pri čemu su spremne prilagoditi se radnom vremenu radnika kod poslodavaca. To znači da se poslodavac ne treba prilagođavati nego se škola stranih jezika prilagođava poslodavcu i zadanom radnom vremenu.
77	VLADIMIR FILAKOVAC	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	S obzirom na sve veći broj državljana trećih zemalja uključenih u tržište rada, smatram da je olakšana integracija u hrvatsko društvo kroz poznavanje osnova hrvatskog jezika doista potrebna, kako za same radnike tako i za društvo u cjelini. U nastavku iznosim komentare na prijedlog izmjene članka 92.a: 1. Prijelazno razdoblje Predloženi tekst ne razrađuje situaciju stranih radnika koji će u trenutku stupanja zakona na snagu već boraviti u Republici Hrvatskoj dulje od godinu dana. Ti će radnici biti obvezni priložiti dokaz o položenom ispitu prilikom produljenja dozvole, a pritom neće imati dovoljno vremena za pripremu i organizirano pohađanje programa učenja jezika. Predlažem uvođenje prijelaznog razdoblja od najmanje 12 mjeseci od	Nije prihvaćen	Kako bi se strani radnici, a i poslodavci, pravovremeno pripremili na novu obvezu polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika i latiničnog pisma, predloženo je u završnoj odredbi Nacrta prijedloga zakona da se obveza polaganja ispita primjenjuje nakon godinu dana od dana stupanja na snagu izmjena i dopuna Zakona. Vezano uz trošak ispita, valja napomenuti kako državljanin treće zemlje dolazi na rad u RH zbog potrebe domaćeg poslodavca te bi isti trebao i snositi troškove polaganja ispita poznavanja hrvatskog

			stupanja zakona na snagu, kako bi radnici i poslodavci imali realnu mogućnost prilagodbe te kako bi se izbjegla situacija u kojoj radnik postaje nesposoban za produljenje dozvole isključivo zbog kratkog roka za ispunjenje nove obveze. 2. Nepravedno troškovno opterećenje isključivo na poslodavca Prema prijedlogu, troškove ispita snosi isključivo poslodavac. U praksi, međutim, radnik nakon polaganja ispita može bez poteškoća promijeniti poslodavca, čime novi poslodavac stječe radnika koji već ispunjava zakonski uvjet — i to bez ikakvog troška — dok je prethodni poslodavac u cijelosti snosio financijsko opterećenje. Smatram da takvo rješenje nije pravedno ni poticajno za poslodavce koji ulažu u svoje zaposlenike. Predlažem razmotriti model subvencioniranja ili pravednije raspodjele troškova, ili barem djelomično sudjelovanje države u financiranju ispita kao mjere integracije u hrvatsko društvo. 3. Logistički i operativni izazovi zbog nedostatnih kapaciteta Uvođenje obveze polaganja jezika za velik broj radnika u kratkom razdoblju stvorit će značajan pritisak na škole stranih jezika. Bez prethodne konzultacije s tim institucijama postoji visok rizik da se neće moći osigurati ni osnovni kapaciteti za provedbu ispita u razumnim rokovima. Dodatno, mnogi radnici rade u smjenama, prekovremeno ili vikendom, pa ih nije moguće upućivati na nastavu tijekom radnog vremena bez ozbiljnog poremećaja poslovnog procesa. Slanje radnika na tečaj u slobodno vrijeme povećava troškove, ali i opterećenje radnika (prijevoz, odlazak na drugu lokaciju, manjak odmora itd.). Predlažem omogućiti online model učenja i polaganja ispita, uz jasnu standardizaciju tečaja. Također predlažem da se primjena ove odredbe započne najranije godinu dana nakon stupanja zakona na snagu, kako bi se škole i ustanove mogle pripremiti i razviti potrebne kapacitete, uključujući online modele. 4. Jasno definiranje prikladnog kurikuluma S obzirom da je cilj ove zakonske odredbe integracija radnika u hrvatsko društvo, tada bi program učenja hrvatskog jezika trebao biti usmjeren upravo na realne komunikacijske potrebe stranih radnika, a ne isključivo na generičku razinu A1.1. Predlažem izradu standardiziranog integracijskog kurikuluma, koji bi uključivao: - osnovnu komunikaciju u svakodnevnim životnim situacijama - osnovne administrativne i radne pojmove,	jezika. Pritom valja, napomenuti kako je Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike od 2024. godine osiguralo provedbu i sufinanciranje učenja hrvatskog jezika stranim radnicima iz trećih zemalja putem sustava vaučera za obrazovanje odraslih. U odnosu na kapacitete za izvođenje nastave ističemo kako trenutno u RH ima 85 ustanova za obrazovanje odraslih koje imaju suglasnost Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih za provođenje hrvatskog jezika za strance, 17 škola stranih jezika koje imaju suglasnost Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike te 6 visokih učilišta s odobrenim studijskim programima hrvatskog jezika i književnosti. Imajući u vidu navedeno, nema bojazni za provedbu ispita poznavanja hrvatskoga jezika. K tome valja napomenuti kako su od obveze polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika i latiničnog pisma oslobođeni državljani trećih zemalja koji su završili osnovno, srednje ili visoko obrazovanje u RH te koji govore jezikom iz podskupine južnoslavenskih jezika (srpski, bošnjački/bosanski, crnogorski, makedonski). Također, ističemo kako škole stranih jezika u većini slučajeva, kad je riječ o potrebama radnika kod poslodavaca, provode tečajeve izvan svojih sjedišta odnosno u prostorima samih poslodavaca, pri čemu su spremne prilagoditi se radnom vremenu radnika kod poslodavaca. Napominjemo, da će se provjera znanja / testiranje poznavanja hrvatskog jezika provoditi na jedinstvenom standardiziranom testu.

			- elemente kulturne i društvene integracije Smatram da je obveza poznavanja hrvatskog jezika prikladnija za državljane trećih zemalja koji planiraju ostvariti trajni boravak, a ne ciljati na strane radnike koji će privremeno boraviti jednu ili dvije godine i nastaviti rad u nekoj drugoj zemlji. Iz o og prijedloga promjene zakona proizlazi da svaki državljanin trećih zemalja koji planira raditi u Republici Hrvatskoj ujedno planira i trajno ostati, te integrirati se u društvo, što nije slučaj. Iz tog razloga smatram da bi obvezu poznavanja hrvatskog jezika trebalo imati isključivo za državljane trećih zemalja koji planiraju ostvariti trajni boravak u Republici Hrvatskoj.		
78	INES HOMAN	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Pozdravljam namjeru poslodavca u integraciji radnika kroz učenje hrvatskog jezika, međutim da bi to bili primjenjivo potrebno je izvršiti prilagodbe trenutnog modela sufinanciranja obrazovanje stranih radnika kroz vaučere HZZ-a. Trenutno važeći model predviđa da se Vaučer za učenje hrvatskog jezika može se dodijeliti: - stranom radniku državljaninu treće zemlje kojemu je izdana radna dozvola u trajanju od najmanje dvije godine, - stranom radniku državljaninu treće zemlje koji ima odobren boravak u svrhu rada na najmanje godinu dana, nakon godinu dana rada u Republici Hrvatskoj, - državljaninu treće zemlje koji je hrvatski iseljenik, član obitelji/potomak hrvatskog iseljenika ili član obitelji potomka hrvatskog iseljenika Iz navedenog proizlazi da nadležne institucije do sada kroz medije plasira jednu informaciju, a u stvarnosti strani radnik može početi učiti hrvatski kroz sustav sufinanciranja tek nakon godinu dana boravka u RH. Nadalje obzirom na broj zaposlenih stranih radnika u RH koji prelazi 100 000 uvođenjem obaveze poznavanja hrvatskog jezika u govoru i pismu prilikom produljenja dozvole za boravak i rad će uzrokovati u praksi katastrofalnim posljedicama po samog radnika jer svi radnici ne će moći na vrijeme proći tečaj hrvatskoj jezika, te prilikom podnošenja zahtjeva za produljene isti će biti odbijeni i prisiljeni napustiti RH. Poradi navedenog potrebno je u članak zakona uvesti period prilagodbe sa odgodom primjene. Članak 92.a stavak (3) Troškove ispita iz stavka 2. ovoga članka snosi poslodavac. Potrebo nakon riječi poslodavac umetnuti riječ Korisnik. Naime prema važećem Zakonu o radu, Agencija može ustupati stranca maksimalno 3 godine, nakon tri godine strani radnik će biti zaposlen	Nije prihvaćen	Nije točno da prema Općim uvjetima za korisnike programa učenja hrvatskog kao stranog jezika strani radnik može početi učiti hrvatski jezik tek nakon godinu dana boravka u RH, jer se u Uvjetima, koje i sami citirate, navodi da se vaučer može dodijeliti stranom radniku kojemu je izdana dozvola u trajanju od najmanje dvije godine. Stoga, ako je dozvola izdana na razdoblje od najmanje dvije godine (po Zakonu je moguće do tri godine), kriterij boravka stranog radnika na učenje hrvatskog jezika putem sustava vaučera nije relevantan. Nadalje, kako bi se strani radnici, a i poslodavci, pravovremeno pripremili na novu obvezu, predloženo je u završnoj odredbi Nacrta prijedloga zakona da se obveza polaganja ispita poznavanja hrvatskoga jezika i latiničnog pisma primjenjuje nakon godinu dana od dana stupanja na snagu izmjena i dopuna Zakona. Dodatno, valja razlikovati učenje hrvatskoga jezika od polaganja ispita znanja hrvatskoga jezika koje se propisuje ovim izmjenama i dopunama Zakona. Izričito je propisano da će trošak polaganja ispita znanja hrvatskog jezika snositi poslodavac, dok je poslodavcu omogućeno sufinanciranje učenja hrvatskog jezika kroz sustav vaučera. Nadalje, sukladno čl.44. Zakona o radu agencija za privremeno zapošljavanje je

			direktno kod Korisnika u najboljoj varijanti ili će završiti na Zavodu za zapošljavanje u potrazi za poslom i kao korisnik novčane naknade za nezaposlenost. Obzirom da sam tečaj hrvatskog jezika generira trošak za poslodavca tj. agenciju koja će prema trenutno važećem zakonu morati otpustiti stranog radnika nakon tri godine predložimo da trošak obuke stranog jezika također bude na teret Korisnika koji se koristi u stvarnosti njegovim radom i gdje će hrvatski jezik biti najviše korišten. Također osim svega navedenog neki Korisnici bez obzira na način financiranja nisu skloni vršiti prilagodbu rada-smjenskog rada i dozvoljavati izbivanje sa posla zbog učenja hrvatskog jezika što dodatno otežava sam postupak. Na ovaj način bi se nametnula obaveza i Korisnicima da izvrše prilagodbu radnog vremena i ulože napor u integraciji radnika kroz učenje hrvatskog jezika.		poslodavac. Prema čl. 54. Zakona o radu svaki poslodavac je dužan omogućiti radniku osposobljavanje u skladu s potrebama obavljanja ugovorenih poslova i o svom trošku. Specifičnost agencije za privremeno zapošljavanje kao poslodavca je ta da ona radniku ne daje posao već radnika zapošljava upravo radi ustupanja korisniku kod kojeg će privremeno obavljati ugovorene poslove, a agencija i korisnik u pravilu ne smiju ugovoriti korištenje rada istog ustupljenog radnika za obavljanje istih poslova za neprekinuto razdoblje duže od tri godine. Svrha ovakvog uređenja je upravo u specifičnosti agencije kao poslodavca. Napominjemo da škole stranih jezika u većini slučajeva, kad je riječ o potrebama radnika kod poslodavaca, provode tečajeve izvan svojih sjedišta odnosno u prostorima samih poslodavaca., pri čemu su spremne prilagoditi se radnom vremenu radnika kod poslodavaca. To znači da se poslodavac ne treba prilagođavati nego se škola stranih jezika prilagođava poslodavcu i zadanom radnom vremenu.
79	IVAN STIPANOV	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 16.	Pozdravljam namjeru zakonodavca da se potakne integracija stranih radnika kroz poznavanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma, no smatram da odredba članka 92.a zahtijeva doradu radi pravednije raspodjele troškova i primjene prema stvarnim potrebama tržišta rada. Predlaže se da trošak ispita ne snosi isključivo poslodavac, već i sam radnik sudjeluje u dijelu troška (npr. 50:50, 75:25), čime bi se potaknula njegova osobna motivacija i stvarna volja za ostankom kod istog poslodavca, kao i za ostankom i integracijom u Republici Hrvatskoj. Trenutno rješenje neopravdano opterećuje poslodavca, a činjenica da radnik nakon položenog ispita može promijeniti poslodavca dodatno pokazuje nepovezanost troška s interesom poslodavca. Također, predlaže se da se razina poznavanja hrvatskog jezika diferencira/razlikuje prema vrsti zanimanja (prema NKZ-u). Za visokouslužna zanimanja (npr. konobar/ica, blagajnik(ica), gdje je komunikacija s korisnicima od osobite važnosti, trebalo bi nakon određenog vremena propisati višu razinu znanja jezika (primjerice A2 ili B1), u skladu sa Zakonom o hrvatskom jeziku kao jeziku javne	Nije prihvaćen	Činjenica je da državljanin treće zemlje dolazi na rad u Republiku Hrvatsku zbog potrebe domaćeg poslodavca te bi isti trebao i snositi troškove polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika. Pritom valja, napomenuti kako je Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike od 2024. godine osiguralo provedbu i sufinanciranje učenja hrvatskog jezika stranim radnicima iz trećih zemalja putem sustava vaučera za obrazovanje odraslih. Vezano za prijedlog diferenciranja razina poznavanja hrvatskog jezika ovisno o vrsti zanimanja, napominjemo da je, kada se radi o reguliranim profesijama i zanimanjima veće složenosti poslova, posebnim propisima propisana odgovarajuća razina poznavanja jezika, i to za neka zanimanja do B2 razine.

			uporabe. Na taj način bi se postigla ravnoteža između integracijskog cilja i gospodarske realnosti, uz jasno prepoznavanje zajedničke odgovornosti radnika i poslodavca za uspješnu integraciju.		
80	HRVATSKA UDRUGA TURIZMA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 17.	Odbijanje izdavanja DBR ako se poslodavac nalazi na tzv. crnoj listi Predlažemo promjenu čl . 93. t.8., odnosno brisati tekst „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenog rada“. Ukoliko ne bi bilo prihvatljivo brisati navedene odredbe onda je svakako nužno predvidjeti pravomoćnu sudska odluku za neprijavljeni rad kao valjanu osnovu odbijanja izdavanja dozvole za boravak i rad, a ne zapisnik nadležnog inspektora. Naime, zapisnikom se samo konstatira zatečeno stanje bez utvrđivanja svih činjenica i dolazi do presumpcije krivnje. Obrazloženje: Turistička djelatnost po svojoj prirodi ima izrazito sezonski karakter te je obilježena naglim i kratkotrajnim povećanjem opsega posla, zbog čega poslodavci u vrlo kratkom roku moraju osigurati dovoljan broj radnika kako bi uopće mogli obavljati djelatnost. U takvim uvjetima zapošljavanje se često odvija ubrzanim tempom, što povećava mogućnost nenamjernih administrativnih pogrešaka ili tehničkih omaški, koje nemaju obilježja sustavnog ili namjernog neprijavlivanja rada. Predmetna odredba – kojom se poslodavac automatski uvrštava na popis poslodavaca kod kojih je utvrđeno postojanje neprijavljenog rada na rok od godinu dana, na temelju zapisnika nadležnog inspektora, bez ikakve sudske provjere – za turistički sektor predstavlja neproporcionalno strogu sankciju iz sljedećih razloga: 1. Ne uzima u obzir sezonalnost i potrebu za promptnim zapošljavanjem, gdje i manja administrativna pogreška može dovesti do teške posljedice, iako nije posljedica namjere ili svjesnog kršenja propisa. 2. Nema mehanizam diferencijacije između teže povrede i obične omaške, što poslodavce u turizmu izlaže previsokim rizicima. 3. Automatska i dugotrajna posljedica (1 godina) primjenjuje se čak i prije mogućnosti sudske preispitivanja zakonitosti nalaza inspektora, što je u suprotnosti s načelima pravne sigurnosti i razmjernosti. 4. Takvo rješenje može otežati ili onemogućiti daljnje zapošljavanje, osobito stranih radnika, koje je u turističkom sektoru nužno radi nedostatka domaće radne snage. 5. Poslodavac može biti teško pogođen iako nije počinio namjerno i svjesno nezakonito zapošljavanje, što stvara dodatne poteškoće u	Nije prihvaćen	Vezano uz tzv. „crnu listu“ valja naglasiti da se na istu upisuju poslodavci kod kojih je utvrđen neprijavljeni rad sukladno Zakonu o suzbijanju neprijavljenog rada. Smatramo da nije prihvatljivo omogućiti poslodavcima koji na najteži mogući način krše propise u području zapošljavanja i rada, ne uplaćuju javna davanja u državni proračun i predstavljaju nelojalnu konkurenciju drugim gospodarskim subjektima, izdavanje dozvola za boravak i rad odnosno pozitivnog mišljenja. Osim toga, napominjemo da je protiv rješenja nadležnog inspektorskog tijela zajamčena sudska kontrola pokretanjem upravnog spora sukladno odredbi članka 7. stavka 9. Zakona o suzbijanju neprijavljenog rada. Međutim, kako ne bi doveli u pitanje realnu potrebu poslodavca za zapošljavanje stranih radnika i tako ugrozili njegovo poslovanje, predloženo je da se zapošljavanje stranih radnika omogućiti i onim poslodavcima koji su na tzv. crnoj listi, ali tek nakon isteka razdoblja od godinu dana od dana utvrđenog neprijavljenog rada.

			obavljanju njegove osnovne djelatnosti u razdoblju kada mu radna snaga najviše treba.		
81	UDRUGA PODUZETNIKA U HOTELIJERSTVU HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 17.	Odbijanje izdavanja DBR ako se poslodavac nalazi na tzv. crnoj listi Predlažemo promjenu čl. 93. t.8., odnosno brisati tekst „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“. Ukoliko ne bi bilo prihvatljivo brisati navedene odredbe onda je svakako nužno predvidjeti pravomoćnu sudska odluku za neprijavljeni rad kao valjanu osnovu odbijanja izdavanja dozvole za boravak i rad, a ne zapisnik nadležnog inspektora. Naime, zapisnikom se samo konstatira zatečeno stanje bez utvrđivanja svih činjenica i dolazi do presumpcije krivnje. Obrazloženje: Turistička djelatnost po svojoj prirodi ima izrazito sezonski karakter te je obilježena naglim i kratkotrajnim povećanjem opsega posla, zbog čega poslodavci u vrlo kratkom roku moraju osigurati dovoljan broj radnika kako bi uopće mogli obavljati djelatnost. U takvim uvjetima zapošljavanje se često odvija ubrzanim tempom, što povećava mogućnost nenamjernih administrativnih pogrešaka ili tehničkih omaški, koje nemaju obilježja sustavnog ili namjernog neprijavlivanja rada. Predmetna odredba – kojom se poslodavac automatski uvrštava na popis poslodavaca kod kojih je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada na rok od godinu dana, na temelju zapisnika nadležnog inspektora, bez ikakve sudske provjere – za turistički sektor predstavlja neproporcionalno strogu sankciju iz sljedećih razloga: 1. Ne uzima u obzir sezonalnost i potrebu za promptnim zapošljavanjem, gdje i manja administrativna pogreška može dovesti do teške posljedice, iako nije posljedica namjere ili svjesnog kršenja propisa. 2. Nema mehanizam diferencijacije između teže povrede i obične omaške, što poslodavce u turizmu izlaže previsokim rizicima. 3. Automatska i dugotrajna posljedica (1 godina) primjenjuje se čak i prije mogućnosti sudske preispitivanja zakonitosti nalaza inspektora, što je u suprotnosti s načelima pravne sigurnosti i razmjernosti. 4. Takvo rješenje može otežati ili onemogućiti daljnje zapošljavanje, osobito stranih radnika, koje je u turističkom sektoru nužno radi nedostatka domaće radne snage. 5. Poslodavac može biti teško pogođen iako nije počinio namjerno i svjesno nezakonito zapošljavanje, što stvara dodatne poteškoće u obavljanju njegove osnovne djelatnosti u razdoblju kada mu radna snaga najviše treba.	Nije prihvaćen	Vezano uz tzv. „crnu listu“ valja naglasiti da se na istu upisuju poslodavci kod kojih je utvrđen neprijavljeni rad sukladno Zakonu o suzbijanju neprijavljenog rada. Smatramo da nije prihvatljivo omogućiti poslodavcima koji na najteži mogući način krše propise u području zapošljavanja i rada, ne uplaćuju javna davanja u državni proračun i predstavljaju nelojalnu konkurenciju drugim gospodarskim subjektima, izdavanje dozvola za boravak i rad odnosno pozitivnog mišljenja. Osim toga, napominjemo da je protiv rješenja nadležnog inspekciskog tijela zajamčena sudska kontrola pokretanjem upravnog spora sukladno odredbi članka 7. stavka 9. Zakona o suzbijanju neprijavljenog rada. Međutim, kako ne bi doveli u pitanje realnu potrebu poslodavca za zapošljavanje stranih radnika i tako ugrozili njegovo poslovanje, predloženo je da se zapošljavanje stranih radnika omogućiti i onim poslodavcima koji su na tzv. crnoj listi, ali tek nakon isteka razdoblja od godinu dana od dana utvrđenog neprijavljenog rada.

82	OREHOVEC, VINTER, KIŠ, ŠIMUNOVIĆ, ODVJETNIČKO DRUŠTVO D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 17.	U članku 93. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi: „3. poslodavac odnosno subjekt domaćin aktivno ne obavlja gospodarsku aktivnost za koju je registriran, a koja je povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad“. U točki 8. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“. Na kraju točke 14. briše se točka te se dodaju točke 15., 16. i 17. koje glase: „15. poslodavac u propisanom roku iz članka 95. stavka 2. ovoga Zakona ne uplati u državni proračun propisani iznos 16. državljani treće zemlje iz članka 92.a stavka 1. ovoga Zakona ne priloži dokaz o položenom ispitu iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma 17. su u trgovačkom društvu osobe ovlaštene za vođenje i zastupanje društva samo državljani treće zemlje, a niti jedan državljani treće zemlje nema dozvolu za boravak i rad sukladno članku 110. točki 2. ovoga Zakona odnosno ne radi se o državljaninu treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako se radi o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 111. stavka 6. ovoga Zakona.“.	Nije prihvaćen	Predlagatelj u izmijenjenoj točki 3. predlaže brisanje riječi: „u Republici Hrvatskoj“. Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad može se odbiti ako poslodavac registriranu djelatnost ne obavlja aktivno na području RH. Naime, neki poslodavci rade prikriveno ustupanje u druge države članice EU, jer djelatnost za koju su registrirani uopće ne obavljaju u RH. Bitno je da u trenutku podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad poslodavac dokaže da aktivno obavlja registriranu djelatnost u RH, neovisno o tome kada je započeo s obavljanjem iste.
83	OREHOVEC, VINTER, KIŠ, ŠIMUNOVIĆ, ODVJETNIČKO DRUŠTVO D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 17.	Tekst zakona je potrebno uskladiti sa Uredbom (EZ) br. 883/2004, Uredbom (EU) br. 492/2011, Uredbom (EU) 2016/ 679, te Direktivom - 96/71/EZ i Direktivom 2008/104/EZ.	Nije prihvaćen	Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti odnosi se na zaštitu prava građana državljana država članica Europske unije koji su zaposleni ili borave u drugoj državi članici, a na koje se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo jedne ili više država članica EU, također odnosi se i na članove njihovih obitelji. Svrha Uredbe(EZ) br. 883/2004 je osigurati koordinaciju nacionalnih sustava socijalne sigurnosti kako bi se građanima EU koji su zaposleni ili borave u drugoj državi članici EU i članovima njihovih obitelji osiguralo ostvarivanje prava na temelju rada, odnosno osigurava im se zaštita u slučaju nastanka socijalnih rizika u smislu ostvarivanja davanja povodom nastanka tih rizika, kako osoba koja je koristila svoje pravo kretanja i rada u više država članica zbog korištenja tog prava ne bi bila zakínuta u ostvarivanju prava iz socijalne sigurnosti. Obuhvaćena su davanja za

					slučaj bolesti, davanja za majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo, invalidska davanja, davanja za slučaj starosti, davanja za nadživjele osobe, davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti, davanja za nezaposlenost, obiteljska davanja. UREDBA (EU) br. 492/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji odnosi na državljane država članica. Provedba UREDBE (EU) 2016/679 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) osigurana je Zakonom o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka (Narodne novine, broj: 42/18). DIREKTIVA 96/71/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga prenesena je Zakonom o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (Narodne novine, br. 128/20, 114/22.), dok se važećim Zakonom uređuje svrha privremenog boravka za upućene radnike iz drugih članica. DIREKTIVA 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje prenesena je Zakonom o radu (Narodne novine, br. 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23 - Odluka USRH).
84	TONI PRIMORAC	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 17.	Predloženo zakonodavno rješenje prema kojem bi se odbijanje zahtjeva za dozvolu za boravak i rad povezivalo s činjenicom nalazi li se poslodavac na tzv. „crnoj listi“ predstavlja ozbiljan odmak od ustavnopravnog poretka i predstavlja rješenje koje ne odgovara standardima pravne države. Poslodavci se na takvu listu upisuju isključivo na temelju utvrđenja državnog inspektorata navedenog u zapisniku, bez prethodne odluke nadležnog suda i bez mogućnosti da	Nije prihvaćen	Vezano uz tzv. „crnu listu“ valja naglasiti da se na istu upisuju poslodavci kod kojih je utvrđen neprijavljeni rad sukladno Zakonu o suzbijanju neprijavljenog rada. Smatramo da nije prihvatljivo omogućiti poslodavcima koji na najteži mogući način krše propise u području zapošljavanja i rada, ne uplaćuju javna davanja u državni proračun i predstavljaju nelojalnu

			poslodavac pravodobno i učinkovito ospori takvo utvrđenje. Vjerojatan argument da poslodavac može naknadno ishoditi oslobađajuću odluku prekršajnog suda nije uvjerljiv ni izvediv u praksi. S obzirom na trajanje prekršajnih postupaka i upravnih sporova, kao i žalbenih postupaka, praktično je nemoguće okončati bilo koji takav postupak unutar roka od jedne godine, unutar kojeg poslodavac već trpi teške pravne posljedice. Dodatno, za trgovačka društva u građevinskom sektoru kao i za poslodavce u ugostiteljstvu, gdje je radna snaga stranaca nužan element poslovanja, takav jednogodišnji period blokade izdavanja dozvola objektivno predstavlja put u stečaj. Ovim prijedlogom zakonodavac faktično uvodi sankciju koja ima pogubne gospodarske posljedice, bez sudske zaštite i bez dokaznog standarda koji bi bio u skladu s Ustavom. Ovakvo rješenje je ustavnopravno neprihvatljivo. Upućujemo predlagatelja i na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-3251/2023, u kojoj je sud jasno naglasio neprihvatljivost takvog ograničavanja prava na pristup sudu. Na temelju navedene odluke Ustavnog suda, u više od dvadeset slučajeva već smo predložili pokretanje postupka ocjene suglasnosti ovakvih odredbi s Ustavom Republike Hrvatske. Predloženo zakonsko rješenje, prema kojem se poslodavac kažnjava i stavlja u nepovoljan pravni položaj isključivo na temelju jednostranog i nesudskog utvrđenja državnog tijela, predstavlja grubo i nedopušteno ograničenje prava na pristup sudu i ozbiljno narušava ustavna prava. Konačno, kažnjavanje poslodavaca koji se nalaze na tzv. „crnoj listi“ treba u potpunosti izbaciti iz zakona. Odvjetnik Toni Primorac (u zastupanju više od 40 trgovačkih društava na crnoj listi)		konkurenciju drugim gospodarskim subjektima, izdavanje dozvola za boravak i rad odnosno pozitivnog mišljenja. Osim toga, napominjemo da je protiv rješenja nadležnog inspeksijskog tijela zajamčena sudska kontrola pokretanjem upravnog spora sukladno odredbi članka 7. stavka 9. Zakona o suzbijanju neprijavljenog rada.
85	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 18.	Prema važećem zakonskom okviru, dozvola za boravak i rad državljanima trećih zemalja može biti ukinuta ukoliko na strani poslodavca nisu ispunjeni određeni propisani uvjeti (primjerice, minimalni mjesečni promet, nepostojanje kaznene evidencije i sl.). Smatramo da je ovakvo rješenje izrazito nepovoljno za državljane trećih zemalja, koji zbog propusta ili nepravilnosti poslodavca snose posljedice u vidu ukidanja radne dozvole, iako na te okolnosti ne mogu ni utjecati, niti biti o njima pravodobno informirani. Strani radnici u pravilu nemaju pristup podacima relevantnim za	Nije prihvaćen	Člankom 13. Nacrta kojim je mijenjan članak 88. stavkom 20. propisana je obveza poslodavca da obavještava državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva za izdavanje ili produljenje dozvole za boravak i rad, odnosno promjenu korisnika, olakšanu promjenu zanimanja, olakšanu promjenu poslodavca ili dodatni rad, te je također propisana prekršajna odgovornost poslodavca ako ne poštuje navedenu odredbu. Državljanima trećih zemalja

			ispunjavanje zakonom propisanih uvjeta na strani poslodavca, a poslodavci iste često prikrivaju ili ne komuniciraju transparentno. Time se radnici dovode u izrazito neravnotežan i pravno nesiguran položaj, bez stvarne mogućnosti zaštite vlastitog statusa i boravka. Prijedlog je da se, u slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje koje proizlazi iz nedostatnosti uvjeta na strani poslodavca, omogućiti državljanima trećih zemalja podnošenje novog zahtjeva za izdavanje radne dozvole u primjerenom roku, bez negativnih posljedica po njihov boravak i radni status zbog nepravilnosti na strani poslodavca. Na taj bi se način osigurala načela pravne sigurnosti i razmjernosti te zaštitili radnici, osobito imajući u vidu njihovu objektivnu ovisnost o poslodavcu i ograničenu mogućnost uvida u relevantne podatke. Prijedlog je da se državljanima trećih zemalja omogućiti podnošenje novog zahtjeva za izdavanje radne dozvole u primjerenom roku i za situacije iz članka 93. u kojima se zahtjev za dozvolu za boravak i rad odbija zbog razloga na strani poslodavca.		mogu se obratiti nadležnim policijskim upravama odnosno policijskim postajama putem telefona, pošte ili e-maila radi provjere statusa zahtjeva. Također, člankom 94. stavkom 5. važećeg Zakona o strancima štiti se strani radnik na način da ako se utvrdi da postoje uvjeti za ukidanje dozvole za boravak i rad na strani poslodavca, prije ukidanja navedene dozvole državljanin treće zemlje bit će upozoren da će se dozvola ukinuti, osim ako koristi dopušteno vrijeme nezaposlenosti kada može tražiti novog poslodavca. Po pitanju obavješćavanja stranih radnika o statusu naprijed navedenih zahtjeva radit će se na daljnjem tehničkom rješenju.
86	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 18.	Članice Zajednice agencija za zapošljavanje, iako načelno pozdravljaju fleksibilnost postupanja, smatraju da će ovakva odredba, sukladno kojoj se odluka o ukidanju dozvole za boravak i rad, prepušta diskrecijskoj ocjeni pojedine policijske uprave ili postaje, dovesti do nejednakog postupanja, ovisno o tome koja policijska uprava odlučuje o predmetu	Nije prihvaćen	Predloženom izmjenom članka 94. stavka 1. omogućuje se policijskim upravama odnosno policijskim postajama ocjenjivati može li se u konkretnom slučaju ukinuti dozvola za boravak i rad imajući u vidu načelo razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa te načelo samostalnosti i slobodne ocjene dokaza kako je propisano Zakonom o općem upravnom postupku.
87	HRVATSKA UDRUGA TURIZMA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 19.	Obveze obavješćavanja o prestanku ugovora o radu nadležnu PP/PU – članak 95. – isključivo obveza poslodavca Prijedlog: potrebno je propisati iznimku od članka 95. stavka 1. te propisanu obvezu poslodavca uskladiti s predloženim izmjenama u članku 107. (novi stavak 6. i novi stavak 11.) a sve vezano uz prestanak ugovora o radu za sezonske poslove i ex lege prestanak dozvole za boravak i rad za sezonske poslove budući je novom izmjenom članka 107. propisano da će u svrhu utvrđivanja prestanka radnog odnosa iz stavka 6. (članka 107) podatke o radnopravnom odnosu dostavio HZMO a ne poslodavac. U takvim situacijama, nepotrebno se administrativno opterećuje poslodavac pozivom na usklađivanje s Direktivom dok se istovremeno od HZMO-a pribavlja dokaz o radnopravnom statusu za istu svrhu	Nije prihvaćen	Izvršeno je usklađivanje s Direktivom 2024/1233 kojom je propisano da se nadležna tijela dotične države članice obavješćuju o početku i, ako je primjenjivo, završetku svakog razdoblja nezaposlenosti, te je određeno da je o istome obavezan obavijestiti poslodavac (budući da je u slučaju prestanka radnog odnosa poslodavac taj koji je dužan odjaviti radnika s obveznih osiguranja). Člankom 95. stavkom 1. Zakona propisana je šira obveza obavješćavanja nadležnih policijskih uprava odnosno policijskih postaja, budući da je obuhvaćeno i prestajanje postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad.

			(utvrđivanje prestanka ugovora o radu za sezonske poslove).		
88	UDRUGA PODUZETNIKA U HOTELIJERSTVU HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 19.	Obveze obavještanja o prestanku ugovora o radu nadležnu PP/PU – članak 95. – isključivo obveza poslodavca Prijedlog: potrebno je propisati iznimku od članka 95. stavka 1. te propisanu obvezu poslodavca uskladiti s predloženim izmjenama u članku 107. (novi stavak 6. i novi stavak 11.) a sve vezano uz prestanak ugovora o radu za sezonske poslove i ex lege prestanak dozvole za boravak i rad za sezonske poslove budući je novom izmjenom članka 107. propisano da će u svrhu utvrđivanja prestanka radnog odnosa iz stavka 6. (članka 107) podatke o radnopravnom odnosu dostavio HZMO a ne poslodavac. U takvim situacijama, nepotrebno se administrativno opterećuje poslodavac pozivom na usklađivanje s Direktivom dok se istovremeno od HZMO-a pribavlja dokaz o radnopravnom statusu za istu svrhu (utvrđivanje prestanka ugovora o radu za sezonske poslove).	Nije prihvaćen	Izvršeno je usklađivanje s Direktivom 2024/1233 kojom je propisano da se nadležna tijela dotične države članice obavješćuju o početku i, ako je primjenjivo, završetku svakog razdoblja nezaposlenosti, te je određeno da je o istome obavezan obavijestiti poslodavac (budući da je u slučaju prestanka radnog odnosa poslodavac taj koji je dužan odjaviti radnika s obveznih osiguranja). Člankom 95. stavkom 1. Zakona propisana je šira obveza obavještanja nadležnih policijskih uprava odnosno policijskih postaja, budući da je obuhvaćeno i prestajanje postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad.
89	HRVATSKA OBRtničKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 19.	Ne slažemo se sa prebacivanjem odgovornosti obavještanja policijske uprave isključivo na poslodavca. Ovdje ističemo probleme u praksi u pogledu odredbi Zakona o radu te svih obveza i rokova za poslodavca u slučaju radnikova nepojavljivanja na radnom mjestu. Predlažemo obavješćivanje nadležne policijske uprave od strane HZMO-a, razmjenu podataka, čime bi se smanjila administracija slijedom obveze poslodavca obavijestiti samo jednu državnu instituciju, za što se HOK godinama zalaže.	Nije prihvaćen	Izvršeno je usklađivanje s Direktivom 2024/1233 kojom je propisano da se nadležna tijela dotične države članice obavješćuju o početku i, ako je primjenjivo, završetku svakog razdoblja nezaposlenosti, te je određeno da je o istome obavezan obavijestiti poslodavac (budući da je u slučaju prestanka radnog odnosa poslodavac taj koji je dužan odjaviti radnika s obveznih osiguranja). Člankom 95. stavkom 1. Zakona propisana je šira obveza obavještanja nadležnih policijskih uprava odnosno policijskih postaja, budući da je obuhvaćeno i prestajanje postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad.
90	KOKA PERADARSKO PREHRAMBENA INDUSTRIJA DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 19.	Člankom 19. uređuje članak 95. Zakona prema kojem je poslodavac obavezan obavijestiti policijsku upravu/postaju u slučaju prestanka ugovora o radu ili prestanka postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad u roku od pet dana od nastupa tih okolnosti. Smatramo kako je rok od 5 dana prekratak te predlažemo da se isti produlji na 15 dana.	Nije prihvaćen	U većini slučajeva, riječ je o objektivnim okolnostima, kao što je prestanak ugovora o radu, a ne o činjenicama koje su nepredvidive ili nepoznate. Stoga je rok od 5 radnih dana ocijenjen dostatnim za dostavu obavijesti nadležnom tijelu, a s obzirom na mogućnosti dostave podnesaka sukladno Zakonu o općem upravnom postupku (poštom, elektroničkim putem...).
91	PREHRAMBENA INDUSTRIJA VINDIJA D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA,	Člankom 19. uređuje se članak 95. Zakona prema kojem je poslodavac obavezan obavijestiti policijsku upravu/postaju u slučaju prestanka	Nije prihvaćen	U većini slučajeva, riječ je o objektivnim okolnostima, kao što je prestanak ugovora o radu, a ne o

		Članak 19.	ugovora o radu ili prestanka postojanja drugih uvjeta na temelju kojih je izdana dozvola za boravak i rad u roku od pet dana od nastupa tih okolnosti. Smatramo kako je rok od 5 dana prekratak te predlažemo da se isti produlji na 15 dana.		činjenicama koje su nepredvidive ili nepoznate. Stoga je rok od 5 radnih dana ocijenjen dostatnim za dostavu obavijesti nadležnom tijelu, a s obzirom na mogućnosti dostave podnesaka sukladno Zakonu o općem upravnom postupku (poštom, elektroničkim putem...).
92	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 20.	Neophodno je osigurati da migranti čiji su zahtjevi za izdavanje ili produljenje dozvole boravka i rada u tijeku imaju brz i učinkovit pristup informacijama o statusu svojih zahtjeva putem sustava e-građani ili putem pošte. Trenutno su radnici potpuno ovisni o poslodavcu, što stvara pravnu nesigurnost i rizik od gubitka prava, uključujući izdavanje rješenja o napuštanju države. Jedini način da provjere status postupka je osobni dolazak u policijsku postaju, što često dolazi prekasno za pravodobno reguliranje statusa. Predlaže se uspostava transparentnog i sigurnog mehanizma koji omogućuje migrantskim radnicima pravovremen i samostalan uvid u status zahtjeva, uključujući razloge prihvatanja ili odbijanja, čime se osigurava zaštita temeljnih prava, pravna sigurnost i jednaka primjena zakona.	Nije prihvaćen	Člankom 13. Nacrta kojim je mijenjan članak 88. stavkom 20. propisana je obveza poslodavca da obavještava državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva za izdavanje ili produljenje dozvole za boravak i rad, odnosno promjenu korisnika, olakšanu promjenu zanimanja, olakšanu promjenu poslodavca ili dodatni rad, te je također propisana prekršajna odgovornost poslodavca ako ne poštuje navedenu odredbu. Državljanima trećih zemalja mogu se obratiti nadležnim policijskim upravama odnosno policijskim postajama putem telefona, pošte ili e-maila radi provjere statusa zahtjeva.
93	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 20.	Članice Zajednice agencija za zapošljavanje HGK pozdravljaju digitalizaciju sustava, s tim da ostaje nedorečeno na koji način poslodavac dostavlja potvrdu o uplaćenju administrativnoj pristojbi (mailom, osobno u PU/PP) odnosno dolazi li do stvarnog rasterećenja sustava s obzirom na obvezu dostave zadužnice	Primljeno na znanje	Po pitanju dostave potvrde o uplaćenju administrativnoj pristojbi radić će se na tehničkom rješenju.
94	OREHOVEC, VINTER, KIŠ, ŠIMUNOVIĆ, ODVJETNIČKO DRUŠTVO D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 22.	U članku 98. na kraju stavka 6. briše se točka te se dodaju riječi: „i to za onaj broj državljanina trećih zemalja koji odgovara udjelu iz članka 99. stavka 12. ovoga Zakona.“. Iza stavka 6. dodaju se novi stavci 7. i 8. koji glase: „(7) Hrvatski zavod za zapošljavanje neće provoditi test tržišta rada ako poslodavac: 1. ne obavlja aktivno registriranu gospodarsku djelatnost u državama članicama Europskog gospodarskog prostora, a koja je povezana sa zanimanjem za koje traži provedbu testa tržišta rada 2. ponovno traži provedbu testa tržišta rada za zanimanje za koje je u zadnjih 90 dana utvrđeno da ima raspoloživih osoba na tržištu rada. (8) Provedbu testa tržišta rada poslodavac može zatražiti za područje više policijskih uprava sukladno stavku 1. ovoga članka ili nakon izdavanja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona ili koja je produljena, a Hrvatski zavod za	Nije prihvaćen	Pitanje zapošljavanja stranih radnika u nacionalnoj je ingerenciji i ne utječe na slobodu kretanja radnika kao jednu od temeljnih vrednota EU. S te pozicije nije prihvatljivo da test tržišta rada koji se provodi sukladno nacionalnim propisima i ispituje stanje na domaćem tržištu rada, omogućava zapošljavanje stranih radnika na prostoru EGP-a tj. za poslodavca koji obavlja aktivno registriranu djelatnost na prostoru EGP-a. Postavlja se pitanje svrhe provedbe testa tržišta rada u RH i utvrđivanja stanja na domaćem tržištu rada, ako strani radnici neće raditi na domaćem tržištu rada, već u nekoj drugoj državi članici za potrebe njezinog gospodarstva.

			zapošljavanje dat će obavijest o provedenom testu tržišta rada za određeno područje, te će se isto upisati u potvrdu sukladno članku 91. stavku 5. ovoga Zakona.“. Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 9.		
95	OREHOVEC, VINTER, KIŠ, ŠIMUNOVIĆ, ODVJETNIČKO DRUŠTVO D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 22.	Tekst zakona je potrebno uskladiti sa Uredbom (EZ) br. 883/2004, Uredbom (EU) br. 492/2011, Uredbom (EU) 2016/ 679, te Direktivom - 96/71/EZ i Direktivom 2008/104/EZ.	Nije prihvaćen	Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti odnosi se na zaštitu prava građana državljana država članica Europske unije koji su zaposleni ili borave u drugoj državi članici, a na koje se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo jedne ili više država članica EU, također odnosi se i na članove njihovih obitelji. Svrha Uredbe(EZ) br. 883/2004 je osigurati koordinaciju nacionalnih sustava socijalne sigurnosti kako bi se građanima EU koji su zaposleni ili borave u drugoj državi članici EU i članovima njihovih obitelji osiguralo ostvarivanje prava na temelju rada, odnosno osigurava im se zaštita u slučaju nastanka socijalnih rizika u smislu ostvarivanja davanja povodom nastanka tih rizika, kako osoba koja je koristila svoje pravo kretanja i rada u više država članica zbog korištenja tog prava ne bi bila zakinuta u ostvarivanju prava iz socijalne sigurnosti. Obuhvaćena su davanja za slučaj bolesti, davanja za majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo, invalidska davanja, davanja za slučaj starosti, davanja za nadživjele osobe, davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti, davanja za nezaposlenost, obiteljska davanja. UREDBA (EU) br. 492/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji odnosi na državljanke država članica. Provedba UREDBE (EU) 2016/679 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) osigurana je Zakonom o provedbi Opće uredbe o zaštiti

					podataka (Narodne novine, broj: 42/18). DIREKTIVA 96/71/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga prenesena je Zakonom o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (Narodne novine, br. 128/20, 114/22.), dok se važećim Zakonom uređuje svrha privremenog boravka za upućene radnike iz drugih članica. DIREKTIVA 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje prenesena je Zakonom o radu (Narodne novine, br. 93714, 127/17, 98719, 151/22 i 64/23 - Odluka USRH).
96	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 22.	Članovi Udruženja cestovnog prometa i Udruženja otpremništva i logistike također izražavaju neslaganje s s predloženom odredbom sukladno kojoj HZZ neće provoditi test tržišta rada ako poslodavac ne obavlja aktivno registriranu djelatnost. Smatraju da ukoliko je djelatnost uredno registrirana, poslodavac bi trebao imati pravo zatražiti provođenje testa tržišta rada neovisno o tome je li tu djelatnost obavljao neprekidno. Ovakvo ograničenje, kako je navedeno Nacrtom prijedloga zakona, može biti problematično za poduzeća koja imaju višestruke registrirane djelatnosti, ali ih povremeno aktiviraju prema potrebama tržišta.	Nije prihvaćen	ODBIJEN Hrvatski zavod za zapošljavanje će izdati negativno mišljenje ako poslodavac registriranu djelatnost ne obavlja aktivno na području RH. Naime, neki poslodavci rade prikriveno ustupanje u druge države članice EU, jer djelatnost za koju su registrirani uopće ne obavljaju u RH. Stoga nije potrebno provoditi test tržišta rada ukoliko osnovni uvjet nije zadovoljen. Bitno je da u trenutku podnošenja zahtjeva za provedbu testa tržišta rada poslodavac dokaže da aktivno obavlja registriranu djelatnost u RH, neovisno o tome kada je započeo s obavljanjem iste.
97	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 22.	Članice Zajednice agencija za zapošljavanje HGK predlažu brisati izmjene koje se predlažu u stavku 6. članku 98. Naime, TTR po svojoj naravi nije, niti bi trebao biti, povezan s postupkom izdavanja dozvole za boravak i rad (DBR). Omjer domaćih i stranih radnika može se opravdano provjeravati isključivo u okviru postupka izdavanja DBR-a, koji je jedini primjereni trenutak za primjenu takvog kriterija. Uvođenjem obveze ispunjavanja omjera već u fazi TTR-a poslodavci bi bili dodatno opterećeni te bi im se otežalo pravovremeno i učinkovito planiranje poslovnih aktivnosti. Takva obveza nije razmjerno ni svrhovito rješenje, posebice u djelatnostima u kojima je broj zaposlenih podložan većim fluktuacijama. Valja istaknuti i da se zahtjev za izdavanje DBR-a može podnijeti u roku od 90 dana od	Nije prihvaćen	U praksi je uočeno da neki poslodavci traže provedbu testa tržišta rada samo pro forme kako bi izbjegli zapošljavanje domaćih radnika, pa traže provedbu testa tržišta rada za veći broj radnika od stvarnih potreba. Stoga, kako bi spriječili zlouporabu instituta testa tržišta rada, predlaže se ograničiti broj zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad podnesenih nakon provedenog testa tržišta rada, i to na način da se u tom slučaju na poslodavca primjenjuje udio broja domaćih i stranih radnika. Vezanje uz udio broja domaćih i stranih radnika je opravdano jer rezultat testa

			dana odobrenja TTR-a, tijekom kojih se broj zaposlenih može znatno promijeniti, što dodatno potvrđuje da primjena omjera u fazi TTR-a nema praktično utemeljenje, osim dodatno otežati zapošljavanje stranaca. Nadalje, predlaže se brisanje novog stavka 7. točke 2. Ograničenje ponovne provedbe TTR-a u roku od 90 dana nije prihvatljivo. Sama "raspoloživost" domaćih radnika ne znači njihovu stvarnu zapošljivost ili interes za ponuđena radna mjesta, jer bi inače poslodavci izbjegavali dugotrajne i neizvjesne postupke zapošljavanja državljana trećih zemalja. Uz stavak 8. članak 98. članice Zajednice postavljaju pitanje može li se za istog državljanina u istom zanimanju kod istog poslodavca zatražiti test tržišta rada na području više policijskih postaja i prije izdavanja DBR, odnosno može li isto odmah biti navedeno na potvrdi? Na koji način će se to administrativno riješiti (je li prilagođena platforma Burza rada)?		tržišta rada mora biti u korelaciji s tim udjelom. Naime, može se dogoditi da se poslodavcu odbori zapošljavanje stranih radnika nakon provedenog testa tržišta rada za broj koji je veći i ne odgovara udjelu broja zaposlenih domaćih i stranih radnika, a koji se udio utvrđuje tek povodom zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad. U odnosu na vremensko ograničenje u kojem se može tražiti ponovna provedba testa tržišta rada, valja istaknuti kako je u praksi uočeno da neki poslodavci učestalo nakon obavijesti Hrvatskog zavoda za zapošljavanje o tome da na domaćem tržištu ima raspoložive radne snage, neopravdano podnose nove zahtjeve za provedbu testa tržišta rada. S obzirom da obavijest o rezultatima testa tržišta rada vrijedi 90 dana, predlaže se da poslodavac u tom roku ne može tražiti novu provedbu testa tržišta rada. Za svako mjesto rada može se podnijeti test tržišta rada sa zahtjevima koji su poslodavcima važni te će se za svako mjesto rada dati obavijest ovisno o tome ima li na nekom području radne snage ili nema. Nije moguće istovremeno dati jedan test tržišta rada za više mjesta rada jer ishod testa tržišta rada može biti drugačiji. Izmijenjenim člankom 98. stavkom 8. predloženo je da poslodavac test tržišta rada može zatražiti prije izdavanja dozvole za boravak i rad ili nakon izdavanja dozvole za područje za koje postoji interes.
98	HRVATSKA OBRtničKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 22.	Zanima nas kako će se definirati pojam „aktivnog obavljanja registrirane djelatnosti“? Naime ističemo posebnost sezonskih obrta koji svoju djelatnost mogu obavljati u trajanju od najviše devet mjeseci godišnje, neprekidno ili s prekidima. S obzirom na predviđeno produljenje mnogih rokova ističemo kako će sezonski obrti morati započeti sa planiranjem, ali i podnošenjem zahtjeva znatno izvan vremenskog perioda obavljanja svoje djelatnosti. Nadalje, u pogledu novog stavka 7. točke 2 koja propisuje da HZZ neće provoditi test tržišta rada ukoliko poslodavac ponovno traži provedbu testa tržišta rada za zanimanje za koje je u zadnjih 90 dana utvrđeno da	Nije prihvaćen	Hrvatski zavod za zapošljavanje će izdati negativno mišljenje ako poslodavac registriranu djelatnost ne obavlja aktivno na području Republike Hrvatske. Naime, neki poslodavci rade prikriveno ustupanje u druge države članice EU, jer djelatnost za koju su registrirani uopće ne obavljaju u Republici Hrvatskoj. Stoga nije potrebno provoditi test tržišta rada ukoliko osnovni uvjet nije zadovoljen. Sezonski obrti su kao takvi registrirani u obrtnom registru te nema prepreke

			ima raspoloživih osoba na tržištu rada, predložimo brisanje navedene točke u potpunosti. Ukoliko je prijedlog o brisanju navedene točke neprihvatljiv, predložimo skraćivanje vremenskog roka od 90 dana na maksimalni rok od 30 dana iz razloga što se tržište rada jako brzo i dinamično mijenja iz dana u dan, te vremenski rok od 90 dana predstavlja predugi period za objektivno utvrđivanje raspoloživosti radne snage na tržištu rada, također predložimo brojčano kvantificirati točan broj radnika koji mora biti raspoloživ na tržištu rada i općenito geografske razmjere uvjeta, kako bi poslodavci mogli kvalitetnije planirati podnošenje zahtjeva, ali i kako bi bili bolje informirani i upućeni, što bi zaključno rezultiralo rasterećenjem cjelokupnog sustava jer poslodavci ne bi paušalno nagađali o značenju i definiranju pojma „raspoloživih osoba na tržištu rada“ (naš prijedlog točke bi glasilo: "2. ponovno traži provedbu testa tržišta rada za zanimanje za koje je u zadnjih 30 dana utvrđeno da ima više od 10 raspoloživih osoba na tržištu rada te županije"). Skrećemo pažnju kako opis u pojašnjenju ne prati predloženi tekst u zakonskoj odredbi te je isto potrebo uskladiti kako bi iz same zakonske odredbe bila jasna namjera.		za provedbu testa tržišta rada bez obzira koliko dugo tijekom godine sezonski posluju. Nadalje, u dosadašnjoj provedbi testa tržišta rada uočene su nepravilnosti vezane za upućivanje kandidata. Iako bi Hrvatski zavod za zapošljavanje uputio kandidate mnogi nisu ostvarili kontakt radi toga što neki poslodavci žele strane radnike te nerijetko dodatnim zahtjevima prikazuju da u Republici Hrvatskoj nema kandidata sa kompetencijama koje njima trebaju. Nakon što bi dobili negativno mišljenje oni bi isti dan ponavljali test tržišta rada s uvjetima koje nemaju domaći radnici, a sve sa ciljem dokazivanja da nema domaćih radnika traženih kompetencija. Radi zaštite domaćih radnika i radi smanjivanja zloupotrebe instituta testa tržišta rada predložena je dopuna zakona koja će omogućiti dobivanje obavijesti nakon provedenog testa tržišta rada, ali će smanjiti njegovu zloupotrebu u ponovljenom zahtjevu. Naime, ukoliko nema radnika traženih zanimanja i kompetencija, Hrvatski zavod za zapošljavanje će i dalje dati obavijest koja će omogućiti podnošenje zahtjeva za dozvolu za boravak i rad.
99	SARA JAPELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Stavak "poslodavac aktivno obavlja registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, a koja je povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad" potrebno je uskladiti s tržišnim slobodama EU, a strože regulirati upućivanje zaposlenih drž. trećih zemalja na rad u prostor EGP-a. Predmetni kriterij dovodi do nelogičnih rješenja pogotovo za poduzetnike koji se bave međunarodnim prijevozom robe, a gospodarsku aktivnost obavljaju u RH, jer ovdje plaćaju javna davanja. Najbitniji kriterij koji razlikuje poželjne poslodavce koji doprinose gospodarstvu, od fiktivnog zapošljavanja radi omogućavanja ulaska u EGP ili poslodavaca s posebno iskorištavajućim uvjetima rada je fluktuacija radnika po poslovnoj godini, broj i osnovanost primjerice izvanrednih otkaza. U odnosu na dugovanje po javnim davanjima, također je uočen pretjerani formalizam u ocjeni kriterija, tako poslodavac s zateznim kamatama od 0.56 eura prema PU dobiva negativno mišljenje HZZ-a. Propisani uvjeti moraju omogućiti efikasan postupak zapošljavanja strane radne snage, no pretjerana	Nije prihvaćen	Predmetnom odredbom tržišne slobode EU nisu ugrožene, ali se štiti domaće tržište rada, što je sasvim legalno. Intencija predmetne zakonske odredbe usmjerena je prema tome da procjena potreba za radnom snagom bude izvršena isključivo prema potrebama tržišta rada u Republici Hrvatskoj, a ne EU. Napominjemo da se na upućivanje radnika između država članica Europske unije primjenjuje Uredba (EZ) 883/2004 Europskog Parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i Uredba (EZ) 987/2009 Europskog Parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009., kojom se utvrđuje postupak provedbe Uredbe (EZ) 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, a koje se izravno primjenjuju te stoga drugačija pravila nisu moguća. U odnosu na uvjete koje mora ispunjavati poslodavac

			regulacija dovodi do nelogičnog formalizma te je zabilježen izostanak analitičnog pristupa službenika prilikom ocjene ispunjavanja uvjeta za ishođenje pozitivnog mišljenja, a što može biti posljedica pretjerane regulacije.		za zapošljavanje stranih radnika, valja istaknuti kako se radi minimalnim uvjetima na temelju kojih se može ocijeniti poslovanje poslodavca u RH i njegovu realnu potrebu za zapošljavanjem stranih radnika u RH. Glede formalizma u ocjenjivanju zahtjeva, ističemo kako je uobičajena praksa Hrvatskog zavoda za zapošljavanje da u slučaju postojanja duga po osnovi javnih davanja, ne daje negativno mišljenje, već prethodno upozori poslodavca da podmiri dug.
100	HRVATSKA UDRUGA TURIZMA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Povećanje kvota domaćih radnika i uračunavanje pozitivnih mišljenja HZZ-a u kvotu stranih radnika - Predlaže se brisati dio koji se odnosi na izdana pozitivna mišljenja. Obrazloženje: Dodaje se novi stavak 15. kojim se propisuje da se prilikom utvrđivanje kvote kod svakog novog zahtjeva za izdavanje DBR uračunavaju pozitivna mišljenja HZZ-a. Predlažemo brisati dio koji se odnosi na izdana pozitivna mišljenja jer pozitivno mišljenje HZZ-a ne znači da je radnik i započeo s radom. U ovoj fazi se radni odnos ne realizira prvenstveno zbog razloga na strani radnika, a ne poslodavca.	Nije prihvaćen	Propisivanjem minimalnog udjela zaposlenih domaćih radnika štiti se domaće tržište radne snage i rast plaća te je zahtjev prema poslodavcima povećati prilike za zapošljavanje domaćih radnika, neovisno iz kojeg sektora dolazi poslodavac. Nadalje, u praksi je uočeno da neki poslodavci podnose nove zahtjeve za izdavanje dozvole za boravak i rad prije realizacije prethodno danih pozitivnih mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, čime izlaze iz okvira udjela. Po realizaciji prethodno danih mišljenja tj. zapošljavanjem stranih radnika na temelju prethodno podnesenih zahtjeva, uvjet udjela je često narušen i poslodavac više ne ispunjava predmetni uvjet. Stoga je potrebno kod svakog novog zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad uračunavati i pozitivna mišljenja odnosno onemogućiti podnošenje novih zahtjeva za dozvolu za boravak i rad prije nego što su realizirana zapošljavanja temeljem prethodno izdanih pozitivnih mišljenja.
101	HRVATSKA UDRUGA TURIZMA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Predlažemo brisati predviđene dopune čl. 99. st. 11. odnosno tekst „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenog rada“ Ukoliko ne bi bilo prihvatljivo brisati navedene odredbe onda je svakako nužno predvidjeti pravomoćnu sudsku odluku za neprijavljeni rad kao valjanu osnovu odbijanja izdavanja dozvole za boravak i rad, a ne zapisnik nadležnog inspektora. Naime, zapisnikom se samo konstatira zatečeno stanje bez utvrđivanja svih činjenica i dolazi do presumpcije krivnje. Obrazloženje:	Nije prihvaćen	ODBIJEN Vezano uz tzv. „crnu listu“ valja naglasiti da se na istu upisuju poslodavci kod kojih je utvrđen neprijavljeni rad sukladno Zakonu o suzbijanju neprijavljenog rada. Smatramo da nije prihvatljivo omogućiti poslodavcima koji na najteži mogući način krše propise u području zapošljavanja i rada, ne uplaćuju javna davanja u državni proračun i predstavljaju nelojalnu konkurenciju drugim gospodarskim subjektima, izdavanje dozvola za

			Turistička djelatnost po svojoj prirodi ima izrazito sezonski karakter te je obilježena naglim i kratkotrajnim povećanjem opsega posla, zbog čega poslodavci u vrlo kratkom roku moraju osigurati dovoljan broj radnika kako bi uopće mogli obavljati djelatnost. U takvim uvjetima zapošljavanje se često odvija ubrzanim tempom, što povećava mogućnost nenamjernih administrativnih pogrešaka ili tehničkih omaški, koje nemaju obilježja sustavnog ili namjernog neprijavlivanja rada. Predmetna odredba – kojom se poslodavac automatski uvrštava na popis poslodavaca kod kojih je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada na rok od godinu dana, na temelju zapisnika nadležnog inspektora, bez ikakve sudske provjere – za turistički sektor predstavlja neproporcionalno strogu sankciju iz sljedećih razloga: 1. Ne uzima u obzir sezonalnost i potrebu za promptnim zapošljavanjem, gdje i manja administrativna pogreška može dovesti do teške posljedice, iako nije posljedica namjere ili svjesnog kršenja propisa. 2. Nema mehanizam diferencijacije između teže povrede i obične omaške, što poslodavce u turizmu izlaže previsokim rizicima. 3. Automatska i dugotrajna posljedica (1 godina) primjenjuje se čak i prije mogućnosti sudskog preispitivanja zakonitosti nalaza inspektora, što je u suprotnosti s načelima pravne sigurnosti i razmjernosti. 4. Takvo rješenje može otežati ili onemogućiti daljnje zapošljavanje, osobito stranih radnika, koje je u turističkom sektoru nužno radi nedostatka domaće radne snage. 5. Poslodavac može biti teško pogođen iako nije počinio namjerno i svjesno nezakonito zapošljavanje, što stvara dodatne poteškoće u obavljanju njegove osnovne djelatnosti u razdoblju kada mu radna snaga najviše treba.		boravak i rad odnosno pozitivnog mišljenja. Osim toga, napominjemo da je protiv rješenja nadležnog inspekcijskog tijela zajamčena sudska kontrola pokretanjem upravnog spora sukladno odredbi članka 7. stavka 9. Zakona o suzbijanju neprijavljenog rada. Međutim, kako ne bi doveli u pitanje realnu potrebu poslodavaca za zapošljavanje stranih radnika i tako ugrozili njegovo poslovanje, predloženo je da se zapošljavanje stranih radnika omogući i onim poslodavcima koji su na tzv. crnoj listi, ali tek nakon isteka razdoblja od godinu dana od dana utvrđenog neprijavljenog rada.
102	UDRUGA PODUZETNIKA U HOTELIJERSTVU HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Predlažemo brisati predviđene dopune čl. 99. st. 11. odnosno tekst „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“ Ukoliko ne bi bilo prihvatljivo brisati navedene odredbe onda je svakako nužno predvidjeti pravomoćnu sudsku odluku za neprijavljeni rad kao valjanu osnovu odbijanja izdavanja dozvole za boravak i rad, a ne zapisnik nadležnog inspektora. Naime, zapisnikom se samo konstatira zatečeno stanje bez utvrđivanja svih činjenica i dolazi do presumpcije krivnje. Obrazloženje: Turistička djelatnost po svojoj prirodi ima izrazito sezonski karakter te je obilježena naglim i kratkotrajnim povećanjem opsega posla, zbog čega poslodavci u vrlo kratkom roku moraju osigurati dovoljan broj radnika	Nije prihvaćen	Vezano uz tzv. „crnu listu“ valja naglasiti da se na istu upisuju poslodavci kod kojih je utvrđen neprijavljeni rad sukladno Zakonu o suzbijanju neprijavljenog rada. Smatramo da nije prihvatljivo omogućiti poslodavcima koji na najteži mogući način krše propise u području zapošljavanja i rada, ne uplaćuju javna davanja u državni proračun i predstavljaju nelojalnu konkurenciju drugim gospodarskim subjektima, izdavanje dozvola za boravak i rad odnosno pozitivnog mišljenja. Osim toga, napominjemo da je protiv rješenja nadležnog inspekcijskog tijela zajamčena sudska kontrola pokretanjem upravnog

			kako bi uopće mogli obavljati djelatnost. U takvim uvjetima zapošljavanje se često odvija ubrzanim tempom, što povećava mogućnost nenamjernih administrativnih pogrešaka ili tehničkih omaški, koje nemaju obilježja sustavnog ili namjernog neprijavlivanja rada. Predmetna odredba – kojom se poslodavac automatski uvrštava na popis poslodavaca kod kojih je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada na rok od godinu dana, na temelju zapisnika nadležnog inspektora, bez ikakve sudske provjere – za turistički sektor predstavlja neproporcionalno strogu sankciju iz sljedećih razloga: 1. Ne uzima u obzir sezonalnost i potrebu za promptnim zapošljavanjem, gdje i manja administrativna pogreška može dovesti do teške posljedice, iako nije posljedica namjere ili svjesnog kršenja propisa. 2. Nema mehanizam diferencijacije između teže povrede i obične omaške, što poslodavce u turizmu izlaže previsokim rizicima. 3. Automatska i dugotrajna posljedica (1 godina) primjenjuje se čak i prije mogućnosti sudskog preispitivanja zakonitosti nalaza inspektora, što je u suprotnosti s načelima pravne sigurnosti i razmjernosti. 4. Takvo rješenje može otežati ili onemogućiti daljnje zapošljavanje, osobito stranih radnika, koje je u turističkom sektoru nužno radi nedostatka domaće radne snage. 5. Poslodavac može biti teško pogođen iako nije počinio namjerno i svjesno nezakonito zapošljavanje, što stvara dodatne poteškoće u obavljanju njegove osnovne djelatnosti u razdoblju kada mu radna snaga najviše treba.		spora sukladno odredbi članka 7. stavka 9. Zakona o suzbijanju neprijavljenog rada. Međutim, kako ne bi doveli u pitanje realnu potrebu poslodavaca za zapošljavanje stranih radnika i tako ugrozili njegovo poslovanje, predloženo je da se zapošljavanje stranih radnika omogući i onim poslodavcima koji su na tzv. crnoj listi, ali tek nakon isteka razdoblja od godinu dana od dana utvrđenog neprijavljenog rada.
103	UDRUGA PODUZETNIKA U HOTELIJERSTVU HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Povećanje kvota domaćih radnika i uračunavanje pozitivnih mišljenja HZZ-a u kvotu stranih radnika - Predlaže se brisati dio koji se odnosi na izdana pozitivna mišljenja. Obrazloženje: Dodaje se novi stavak 15. kojim se propisuje da se prilikom utvrđivanja kvote kod svakog novog zahtjeva za izdavanje DBR uračunavaju pozitivna mišljenja HZZ-a. Predlažemo brisati dio koji se odnosi na izdana pozitivna mišljenja jer pozitivno mišljenje HZZ-a ne znači da je radnik i započeo s radom. U ovoj fazi se radni odnos ne realizira prvenstveno zbog razloga na strani radnika, a ne poslodavca.	Nije prihvaćen	Propisivanjem minimalnog udjela zaposlenih domaćih radnika štiti se domaće tržište radne snage i rast plaća te je zahtjev prema poslodavcima povećati prilike za zapošljavanje domaćih radnika, neovisno iz kojeg sektora dolazi poslodavac. Nadalje, u praksi je uočeno da neki poslodavci podnose nove zahtjeve za izdavanje dozvole za boravak i rad prije realizacije prethodno danih pozitivnih mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, čime izlaze iz okvira udjela. Po realizaciji prethodno danih mišljenja tj. zapošljavanjem stranih radnika na temelju prethodno podnesenih zahtjeva, uvjet udjela je često narušen i poslodavac više ne ispunjava predmetni uvjet. Stoga je potrebno kod svakog novog zahtjeva za izdavanje dozvole za

					boravak i rad uračunavati i pozitivna mišljenja odnosno onemogućiti podnošenje novih zahtjeva za dozvolu za boravak i rad prije nego što su realizirana zapošljavanja temeljem prethodno izdanih pozitivnih mišljenja.
104	OREHOVEC, VINTER, KIŠ, ŠIMUNOVIĆ, ODVJETNIČKO DRUŠTVO D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Članak 99. mijenja se i glasi: „(1) Pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 97. stavka 1. ovoga Zakona dostavit će se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji ako: 1. su ispunjeni uvjeti iz članka 97. stavka 3. točaka 1. i 2. te stavaka 4., 6., 8. i 9. ovoga Zakona 2. poslodavac aktivno obavlja gospodarsku aktivnost u svezi registrirane djelatnosti, a koja je povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad 3. poslodavac ima podmirene obveze po osnovi javnih davanja o kojima službeni evidenciju vodi ministarstvo nadležno za financije te dostavljena sva propisana izvješća sukladno posebnim poreznim propisima 4. poslodavac u posljednjih godinu dana ima zaposlenog u kontinuitetu najmanje jednog istog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije na neodređeno i puno radno vrijeme 5. poslodavac nije pravomoćno osuđen za kaznena djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili opće sigurnosti 6. poslodavcu nije pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za najteže prekršaje protiv radnih odnosa ili prekršajnoppravna sankcija protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu 7. u posljednjih 12 mjeseci ima priljev po transakcijskom računu: a) poslodavac - pravna osoba u najmanjem iznosu od 100.000 eura b) poslodavac - fizička osoba u najmanjem iznosu od 40.000 eura 8. u posljednjih šest mjeseci poslodavcu nije bio blokiran račun duže od 30 dana u kontinuitetu. (2) Iznimno od odredbe stavka 1. točke 4. ovoga članka, poslodavac - fizička osoba čiji obrt posluje sezonski mora zapošljivati na području Republike Hrvatske najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske odnosno državljanina države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije u prethodnoj sezoni. (3) U smislu ovoga Zakona, poslodavac - fizička osoba ubraja se u broj zaposlenih iz stavka 1. točke 4. i stavka 2. ovoga članka. (4) U smislu ovoga Zakona, priljevom iz stavka 1. točke 7. ovoga članka smatraju se sve uplate izvršene na transakcijski račun poslodavca. (5) Razdoblje od 12 mjeseci iz stavka 1. točke 7. ovoga članka računa se od mjeseca koji prethodi mjesecu	Nije prihvaćen	Pitanje zapošljavanja stranih radnika u nacionalnoj je ingerenciji. Hrvatski zavod za zapošljavanje može utvrditi ispunjava li poslodavac uvjete za zapošljavanje stranih radnika u RH samo ako obavlja registriranu djelatnost u RH i nema ovlasti za utvrđivanje propisanih uvjeta izvan RH. Stoga je bitno da poslodavac obavlja aktivno gospodarsku djelatnost u RH, jer upravo po toj osnovi ima potrebu zapošljavanja stranih radnika i to u RH, a ne izvan RH. Pritom nema zapreke za poslodavca koji obavlja djelatnost izvan RH da zaposli strane radnike sukladno pravilima države članice u kojoj stvarno obavlja djelatnost.

			podnošenja zahtjeva. (6) Dokaze iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski zavod za zapošljavanje pribavit će po službenoj dužnosti i/ili putem odgovarajućih potvrda od poslodavca. (7) Dokaz o podmirenim obvezama i dostavljenim propisanim izvješćima sukladno posebnim poreznim propisima iz stavka 1. točke 3. ovoga članka utvrdit će se na temelju potvrde o stanju duga po osnovi javnih davanja o kojima službenu evidenciju vodi Ministarstvo financija, Porezna uprava. (8) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ministarstvo nadležno za pravosuđe dužno je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točaka 5. i 6. ovoga članka. (9) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Ministarstvo financija, Porezna uprava dužna je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točke 7. ovoga članka. (10) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje Financija agencija dužna je dostaviti dokaze o činjenicama iz stavka 1. točke 8. ovoga članka. (11) Hrvatski zavod za zapošljavanje neće izdati pozitivno mišljenje ako je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada, godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada. (12) Hrvatski zavod za zapošljavanje izdat će pozitivno mišljenje ako je broj zaposlenih radnika državljana Republike Hrvatske odnosno državljana države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije zaposlenih na puno radno vrijeme kod poslodavca u trenutku podnošenja zahtjeva najmanje 20 % broja zaposlenih radnika državljana trećih zemalja. (13) U slučaju zapošljavanja državljana treće zemlje u zanimanju navedenom u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona Hrvatski zavod za zapošljavanje izdat će pozitivno mišljenje ako je broj zaposlenih radnika državljana Republike Hrvatske odnosno državljana države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije zaposlenih na puno radno vrijeme kod poslodavca u trenutku podnošenja zahtjeva najmanje 10 % broja zaposlenih radnika državljana trećih zemalja. (14) U broj zaposlenih radnika državljana Republike Hrvatske iz stavka 1. točke 4., stavaka 2., 12. i 13. ovoga članka uračunavaju se i hrvatski iseljenici, članovi obitelji hrvatskog iseljenika, potomci hrvatskog iseljenika i članovi obitelji potomka hrvatskog iseljenika kojima je na temelju potvrde ministarstva nadležnog za demografiju i		

			useljništvo odobren privremeni boravak u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva. (15) Za utvrđivanje broja zaposlenih radnika državljana trećih zemalja iz stavaka 12. i 13. ovoga članka, kod svakog novog zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad uračunavaju se pozitivna mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. (16) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dužan je dostaviti podatke o radnopravnom statusu zaposlenih radnika iz stavka 1. točke 4. te stavaka 2., 12. i 13. ovoga članka. (17) Na zahtjev Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, Ministarstvo će dostaviti podatak o odobrenom privremenom boravku u svrhu useljavanja i povratka hrvatskog iseljništva iz stavka 14. ovoga članka. (18) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 1. ovoga članka.“.		
105	OREHOVEC, VINTER, KIŠ, ŠIMUNOVIĆ, ODVJETNIČKO DRUŠTVO D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Tekst zakona je potrebno uskladiti sa Uredbom (EZ) br. 883/2004, Uredbom (EU) br. 492/2011, Uredbom (EU) 2016/ 679, te Direktivom - 96/71/EZ i Direktivom 2008/104/EZ.	Nije prihvaćen	Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti odnosi se na zaštitu prava građana državljana država članica Europske unije koji su zaposleni ili borave u drugoj državi članici, a na koje se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo jedne ili više država članica EU, također odnosi se i na članove njihovih obitelji. Svrha Uredbe(EZ) br. 883/2004 je osigurati koordinaciju nacionalnih sustava socijalne sigurnosti kako bi se građanima EU koji su zaposleni ili borave u drugoj državi članici EU i članovima njihovih obitelji osiguralo ostvarivanje prava na temelju rada, odnosno osigurava im se zaštita u slučaju nastanka socijalnih rizika u smislu ostvarivanja davanja povodom nastanka tih rizika, kako osoba koja je koristila svoje pravo kretanja i rada u više država članica zbog korištenja tog prava ne bi bila zaključena u ostvarivanju prava iz socijalne sigurnosti. Obuhvaćena su davanja za slučaj bolesti, davanja za majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo, invalidska davanja, davanja za slučaj starosti, davanja za nadživjele osobe, davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti, davanja za nezaposlenost, obiteljska davanja.

					UREDBA (EU) br. 492/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji odnosi na državljane država članica. Provedba UREDBE (EU) 2016/679 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) osigurana je Zakonom o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka (Narodne novine, broj: 42/18). DIREKTIVA 96/71/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga prenesena je Zakonom o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (Narodne novine, br. 128/20, 114/22.), dok se važećim Zakonom uređuje svrha privremenog boravka za upućene radnike iz drugih članica. DIREKTIVA 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje prenesena je Zakonom o radu (Narodne novine, br. 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23 - Odluka USRH).
106	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Članovi Udruženja cestovnog prijevoza te Udruženja otpremništva i logistike ističu kako poslovni subjekti iz sektora prijevoza imaju velik problem s pronalaskom domaće radne snage te propisivanje minimalnog udjela domaćih radnika kako je predloženo u ovom članku Nacrtu prijedloga zakona onemogućilo bi zapošljavanje stranih radnika i direktno ugrozilo kontinuitet poslovanja.	Nije prihvaćen	Propisivanjem minimalnog udjela zaposlenih domaćih radnika štiti se domaće tržište radne snage i rast plaća te je zahtjev prema poslodavcima povećati prilike za zapošljavanje domaćih radnika, neovisno iz kojeg sektora dolazi poslodavac.
107	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Članice Hrvatske gospodarske komore ističu problematiku vezano uz dostavu propisanih izvješća sukladno ovome članku te navode kako poslodavci ponekad zbog tehničkih ili administrativnih razloga ne mogu odmah dostaviti sva izvješća, no to ne znači da ih ne mogu dostaviti u kratkom roku. Potrebno je omogućiti razuman naknadni rok za dostavu, umjesto automatskog odbijanja zahtjeva.	Nije prihvaćen	Radi se o financijskim izvješćima koja se dostavljaju Poreznoj upravi u propisanim rokovima sukladno poreznim propisima. Stoga Porezna uprava dostavlja Hrvatskom zavodu za zapošljavanje dokaz o podmirnim obvezama i o dostavljanim propisanim izvješćima. Dostava propisanih izvješća je bitna jer sustav može

					prikazati da nema nepodmirenih obveza po osnovi javnih davanja, a zapravo nepodmirenih obveza nema jer nisu ni dostavljena propisana izvješća.
108	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Članovi Udruženja računovođa vezano uz stavak 1. točku 7 ističu kako priljev po transakcijskom računu nije mjerilo gospodarske veličine, aktivnog obavljanja djelatnosti niti na drugi način reflektira sposobnost poslodavca u kontekstu ovog propisa. Mnogi poslodavci rade uz obračunske načine plaćanja, s određenim odgodama plaćanja ili na drugi način vrše redovite isporuke dobara i usluga, a da se to pritom ne odražava direktno na priljeve po transakcijskom računu. Osim toga, Porezna uprava ima uvid samo u priljeve po računima u Republici Hrvatskoj pa taj podatak nije nužno točan na razini cijelog poduzetnika.	Nije prihvaćen	Za ocjenjivanje aktivnog obavljanja gospodarske djelatnosti poslodavca u RH, bitno je utvrditi da u trenutku podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad, poslodavac ima određeni priljev po računu u posljednjih 12 mjeseci. Teret dokaza je na poslodavcu, pa je u njegovom interesu da ostvaruje priljeve po računima u RH. Mišljenja smo da je navedeni uvjet jedan od dokaza aktivnog obavljanja gospodarske djelatnosti. Dodatno, ukoliko poslodavac nije u mogućnosti osigurati propisani priljev sredstava tijekom godine ili tijekom sezone, postavlja se pitanje opravdanosti zapošljavanja stranih radnika.
109	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Uz predložene izmjene članka 99. Zakona o strancima, članice Zajednice agencija za zapošljavanje ističu da poslodavci ponekad obavljaju i neke poslove u zanimanjima za koje nemaju registriranu djelatnost, ali koja se uobičajeno obavljaju uz upisanu djelatnost ili u manjem opsegu (https://www.zakon.hr/z/472/za-kon-o-zabrani-i-sprjecavanju-o-bavljanja-neregistrirane-djela-tnosti-čl.5.st.2.), te u tom smislu treba instruirati nadležna tijela pri ocjeni zahtjeva. Predloženo rješenje dodatno ograničava širenje gospodarstva odnosno koči gospodarski rast. Što se tiče predložene odredbe članka 99. st.1 točka 7. članice Zajednice predlažu da se minimalni priljev po transakcijskom računu prilagodi realnim mogućnostima poslodavaca, jer trenutni iznos isključuje mnoge male i sezonske djelatnosti. Prag se može diferencirati prema djelatnosti, broju zaposlenih ili prihodu po zaposleniku, a za sezonske djelatnosti računa se proporcionalno mjesecima poslovanja i smanjuje za 50 %. Takvo rješenje osigurava ravnotežu između zaštite domaćeg tržišta rada i stvarnih kapaciteta poslodavaca. Članice Zajednice agencija za zapošljavanje HGK predlažu brisati predloženi stavak 11. Naime, poslodavac na takvu listu dolazi temeljem jednostranog utvrđenja od strane inspektorata, a ne pravomoćne odluke suda.	Nije prihvaćen	Prilikom utvrđivanja uvjeta aktivnog obavljanja registrirane gospodarske djelatnosti u RH, a koja je povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, vodit će se računa i o zanimanjima koja služe kao potpora glavnim djelatnostima. Tako će se primjerice kod utvrđivanja predmetnog uvjeta u ugostiteljskom objektu odobriti određeni broj čistačica koji odgovara realnim potrebama tog ugostiteljskog objekta za čistačicama. U odnosu na priljev sredstava, mišljenja smo da je visina priljeva po transakcijskom računu u posljednjih 12 mjeseci prihvatljiva za sve kategorije poslodavaca i predstavlja minimalan uvjet koji poslodavac treba ispunjavati za zapošljavanje stranih radnika. Dodatno, ukoliko poslodavac nije u mogućnosti osigurati priljev sredstava tijekom godine ili tijekom sezone u navedenom iznosu, postavlja se pitanje opravdanosti zapošljavanja stranih radnika. U odnosu na izneseni prijedlog o brisanju uvjeta tzv. „crne liste“ kod

			Uz predložene stavke 12. i 13. članice Zajednice agencija za zapošljavanje predlažu uvođenje iznimke za agencije za privremeno zapošljavanje, s obzirom na specifičnost njihove djelatnosti, kojima primjena propisanih kvota nije praktična. Također, nejasno je na kojoj osnovi je povećan omjer domaćih radnika s 8/16 % na 10/20 %. Uzimajući u obzir analize domaćeg tržišta rada, povijesno nizak broj nezaposlenih, pad nataliteta i sve veći broj umirovljenika, Republika Hrvatska će i nadalje imati potrebu za zapošljavanjem radnika iz trećih zemalja. Stoga je nužno precizirati temelje i predviđanja na kojima se zasniva povećanje propisanih kvota, kako bi se osigurala transparentnost i primjenjivost odredbi. Stoga se predlaže ostati pri trenutnim omjerima. Članice Zajednice predlažu brisati predloženi stavak 15. Pozitivna mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ne mogu se smatrati „zapošljavanjem“, jer sama po sebi ne proizvode učinak zasnivanja radnog odnosa niti stvaraju bilo kakvu obvezu poslodavca ili radnika. Pozitivno mišljenje HZZ-a predstavlja isključivo prethodni korak u upravnom postupku, odnosno administrativni preduvjet za nastavak obrade zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad od strane nadležnog tijela MUP-, pri čemu isto nije jedini kriterij odobravanja zahtjeva. Zapošljavanje, bez obzira na obvezu sklapanja ugovora o radu kao uvjeta za izdavanje DBR, realizira se tek s prijavom radnika u sustav mirovinskog osiguranja, a u slučaju državljana trećih zemalja tome obvezno prethode dodatni koraci – izdavanje DBR, vizni postupak (za sve državljane iz Azije), ulazak u RH, prijava boravišta, nakon čega i gdje je primjenjivo, prethodni liječnički pregledi pa tek potom prijava u HZMO. Pozitivno mišljenje stoga ne može i ne smije biti izjednačeno s „realiziranim zapošljavanjem“, jer se radi o potpuno različitim pravnim institutima i fazama postupka. Izjednačavanje bi dovelo do pogrešnih tumačenja, neprovedivih obveza i nepotrebnog ograničavanja poslodavaca. Vezivanje novih zahtjeva uz „realizaciju zapošljavanja“ bi u praksi blokiralo zapošljavanje i dodatno usporilo dolazak radnika u Hrvatsku, pogotovo kod poslodavaca koji ovise o velikom broju stranih radnika tijekom turističke sezone. Vezano uz stavak 16. članice Zajednice ističu kako nakon izmjena Zakona o mirovinskom osiguranju, HZMO više ne vodi evidenciju potrebnu za izračun omjera domaćih i stranih radnika, pa predloženi	izdavanja mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, smatramo da nije prihvatljivo omogućiti poslodavcima koji na najteži mogući način krše propise u području zapošljavanja i rada, ne uplaćuju javna davanja u državni proračun i predstavljaju nelojalnu konkurenciju drugim gospodarskim subjektima, izdavanje dozvola za boravak i rad odnosno pozitivnog mišljenja. Osim toga, napominjemo da je protiv rješenja nadležnog inspekcijaskog tijela zajamčena sudska kontrola pokretanjem upravnog spora sukladno odredbi članka 7. stavka 9. Zakona o suzbijanju neprijavljenog rada. Dodatno, ovim izmjenama i dopunama Zakona olakšan je predmetni uvjet jer se predlaže omogućiti zapošljavanje stranih radnika i onim poslodavcima koji su na tzv. crnoj listi, ali tek nakon isteka razdoblja od godinu dana od dana kada je zapisnikom utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada. Vezano uz udio broja zaposlenih domaćih i stranih radnika, ističemo da je agencija za privremeno zapošljavanje sukladno općem propisu o radu poslodavac i kao takva treba ispunjavati sve uvjete za zapošljavanje stranih radnika kao i drugi poslodavci, uz specifičnost da u ovom slučaju i korisnici kojem se radnici ustupaju moraju ispunjavati jednake uvjete kao i agencija. Nadalje, u cilju jačanja zaštite domaćih radnika, predlaže se povećanje udjela broja domaćih radnika i to kod zanimanja za koja se provodi test tržišta rada udio domaćih radnika bi iznosio 20% broja stranih radnika, dok bi kod deficitarnih zanimanja udio domaćih radnika iznosio 10%. Naime, u interesu je očuvati domaće tržište radne snage i rast plaća te je zahtjev prema poslodavcima povećati prilike za zapošljavanje domaćih radnika. U odnosu na onemogućavanje podnošenja novih zahtjeva za dozvolu za boravak i rad prije nego što su realizirana zapošljavanja temeljem prethodno izdanih pozitivnih

			mehanizam nije provediv.		mišljenja, ističemo kako je točno da se radi o prethodnom koraku u postupku izdavanja dozvole za boravak i rad, ali podnošenjem novih zahtjeva prije realizacije prethodno danih pozitivnih mišljenja poslodavac izlazi iz okvira udjela i više ne ispunjava navedeni uvjet za zapošljavanje stranih radnika. Stoga idealno bi bilo kad bi poslodavci podnosili novi zahtjev za dozvolu za boravak i rad tek po realizaciji prethodno danih pozitivnih mišljenja, ali često to nije tako i Hrvatski zavod za zapošljavanje tada presumira da je uvjet udjela u trenutku podnošenja zahtjeva ispunjen. Po realizaciji prethodno danih mišljenja tj. zapošljavanjem stranih radnika na temelju prethodno podnesenih zahtjeva, uvjet udjela je često narušen i poslodavac više ne ispunjava predmetni uvjet. Stoga je potrebno kod svakog novog zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad uračunavati i pozitivna mišljenja. Vezano uz podatke Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, napominjemo kako navedeno tijelo i nadalje vodi podatke o radnopravnom statusu zaposlenih radnika, a što je bitno Hrvatskom zavodu za zapošljavanje za utvrđivanje udjela.
110	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Ističemo izričito neslaganje sa propisanim uvjetom priljeva od 40.000,00 eura za poslodavce-fizičke osobe. Prije svega navedeni priljev nije razmjeran postojećem uvjetu od 15.000,00 eura uvjetovan za razdoblje od 6 mjeseci. Ističemo da je postojeći uvjet zahtjevan i težak za zadovoljiti najranjivijim subjektima hrvatskog gospodarstva, tj. obrtnicima. Predlažemo da uvjetovani priljev za poslodavce-fizičke osobe u najvišem iznosu za 12 mjeseci iznosi 30.000,00 eura. Ističemo problem računanja priljeva za sezonske obrte koji se ovom promjenom stavljaju u mnogo nepovoljniji položaj. Naime, sezonski obrt zakonski može najviše devet mjeseci u godini obavljati svoju djelatnost čime im zadovoljavanje uvjeta prometa postaje izuzetno zahtjevno. Vrijedi istaknuti kako je Hrvatska turistička zemlja i sezonski obrti s obzirom na sve navedeno predstavljaju izuzetno bitan čimbenik na tržištu strane radne snage, te predlažemo da se za sezonske obrte kriterij prometa obračunava razmjerno mjesecima poslovanja u kalendarskoj godini.	Nije prihvaćen	Mišljenja smo da je priljev po transakcijskom računu za poslodavca – fizičku osobu u najmanjem iznosu od 40.000 eura u posljednjih 12 mjeseci, prihvatljiv te bi dodatno smanjivanje iznosa stavilo u povoljniji položaj poslodavce-fizičke osobe u odnosu na poslodavce-pravne osobe od kojih su značajni mali poslodavci. Dodatno, ukoliko poslodavac – fizička osoba nije u mogućnosti osigurati priliv sredstava tijekom godine ili tijekom sezone u navedenom iznosu, postavlja se pitanje opravdanosti zapošljavanja stranih radnika. Vezano uz onemogućavanje podnošenja novih zahtjeva za dozvolu za boravak i rad prije nego što su realizirana zapošljavanja temeljem prethodno izdanih pozitivnih mišljenja, ističemo kako je u praksi uočeno da neki poslodavci podnose nove

			Predlažemo st. 15. urediti na način da se uračunavaju uistinu zaposleni strani radnici, a ne pozitivna mišljenja, iz razloga što je u praksi moguće da uz izdano pozitivno mišljenje ipak ne dođe do zasnivanja radnog odnosa.		zahtjeve za izdavanje dozvole za boravak i rad prije realizacije prethodno danih pozitivnih mišljenja, čime izlaze iz okvira udjela. Stoga se predlaže onemogućiti podnošenje novih zahtjeva za dozvolu za boravak i rad prije nego što su realizirana zapošljavanja temeljem prethodno izdanih pozitivnih mišljenja.
111.	IVAN STIPANOV	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Predlažem da se u drugoj točki doda dopuna kojom se pojam „povezana djelatnost“ tumači funkcionalno, a ne isključivo formalno, kako bi se omogućilo zapošljavanje stranih radnika i za pomoćne, potporne ili servisne poslove koji su nužni za obavljanje osnovne djelatnosti poslodavca (npr. čistačica u ugostiteljskom objektu, domar u skladištu, vozač dostave u trgovini). Takvi poslovi predstavljaju funkcionalni dio poslovanja, iako nisu zasebno registrirani kao djelatnost prema NKD-u. Trenutno tumačenje stvara nepotrebno administrativno opterećenje (proširivanje djelatnosti, dodatni troškovi) i onemogućuje poslodavce da zakonito zaposle pomoćno osoblje koje je stvarno potrebno poslovanju. Predložena dopuna: „Povezanost zanimanja s djelatnošću poslodavca, u smislu ovoga članka, obuhvaća i zanimanja nužna za redovito obavljanje osnovne djelatnosti poslodavca unutar njegovih poslovnih prostora, kao što su pomoćni, servisni i održavajući poslovi (npr. čišćenje, održavanje, dostava, zaštita i dr.).“	Nije prihvaćen	Prilikom utvrđivanja uvjeta aktivnog obavljanja registrirane gospodarske djelatnosti, a koja je povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad, vodit će se računa i o zanimanjima koja služe kao potpora glavnim djelatnostima. Tako će se primjerice kod utvrđivanja predmetnog uvjeta u ugostiteljskom objektu odobriti određeni broj čistačica koji odgovara realnim potrebama tog ugostiteljskog objekta za čistačicama.
112.	IVAN STIPANOV	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 23.	Predloženi uvjet o minimalnom „priljevu po transakcijskom računu“ od 100.000 € za pravne osobe i 40.000 € za fizičke osobe nije primjeren pokazatelj gospodarske aktivnosti poslodavca. Pojam priljev obuhvaća sve uplate na račun, uključujući pozajmice vlasnika, kredite, subvencije ili interne transfere, koji nisu stvarni promet iz poslovanja. Takvo rješenje može dovesti do formalnog ispunjenja uvjeta i kod neaktivnih društava, dok bi istodobno mali, ali uredni poslodavci bili isključeni, iako ostvaruju realan prihod i zapošljavaju radnike. Predlaže se da se pojam „priljev“ zamijeni pojmom „promet iz poslovanja“, koji se može objektivno utvrditi iz financijskih izvješća (GFI-POD, PDV obrasci, sustava fiskalizacije, itd.), te da se propisi o minimalnom prometu diferenciraju prema granama djelatnosti – primjerice, drugačije za građevinarstvo, ugostiteljstvo, poljoprivredu ili trgovinu – jer se financijski kapacitet i sezonalnost poslovanja znatno razlikuju. Time bi se izbjegle zlouporabe i osigurala stvarna i pravedna procjena gospodarske aktivnosti poslodavca.	Nije prihvaćen	Za ocjenjivanje aktivnog obavljanja djelatnosti poslodavca u Republici Hrvatskoj, bitno je utvrditi da u trenutku podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad, poslodavac ima priljev po računu u posljednjih 12 mjeseci, dok godišnje financijsko izvješće ne pruža dokaz o poslovnoj aktivnosti poslodavca u trenutku podnošenja zahtjeva, već s određenim odmakom, budući da se GFI predaje do kraja travnja tekuće godine za prethodnu godinu. Stoga propisivanjem uvjeta priljeva po transakcijskom računu na način da se provjerava priljev u posljednjih 12 mjeseci, uvažit će se i element sezonalnosti kod pravnih osoba koje posluju sezonski.

113	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 24.	Državljeni trećih zemalja imaju pravo na razdoblje nezaposlenosti od 60 dana unutar roka važenja dozvole za boravak i rad. Tijekom tog razdoblja dužni su tražiti posao. Ako pak je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje i državljanin treće zemlje ne bude ustupljen drugom korisniku u roku 30 dana od dana prestanka ugovora o ustupanju s prvim korisnikom, dozvola za boravak i rad mu se ukida. Ova odredba 'agencijske' radnike dovodi u znatno nepovoljniji položaj obzirom da je agencija dužna tražiti posao i ustupiti radnika te za navedeno na raspolaganju ima upola manji rok od prvonavedene situacije. Isto tako, državljaninu treće zemlje se ne omogućuje da po obavijesti agencije o nemogućnosti ustupanja sam pronađe posao na način da mu se odredi rok u kojem bi to mogao učiniti, npr. rok od 60 dana nezaposlenosti unutar razdoblja valjanosti dozvole za boravak i rad (odnosno tri/šest mjeseci kako je predviđeno ovim prijedlogom zakonskih izmjena).	Nije prihvaćen	Točno je da prema važećem Zakonu državljani trećih zemalja imaju pravo na razdoblje od 60 dana nezaposlenosti unutar roka važenja dozvole za boravak i rad. Dodatno, ovim se izmjenama i dopunama Zakona produžuje razdoblje nezaposlenosti i to na 3 mjeseca ako državljanin treće zemlje ima dozvolu za boravak i rad kraće od dvije godine, odnosno na 6 mjeseci ako ima dozvolu duže od dvije godine. Kod agencija za privremeno zapošljavanje, u razdoblju dok nije ustupljen korisniku državljanin treće zemlje nije nezaposlen, a dozvola za boravak i rad će se ukinuti tek ako ne bude ustupljen drugom korisniku u roku od 30 dana. To znači da se nakon statusa zaposlenosti ukida dozvola za boravak i rad, slijedom čega nema osnove za nastupanjem razdoblja nezaposlenosti. Razdoblje nezaposlenosti može nastupiti ako agencija za privremeno zapošljavanje kao poslodavac otkaže ugovor o radu, slijedom čega nastupa razdoblje nezaposlenosti ali unutar roka važenja dozvole za boravak i rad.
114	PUČKI PRAVOBRANITELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 26.	Čl. 26. Prijedloga Zakona mijenja se čl. 103.a Zakona te se st. 4. istog članka propisuje da je o činjenici nezaposlenosti državljanin treće zemlje dužan obavijestiti Hrvatski zavod za zapošljavanje u roku od pet dana od dana prestanka radnog odnosa. Navedeni rok od pet dana smatramo prekratkim, posebno uzimajući u obzir ozbiljnu posljedicu koju za stranog radnika ima prekoračenje ovog kratkog roka, odnosno prestanak dopuštene nezaposlenosti i ukidanje dozvole za boravak i rad. Pri tome treba uzeti u obzir da mnogi strani radnici, državljani trećih zemalja, nisu dovoljno informirani o svojim pravima i obvezama koja proizlaze iz radnog odnosa. Uvažavajući nužnost obavijesti kako bi se Hrvatski zavod za zapošljavanje mogao aktivno uključiti u postupak traženja zaposlenja državljanina treće zemlje, predlažemo propisivanje dužeg roka, kako bi državljanin treće zemlje, koji nije nužno upoznat s ovom obvezom, imao dovoljno vremena upoznati se sa svojim pravima i obvezama za vrijeme nezaposlenosti, uslijed otegotne situacije koju predstavlja prestanak radnog odnosa.	Nije prihvaćen	Mišljenja smo da je rok od pet dana primjeren za obavijestiti Hrvatski zavod za zapošljavanje o nezaposlenosti, jer je u interesu državljanina treće zemlje da što prije pronađe novo zaposlenje. Glede informiranosti o pravima i obvezama vezanim uz radni odnos, pozivamo sve relevantne institucije da se uključe s ciljem zaštite radnika kao slabije strane u radnopravnom odnosu.
115	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA	Potencijalni problem u praksi mogao bi nastati u pogledu tereta dokazivanja od strane državljanina	Nije prihvaćen	Primjena načela pomoći neukoj stranci je neupitna i Hrvatski zavod za

		O STRANCIMA, Članak 26.	trećih zemalja. Uzimajući u obzir jezične barijere, nepoznavanje pravnog sustava te ograničen pristup pravodobnim i razumljivim informacijama, postoji realan rizik da bi ostvarivanje prava i ispunjavanje propisanih obveza za ovu skupinu stranaka bilo znatno otežano. U tom kontekstu osobito je važno osigurati dosljednu primjenu načela pomoći neukoj stranci iz članka 7. Zakona o općem upravnom postupku, prema kojem je ovlaštena službena osoba dužna upozoriti stranku na mogućnost ostvarivanja njezinih prava, kao i na posljedice njezinih radnji ili propuštanja, te brinuti da neznanje ili neukost stranke ne budu na štetu prava koja joj po zakonu pripadaju. Navedeno je osobito relevantno u situacijama u kojima strani radnik podnosi prijavu zbog posebno iskorištavajućih radnih uvjeta, pri čemu bi, radi učinkovitije zaštite prava i sprječavanja dodatne viktimizacije, teret dokazivanja trebao biti na poslodavcu. Takav pristup pridonosi pravednijem vođenju postupka i osigurava stvarnu, a ne samo formalnu zaštitu prava stranaka.		zapošljavanje ima dugogodišnje iskustvo primjene ovoga načela. Nadalje, nije prihvatljivo da teret dokazivanja izloženosti posebno iskorištavajućim radnim uvjetima bude na poslodavcu, jer je isto u suprotnosti njegovim pravnim interesima. Osim toga, nakon prestanka radnog odnosa, ugovorni odnos između poslodavca i stranog radnika više ne postoji te je dopuštena nezaposlenost isključivo stvar stranog radnika.
116	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 26.	Pozdravljamo zakonsku izmjenu u odnosu na stavak dva.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.
117	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 26.	Smatramo da je postojeći rok od 60 dana unutar kojeg strani radnik ima pravo biti nezaposlen sasvim dovoljan s obzirom na stanje, tj. nedostatak radnika na tržištu rada.	Nije prihvaćen	Izvršeno je usklađivanje s Direktivom 2024/1233 kojom su propisani rokovi dopuštene nezaposlenosti stranih radnika državljana trećih zemalja unutar važenja dozvole za boravak i rad, ovisno o činjenici koliko je dugo taj državljaniin treće zemlje imao dozvolu za boravak i rad (do dvije godine ili duže od dvije godine).
118	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 27.	Skrećemo pozornost na iznimne napore prvog poslodavca od samog ishoda dozvole za boravak i rad, pa sve do izučavanja radnika i njegove integracije u društvo, te iz navedenih razloga za prvog poslodavca mora postojati propisan dulji rok stabilnosti i sigurnosti koji će ga potaknuti na zapošljavanje stranog radnika.	Nije prihvaćen	Izvršeno je usklađivanje s Direktivom 2024/1233 kojom je propisan rok od šest mjeseci za koje vrijeme državljaniin treće zemlje mora raditi kod prvog poslodavca, nakon čega ima pravo na olakšanu promjenu poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad.
119	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 28.	Predlažemo ostaviti postojeći rok od 5 dana, jer ostavljanjem roka od 5 dana rasteretilo bi se poslodavce kojima bi skraćeni rok od 3 dana predstavljao veliko novo administrativno opterećenje. Nadalje, upozoravamo na problematiku tijeka postupka jer se prvo sklapa ugovor o radu, pa se onda traži mišljenje HZZ-a, a radnik počinje raditi na tim novim poslovima tek ako HZZ izda pozitivno mišljenje. Predlažemo da poslodavac (koji već ima sklopljen i aktivan	Nije prihvaćen	ODBIJEN Nejasna je primjedba o produženju roka s tri na pet dana, budući da se radi o olakšanoj promjeni deficitarnog zanimanja kod istog poslodavca, što može pretpostaviti kraći rok, koji je u interesu poslodavca (važećim Zakonom i ovim Nacrtom propisan je rok od 3 dana da poslodavac zatraži mišljenje za novo

			ugovor o radu sa zaposlenikom) dostavi pisanu namjeru o promjeni radnog mjesta. Nakon što HZZ izda pozitivno mišljenje poslodavac bi trebao dostaviti novi ugovor o radu ili će razmjenom podataka sa HZMO-om biti dostavljen podatak o promjeni radnog mjesta. Smatramo nepotrebnim, u duhu ostalih zakonskih propisa, dostavljati novi ugovor o radu budući da je stari na snazi. Pozdravljamo namjeru zakonodavca da se novim zakonskim odredbama olakša administrativni posao djelatnicima policijskih uprava, ali pri tome treba olakšati i administraciju poslodavcima.		zanimanje). Člankom 103.c važećeg Zakona o strancima poslodavcima je omogućena samo olakšana promjena zanimanja ako se radi o deficitarnim zanimanjima, a ako se radi o promjeni u nedeficitarna zanimanja dužni su podnijeti zahtjev za izdavanje nove dozvole za boravak i rad. Ovim Nacrtom omogućava se olakšana promjena i u nedeficitarnim zanimanjima, uz provođenje testa tržišta rada. Kao i do sada, poslodavac je dužan u roku od tri dana (a ne pet kako se navodi u primjedbi) od dana sklapanja ugovora o radu za novo zanimanje podnijeti zahtjev za promjenu zanimanja, a Hrvatski zavod za zapošljavanje daje svoje mišljenje u roku od pet dana. Kao i do sada, potrebno je dostaviti novi ugovor o radu budući da se radi o zapošljavanju u novom zanimanju, te Hrvatski zavod za zapošljavanje ocjenjuje, između ostaloga, i uvjete propisane člankom 97. stavcima 4., 8. i 9. Zakona o strancima.
120	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 29.	Uzimajući u obzir provedbu testa tržišta rada, predloženi rok od 45 dana čini se neopravdano dugim, osobito imajući u vidu da je prema odredbama važećeg zakona, konkretno člancima 103.c, 103.d i 103.e, Hrvatski zavod za zapošljavanje bio dužan dostaviti mišljenje u roku od pet dana od zaprimanja urednog zahtjeva. S obzirom na dosadašnju praksu i znatno kraće rokove koji su se primjenjivali, produljenje roka na 45 dana ne može se smatrati razmjernim niti operativno opravdanim. Takvo produljenje nije u skladu s načelom razmjernosti iz članka 6. Zakona o općem upravnom postupku, kao ni s načelom učinkovitosti i ekonomičnosti iz članka 10. ZUP-a. Produljenje roka u ovom opsegu moglo bi dovesti do nepotrebnog odugovlačenja postupaka, povećanja administrativnog opterećenja te negativnih posljedica za poslodavce i strane radnike, bez jasnog opravdanja u pogledu postizanja ciljeva propisa.	Nije prihvaćen	Izvršeno je usklađivanje s Direktivom 2024/1233 kojom je propisan rok od 45 dana u kojem se država članica može usprotiviti olakšanoj promjeni poslodavca. Nacrtom je decidirano propisano da će se za novog poslodavca provjeriti postoje li zapreke iz članka 93. Zakona, kako bi se olakšana promjena poslodavca omogućila samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku.
121	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 29.	Vezano uz predloženi stavak 11. članka 103.d. članice Zajednice agencija za zapošljavanje HGK smatraju da je predloženi rok od 45 dana predug te će u praksi dovesti do znatnog usporavanja postupaka promjene poslodavca, otežanog	Nije prihvaćen	Izvršeno je usklađivanje s Direktivom 2024/1233 kojom je propisan rok od 45 dana u kojem se država članica može usprotiviti olakšanoj promjeni poslodavca. Nacrtom je decidirano

			kontinuiteta rada stranih radnika i dodatnog administrativnog opterećenja kako poslodavaca tako i nadležnih tijela.		propisano da će se za novog poslodavca provjeriti postoje li zapreke iz članka 93. Zakona, kako bi se olakšana promjena poslodavca omogućila samo onim poslodavcima koji uredno posluju u Republici Hrvatskoj, zapošljavaju domaće radnike te doprinose gospodarskom razvitku.
122	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 29.	Zahvaljujemo što je prihvaćen raniji prijedlog HOK-a o promjeni poslodavca unutar roka važenja radne dozvole. Međutim, ovdje napominjemo da ovakvim prijedlogom nije do kraja zaštićen „stari poslodavac“ te skrećemo pažnju na problem koji se javlja u praksi: novi poslodavac sklopi ugovor o radu sa radnikom, traži mišljenje HZZ-a, on ga dostavi u roku od 5 dana i državljani prelazi kod novog poslodavca. Postavlja se pitanje zaštite „starog“ poslodavca – tj. na koji način je radnik odradio zakonom propisan otkazni rok u slučaju kada on otkazuje ugovor o radu? Već sada postoje veliki problemi s promjenama poslodavaca na način da se poštuje odluka radnika o sklopljenom radu s novim poslodavcem, bez da je radnik o tome obavijestio prethodnog poslodavca, a ni ovlaštene službe ne dostavljaju takvu obavijest, te se time postojeći poslodavac stavlja u niz problematičnih situacija (odjava u zakonskom roku, nedostajuća dokumentacija o prekidu radnog odnosa, neplanirani i neočekivani nedostatak radnika). Smatramo kako je zakonskim odredbama potrebno štititi i postojeće poslodavce koji su ishodili dozvole. Predlažemo urediti isto na način da po dobivenom mišljenju HZZ-a, radnik mora obavijestiti postojećeg poslodavca, odraditi otkazni rok i onda može promijeniti poslodavca.	Nije prihvaćen	Izvršeno je usklađivanje s Direktivom 2024/1233 kojom je propisan rok od šest mjeseci za koje vrijeme državljanin treće zemlje mora raditi kod prvog poslodavca, nakon čega ima pravo na olakšanu promjenu poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad. Također ističemo da je radni odnos ugovorni odnos dviju strana na koji se primjenjuju pravila Zakona o radu, pa se tako i na prestanak ugovora o radu otkazom od strane radnika primjenjuju sve relevantne zakonske odredbe kojima je ta materija uređena. U pogledu obveze odrađivanja i najmanjeg trajanja otkaznog roka primjenjuju se odredbe članka 122. Zakona o radu iz kojih jasno proizlazi da postoji obveza odrađivanja otkaznog roka kada radnik redovito otkazuje ugovor o radu. Imajući u vidu da predloženi članak uređuje mogućnost promjene poslodavca unutar roka važenja dozvole za boravak i rad te kao minimalni uvjet u stavku 1. zahtjeva trajanje rada od barem šest mjeseci kod prethodnog poslodavca, jasno je da radni odnos kod „starog“ poslodavca može trajati i dulje, a što može ovisiti o obvezama stranog radnika iz tog radnog odnosa, osobito onima u pogledu odrađivanja otkaznog roka. Isto tako, kada drugi poslodavac sklopi ugovor o radu s tim stranim radnikom, datum sklapanja ugovora i datum početka rada neće koincidirati jer se od tog poslodavca stavkom 4. predloženog članka zahtijeva da u roku od tri dana od sklapanja ugovora podnese zahtjev za promjenom poslodavca, a od HZZ-a se stavkom 5. zahtijeva izdavanje mišljenja za drugog poslodavca u roku od pet dana od zaprimanja urednog zahtjeva u policijskoj

					upravi/postaji. Nastavno je stavkom 6. propisano da tek od dana pozitivnog mišljenja HZZ-a državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog poslodavca, što pretpostavlja da je to najraniji datum početka rada, ne i obvezan (ukoliko kod „starog“ poslodavca još nije istekao otkazni rok). Dakle, uzimajući u obzir da je radni odnos ugovorni odnos koji slobodnom voljom sklapaju radnik i poslodavac kao dvije strane od kojih je svaka dužna ispunjavati ugovorom preuzete obveze, poslodavac bi mogao protiv radnika koji ne ispunjava obvezu rada u otkaznom roku podnijeti tužbu radi naknade štete.
123	IVAN STIPANOV	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 29.	Podržavam namjeru zakonodavca da se radnicima omogući veća mobilnost na tržištu rada, no izmjena članka 103.d u predloženom obliku može imati nepovoljne posljedice za poslodavce koji snose znatne troškove dovođenja radnika iz trećih zemalja (troškovi dozvola, smještaja, prijevoza i integracije). Predlaže se da se u članku 103.d omogući ugovorno osiguranje minimalnog razdoblja rada kod istog poslodavca (primjerice 12 mjeseci), ako je poslodavac snosio trošak dolaska i zapošljavanja radnika. Takvo rješenje ne bi ograničavalo pravo radnika na mobilnost, ali bi omogućilo zaštitu legitimnog gospodarskog interesa poslodavca i stabilnost tržišta rada. Dodatno, trebalo bi predvidjeti mogućnost da, ako radnik prije isteka ugovorenog roka samoinicijativno promijeni poslodavca, novi poslodavac nadoknadi razmjerni dio troškova prvom poslodavcu, čime bi se spriječile zlouporabe sustava i osiguralo fer tržišno natjecanje. Zakon niti u važećem niti u predloženom obliku ne uređuje pitanje troškova izdavanja ili promjene dozvole za boravak i rad, niti pitanje nadoknade troškova prethodnom poslodavcu. To ostavlja pravnu prazninu koja u praksi dovodi do zlouporaba - radnici prelaze drugom poslodavcu neposredno nakon dolaska, iako je prvi poslodavac snosio sve troškove dovođenja i smještaja. Stoga bi u članku 103.d trebalo propisati da novi poslodavac, prilikom podnošenja zahtjeva policijskoj upravi, prilaže i dokaz o podmirenju razmjernog dijela troškova ako radnik prelazi prije isteka ugovorenog roka rada.	Nije prihvaćen	Izvršeno je usklađivanje s Direktivom 2024/1233 kojom je propisan rok od šest mjeseci za koje vrijeme državljanin treće zemlje mora raditi kod prvog poslodavca, nakon čega ima pravo na olakšanu promjenu poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad.
124	ARMANDO ZENZEROVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA,	Smatram da je pojam „primjeren smještaj“ potrebno dodatno pojasniti kako bi njegova primjena u praksi bila ujednačena, ali i pravno sigurna. Pod	Nije prihvaćen	Važeći Zakonom o strancima propisuje da se pod osiguranim primjerenim smještajem smatra smještaj

		Članak 30.	primjerenim smještajem trebalo bi se smatrati stanovanje koje osigurava dostojanstvene i humane uvjete života tijekom boravka državljanina treće zemlje u Hrvatskoj, uključujući zakonito korišten stambeni prostor, odgovarajuće veličine u odnosu na broj osoba te osigurane osnovne sanitarne i higijenske uvjete. Smatram da bi jasnije propisivanje minimalnih standarda i načina provjere primjerenosti smještaja doprinijelo sprječavanju različitih tumačenja i osiguralo jednaku primjenu propisa u praksi.		koji državljaninu treće zemlje osigurava primjeren životni standard tijekom cjelokupnog boravka, dok se pravilnikom propisuju tehnički uvjeti primjerenog smještaja. Tehničke uvjete primjerenog smještaja, način plaćanja najamnine i dokumentaciju kojom se dokazuje primjeren smještaj propisivat će Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (članak 103.f stavak 4. važećeg Zakona o strancima) čija je izmjena u tijeku. U slučaju sezonskih radnika važećim Pravilnikom o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, broj: 20/22 i 155/22) već je propisano što se smatra primjerenim smještajem za sezonske radnike.
125	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 30.	Nejasno je što se podrazumijeva pod pojmom primjerenog životnog standarda te na koji se način utvrđuje ispunjenje navedenih uvjeta, budući da predloženi tekst ne sadrži jasna mjerila ni kriterije za njegovo određivanje. Izostanak preciznije definicije može dovesti do neujednačene primjene u praksi i različitih tumačenja od strane nadležnih tijela. Radi osiguravanja pravne sigurnosti i ujednačene primjene propisa, predlaže se u članku 3. Zakona (pojmovnik) izričito propiše definicija pojma primjereni životni standard.	Nije prihvaćen	Važeći Zakonom o strancima propisuje da se pod osiguranim primjerenim smještajem smatra smještaj koji državljaninu treće zemlje osigurava primjeren životni standard tijekom cjelokupnog boravka, dok se pravilnikom propisuju tehnički uvjeti primjerenog smještaja. Tehničke uvjete primjerenog smještaja, način plaćanja najamnine i dokumentaciju kojom se dokazuje primjeren smještaj propisivat će Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (članak 103.f stavak 4. važećeg Zakona o strancima) čija je izmjena u tijeku.
126	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 30.	Članice Zajednica agencija za zapošljavanje HGK, isitiču sljedeće: "Odredba prema kojoj poslodavac mora osigurati „primjeren smještaj tijekom cjelokupnog boravka" državljanina treće zemlje nije realna ni provediva. U praksi je smještaj često podložan promjenama koje ne ovise isključivo o poslodavcu (npr. isteci najma, promjene kapaciteta, sezonske prilagodbe, tržišne okolnosti), pa je očekivanje neprekinutog osiguravanja istog smještaja tijekom cijelog boravka, pogotovo kod dugogodišnjih zapošljavanja, nerazmjerno i neodrživo. Nadalje, pojam „promjena primjerenosti smještaja" nije dovoljno definiran. Nije jasno odnosi li se to na fizičko preseljenje radnika, promjenu uvjeta u postojećem smještaju, subjektivnu procjenu poslodavca ili objektivne standarde koji nisu propisani ovom odredbom. Takva	Nije prihvaćen	Izmjenom članka 103.f stavka 2. produžen je rok u kojem je poslodavac dužan obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni primjerenog smještaja s 8 na 15 dana. Navedeno se odnosi na svaku promjenu koja utječe na primjeren smještaj od one temeljem koje je odobrena dozvola za boravak i rad, a svakako uključuje fizičko preseljenje radnika u kojem slučaju je potrebno izvršiti i prijavu promjene boravišta sukladno članku 178. Zakona. Tehničke uvjete primjerenog smještaja, način plaćanja najamnine i dokumentaciju kojom se dokazuje primjeren smještaj

			nejasnoća stvara pravnu nesigurnost i rizik različitog tumačenja od strane nadležnih tijela. Predlažemo preciznije normiranje pojma „primjeren smještaj“ te jasnije definiranje situacija u kojima poslodavac ima obvezu obavješćavanja, kako bi se izbjegle nejasnoće i osiguralo da odredba bude realno provediva u praksi."		propisivat će Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (članak 103.f stavak 4. važećeg Zakona o strancima) čija je izmjena u tijeku.
127	ANTONIO VULAS	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 30.	Ovakva definicija primjerenog smještaja, koja nije niti općenito definirana, niti se poziva na neki drugi propis, daje preveliki prostor za slobodnu interpretaciju što je to primjereni smještaj. To može bitnije onemogućiti postupke nadzora od strane ovlaštenih tijela.	Nije prihvaćen	Tehničke uvjete primjerenog smještaja, način plaćanja najamnine i dokumentaciju kojom se dokazuje primjeren smještaj propisivat će Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (članak 103.f stavak 4. važećeg Zakona o strancima) čija je izmjena u tijeku.
128	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 31.	Zahvaljujemo na prepoznatoj problematici i uvažanim prijedlozima da se omogući poslodavcima za sezonske radnike ishodovati dozvole za boravak i rad s rokom važenja do tri godine, unutar kojih bi državljani trećih zemalja mogli raditi do 90 dana ili do devet mjeseci za istog poslodavca, što će značajno smanjiti administrativno opterećenje svih u postupku izdavanja odobrenja dozvola za boravak i rad za sezonski rad. Molimo da se u praksi omoguće uvjeti da se već tijekom traženja dozvola za 2026. godinu vodi računa o poslodavcima koji ponavljaju zahtjeve za radnike koje su već zapošljavali u prijašnjim godinama, kako bi se rokovi izdavanja skratili, posebice u ugostiteljskoj djelatnosti.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.
129	HRVATSKA UDRUGA TURIZMA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 31.	U članku 104. iza stavka 11. dodaju se novi stavci 12. – 19. koje PREDLAŽEMO DOPUNITI na način da glase: „(12) Državljaninu treće zemlje može se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad s rokom važenja do tri godine za istog poslodavca i istog korisnika u zanimanju unutar propisanih djelatnosti za koje se izdaje dozvola za boravak i rad za sezonski rad odnosno u sličnom i srodnom zanimanju, a državljani treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (13) U PRVOM ugovoru o radu koji se prilaže uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka navest će se razdoblja u kojima će državljani treće zemlje raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (14) U potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona navest će se da se dozvola za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka izdaje na rok do tri godine, te će se navesti razdoblja tijekom kojih je državljani treće zemlje dopušten rad do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje.	Djelomično prihvaćen	U stavku 13. nije potrebno navesti da se radi o „prvom“ ugovoru o radu, već će stavak 16. (u slučaju promjene početka ili kraja rada kako je navedeno u potvrdi) glasniti: „(16) U slučaju da se mijenja početak ili kraj razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona za najviše 30 dana, takva nova razdoblja rada ne smiju prelaziti ograničenje od 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje, te će policijska uprava odnosno policijska postaja na temelju aneksa ugovora o radu iz stavka 13. ovoga članka, izdati novu potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona s novim datumima razdoblja rada.“. Ako dođe do promjene početka ili kraja rad poslodavac će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti aneks ugovora o radu temeljem kojeg je izdana

			(15) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na rok do tri godine sukladno stavku 12. ovoga članka može raditi u Republici Hrvatskoj tijekom razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, nakon čega je dužan napustiti Republiku Hrvatsku. (16) U slučaju da se mijenja početak razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona za najviše 30 dana, takva nova razdoblja rada ne smiju prelaziti ograničenje od 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje, te će policijska uprava odnosno policijska postaja na temelju aneksa PRVOG ugovora o radu, ODNOSNO UGOVORA O RADU ZA RAZDOBLJE OD SLJEDEĆE DVIJE GODINE, izdati novu potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona s novim datumima razdoblja rada. (17) Unutar važenja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju stavka 12. ovoga članka ne može se naknadno tražiti produljenje vremena važenja razdoblja rada s 90 dana na 9 mjeseci. (18) Državljanin treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka je za tekuće razdoblje rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona, a iznimno od stavka 4. ovoga članka i državljanin treće zemlje je za tekuće razdoblje rada od 90 dana kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona. (19) Ako državljanin treće zemlje prestane raditi prije isteka zadnjeg razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga članka, dozvola za boravak i rad neće prestati važiti kako je propisano člankom 107. stavkom 6. ovoga Zakona, ali dozvola boravka prestat će važiti danom prestanka radnog odnosa te je državljanin treće zemlje dužan vratiti dozvolu boravka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od osam dana od dana prestanka rada.“. Obrazloženje: U ime poslodavaca u turizmu pozdravljamo uvođenje mogućnosti izdavanja trogodišnjih sezonskih radnih dozvola čime će se povećati stabilnost radnih odnosa sezonskih radnika i smanjiti administrativna opterećenja i poslodavaca i djelatnika MUP-a/HZZ-a. Predložene dopune izrazito su važne kako bi predmetna odredba bila procesno jasnija i olakšala primjenu te da se naglasi da se u prvom	dozvola za boravak i rad iz stavka 13. u kojem će aneksu biti korigiran podatak o datumima. Promjena početka i kraja rada neće se rješavati sasvim novim ugovorom o radu, jer za isto nema potrebe.

			ugovoru o radu ugovara rad za prvu sezonu i navode periodi u kojima poslodavac i radnik imaju namjeru sklopiti nove ugovore o radu za sljedeće dvije sezone.		
130	UDRUGA PODUZETNIKA U HOTELIJERSTVU HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 31.	☐ U članku 104. iza stavka 11. dodaju se novi stavci 12. – 19. koje PREDLAŽEMO DOPUNITI na način da glase: „(12) Državljaninu treće zemlje može se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad s rokom važenja do tri godine za istog poslodavca i istog korisnika u zanimanju unutar propisanih djelatnosti za koje se izdaje dozvola za boravak i rad za sezonski rad odnosno u sličnom i srodnom zanimanju, a državljani treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (13) U PRVOM ugovoru o radu koji se prilaže uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka navest će se razdoblja u kojima će državljani treće zemlje raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (14) U potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona navest će se da se dozvola za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka izdaje na rok do tri godine, te će se navesti razdoblja tijekom kojih je državljani treće zemlje dopušten rad do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje. (15) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na rok do tri godine sukladno stavku 12. ovoga članka može raditi u Republici Hrvatskoj tijekom razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, nakon čega je dužan napustiti Republiku Hrvatsku. (16) U slučaju da se mijenja početak razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona za najviše 30 dana, takva nova razdoblja rada ne smiju prelaziti ograničenje od 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje, te će policijska uprava odnosno policijska postaja na temelju aneksa PRVOG ugovora o radu, ODNOSNO UGOVORA O RADU ZA RAZDOBLJE OD SLJEDEĆE DVIJE GODINE, izdati novu potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona s novim datumima razdoblja rada. (17) Unutar važenja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju stavka 12. ovoga članka ne može se naknadno tražiti produljenje vremena važenja razdoblja rada s 90 dana na 9 mjeseci. (18) Državljanin treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka je za tekuće razdoblje rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga	Djelomično prihvaćen	U stavku 13. nije potrebno navesti da se radi o „prvom“ ugovoru o radu, već će stavak 16. (u slučaju promjene početka ili kraja rada kako je navedeno u potvrdi) glasniti: „(16) U slučaju da se mijenja početak ili kraj razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona za najviše 30 dana, takva nova razdoblja rada ne smiju prelaziti ograničenje od 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje, te će policijska uprava odnosno policijska postaja na temelju aneksa ugovora o radu iz stavka 13. ovoga članka, izdati novu potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona s novim datumima razdoblja rada.“. Ako dođe do promjene početka ili kraja rad poslodavac će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostaviti aneks ugovora o radu temeljem kojeg je izdana dozvola za boravak i rad iz stavka 13. u kojem će aneksu biti korigiran podatak o datumima. Promjena početka i kraja rada neće se rješavati sasvim novim ugovorom o radu, jer za isto nema potrebe.

			Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona, a iznimno od stavka 4. ovoga članka i državljani treće zemlje je za tekuće razdoblje rada od 90 dana kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona. (19) Ako državljani treće zemlje prestane raditi prije isteka zadnjeg razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga članka, dozvola za boravak i rad neće prestati važiti kako je propisano člankom 107. stavkom 6. ovoga Zakona, ali dozvola boravka prestat će važiti danom prestanka radnog odnosa te je državljani treće zemlje dužan vratiti dozvolu boravka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od osam dana od dana prestanka rada.“. Obrazloženje: U ime poslodavaca u turizmu pozdravljamo uvođenje mogućnosti izdavanja trogodišnjih sezonskih radnih dozvola čime će se povećati stabilnost radnih odnosa sezonskih radnika i smanjiti administrativna opterećenja i poslodavaca i djelatnika MUP-a/HZZ-a. Predložene dopune izrazito su važne kako bi predmetna odredba bila procesno jasnija i olakšala primjenu te da se naglasi da se u prvom ugovoru o radu ugovara rad za prvu sezonu i navode periodi u kojima poslodavac i radnik imaju namjeru sklopiti nove ugovore o radu za sljedeće dvije sezone.		
131.	OREHOVEC, VINTER, KIŠ, ŠIMUNOVIĆ, ODVJETNIČKO DRUŠTVO D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 31.	U članku 104. iza stavka 11. dodaju se novi stavci 12. – 19. koji glase: „(12) Državljaninu treće zemlje može se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad s rokom važenja do tri godine za istog poslodavca i istog korisnika u zanimanju unutar propisanih djelatnosti za koje se izdaje dozvola za boravak i rad za sezonski rad odnosno u sličnom i srodnom zanimanju, a državljani treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (13) U ugovoru o radu koji se prilaže uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka navest će se razdoblja u kojima će državljani treće zemlje raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (14) U potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona navest će se da se dozvola za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka izdaje na rok do tri godine, te će se navesti razdoblja tijekom kojih je državljani treće zemlje dopušten rad do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje. (15) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na	Nije prihvaćen	DIREKTIVA 96/71/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga omogućuje upućivanje radnika na privremenoj i povremenoj osnovi u druge države članice, te poslodavac upućuje radnike u druge države članice pod uvjetima propisanim tom Direktivom. Zakonom o strancima ne može se propisivati da dozvola za boravak i rad izdana u Republici Hrvatskoj vrijedi u drugim državama članicama.

			rok do tri godine sukladno stavku 12. ovoga članka može raditi u državama članicama Europskog gospodarskog prostora tijekom razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, nakon čega je dužan napustiti navedeni prostor. (16) U slučaju da se mijenja početak razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona za najviše 30 dana, takva nova razdoblja rada ne smiju prelaziti ograničenje od 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje, te će policijska uprava odnosno policijska postaja na temelju aneksa ugovora o radu izdati novu potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona s novim datumima razdoblja rada. (17) Unutar važenja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju stavka 12. ovoga članka ne može se naknadno tražiti produljenje vremena važenja razdoblja rada s 90 dana na 9 mjeseci. (18) Državljanin treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka je za tekuće razdoblje rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona, a iznimno od stavka 4. ovoga članka i državljanin treće zemlje je za tekuće razdoblje rada od 90 dana kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona. (19) Ako državljanin treće zemlje prestane raditi prije isteka zadnjeg razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga članka, dozvola za boravak i rad neće prestati važiti kako je propisano člankom 107. stavkom 6. ovoga Zakona, ali dozvola boravka prestat će važiti danom prestanka radnog odnosa te je državljanin treće zemlje dužan vratiti dozvolu boravka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od osam dana od dana prestanka rada.“. Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 20.		
132	OREHOVEC, VINTER, KIŠ, ŠIMUNOVIĆ, ODVJETNIČKO DRUŠTVO D.O.O.	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 31.	Tekst zakona je potrebno uskladiti sa Uredbom (EZ) br. 883/2004, Uredbom (EU) br. 492/2011, Uredbom (EU) 2016/ 679, te Direktivom - 96/71/EZ i Direktivom 2008/104/EZ.	Nije prihvaćen	Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti odnosi se na zaštitu prava građana državljana država članica Europske unije koji su zaposleni ili borave u drugoj državi članici, a na koje se primjenjuje ili se primjenjivalo zakonodavstvo jedne ili više država članica EU, također odnosi se i na članove njihovih obitelji.

				Svrha Uredbe(EZ) br. 883/2004 je osigurati koordinaciju nacionalnih sustava socijalne sigurnosti kako bi se građanima EU koji su zaposleni ili borave u drugoj državi članici EU i članovima njihovih obitelji osiguralo ostvarivanje prava na temelju rada, odnosno osigurava im se zaštita u slučaju nastanka socijalnih rizika u smislu ostvarivanja davanja povodom nastanka tih rizika, kako osoba koja je koristila svoje pravo kretanja i rada u više država članica zbog korištenja tog prava ne bi bila zakinuta u ostvarivanju prava iz socijalne sigurnosti. Obuhvaćena su davanja za slučaj bolesti, davanja za majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo, invalidska davanja, davanja za slučaj starosti, davanja za nadživjele osobe, davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti, davanja za nezaposlenost, obiteljska davanja. UREDBA (EU) br. 492/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji odnosi na državljane država članica. Provedba UREDBE (EU) 2016/679 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) osigurana je Zakonom o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka (Narodne novine, broj: 42/18). DIREKTIVA 96/71/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga prenesena je Zakonom o upućivanju radnika u Republiku Hrvatsku i prekograničnoj provedbi odluka o novčanoj kazni (Narodne novine, br. 128/20, 114/22.), dok se važećim Zakonom uređuje svrha privremenog boravka za upućene radnike iz drugih članica. DIREKTIVA 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko

					poduzeća za privremeno zapošljavanje prenesena je Zakonom o radu (Narodne novine, br. 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23 - Odluka USRH).
133	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 31.	Članice Zajednice agencija za zapošljavanje HGK ističu kako predloženi stavci 12.–19. uvode unaprijed fiksirana višegodišnja razdoblja rada, stroga ograničenja njihovog pomicanja te obvezu višestrukog ishođenja dozvola boravka. U praksi je ovakav model teško provediv. Posebno ističu problem radnika iz viznog režima: postupci izdavanja viza često kasne, zbog čega radnici ne mogu započeti rad u predviđenom razdoblju. To automatski dovodi do potrebe za aneksima, novim potvrdama i administrativnim postupcima kod MUP-a. Predviđeni limit pomicanja razdoblja rada od samo 30 dana te zabrana naknadne promjene s 90 dana na 9 mjeseci ne omogućuju prilagodbu stvarnim okolnostima sezonskog zapošljavanja. Dodatno, stavak 19. propisuje da prekid rada prije zadnjeg planiranog razdoblja ne ukida dozvolu za boravak i rad, ali automatski ukida dozvolu boravka. To u praksi stvara dodatnu nesigurnost i administriranje za radnika i poslodavca, bez stvarne koristi. Smatramo da će ovako postavljeni uvjeti dovesti do čestih proceduralnih zastoja, administrativnog opterećenja te otežanog dovođenja sezonskih radnika, osobito iz viznih zemalja. Stoga predlažu fleksibilnije uređenje koje bi uzelo u obzir realne rokove viziranja, dinamiku sezonske potražnje i potrebu smanjenja administracije za poslodavce i institucije.	Nije prihvaćen	Predloženim modelom odgovorilo se na traženja poslodavaca da se smanji administriranje i na duži period osigura sezonska radna snaga. Ovim modelom poslodavca se oslobađa obveze ishođenja nove dozvole za boravak i rad prije početka svake sezone, već mu se izdaje dozvola za boravak i rad s rokom važenja od 3 godine unutar koje sezonski radnik može raditi do 9 mjeseci godišnje, kako je ograničeno Direktivom 2014/36/EU o sezonskim radnicima. Poslodavci temeljem iskustva znaju koliko im radnika treba za vrijeme sezone, temeljem čega za svakog sezonskog radnika određuju početak i kraj rada za pojedinu sezonu. U slučaju više sile, kada početak sezone ne može početi ili završiti kako je predviđeno, Zakonom je omogućeno da se početak i kraj rada pomaknu za 30 dana. U slučaju radnika iz viznih država bit će lakše planirati ishođenje vize D, budući se unaprijed zna početak rada za svaku sezonu, te se zahtjev za vizu D može podnijeti tri mjeseca prije početka sezonskog rada. Nije moguća naknadna promjena s 90 dana na 9 mjeseci, imajući u vidu da se sezonske dozvole za boravak i rad do 90 dana izdaju bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje i bez testa tržišta rada, dok se sezonske dozvole s važenjem duljim od 90 dana izdaju temeljem mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje te testa tržišta rada, ako je potreban. Poslodavac kojemu se vraćaju sezonski radnici više sezona unaprijed zna koji vremenski period će trebati njihov rad, pa može zatražiti sezonsku dozvolu za boravak i rad s važenjem od 3 godine unutar koje će sezonski radnik raditi 90 dana u kalendarskoj godini (bez mišljenja HZZ-a i testa tržišta rada) ili može zatražiti sezonsku dozvolu za boravak i rad s važenjem od

					3 godine unutar koje sezonski radnik može raditi do 9 mjeseci godišnje (temeljem mišljenja HZZ-a i testa tržišta rada, ako je potreban). Vezano za stavak 19., ako sezonski radnik iz nekog razloga (obiteljski, zdravstveni i sl.) ne može odraditi cijelu sezonu, dozvola za boravak i rad nastaviti će vrijediti kako bi mogao doći odraditi sljedeću sezonu, međutim njegova biometrijska dozvola boravka prestat će vrijediti i dužan ju je vratiti policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji. Vezano za rokove izdavanja dugotrajne vize, sukladno odredbama članka 37. Zakona o strancima propisani rok za rješavanje zahtjeva za izdavanje dugotrajne vize jest 15 dana od dana podnošenja zahtjeva, te se taj rok može produžiti do najviše 45 dana, ako za to postoje opravdani razlozi. Pri tome se prinosi pažnji kako su navedeni rokovi izjednačeni sa rokovima koji su predviđeni za obradu schengenske C vize, odnosno kako su u dijelu država članica rokovi za rješavanje dugotrajnih viza i dulji od onih koji su predviđeni u Republici Hrvatskoj. Nadalje, u svim DM/KU se navedeni rokovi poštuju te se zahtjevi za dugotrajne vize zaprimaju i obrađuju bez kašnjenja, uz moguće dulje rješavanje istih u dijelu kalendarske godine kada se znatno povećava interes hrvatskih poduzetnika i broja zaprimljenih zahtjeva stranih radnika za dugotrajnu vizu.
134	HRVATSKA UDRUGA TURIZMA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 32.	Izvršena je dopuna članka 105. stavka 2. točke 4. Zakona prema kojoj se zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad može odbiti samo ako je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada Predlažemo brisati predviđenu dopunu čl. 105. st.2. t.4 odnosno tekst „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“ Ukoliko ne bi bilo prihvatljivo brisati navedene odredbe onda je svakako	Nije prihvaćen	Vezano uz tzv. „crnu listu“ valja naglasiti da se na istu upisuju poslodavci kod kojih je utvrđen neprijavljeni rad sukladno Zakonu o suzbijanju neprijavljenog rada. Smatramo da nije prihvatljivo omogućiti poslodavcima koji na najteži mogući način krše propise u području zapošljavanja i rada, ne uplaćuju javna davanja u državni proračun i predstavljaju nelojalnu konkurenciju drugim gospodarskim subjektima, izdavanje dozvola za sezonski rad. Osim toga, napominjemo da je protiv rješenja nadležnog inspekcijskog tijela

			nužno predvidjeti pravomoćnu sudsku odluku za neprijavljeni rad kao valjanu osnovu odbijanja izdavanja dozvole za boravak i rad, a ne zapisnik nadležnog inspektora. Naime, zapisnikom se samo konstatira zatečeno stanje bez utvrđivanja svih činjenica i dolazi do presumpcije krivnje. Obrazloženje: Turistička djelatnost po svojoj prirodi ima izrazito sezonski karakter te je obilježena naglim i kratkotrajnim povećanjem opsega posla, zbog čega poslodavci u vrlo kratkom roku moraju osigurati dovoljan broj radnika kako bi uopće mogli obavljati djelatnost. U takvim uvjetima zapošljavanje se često odvija ubrzanim tempom, što povećava mogućnost nenamjernih administrativnih pogrešaka ili tehničkih omaški, koje nemaju obilježja sustavnog ili namjernog neprijavlivanja rada. Predmetna odredba – kojom se poslodavac automatski uvrštava na popis poslodavaca kod kojih je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada na rok od godinu dana, na temelju zapisnika nadležnog inspektora, bez ikakve sudske provjere – za turistički sektor predstavlja neproporcionalno strogu sankciju iz sljedećih razloga: 1. Ne uzima u obzir sezonalnost i potrebu za promptnim zapošljavanjem, gdje i manja administrativna pogreška može dovesti do teške posljedice, iako nije posljedica namjere ili svjesnog kršenja propisa. 2. Nema mehanizam diferencijacije između teže povrede i obične omaške, što poslodavce u turizmu izlaže previsokim rizicima. 3. Automatska i dugotrajna posljedica (1 godina) primjenjuje se čak i prije mogućnosti sudske preispitivanja zakonitosti nalaza inspektora, što je u suprotnosti s načelima pravne sigurnosti i razmjernosti. 4. Takvo rješenje može otežati ili onemogućiti daljnje zapošljavanje, osobito stranih radnika, koje je u turističkom sektoru nužno radi nedostatka domaće radne snage. 5. Poslodavac može biti teško pogođen iako nije počinio namjerno i svjesno nezakonito zapošljavanje, što stvara dodatne poteškoće u obavljanju njegove osnovne djelatnosti u razdoblju kada mu radna snaga najviše treba.		zajamčena sudska kontrola pokretanjem upravnog spora sukladno odredbi članka 7. stavka 9. Zakona o suzbijanju neprijavljenog rada.
135	UDRUGA PODUZETNIKA U HOTELIJERSTVU HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 32.	Izvršena je dopuna članka 105. stavka 2. točke 4. Zakona prema kojoj se zahtjev za odobrenje dozvole za boravak i rad za sezonski rad može odbiti samo ako je poslodavac na popisu poslodavaca kod kojeg je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada sukladno posebnom propisu godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada Predlažemo brisati predviđenu	Nije prihvaćen	ODBIJEN Vezano uz tzv. „crnu listu“ valja naglasiti da se na istu upisuju poslodavci kod kojih je utvrđen neprijavljeni rad sukladno Zakonu o suzbijanju neprijavljenog rada. Smatramo da nije prihvatljivo omogućiti poslodavcima koji na najteži mogući način krše propise u području zapošljavanja i rada, ne uplaćuju javna davanja u državni proračun i

			dopunu čl. 105. st.2. t.4 odnosno tekst „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“ Ukoliko ne bi bilo prihvatljivo brisati navedene odredbe onda je svakako nužno predvidjeti pravomoćnu sudsku odluku za neprijavljeni rad kao valjanu osnovu odbijanja izdavanja dozvole za boravak i rad, a ne zapisnik nadležnog inspektora. Naime, zapisnikom se samo konstatira zatečeno stanje bez utvrđivanja svih činjenica i dolazi do presumpcije krivnje. Obrazloženje: Turistička djelatnost po svojoj prirodi ima izrazito sezonski karakter te je obilježena naglim i kratkotrajnim povećanjem opsega posla, zbog čega poslodavci u vrlo kratkom roku moraju osigurati dovoljan broj radnika kako bi uopće mogli obavljati djelatnost. U takvim uvjetima zapošljavanje se često odvija ubrzanim tempom, što povećava mogućnost nenamjernih administrativnih pogrešaka ili tehničkih omaški, koje nemaju obilježja sustavnog ili namjernog neprijavlivanja rada. Predmetna odredba – kojom se poslodavac automatski uvrštava na popis poslodavaca kod kojih je utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada na rok od godinu dana, na temelju zapisnika nadležnog inspektora, bez ikakve sudske provjere – za turistički sektor predstavlja neproporcionalno strogu sankciju iz sljedećih razloga: 1. Ne uzima u obzir sezonalnost i potrebu za promptnim zapošljavanjem, gdje i manja administrativna pogreška može dovesti do teške posljedice, iako nije posljedica namjere ili svjesnog kršenja propisa. 2. Nema mehanizam diferencijacije između teže povrede i obične omaške, što poslodavce u turizmu izlaže previsokim rizicima. 3. Automatska i dugotrajna posljedica (1 godina) primjenjuje se čak i prije mogućnosti sudskog preispitivanja zakonitosti nalaza inspektora, što je u suprotnosti s načelima pravne sigurnosti i razmjernosti. 4. Takvo rješenje može otežati ili onemogućiti daljnje zapošljavanje, osobito stranih radnika, koje je u turističkom sektoru nužno radi nedostatka domaće radne snage. 5. Poslodavac može biti teško pogođen iako nije počinio namjerno i svjesno nezakonito zapošljavanje, što stvara dodatne poteškoće u obavljanju njegove osnovne djelatnosti u razdoblju kada mu radna snaga najviše treba.		predstavljaju nelojalnu konkurenciju drugim gospodarskim subjektima, izdavanje dozvola za sezonski rad. Osim toga, napominjemo da je protiv rješenja nadležnog inspektorskog tijela zajamčena sudska kontrola pokretanjem upravnog spora sukladno odredbi članka 7. stavka 9. Zakona o suzbijanju neprijavljenog rada.
136	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 34.	Predlažemo da u st. 32. bude navedeno "kako se državljaninu treće zemlje čiji poslodavac izvodi radove na obnovi zgrada oštećenih potresom (...)" bez navođenja županija. Nadamo se da neće doći do novih katastrofa, ali ako dođe, nema smisla	Nije prihvaćen	Imajući u vidu da je u članak 110. nova točka 32. dodana temeljem zakona kojim se uređuje obnova zgrada oštećenih potresom na području Grada Zagreba, Krapinsko-zagorske

			da se ponovno mijenja odredba ovog zakona, a da poslodavci i radnici čekaju.		županije, Zagrebačke županije, Sisačko-moslavačke županije i Karlovačke županije, nema osnove za brisanje navedenih područja iz zakonske odredbe.
137	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 35.	Predlaže se preciznije definirati o kojem se točno obliku odgovarajućeg ugovora radi.	Nije prihvaćen	Člankom 110. Zakona omogućeno je izdavanje dozvole za boravak i rad raznim kategorijama osoba koje ne sklapaju ugovor o radu npr. državljaninu treće zemlje radi obavljanja prakse u diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu akreditiranom u Republici Hrvatskoj; državljanima trećih zemalja koji dolaze na određeno razdoblje za obavljanje određenih poslova sukladno sporazumima koje je Vlada zaključila s trećim zemljama; državljaninu treće zemlje premještenom unutar društva u svrhu dugoročne mobilnosti; civilnom i vojnom dužnosniku vlada drugih zemalja koji u Republiku Hrvatsku dolaze raditi na temelju ugovora o suradnji s Vladom. Slijedom navedenoga, svaka od tih kategorija prilažu specifičnu dokumentaciju kojom dokazuju ispunjenje zakonskih uvjeta, a koja se ne može decidirano pobrojati.
138	ISUSOVAČKA SLUŽBA ZA IZBJEGLICE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Brisanje dosadašnjeg stavka 5. članka 151. smatramo problematičnim jer narušava pravnu sigurnost i legitimna očekivanja osoba koje su zakonito boravile u Republici Hrvatskoj pod privremenom zaštitom, oslanjajući se na važeće zakonsko rješenje. Riječ je o odredbi koja je uvedena nedavno te je omogućila predvidljiv put prema dugotrajnom boravku osobama koje su se u međuvremenu integrirale kroz rad, obrazovanje i život u lokalnoj zajednici. Uklanjanjem ove mogućnosti zanemaruje se stvarni i kontinuirani zakoniti boravak velikog broja osoba, bez jasnog obrazloženja razloga za takvu promjenu. Smatramo da bi zadržavanje dosadašnjeg stavka 5. ili barem uvođenje prijelaznih odredbi bilo nužno kako bi se spriječilo pogoršanje pravnog položaja osoba koje su postupale u dobroj vjeri i u skladu s važećim propisima.	Nije prihvaćen	ODBIJEN Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog

					mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
139	PUČKI PRAVOBRANITELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Čl. 40. Prijedloga Zakona predlaže s brisati dosadašnji st. 5. čl. 151. Zakona, prema kojem će se državljaninu treće zemlje kojem je odobrena privremena zaštita, sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka uračunati vrijeme odobrene privremene zaštite u Republici Hrvatskoj, ako državljanin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka ima odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu

			U svezi predloženog brisanja navedene odredbe, u obrazloženju Prijedloga Zakona samo se navodi da se privremena zaštita ne uzima u izračun za odobrenje dugotrajnog boravka iz čl. 150. st. 1. Zakona. Ukazujemo da nedostatak sadržajnog obrazloženja onemogućuje komentiranje ovog prijedloga, budući da nisu razvidni razlozi iz kojih se privremena zaštita ne uzima u izračun za odobrenje dugotrajnog boravka. Prijedlog je tim više nejasan uzimajući u obzir da je odredba koja se sada predlaže brisati dodana u Zakon izmjenama i dopunama Zakona koje su stupile na snagu u ožujku ove godine.	ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno

					uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
140	CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	9. S obzirom da se briše sljedeća odredba: "(5) Državljaninu treće zemlje kojem je odobrena privremena zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona uračnat će se vrijeme odobrene privremene zaštite u Republici Hrvatskoj, ako državljaniin treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka ima odobren privremeni boravak, azil ili supsidijarnu zaštitu." Predlažemo da se svim osobama pod privremenom zaštitom po isteku privremne zaštite omogućiti stjecanje stalnog boravka te stoga predlažemo da se u članak 151. stavak 1. dodaju točke 10. i 11. te da stoga navedene točke glase na sljedeći način: (1) Stalni boravak može se odobriti državljaniinu treće zemlje koji je: 10. pod privremenom zaštitom priznatom sukladno Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, ili je pod njom bio, ako je u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje stalnog boravka zaposlen te je u Hrvatskoj ostvario radni staž u trajanju duljem od 12 mjeseci; 11. pod privremenom zaštitom priznatom sukladno Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, ili je pod njom bio, ako je u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje stalnog boravka u Hrvatskoj proveo više od 3 godine;	Nije prihvaćen	ODBIJEN Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije

				(Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima. ODBIJEN Predlagatelj je vjerojatno mislio na izmjenu članka 156. stavka 1. Zakona kojim se propisuju uvjeti za odobrenje stalnog boravka, a ne članka 151. stavka 1. Zakona kojim su definirani statusi koji se ne uzimaju u izračun za odobrenje dugotrajnog boravka. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak

					državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima. Iz naprijed navedenog vidljivo je da Vijeće EU donijelo preporuku o prijelazu s privremene zaštite na reguliranje privremenog boravka pod nacionalnim uvjetima ili pod pravom Unije, slijedom čega nije prihvaćen prijedlog o mogućnosti reguliranja stalnog boravka za navedenu kategoriju osoba.
141	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	S obzirom na veliki broj osoba raseljenih iz Ukrajine koje su se nastanile u Republici Hrvatskoj i aktivno uključile u društvo – kroz pronalazak smještaja, zaposlenje, učenje hrvatskog jezika i druge oblike integracije – brisanje stavka 5. članka izaziva ozbiljnu zabrinutost. Uklanjanjem ove odredbe stvara se značajna pravna nesigurnost za velik broj osoba. Dodatno, izostanak obrazloženja za njeno iznenadno uklanjanje, s obzirom na to da je odredba uvedena zakonskim izmjenama tek u ožujku ove godine, izaziva dodatne dvojbe o svrsi takve promjene. Također, izmjena može stvoriti dojam smanjenja dosadašnjih nadstandarda u području zaštite i integracije raseljenih osoba. Stoga se predlaže se zadržavanje stavka 5. kako bi se osigurala pravna sigurnost i kontinuitet primjene prava osoba s odobrenim statusom privremene zaštite.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće

					preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
142	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Pozdravljamo predloženu zakonsku izmjenu u odnosu na stavak 4.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.
143	ANDRII OSTRYZHNYI	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, želim izraziti svoje mišljenje kao državljanin Ukrajine koji je već od prvog tjedna boravka u Hrvatskoj počeo raditi, uredno plaćati sve poreze i aktivno se integrirati u hrvatsko društvo. Ja, kao i većina mojih sunarodnjaka, očekivao sam da će se godine poštenog rada, poreznih doprinosa i neprekinutog boravka pod privremenom zaštitom uračunati u rok potreban za dobivanje dugotrajnog boravka, što je i bilo prihvaćeno zakonom početkom 2025. godine, čime je uklonjena potreba prelaska na radnu dozvolu. Predložena izmjena prema kojoj se vrijeme pod privremenom zaštitom više ne bi uračunavalo za dobivanje stalnog boravka dovodi mnoge Ukrajinke koji marljivo rade i integriraju se u neizvjesnu i	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba

			nepravednu situaciju. Već nekoliko godina pošteno živimo ovdje, doprinosimo gospodarstvu, društvenoj zajednici i lokalnim sredinama, i nadam se da će taj doprinos biti prepoznat. Upravo zato smatram da točka 5. članka 151. ne bi trebala biti brisana iz predloženog Zakona o strancima, jer njezino uklanjanje uskraćuje mogućnost stjecanja stabilnog i zakonitog statusa onim osobama koje najaktivnije i najodgovornije grade svoj život u Hrvatskoj. Nakon nekoliko godina života ovdje mnogi Ukrajinci doživljavaju Hrvatsku kao svoj drugi dom, stoga se nadam da zakonodavne izmjene neće dodatno otežati put do stabilnog statusa onima koji planiraju ostati u Hrvatskoj. Izražavam iskrenu nadu da će se ova odredba ponovno razmotriti. Hvala na pozornosti.		Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
144	VLADYSLAV TYMOSHENKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA,	Poštovani, kao državljanin Ukrajine koji boravi u Hrvatskoj pod statusom privremene zaštite, želim izraziti zabrinutost zbog	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim

		Članak 40. predloženih izmjena Zakona o strancima. Predložene izmjene ne uzimaju u obzir godine provedene pod privremenom zaštitom, što umanjuje iskustvo i doprinos Ukrajinaca koji ovdje žive i rade već dugi niz godina. Tijekom tog razdoblja mi nismo samo boravili na području Hrvatskoj — većina nas radi legalno, plaća poreze, uplaćuje doprinose za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, integrira se u društvo i sudjeluje u razvoju lokalnih zajednica. To su stvarne godine života, rada i doprinosa hrvatskom gospodarstvu. Zbog toga smatram da točka 5. članka 151. ne bi trebala biti uklonjena iz predloženog Zakona o strancima. Ova odredba je važna jer omogućuje pravedno priznavanje godina boravka i rada u Hrvatskoj pod privremenom zaštitom.	boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima

					za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
145	SEVIE YERMAK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, predloženo brisanje točke 5. članka 151. Zakona o strancima dovelo bi do pogoršanja pravnog položaja osoba pod privremenom zaštitom koje su se oslanjale na važeće zakonodavstvo. Riječ je o odredbi koja je nedavno usvojena u Hrvatskom saboru, zbog čega njezino brzo ukidanje narušava načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja. Posebno je važno istaknuti načelo zabrane retroaktivnosti nepovoljnog zakona, prema kojem se novi propisi ne smiju primjenjivati na štetu osoba u odnosu na razdoblje u kojem su postupale u skladu s ranije važećim pravilima. Brisanjem ove odredbe takav bi se učinak ostvario upravo prema osobama koje su već dulje vrijeme zakonito boravile u Republici Hrvatskoj. Zadržavanje točke 5. članka 151. nije u suprotnosti s Direktivom 2001/55/EZ, budući da države članice imaju diskrecijsko pravo urediti status osoba pod privremenom zaštitom. Stoga smatram da navedenu odredbu ne bi trebalo brisati iz Zakona o strancima.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje,

					samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volontiranja, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
146	SANJA SMOLJANIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, za tražitelje stalnog boravka u Republici Hrvatskoj je integracija ključna. Budući da ukrajinski državljani izuzetno brzo nauče jezik i brzo se uklape u zajednicu, a većina njih radi i plaća porez te njihova djeca sudjeluju u obrazovnom sustavu, smatram da bi se barem za njih trebalo maksimalno olakšati dobivanje stalnog boravka. Velika većina Ukrajinaca kod nas su već dio zajednice i ovdje su počeli graditi svoj život od nule. Mnogi od njih se nemaju kamo vratiti te su silom prilika možda proveli neko vrijeme u drugim državama članicama te su i tamo naučili kako neke stvari funkcioniraju u Europskoj uniji, a kod nas će se svakako bolje uklopiti nego u nekim manje sličnim članicama te bi im se stoga vrijeme provedeno pod zaštitom EU trebalo računati u vrijeme potrebno za dobivanje stalnog boravka u Republici Hrvatskoj.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje

					dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
147	DOMINIK KRANJČEC	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Očuvanje članka 151. stavka 5. je razumno i pravno utemeljeno rješenje koje osigurava predvidljivost i pravnu sigurnost za osobe pod privremenom zaštitom. Brisanjem ove odredbe stvorila bi se pravna praznina: osobe koje su godinama zakonito boravile, radile i doprinosile hrvatskom društvu ostale bi bez perspektive stabilnog statusa. Stoga predlažem zadržati odredbu koja uračunava vrijeme privremene zaštite u rok za dugotrajni boravak. Izmijenjeni posljednji stavak članka 40. ovog nacрта prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima bi glasio: "Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6."	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u

					Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.

148	DOMINIK KLANJČEC	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Predlažem brisanje dijela nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o strancima kojim se briše čl. 151. st. 5. Zakona o strancima te zadržavanje postojeće odredbe kojom se vrijeme privremene zaštite uračunava u rok za dugotrajni boravak, uz uvjete iz čl. 150. Brisanje uračunavanja vremena provedenog pod statusom koji je propisno priznat i produžen EU odlukama, stvorilo bi pravnu nesigurnost i narušilo bi svrhu privremene zaštite: stabilizirati položaj raseljenih i rasteretiti nacionalne sustave azila, uz stvaranje predvidljivih prijelaznih puteva prema trajnijim statusima kada se integracija već odvija. Od veljače 2025. Zakon o strancima izričito priznaje uračunavanje vremena privremene zaštite u staž za dugotrajni boravak. Te izmjene su naglasile težnju za predvidljivošću i sustavnošću režima boravka. Nagla izmjena tog uređenja bez prijelaznih jamstava narušava legitimna očekivanja osoba koje su, oslanjajući se na Zakon, ulagale u integraciju (rad, doprinos lokalnoj zajednici, učenje jezika, obrazovanje djece). Osobe pod privremenom zaštitom žive, doprinose lokalnoj zajednici, rade i odgajaju djecu u RH. Negirati vrijednost tih godina provedenih pod privremenom zaštitom potkopava integraciju i pravednost. EU i analitičari već upozoravaju da je potrebno predvidljivo i zajedničko rješenje za prijelaz iz privremene zaštite u stabilnije statuse. Očuvanje članka 151. stavka 5. je razumno i pravno utemeljeno rješenje koje osigurava predvidljivost i pravnu sigurnost za osobe pod privremenom zaštitom. Brisanjem ove odredbe stvorila bi se pravna praznina: osobe koje su godinama zakonito boravile, radile i doprinosile hrvatskom društvu ostale bi bez perspektive stabilnog statusa. Zato predlažem zadržati odredbu koja uračunava vrijeme privremene zaštite u vrijeme potrebno za dugotrajni boravak.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena

					učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
149	PETRA DEŽNIK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Budući da se građani Ukrajine uglavnom odlično integriraju kod nas, oni nikako ne bi trebali biti u istoj općoj kategoriji već bi se za njih trebala uvesti iznimka da im se maksimalno olakša dobivanje stalnog boravka. Brzo nauče jezik, kulturološki su nam najbližiji i brzo se uključuju u rad i obrazovanje. Ako su već bili u nekoj drugoj članici ovdje će se još bolje uklopiti jer su već navikli na EU, a daleko im se lakše integrirati kod nas nego u nekim drugim članicama. Kao što sam navela u drugom komentaru, ukrajinski državljani pod privremenom zaštitom su izuzetno dobro integrirani u naše društvo, naučili su jezik, plaćaju porez i njihova djeca sudjeluju u našem obrazovnom sustavu. Vrijeme provedeno u Republici Hrvatskoj pod privremenom zaštitom se apsolutno mora računati pod vrijeme potrebno za dobivanje trajnog boravka jer su za to vrijeme aktivno pokazali kako se integriraju u naše društvo i kako će biti dio našeg društva ako ostanu.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite

					(reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
150	VALERII SHYLO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Republika Hrvatska pružila je značajnu i nužnu potporu osobama pogođenima ratom u Ukrajini kroz institut privremene zaštite, čime su osigurani pravna sigurnost i stabilnost, na čemu su mnogi korisnici iskreno zahvalni. Od uvođenja privremene zaštite, osobe su zakonito boravile u Republici Hrvatskoj na temelju različitih boravišnih statusa. Neki su privremenu zaštitu ostvarili odmah, dok su drugi u početku imali odobren privremeni boravak, primjerice kao digitalni nomadi ili na temelju privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji. Kako su rat i povezane okolnosti potrajali, mnogi su kasnije prešli na privremenu zaštitu, kao najsigurniji raspoloživi oblik zakonitog boravka. Tijekom tog razdoblja osobe pod privremenom zaštitom ostale su u Hrvatskoj, radile, gradile svoje živote te ulagale stvarne napore u integraciju, uključujući planiranje budućeg boravka i dugoročnog ostanka. Izmjena donesena u veljači 2025., kojom je omogućeno uzimanje u obzir razdoblja privremene zaštite prema članku 151. stavku 5., bila je široko shvaćena kao jasan signal interesa Vlade Republike Hrvatske za	Nije prihvaćen	ODBIJEN Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i

			poticanje dugoročnog boravka i integracije tih osoba, kao i da takvo razdoblje može biti relevantno za buduće planiranje boravišnog statusa. Oslanjajući se na taj pravni okvir, mnoge su osobe prilagodile svoja očekivanja te započele planirati ili već pokrenule prijelaz na druge oblike boravka s ciljem dugoročnog zakonitog ostanka u Hrvatskoj. Predloženo brisanje članka 151. stavka 5. uklonilo bi tu mogućnost i značajno pogoršalo položaj osoba koje su se oslanjale na važeća pravila. Time bi se narušila pravna sigurnost i legitimna očekivanja te bi se pogođene osobe dovele u ranjiviji i nestabilniji pravni položaj. U praksi bi to moglo prisiliti osobe da napuste već započeti put legalizacije boravka. Primjerice, samozaposlene osobe ili vlasnici poslovanja čija poslovna uspješnost još nije dostatna mogli bi biti prisiljeni zatvoriti poslovanje i prijeći na boravak temeljen na zaposlenju, iako bi im za ispunjenje uvjeta za dugotrajni boravak bilo potrebno još samo kratko razdoblje. Time bi se njihov boravišni put praktično resetirao, uz stvaranje nekoliko dodatnih godina ovisnosti o sigurnosti zaposlenja, što bi utjecalo ne samo na glavne podnositelje zahtjeva, već i na njihove uzdržavane članove obitelji. Takvi učinci povećavaju nesigurnost i čine put prema dugotrajnom boravku manje predvidivim, bez doprinosa boljoj integraciji ili pravnoj jasnoći. Iz navedenih razloga predlažem da se članak 151. stavak 5. Zakona o strancima ne briše.		dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
151	PROJEKT GRAĐANSKIH PRAVA SISAK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Moramo istaknuti važnost članka 151. stavka 5. Zakona o strancima, koji omogućuje uračunavanje vremena provedenog pod privremenom zaštitom u razdoblje za stjecanje dugotrajnog boravka. Odredba je potvrđena odlukom Hrvatskoga sabora u veljači 2025. godine, te njezino brisanje predstavljalo bi povredu načela pravne sigurnosti i zaštite ostavljajući osobe u neizvjesnosti i nemogućnosti povratka u zemlju/e u kojima politička situacija nije stabilna. Naime, u RH ima gotovo 29.000 ljudi s produženom zaštitom koji su se	Nije prihvaćen	ODBIJEN Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu

			integrirali u hrvatsko društvo kroz obrazovanje, rad, proširenje obitelji. Stoga PGP Sisak sugerira da se članak 151. stavak 5. zadrži u Zakonu o strancima kako bi se poštovala pravna sigurnost, integracija i humanitarni interes.		ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno

					uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
152	ILLIA DASHKEVYCH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Ne izvrši pravice došljaku ni siroti i ne uzimaj u zalog haljine udovici. (Pnz 24:17) EU integration commitment and credibility is critical for reform continuance and democratic consolidation. As a process, EU membership has an important ratchet effect (backtracking is impossible), incentive effect (the carrot and stick of accession) but above all the implication of normative optimism (that nominal convergence leads to real convergence). Yet, the Croatian case also points to ambiguities of Europeization. As long as Europeization remains reduced to becoming part of the EU and fulfilling benchmarked conditions it is hard to expect that the full meaning and demands of becoming true European can be achieved. In a society where organic identification with nation is still dominant Europeization might take much longer than becoming EU member. (Understanding Reform: the Case of Croatia I. Bičanić V. Franičević 2003) "Iskopa jamu i prodube; sam u jamu svoju pade!" (Ps 7:16) Over three decades of independence, Croatia has lost nearly 20% of its population. The main drivers of this depopulation are mass emigration (which gathered pace after the country joined the EU in 2013) and the persistently low birth rate. In response to the deepening demographic crisis, the government established the Ministry of Demography and Immigration – the first of its kind in the European Union – which introduced a package of measures to support the fertility rate, family policy and return migration. Additionally, the government opted to liberalise migration regulations, leading to a growing share of workers from Southeast Asia in Croatia, particularly from Nepal. Despite these steps, UN forecasts remain pessimistic – by 2050, the country's population could fall to 3.2 million, which would mean a further decline of 16%. (Croatia's demographic crisis: how to address depopulation P.Wankiewicz-Kłoczko OSW 2025) "If you think refugees are a drain on the economy, think again. By allowing Ukrainian refugees to immediately work and start small businesses — after being forced to flee Russian aggression — Poland boosted its GDP by a whopping 2.7	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o

			percent in 2024," said Kevin J. Allen, the Representative of UNHCR in Poland. "This is stunning, and clearly demonstrates that smart policy choices on the humanitarian and economic fronts are not mutually exclusive. Indeed, Poland has created a win-win scenario: catalysing fresh contributions to an increasingly strong Polish economy, and investing in the human capital of refugees who will help Ukraine build back better one day, when returns are safe." "The high number of Ukrainian refugees working in Poland clearly indicates that they have found their place on the Polish labour market. And at the same time, Poland's economy has effectively adjusted to the supply of new employees and the competencies they brought with them," says Deloitte's expert Aleksander Laszek. "The number of employed individuals increased overall, and thanks to improved specialisation, so did the productivity of Polish firms and employees. In addition, refugees from Ukraine have a positive impact on consumption. Furthermore, benefits to the Polish economy can increase further if we address the identified challenges that refugees face to access the labour market." (Poland: Analysis of the impact of refugees from Ukraine on the economy of Poland — 2nd edition UNHCR Poland and Deloitte Polska 2025) "Razdijelit ćete je ždrijebom u baštinu između sebe i između došljaka koji žive među vama..." (Ez 47:22) "...ako ne budete tlačili stranca, sirote i udovice...boravit ću s vama na ovome mjestu..." (Jr 7:6-7) Tko ima uši, neka čuje...		uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
153	NATALIIA LOZKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, Tijekom boravka u Republici Hrvatskoj na temelju privremene zaštite mnogi državljani Ukrajine pronašli su posao, registrirali poslovnu djelatnost, a djeca pohađaju hrvatske škole. Mnogi su stekli prijatelje među građanima Hrvatske i proces integracije odvija se na prirodan način. U skladu s europskim mehanizmima privremene zaštite države članice EU razvijaju pravne instrumente usmjerene na osiguravanje stabilnosti i predvidljivosti za osobe koje su bile prisiljene napustiti Ukrajinu. Stavak 5. članka 151. Zakona o strancima omogućuje državljanima Ukrajine pod privremenom zaštitom u Hrvatskoj da planiraju svoju budućnost i računaju na daljnju legalizaciju boravka u okviru zakonom propisanog postupka. S obzirom na to da bi brisanje ove	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za

			odredbe značajno ograničilo prava ukrajinskih državljana pod privremenom zaštitom i bilo u suprotnosti s načelom legitimnih očekivanja, ljubazno molimo da se odbije prijedlog izmjene kojim se predviđa brisanje stavka 5. članka 151. Zakona o strancima te da se navedena odredba zadrži na snazi. Zahvaljujem na razmatranju i uzimanju u obzir.		dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
154	IRYNA KRUPKA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Iskreno sam zahvaljujem Hrvatskoj na utočištu tijekom rata u Ukrajini i na miru moje djece. Puno nam pomažete! Međutim, kao Ukrajinka zabrinuta sam što su uklonili 5. stavak Zakona 151 o strancima. Ukrajinci pod privremenom zaštitom se brzo integriraju, učim jezik i zakone Hrvatske. Bavimo se	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na

			humanitarnim radom i rade, plaćajem poreze. Doprinosi gospodarstvu. Hrvatska može napraviti izračun koliko je gospodarstvo primilo. Uklanjanje ovog stavka čini našu budućnost manje jasnom. Kako dalje, kako legalizirati naš boravak, kako će to utjecati na obrazovanje djece. Stoga vas molim da preispitate ovu odluku i vratite stavak 5, koji je dopuštao uzimanje u obzir godina pod privremenom zaštitom za dobivanje dugotrajne boravišne dozvole! Hvala lijepa		temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o

					jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
155	IRYNA PRONENKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, ukrajinska sam državljanka pod privremenom zaštitom u Republici Hrvatskoj od ožujka 2022. Drugi put sam prisilno izbjegla (2014. s okupiranog područja Donbasa, a potom nakon početka agresije 2022.). Posljednje tri godine kontinuirano sam zaposlena u istoj organizaciji, uredno plaćam poreze i doprinose, položila sam hrvatski jezik na razini C1 (službeni certifikat) te se spremam za priznavanja diplome u RH. Radim u udruzi koja pomaže Ukrajincima u Hrvatskoj, osobito u zapošljavanju. U protekle tri godine: - gotovo 700 osoba uz našu pomoć izravno je pronašlo posao, - 330 osoba završilo je tečajeve hrvatskog jezika koje je organizirala naša udruga, - više od 100 sunarodnjaka dobilo je informacije o pokretanju poslovanja; dio njih već posluje i doprinosi hrvatskom gospodarstvu. U anketi (listopad, 157 ispitanika) 71 % ima najmanje jedno dijete. Većina su žene s djecom koja pohađaju hrvatske škole; prvašići danas čitaju i pišu isključivo na hrvatskom. To nije samo pokazatelj integracije, nego i demografski doprinos. Dugoročna integracija obitelji stabilizira razrede, vrtiće i lokalne usluge, a u srednjem roku pozitivno utječe na demografsku održivost. Što se tiče boravka: u ožujku 2026. navršit ću četiri godine neprekidnog zakonitog boravka, a u ožujku 2027. pet godina. Polazeći od činjenice da je privremena zaštita privremeni institut, molim da se u okviru izmjena Zakona o strancima razmotri mogućnost uračunavanja zakonitog boravka na temelju privremene zaštite u uvjet od pet godina za stjecanje dugotrajnog boravka (status dugotrajno nastanjenog rezidenta) - barem za one državljane Ukrajine koji izričito iskažu namjeru trajnog života u RH i ispunjavaju jasne integracijske uvjete. Ovakvo rješenje: - jača pravnu sigurnost i nagrađuje stvarnu integraciju, - pomaže poslodavcima i tržištu rada zadržavanjem već uključenih radnika, - doprinosi društvenoj i demografskoj održivosti lokalnih zajednica, - smanjuje administrativna opterećenja višestrukim ponavljanjem postupaka. Vjerujem da je ovo obostrano korisno rješenje za Ukrajinu u Hrvatskoj, koji se trude dugoročno urediti život i	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako

			ostvariti svoja temeljna ljudska prava, te za Republiku Hrvatsku, kojoj integrirane obitelji i njihova djeca donose gospodarski, društveni i demografski doprinos. Ljubazno izražavam nadu da će ovaj prijedlog biti uzet u razmatranje i da ću zaprimiti povratnu informaciju o daljnjim koracima. Spremna sam, po potrebi, dodatno argumentirati prijedlog i dostaviti dopunske podatke iz prakse. Zahvaljujem na vremenu i pažnji.		nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
156	OLEKSANDRA KHOROVA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Ja sam majka troje maloljetne djece i imam supruga s invaliditetom. Već četvrtu godinu živimo pod privremenim zaštitom u Hrvatskoj, budući da smo postali izbjeglice zbog rata u Ukrajini. Djeca pohađaju školu i vrtić, sin se bavi sportom, ja sam zaposlena i plaćamo sve usluge (škola, vrtić, aktivnosti). Djeca i ja već slobodno govorimo hrvatski jezik i važno nam je razumjeti kako se možemo legalizirati nakon završetka privremenog prihvata. Velika pomoć od strane države bila bi da se naši godine provedene pod privremenim zaštitom uračunaju u stalni boravak. Spremni smo i dalje upoznavati hrvatsku kulturu i jezik. Zahvaljujemo Vam na mirnom nebu nad glavom i na mogućnosti da moja djeca odrastaju u vašoj zemlji.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom

					pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
157	PAVLO DUDCHENKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, kao osoba iz Ukrajine koja se već dulje vrijeme nalazi pod privremenom zaštitom u Hrvatskoj, zabrinuta sam zbog prijedloga da se ukine točka 5. članka 151. Zakona o strancima. Upravo je ta odredba mnogima omogućila da planiraju svoj život, rad i integraciju računajući na stabilan i predvidljiv put prema dugotrajnom boravku. Odredba je već bila potvrđena u Saboru, pa bi njezino brisanje sada stvorilo pravnu nesigurnost za ljude koji u Hrvatskoj žive, rade i doprinose zajednici. Mnogi od nas nemaju mogućnost povratka i nastoje ovdje izgraditi budućnost. Ljubazno molim da se razmotri zadržavanje ove odredbe radi očuvanja stabilnosti i pravednosti. Srdačan pozdrav.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni

					na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
158	YANINA KOSIANCHUK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, obraćam Vam se kao Ukrajinka koja već tri godine živi i radi u Hrvatskoj te redovno plaća poreze. Želim istaknuti važnost točke 5. članka 151., koja omogućuje računanje boravka	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b)

			pod privremenom zaštitom u rok za stjecanje dugotrajnog boravka. Ova je odredba već usvojena u Saboru 21. veljače 2025., što potvrđuje jasnu zakonodavnu volju. Njezino ukidanje sada bilo bi nelogično i suprotno principima pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja — mnogi od nas, uključujući mene, planirali su svoj život u Hrvatskoj oslanjajući se na to pravo. Zadržavanje ove odredbe nije u suprotnosti s Direktivom 2001/55/EC. Naprotiv, njezino ukidanje značilo bi smanjenje već priznatih prava osobama pod privremenom zaštitom, bez stvarne potrebe za usklađivanjem s EU normama. Prema podacima MUP-a, u Hrvatskoj je gotovo 29 tisuća osoba pod privremenom zaštitom, već integriranih u društvo: rade, školuju djecu i doprinose Hrvatskoj. Mnogi se nemaju gdje vratiti zbog uništenih ili okupiranih domova. Zbog svega navedenog, smatram da točka 5. članka 151. ne bi trebala biti brisana iz Zakona o strancima.	propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u

					svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
159	LILIJA OSTRYZHNA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, kao osoba iz Ukrajine koja se nalazi pod privremenom zaštitom u Republici Hrvatskoj, želim izraziti duboku zabrinutost zbog prijedloga brisanja točke 5. članka 151. iz Zakona o strancima, odnosno odredbe prema kojoj se vrijeme provedeno pod privremenom zaštitom uračunava u rok potreban za stjecanje dugotrajnog boravka u Hrvatskoj. Ova odredba već je potvrđena u Hrvatskom saboru, čime je dobila punu demokratsku i pravnu legitimnost. Njezino ukidanje nakon tako kratkog vremena djeluje nelogično i stvara osjećaj nesigurnosti kod ljudi koji su se oslonili na postojeće zakonodavstvo i na dobre namjere hrvatskih institucija. Mi, osobe koje smo pobjegle od rata u Ukrajini, gradimo svoje živote u Hrvatskoj oslanjajući se na važeća pravila. Ukidanje već priznatog prava narušava načelo legitimnih očekivanja, jer se mnogi od nas trude integrirati: radimo, plaćamo poreze, naša djeca pohađaju hrvatske škole i uče jezik. Neizvjesnost oko budućeg statusa dodatno nas opterećuje u već ionako teškoj životnoj situaciji. Hrvatska nam je postala siguran dom, a izmjena zakona koja bi smanjila naša stečena prava unijela bi dodatnu neizvjesnost u naše živote i značilo bi neopravdano smanjenje prava ljudi koji su već dobili zaštitu i koji se trude biti dio hrvatskog društva. Zbog svega navedenog, molim da se ova odredba zadrži u zakonu, jer predstavlja pravedno, humano i dosljedno rješenje koje štiti ljude koji se integriraju, doprinose hrvatskom društvu i žele izgraditi stabilan život u Republici Hrvatskoj.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod

					uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
160	MARINA PAVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, kao državljanka Republike Hrvatske želim izraziti zabrinutost zbog prijedloga da se ukine stavak 5. članka 151. važećeg Zakona o strancima (u prijedlogu zakona – članak 40.). Ovaj stavak, koji je već potvrđen u Hrvatskom saboru, omogućuje da se razdoblje provedeno pod privremenom zaštitom uračuna u rok potreban za stjecanje dugotrajnog boravka. Smatram da ta odredba predstavlja važan element pravne sigurnosti za osobe kojima je Hrvatska pružila zaštitu. Unatoč tome što osobe pod privremenom zaštitom u potpunosti zakonito borave u Republici Hrvatskoj, vjerujem da bi bilo razumno i pravedno zadržati mogućnost da im se razdoblje privremene zaštite računa u rok za stjecanje dugotrajnog boravka (dugotrajni boravak), osobito s obzirom na njihovu integraciju i činjenicu da ovdje normalno žive i doprinose zajednici. U Hrvatskoj se nalazi velik broj osoba pod privremenom zaštitom koje rade, školuju se, integriraju i pridonose društvu. Ukidanje navedene odredbe bez prijelaznog razdoblja stvorilo bi dodatnu nesigurnost za one koji su već ovdje izgradili svoj život. Ljubazno molim da se prijedlog još jednom razmotri i da se ne ukidaju već postojeća prava.	Nije prihvaćen	ODBIJEN Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora

			Srdačan pozdrav, Marina Pavic		se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
161	ANASTASIIA STEPANOVSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	U Hrvatsku je došao velik broj Ukrajinaca koji su se od samog početka trudili brzo naučiti jezik, integrirati se, pronaći posao ili otvoriti vlastiti obrt. Mnogi od nas već rade, plaćaju poreze, doprinose gospodarstvu i aktivno sudjeluju u svakodnevnom životu zemlje. Za mnoge je Hrvatska postala više od privremenog mjesta boravka - postala je dom. Mnogi se već osjećaju dijelom hrvatskog društva, a nažalost, mnogi se više nemaju gdje vratiti u Ukrajinu. Upravo zato nam je važno imati jasne, stabilne i predvidljive uvjete boravka. Uklanjanje ove odredbe značilo bi da se sav trud oko integracije, rada i doprinosa više ne vrednuje, jer se razdoblje boravka ne bi računalo u	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji

			uvjete za stjecanje stalnog boravka i kasnije državljanstva. To bi dovelo do pravne nesigurnosti i prisililo mnoge da napuste posao ili zatvore svoje obrte, jer većina ne radi na deficitarnim radnim mjestima i ne bi mogla ispuniti uvjete HZZ-a. Ova promjena bi poslala poruku da se pravila mogu promijeniti usred procesa, što stvara osjećaj nesigurnosti i neizvjesnosti, osobito za one koji već godinama ulažu trud u integraciju i pozitivno doprinose Hrvatskoj. Bilo bi iznimno važno zadržati odredbu koja omogućuje da se vrijeme provedeno u Hrvatskoj pod privremenom zaštitom računa u uvjete boravka. To bi nam omogućilo da nastavimo živjeti, raditi, doprinositi gospodarstvu i osjećati se sigurno u zemlji koja nam je pružila zaštitu i toplinu. Ljubazno molim da se razmotri odluka o ukidanju ovih odredbi te da nam se omogući da nastavimo graditi svoj život u Hrvatskoj uz osjećaj pravne sigurnosti i povjerenja u sustav.		Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
162	UKRAJINSKO-HRVATSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I	Tijekom posljednjih tjedana zaprimili smo veliki broj upita osoba iseljenih iz	Nije prihvaćen	ODBIJEN Direktiva 109/2003/EZ od

	UDRUGA ZA UKRAJINSKU KULTURU CVIT	DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Ukrajine, kao i pripadnika ukrajinske nacionalne manjine u Hrvatskoj, koji su izrazili zabrinutost zbog najave brisanja točke 5. članka 151. iz prijedloga novog Zakona o strancima (u prijedlogu zakona, naime članak 40., ova se točka briše), koji se 13. studenoga pojavio u sustavu e-Savjetovanja https://esavjetovanja.gov.hr/ECon/MainScreen?entityId=31993 Ta odredba predviđa računanje razdoblja privremene zaštite u rok potreban za stjecanje dugotrajnog boravka u Hrvatskoj. Odredba je već usvojena u Hrvatskom saboru 21. veljače 2025., čime je potvrđena zakonodavna i društvena namjera pružanja pravne sigurnosti osobama koje su u Hrvatskoj dobile privremenu zaštitu. Najava njezina uklanjanja unosi značajnu pravnu i životnu nesigurnost među mnogima koji su već izgradili temelje svojih života u Hrvatskoj. Prema podacima Ministarstva unutarnjih poslova i Vlade RH, oko 29.000 ukrajinskih državljana nalazi se pod privremenom zaštitom u Hrvatskoj. Mnogi od njih već su dugoročno integrirani: rade, školuju se, njihova djeca pohađaju hrvatske škole i vlastitim radom doprinose lokalnoj zajednici i ekonomiji. Tijekom boravka u Hrvatskoj značajan broj naših članova kupio je pokretnu i nepokretnu imovinu, sklopio dugoročne najmove stanova i poslovnih prostora te pokrenuo vlastite poduzetničke aktivnosti — registrirane su tvrtke (d.o.o.), obrti i drugi oblici poslovanja. Također, mnogi ukrajinski građani su nam se obratili i upozorili da bi brisanje ove odredbe moglo narušiti načela pravne sigurnosti (legal certainty) i legitimnih očekivanja (legitimate expectations), koji su temeljna načela europskog prava i naglašavaju potrebu da se stečena prava ne mijenjaju naglo i bez prijelaznih mehanizama. S obzirom na to, kao i na humanitarnu dimenziju — jer se mnogi ne mogu vratiti u Ukrajinu budući da su njihova prebivališta uništena ili se nalaze na okupiranim područjima — smatramo da bi zadržavanje točke 5. članka 151. bila jasna poruka da Hrvatska ostaje predana principima zaštite, stabilnosti i integracije. Iryna Kozlica V.d. predsjednika CVIT – Ukrajinsko-Hrvatska udruga za ukrajinsku kulturu	25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih

					projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
163	PAVLO PUTINTSEV	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, Želim istaknuti važnost članka 151. stavka 5. Zakona o strancima, koji omogućuje uračunavanje vremena provedenog pod privremenom zaštitom u razdoblje za stjecanje dugotrajnog boravka. Ova je odredba već potvrđena odlukom Hrvatskoga sabora u veljači 2025. godine. Njeno brisanje stoga predstavlja kontradikciju i krši načelo pravne sigurnosti, ostavljajući osobe koje su se oslonile na ovo pravo u neizvjesnosti. Zadržavanje ove odredbe u potpunosti je usklađeno s Direktivom EU 2001/55/EZ, koja državama članicama dopušta dodjeljivanje širih prava. Njeno ukidanje bio bi povratak unatrag, a ne nužnost. Kako pokazuju podaci, gotovo 29.000 ljudi s produženom zaštitom već je aktivno integrirano u hrvatsko društvo kroz rad, obrazovanje i obiteljski život. Za mnoge od njih siguran povratak kući trenutno nije moguć. Stoga pozivam da se članak 151. stavak 5. zadrži u Zakonu o strancima kako bi se poštovala pravna sigurnost, integracija i humanitarni interes. S poštovanjem, Pavlo Putintsev	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka

					sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
164	YULIIA FROLOVA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, želim zamoliti da se točka 5. članka 151. ne uklanja iz Zakona o strancima. Ova je odredba već potvrđena u Hrvatskom saboru u 2025., što pokazuje da je zakonodavac tada jasno procijenio njezinu vrijednost. Njeno brisanje sada bilo bi teško objašnjivo i u suprotnosti s ranije donesenom odlukom. Zadržavanje ove odredbe olakšalo bi daljnju integraciju, stabilnost i dugoročno planiranje ljudi koji već pridonose hrvatskom društvu i gospodarstvu. Time Hrvatska dobiva motivirane stanovnike, stabilnu radnu snagu i zajednice koje ostaju povezane i funkcionalne. Brisanje ove odredbe narušilo bi osjećaj pravne sigurnosti i povjerenja, jer su se mnogi oslanjali na važeći zakon očekujući da će im se vrijeme boravka priznati. Europska pravna praksa također naglašava važnost pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja: prava stečena pod postojećim pravilima ne bi se trebala iznenada smanjivati bez jasnog i pravednog razloga. Vjerujem da je zadržavanje ove odredbe najpravednije i najkorisnije rješenje – kako za ljude koji ovdje grade život, tako i za Hrvatsku koja od njihove integracije ima mnogo prednosti. Hvala!	Nije prihvaćen	ODBIJEN Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o

					strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
165	MARIJO ŠIMUNDIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, kao građanin RH želim izraziti zabrinutost zbog brisanja točke 5. članka 151. važećeg Zakona o strancima (u prijedlogu zakona – članak 40.), koja omogućuje uračunavanje razdoblja privremene zaštite u rok za stjecanje dugotrajnog boravka. Ta je odredba već potvrđena u Hrvatskom saboru i predstavlja važan element pravne sigurnosti za osobe pod zaštitom. U Hrvatskoj se nalazi značajan broj osoba pod privremenom zaštitom koji rade, školuju se, integriraju i doprinose društvu. Ukidanje navedene odredbe bez prijelaznog	Nije prihvaćen	ODBIJEN Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za

			razdoblja stvara nesigurnost za one koji su ovdje već izgradili život. Molim da se prijedlog ponovno razmotri i da se ne oduzimaju već postojeća prava. S poštovanjem, Marijo Šimundić		dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te

					imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
166	DMYTRO BEI	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, želim izraziti solidarnost sa svima koji su već ostavili svoje komentare na ovaj članak zakonskog prijedloga i pridružiti se onima koji su zabrinuti zbog predloženih izmjena. Osim pravnog aspekta — članka 90. Ustava Republike Hrvatske te načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja — važno je uzeti u obzir i praktične, ekonomske i društvene posljedice ove korekcije. Hrvatska već nekoliko godina sustavno prima i integrira osobe pod privremenom zaštitom. Ukrajinci koji ovdje žive prolaze zahtjevan proces prilagodbe: rade, studiraju, upisuju djecu u škole i vrtiće, uče jezik i povezuju svoju svakodnevicu s lokalnim zajednicama. U praksi, ovo predstavlja upravo onu vrstu stabilnog i trajnog boravka koja čini temelje dugotrajnog boravka (stalnog boravka). Zbog toga bi izmjena zakona s retroaktivnim učinkom, kojom bi se iznenada zanemarilo već ostvareno razdoblje, dovela u pitanje ne samo položaj određene skupine ljudi, nego i predvidljivost ukupne migracijske i integracijske politike države. Uračunavanje razdoblja provedenog pod privremenom zaštitom u uvjet za stjecanje dugotrajnog boravka donosi Republici Hrvatskoj jasne praktične koristi. Kada ljudi vide jasan i pravedan put prema stabilnom statusu, spremnije ulažu svoje vrijeme, novac i profesionalne resurse u Hrvatsku: rade kao visokokvalificirani stručnjaci, otvaraju obrte i poduzeća, stvaraju radna mjesta, pružaju tražene usluge, dugoročno unajmljuju ili kupuju nekretnine, investiraju u poslovanje, plaćaju poreze i doprinose te troše sredstva — uključujući i prihode iz inozemstva — unutar zemlje, planirajući svoj život godinama unaprijed. To poslodavcima osigurava stabilnu radnu snagu, smanjuje fluktuaciju kadrova, a jedinicama lokalne samouprave daje pouzdanu osnovu za planiranje škola, zdravstva i infrastrukture. Osim toga, ovakav doprinos stvara dugoročne pozitivne učinke na gospodarstvo i lokalne zajednice. Ako bi predložena izmjena bila usvojena, razdoblje privremene zaštite faktički bi postalo „godine koje ne postoje“ pri izračunu uvjeta za dugotrajni boravak. Za osobe koje su cijelo to vrijeme zakonito boravile, radile i plaćale poreze, to bi bio jasan znak da se na važeći zakon ne mogu dugoročno osloniti. Posljedično, mnogi bi bili prisiljeni potražiti stabilnost u drugim državama EU, što	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka

			bi značilo gubitak radne snage, deficitarnih stručnjaka, poduzetnika, poreznih obveznika i već uloženog integracijskog napora Republike Hrvatske. Uzimajući u obzir sve navedeno, molim da se zadrži odredba kojom se razdoblje boravka pod privremenom zaštitom uračunava u uvjet za stjecanje dugotrajnog boravka. Takvo rješenje nije samo humano i pravedno, nego i racionalno, strateški korisno te u potpunosti usklađeno s dugoročnim interesima Republike Hrvatske.		državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
167	STIPE ĆURLIN	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani. Ova Vlada je već učinila velike korake u pomoći Ukrajini u ovim teškim vremenima. Ukrajinci pod privremenom zaštitom u RH se uspješno integriraju u naše društvo: rade, djeca im idu i naše škole i doprinose lokalnim zajednicama. Neki od njih su pokrenuli ovdje i svoje vlastite tvrtke. Neki od njih se nemaju kamo vratiti... Slijedom svega ovoga smatram da taj članak ne treba brisati odnosno predložio bih da se točka 5 članka 151. zadrži.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i

					mjere za promicanje prelaska na druge pravne statute i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
168	RUSLAN IVANOV	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani autori izmjena u ovom članku, kao državljanin Ukrajine želim skrenuti vašu pozornost na predloženo izuzeće dosadašnjeg stavka 5. Početkom 2025. godine visoko sam cijenio činjenicu da je Hrvatska jedna od rijetkih zemalja EU koja je odlučila jasno uzeti u obzir vrijeme provedeno pod privremenom zaštitom u rok za stalni boravak. Također razumijem da pokušaj izuzimanja ove odredbe može imati svoje opravdane razloge. Međutim, s obzirom na to da su moja odluka i odluka moje obitelji da svoju budućnost vežemo uz Hrvatsku bile izravno povezane s ovim zakonom, želio bih da autori barem pojasne svoje stajalište i razloge za uvođenje ove izmjene. A u najboljem slučaju, da razmotre mogućnost da se ova izmjena ne usvoji. Ili da se učini fleksibilnijom prema onim osobama koje su se uspjele integrirati u hrvatsko društvo – poznaju hrvatski jezik, službeno su zaposlene, redovito plaćaju poreze, a	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene

			njihova djeca već nekoliko godina pohađaju hrvatsku školu. Smatram da pripadam takvim osobama. Imam već više od dvije godine iskustva službenog rada u hrvatskoj tvrtki, moja su djeca u Hrvatskoj krenula u prvi razred i ovdje se školuju već 3,5 godine. S ovom zemljom povezujemo svoju budućnost i volimo je.		Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
169	DARYNA ANTONCHENKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, obraćam vam se s molbom da se zadrži na snazi stavak 5. članka 151. Zakona o strancima, koji predviđa uračunavanje razdoblja boravka pod privremenom zaštitom u rok potreban za stjecanje dugotrajnog boravka (stalnog boravka). Ova je odredba usvojena u Hrvatskom saboru i postala je dio važećeg pravnog poretka, na koji su se osobe iz Ukrajine, koje u Hrvatskoj borave pod	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom

			privremenom zaštitom, opravdano oslanjale pri donošenju životnih odluka i planiranju svoje budućnosti. Brisanje navedene odredbe stvaralo bi retroaktivni učinak i bilo bi protivno članku 90. Ustava Republike Hrvatske, prema kojem zakon ne može imati povratno djelovanje ako bi time pogoršao položaj osobe koja je postupala u dobroj vjeri prema ranije važećim pravilima. Nadalje, prema javno dostupnim izvorima prava Europske unije, ukidanje norme sa zaostalim učinkom bilo bi u suprotnosti s temeljnim načelima pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja. Ta načela štite mogućnost ljudi da razumno planiraju svoj život i da ne budu iznenada dovedeni u lošiji položaj zbog izmjene zakona kojem su se pridržavali. Istodobno, važno je uzeti u obzir i stvarne okolnosti u kojima Ukrajinci danas moraju donositi životne odluke. Trenutno je cijeli teritorij Ukrajine izložen svakodnevnom masivnim raketnim napadima; brojni domovi su uništeni ili se nalaze na privremeno okupiranim ili ratom pogođenim područjima, a perspektive stabilizacije ostaju neizvjesne. U takvim okolnostima ljudi su prisiljeni donositi dugoročne odluke izvan svoje zemlje, oslanjajući se na sigurnost i predvidljivost pravnog okvira. Upravo zato desetci tisuća Ukrajinaca potražili su zaštitu i stabilnost u Hrvatskoj, gdje svoju svakodnevnicu ponovno grade gotovo od nule — poštovati zakone, integrirati se i stvarno pridonijeti razvoju društva i države koja ih je primila. Ukrajinci koji borave u Hrvatskoj ne samo da se uspješno prilagođavaju, nego i donose mjerljivu korist hrvatskom društvu i gospodarstvu. Oni: - rade, pružaju usluge, otvaraju obrte i male poslovne subjekte, stvaraju nova radna mjesta; - popunjavaju nedostatak radne snage u IT sektoru, zdravstvu, građevini, uslužnim djelatnostima, turizmu i logistici; - plaćaju poreze i doprinose, osiguravajući stabilne prihode državnom proračunu; - ostvaruju prihode (uključujući i iz inozemstva) i troše ih u Hrvatskoj, podupirući domaće tržište i gospodarstvo; - podupiru lokalne poduzetnike kroz svakodnevnu potrošnju dobara i usluga; - ulažu u obrazovanje, uče hrvatski jezik, pohađaju integracijske programe i sudjeluju u kulturnom i društvenom životu; - aktivno volontiraju i jačaju međunarodni ugled Hrvatske kao humane, stabilne i pravne europske	zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad

			države. Uzimajući sve navedeno u obzir, ukidanje uračunavanja razdoblja privremene zaštite u ovim okolnostima dodatno bi povećalo nesigurnost za osobe koje se već integriraju u hrvatsko društvo i planiraju svoj život temeljem važećeg zakona. Time bi se pogoršao položaj onih koji poštuju pravila i ulažu napore u izgradnju dugoročne budućnosti u Hrvatskoj. Osim toga, takva bi mjera predstavljala rizik i za samu Hrvatsku, jer bi mogla dovesti do odlaska stručnjaka, poduzetnika i poreznih obveznika koji već sada daju značajan doprinos gospodarstvu, tržištu rada i razvoju pojedinih regija. Zadržavanje ove odredbe predstavlja pravednije, zakonito i racionalno rješenje koje osigurava stabilnost, predvidljivost i obostranu korist za sve uključene strane. Uvažavajući sve navedeno, molim da se zadrži na snazi stavak 5. članka 151. Zakona o strancima.		državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
170	OLHA LUNKOVA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani gospodine/gospođo, Molim da zadržite stavak 5 članka 151, jer on osigurava pravnu sigurnost i štiti legitimna očekivanja osoba koje u Hrvatskoj borave pod privremenom zaštitom. Ova je odredba već odobrena u Saboru i usklađena je s europskim pravom, a njezino ukidanje stvorilo bi neopravdanu pravnu i društvenu nesigurnost. Tisuće ljudi — uglavnom ukrajinskih obitelji koje rade, uče, plaćaju poreze i uspješno su se integrirale u hrvatsko društvo — računale su na to da će im se ovo razdoblje boravka priznati. Za mnoge se povratak trenutno ne smatra mogućim, a ukidanje navedene odredbe nepravedno bi ih lišilo mogućnosti stabiliziranja svojeg statusa. Zadržavanje ovog stavka u interesu je humanosti, integracije i pravne stabilnosti. Hvala!	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku

					iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
171	MYKYTA PEREVERZIEV	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, želim izraziti svoju jasnu podršku zadržavanju točke 5. članka 151. Smatram da je iznimno važno da se razdoblje boravka pod privremenom zaštitom prizna u rok za stjecanje dugotrajnog boravka, kako je to već predviđeno izmjenama usvojenim u Hrvatskom saboru 21. veljače 2025. godine. Uklanjanje te odredbe sada bi predstavljalo odstupanje od već donesenog smjera zakonodavne politike i stvorilo nejasnoće u pravnoj praksi. Pravo koje je jednom propisano stvara legitimna očekivanja za osobe na koje se odnosi. Mnogi korisnici privremene zaštite već su planirali svoj život u Hrvatskoj upravo na temelju važećih odredbi, očekujući da će njihov boravak biti uredno uračunat. Retroaktivno ograničavanje tog prava narušilo bi pravnu sigurnost i dovelo mnoge u neizvjesnu situaciju. Također, Direktiva 2001/55/EC ne sprečava države članice da same	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne

			odrede uvjete i status osoba pod privremenom zaštitom. Zadržavanje točke 5. potpuno je u skladu s europskim pravnim okvirom i odražava već postojeću praksu proširenja prava u korist integracije. Prema dostupnim podacima, velik broj osoba pod privremenom zaštitom aktivno sudjeluje u hrvatskom društvu: rade, školuju se i podižu obitelji. Mnogi od njih nemaju mogućnost povratka zbog razaranja ili okupacije njihovih domova u Ukrajini. U takvim okolnostima, dodatno ograničavanje njihovog pravnog statusa bilo bi i nepravedno i društveno štetno. Smatram da je u interesu i pravne stabilnosti i humanosti da se točka 5. članka 151. zadrži. Lijep pozdrav		mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremene boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
172	OLEKSANDR LAKTIONOV	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, želim naglasiti važnost točke 5. članka 151., koja omogućuje da se vrijeme provedeno pod privremenom zaštitom računa u rok za dobivanje dugotrajnog boravka. Ova je odredba	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne

			već usvojena u Hrvatskom saboru 21. veljače 2025., što pokazuje da već postoji politička i zakonodavna volja da se takvo pravo prizna. Njeno uklanjanje sada bilo bi nelogično i neopravdano u odnosu na prethodnu odluku Sabora. Brisanje ove odredbe narušilo bi načelo legitimnog očekivanja i pravne sigurnosti. Mnoge su se osobe oslonile na postojeći zakon, očekujući da će se njihovo vrijeme boravka pod privremenom zaštitom uredno uračunati. Oduzimanje tog prava unijelo bi veliku pravnu nesigurnost i stvorilo bi osjećaj da se pravila mijenjaju usred procesa. Također, zadržavanje ove točke nije u sukobu s Direktivom EU 2001/55/EC. Države članice same odlučuju o statusu osoba pod privremenom zaštitom, pa ukidanje odredbe nije potrebno radi usklađivanja s europskim pravom. Naprotiv, predstavljalo bi smanjenje već postojećih prava. Prema podacima Ministarstva, oko 29 tisuća osoba ima produljenu privremenu zaštitu. Veliki dio njih radi, školuje se, podiže obitelji i aktivno doprinosi hrvatskom društvu. Mnogi se nemaju gdje vratiti zbog uništenih domova ili okupiranih područja u Ukrajini. U takvim okolnostima, ukidanje mogućnosti stjecanja dugotrajnog boravka bilo bi i nepravedno i društveno štetno. Zbog svega navedenog, smatram da točku 5. članka 151. ne treba brisati iz prijedloga Zakona o strancima. Lijep pozdrav		primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja

					visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
173	LILIIA SYNIA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, uklanjanje ove odredbe faktički uskraćuje osobama pod privremenom zaštitom mogućnost korištenja godina svog zakonitog boravka u Hrvatskoj za stabilizaciju svog statusa. Ova promjena stvara pravnu nesigurnost, osobito za ukrajinske obitelji koje godinama žive, rade, plaćaju poreze, integriraju se i aktivno doprinose životu zajednice i gospodarstvu Republike Hrvatske. Molim da zaštitite interesi ukrajinskih građana koji savjesno žive, rade, plaćaju poreze i žele osigurati stabilan pravni status u Hrvatskoj. Također za mnoge ukrajinske državljane nema gdje se vratiti. Hvala na pažnji.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe

					ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
174	MAIIA PIEFTIIEVA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, željela bih izraziti zabrinutost zbog prijedloga da se ukine stavak 5. koji omogućuje da se vrijeme provedeno pod privremenom zaštitom računa u uvjet za dugotrajni boravak. Smatram da bi takva promjena bila nepravедna prema ljudima koji već godinama žive u Hrvatskoj, rade, plaćaju poreze i podižu djecu ovdje, oslanjajući se na važeći zakon. Ove osobe dale su sve od sebe da se uključe u hrvatsko društvo, a izmjena pravila u ovoj fazi unijela bi veliku pravnu nesigurnost u njihove živote. Također, europske direktive ostavljaju državama članicama prostor da same urede ovo pitanje, pa ne postoji obveza da se navedena odredba ukloni. Ljubazno molim da se još jednom razmotri posljedice takve odluke i da se zadrži rješenje. Hvala.	Nije prihvaćen	ODBIJEN Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati.

					Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
175	VITALII YUNIKOV	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, vezano uz planirano brisanje točke 5. u članku 40., želio bih skrenuti pozornost na to da bi takva izmjena negativno utjecala na velik broj državljana Ukrajine koji u Republici Hrvatskoj žive pod privremenom zaštitom još od 2022. godine. Mnogi od njih ovdje su već više od tri godine, redovno su zaposleni, otvorili su obrt ili posluju kroz hrvatske tvrtke, uredno plaćaju poreze te aktivno doprinose gospodarstvu i društvu. Njihova djeca pohađaju hrvatske škole i vrtiće, sudjeluju u lokalnim zajednicama, a veliki broj odraslih intenzivno uči hrvatski jezik i trudi se postati dio hrvatskog društva u punom smislu. Za mnoge od njih Hrvatska je postala stvarni dom.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto

			U praksi, razdoblje provedeno u Hrvatskoj pod privremenom zaštitom predstavlja stvarno i kontinuirano boravište, i dio je procesa integracije koji Vlada Republike Hrvatske aktivno podupire. Brisanjem točke 5. bi se zanemarila ta činjenica te bi mnogi ljudi, koji ovdje žive i doprinose svakodnevno, bili dovedeni u nepovoljan položaj. Molim da se prilikom izmjena propisa razmotri da se razdoblje boravka pod privremenom zaštitom i dalje priznaje u ukupno vrijeme boravka potrebno za ostvarivanje dugotrajnog boravka, kako bi se zaštitila prava onih koji su se stvarno integrirali u hrvatsko društvo i ovdje grade svoj život. Srdačan pozdrav!		je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
176	OLGA ORLENKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA	Poštovani, želim ukratko istaknuti nekoliko ključnih razloga zbog kojih smatram	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih

		O STRANCIMA, Članak 40. da bi bilo važno zadržati točku 5. članka 151. u Zakonu. Prije svega, ova je mogućnost – da se razdoblje privremene zaštite uračuna u rok potreban za stjecanje dugotrajnog boravka – već ranije bila prihvaćena od strane Hrvatskoga sabora. To pokazuje da je u jednom trenutku procijenjena kao opravdana, korisna i u skladu s ciljevima zakonodavstva. Njezino uklanjanje sada moglo bi dovesti do nejasnoća, različitih tumačenja i pravne nesigurnosti, posebno za osobe koje su se oslanjale na postojeći pravni okvir. Važno je naglasiti da su osobe koje posljednjih godina borave u Hrvatskoj pod privremenom zaštitom razumljivo računale na važeće odredbe. Mnogi od njih su tijekom tog razdoblja radili, školovali djecu i gradili svakodnevni život ovdje, očekujući da će im vrijeme provedeno u Hrvatskoj biti priznato pri podnošenju zahtjeva za dugotrajni boravak. Promjena pravila u ovoj fazi mogla bi mnoge od njih dovesti u težak i neizvjestan položaj. Također, zadržavanje predmetne odredbe ne bi bilo u suprotnosti s europskim propisima, budući da Direktiva 2001/55/EC državama članicama ostavlja prostor da samostalno urede ovakva pitanja. Prema dostupnim podacima, značajan broj osoba pod privremenom zaštitom u Hrvatskoj je već integriran u zajednicu – zaposleni su, njihova djeca pohađaju školu, a povratak u zemlju podrijetla za mnoge trenutačno nije moguć. S obzirom na sve navedeno, smatram da bi zadržavanje točke 5. članka 151. pridonijelo pravnoj jasnoći, predvidljivosti i stabilnosti za sve koji su ovom temom izravno pogođeni.		država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva

					(EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
177	OLENA KHAILOVA-HORASH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, Apeliram da se iz prijedloga Zakona ne briše stavak 5. članka 151. kojom se vrijeme provedeno pod privremenom zaštitom računa za stjecanje dugotrajnog boravka. Hrvatski sabor je tu odredbu potvrdio još u veljači 2025. i njezino ukidanje sada bilo bi potpuno nelogično i nepravedno prema ljudima koji su se pouzdali u važeći zakon. EU direktive nam ne nalažu da to brišemo – države članice imaju pravo same urediti taj status, stoga nema pravne prepreke da odredba ostane. Ovdje se radi o 29 tisuća ljudi koji su se već integrirali, rade, plaćaju poreze i školuju djecu u Hrvatskoj. Mnogi od njih se doslovno nemaju kamo vratiti. Molim vas da zadržite postojeće rješenje i ne stvarate dodatnu pravnu nesigurnost za te obitelji.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr.

					zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
178	OLENA MIKUTSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, smatram da brisanje dosadašnjeg stavka 5. članka 151. nije opravdano te da bi negativno utjecalo na pravnu sigurnost i jednakost stranaca kojima je Republika Hrvatska odobrila privremenu ili međunarodnu zaštitu. Osobe pod zaštitom zakonito su boravile u Republici Hrvatskoj na temelju valjanih odluka nadležnih tijela, integrirale se u društvo, sudjeluju na tržištu rada te uredno podmiruju svoje obveze prema državi. Mnogi su u međuvremenu stvorili obitelji s hrvatskim državljanima, što još više potvrđuje njihovu integraciju u hrvatsko društvo. Zato je pravedno da im se vrijeme boravka računa u uvjet za dugotrajni boravak. U skladu s načelima pravne sigurnosti, razmjernosti i zaštite legitimnih očekivanja, opravdano je da se razdoblje njihova zakonitog boravka uračuna u uvjete za stjecanje dugotrajnog boravka iz članka 150. Zakona o strancima. Brisanjem ovog stavka dovelo bi se do pravne nesigurnosti i neravnopravnog postupanja prema osobama koje su, oslanjajući se na postojeće zakonske odredbe, planirale reguliranje svojeg dugotrajnog statusa u Republici Hrvatskoj. Nadalje, zadržavanje važeće	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme

			odredbe usklađeno je s praksom većine država članica EU, koje razdoblje zakonitog boravka pod međunarodnom ili privremenom zaštitom priznaju kao dio uvjeta za dugotrajni boravak. Zbog toga molim da se stavak 5 članka 151. zadrži!		potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
179	OLEKSANDR KRYVENKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, smatram iznimno važnim zadržati odredbu iz točke 5. članka 151., koja omogućuje uračunavanje razdoblja provedenog pod privremenom zaštitom u rok za stjecanje dugotrajnog boravka u Republici Hrvatskoj. Cijelo razdoblje tijekom kojeg su osobe pod privremenom zaštitom boravile u Hrvatskoj i uredno plaćale poreze trebalo bi biti priznato. U praksi se često događa da poslodavci izbjegavaju prelazak na radne dozvole zbog dodatnih i složenijih birokratskih procedura, što nije odgovornost radnika. Stoga bi ukidanje ove odredbe nepravredno sankcioniralo upravo one osobe koje su ovdje legalno radile, doprinosile	Nije prihvaćen	ODBIJEN Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform

			sustavu i integrirale se u društvo. Ova je odredba već usvojena u Hrvatskom saboru 21. veljače 2025., što potvrđuje političku i zakonodavnu podršku takvom rješenju. Njeno brisanje sada bilo bi nelogično i u suprotnosti s načelima pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja, koja su ključna u europskom upravnom pravu. Osobe koje su se oslanjale na postojeće zakonodavstvo bile bi dovedene u stanje pravne nesigurnosti. Zbog svega navedenog, mišljenja sam da točka 5. članka 151. ne bi smjela biti izbrisana iz prijedloga Zakona o strancima.	Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem

					Zakona o strancima.
180	VOLODYMYR CHERVIKOV	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Dok su se mnogi osvrnuli na pravne aspekte brisanja točke 5. članka 150., ja bih najprije želio istaknuti moralnu i kontekstualnu pozadinu ovog prijedloga zakona. Trenutno gotovo 30.000 Ukrajinaca – zahvalnih hrvatskoj naciji – ima privremenu zaštitu u Hrvatskoj. Ti Ukrajinci nisu odlučili napustiti svoju domovinu; njihovi su životi zauvijek slomljeni ničim izazvanom i brutalnom agresijom Rusije. Ukrajinci su jednostavno željeli živjeti kao suverena i slobodna nacija, baš kao i Hrvati, ali Rusija to odbija prihvatiti. Ukrajinci doživljavaju Hrvate kao braću i sestre – slavenske duše, kršćane, suosjećajne ljude koji se odlučno protive nacizmu (u njegovom sadašnjem ruskom obliku) i koji su također osudili komunizam. Od 2022. više od 5 milijuna Ukrajinaca pobjeglo je u inozemstvo, dok je još 5 milijuna interno raseljeno. Dvadeset posto svih stambenih jedinica koje su postojale prije rata uništeno je ili se nalazi pod ruskom okupacijom – svaka peta kuća u Ukrajini više ne postoji. Ukrajinci u Hrvatskoj čine samo 0,6% svih Ukrajinaca u EU i 0,3% onih koji su morali napustiti svoje domove od veljače 2022. U Hrvatskoj je manje od jednog Ukrajinca na svakih stotinu stanovnika – znatno manje nego u Njemačkoj, Poljskoj ili Češkoj. Mi, zahvalni Ukrajinci, razumijemo da se hrvatski građani suočavaju s mnogim izazovima i da naši interesi ne mogu biti na prvom mjestu. To i ne tražimo. Molimo samo da uzmete u obzir kako izgleda život u Ukrajini – i kako će vrlo vjerojatno izgledati još godinama. U Ukrajini struje nema po 12–14 sati dnevno. Sredina je studenoga, a većina Ukrajinaca nema grijanje. Za razliku od Dalmacije, Ukrajini je grijanje nužno od kasne jeseni pa sve do ranog proljeća, a čak i mnoge škole nemaju grijanje. Već četvrtu godinu djeca ne mogu normalno učiti: nastava se svakodnevno prekida zbog zračnih uzbuna, a učenici moraju odlaziti u mračne, vlažne i hladne podrumne koji služe kao skloništa. Istodobno, ukrajinski branitelji nemaju osnovnu opremu i zalihe, riskirajući život za svega 500 eura mjesečno. Hrvatski političari, predstavnici i građani moraju razumjeti da, dok rat traje i dok prijetnja ruske marionetske vlade ostaje, za većinu Ukrajinaca povratak jednostavno nije moguć – nema se kamo vratiti. Hrvatska, za razliku od Njemačke ili Belgije, nema dugogodišnji sustav azila u kojem generacije izbjeglica žive od socijalnih naknada bez rada. Ukrajinci u Hrvatskoj nisu došli radi socijalnih pogodnosti. Došli smo raditi, graditi poslove, plaćati poreze i obrazovati svoju djecu bez svakodnevnih prekida zbog sirena. Nisam čuo za zločine, skandale ili	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija,

			nezakonita ponašanja Ukrajinaca u Hrvatskoj. Naprotiv, Ukrajinci su ovdje uglavnom visoko obrazovani, civilizirani i dobro integrirani, a njihova djeca se igraju zajedno s hrvatskom djecom. Ovo je pozadina. Sada se okrećemo problemima koje stvaraju važeći i predloženi zakoni, a koji Ukrajince dovode u vrlo težak položaj. Iako razumijemo da privremena zaštita ne može trajati zauvijek, trenutačni uvjeti za ostanak u Hrvatskoj nakon njezina isteka izrazito su nepravedni – osobito dok rat traje ili, ne daj Bože, ako Rusija postavi marionetsku vladu u Ukrajini. Prema zakonu, mogućnosti ostanka gotovo da ne postoje zbog sljedećeg: • Zapošljavanje: Većina Ukrajinaca zaposlenih pod privremenom zaštitom ne radi na poslovima koje HZZ klasificira kao „deficitarne“. Iako bi poslodavci rado nastavili suradnju, dobivanje dozvole za boravak i rad gotovo je nemoguće. • Poslovanje: Mnogi Ukrajinci otvorili su obrte u visoko kvalificiranim područjima poput IT programiranja i konzultinga. Po isteku privremene zaštite ti će poslovi biti zabranjeni, pa će godine truda nestati preko noći. • Obrazovanje: Za većinu Ukrajinaca studiranje nije opcija jer nemaju sredstva za život bez rada. Ukrajinci dobro znaju da je Hrvatska prošla kroz strašan rat za neovisnost i suverenitet. Mnogi Hrvati također su otišli i nisu se vratili. Ukrajinci moraju imati jednaku mogućnost ostanka u Hrvatskoj – bilo iz želje, bilo zato što Ukrajina više nije pogodna za život. U ime ukrajinske zajednice u Hrvatskoj predlažem sljedeće mjere nakon završetka privremene zaštite: 1. Omogućiti Ukrajincima koji su trenutačno zaposleni pod privremenom zaštitom prelazak na dozvolu za boravak i rad na 1–3 godine bez potrebe za odobrenjem HZZ-a. 2. Omogućiti Ukrajincima koji su osnovali obrte pod privremenom zaštitom nastavak poslovanja i korištenje istih kao temelja za prelazak na druge vrste boravišnih dozvola (npr. dozvola za boravak i rad na 1–3 godine). 3. Zadržati točku 5. članka 150., koja propisuje da se vrijeme provedeno pod privremenom zaštitom računa u dugotrajni boravak. Retroaktivno brisanje ove odredbe bilo bi nepravedno i pravno upitno. Ukrajinci su se oslanjali na ovu odredbu pri donošenju životnih odluka – otvaranju obrta, prihvaćanju zaposlenja i upisu djece u hrvatske škole. Ako zakonodavci žele izmjenu, ona se može primjenjivati tek od budućeg datuma, a ne unatrag. Snažno se protivimo brisanju točke 5. i inzistiramo na njezinu očuvanju. Zaključak Posljednje četiri godine nisu bile lake za Ukrajince u Hrvatskoj, a ne očekujemo da će budućnost biti laka.	osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.

			Ipak, nadamo se da ćemo imati mogućnost ostati u Hrvatskoj kao radnici i poduzetnici. Malo tko od nas ima vlastiti dom; plaćamo visoke najamnine, ulažemo u obrazovanje i svakodnevno se borimo za opstanak. I dalje pozitivno doprinosimo hrvatskom društvu. Molimo samo za pravedan tretman i priliku da gradimo svoje živote u prekrasnoj, progresivnoj, suosjećajnoj i velikoj Republici Hrvatskoj.		
181	ANASTASIIA BOIKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, željela bih izraziti zabrinutost vezano uz predložene izmjene vezane uz članak 40., prema kojima se razdoblje boravka pod privremenom zaštitom ne bi računalo u vrijeme potrebno za stjecanje dugotrajnog boravišta. Ja sam osoba pod privremenom zaštitom i živim u Hrvatskoj već tri godine. Iako radim na daljinu i nisam zaposlena kod hrvatskog poslodavca, tijekom cijelog boravka ovdje plaćam svoje troškove i na taj sam način značajno doprinijela hrvatskom gospodarstvu. Moj sin se ovdje školuje za elektrotehničara i već je pronašao mjesto gdje će raditi nakon prakse. Njegova struka je vrlo tražena i naš je cilj ostati u Hrvatskoj te nastaviti integraciju u hrvatsko društvo. Smatram da bi isključenje godina provedenih pod privremenom zaštitom iz uvjeta za dugotrajni boravak bilo nepravedno prema osobama koje zaista žive ovdje, ulažu u lokalnu zajednicu i planiraju svoju budućnost u Republici Hrvatskoj. Ljubazno molim da se ovo razdoblje ipak uzme u obzir te da se omogući pravedniji pristup osobama koje su već dokazale svoju vezu s Hrvatskom. Hvala vam na vremenu i razmatranju.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene

					u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
182	POLYVACH DIANA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	I ljubazno vas molim da razmotrite mogućnost zadržavanja članka 151., stavka 5. Zakona o strancima, koji omogućuje uračunavanje razdoblja provedenog pod privremenom zaštitom u vrijeme potrebno za ostvarenje dugotrajnog boravka u Republici Hrvatskoj. Ova odredba donesena je nedavno, u veljači 2025. godine, i mnogim osobama pod privremenom zaštitom postala je važan temelj za planiranje života u Hrvatskoj. Mnoge mlade obitelji, poput naše, već godinama ovdje borave i značajan dio našeg odraslog života već je prošao u Hrvatskoj. Ovdje smo pronašli sigurnost, stabilnost i osjećaj pripadnosti. Uklanjanje ove odredbe moglo bi unijeti nesigurnost i otežati daljnju integraciju osoba koje poštuju zakone i ulažu trud da se uklope u hrvatsko društvo. Vjerujem da bi zadržavanje ove odredbe doprinijelo osjećaju pravne sigurnosti i nastavku uspješne integracije mnogih koji su Hrvatsku odabrali kao svoj novi dom. Hvala vam na razumijevanju.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16.

					rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
183	ANDRII POLYVACH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, molim da se razmotri mogućnost zadržavanja točke 5. članka 151. Zakona o strancima, koja predviđa uračunavanje razdoblja provedenog pod privremenom zaštitom u rok potreban za stjecanje dugotrajnog boravka. Ova odredba pridonosi pravnoj sigurnosti i društvenoj integraciji osoba pod privremenom zaštitom te je u skladu s načelima stabilnosti zakonodavstva i zaštite legitimnih očekivanja priznatima u europskom pravu. Zadržavanje ove odredbe osiguralo bi predvidljivost pravnog statusa i dodatno potaknulo integraciju osoba koje se već nalaze u Republici Hrvatskoj pod privremenom zaštitom. Svim je ljudima važno živjeti u uvjetima pravne i životne sigurnosti, imati mogućnost planirati svoju	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se

			budućnost i graditi je na temelju stabilnih i jasnih pravila.		periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
184	ROMAN POLTAVETS	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, želim ukratko istaknuti zašto smatram da bi točku 5. članka 151. bilo dobro zadržati u zakonu. Ova je mogućnost – da se razdoblje	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3.

			privremene zaštite računa u rok za dugotrajni boravak – već jednom bila prihvaćena od strane Sabora, što pokazuje da je ranije procijenjena kao korisna i opravdana. Njeno uklanjanje sada moglo bi dovesti do nejasnoća i različitih tumačenja, posebno za osobe koje su se oslanjale na postojeća pravila. Važno je i to što su osobe koje posljednjih godina žive u Hrvatskoj pod privremenom zaštitom razumljivo računale na postojeći zakon. Mnogi su vjerovali da će im vrijeme boravka, koje su ovdje proveli radeći, školujući djecu i gradeći svakodnevni život, biti priznato pri podnošenju zahtjeva za dugotrajni boravak. Promjena tog pravila sada bi mnoge od njih dovela u težak i neizvjestan položaj. Zadržavanje ove odredbe ne bi bilo u suprotnosti s europskim propisima, jer Direktiva 2001/55/EC državama članicama ostavlja mogućnost samostalnog uređivanja ovakvih pitanja. Prema dostupnim podacima, u Hrvatskoj je pod privremenom zaštitom velik broj osoba koje su se već uključile u zajednicu – rade, idu u školu i žive ovdje već duže vrijeme. Za mnoge povratak u zemlju podrijetla trenutačno nije moguć. Zbog svega navedenog smatram da bi zadržavanje točke 5. članka 151. donijelo veću jasnoću i stabilnost za sve koji su pogođeni ovom temom.	stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak

					državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
185	OLEKSANDR YELISIEIEV	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Brisanje članka 151, stavka 5, posebno je zabrinjavajuće jer je ova odredba usvojena u Hrvatskom saboru tek nedavno i predstavlja najnoviji dio koji je stupio na snagu početkom 2025. godine, čime je ova odredba postala dio trenutnog pravnog okruženja na koje su se osobe pod privremenom zaštitom mogle legitimno osloniti. Oduzimanje tako nedavnog dijela pravnog teksta u tako kratkom vremenu i to na način koji slabi položaj velike mase ljudi predstavlja slučaj pravne nestabilnosti i nedosljednosti u procesu donošenja zakona u zemlji Osobe pod privremenom zaštitom prihvale su važeći zakon u dobroj vjeri i imale opravdano očekivanje da će se vrijeme boravka prema postojećim pravilima računavati u uvjet za dugotrajni boravak. Uklanjanje te odredbe sada bi im oduzelo pravo na koje su se oslanjale, čime bi se narušila temeljna načela pravne sigurnosti i predvidljivosti propisa. Time bi se stvorila situacija u kojoj se pravila mijenjaju nakon što su već bila jasno definirana. Ovdje je važno naglasiti i članak 90. Ustava Republike Hrvatske, koji izričito propisuje da: „Zakoni i drugi propisi državnih tijela i tijela koja imaju javne ovlasti ne mogu imati povratno djelovanje.“ Brisanjem članka 151. stavka 5. zakon bi retroaktivno pogoršao položaj osoba koje su djelovale u skladu s postojećim zakonskim pravilima, što predstavlja oblik povratnog djelovanja koje Ustav izričito zabranjuje. Dodatno, europski pravni poredak temelji se na načelima pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja, proporcionalnosti i zabrani pogoršavanja stečenih prava. Sudovi Europske unije više su puta naglasili da osobe koje su postupale u skladu s važećim propisima imaju pravo očekivati stabilnost i dosljednost zakonodavnog okvira, posebno kada se radi o statusnim pitanjima. Također, zadržavanje ove odredbe nije u suprotnosti s Direktivom	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje,

			2001/55/EZ. Države članice imaju diskrecijsko pravo urediti status osoba pod privremenom zaštitom, uključujući i način vrednovanja njihovog boravka u postupku stjecanja dugotrajnog boravišta. Dakle, brisanje toga neće zadovoljiti kriterije zakonitosti Europske unije, i moglo bi biti neprimjereno ograničenje sloboda tih osoba koje su integrirane u hrvatsko društvo i ekonomski tok. Zbog svega navedenog smatram da brisanje članka 151. stavka 5. nije opravdano te da bi bilo potrebno ili zadržati postojeću odredbu, ili barem uvesti jasne prijelazne odredbe kako bi se zaštitila legitimna očekivanja svih osoba koje su postupale u skladu s važećim zakonom.		obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
186	DMYTRO YEFIMENKO	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 40.	Poštovani, ovim putem htio bih ukazati na važnost točke 5. članka 151., koja predviđa mogućnost uračunavanja vremena boravka osoba pod privremenom zaštitom u rok za dobivanje dugotrajnog boravka u Hrvatskoj. Ova odredba već je usvojena od strane Hrvatskog sabora 21. veljače 2025., što potvrđuje demokratsku i zakonodavnu potporu tog prava. Stoga je njezino ukidanje sada neopravdano i logički kontradiktorno u odnosu na prethodno usvojeno rješenje. S gledišta pravne pravednosti, ukidanje ove odredbe moglo bi narušiti princip „legitimnog očekivanja“: osobe koje su se oslonile na postojeće pravo, očekujući da će im vrijeme boravka pod privremenom zaštitom biti uračunato za dugotrajni boravak, suočile bi se s pravnom nesigurnošću. Također, princip „pravne sigurnosti“ (legal certainty) i „legitimnih očekivanja“ (legitimate expectations), priznat u europskom upravnom pravu, podrazumijeva da prava koja su već pribavljena na temelju važećeg zakonodavstva moraju biti zaštićena i ne mogu biti proizvoljno smanjena ili ukinuta novim normama bez adekvatnih procedura. Nadalje, zadržavanje točke 5. članka 151. nije u suprotnosti s Direktivom 2001/55/EC o privremenoj zaštiti,	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora

			koja regulira privremeni boravak i prava državljana trećih država. Državama članicama EU izričito je ostavljeno pravo da samostalno određuju status i dodatna prava osoba pod privremenom zaštitom. Stoga ukidanje ove odredbe nije potrebno radi usklađivanja s pravom EU, nego bi predstavljalo smanjenje već dodijeljenih prava osobama koje su dobile privremenu zaštitu. Ukidanje norme o uračunavanju vremena privremene zaštite za dugotrajni boravak ne bi bilo samo nepravedno, već bi moglo biti i u suprotnosti s ključnim principima europskog prava, na koje se poziva Sud EU. Ta su načela potvrđena u nizu presuda koje su i dalje u cijelosti važeće: -C-169/80 – Gondrand Frères / Francuska Sud EU utvrdio je da pojedinci mogu opravdano računati na pravo kada je javna vlast stvorila legitimna očekivanja: „...expectations which are justified.“ -C-63/93 – Duff i drugi Sud je naglasio da pojedinci moraju moći računati na stabilnost propisa: „Individuals must be able to rely on the stability of provisions which have created rights for them.“ -C-201/08 – Plantanol GmbH Sud je utvrdio da se čak i kratkotrajne norme ne smiju iznenada i naglo ukidati na štetu pojedinaca: „...do not adopt measures which... abruptly alter the scope of their rights.“ -C-396/09 – Interedil Sud je ponovno naglasio obveznost pravne predvidljivosti: „Legislation [must be] clear and predictable in its effects.“ -C-183/95 – Affish BV Sud navodi da već samo službeno donošenje norme stvara očekivanja njezine predvidljive primjene: „Once a legal measure has been adopted... they may rely on it being applied in a foreseeable way.“ -C-17/03 – VEMW i dr. Prema Sudu EU, legitimna očekivanja povređuju se kada država oduzima prava na koja su se osobe imale pravo osloniti: „...deprive persons of rights they were entitled to rely upon under existing rules.“ Prema podacima Ministarstva unutarnjih poslova i Vlade RH, u veljači 2025. privremena zaštita u Hrvatskoj produljena je za oko 29 tisuća osoba. Većina tih osoba i njihovih obitelji već je prilagođena i integrirana u hrvatsko društvo: rade, školuju se, stvaraju obitelji i doprinose gospodarstvu i društvenom životu Hrvatske. Mnogim Ukrajincima nema se gdje vratiti jer su njihovi domovi uništeni ili se njihova mjesta stanovanja nalaze pod okupacijom.	se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.

			Stoga smatram da točka 5. članka 151. ne bi trebala biti brisana iz predloženog Zakona o strancima.		
187	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 46.	Pozdravljamo produljenje predmetnog roka. Predlažemo mogućnost predaje prijave digitalnim putem, što bi uvelike ubrzalo i olakšalo cjelokupni postupak.	Primljeno na znanje	Razmotrit će se opcije za olakšanje prijave promjene adrese boravišta (elektroničkom poštom i sl.).
188	MARKO MEČAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 46.	Poštovani, člankom 178. trenutno važećeg Zakona o strancima (dalje u tekstu: Zakon), propisan je rok od tri dana za prijavu boravišta za državljane trećih zemalja kojima su odobreni privremeni boravak ili dozvola za boravak i rad (stavak 1.), te rok od 15 dana za prijavu boravišta odnosno prebivališta za državljane trećih zemalja kojima je odobren stalni ili dugotrajni boravak (stavak 2.). Zakonodavac navodi da radi administrativnog rasterećenja službenika policijskih uprava odnosno policijskih postaja, poslodavaca i državljana trećih zemalja, prijedlogom Zakona o strancima koji je trenutno u e-savjetovanju, propisuje novi rok za prijavu boravišta nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a to je 15 dana (čime se izjednačuje rok za prijavu boravišta državljana trećih zemalja koji imaju privremeni boravak ili dozvolu za boravak i rad s državljanima trećih zemalja koji imaju odobren stalni ili dugotrajni boravak) Iako navedena izmjena stavka 1. članka 178. Zakona o strancima formalno predstavlja produljenje u odnosu na dosadašnji rok od 3 dana, smatramo da se i dalje radi o nepotrebno kratkom i nepraktičnom roku od 15 dana (kako za državljane trećih zemalja koji imaju odobren i privremeni boravak i stalni ili dugotrajni boravak), koji ne doprinosi stvarnom cilju administrativnog rasterećenja, već ga upravo suprotno – dodatno opterećuje. 1. Nepotrebno administrativno opterećenje i dvojnost obveza Zakon već sada propisuje obvezu poslodavaca da prijave promjenu adrese smještaja radnika MUP-u u roku od 8 dana (članak 103.f stavak 2.). Uvođenjem dodatne obveze prijave promjene boravišta u roku od 15 dana, stvara se dvojnost postupanja unutar gotovo istog vremenskog razdoblja (za faktički istu svrhu – kontrole kretanja i smještaja državljana trećih zemalja unutar Republike Hrvatske), čime se postiže suprotan učinak od najavljenog administrativnog rasterećenja. S obzirom da se kod stranih radnika, osobito u građevinskom sektoru, često radi o privremenim i terenskim premještajima koji traju duže od 15 dana, poslodavac koji u doba trenutne ekspanzije građevinske	Nije prihvaćen	Ovim Nacrtom predlaže se novi rok za prijavu boravišta od 15 dana, umjesto dosadašnjih 3 dana. Netočno se navodi dvojnost obveze imajući u vidu odredbu članka 178. stavka 1. (koji se odnosi na sve državljane trećih zemalja s privremenim boravkom koji samostalno osiguravaju smještaj) i članka članak 103.f stavak 2. Zakona (koji se odnosi samo na primjeren smještaj za državljane trećih zemalja kojima je izdana dozvola boravka temeljem mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje i kojima smještaj osigurava poslodavac ili je on posrednik u osiguranju istoga. Ističe se da se ovim Nacrtom obveza prijave primjerenog smještaja produljuje s 8 na 15 dana). Ističe se i administrativno rasterećenje glede promjene biometrijske dozvole boravka zbog promjene boravišta, člankom 178. stavkom 4. Zakona omogućeno je da državljani treće zemlje kojeg poslodavac upućuje na rad unutar RH i koji izbiva manje od 180 dana neprekidno s boravišta odnosno prebivališta navedenog u biometrijskoj dozvoli boravka nije dužan izvršiti zamjenu biometrijske dozvole boravka. Na državljane država članica EU primjenjuje se Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, pa se ne može govoriti o diskriminaciji državljana trećih zemalja u odnosu na građane EU. Nužno je da državna tijela znaju boravište državljana trećih zemalja (npr. dostava sudskih poziva i sl.), posebno imajući u vidu da je praksa pokazala da dio poslodavaca ne posluje s adrese sjedišta koje je navedeno u sudskom registru.

			djelatnosti ima ugovoreno nekoliko terena godišnje u roku dužen od 15 dana (ova situacija predstavlja pravilo, a ne izuzetak), bi prema predloženom rješenju bio obavezan višestruko godišnje prijavljivati promjene boravišta za iste radnike, iako se radi o mobilnim i unaprijed ugovorenim angažmanima koji su dio redovnog poslovanja. 2. Neusklađenost s važećim obvezama hrvatskih državljana i državljana EU Rok od 15 dana i dalje je bitno kraći u odnosu na prethodni rok od 90 dana koji je bio na snazi za državljane trećih zemalja do 15. ožujka 2025., a koji je bio usklađen s rokovima prijave promjene boravišta za državljane Republike Hrvatske i državljane EU. Uvođenje kraćeg roka za jednu kategoriju osoba, i to uz prijetnju prekršajnim kaznama, može se tumačiti kao neproporcionalno ograničenje i potencijalna povreda načela jednakog postupanja, osobito u kontekstu Zakona o suzbijanju diskriminacije i pravne stečevine EU. 3. Negativan učinak na gospodarstvo Navedeni prijedlog posebno je neprimjeren za sektore poput građevinarstva, gdje poslodavci mobiliziraju radnike na projekte izvan mjesta prijavljenog boravišta na razdoblja koja redovito premašuju 15 dana. U takvim slučajevima, svaki „teren“ koji traje dulje od 15 dana, generira potrebu za dodatnim prijavama, i to u sustavu u kojem već postoji obveza izvještavanja o promjeni adrese. Poslodavci su tako dovedeni u situaciju dvostruke administrativne obveze, a javna uprava u situaciju suvišnog opterećenja evidencijama koje nemaju stvarnu operativnu vrijednost. 4. Prijedlog rješenja U svrhu pojednostavljenja postupanja i stvarnog rasterećenja svih uključenih dionika, predlaže se povratak na rok od 90 dana za prijavu promjene boravišta za državljane trećih zemalja na privremenom boravku i za državljane trećih zemalja kojima je odobren stalni ili dugotrajni boravak, uz zadržavanje obveze poslodavcima da dostave obavijesti o promjeni adrese navedenih radnika u roku od 8 dana (sukladno članku 103.f stavak 2.). S poštovanjem, Odvjetnik Marko Mečar		Također, u praksi je zabilježen veći broj prekršaja vezan za pravovremenu prijavu boravišta stranca.
189	PUČKI PRAVOBRANITELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 48.	Člankom 48. Prijedloga Zakona uvodi se novi čl. 180.b kojim se uređuje mehanizam zaštite temeljenih prava (dalje u tekstu: Mehanizam) iz čl. 10. Uredbe (EU) 2024/1356 i čl. 43. st. 4. Uredbe (EU) 2024/1348. Odbredbama tog novog članka	Nije prihvaćen	Članak 180.b je usklađen s člankom 10. Uredbe 2024/1356, koji propisuje mehanizam zaštite temeljenih prava. Navedeni članak ispunjava kriterij neovisnosti iz članka

		Zakona o strancima predviđa se da Mehanizam djeluje nepristrano i neovisno, imajući u vidu da je čl. 10. Uredbe (EU) 2024/1356 propisano da države članice uvode odgovarajuće zaštitne mjere kako bi zajamčile neovisnost neovisnog mehanizma praćenja. Uredba (EU) 2024/1356 ne propisuje izričito kako se ta neovisnost ostvaruje, međutim točkom 27. Preambule se razjašnjava što zaštitne mjere podrazumijevaju, kao što su poštivanja Pariških načela, usvojenih Rezolucijom Opće skupštine Ujedinjenih naroda 48/134 od 20. prosinca 1993., Venecijanskih načela, usvojenih od strane Venecijanske komisije na njezinom plenarnom zasjedanju 15. i 16. ožujka 2019. (Venecijanska načela o promicanju i zaštiti ombudsmanskih institucija), Rezolucije Opće skupštine Ujedinjenih naroda od 28. prosinca 2020. o ulozi ombudsmena i posredničkih institucija, dobrom upravljanju i vladavini prava i Fakultativnog protokola uz Konvenciju protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja donesenog na 57. zasjedanju Opće skupštine Ujedinjenih naroda Rezolucijom A/RES/57/199 od 18. prosinca 2002. (OPCAT). Pri tome, svi ovi navedeni međunarodni standardi odnose se neovisnost mandata koji su mandati institucije pučke pravobraniteljice, koja je nacionalna institucija za zaštitu ljudskih prava Republike Hrvatske s A statusom u skladu s Pariškim načelima, Ombudsmanska (pravobraniteljska) institucija u skladu s Venecijanskim načelima VE, kao i na Nacionalni preventivni mehanizam (NPM) u skladu s OPCAT-om. Izvjesno je da Mehanizam s obzirom na ono što se uvodi zakonom neće imati najvišu razinu neovisnosti kakvu prema Ustavu, navedenim međunarodnim standardima i nacionalnim zakonima ima institucija pučke pravobraniteljice, ukazujemo da nije predviđena niti razina neovisnosti kakva je nacionalnim zakonodavstvom osigurana u odnosu na neke druge već postojeće mehanizme koji trenutno djeluju u Republici Hrvatskoj. Tako je u odnosu na Povjerenstvo za rad po pritužbama (u pogledu postupanja policije) uspostavljeno temeljem čl. 5.c i 5.d Zakona o policiji, te Povjerenstvo osnovano temeljem čl. 150. do 161. Zakona o socijalnoj skrbi, već predmetnim zakonima propisan mandat ovih tijela, njihov sastav te način izbora članova kroz Hrvatski sabor. S druge strane, u slučaju ovog Mehanizma to je propušteno napraviti zakonskim tekstom već je predviđeno da će Vlada, na prijedlog Ureda za	10. Uredbe 2024/1356, osobito odredbu da Mehanizam mora biti neovisan od tijela koja provode dubinsku provjeru, kao i odredbu iz općih smjernica koje je temeljem članka 10. stavka 2. izradila Agencija za temeljena prava, u kojoj je navedeno da Mehanizam mora biti neovisan od tijela za zaštitu granice, migracije i azil. Mandat Mehanizma je propisan člankom 10. Uredbe 2024/1356, kao i člankom 180.b.

			ljudska prava i prava nacionalnih manjina (dalje u tekstu: Ured), uredbom propisati sastav Mehanizma, način rada, financiranje, odabir provoditelja, ovlasti, zadaće i osposobljavanje provoditelja. Također se predviđa da će Ured, koji je stručna služba Vlade RH, osiguravati provođenje Mehanizma te sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva. S obzirom na važnost neovisnosti za učinkovitost neovisnog mehanizma praćenja predlažemo zakonski tekst doraditi sukladno navedenom, uključujući zakonom, a ne naknadno uredbom, jasno propisati ovlasti, sastav, kao i način izbora za koji predlažemo da bude kroz Hrvatski sabor, kako bi ovaj Mehanizam bio uređen na sličan način kao drugi već postojeći nacionalni mehanizmi.		
190	PUČKI PRAVOBRANITELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 48.	Čl. 180.a stavak 11. Prijedloga Zakona propisuje da se procjena ranjivosti provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama smatra procjenom ranjivosti koja se obavlja sukladno Uredbi (EU) 2024/1348 o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji. Jedna od sastavnica dubinske provjere sukladno Uredbi (EU) 2024/1356 o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama je preliminarna provjera ranjivosti. Navedenu provjeru ranjivosti sukladno članku 12. stavku 3. provodi specijalizirano osoblje tijela nadležnog za dubinsku provjeru kako bi se utvrdilo može li osoba biti ranjiva, žrtva mučenja ili drugog neljudskog ili ponižavajućeg postupanja ili imati posebne potrebe u skladu s Direktivom 2008/115/EZ (u dijelu koji se odnosi na povratak), člankom 25. Direktive (EU) 2024/1346 ili člankom 20. Uredbe 2024/1348. Isti članak također navodi da tijelima nadležnima za dubinsku provjeru pri procjeni ranjivosti mogu pomagati nevladine organizacije te kvalificirano medicinsko osoblje. Ove propise je također uzeti u obzir prilikom propisivanja postupka provjere ranjivosti državljana trećih zemalja u dubinskoj provjeri. Nadalje, st. 13. čl. 180.a Prijedloga zakona propisano je da će se dubinska provjera, ako nije završena u roku propisanom Uredbom (EU) 2024/1356, dovršiti tijekom postupka odobravanja azila na granici, povratka na granici ili drugog postupka. Međutim, Uredba 2024/1356 u čl. 8. izričito navodi rokove u kojima se dubinska provjera mora završiti (sedam dana na granici i tri dana na teritoriju) i ne predviđa mogućnost njihova produljenja, prijenosa ili dovršavanja u drugom	Prihvaćen	Stavak 11. se briše. ODBIJEN Člankom 18. stavkom 5. Uredbe 2024/1356 je propisano da ako sve radnje nisu završene u roku iz članka 8. Uredbe, dubinska provjera ipak završava i osoba se upućuje u daljnji postupak. Sukladno tumačenju Europske komisije, radnje koje nisu obavljene tijekom dubinske provjere može se obaviti u daljnjem postupku. Zbog toga, države članice mogu u nacionalnom zakonodavstvu propisati obvezu obavljanja radnji koje nisu obavljene tijekom dubinske provjere. Imajući u vidu da dubinsku provjeru u RH obavljaju 3 ministarstva, svrsishodno je Zakonom o strancima propisati obvezu obavljanja neobavljenih radnji. Radi jasnoće stavak 13. (sada stavak 12., jer je sukladno primjedbi brisan stavak 11.) će se preformulirati da glasi: (12) Ako pojedina radnja dubinske provjere nije obavljena u roku koji je propisan Uredbom (EU) 2024/1356, ista će se obaviti tijekom postupka odobravanja međunarodne zaštite na granici, postupka povratka na granici odnosno drugog postupka. PRIHVAĆA SE Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 8. koji glasi: „Primjena mjere iz stavka 7. ovoga članka ne smije strogo ograničiti odnosno potpuno onemogućiti pristup

			postupku Također, st. 6. čl. 180.a Prijedloga zakona predviđeno je da se osobama koje pružaju informiranje i savjetovanje državljanima trećih zemalja u postupku dubinske provjere može ograničiti pristup tim osobama u objektu u kojem se provodi dubinska provjera, ako je to potrebno radi sigurnosti objekta, zaštite javnog poretka ili upravljanja objektom. Međutim, Uredba (EU) 2024/1356 u čl. 8. st. 6. izričito propisuje da organizacije i osobe koje pružaju pravne savjete i savjetovanje (primjerice odvjetnicima koji pružaju besplatnu pravnu pomoć), moraju imati učinkovit pristup državljanima trećih zemalja tijekom dubinske provjere. Ograničenja pristupa dopuštena su samo ako su objektivno potrebna radi sigurnosti, javnog poretka ili administrativnog upravljanja graničnim prijelazom ili objektom u kojem se provodi dubinska provjera, ali pod izričitim uvjetom da se pristup ne smije strogo ograničiti niti onemogućiti. Drugim riječima, Uredba ne dopušta široke ili preventivne restrikcije pristupa utemeljene na diskrecijskoj procjeni, nego isključivo proporcionalna, nužna i konkretno obrazložena ograničenja, pri čemu posljedica ne smije biti da je pristup onemogućen, a niti strogo ograničen. Naglasak Uredbe je na tome da osobe i organizacije moraju imati učinkovit pristup, odnosno moći učinkovito obavljati svoj rad te komunicirati s državljanima trećih zemalja tijekom dubinske provjere, jer je to sastavni element jamstava zaštite temeljnih prava. Tekst Prijedloga zakona u sadašnjem obliku ne prenosi u potpunosti sadržaj Uredbe 2024/1356. Uredba traži da se pristup omogući kao pravilo, a da se ograničenja iznimno primjenjuju samo kada su nužna i razmjerno usmjerena na konkretan rizik, uz obvezu da pristup ne bude ni faktički ni pravno onemogućen. Nacionalna odredba stoga mora jasnije odraziti ovaj prioritet učinkovitog pristupa i razmjernog ograničavanja.		državljanima
191	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 48.	U odnosu na stavak 7. radi se o vrlo problematičnoj odredbi koja bi mogla rezultirati ograničavanjem prava na pristup pravnim informacijama i savjetima. Naime, u odredbi nije precizno definirano što se podrazumijeva pod pojmovima zaštita sigurnosti objekta, javni poredak te upravljanje objektom. Takva nejasnoća otvara prostor za proizvoljno ograničavanje pristupa navedenim objektima, što može posljedično onemogućiti osobama ostvarivanje prava na pravnu pomoć. Navedena odredba nije u potpunosti usklađena s relevantnom Uredbom. Stoga je potrebno dodatno osigurati	Prihvaćen	Pojmovi zaštita sigurnosti objekta, javni poredak te upravljanje objektom, dovoljno su određeni za primjenu članka 180.a stavka 7. Međutim, iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi: „Primjena mjere iz stavka 7. ovoga članka ne smije strogo ograničiti odnosno potpuno onemogućiti pristup državljanima trećih zemalja.“.

			moгуćnost ostvarivanja pristupa, informiranja i savjetovanja putem audiovizualne tehnologije ili na drugi odgovarajući naćin u slućaju ogranićavanja fizićkog pristupa drŹavljanima trećih zemalja, kako bi se sprijećilo onemogućavanje ostvarivanja prava na pravnu pomoć.		
192	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Ćlanak 48.	S obzirom na to da se dubinska provjera uvodi kao nova procedura, predlaŹemo da se dodatno pojašni njezina svrha, kategorije drŹavljana trećih zemalja na koje se odnosi, elementi postupka te rokovi za njegovo provođenje. Time bi se osiguralo osnovno razumijevanje postupka i njegova dosljedna primjena u praksi. Nacionalni propis treba u dovoljnoj mjeri biti samodostatan kako bi jasno predoćio prava i obveze koje uređuje. Iskljućivo upućivanje na uredbe EU ostavlja bitne dijelove postupka nedovoljno određenima, što moŹe dovesti do razlićitih tumaćenja u provedbi. Dodatnim pojašnjenjem u zakonu smanjio bi se rizik neujednaćene prakse te bi se osigurala veća pravna jasnoća i bolja informiranost osoba na koje se dubinska provjera odnosi. Prijedlog je da se u pojmovnik unese pojašnjenje dubinske provjere te da se u samom ćlanku 180.a propišu rokovi za provođenje dubinske provjere.	Nije prihvaćen	Uredbe EU se ne bi smjele prenositi u nacionalno zakonodavstvo, a nacionalnim zakonima se samo osigurava njihova provedba. Uredba 2024/1356 propisuje svrhu, drŹavljane trećih zemalja, faze postupka i rokove, pa isto nije potrebno posebno propisati Zakonom o strancima radi osiguranja provedbe Uredbe.
193	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Ćlanak 48.	Smatramo problematićnim ćlanak 180.a stavak 3. koji propisuje da drŹavljaninu treće zemlje „nije dopušteno, bez prethodnog odobrenja, napustiti objekt u kojem se provodi provjera“, s obzirom da takav reŹim u svojoj biti predstavlja detenciju, a ne samo mjeru „ostanka na raspolaganju tijelima“ kako to navodi Uredba(EU) 2024/1356. Uredba 2024/1356 prepušta drŹavama ćlanicama da propišu „odredbe kojima se osigurava da drŹavljani trećih zemalja ostanu na raspolaganju tijelima koja provode dubinsku provjeru“, ali to nije isto što i zabrana napušćanja objekta uz moгуćnost fizićkog sprjećavanja i vraćanja u objekt. Formulacija ćlanka 180.a stavka 3. stoga predstavlja de facto detenciju, pri ćemu iz prijedloga ćlanka 180a. nije vidljivo da nadleŹno tijelo pritome donosi odluku o tome, pa onda ni ne propisuje ostala jamstva(moгуćnost ulaganja pravnog lijeka i sva druga procesna jamstva koja prate lišenje slobode). Nadalje potrebno je ćlanak 180.a stavak 7. preciznije normirati . Naime, Uredba (EU) 2024/1356 u ćlanku 8. stavku 6 propisuje da organizacije i osobe koje pruŹaju savjete i savjetovanje moraju imati ućinkovit pristup drŹavljanima trećih zemalja tijekom dubinske provjere. Nadalje propisuje da drŹave ćlanice mogu odrediti ogranićenja za takav pristup na temelju nacionalnog prava, ako su takva ogranićenja objektivno potrebna za sigurnost, javni poredak	Prihvaćen	Ćlanak 180.a stavak 3. je usklaćen s ćlankom 6. Uredbe 2024/1356, koji propisuje da tijekom dubinske provjere nije dopušćen ulazak te da drŹave ćlanice trebaju propisati mjere za osiguranje ostanka osobe na lokaciji dubinske provjere. Izraz da „nije dopušćen ulazak“ znaći da se osoba ima isti status kao i osoba na ulaznoj granićnoj kontroli kojoj još nije odobren niti odbijen ulazak. Obije kategorije osoba de iure još nisu ušle u Republiku Hrvatsku, prema obje kategorije primjenjuju se mjere osiguranja ostanka na vanjskoj granici s time da im je uvijek dopušćen povratak u susjednu drŹavu iz koje su došli na vanjsku granicu, a o mjeri se ne donosi rješenje. Za razliku od mjere osiguranja ostanka na lokaciji dubinske provjere, Uredba 2024/1356 u ćlanku 8. stavku 7. propisuje moгуćnost primjene mjere detencije sukladno Direktivi 2008/115, o ćemu se mora donijeti rješenje. Zbog toga, postoji jasna distinkcija između mjere osiguranja ostanka na vanjskoj granici i mjere

			ili administrativno upravljanje graničnim prijelazom ili objektom u kojem se provodi dubinska provjera, pod uvjetom da se takav pristup strogo ne ograniči ili onemogući. U tom smislu potrebno je članak 180.a stavak 7. preciznije normirati u skladu sa zahtjevima iz Uredbe (EU) 2024/1356 kako bi organizacije i osobe koje pružaju savjete i savjetovanje imale učinkovit pristup i kako im se u slučaju ograničenja pristupa, pristup ne bi strogo ograničio ili onemogućio Nadalje potrebno je izmijeniti stavke 10. i 11. članka 180 a, jer netočno prenose tekst Uredbe (EU) 2024/1348, konkretno tekst članka 24 stavka 2. alineje 3. koji propisuje da ako je to primjenjivo, zdravstveni pregled i provjera ranjivosti iz članka 12. Uredbe (EU) 2024/1356 mogu se uzeti u obzir za potrebe liječničkog pregleda iz ovog članka. Inače navedeni članak 24. Uredbe (EU) 2024/1348 odnosi se na liječnički pregled tražitelja u pogledu znakova i simptoma koji bi mogli upućivati na proganjanje ili ozbiljnu nepravdu u prošlosti, a koje može zatražiti tijelo koje odlučuje o zahtjevu za međunarodnu zaštitu. S druge strane preliminarni zdravstveni pregled tijekom dubinske provjere provodi se radi utvrđivanja potreba za zdravstvenom skrbi ili izolacijom zbog javnozdravstvenih razloga, dakle bitno je uži od pregleda predviđenog Uredbom (EU) 2024/1348, dok se preliminarna provjera ranjivosti tijekom dubinske provjere provodi kako bi se utvrdilo bi li državljani treće zemlje mogao biti osoba bez državljanstva, ranjiva osoba ili žrtva mučenja ili drugog neljudskog ili ponižavajućeg postupanja ili imati posebne potrebe. Dakle pregled predviđen Uredbom (EU) 2024/1348 zahtijeva višu razinu stručnosti i metodoloških standarda te zapravo predstavlja vještačenje čiji se rezultati procjenjuju kao dokaz u postupku odobrenja međunarodne zaštite Iz svega navedenog proizlazi da se preliminarni zdravstveni pregled i procjena ranjivosti koja se provode tijekom dubinske provjere mogu uzeti u obzir za potrebe liječničkog pregleda predviđenog Uredbom (EU) 2024/1348 te biti jedan dio tog pregleda, no ne zamjenjuju liječnički pregled niti se smatraju automatski istim pregledom kao pregled iz Uredbe (EU) 2024/1348, stoga je potrebno izmijeniti stavke 10. i 11. članka 180 a.		detencije koja je implementirana u članak 180.a stavak 6. PRIHVAĆA SE Iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi: „Primjenom mjere iz stavka 7. ovoga članka ne smije se strogo ograničiti ili potpuno onemogućiti pristup državljanima trećih zemalja.“. PRIHVAĆA SE Stavci 10. i 11. se brišu.
194	ANTONIO VULAS	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 48.	U članku 180a ne spominje se obveza državljanina treće zemlje koji je podvrgnut postupku dubinske provjere da ustupi svoje biometrijske podatke u skladu sa člancima 15, 22 i 24 Uredbe (EU) 2024/1358	Nije prihvaćen	Obveza državljanina treće zemlje da pruži biometrijske podatke je propisana člankom 9. Uredbe 2024/1356
195	ANTONIO VULAS	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I	Odredbe čl. 180a, stavak 13 nisu jasne. Uredba 2004/1356 u svom	Prihvaćen	PRIHVAĆA SE Člankom 18. stavkom 5.

		DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 48.	članku 8 jasno određuje u kojim rokovima se dubinska provjera mora završiti. Ne postoji mogućnost daljnog produljenja dubinske provjere nakon isteka tog roka. Sva daljnja prikupljanja informacija ne mogu se prikupljati u postupku dubinske provjere, već je to dio redovnog postupka prikupljanja dodatnih informacija.		Uredbe 2024/1356 je propisano da ako sve radnje nisu završene u roku iz članka 8. Uredbe, dubinska provjera ipak završava i osoba se upućuje u daljnji postupak. Sukladno tumačenju Europske komisije, radnje koje nisu obavljene tijekom dubinske provjere može se obaviti u daljnjem postupku. Zbog toga, države članice mogu u nacionalnom zakonodavstvu propisati obvezu obavljanja radnji koje nisu obavljene tijekom dubinske provjere. Imajući u vidu da dubinsku provjere u RH obavljaju 3 ministarstva, svrsishodno je Zakonom o strancima propisati obvezu obavljanja neobavljenih radnji. Radi jasnoće stavak 13. će se preformulirati da glasi: (13) Ako pojedina radnja dubinske provjere nije obavljena u roku koji je propisan Uredbom (EU) 2024/1356, ista će se obaviti tijekom postupka odobravanja međunarodne zaštite na granici, postupka povratka na granici odnosno drugog postupka.
196	PUČKI PRAVOBRANITELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 49.	Uz čl. 48., 49., 51. i 52. Prijedloga Zakona Člancima 48., 49., 51. i 52. Prijedloga Zakona - vezano uz čl. 180.a st. 3., 5. i 6., čl. 200.a st. 1. i 3., čl. 212. st. 1. i čl. 313. st. 5. Zakona o strancima – osigurava se provedba odredbi iz Uredbe (EU) 2024/1356 i Uredbe (EU) 2024/1349 koje uređuju lišenje slobode i ograničenje slobode kretanja u postupcima dubinske provjere i povratka na granici. Kao osobito važno međutim ističemo da instituti predviđeni člancima 48., 49. 51. i 52. Prijedloga Zakona nisu dovoljno jasno i precizno definirani u tekstu zakona, a što je potrebno radi pravne sigurnosti. S obzirom na važnost i specifičnosti zaštite ljudskih prava osoba u kontekstu lišenja slobode, dodatno ukazujemo da pravni sustav RH već sadrži različite termine kojima se označava lišenje slobode i ograničenje slobode kretanja, a ovim putem se sada terminologija i dodatno usložnjava, pri čemu se i brojni različiti izrazi u ovom kontekstu migracija ujedno nalaze u dva zakona, i to koji se paralelno donose (Zakonu o strancima i Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti), a sve može voditi nejasnoćama u provedbi koje mogu rezultirati povredama prava. Istovremeno upravo je precizno definiranje svake pojedine mjere nužan preduvjet za postavljanje adekvatnih pravnih jamstava za svaku od njih i mehanizama nadzora	Nije prihvaćen	Članak 180.a stavak 3. je usklađen s člankom 6. Uredbe 2024/1356, koji propisuje da tijekom dubinske provjere nije dopušten ulazak te da države članice trebaju propisati mjere za osiguranje ostanaka osobe na lokaciji dubinske provjere. Izraz da „nije dopušten ulazak“ znači da se osoba ima isti status kao i osoba na ulaznoj graničnoj kontroli kojoj još nije odobren niti odbijen ulazak. Obije kategorije osoba de iure još nisu ušle u Republiku Hrvatsku, prema obije kategorije primjenjuju se mjere osiguranja ostanaka na vanjskoj granici s time da im je uvijek dopušten povratak u susjednu državu iz koje su došli na vanjsku granicu, a o mjeri se ne donosi rješenje. Za razliku od mjere osiguranja ostanaka na lokaciji dubinske provjere, Uredba 2024/1356 u članku 8. stavku 7. propisuje mogućnost primjene mjere detencije sukladno Direktivi 2008/115, o čemu se mora donijeti rješenje.

			njihovoj primjeni. Konkretno, čl. 180.a st. 3. i 4. kojim se uređuje dubinska provjera navodi se da državljaninu treće zemlje nije dopušteno, bez prethodnog odobrenja, napustiti objekt u kojem se provodi provjera te da će ga se spriječiti u neodobrenom napuštanju, odnosno vratiti. Stavkom 6. istog članka propisuje se da se državljaninu treće zemlje može ograničiti sloboda kretanja smještajem u prihvatni centar za strance, sukladno Zakonu o strancima i zakonu kojim se uređuje međunarodna i privremena zaštita, ako je isti tijekom dubinske provjere izrazio namjeru za međunarodnu zaštitu. Nadalje, člankom 200.a stavkom 1. predviđa se da državljanin treće zemlje u vezi kojeg se provodi postupak na granici ne smije bez odobrenja napustiti objekt u kojem se provodi postupak povratka na granici. Također se čl. 49. i 51. Prijedloga Zakona predviđa da se prema državljanima trećih zemalja prema kojima se provodi dubinska provjera, kao i prema onima koji su postupku povratka na granici na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o strancima o blažim mjerama i smještaju u prihvatni centar za strance, te se čl. 52. Prijedloga Zakona predlaže među blaže mjere uvrstiti i zabranu napuštanja objekta u kojem se provodi dubinska provjera. Gore navedeno pitanje je prava na slobodu i sigurnost zajamčenog čl. 6. Povelje EU o temeljnim pravima i čl. 5. EKLJP, kao i u slobodu kretanja koja je zajamčena čl. 2. Protokola br. 4. uz EKLJP. Svako zadiranje ova prava mora biti predviđeno zakonom, a u slučajevima lišavanja slobode osobito je važno zadovoljiti opće načelo pravne sigurnosti. Da bi bio ispunjen standard "zakonitosti" postavljen EKLJP, nužno je da uvjeti za lišavanje slobode prema nacionalnom pravu budu jasno definirani kako bi osoba mogla u razumnoj mjeri predvidjeti posljedice koje određena radnja može imati (Khalifa i drugi protiv Italije [GV], 2016., § 92; Del Río Prada protiv Španjolske [GV], 2013., § 125; Creangă protiv Rumunjske, 2012., § 120; Medvedyev i drugi protiv Francuske [GV], 2010., § 80). Međutim, ovim izmjenama uvode se razne mjere ograničenja/lišenja slobode (kretanja) bez jasnog definiranja svake konkretne, njihovog međusobnog odnosa i razlika. U odnosu na pojedine mjere nejasno je u koja prava zadiru, odnosno lišava li se tim mjerama sloboda ili ograničava sloboda kretanja. Primjerice, nije jasno hoće li se u praksi po stupnju zadiranja u pravo	Zbog toga, postoji jasna distinkcija između mjere osiguranja ostanka na vanjskoj granici i mjere detencije koja je implementirana u članak 180.a stavak 6.

			na slobodu (kretanja) izjednačiti zabrana napuštanja objekta s ograničenjem slobode kretanja smještajem u prihvatni centar za strance. Pri tome treba imati na umu da je razlika između ograničenja slobode kretanja koja su dovoljno ozbiljna da bi potpala pod pojam lišenja slobode u smislu članka 5. stavka 1. EKLJP te ograničenja slobode koja podliježu samo čl. 2. Protokola br. 4. uz EKLJP - razlika u stupnju ili intenzitetu, a ne u njihovoj naravi ili biti (De Tommaso protiv Italije [VV], 2017., § 80; Guzzardi protiv Italije, 1980., § 93; Rantsev protiv Cipra i Rusije, 2010., § 314; Stanev protiv Bugarske [VV], 2012., § 115). Stoga je precizno definiranje svake pojedine mjere važno za postavljanje adekvatnih pravnih jamstava i mehanizama nadzora njihove primjene. Pri tome se novi instituti kojima se ograničava pravo na slobodu (kretanja) uvode i Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (za koji je istovremeno otvoreno savjetovanje s javnošću). Njime se, naime, predviđaju instituti ograničenja slobode kretanja i zadržavanja, te se reguliraju situacije u kojima tražitelji međunarodne zaštite nemaju pravo na slobodu kretanja (čl. 34. i 35.) također bez da su jasno određeni i precizno međusobno razgraničeni. Stoga preporučamo urediti ovo područje na način da se, kako terminološki, tako i sadržajno, jasno definiraju instituti kojima se ograničava pravo na slobodu (kretanja), odrede njihove razlike imajući na umu zahtjeve i prava EU i međunarodnog prava. Pri uređivanju ove materije, odnosno utvrđivanju što se ima smatrati lišenjem slobode, a što ne, valja imati na umu da čl. 4. st. 2. Fakultativnog protokola uz Konvenciju protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja (OPCAT) definira pojam lišavanje slobode kao bilo kakvog zadržavanja ili zatvaranja ili smještaja osobe u mjesto pod javnim ili privatnim nadzorom koje ne smije napustiti po svojoj volji zbog naredbe bilo kakve sudske, administrativne ili druge vlasti. Nedavno usvojeni Opći komentar br. 1 (2024.) uz članak 4. OPCAT-a (mjesta lišavanja slobode) predviđa da odlučujući čimbenik za kvalifikaciju nekog mjesta, objekta ili prostora kao mjesta lišavanja slobode nije naziv ili titula koja mu je dodijeljena ili njegova kategorizacija u nacionalnom zakonodavstvu, već jesu li ga pojedinci slobodni po volji napustiti (točka 42.). Pojedinaac može slobodno napustiti mjesto, objekt ili prostor po volji, ali možda, iz fizičkih, medicinskih, ekonomskih ili drugih	

			razloga, neće moći ostvariti tu slobodu te je stoga prisiljen ostati. To stvara situaciju u kojoj, unatoč teoretskom pravu na odlazak po volji, osoba u praksi ne može otići. Kod određenih mjesta, objekata ili prostora nemogućnost odlaska pojedinca može biti povezana s visokim stupnjem ranjivosti. To je posebno vidljivo kod osoba u ranjivim situacijama, uključujući djecu, žene, osobe koje su preživjele traumu, starije osobe i osobe s invaliditetom (točka 44.). Stoga, ako bi mogućnost napuštanja takvog mjesta, objekta ili prostora bila na neki način ograničena ili izložila osobu teškim povredama ljudskih prava, to mjesto, objekt ili prostor također treba shvatiti kao mjesto lišavanja slobode u smislu čl. 4. OPCAT-a (točka 45.).		
197	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 49.	S obzirom na to da se postupak povratka na granici uvodi kao nova procedura, predlažemo da se dodatno pojaśni njegova svrha, kategorije državljana trećih zemalja na koje se odnosi te rokovi za njegovo provođenje. Time bi se osiguralo osnovno razumijevanje postupka i njegova dosljedna primjena u praksi. Nacionalni propis treba u dovoljnoj mjeri biti samodostatan kako bi jasno predočio postupak, prava i obveze koje uređuje. Prijedlog je u pojmovnik unijeti pojašnjenje postupka povratka na granici te u sam članak 200.a unijeti rokove u kojima se mora provesti.	Nije prihvaćen	Uredbe EU se ne bi smjele prenositi u nacionalno zakonodavstvo, a nacionalnim zakonima se samo osigurava njihova provedba. Uredba 2024/1356 propisuje svrhu, državljanu trećih zemalja, faze postupka i rokove, pa isto nije potrebno posebno propisati Zakonom o strancima radi osiguranja provedbe Uredbe.
198	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 52.	Izrazito zabrinjavajuća odredba kojom se omogućava ograničavanje slobode, a uskraćuje mogućnost ulaganja pravnog lijeka kojim bi se kontrolirala zakonitost, nužnost i razmjernost takve mjere. Navedeno povećava rizik proizvoljnog postupanja i povrede osnovnih ljudskih prava. Prema međunarodnim i europskim standardima, svako lišavanje slobode mora biti zakonito, nužno, razmjerno i podložno sudskom nadzoru. Bez mogućnosti žalbe/tužbe takvo ograničenje postaje praktično nesporno, što nije u skladu s načelom zaštite osobne slobode. Predlaže se ne dodavati članak 7., tj. propisivati iznimku od donošenja rješenja za blažu mjeru zabrane napuštanja objekta.	Prihvaćen	Stavak 7. (u vezi članka 213. Zakona o strancima) se briše.
199	HRVATSKI PRAVNI CENTAR	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA, Članak 59.	Pozdravljamo predloženu izmjenu.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.
200	TONI PRIMORAC	O B R A Z L O Ž E N J E , Članak 17.	U dijelu obrazloženja koji glasi: „U točki 8. precizirano je da poslodavac ne može dobiti nove dozvole za boravak i rad ako se nalazi na tzv. crnoj listi za vrijeme godine dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenog rada“, nužno je istaknuti da je takvo tumačenje netočno i ne odgovara tekstu predložene zakonske odredbe.	Prihvaćen	Prihvaće se.

			Predloženi zakon koristi formulaciju „može odbiti“, a ne „ne može dobiti“. To su pravno i sadržajno potpuno različiti izrazi: „može odbiti“ znači da tijelo ima diskreciju, odnosno mogućnost individualne ocjene svakog zahtjeva, te ne propisuje automatizam mjere; „ne može dobiti“ predstavlja strogu, obveznu i automatsku zabranu, bez ikakve procjene konkretnog slučaja. Time je u obrazloženju zakona stvoren sasvim drukčiji i bitno stroži režim nego što proizlazi iz samog teksta predložene odredbe. Takva pogrešna interpretacija nije samo tehnička omaška, već značajno utječe na razumijevanje opsega i težine mjere koja se predviđa. Upravo zbog ove razlike potrebno je da predlagatelj jasno uskladi obrazloženje s tekstem zakona, jer trenutačna formulacija dovodi u pitanje zakonitost, razumljivost i predvidljivost propisa, što je u suprotnosti sa standardima pravne sigurnosti i vladavine prava. Odvjetnik Toni Primorac		
201	VLADYSLAV TYMOSHENKO	O B R A Z L O Ž E N J E , Članak 40.	Poštovani, kao državljanin Ukrajine koji boravi u Hrvatskoj pod statusom privremene zaštite, želim izraziti zabrinutost zbog predloženih izmjena Zakona o strancima. Predložene izmjene ne uzimaju u obzir godine provedene pod privremenom zaštitom, što umanjuje iskustvo i doprinos Ukrajinaca koji ovdje žive i rade već dugi niz godina. Tijekom tog razdoblja mi nismo samo boravili na području Hrvatskoj — većina nas radi legalno, plaća poreze, uplaćuje doprinose za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, integrira se u društvo i sudjeluje u razvoju lokalnih zajednica. To su stvarne godine života, rada i doprinosa hrvatskom gospodarstvu. Zbog toga smatram da točka 5. članka 151. ne bi trebala biti uklonjena iz predloženog Zakona o strancima. Ova odredba je važna jer omogućuje pravedno priznavanje godina boravka i rada u Hrvatskoj pod privremenom zaštitom.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora

					se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
202	DMYTRO YEFIMENKO	O B R A Z L O Ž E N J E , Članak 40.	Poštovani, htio bih istaknuti važnost točke 5. članka 151., koja predviđa mogućnost računanja vremena boravka osoba pod privremenom zaštitom u rok za dobivanje dugotrajnog boravka u Hrvatskoj. Ova odredba već je usvojena od strane Hrvatskog sabora 21. veljače 2025., što potvrđuje demokratsku i zakonodavnu potporu tog prava. Stoga je njeno ukidanje sada neopravdano i logički kontradiktorno u odnosu na prethodno usvojeno rješenje. S gledišta pravne pravednosti, ukidanje ove odredbe moglo bi narušiti princip legitimnog očekivanja: osobe koje su se oslonile na postojeće pravo, očekujući da će im	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji

			vrijeme boravka pod privremenom zaštitom biti uračunato za dugotrajan boravak, suočile bi se s pravnom nesigurnošću. Također, princip pravne sigurnosti (legal certainty) i legitimnih očekivanja (legitimate expectations), priznat u europskom upravnom pravu, podrazumijeva da prava koja su već pribavljena na temelju važećeg zakonodavstva moraju biti zaštićena i ne mogu biti proizvoljno „srezana“ novim normama bez adekvatnih procedura. Nadalje, zadržavanje točke 5. članka 151. nije u suprotnosti s Direktivom EU 2001/55/EC o privremenoj zaštiti, koja regulira privremeni boravak i prava trećih država. Svakoj državi članici EU pruženo je pravo samostalno određivati status osoba pod privremenom zaštitom. Ukidanje ove odredbe nije potrebno radi usklađivanja s EU normama, već bi predstavljalo smanjenje prava osoba koje su već dobile privremenu zaštitu. Ukidanje norme o uračunavanju vremena privremene zaštite za dugotrajan boravak ne bi bilo samo nepravedno, već bi moglo biti u suprotnosti s ključnim principima europskog prava, na koje se pozivaju sudovi EU. Prema podacima Ministarstva unutarnjih poslova / Vlade RH, na veljaču 2025. godine privremena zaštita u Hrvatskoj produljena je za 29 tisuća osoba. Većina tih osoba i njihovih obitelji već je prilagođena i integrirana u društvo: rade, školuju se, stvaraju obitelji i doprinose gospodarstvu i društvenom životu Hrvatske. Mnogim Ukrajincima nema gdje vratiti se, jer su njihova stambena mjesta uništena ili su naseljena područja pod okupacijom. Stoga smatram da točka 5. članka 151. ne bi trebala biti brisana iz predloženog Zakona o strancima.		Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
203	IGOR LUKIĆ	O B R A Z L O Ž E N J E ,	Škola stranih jezika Intellecta (Omnia intellecta d.o.o.) predlaže razmotriti	Primljeno na znanje	PRIMLJENO NA ZNANJE

		Članak 63.	dodatno jačanje sustava vaučera za učenje hrvatskoga jezika, s ciljem povećanja njegove dostupnosti, učinkovitosti i stvarne iskorištenosti u praksi, osobito u kontekstu uvođenja obveze poznavanja hrvatskoga jezika za strane radnike. S obzirom na dosadašnje iskustvo i razinu iskorištenosti vaučera, predlaže se razmotriti sljedeće mjere u području edukacije, koje se mogu urediti kroz provedbene propise i postojeće mehanizme: – razmotriti povećanje stope sufinanciranja programa učenja hrvatskoga jezika kroz sustav vaučera, osobito za mala i srednja poduzeća, – razmotriti uvođenje mogućnosti sufinanciranja dijela edukacije od strane samih zaposlenika, kao dodatnog fleksibilnog modela, uz zadržavanje osnovne strukture sufinanciranja putem Hrvatskog zavoda za zapošljavanje i poslodavaca, – omogućiti provođenje programa učenja hrvatskoga jezika u online obliku kroz sustav vaučera, uz jasno definirane pedagoške i tehničke standarde, radi povećanja regionalne dostupnosti programa, osobito u sredinama s ograničenim brojem fizičkih provoditelja, – u slučaju online izvođenja programa, predvidjeti obvezu poslodavca da osigura radnicima odgovarajuće uvjete za nesmetano pohađanje nastave, – omogućiti školama stranih jezika i ustanovama za obrazovanje odraslih koje zadovoljavaju uvjete za izvođenje neformalnih, sektorskih programa kroz sustav vaučera, izvođenje verificiranih programa hrvatskog jezika za stupnjeve A1.2 na dalje, online ili uživo, ukoliko posjeduju odobrenje nadležnog ministra, također sufinancirano kroz sustav vaučera, – pojednostaviti administrativne procedure za prijavu u sustav vaučera te uvesti jednostavnije i proporcionalno izvještavanje o provedbi programa, uz zadržavanje kontrole nad namjenskim korištenjem sredstava. Predložene mjere doprinose većem korištenju sustava vaučera, povećanju obuhvata i kvalitete programa učenja hrvatskoga jezika te učinkovitijoj provedbi ciljeva Zakona, uz istodobno administrativno rasterećenje poslodavaca, obrazovnih ustanova i nadležnih tijela.	U vezi pitanja povećanja stope sufinanciranja od strane HZZ-a, važno je istaknuti kako uključivanje poslodavaca u financiranje u postojećim omjerima osigurava održivost sustava, racionalno korištenje javnih sredstava te potiče poslodavce da odgovorno planiraju potrebe za radnom snagom i ulaganja u njezine kompetencije. Istodobno, sadašnje stope sufinanciranja već predstavljaju značajnu podršku radnicima i poslodavcima, čineći programe učenja hrvatskog jezika financijski dostupnima. Vezano uz uvođenje mogućnosti sufinanciranja od strane samih zaposlenika, valja napomenuti kako državljanin treće zemlje dolazi na rad u RH zbog potrebe domaćeg poslodavca te bi isti trebao i snositi troškove polaganja ispita poznavanja hrvatskog jezika. U kontekstu osiguravanja integracije stranih radnika pohađanje programa učenja hrvatskog jezika na osnovnoj razini u učionici pokazuje se učinkovitijim od online oblika jer omogućuje neposrednu komunikaciju, bržu jezičnu prilagodbu te stvarno uključivanje stranih radnika u društveno okruženje, što je ključno za njihovu uspješnu integraciju. Programi učenja hrvatskog jezika na višim razinama predstavljaju iznimku te se mogu provoditi online, budući da polaznici na tim razinama već posjeduju temeljnu jezičnu kompetenciju koja im omogućuje učinkovito praćenje nastave na daljinu, samostaliji rad i kvalitetnu interakciju u virtualnom okruženju, pri čemu se ne umanjuje obrazovni ishod ni razina postignutog znanja. Što se tiče regionalne dostupnosti obrazovnih programa za učenje hrvatskog jezika ističemo kako trenutno u RH ima 85 ustanova za obrazovanje odraslih koje imaju suglasnost MZOM-a za provođenje ispita hrvatskog jezika za strance, 17 škola stranih jezika koje imaju suglasnost MROSP-a te 6 visokih učilišta s odobrenim studijskim programima

					hrvatskog jezika i književnosti. Svakako je u interesu poslodavaca da radnici savladaju poznavanje osnova hrvatskog jezika s ciljem kako zadržavanja radnika tako i integracije na radnom mjestu. Vezano uz sustav vaučera za učenje hrvatskoga jezika, MROSP u suradnji s HZZ-om neprestano radi na unapređenju sustava i poboljšanju njegove pristupačnosti. S tim u vezi, aplikacija Moj vaučer prevedena je na engleski jezik, a za strane radnike uz osiguranu podršku savjetnika HZZ-a i CISOK centara napravljena je prilagodba koja omogućuje jednostavnije podnošenje zahtjeva.
204	SAVEZ UDRUGA - HRVATSKI SABOR KULTURE	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 89.	Predmet: Izuzimanje članova amaterskih kulturno-umjetničkih udruga iz trećih zemalja od obveze prijave rada i boravka pri kratkotrajnim gostovanjima na isti način kao što je u postojećem Zakonu spomenuto uređeno za državljane trećih zemalja koji u Republici Hrvatskoj nastupaju na sportskim priredbama i natjecanjima kao predstavnici stranih ekipa, klubova ili državnih reprezentacija. 1. Sažetak prijedloga Predlaže se izmjena Zakona o strancima na način da se članovi amaterskih kulturnih i umjetničkih udruga iz trećih zemalja, koji bez naknade sudjeluju u kratkotrajnim kulturnim manifestacijama u Republici Hrvatskoj, izuzmu od obveze prijave rada, jer se njihovo sudjelovanje ne može smatrati radom u gospodarskom ili materijalnom smislu. 2. Važeće stanje i problem Prema važećim propisima, svaki državljanin treće zemlje koji sudjeluje u organiziranom nastupu u Republici Hrvatskoj smatra se osobom koja „radi“, neovisno o tome: prima li ikakvu naknadu, je li profesionalni ili amaterski umjetnik, ostvaruje li organizator ili izvođač gospodarsku korist. Zbog toga su organizatori festivala, kulturne ustanove i udruge obvezni podnositi prijavu rada MUP-u i za amaterske skupine kao što su: folklorna društva, zborovi, puhački orkestri, kazališne udruge i druge amaterske skupine, čiji se nastupi odvijaju bez honorara, radi kulturne razmjene i iz nematerijalnih motiva. Spomenuto se često puta i ne stigne prijaviti MUP-u jer se gostovanje udruge ponekad dogovara u zadnji tren pogotovo ukoliko udruga s kojom se prethodno dogovorila suradnja	Nije prihvaćen	Državljeni treće zemlje koji rade u Republici Hrvatskoj moraju imati izdanu dozvolu za boravak i rad ili potvrdu o prijavi rada, budući da bi se u protivnom stvorilo pravno shvaćanje kako nisu potrebne nikakve dozvole za rad državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj. Stoga nije prihvatljivo pravno shvaćanje da neke kategorije državljana trećih zemalja mogu raditi bez bilo kakvih odobrenja za rad. Potvrda o prijavi rada se može ishoditi za cijelu kalendarsku godinu (1 potvrda o prijavi rada, unutar čijeg važenja može raditi 90 dana, ovisno o kratkotrajnom boravku) te temeljem koje može raditi na cijelom području Republike Hrvatske (za istog korisnika usluge).

			zbog bolesti svojih članova ne može nastupiti na festivalu pa ju zamjenjuje druga. Štoviše, postoje odluke nadležnih prekršajnih sudova (primjerice Prekršajnog suda u Belom Manastiru) kojima su udruge novčano kažnjene kao i njihove odgovorne osobe upravo zbog toga što nisu prijavili rad i boravak svim članovima gostujuće amaterske skupine iz treće zemlje. Takva obveza prijave predstavlja: nesrazmjerno administrativno i značajno materijalno opterećenje organizatorima festivala (od nekoliko stotina eura jer se prijava mora napraviti za sve članove amaterske udruge), odvrćajući učinak na međunarodnu kulturnu suradnju te prepreku kulturnoj razmjeni amaterskih kulturno-umjetničkih udruga civilnog društva. 3. Razlozi za izmjenu propisa 3.1. Nepostojanje gospodarske aktivnosti Amatersko kulturno djelovanje: ne obavlja se radi stjecanja prihoda, ne zamjenjuje domaću radnu snagu, ne stvara nelojalnu konkurenciju na tržištu rada. Time ne ispunjava temeljni ekonomski smisao pojma „rad“ kakav se štiti migracijskim i radnim zakonodavstvom. 3.2. Nesrazmjernost mjere Administrativna obveza prijave rada: ima smisla kod profesionalnih angažmana, ali je neproporcionalna kod kratkotrajnih, volonterskih i amaterskih nastupa. U praksi: jedan nastup (npr. 45–90 minuta) rezultira složenijom administracijom nego višednevne turističke aktivnosti, mali organizatori i udruge često odustaju od gostovanja upravo zbog te prepreke. 3.3. Poticanje međunarodne kulture suradnje Republika Hrvatska u kulturnim strategijama potiče međunarodnu razmjenu, ima snažan interes za suradnju s organizacijama iz susjednih zemalja, posebno kroz amatersku kulturu, folklor i lokalne festivale. Zadržavanje obveze prijave rada za neplaćene amaterske nastupe ide suprotno tim ciljevima. 4. KOMPARATIVNI DODATAK – PRAKSA U EUROPI U više europskih država razlikuje se profesionalni rad od amaterskog/volonterskog kulturnog sudjelovanja: Njemačka – kratkotrajno sudjelovanje u kulturnim manifestacijama bez honorara (npr. amaterski zborovi, folklor, kazališne skupine) u pravilu se ne smatra radom koji zahtijeva radnu dozvolu, već kulturnom razmjenom. Austrija – amaterski nastupi bez naknade i bez tržišnog učinka često su izuzeti iz režima zapošljavanja stranaca; naglasak je na nepostojanju gospodarske koristi.		

			Slovenija – razlikuje se „rad“ od kulturnog sudjelovanja bez naknade; za kratke amaterske nastupe ne primjenjuju se pravila o zapošljavanju stranaca. EU praksa općenito – migracijska pravila primarno štite tržište rada; aktivnosti bez ekonomskog učinka (volonterstvo, amaterska kultura) često su izuzete ili pod posebnim, pojednostavljenim režimom. Hrvatski propisi trenutno ne prave tu razliku, što dovodi do pravne fikcije da je svaki kulturni nastup „rad“. 5. Prijedlog rješenja Predlaže se uvođenje izričite iznimke, primjerice: „Obvezom prijave rada i kratkotrajnog boravka do 7 dana nisu obuhvaćeni državljani trećih zemalja koji kao članovi amaterskih kulturnih umjetničkih udruga bez naknade sudjeluju u kulturnim manifestacijama u Republici Hrvatskoj u trajanju do 7 dana, pod uvjetom da se ne radi o gospodarskoj djelatnosti niti zasnivanju radnog odnosa.“ 6. Očekivani učinci -rasterećenje MUP-a i organizatora -povećanje broja kulturnih razmjena -jačanje civilnog društva i amaterske kulture -uklanjanje pravne fikcije da je svaki kulturni nastup „rad“ 7. Zaključak Amatersko kulturno djelovanje, koje se ne obavlja radi stjecanja materijalne koristi nego iz entuzijazma i ljubavi prema umjetnosti, ne bi trebalo biti predmet režima radnih migracija. Predložena izmjena bila bi razmjerna jer je nemaju ni amaterski sportaši, društveno korisna i u skladu s kulturnim politikama Republike Hrvatske.		
205	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 91.	Prijedlog izmjene teksta (čl. 92.a st. 2): Umjesto sadašnjeg stavka 2., predlaže se: (2) Standardizirani ispit znanja za osnovnu razinu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma (A1.1) provode: – škole stranih jezika koje imaju suglasnost ministra nadležnog za rad za izvođenje programa učenja hrvatskog jezika za strance kroz sustav vaučera, – sveučilišta ili njihove sastavnice koje izvode programe iz hrvatskog jezika i provode ispite, – ustanove koje imaju registriranu djelatnost obrazovanja odraslih, – nevladine organizacije koje imaju registriranu djelatnost obrazovanja i odobren kurikulum učenja hrvatskog jezika za strance. Svi provoditelji iz ovoga stavka moraju imati prethodnu suglasnost ministra nadležnog za znanost i	Nije prihvaćen	Ispit za razinu A1.1 provodit će ustanove koje ispunjavaju zakonom i podzakonskim aktima propisane materijalne i kadrovske uvjete te za to imaju suglasnost Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih, a njihov se popis javno objavljuje i kontinuirano ažurira, čime se osigurava ujednačena primjena propisa, kvaliteta provedbe i učinkovit nadzor sustava.

			obrazovanje za provođenje ispita iz hrvatskog jezika i latiničnog pisma.		
206	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 91.	Članak 92.a propisuje da standardizirani ispit A1.1 provode škole stranih jezika, sveučilišta i ustanove za obrazovanje odraslih uz suglasnost nadležnog ministarstva, ali ne prepoznaje nevladine organizacije koje već imaju razvijene i kvalitetne programe učenja hrvatskog jezika za migrante, a koji se financiraju i iz EU sredstava. Nевladine organizacije su ključni provoditelji integracijskih programa, često bliže potrebama samih stranih radnika i njihovom radnom vremenu. Uključivanje NGO-a formalizira postojeću praksu, povećava dostupnost ispita i smanjuje rizik da obveza polaganja ispita postane nerazmjerno opterećenje.	Nije prihvaćen	ODBIJEN Vezano za ustanove koje mogu provoditi ispit poznavanja hrvatskog jezika, uz ustanove koje imaju suglasnost ministarstva nadležnog za obrazovanje ispit mogu provoditi i škole stranih jezika koje imaju suglasnost ministra nadležnog za rad za izvođenje programa učenja hrvatskog jezika; a nisu nužno registrirane kao ustanove već mogu biti i drugi organizacijski oblici (trgovačka društva, nevladine organizacije i sl.) ukoliko ispunjavaju kriterije propisane Uvjetima i načinima korištenja sredstava za provedbu Obrazovanja za stjecanje kompetencija potrebnih za rad putem vaučera.
207	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 91.	Status boravka i rada primarno se odnosi na samog državljanina treće zemlje; poslodavac je samo jedan od sudionika. Osiguravanje da i radnik dobije elektroničku obavijest smanjuje rizik zlouporabe (npr. poslodavac ne proslijeđuje informaciju) i jača pravnu sigurnost radnika, u skladu s načelom dobre uprave. Samo u ovoj godini zaprimili smo preko 250 prijava radnika koji nisu znali jesu li ih poslodavci zapravo predali zahtjev za dozvolu za boravak i rad (i velikom broju slučajave nisu, ili su povukli što je stranke dovelo do nezakonitog boravka).	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.
208	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 91.	Poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja će potvrditi o predaji zahtjeva, zaključke i pozive izdati u elektroničkom obliku i dostaviti u korisnički pretinac sustava e-Građani, a državljaninu treće zemlje na kojega se zaključak ili poziv odnosi obavijest će se automatski dostaviti putem korisničkog pretinca sustava e-Građani (uključujući pristup na niskoj razini sigurnosti) ili, ako nije korisnik sustava e-Građani, putem elektroničke pošte naznačene u zahtjevu.	Nije prihvaćen	ODBIJEN Člankom 13. Nacrta kojim je mijenjan članak 88. stavkom 20. propisana je obveza poslodavca da obavještava državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, te je također propisana prekršajna odgovornost poslodavca ako ne poštuje navedenu odredbu. Ništa ne sprečava državljanine trećih zemalja da se obrate nadležnim policijskim upravama odnosno policijskim postajama putem telefona, e-maila, pošte radi provjere je li poslodavac podnio zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad. Rok za predaju zahtjeva za produljenje dozvole za boravak i rad je najkasnije 30 dana prije isteka roka, te ne postoji zapreka da poslodavac, pa i sami državljani treće zemlje, podnese zahtjev za produljenje dozvole za boravak i rad i ranije.

					Odredbom članka 29. kojim se mijenja članak 103.d propisano je da državljanin treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može nakon 6 mjeseci olakšano promijeniti poslodavca, čime je osiguran dodatni zakonski okvir zaštite državljanina treće zemlje, koji nije zadovoljan poslodavcem osobito u situacijama kada nije siguran hoće li poslodavac nastaviti suradnju s njime ili ne.
209	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 97.	U člancima 98., 99. i 111. uskladiti formulacije tako da se jasno naznači da se za zanimanja s liste deficitarnih zanimanja ni test tržišta rada ni mišljenje HZZ-a ne provode, nego se provjeravaju samo uvjeti iz Zakona (ugovor o radu, kvalifikacije, sigurnosne provjere i sl.).	Nije prihvaćen	Deficitarna zanimanja izuzeta su od provedbe testa tržišta rada, ali se dozvola za boravak i rad može izdati na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ako su ispunjeni svi propisani uvjeti na strani poslodavca i stranog radnika. Mišljenja smo da izdavanje dozvole za boravak i rad bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje kod deficitarnih zanimanja nije moguće jer je provjera poslodavca nužna kroz određene uvjete koji predstavljaju garanciju njegovog urednog poslovanja u RH.
210	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 97.	Ovo rješenje rasterećuje HZZ od velikog broja predmeta u kojima i sam zakon već polazi od deficita radne snage i potrebe za bržim zapošljavanjem. Ujedno ubrzava postupke za poslodavce i radnike, bez ugrožavanja zaštite domaćih radnika, jer se lista deficitarnih zanimanja ionako utvrđuje na temelju stanja tržišta rada. Provjeru poslodavca može se provesti i umrežavanjem elektroničkih baza, tako da se cijeli postupak automatizira.	Nije prihvaćen	Činjenica da je neko zanimanje deficitarno ne utječe na obvezu provjere poslodavca koji zapošljava stranog radnika u deficitarnom zanimanju, a o čemu Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje. Mišljenja smo da izdavanje dozvole za boravak i rad bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje kod deficitarnih zanimanja nije moguće jer je provjera poslodavca nužna kroz određene uvjete koji predstavljaju garanciju njegovog urednog poslovanja u RH. Osim toga, Hrvatski zavod za zapošljavanje u okviru razmjene podataka elektroničkim putem po službenoj dužnosti pribavlja sve dokaze o ispunjavanju propisanih uvjeta poslodavca.
211	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 97.	dodati: (1a) Za zanimanja koja su u odluci iz članka 101. stavka 1. ovoga Zakona utvrđena kao deficitarna, dozvola za boravak i rad izdaje se bez provedbe testa tržišta rada i bez pribavljanja mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Policijska uprava odnosno policijska postaja u tim slučajevima samostalno ocjenjuju ispunjenost uvjeta iz ovoga Zakona.	Nije prihvaćen	Deficitarna zanimanja izuzeta su od provedbe testa tržišta rada, ali se dozvola za boravak i rad može izdati na temelju pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ako su ispunjeni svi propisani uvjeti na strani poslodavca i stranog radnika.

					Mišljenja smo da izdavanje dozvole za boravak i rad bez mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje kod deficitarnih zanimanja nije moguće jer je provjera poslodavca nužna kroz određene uvjete koji predstavljaju garanciju njegovog urednog poslovanja u RH.
212	IVAN STIPANOV	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 97.	Predlaže se da se u članku kojim se uređuju uvjeti za izdavanje dozvole za boravak i rad izričito navede potreban broj mjeseci radnog iskustva po pojedinim zanimanjima, kako bi se izbjegla različita tumačenja od strane područnih ureda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (HZZ). U praksi, pojedini uredi HZZ-a tumače da državljanin treće zemlje koji nema dokaz o formalnom obrazovanju za određeno zanimanje mora imati najmanje 6 mjeseci radnog iskustva, iako Zakon o strancima takav rok ne propisuje izričito, već samo traži dokaz o „odgovarajućim kompetencijama“. Neujednačeno tumačenje stvara pravnu nesigurnost i neravnopravan položaj poslodavaca i radnika u različitim županijama. Predlaže se da Ministarstvo u samom Zakonu ili podzakonskim aktom precizno utvrdi minimalno radno iskustvo ili za sva zanimanja ili po skupinama zanimanja, primjerice prema Nacionalnoj klasifikaciji zanimanja (NKZ), ili da objavi jedinstvenu tablicu kriterija HZZ-a koja će vrijediti na razini cijele Republike Hrvatske. Time bi se osigurala jednaka primjena zakona, veća transparentnost i predvidljivost postupka zapošljavanja stranaca.	Nije prihvaćen	Ukoliko osoba nema potrebno obrazovanje i ukoliko nije riječ o reguliranim profesijama, kompetencije za rad može steći kroz radno iskustvo. Koliko je potrebno radnog iskustva ovisi o složenosti poslova. Potrebne kompetencije za obavljanja poslova u zanimanjima za koje je potrebno najmanje srednjoškolsko obrazovanje nije moguće steći kroz rad u razdoblju kraćem od 6 mjeseci. No postoje i izuzeci kada je osoba radila na sličnim poslovima ili poslovima manje složenosti kao što je recimo pomoćni kuhar, tada za stjecanje kompetencija kuhara je dovoljno i 4 mjeseca rada. Stoga nije moguće propisati sve slučajeve koji se u praksi mogu pojaviti.
213	SANJA BULJANOVIĆ	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 99.	U Članak 99. stavak 4. navodi se da će se pozitivno mišljenje HZZ-a dostaviti nadležnoj policijskoj upravi/postaji ako "poslodavac u posljednjih godinu dana ima zaposlenog u kontinuitetu najmanje jednog ISTOG radnika državljanina Republike Hrvatske ...". Imati najmanje jednog radnika državljanina RH je svakako dobar uvjet, ali uslijed velike fluktuacije radnika, iznimno je teško imati istog radnika pa se time poslodavac dovodi u poziciju da ga radnik može ucjenjivati i da ga u slučaju otkaza takvog "starog" hrvatskog radnika uz prethodno zapošljavanje drugog hrvatskog radnika, ovaj Zakon diskriminira. Stoga je prijedlog da se iz tog članka izbaci riječ "istog" te da ostane navedeno: "poslodavac u posljednjih godinu dana ima zaposlenog u kontinuitetu najmanje jednog radnika državljanina Republike Hrvatske ..." U Članak 99. stavak 7. b) navodi se da u posljednjih šest mjeseci ima promet: "poslodavac - fizička osoba u najmanjem iznosu od 15.000 eura u promatranom razdoblju".	Nije prihvaćen	Vezano uz uvjet prema kojem poslodavac mora u posljednjih godinu dana imati zaposlenog u kontinuitetu najmanje jednog istog radnika državljanina RH/EU na neodređeno i puno radno vrijeme, ističemo kako je propisan minimalni broj domaćih radnika te nema zapreke da poslodavac ima zaposlenih više radnika RH/EU. Na ovaj način poslodavac sprječava moguću posljedicu fluktuacije radnika. Ovim Nacrtom prijedloga zakona predlaže se uvjet prema kojem poslodavac u posljednjih 12 mjeseci mora imati priljev po transakcijskom računu i to: poslodavac - pravna osoba u najmanjem iznosu od 100.000 eura i poslodavac - fizička osoba u najmanjem iznosu od 40.000 eura. Uvjet priljeva utvrđuje se u posljednjih 12 mjeseci, s tim

			Prijedlog je da se jasno definira što podrazumijeva izraz "promatrano razdoblje" jer poslodavcima je nejasno na koje se razdoblje misli.		da se mjesec podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad ne uračunava, već se razdoblje od 12 mjeseci računa od mjeseca koji prethodi mjesecu podnošenja zahtjeva.
214	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 138.	Maloljetno dijete državljanina treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji s državljaninom treće zemlje koji ima odobren privremeni boravak ili dozvolu za boravak i rad, ima pravo na zdravstvenu zaštitu u obujmu i pod uvjetima kao i dijete osigurane osobe u sustavu obveznog zdravstvenog osiguranja. Poslodavac državljanina treće zemlje iz stavka 4. ovoga članka dužan je omogućiti prijavu djeteta kao člana obitelji u sustav obveznog zdravstvenog osiguranja u skladu s posebnim propisima.	Nije prihvaćen	Pitanje zdravstvenog osiguranja stranaca nije predmet ovog Nacrta, već Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju i zdravstvenoj zaštiti stranaca u Republici Hrvatskoj (Narodne novine, broj: 80/13, 15/18, 26/21, 46/22).
215	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 151.	Privremena zaštita ne odobrava se diskrecijski pojedincima, nego isključivo na temelju odluke Vijeća Europske unije koju preuzima Vlada RH, i to za jasno određene skupine koje su na najvišoj razini priznate kao posebno ugrožene; u hrvatskom kontekstu to su danas gotovo isključivo državljani Ukrajine koji već godinama žive, rade i školuju djecu u Hrvatskoj te su se faktično integrirali. U takvim okolnostima razdoblje privremene zaštite predstavlja stvaran i trajan zakoniti boravak pod jurisdikcijom RH i stoga je logično i pravno opravdano da se uračunava u rok za dugotrajni boravak, kako odluka o ostanku ili povratku nakon rata ne bi bila rezultat automatizma prestanka mjere, nego slobodna odluka samih osoba. Istodobno, ukidanje ove mogućnosti bilo bi ustavnopravno dvojbeno jer bi zadiralo u stečena prava koja se u načelu ne smiji olako gubiti. Tu su i legitimna očekivanja osoba koje su svoje životne odluke gradile na važećem pravnom okviru, suprotno načelu pravne sigurnosti, razmjernosti i stajalištima ESLJP-a o zaštiti legitimnih očekivanja.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostalog mjere za održivu

					reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
216	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 151.	OBAVEZNO ZADRŽATI I PREOBLIKOVATI U JASNIJU MJERU: (5) U vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje kojem je odobrena privremena zaštita sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita uračunat će se i vrijeme tijekom kojega mu je u Republici Hrvatskoj bila odobrena privremena zaštita.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji

					spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
217	PETRA DEŽNIK	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 151.	Ukrajinski građani pod privremenom zaštitom su izuzetno dobro integrirani u naše društvo, naučili su jezik, plaćaju porez i njihova djeca sudjeluju u našem obrazovnom sustavu. Vrijeme provedeno u Republici Hrvatskoj pod privremenom zaštitom se apsolutno mora računati pod vrijeme potrebno za dobivanje trajnog boravka jer su za to vrijeme aktivno pokazali kako se integriraju u naše društvo i kako će biti dio našeg	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i

			društva ako ostanu.	čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene

					dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
218	VITA ANTOSHCHUK	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 151.	Obraćam Vam se u ime građana Ukrajine koji se trenutno nalaze u Republici Hrvatskoj. Većina nas u radnom odnosu i plaća porez, studira na sveučilištima, naša djeca ide u školu, imamo razinu hrvatskog jezika B2- C1. To su ljudi koji bi nakon rata željeli ostati u Republici Hrvatskoj, i u ovom slučaju molim Vas da uzmete u obzir vrijeme provedeno pod privremenom zaštitom u petogodišnji rok potreban za dobivanje stalnog boravka u Republici Hrvatskoj.	Nije prihvaćen	Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajini, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu

					regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
219	YEVHEN KANIEVSKYI	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 151.	Od 2022. godine više od 30 tisuća državljana Ukrajine pronašlo je utočište u Republici Hrvatskoj i nalazi se u statusu privremene zaštite. Europska komisija planira 2027. godine okončati ovaj program te preporučuje državama članicama Europske unije da uvedu mogućnosti za sadašnje korisnike programa da dobiju dugotrajniji status u zemlji boravka. U okviru važećeg Zakona o strancima, vrijeme provedeno u Republici Hrvatskoj u statusu privremene zaštite uračunava se u petogodišnji rok potreban za dobivanje dugotrajnog boravka. Brisanje ove odredbe iz zakona značajno bi otežalo dugoročno planiranje budućnosti desecima tisuća ljudi koji su izgubili svoje domove i trenutno se nalaze u statusu privremene zaštite. Riječ je o ljudima koji su tijekom godina boravka u Republici Hrvatskoj učili službeni jezik, s poštovanjem se odnosili prema zakonima Republike Hrvatske, upisivali djecu u hrvatske obrazovne ustanove i integrirali se u hrvatsko društvo. Također valja istaknuti da je većina tih ljudi ekonomski aktivno stanovništvo koje u Republici Hrvatskoj plaća službene poreze. No, zbog ograničenja hrvatskog tržišta rada, koja posebno pogađaju IT-stručnjake, mnogi od njih pružaju usluge tvrtkama izvan Hrvatske, službeno plaćajući poreze kroz otvaranje obrta/d.o.o. u Hrvatskoj. Međutim, prema trenutnom zakonu, posjedovanje ovih oblika poslovanja samo po sebi ne otvara put prema boravišnoj dozvoli, budući da se zahtijeva zapošljavanje triju rezidenata Republike Hrvatske, što je za veliku većinu freelancera i	Nije prihvaćen	ODBIJEN Direktiva 109/2003/EZ od 25. studenog 2003. o statusu državljana trećih država s dugotrajnim boravkom člankom 3. stavkom 2. točkom (b) propisuje da se ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave na temelju privremene zaštite ili su zatražili dozvolu da borave na temelju iste i čekaju odluku o tom zahtjevu, što znači da osoba koja ima privremenu zaštitu ne može podnijeti zahtjev za dugotrajni boravak. Na sastanku Solidarnosti o Ukrajini (Solidarity Platform Ukraine) koji se je održao 27. ožujka 2025. godine u Briselu u organizaciji Europske komisije istaknuto je da je Pravna služba Vijeća EU razjasnila da se periodi boravka provedeni na privremenoj zaštiti ne mogu računati za potrebnih pet godina boravka za dugotrajni boravak, i u slučaju ako osoba naknadno regulira status boravka koji spada u okvir primjene Direktive. Slijedom navedenog mišljenja, ovim izmjenama i dopunama Zakona o strancima odredba kojom je propisano da se privremena zaštita računa u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka mora se brisati. Vijeće EU donijelo je Preporuku Vijeća od 16. rujna 2025. o koordiniranom pristupu postupnom izlasku iz statusa privremene zaštite

			kontraktora preveliko financijsko opterećenje. Radi omogućavanja ovim stručnjacima da planiraju vlastitu budućnost u Republici Hrvatskoj, u ime zajednice ukrajinskih IT-stručnjaka koji trenutačno ovdje žive, predlažem unošenje sljedećih izmjena u Zakon o strancima: - Uračunavati postojanje poslovnog subjekta u Republici Hrvatskoj u obliku obrta/d.o.o. kao samostalnu osnovu za izdavanje dozvole za privremeni boravak te u uračunavanje roka potrebnog za dobivanje dozvole za dugotrajni boravak, uklanjajući zahtjev za zapošljavanjem triju rezidenata Republike Hrvatske. - Uračunavati vrijeme provedeno pod privremenom zaštitom u petogodišnji rok potreban za dobivanje stalne boravišne dozvole u Republici Hrvatskoj (kao što je predviđeno u važećoj verziji Zakona o strancima)."		raseljenih osoba iz Ukrajine (C/2025/5129). Vijeće preporučuje, između ostaloga mjere za održivu reintegraciju u Ukrajinu, kao i mjere za promicanje prelaska na druge pravne statuse i prije prestanka privremene zaštite (reguliranje boravka sukladno nacionalnim pravnim statusima npr. zapošljavanje, samozapošljavanje, obiteljski ili drugi razlozi, pod uvjetom da te osobe ispunjavaju uvjete utvrđene u nacionalnom pravu). Ako nije moguć pristup nacionalnim pravnim statusima, osobe mogu regulirati drugi status utvrđen pravom Unije (Direktiva (EU) 2016/801 o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair, Direktiva (EU) 2021/1883 o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika i Direktiva (EU) 2024/1233 o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja). Osobe ne mogu istodobno uživati privremenu zaštitu te imati odobrenje privremenog boravka odnosno dozvole za boravak i rad temeljem Zakona o strancima.
220	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 178.	Ovo rješenje potiče formalnu prijavu adresa (umjesto faktičnog neprijavlivanja), olakšava postupak strancima i rasterećuje policijske uprave. Ujedno se koristi postojeća infrastruktura javnih bilježnika, uz jasnu naknadu i elektroničku komunikaciju. U Zagrebu se prijava adrese za radnike čeka i po 6 tjedana, što onemogućuje okončanje postupaka, kao i prijavu djece koja često ne mogu upisati školu zbog nedostatka prijavljene adrese. Javni bilježnici već imaju pravo uvida u prijave prebivališta, ovo je samo dodatno ovlaštenje i znatno rasterećenje sustava.	Nije prihvaćen	Ovim Nacrtom ne može se propisivati nadležnost javnih bilježnika.
221	IDEMO - INSTITUT ZA DEMOKRACIJU	VI. RAD DRŽAVLJANA TREĆIH ZEMALJA, Članak 178.	(1a) Prijavu kratkotrajne adrese boravišta ili prebivališta državljanina treće zemlje može u njegovo ime podnijeti i javni bilježnik elektroničkim putem, uz suglasnost vlasnika stana ili uz predočenje ugovora o najmu, naknadu sukladno posebnom propisu.	Nije prihvaćen	Ovim Nacrtom ne može se propisivati nadležnost javnih bilježnika.
222	MARIJA NARANĐA	VI. RAD DRŽAVLJANA	Poštovani, podnositelj ovog prijedloga je	Nije prihvaćen	ODBIJEN Ovim Nacrtom predlaže se

		TREĆIH ZEMALJA, Članak 178. trgovačko društvo koje se bavi građevinskom djelatnošću. Stanje na tržištu rada u Republici Hrvatskoj u zadnjih skoro desetak godina je takvo da su poslodavci primorani građevinske radnike gotovo isključivo zapošljavati temeljem dozvola za boravak i rad te, kako bi privukli kvalitetan kadar, za iste organizirati i plaćati smještaj u Republici Hrvatskoj. Poslodavci koji se bave građevinskom djelatnošću imaju aktivna gradilišta diljem zemlje (i inozemstva), a građevinski radnici nemaju jedno mjesto rada (u sjedištu poslodavca), već im je mjesto rada ugovorima o radu određeno kao promjenjivo, odnosno na različitim gradilištima poslodavca na određenom geografskom području. Sukladno članku 178. Zakona o strancima, državljanin treće zemlje na privremenom boravku dužan je prijaviti boravište i adresu stanovanja te promjenu boravišta i adrese stanovanja u roku od tri dana od ulaska u Republiku Hrvatsku odnosno od dana promjene boravišta ili adrese stanovanja. Ako je državljanin treće zemlje odlukom poslodavca upućen na rad izvan mjesta boravišta odnosno prebivališta u Republici Hrvatskoj, državljanin treće zemlje ili poslodavac dužan je izvršiti obvezu iz stavaka 1. i 2. ovoga članka. Životno je i logično da građevinski radnici nemaju samo jedno mjesto rada, već se često izmjenjuju na gradilištima ovisno o potrebama posla (primjerice radovi na jednom gradilištu su u zastoju iz razloga krivnje investitora, pa poslodavac organizira svoje poslovanje na način da te radnike privremeno premjesti na neko drugo aktivno gradilište). Isto tako, prilikom apliciranja za izdavanje dozvole za boravak i rad ili njezinog produljenja poslodavac ne može znati na kojem točno gradilištu će radnik raditi, pa tako isti niti ne može prijaviti boravište radnika. Sve su to uobičajene životne situacije koje se događaju u građevinskoj djelatnosti. S druge strane, poslodavac ima svaku autonomiju svoje poslovanje organizirati na najoptimalniji način, poštujući sve relevantne zakonske i podzakonske propise. Drugim riječima, poslodavac ima autonomno pravo radnike premještati s jednog gradilišta na drugo, ovisno o potrebama posla. U konkretnom slučaju, riječ je o poslodavcu s dvjestotinjak zaposlenih, od čega je trenutno 100 stranaca. Operativno nije izvedivo da poslodavac svaki puta kada radnik mijenja gradilište prijavljuje njegovo boravište na MUP-u, i to iz više razloga. Da bi stranac mogao prijaviti boravište, pristanak za prijavu mora dati vlasnik smještaja. Vlasnik često nije u prilici svako malo dolaziti u policijsku postaju kako bi se izvršila prijava boravišta, vlasnici često uopće ne	novi rok za prijavu boravišta od 15 dana, umjesto dosadašnjih 3 dana. Glede promjene biometrijske dozvole boravka zbog promjene boravišta, člankom 178. stavkom 4. Zakona omogućeno je da državljanin treće zemlje kojeg poslodavac upućuje na rad unutar RH i koji izbiva manje od 180 dana neprekidno s boravišta odnosno prebivališta navedenog u biometrijskoj dozvoli boravka nije dužan izvršiti zamjenu biometrijske dozvole boravka (slijedom navedenoga, ako strani radnik neprekidno izbiva s adrese boravišta 175 dana nije dužan ishoditi novu biometrijsku dozvolu boravka). Nužno je da državna tijela znaju boravište državljana trećih zemalja (npr. dostava sudskih poziva i sl.), posebno imajući u vidu da je praksa pokazala da dio poslodavaca ne posluje s adrese sjedišta koje je navedeno u sudskom registru. Također, u praksi je zabilježen veći broj prekršaja vezan za pravovremenu prijavu boravišta stranca. Također, razmotrit će se opcije za olakšanje prijave promjene adrese boravišta (elektroničkom poštom i sl.).

			žele prijaviti strane radnike na adresu predmeta najma, najmodavci često imaju neriješene vlasničke odnose u vezi predmeta najma, sam postupak prijava boravišta u policijskoj postaji uglavnom traje dulje nego što bi trajao boravak samog radnika na tom boravištu, a poslodavac mora imati zaposlenog dodatnog radnika čiji bi posao bila isključivo briga o prijavama boravišta stranih radnika. Nadalje, zna se dogoditi da radnici u građevini imaju osiguran smještaj od strane samog investitora (primjerice – poslodavac je izvođač građevinskih radova na obnovi nekog turističkog kompleksa, a radnici su smješteni u samom kompleksu za vrijeme izvođenja radova). Investitor odbija prijaviti boravište stranih radnika u svom kompleksu, a koji u njemu faktički borave. Nadalje sukladno točki 4 čl. 178 istog zakona državljani treće zemlje koji je upućen na rad odlukom poslodavca van mjesta boravišta, ako izbiva manje od 180 dana neprekidno s boravišta navedenog u biometrijskoj iskaznici dozvole boravka nije dužan izvršiti zamjenu biometrijske iskaznice dozvole boravka. Ova je odredba također neprimjenjiva za većinu stranih radnika u građevinarstvu, posebice za veće tvrtke koje izvođe građevinske radove na teritoriju čitave RH jer njihovi radnici stalno mijenjaju adresu stanovanja odnosno boravišta, što znači da bi iskaznicu dozvola boravka morali mijenjati više puta godišnje što je i opet financijski trošak jer iskaznica po redovnom postupku izdavanja košta sveukupno 41,14 € (31,85 € + 9,29 €). Osim toga radnici moraju izbivati s posla, obilazeći policijske postaje diljem RH čime gube radne sate, a poslodavac radnu snagu koje i ionako nema dovoljno. S tim u vezi, napominje se kako je ranije postojala uputa Ministarstva unutarnjih poslova za postupanje temeljem koje je iznimno državljanima treće zemlje koji zbog prirode posla rade na cijelom području Republike Hrvatske (npr. graditeljstvo i prijevoz) bilo moguće prijaviti boravište na adresi sjedišta društva uz obvezu obavješćavanja nadležne policijske uprave o stvarnom mjestu rada i stanovanja građevinskih radnika. Također bi trebalo jasno definirati način podnošenja izvješća MUP- u o mjestu stanovanja i rada stranih radnika koji rade van mjesta boravišta, možda putem neke on line aplikacije MUP-a gdje bi poslodavac unosio svaku promjenu adrese mjesta rada i stanovanja te bi u svakom trenutku MUP mogao znati gdje se stranci stvarno nalaze. Takvo zakonsko uređenje bilo bi jedino adekvatno za opisanu situaciju u kojoj su se našli poslodavci koji se		

		bave građevinskom djelatnošću te se apelira da se prijedlog uzme u obzir prilikom donošenja novog zakona.		

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2026. godinu.

Rok: I. kvartal 2026.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije

članak/članci čl. 63. stavak 3. točka (a), čl. 77. stavak 2., čl. 78. stavak 2. točka (d), (g), (e) i (f), čl. 79. stavak 2. točke (a), (b) i (c), članak 87. stavak 2. točka (a) i članak 88. stavak 2. točka (a)

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještaja unutar društva (SL L 157, 27.5.2014.)

32014L0066

- Članci 1., 2., 3., 5., 7., 8., 9., 11., 12., 13., 14., 15., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 26. i 27. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25)

- Članak 3. preuzeto: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, NN 82/2015, 70/2019, 47/2020, 123/2023, 126/2025 (NN 82/15, 70/19, 47/20, 123/23, 126/25)
- Članci 7., 8. i 15. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članci 10., 13., 22. i 24. preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022)
- Članak 16. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi, NN 156/2022, 130/2025 (NN 156/22, 130/25)

Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika (SL L 94, 28.3.2014.)

32014L0036

- Članci 1., 2., 3., 5., 6., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 20., 21., 22., 23., 24., 25. i 28. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25)
- Članci 8., 9. i 18. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članci 5., 11., 12., 20. i 26. preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022)
- Članak 19. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 156/22)

Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.)

32016L0801

- Članci 1., 2., 3., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 37., 38. i 40. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20, 114/22)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25)

- Članci 5., 17., 29., 30. i 35. preuzeto: Pravilnik o boravku državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022)
- Članci 20., 21., 25., 29., 30. i 34. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članak 36. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 156/22)
- Članci 1., 7., 11., 12., 13., 14., 29., 30., 31. i 40. preuzeto: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26)

Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL L 251, 3.10.2003.)

32003L0086

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18. i 20. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25)
- Članci 2. i 16. preuzeto: Pravilnik o boravku državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20, 114/22)
- Članci 3., 9., 10. i 11. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25)
- Članci 5., 11., 17. i 18. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članci 1. i 7. preuzeto: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26)

Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 168, 30.6.2009)

32009L0052

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 11., 12., 13., 14., 16. i 17. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25)

- Članak 2. preuzeto: Kazneni zakon („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23. i 36/24.) (NN 36/24)
- Članci 6. i 13. preuzeto: Zakon o radu 2023 (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23)
- Članci 6. i 8. preuzeto: Zakon o suzbijanju neprijavljenoga rada (NN 151/2022)
- Članak 6. preuzeto: Zakon o minimalnoj plaći (NN 118/18, 12/21, 152/24)
- Članci 6., 9., 10. i 11. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23, 36/24, 136/25)
- Članak 7. preuzeto: Zakon o javnoj nabavi (NN 120/16, 114/22)

Direktiva 2011/51/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ za proširenje njezinog područja djelovanja na korisnike međunarodne zaštite (SL L 132, 19.5.2011.)

32011L0051

- Članci 1. i 2. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25)
- Članak 1. preuzeto: Pravilnik o boravku državljanina trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022)
- Članci 1. i 2. preuzeto: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26)

Direktiva (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ (SL L 382, 28.10.2021)

32021L1883

- Članci 1., 2., 3., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 28. i 31. Prilog 1. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25)

- Članak 2. preuzeto: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, NN 82/2015, 70/2019, 47/2020, 123/2023, 126/2025 (NN 82/15, 70/19, 47/20, 123/23, 126/25)
- Članci 5. i 12. preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022)
- Članci 7., 8., 11., 17. i 21. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članak 12. preuzeto: Zakon o upravnim pristojbama NN 115/16 i 114/22 (NN 115/16 114/22)
- Članak 12. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi, NN 156/2022, 130/2025 (NN 156/22, 130/25)
- Članak 15. preuzeto: Zakon o državnim službenicima, NN 155/23, 85/24 (NN 155/23, 85/24)

Direktiva (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (SL L, 2024/1233, 30.4.2024.)

32024L1233

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 8., 11. i 13. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25)
- Članak 10. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 156/22)
- Članci 6. i 7. preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022)
- Članak 14. preuzeto: Zakon o radu 2023 (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23)
- Članci 5. i 8. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20, 114/22)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25)

Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22.5.2024.)

32024R1347

Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.5.2024.)

32024R1348

Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L, 2024/1349, 22.5.2024.)

32024R1349

Uredba (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i vijeća od 14. svibnja 2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama (SL L, 2024/1352, 22.5.2024.)

32024R1352

Uredba (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817 (SL L, 2024/1356, 22.5.2024.)

32024R1356

Uredba (EU) 2024/1358 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uspostavi sustava „Eurodac” za usporedbu biometrijskih podataka radi djelotvorne primjene uredaba

(EU) 2024/1351 i (EU) 2024/1350 Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 2001/55/EZ te radi utvrđivanja identiteta državljanina treće zemlje i osoba bez državljanstva s nezakonitim boravkom i o zahtjevima tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i Europolu za usporedbu s podacima iz Eurodaca u svrhu izvršavanja zakonodavstva, o izmjeni uredaba (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1358, 22.5.2024.)

32024R1358

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

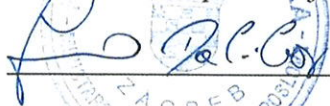
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske
Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Dalibor Jurić

ravnatelj Uprave za europske poslove, međunarodne odnose

i fondove Europske unije

(potpis)

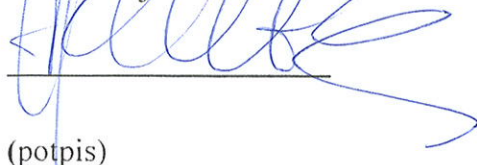
15. 11. 2026.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

(datum i pečat)

SM
ME

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u okviru premještanja unutar društva

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE Članak 1. Predmet Ovom se Direktivom utvrđuju: (a) uvjeti za ulazak i boravak dulji od 90 dana na državnom području država članica te prava državljana trećih zemalja i njihovih članova obitelji u okviru premještaja unutar društva; (b) uvjeti za ulazak i boravak te prava državljana trećih zemalja iz točke (a) u državama članicama koje nisu država članica koja prva izda državljaninu treće zemlje dozvolu za osobu premještenu unutar društva na temelju ove Direktive.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 117., čl. 122.
Članak 2. Područje primjene 1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave izvan državnog područja država članica u trenutku podnošenja zahtjeva za prihvati i podnose zahtjev za prihvati ili koji su prihvaćeni na državno područje države članice pod uvjetima iz ove Direktive u okviru premještaja unutar poduzeća kao rukovoditelji, stručnjaci ili pripravnici.	Članak 8. U članku 58. stavku 2. iza riječi: „kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. U stavku 3. iza riječi: „kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 58. st.1. i st. 2., čl. 74. st. 1., čl. 1. st. 1., čl. 113. st. 3., čl. 100., čl. 73., čl. 97., čl. 110.

2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji: (a)podnose zahtjev za boravak u državi članici kao istraživači, u smislu Direktive 2005/71/EZ, s ciljem provedbe istraživačkog projekta; (b)na temelju sporazuma između Unije i njezinih država članica i trećih zemalja, uživaju pravo slobode kretanja istovjetno onom građana Unije ili su zaposleni u poduzeću s poslovnim nastanom u tim trećim zemljama; (c)su upućeni u okviru Direktive 96/71/EZ; (d)obavljaju djelatnosti kao samozaposlene osobe; (e)dobivaju zadatke preko agencija za zapošljavanje, agencija za privremeno zapošljavanje ili bilo kojih drugih poduzeća koja se bave pribavljanjem radne snage pod nadzorom i upravljanjem od strane drugog poduzeća; (f)su prihvaćeni kao redovni studenti ili koji sudjeluju u kratkoročnom nadziranom praktičnom osposobljavanju koje čini dio njihova studija. 3. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo država članica na izdavanje drugih boravišnih dozvola u svrhu zapošljavanja, osim dozvole za osobu premještenu unutar društva koja je obuhvaćena ovom Direktivom, državljanima trećih zemalja koji nisu	potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i koji se nalazi izvan Republike Hrvatske podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.“. U stavku 5. u uvodnoj rečenici iza riječi: „kojem je potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.		

obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive.	U stavku 7. iza riječi: „odbijen“ dodaje se zarez i riječi: „obustavljen ili odbačen“. U stavku 8. prvom podstavku iza riječi: „kojemu treba“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. Članak 36. U članku 113. u stavku 4. riječi: „sukladno članku 97. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „sukladno članku 97. ovoga Zakona ili članku 110. točki 32. ovoga Zakona“. U stavku 5. riječi: „sukladno članku 97. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „sukladno članku 97. ovoga Zakona ili članku 110. točki 32. ovoga Zakona“. Članak 25. U članku 100. stavku 2. riječi: „iz članka 91. stavka 10. podstavka 2. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „iz članka 91. stavka 12. podstavka 2. ovoga Zakona“.		

Iza stavka 11. dodaje se novi stavak 12. koji glasi:

„(12) Ako agencija za privremeno zapošljavanje želi ustupiti državljanina treće zemlje drugom korisniku u drugom zanimanju od onog za koje je izdana dozvola za boravak i rad iz stavka 2. ovoga članka, dužna je prvo podnijeti zahtjev za promjenu zanimanja sukladno članku 103.c ovoga Zakona, te po izdavanju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 2. ovoga Zakona ustupati državljanina treće zemlje drugom korisniku pod uvjetima iz ovoga članka.“.

Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 13.

Članak 12.

U članku 73. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja:

- do godine dana ili
- do kraja predviđenog trajanja studijskog programa na koji je student upisan, a najduže do tri godine, u kojem slučaju je državljanin treće zemlje svake godine do 31. listopada policijskoj upravi

odnosno policijskoj postaji dužan dostaviti potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini.“.

Članak 22.

U članku 97. u stavku 1. riječi: „u slučaju“ zamjenjuju se riječima: „u slučaju“, a na kraju stavka briše se točka te se dodaju riječi: „i članka 92.a stavka 5. ovoga Zakona.“.

U stavku 2. na kraju rečenice briše se točka te se dodaju riječi: „koje je obvezujuće u dijelu koji se odnosi na ispunjavanje uvjeta iz članka 99. ovoga Zakona.“.

Članak 35.

U članku 110. točki 1. riječi: „ili izvijestitelju stranih medija“ brišu se.

Na kraju točke 32. briše se točka i dodaje se točka 33. koja glasi:
„33. državljaninu treće zemlje vozaču teretnih vozila u međunarodnom cestovnom prijevozu robe koji je zaposlenik pravne osobe s poslovnim nastanom u trećoj zemlji te koji u sklopu poslovne suradnje te pravne osobe i pravne osobe s

	poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj obavlja isporuku proizvoda ili materijala koje je proizvela jedna od tih pravnih osoba.“.		
Članak 3. Definicije Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: (a) „državljanin treće zemlje” znači bilo koja osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a; (b) „premještaj unutar društva” znači privremeno upućivanje za profesionalne potrebe ili za potrebe osposobljavanja državljanina treće zemlje koji, u trenutku podnošenja zahtjeva za dozvolu za osobu	Članak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. koje glase: „56) <i>jedinstveni postupak obrade zahtjeva</i> je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 3. st. 1. točke 3., 14. i 39., članak 110. točka 16., čl. 116. st. 1. i 2., čl. 64. st. 1. i 2., čl. 2. t. 9., čl. 57. st. 1., čl. 58. st. 1. i 2., čl. 60. st. 1., čl. 90. st. 1. i 2., čl. 91. st. 1., čl. 120., čl. 119.

premještenu unutar društva, boravi izvan državnog područja država članica, iz poduzeća s poslovnim nastanom izvan državnog područja države članice s kojim je državljanin treće zemlje vezan na temelju ugovora o radu prije i za vrijeme premještanja, u subjekt koji pripada tom poduzeću ili istoj skupini poduzeća i ima poslovni nastan u toj državi članici i, kada je to primjenjivo, mobilnost između subjekata domaćina s poslovnim nastanom u jednoj ili nekoliko drugih država članica; (c) „osoba premještena unutar društva” znači svaki državljanin treće zemlje koji boravi izvan državnog područja država članica u trenutku podnošenja zahtjeva za dozvolu za osobu premještenu unutar društva te koji je podložan premještanju unutar društva; (d) „subjekt domaćin” znači subjekt u koji je premještena osoba premještena unutar društva, bez obzira na njegov pravni oblik, s poslovnim nastanom, u skladu s nacionalnim pravom, na državnom području države članice; (e) „rukovoditelj” znači osoba na vodećem položaju koja u prvom redu upravlja poslovanjem subjekta domaćina i koja se uglavnom nalazi pod općim nadzorom ili prima smjernice od uprave ili dioničara poduzeća ili osobe koja obnaša istovjetnu dužnost; taj položaj obuhvaća: upravljanje subjektom domaćinom ili	stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola 57) <i>jedinstvena dozvola</i> je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) 58) <i>radnik iz treće zemlje</i> je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje) 59) <i>dubinska provjera</i> je provjera na vanjskoj granici državljana trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak utvrđene u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399, a provodi se sukladno Uredbi (EU) 2024/1356 60) <i>postupak povratka na granici</i> je postupak vraćanja odbijenih tražitelja međunarodne zaštite sukladno Uredbi (EU) 2024/1349 61) <i>postupak odobravanja međunarodne zaštite na granici</i> je postupak koji se provodi sukladno Uredbi (EU) 2024/1348.“. Članak 35.		

odjelom ili pododjelom subjekta domaćina; nadzor i kontrolu rada drugog nadzornog, stručnog ili rukovodećeg osoblja; ovlast za preporučivanje zapošljavanja, otpuštanja ili drugog djelovanja u vezi s osobljem; (f) „stručnjak” znači osoba koja radi unutar skupine poduzeća, a koja posjeduje specijalizirano znanje od ključne važnosti za područja djelovanja, tehnike ili rukovođenje subjekta domaćina. Pri procjeni takvog znanja uzima se u obzir ne samo znanje specifično za subjekta domaćina već i ima li ta osoba visoki stupanj stručne osposobljenosti, uključujući odgovarajuće stručno iskustvo, za vrstu posla ili aktivnost koja zahtijeva specifično tehničko znanje, uključujući moguće članstvo u ovlaštenoj strukovnoj udruzi; (g) „pripravnik” znači osoba koja posjeduje sveučilišnu diplomu, a koja je premještena u subjekt domaćina u svrhu karijernog razvoja ili kako bi sudjelovala u osposobljavanju u poslovnim tehnikama ili metodama i plaćena je za vrijeme tog premještaja; (h) „članovi obitelji” znači državljani trećih zemalja iz članka 4. stavka 1. Direktive Vijeća 2003/86/EZ (14); (i) „dozvola za osobu premještenu unutar društva” znači odobrenje koje sadrži akronim „ICT” i koje pod uvjetima iz ove	U članku 110. točki 1. riječi: „ili izvijestitelju stranih medija“ brišu se. Na kraju točke 32. briše se točka i dodaje se točka 33. koja glasi: „33. državljaninu treće zemlje vozaču teretnih vozila u međunarodnom cestovnom prijevozu robe koji je zaposlenik pravne osobe s poslovnim nastanom u trećoj zemlji te koji u sklopu poslovne suradnje te pravne osobe i pravne osobe s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj obavlja isporuku proizvoda ili materijala koje je proizvela jedna od tih pravnih osoba.“. Članak 1. U Zakonu o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.) u članku 2. stavku 1. podstavak 9. mijenja se i glasi: „- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s		

Direktive omogućuje nositelju te dozvole boravak i rad na državnom području prve države članice i, kada je to primjenjivo, druge države članice; (j) „dozvola za dugoročnu mobilnost” znači odobrenje koje sadrži izraz „mobile ICT” i koje pod uvjetima iz ove Direktive nositelju dozvole za osobu premještenu unutar društva daje pravo na boravak i rad na državnom području druge države članice; (k) „jedinstveni postupak podnošenja zahtjeva” znači postupak koji, na temelju jednog zahtjeva državljanina treće zemlje za odobrenje za boravak i rad državljanina treće zemlje na državnom području države članice, vodi do odluke o tom zahtjevu; (l) „skupina poduzeća” znači dva ili više poduzeća čija je povezanost priznata u okviru nacionalnog prava na sljedeće načine: poduzeće, u odnosu na drugo poduzeće, izravno ili neizravno, drži većinu upisanog kapitala tog poduzeća; kontrolira većinu glasova koji su povezani s kapitalom tog poduzeća izdanog u dionicama; ima pravo imenovati više od polovice članova upravnog, rukovodećeg ili nadzornog tijela tog poduzeća; ili se poduzeća nalaze pod jedinstvenom upravom matičnog poduzeća; (m) „prva država članica” znači država članica koja prva izda državljaninu treće	dugotrajnim boravkom (SL L 16, 23. 1. 2004.)“. Podstavci 16. i 17. brišu se. Dosadašnji podstavci 18. – 21. postaju podstavci 16. – 19. Na kraju dosadašnjeg podstavka 21., koji postaje podstavak 19., briše se točka i dodaje se novi podstavak 20. koji glasi: „- Direktiva (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (preinaka) (SL L, 2024/1233, 30.4.2024.). “. U stavku 2. podstavak 5. mijenja se i glasi: „-Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (kodifikacija) (SL L 77, 23. 3. 2016)		

zemlje dozvolu za osobu premještenu unutar društva; (n) „druga država članica” znači država članica u kojoj osoba premještena unutar društva namjerava ostvarivati pravo ili ostvaruje pravo na mobilnost u smislu ove Direktive, osim prve države članice; (o) „regulirana profesija” znači regulirana profesija kako je određena u članku 3. stavku 1. točki (a) Direktive 2005/36/EZ.	kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L 2024/1717, 20.6.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2016/399)“. Podstavak 7. mijenja se i glasi: „- Uredba (EU) br. 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28. 11. 2018.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2025/2441 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2025. o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 u pogledu revizije mehanizma suspenzije (SL L 2025/2441, 10.12.2025) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2018/1806)“. Podstavak 14. mijenja se i glasi: „- Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za		

kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347)“.

Na kraju podstavka 14. briše se točka te se dodaju podstavci 15. – 18. koji glase:

„- Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348)

- Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L, 2024/1349, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1349)

- Uredba (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama (SL L, 2024/1352, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1352)

- Uredba (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817 (SL L, 2024/1356, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1356).“.

Članak 8.

U članku 58. stavku 2. iza riječi: „kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.

U stavku 3. iza riječi: „kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.

	Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljaniin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i koji se nalazi izvan Republike Hrvatske podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.“. U stavku 5. u uvodnoj rečenici iza riječi: „kojem je potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. U stavku 7. iza riječi: „odbijen“ dodaje se zarez i riječi: „obustavljen ili odbačen“.		

	U stavku 8. prvom podstavku iza riječi: „kojemu treba“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. Članak 9. U članku 60. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi: „(3) Državljanin treće zemlje može odustati od zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu.“. Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4. Članak 15. U članku 90. stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“. Članak 16.		

U članku 91. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) U potvrdama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, navest će se i policijske uprave u kojima je proveden test tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona kao i policijske uprave na području kojih je dozvoljen rad u deficitarnom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad.“.

Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 6. i 7.

Dosadašnji stavak 7., koji postaje stavak 8., mijenja se i glasi:

„(8) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a koje razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona.“.

Iza stavka 8. dodaje se novi stavak 9. koji glasi:

„(9) U iznimnim i opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva, osim u slučaju izdavanja dozvola za boravak i rad za sezonski rad, rok iz stavka 8. ovoga članka može se produžiti za 30 dana, o čemu policijska uprava odnosno policijska postaja obavještava podnositelja zahtjeva.“.

Dosadašnji stavci 8. – 10. postaju stavci 10. – 12.

U dosadašnjem stavku 10., koji postaje stavak 12., podstavak 3. mijenja se i glasi:

„- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu za sezonski rad, a najdulje do 90 dana ili do devet mjeseci odnosno do tri godine sukladno članku 104. ovoga Zakona“.

	Iza stavka 12. dodaje se stavak 13. koji glasi: „(13) Poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja će zaključke i pozive izdati u elektroničkom obliku i dostaviti u korisnički pretinac sustava e-Gradani.“.		
		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, NN 82/2015, 70/2019, 47/2020, 123/2023, 126/2025 (NN 82/15, 70/19, 47/20, 123/23, 126/25) članak/članci 5. t. 1., čl. 5.a, čl. 5.b, čl. 5.c, čl. 5.d, čl. 5.e

Članak 4. Povoljnije odredbe 1. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje povoljnije odredbe: (a)prava Unije, uključujući bilateralne i multilateralne sporazume sklopljene između Unije i njezinih država članica s jedne strane i jedne ili više trećih zemalja s druge; (b)bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja. 2. Ova Direktiva ne utječe na pravo država članica da donesu ili zadrže povoljnije odredbe za državljane trećih zemalja na koje se ona primjenjuje s obzirom na članak 3. točku (h) i članke 15., 18. i 19.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
POGLAVLJE II. UVJETI PRIHVATA Članak 5. Kriteriji za prihvata 1. Ne dovodeći u pitanje članak 11. stavak 1., državljanin treće zemlje koji podnosi zahtjev za prihvata pod uvjetima iz ove Direktive ili subjekt domaćin:	Članak 49. U članku 178. stavku 1. riječi: „od tri dana“ zamjenjuju se riječima: „od 15 dana“. U stavku 7. riječi: „člancima 97. i 104. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članku 97. ovoga Zakona ili je produljena, članku 104.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 117. st. 1. i 2., čl. 178. st. 1. i 2., čl. 59. st. 1.

(a)dostavlja dokaz da subjekt domaćin i poduzeće s poslovnim nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom poduzeću ili skupini poduzeća; (b)dostavlja dokaz o zaposlenju unutar istog poduzeća ili skupine poduzeća u neprekinutom razdoblju od najmanje tri do dvanaest mjeseci neposredno prije dana premještaja unutar društva u slučaju rukovoditelja i stručnjaka te u neprekinutom razdoblju od najmanje tri do šest mjeseci u slučaju pripravnika; (c)predočava ugovor o radu i, prema potrebi, potvrdu poslodavca o zadatku koja sadrži sljedeće: i.detalji o trajanju premještaja i lokacija jednog ili više subjekata domaćina; ii.dokaz da će u jednom ili više subjekata domaćina dotične države članice državljanin treće zemlje preuzeti funkciju rukovoditelja, stručnjaka ili pripravnika; iii.plaća, kao i ostali uvjeti zaposlenja koji su osigurani za vrijeme premještaja unutar društva; iv.dokaz da će se državljanin treće zemlje po završetku premještaja unutar društva moći premjestiti natrag u subjekt koji pripada istom poduzeću ili skupini poduzeća s poslovnim nastanom u trećoj zemlji; (d)dostavlja dokaz da državljanin treće zemlje ima potrebne stručne kvalifikacije	ovoga Zakona i članku 110. točke 32. ovoga Zakona“.		

i iskustvo potrebno subjektu domaćinu u koji treba biti premješten kao rukovoditelj ili stručnjak ili, u slučaju pripravnika, potrebnu sveučilišnu diplomu; (e) kada je to primjenjivo predočuje dokumentaciju kojom se potvrđuje da državljanin treće zemlje ispunjava uvjete utvrđene u okviru nacionalnog prava dotične države članice za građane Unije za obavljanje regulirane profesije na koju se zahtjev odnosi; (f) predočava važeću putnu ispravu državljanina treće zemlje, kako je to utvrđeno nacionalnim pravom, i zahtjev za vizu ili vizu, ako je to potrebno; države članice mogu zahtijevati da razdoblje valjanosti putne isprave obuhvaća barem razdoblje valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva; (g) ne dovodeći u pitanje postojeće bilateralne sporazume, dostavlja dokaz da posjeduje ili, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, da je podnio zahtjev za zdravstveno osiguranje koje pokriva sve rizike od kojih su redovito osigurani državljani dotične države članice, tijekom razdoblja u kojima takvo osiguranje i odgovarajuća prava na naknade nisu zajamčeni u odnosu na rad ili zbog rada koji se obavlja u toj državi članici.			

2. Države članice mogu zahtijevati da podnositelj zahtjeva dokumente navedene u stavku 1. točkama (a), (c), (d), (e) i (g) predoči na službenom jeziku dotične države članice. 3. Države članice mogu zahtijevati od podnositelja zahtjeva da, najkasnije u trenutku izdavanja dozvole za osobu premještenu unutar društva, dostavi adresu dotičnog državljanina treće zemlje na državnom području države članice. 4. Države članice zahtijevaju da: (a) budu ispunjeni svi uvjeti iz zakona i drugih propisa i/ili univerzalno primjenjivih kolektivnih ugovora koji se primjenjuju na upućene radnike u sličnoj situaciji u odgovarajućim poslovnim granama tijekom premještaja osobe unutar društva s obzirom na uvjete zaposlenja, osim uvjeta koji se odnose na plaću. Ako ne postoji sustav proglašavanja univerzalne primjenjivosti kolektivnih ugovora, države članice mogu kao osnovu uzeti kolektivne ugovore koji su opće primjenjivi na sva slična poduzeća na određenom zemljopisnom području i u dotičnoj struci ili industriji i/ili kolektivne ugovore koje su sklopile najrepreszentativnije organizacije			

poslodavaca i radnika na nacionalnoj razini i koji se primjenjuju na cijelom državnom području; (b) plaća koju državljanin treće zemlje prima tijekom premještanja osobe unutar društva nije manje povoljna od plaće koju primaju državljani dotične države članice koji rade na usporedivim položajima u skladu s primjenjivim zakonima ili kolektivnim ugovorima ili praksom u državi članici u kojoj subjekt domaćin ima poslovni nastan. 5. Na temelju dokumentacije dostavljene u skladu sa stavkom 1., države članice mogu zahtijevati da osoba premještena unutar društva za vrijeme svojeg boravka raspolaže dovoljnim sredstvima za vlastito uzdržavanje i za uzdržavanje članova svoje obitelji te da se ne služi sustavima socijalne pomoći država članica. 6. Osim dokaza koji se zahtijevaju prema u stavku 1., od svakog državljanina treće zemlje koji podnosi zahtjev za prihvata u svojstvu pripravnika može se tražiti da predloži ugovor o osposobljavanju, vezano uz pripremu za njegovo/njezino buduće radno mjesto u poduzeću ili skupini poduzeća, uključujući opis programa osposobljavanja koji dokazuje da je svrha boravka osposobljavanje pripravnika za potrebe karijernog razvoja ili kako bi sudjelovao u osposobljavanju u poslovnim tehnikama i metodama, njegovo trajanje i			

uvjete pod kojima će pripravnik biti nadziran tijekom programa. 7. Svaku izmjenu za vrijeme postupka podnošenja zahtjeva koja utječe na kriterije prihvata utvrđene u ovom članku podnositelj zahtjeva priopćuje nadležnim tijelima dotične države članice. 8. Državljeni trećih zemalja za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom redu, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne ostvaruju prihvata za potrebe ove Direktive.			
Članak 6. Opseg prihvata Ova Direktiva ne utječe na pravo države članice da utvrdi opseg prihvata državljana trećih zemalja u skladu s člankom 79. stavkom 5. UFEU-a. Na tom se temelju zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva može ili smatrati nedopuštenim ili se može odbiti.		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena ponuđena mogućnost.

Članak 7. Razlozi za odbijanje 1. Države članice odbijaju zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva u bilo kojem od sljedećih slučajeva:		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 117. st. 1. i 4., čl. 118.
(a) ako se ne poštuje članak 5.; (b) ako su predloženi dokumenti pribavljeni prijevarom ili su krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni; (c) ako je olakšavanja ulaska osoba premještenih unutar društva glavna svrha osnivanja poslovnog nastana subjekta domaćina; (d) ako je dostignuto najdulje razdoblje trajanja boravka, kako je određeno u članku 12. stavku 1. 2. Države članice, prema potrebi, odbijaju zahtjev ako su poslodavac ili subjekt domaćin bili kažnjeni u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja. 3. Države članice mogu odbiti zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva u bilo kojem od sljedećih slučajeva: (a) ako poslodavac ili subjekt domaćin nisu poštovali svoje pravne obveze u vezi sa socijalnom sigurnošću, oporezivanjem, radničkim pravima ili radnim uvjetima;		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 6., čl. 8., čl. 9.

(b)ako je poduzeće poslodavca ili subjekta domaćina u postupku likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnim zakonima o insolventnosti ili se ne obavlja gospodarska aktivnost; (c)ako namjere ili učinak privremene prisutnosti osobe koja je premještena unutar društva ometa ili na drugi način utječe na ishod bilo kojeg spora ili pregovora između radnika i poslodavca. 4. Države članice mogu odbiti zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva na temelju razloga određenih u članku 12. stavku 2. 5. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice u svakoj odluci o odbijanju zahtjeva uzimaju u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuju načelo proporcionalnosti.			
Članak 8. Oduzimanje dozvole ili odbijanje obnavljanja dozvole za osobu premještenu unutar društva 1. Države članice oduzimaju dozvolu za osobu premještenu unutar društva u bilo kojem od sljedećih slučajeva:	Članak 18. U članku 93. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi: „3. poslodavac odnosno subjekt domaćin aktivno ne obavlja	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 117. st. 1. t. 6., čl. 118., čl. 121. st. 1. t. 1., čl. 120. st. 1., čl. 93.

(a)ako je dozvola pribavljena prijevarom ili je krivotvorena ili protuzakonito izmijenjena; (b)ako svrha boravka osobe premještene unutar društva u dotičnoj državi članici ne odgovara svrhama za koje joj je boravak dopušten; (c)ako je olakšavanja ulaska osoba premještenih unutar društva glavna svrha osnivanja poslovnog nastana subjekta domaćina. 2. Države članice, prema potrebi, oduzimaju dozvolu za osobu premještenu unutar društva ako su poslodavac ili subjekt domaćin bili kažnjeni u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja. 3. Države članice odbijaju obnoviti dozvolu za osobu premještenu unutar društva u bilo kojem od sljedećih slučajeva: (a)ako je dozvola pribavljena prijevarom ili je krivotvorena ili protuzakonito izmijenjena; (b)ako svrha boravka osobe premještene unutar društva ne odgovara svrhama za koje joj je boravak dopušten; (c)ako je olakšavanja ulaska osoba premještenih unutar društva glavna svrha osnivanja poslovnog nastana subjekta domaćina;	registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, a koja je povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad“. U točki 8. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“. Na kraju točke 11. dodaju se riječi: „ili predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost“. Na kraju točke 14. briše se točka te se dodaju točke 15., 16. i 17. koje glase: „15. poslodavac u propisanom roku iz članka 95. stavka 2. ovoga Zakona ne uplati u državni proračun propisani iznos 16. državljanin treće zemlje iz članka 92.a stavka 1. ovoga Zakona ne priloži dokaz o položenom ispitu		

(d)ako je dostignuto najdulje razdoblje trajanja boravka, kako je određeno u članku 12. stavku 1. 4. Ako je to primjereno, države članice odbijaju obnoviti dozvolu za osobu premještenu unutar društva ako su poslodavac ili subjekt domaćin bili kažnjeni u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja. 5. Države članice mogu oduzeti dozvolu za osobu premještenu unutar društva ili odbiti obnavljanje dozvole u bilo kojem od sljedećih slučajeva:	poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma 17. su u trgovačkom društvu osobe ovlaštene za vođenje i zastupanje društva samo državljani treće zemlje, a niti jedan državljani treće zemlje nema dozvolu za boravak i rad sukladno članku 110. točki 2. ovoga Zakona odnosno ne radi se o državljaninu treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako se radi o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 111. stavka 5. ovoga Zakona.“.		
(a)ako se ne poštuje ili se više ne poštuje članak 5.; (b)ako poslodavac ili subjekt domaćin nisu poštovali svoje pravne obveze u vezi sa socijalnom sigurnošću, oporezivanjem, radničkim pravima ili radnim uvjetima; (c)ako je poslovanje poslodavca ili subjekta domaćina u postupku likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnim zakonima o insolventnosti ili se ne obavlja gospodarska aktivnost; (d)ako osoba premještena unutar društva ne poštuje pravila o mobilnosti određena u člancima 21. i 22. 6. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 3., u svakoj odluci o oduzimanju ili odbijanju obnavljanja dozvole za osobu premještenu		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 6., čl. 8., čl. 9.

unutar društva, uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuje načelo proporcionalnosti.			
Članak 9. Sankcije 1. Države članice subjekta domaćina mogu smatrati odgovornim za nepoštovanje uvjeta prihvata, boravka i mobilnosti utvrđenih u ovoj Direktivi. 2. Dotična država članica predviđa sankcije za slučaj kada se subjekt domaćin smatra odgovornim u skladu sa stavkom 1. Te sankcije moraju biti djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće. 3. Države članice osiguravaju mjere radi sprječavanja mogućih zlouporaba i sankcioniranja kršenja ove Direktive. Te mjere uključuju praćenje, ocjenu i, prema potrebi, inspekciju u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom.	Članak 59. U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja te na uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. ovoga Zakona i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona ili je produljena kada	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 238. st. 1., čl. 239., čl. 251. st. 1. t. 3., st. 2., st. 3. t. 3., st. 4. t. 10.

smještaj osigurava poslodavac ili je posrednik u osiguravanju smještaja obavljaju inspektori Državnog inspektorata.”.

Članak 64.

U članku 251. stavku 4. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 20.)“.

U točki 4. riječi: „članak 103.c stavak 2.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.c stavak 3.“.

U točki 5. riječi: „članak 103.d stavak 1.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.d stavci 4. i 8.“.

U stavku 6. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za

	zapošljavanje (članak 88. stavak 20.)“. U točki 4. riječi: „članak 103.c stavak 2.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.c stavak 3.“. U točki 5. riječi: „članak 103.d stavak 1.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.d stavci 4. i 8.“. Stavak 7. mijenja se i glasi: „(7) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 1000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljani treće zemlje koji: 1. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je odobren privremeni boravak (članak 62.a) 2. nije u propisanom roku policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostavio potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini (članak 73. stavak 2. podstavak 2.) 3. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.) 4. nakon razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91.		

	stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona ne napusti Republiku Hrvatsku (članak 104. stavak 15.) 5. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize odnosno u roku od osam dana od početka razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize ako se radi o sezonskoj dozvola za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona (članak 169. stavak 1.).“. U stavku 8. iza točke 10. dodaje se nova točka 11. koja glasi: „11. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon prestanka rada (članak 104. stavak 19.)“. Dosadašnje točke 11. – 35. postaju točke 12. – 36.		

POGLAVLJE III. POSTUPAK I DOZVOLA Članak 10. Pristup informacijama 1. Države članice omogućuju podnositeljima zahtjeva jednostavan pristup informacijama o svojoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva te informacije o ulasku i boravku, uključujući prava, obveze i postupovne zaštitne mjere osoba premještenih unutar društva i njihovih članova obitelji. Države članice također omogućuju jednostavan pristup informacijama o postupcima koji se primjenjuju na kratkoročnu mobilnost iz članka 21. stavka 2. i dugoročnu mobilnost iz članka 22. stavka 1. 2. Dotične države članice stavljaju na raspolaganje informacije subjektu domaćinu o pravu država članica na određivanje sankcija u skladu s člancima 9. i 23.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 92.

Članak 11. Zahtjevi za dozvolu za osobu premještenu unutar društva ili dozvolu za dugoročnu mobilnost 1. Države članice određuju treba li zahtjev podnijeti državljanin treće zemlje ili subjekt domaćin. Države članice također mogu dopustiti da zahtjev mogu podnijeti ili jedna ili druga navedena strana. 2. Zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva podnosi se za vrijeme dok državljanin treće zemlje boravi izvan državnog područja države članice u kojoj se traži prihvata. 3. Zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva podnosi se nadležnim tijelima države članice u kojoj se ostvaruje prvi boravak. Ako prvi boravak nije ujedno i najdulji, zahtjev se podnosi nadležnim tijelima države članice u kojoj se treba ostvariti najdulje ukupno trajanje boravka tijekom premještanja. 4. Države članice imenuju tijela nadležna za primanje zahtjeva i izdavanje dozvole za osobu premještenu unutar društva ili dozvole za dugoročnu mobilnost.	Članak 8. U članku 58. stavku 2. iza riječi: „kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. U stavku 3. iza riječi: „kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i koji se nalazi izvan Republike Hrvatske podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 120. st. 1. i 2., čl. 58. st. 1. i 2., čl. 90. st. 1., čl. 117. st. 5., čl. 91. st. 1.

5. Podnositelj zahtjeva ima pravo podnijeti zahtjev u okviru jedinstvenog postupka podnošenja zahtjeva. 6. Pojednostavljeni postupci u vezi s izdavanjem dozvola za osobu premještenu unutar društva, dozvola za dugoročnu mobilnost, dozvola dodijeljenih članovima obitelji osobe premještene unutar društva te viza mogu se staviti na raspolaganje subjektima ili poduzećima ili skupinama poduzeća koje su u tu svrhu priznate od strane država članica u skladu s njihovim nacionalnim pravom ili administrativnom praksom. Priznanje se redovito ponovno procjenjuje. 7. Pojednostavljeni postupci predviđeni u stavku 6. obuhvaćaju barem sljedeće: (a) izuzimanje podnositelja zahtjeva od podnošenja nekih dokaza iz članka 5. ili članka 22. stavka 2. točke (a); (b) ubrzani postupak prihvata koji omogućuje izdavanje dozvola za osobu premještenu unutar društva i dozvola za dugoročnu mobilnost u kraćem roku od roka određenog u članku 15. stavku 1. ili članku 22. stavku 2. točki (b); i/ili (c) olakšane i/ili ubrzane postupke za izdavanje potrebnih viza. 8. Subjekti ili poduzeća ili skupine poduzeća koji su priznati u skladu sa	boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.“. U stavku 5. u uvodnoj rečenici iza riječi: „kojem je potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. U stavku 7. iza riječi: „odbijen“ dodaje se zarez i riječi: „obustavljen ili odbačen“. U stavku 8. prvom podstavku iza riječi: „kojemu treba“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. Članak 15. U članku 90. stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“. Članak 16.		

stavkom 6. nadležno tijelo obavješćuju o svim promjenama koje utječu na uvjete priznanja bez odgađanja i, u svakom slučaju, u roku od 30 dana. 9. Države članice predviđaju primjerene sankcije, uključujući opoziv priznanja, u slučaju da nadležno tijelo ne bude obaviješteno.	U članku 91. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi: „(5) U potvrdama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, navest će se i policijske uprave u kojima je proveden test tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona kao i policijske uprave na području kojih je dozvoljen rad u deficitarnom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad.“. Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 6. i 7. Dosadašnji stavak 7., koji postaje stavak 8., mijenja se i glasi: „(8) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a koje razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona.“.		

Iza stavka 8. dodaje se novi stavak 9. koji glasi:

„(9) U iznimnim i opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva, osim u slučaju izdavanja dozvola za boravak i rad za sezonski rad, rok iz stavka 8. ovoga članka može se produžiti za 30 dana, o čemu policijska uprava odnosno policijska postaja obavještava podnositelja zahtjeva.“.

Dosadašnji stavci 8. – 10. postaju stavci 10. – 12.

U dosadašnjem stavku 10., koji postaje stavak 12., podstavak 3. mijenja se i glasi:

„- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu za sezonski rad, a najdulje do 90 dana ili do devet mjeseci odnosno do tri godine sukladno članku 104. ovoga Zakona“.

	Iza stavka 12. dodaje se stavak 13. koji glasi: „(13) Poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja će zaključke i pozive izdati u elektroničkom obliku i dostaviti u korisnički pretinac sustava e-Gradani.“.		
Članak 12. Trajanje premještaja unutar društva 1. Najdulje trajanje premještaja unutar društva jest tri godine za rukovoditelje i stručnjake te godinu dana za pripravnike, nakon čega su oni dužni napustiti državno područje država članica, osim ako ishode boravišnu dozvolu na nekoj drugoj osnovi u skladu sa zakonodavstvom Unije ili nacionalnim pravom. 2. Ne dovodeći u pitanje svoje obveze u okviru međunarodnih sporazuma, države članice mogu zahtijevati da protekne do šest mjeseci između okončanja najduljeg razdoblja trajanja premještaja iz stavka 1. i sljedećeg zahtjeva koji se odnosi na istog		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 117. st. 3. i 4.

državljanina treće zemlje za potrebe ove Direktive u istoj državi članici.			
Članak 13. Dozvola za osobu premještenu unutar poduzeća 1. Osobama premještenima unutar društva koje ispunjavaju kriterije za prihvrat utvrđene u članku 5. i čiji su zahtjev nadležna tijela pozitivno riješila izdaje se dozvola za osobu premještenu unutar društva. 2. Razdoblje valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva iznosi najmanje godinu dana ili je jednako trajanju premještaja na državno područje dotične države članice, ovisno o tome koje je razdoblje kraće, i može se produljiti na najviše tri godine za rukovoditelje i stručnjake te na godinu dana za pripravnike. 3. Dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdaju nadležna tijela države članice koristeći jedinstveni obrazac utvrđen u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1030/2002.	Članak 46. U članku 168. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Dozvola boravka izdaje se državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak na rok važenja na koji mu je odobren privremeni boravak, a državljaninu treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona izdaje se na vrijeme razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.“. Članak 3. U članku 35. stavak 1. mijenja se i glasi:	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 117. st. 3., čl. 61. st. 1., čl. 57. st. 6., čl. 168. st. 1., čl. 35., čl. 24. st. 1. i 2.

4. Pod naslovom „vrsta dozvole”, u skladu s dijelom (a) točkom 6.4 Priloga Uredbi (EZ) br. 1030/2002, države članice unose „ICT”. Države članice također mogu dodati naznaku na svojem službenom jeziku ili službenim jezicima. 5. Države članice ne izdaju nikakve dodatne dozvole, posebno radne dozvole bilo koje vrste. 6. Države članice mogu naznačiti dodatne informacije koje se odnose na profesionalnu djelatnost državljanina treće zemlje tijekom premještaja unutar društva u tiskanom obliku i/ili pohraniti takve podatke u elektroničkom obliku kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i dijelu (a) točki 16. Priloga toj Uredbi. 7. Dotična država članica odobrava državljanima trećih zemalja čiji je zahtjev za prihvata odobren sve olakšice za ishođenje potrebne vize.	„(1) Dugotrajna viza je odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana te se izdaje: - državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza - državljaninu treće zemlje kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, a zahtjev za odobrenje privremenog boravka može podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji sukladno članku 58. stavku 3. ovoga Zakona.“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od: - početka roka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj - u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona kada rok valjanosti ne može biti raniji od datuma početka namjeravanoga putovanja - u slučaju iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona rok valjanosti ne može biti raniji od početka tekućeg razdoblja rada kako		

	je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.“.		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 2., čl. 56.
Članak 14. Promjene tijekom boravka koje utječu na uvjete prihvata Podnositelj zahtjeva obavještuje nadležna tijela dotične države članice o svim promjenama tijekom svojeg boravka koje utječu na uvjete prihvata određene u članku 5.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 120. st. 6.

Članak 15. Postupovne zaštitne mjere 1. Nadležna tijela dotične države članice donose odluku o zahtjevu za izdavanje ili obnavljanje dozvole za osobu premještenu unutar društva te pisanim putem obavješćuju podnositelja zahtjeva o odluci, u skladu s postupcima obavješćivanja prema nacionalnom pravu, što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva. 2. Ako su informacije ili dokumentacija priloženi u potporu zahtjevu nepotpuni, nadležna tijela u primjerenom roku obavješćuju podnositelja zahtjeva o dodatnim potrebnim informacijama te određuju primjeren rok za njihovu dostavu. Rok iz stavka 1. suspendira se sve dok se nadležnim tijelima ne dostave potrebne dodatne informacije. 3. Podnositelju zahtjeva dostavlja se obrazloženje odluke u pisanom obliku kojom se zahtjev proglašava nedopuštenim ili se on odbija ili se odbija obnavljanje dozvole. Obrazloženje odluke o oduzimanju dozvole za osobu premještenu unutar društva dostavlja se u pisanom obliku osobi premještenoj unutar društva i subjektu domaćinu.	Članak 16. U članku 91. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi: „(5) U potvrdama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, navest će se i policijske uprave u kojima je proveden test tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona kao i policijske uprave na području kojih je dozvoljen rad u deficitarnom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad.“. Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 6. i 7. Dosadašnji stavak 7., koji postaje stavak 8., mijenja se i glasi: „(8) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a koje razdoblje obuhvaća i provođenje testa	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 91. st. 1., čl. 58. st. 4., čl. 62. st. 1. i 2., čl. 92. st. 1. i 2., čl. 96. st. 1.

4. Svaka odluka kojom se zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva proglašava nedopuštenim ili se odbija, kojom se odbija obnavljanje dozvole ili kojom se dozvola oduzima može se pravno osporavati u dotičnoj državi članici, u skladu s nacionalnim pravom. U pisanoj obavijesti navodi se sud ili upravno tijelo kojem se može podnijeti žalba te rok za podnošenje žalbe. 5. Podnositelj zahtjeva može unutar razdoblja iz članka 12. stavka 1. podnijeti zahtjev za obnavljanje dozvole prije isteka dozvole za osobu premještenu unutar društva. Države članice mogu odrediti najdulji rok za podnošenje zahtjeva za obnavljanje dozvole od 90 dana prije isteka dozvole za osobu premještenu unutar društva. 6. Ako valjanost dozvole za osobu premještenu unutar društva istječe tijekom postupka obnavljanja, države članice dopuštaju osobi premještenoj unutar društva da boravi na njihovom državnom području dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu. U takvom slučaju, ako se to zahtijeva prema nacionalnom pravu, one mogu izdati nacionalne privremene boravišne dozvole ili jednakovrijedna odobrenja.	tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona.“. Iza stavka 8. dodaje se novi stavak 9. koji glasi: „(9) U iznimnim i opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva, osim u slučaju izdavanja dozvola za boravak i rad za sezonski rad, rok iz stavka 8. ovoga članka može se produžiti za 30 dana, o čemu policijska uprava odnosno policijska postaja obavještava podnositelja zahtjeva.“. Dosadašnji stavci 8. – 10. postaju stavci 10. – 12. U dosadašnjem stavku 10., koji postaje stavak 12., podstavak 3. mijenja se i glasi: „- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu za sezonski rad, a najdulje do 90 dana ili do devet mjeseci odnosno do tri godine		

	sukladno članku 104. ovoga Zakona“. Iza stavka 12. dodaje se stavak 13. koji glasi: „(13) Poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja će zaključke i pozive izdati u elektroničkom obliku i dostaviti u korisnički pretinac sustava e-Građani.“. Članak 8. U članku 58. stavku 2. iza riječi: „kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. U stavku 3. iza riječi: „kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. Stavak 4. mijenja se i glasi:		

„(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i koji se nalazi izvan Republike Hrvatske podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.“.

U stavku 5. u uvodnoj rečenici iza riječi: „kojem je potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.

U stavku 7. iza riječi: „odbijen“ dodaje se zarez i riječi: „obustavljen ili odbačen“.

U stavku 8. prvom podstavku
iza riječi: „kojemu treba“ dodaje se
riječ: „kratkotrajna“.

Članak 10.

U članku 62. iza stavka 4.
dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) Državljanin treće zemlje
može odustati od zahtjeva iz stavka 1.
ovoga članka, u kojem će se slučaju
postupak obustaviti rješenjem u
obliku zabilješke u spisu.“.

Dosadašnji stavak 5. postaje
stavak 6.

Članak 21.

U članku 96. iza stavka 1.
dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Poslodavcu i korisniku iz
članka 100. ovoga Zakona potvrda iz
članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga
Zakona izdaje se u elektroničkom
obliku i dostavlja u korisnički
pretinac sustava e-Građani.“.

	Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3. U dosadašnjem stavku 3., koji postaje stavak 4., riječi: „stavka 2.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 3.“.		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 48., čl. 96., čl. 97., čl. 98., čl. 101.
Članak 16. Pristojbe Države članice mogu zahtijevati plaćanje pristojbi za obradu zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Razina takvih pristojbi ne smije biti nerazmjerna ili previsoka.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o tarifi upravnih pristojbi, NN 156/2022, 130/2025 (NN 156/22, 130/25) članak/članci Tar. br. 7. t. 1.

POGLAVLJE IV. PRAVA Članak 17. Prava na temelju dozvole za osobu premještenu unutar poduzeća Tijekom razdoblja valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva, nositelj dozvole uživa barem sljedeća prava: (a)pravo na ulazak i boravak na državnom području prve države članice; (b)slobodan pristup cjelokupnom državnom području prve države članice, u skladu s njezinim nacionalnim pravom; (c)pravo obavljanja specifične profesionalne djelatnosti za koju je u skladu s nacionalnim pravom izdana dozvola, u svakom subjektu domaćinu koji pripada poduzeću ili skupini poduzeća u prvoj državi članici. Prava iz točaka od (a) do (c) prvog stavka ovog članka ostvaruju se u drugoj državi članici u skladu s člankom 20.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 3. st. 1. t. 9., čl. 47., čl. 117. st. 7., čl. 119., čl. 120. st. 1.

Članak 18. Pravo na jednako postupanje 1. Neovisno o pravu koje se primjenjuje na radni odnos te ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 4. točku (b), s osobama premještenima unutar društva koje su ostvarile prihvata u okviru ove Direktive se u državi članici u kojoj se obavlja rad, u skladu s člankom 3. Direktive 96/71/EZ, u pogledu uvjeta zapošljavanja postupaju barem na jednak način kao s osobama obuhvaćenima Direktivom 96/71/EZ. 2. Prema osobama premještenima unutar društva postupaju se jednako kao i s državljanima države članice u kojoj se rad obavlja s obzirom na: (a) slobodu udruživanja, povezivanja i članstva u organizaciji koja predstavlja radnike ili poslodavce ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, uključujući prava i davanja koja pružaju takve organizacije, ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti; (b) priznavanje diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija, u skladu s odgovarajućim nacionalnim postupcima; (c) odredbe nacionalnog prava koje se odnose na grane socijalne sigurnosti određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004, osim ako se, prema		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 122.

bilateralnim sporazumima ili nacionalnom pravu države članice u kojoj se rad obavlja, primjenjuje pravo zemlje podrijetla, pri čemu se osigurava da je osoba premještena unutar društva obuhvaćena zakonodavstvom iz područja socijalne sigurnosti u jednoj od tih zemalja. U slučaju mobilnosti unutar EU-a te ne dovodeći u pitanje bilateralne sporazume kojima se osigurava da osoba premještena unutar društva bude obuhvaćena nacionalnim pravom zemlje podrijetla, u skladu s time se primjenjuje Uredba (EU) br. 1231/2010; (d)ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) 1231/2010 i bilateralne sporazume, plaćanje starosne mirovine, invalidske mirovine i mirovine u slučaju smrti u okviru zakonskih mirovina na temelju prethodnog zaposlenja osoba premještenih unutar društva te koje su stekle osobe premještene unutar društva koje se sele u treću zemlju ili nadživjele osobe tih osoba premještenih unutar društva koji borave u trećoj zemlji, a koje svoja prava izvode iz prava osoba premještenih unutar društva, u skladu sa zakonodavstvom navedenim u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004, pod istim uvjetima i po istim stopama kao i državljani dotične države članice kada oni odlaze u treću zemlju; (e)pristup robi i uslugama te ponudu robe i usluga koje su dostupne javnosti, osim			

postupaka za ostvarenje smještaja kako je predviđeno nacionalnim pravom, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovaranja u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom, te usluge koje pružaju javni uredi za zapošljavanje. Bilateralni sporazumi ili nacionalno pravo iz ovog stavka sastavni su dio međunarodnih sporazuma ili odredaba država članica u smislu članka 4. 3. Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) br. 1231/2010, države članice mogu odlučiti da se stavak 2. točka (c) s obzirom na obiteljske naknade ne primjenjuje na osobe premještene unutar društva koje su ovlaštene boraviti i raditi na državnom području države članice tijekom razdoblja koje ne prelazi devet mjeseci. 4. Ovim člankom ne dovodi se u pitanje pravo države članice na oduzimanje ili odbijanje obnavljanja dozvole u skladu s člankom 8.			

Članak 19. Članovi obitelji 1. Direktiva 2003/86/EZ primjenjuje se u prvoj državi članici i u drugoj državi članici koje osobama premještenima unutar društva omogućuju boravak i rad na njihovu državnom području u skladu s člankom 22. ove Direktive, podložno odstupanjima utvrđenima u ovom članku. 2. Odstupajući od članka 3. stavka 1. i članka 8. Direktive 2003/86/EZ, spajanje obitelji u državama članicama ne ovisi o zahtjevu da nositelj dozvole, izdane od strane tih država članica na temelju ove Direktive, ima osnovane izgleda za ostvarivanje prava na stalni boravak te da mora dokazati da je u navedenoj državi boravio tijekom određenog najkraćeg razdoblja. 3. Odstupajući od članka 4. stavka 1. trećeg podstavka i članka 7. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, države članice mogu primijeniti integracijske mjere iz navedenih članaka tek nakon što je dotičnim osobama odobreno spajanje obitelji. 4. Odstupajući od članka 5. stavka 4. prvog podstavka Direktive 2003/86/EZ, pojedinačna država članica dodjeljuje boravišne dozvole članovima obitelji ako su ispunjeni uvjeti za spajanje obitelji u roku		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 117. st. 8. i 9., čl. 57. st. 1. t. 1., čl. 63. st. 1. t. 4., čl. 61. st. 1. i 5., čl. 64.

od 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva. Nadležno tijelo države članice obrađuje zahtjev za boravišnu dozvolu za članove obitelji osobe premještene unutar društva istodobno kada i zahtjev za dozvolu za osobu premještenu unutar društva ili dozvolu zadugoročnu mobilnost, u slučajevima u kojima je zahtjev za boravišnu dozvolu za članove obitelji osobe premještene unutar društva podnijet istodobno. U skladu s tim se primjenjuju postupovne zaštitne mjere utvrđene u članku 15. 5. Odstupajući od članka 13. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, trajanje valjanosti boravišnih dozvola članova obitelji u državi članici u pravilu ističe na dan isteka dozvole za osobu premještenu unutar društva ili dozvole za dugoročnu mobilnost koju je izdala ta država članica. 6. Odstupajući od članka 14. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ te ne dovodeći u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije kako je navedeno u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju, članovi obitelji osobe premještene unutar društva kojima je odobreno spajanje obitelji imaju pravo na pristup zapošljavanju i obavljanje samostalne djelatnosti na državnom području države članice koja je izdala boravišnu dozvolu za članove obitelji.			

POGLAVLJE V. MOBILNOST UNUTAR EU-a Članak 20. Mobilnost Državljeni trećih zemalja koji posjeduju valjanu dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdanu od strane prve države članice mogu, na temelju te dozvole i valjane putne isprave te pod uvjetima utvrđenima u člancima 21. i 22. te podložno članku 23., ostvariti ulazak, boravak i rad u jednoj ili više drugih država članica.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 119., čl. 120. st. 1. i 2.
Članak 21. Kratkoročna mobilnost 1. Državljeni trećih zemalja u posjedu valjane dozvole za osobu premještenu unutar društva koju je izdala prva država članica imaju pravo na boravak u bilo kojoj		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 47., čl. 119.

drugoj državi članici i rad u bilo kojem drugom subjektu s poslovnim nastanom u toj drugoj državi članici koji pripada istom poduzeću ili skupini poduzeća u razdoblju do 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana u pojedinačnoj državi članici, podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku. 2. Druga država članica može zahtijevati da subjekt domaćin prve države članice obavijesti prvu državu članicu i drugu državu članicu o namjeri rada osobe premještene unutar društva u subjektu s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. U takvim slučajevima druga država članica omogućuje obavješćivanje bilo: (a)u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici ako je mobilnost u drugu državu članicu već predviđena u toj fazi; ili (b)nakon što je osoba premještena unutar društva počela raditi u prvoj državi članici, čim bude poznata namjera o mobilnosti u drugu državu. 3. Druga država članica može zahtijevati da obavijest uključuje prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija: (a)dokaza da subjekt domaćin u drugoj državi članici i poduzeće s poslovnim		Nije potrebno preuzimanje	st. 2. - 8. - Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.

nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom poduzeću ili skupini poduzeća; (b)ugovora o radu i, prema potrebi, potvrde o zadatku, koji su dostavljeni prvoj državi članici u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (c); (c)kada je to primjenjivo, dokumentacije kojom se potvrđuje da osoba premještena unutar društva ispunjava uvjete utvrđene prema nacionalnom pravu dotične države članice za građane Unije za obavljanje regulirane profesije na koju se zahtjev odnosi; (d)valjane putne isprave, kako je predviđeno u članku 5. stavku 1. točki (f); i (e)ako se ne navodi ni u jednom od prethodnih dokumenata, planiranog trajanja i datuma mobilnosti. Druga država članica može zahtijevati da ti dokumenti i informacije budu predloženi na službenom jeziku te države članice. 4. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i ako druga država članica nije uložila prigovor prvoj državi članici u skladu sa stavkom 6., mobilnost osobe premještene unutar društva u drugu državu članicu može se ostvariti u bilo kojem trenutku tijekom razdoblja valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva.			

5. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (b), mobilnost može započeti odmah nakon obavješćivanja druge države članice ili u bilo kojem trenutku nakon toga, tijekom razdoblja valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva. 6. Na temelju obavijesti iz stavka 2., druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost osobe premještene unutar društva na njezino državno područje u roku od 20 dana od primitka obavijesti ako: (a) nisu ispunjeni uvjeti određeni u članku 5. stavku 4. točki (b) ili u točkama (a), (c) ili (d) stavka 3. ovog članka; (b) su predloženi dokumenti pribavljeni prijevarom ili su krivotvoreni ili su protuzakonito izmijenjeni; (c) je dostignuto najdulje razdoblje trajanja boravka, kako je određeno u članku 12. stavku 1. ili u stavku 1. ovog članka. Nadležna tijela druge države članice bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela prve države članice i subjekt domaćina u prvoj državi članici o svojem prigovoru na mobilnost. 7. Ako druga država članica uloži prigovor na mobilnost u skladu sa stavkom 6. ovog članka, a mobilnost još nije nastupila, osobi premještenoj unutar društva ne dopušta se rad u drugoj državi članici u sklopu			

premještaja unutar društva. Ako je mobilnost već nastupila, primjenjuje se članak 23. stavci 4. i 5. 8. Ako prva država članica obnovi dozvolu za osobu premještenu unutar društva prije isteka najduljeg razdoblja trajanja predviđenog u članku 12. stavku 1., na temelju obnovljene dozvole za osobu premještenu unutar društva nositelju dozvole i dalje je dopušten rad u drugoj državi članici, podložno najduljem razdoblju trajanja navedenom u stavku 1. ovog članka. 9. Osobama premještenima unutar društva za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dozvoljava se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.			
Članak 22. Dugoročna mobilnost 1. U odnosu na državljane trećih zemalja koji posjeduju valjanu dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdanu od strane prve države članice te koji namjeravaju boraviti u bilo kojoj drugoj državi članici i		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 120., čl. 121. st. 1. i 2., čl. 117. st. 5., čl. 123. st. 4. i 5.

raditi u bilo kojem drugom subjektu s poslovnim nastanom u toj drugoj državi članici te koji pripadaju istom poduzeću ili skupini poduzeća dulje od 90 dana u pojedinačnoj državi članici, druga država članica može odlučiti: (a) primijeniti članak 21. i dopustiti boravak i rad osobe premještene unutar društva na svojem državnom području na temelju i tijekom razdoblja valjanosti dozvole za osobe premještene unutar društva koju je izdala prva država članica; ili (b) primijeniti postupak predviđen u stavcima od 2. do 7. 2. Ako je podnesen zahtjev za dugoročnu mobilnost: (a) Druga država članica od podnositelja zahtjeva može zahtijevati prosljeđivanje nekih ili svih sljedećih dokumenata ako ih zahtijeva druga država članica pri prvom podnošenju zahtjeva: i. dokaza da subjekt domaćin u drugoj državi članici i poduzeće s poslovnim nastanom u trećoj zemlji pripadaju istom poduzeću ili skupini poduzeća; ii. ugovora o radu i, prema potrebi, potvrde o zadatku, kako je predviđeno u članku 5. stavku 1. točki (c); iii. kada je to primjenjivo, dokumentacije kojom se potvrđuje da državljanin treće zemlje ispunjava uvjete utvrđene		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 2. t. 2., čl. 56.

u okviru nacionalnog prava dotične države članice za građane Unije za obavljanje regulirane profesije na koju se zahtjev odnosi; iv.valjane putne isprave, kako je predviđeno u članku 5. stavku 1. točki (f); v.dokaza o posjedovanju zdravstvenog osiguranja ili, ako je tako predviđeno u nacionalnom pravu, dokaza o podnošenju zahtjeva za zdravstveno osiguranje, kako je predviđeno u članku 5. stavku 1. točki (g). Druga država članica može zahtijevati od podnositelja zahtjeva da, najkasnije u trenutku izdavanja dozvole za dugoročnu mobilnost, dostavi adresu dotične osobe premještene unutar društva na državnom području druge države članice. Druga država članica može zahtijevati da ti dokumenti i te informacije budu predloženi na službenom jeziku te države članice; (b)Druga država članica donosi odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost i o odluci obavješćuje u pisanom obliku podnositelja zahtjeva što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja zahtjeva i dokumenata predviđenih u točki (a) nadležnim tijelima druge države članice; (c)Osoba premještena unutar društva nije obvezna napustiti državna područja			

država članica u svrhu podnošenja zahtjeva te ne podliježe obvezi ishođenja vize; (d) Osobi premještenoj unutar društva dozvoljava se rad u drugoj državi članici sve dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost, pod uvjetom: i. da razdoblje iz članka 21. stavka 1. i razdoblje valjanosti dozvole za osobu premještenu unutar društva koju je izdala prva država članica nije isteklo; i ii. ako druga država članica to zahtijeva, da je potpuni zahtjev podnesen drugoj državi članici najmanje 20 dana prije početka dugoročne mobilnosti osobe premještene unutar društva; (e) Zahtjev za dugoročnu mobilnost ne smije se podnijeti istodobno kada i obavijest o kratkoročnoj mobilnosti. Ako se nakon kratkoročne mobilnosti osobe premještene unutar društva pojavi potreba za dugoročnom mobilnošću, druga država članica može zahtijevati da se zahtjev za dugoročnu mobilnost podnese najmanje 20 dana prije isteka razdoblja kratkoročne mobilnosti. 3. Države članice mogu odbiti zahtjev za dugoročnu mobilnost ako: (a) nisu ispunjeni uvjeti određeni u stavku 2. točki (a) ovog članka ili kriteriji određeni			

u članku 5. stavku 4., članku 5. stavku 5. ili članku 5. stavku 8.; (b) se primjenjuje jedan od razloga obuhvaćenih člankom 7. stavkom 1. točkama (b) ili (d) ili člankom 7. stavcima 2., 3. ili 4.; ili (c) dozvola za osobu premještenu unutar društva istekne tijekom postupka. 4. Ako druga država članica donese pozitivnu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost iz stavka 2., osobi premještenoj unutar društva izdaje se dozvola za dugoročnu mobilnost koja toj osobi omogućuje boravak i rad na njezinom državnom području. Navedena se dozvola izdaje u jedinstvenom formatu, utvrđenom u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1030/2002. Pod naslovom „vrsta dozvole”, u skladu s točkom (a) 6.4. Priloga Uredbi (EZ) br. 1030/2002, države članice unose: „mobile ICT”. Države članice također mogu dodati naznaku na svojem službenom jeziku ili službenim jezicima. Države članice mogu naznačiti dodatne informacije koje se odnose na profesionalnu djelatnost osobe premještene unutar društva tijekom dugoročne mobilnosti u tiskanom obliku i/ili pohraniti takve podatke u elektroničkom obliku kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) 1030/2002 i članku 16. točki (a) Priloga toj Uredbi.			

5. Obnavljanje dozvole za dugoročnu mobilnost ne dovodi u pitanje članak 11. stavak 3. 6. Druga država članica obavješćuje nadležna tijela u prvoj državi članici u slučaju izdavanja dozvole za dugoročnu mobilnost. 7. Država članica pri donošenju odluke o zahtjevu za dugoročnu mobilnost u skladu s time primjenjuje odredbe članka 8., članka 15. stavaka od 2. do 6. te članka 16.			
Članak 23. Zaštitne mjere i sankcije 1. Ako dozvolu za osobu premještenu unutar društva izdaje država članica koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu te ako osoba premještena unutar društva prijeđe vanjske granice, druga država članica ima pravo zahtijevati sljedeće dokaze da se osoba premještena unutar društva seli u drugu državu članicu za potrebe premještaja unutar društva: (a) primjerak obavijesti koju je poslao subjekt domaćin u prvoj državi članici u skladu s člankom 21. stavkom 2.; ili (b) pismo subjekta domaćina iz druge države članice u kojemu su navedeni barem podaci o trajanju mobilnosti unutar EU-a	Članak 52. U članku 183. stavku 1. točki 4. iza riječi: „članka 103.b stavka 2.,“ dodaju se riječi i zarez: „članka 103.d stavka 20.,“. Iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5. i 6. koji glase: „(4) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 124. st. 1. i 2., čl. 120. st. 6. i 7., čl. 183. st. 1., 2., 3. i 10., čl. 124. st. 2., čl. 251. st. 1. t. 3. i 4., i st. 2., st. 3. t. 3. i 4.

te lokacija subjekta ili subjekata domaćina u drugoj državi članici. 2. Ako prva država članica oduzme dozvolu za osobu premještenu unutar društva, ona odmah obavješćuje tijela druge države članice. 3. Subjekt domaćin iz druge države članice obavješćuje nadležna tijela druge države članice o svakoj promjeni koja utječe na uvjete na temelju kojih je dopuštena mobilnost. 4. Druga država članica može zahtijevati da osoba premještena unutar društva odmah obustavi svaku djelatnost i napusti njezino državno područje ako: (a)nije bila obaviještena u skladu s člankom 21. stavcima 2. i 3., a ta država članica propisuje takvu obavijest; (b)je uložila prigovor na mobilnost u skladu s člankom 21. stavkom 6.; (c)je odbila zahtjev za dugoročnu mobilnost u skladu s člankom 22. stavkom 3.; (d)se dozvola za osobu premještenu unutar društva ili dozvola za dugoročnu mobilnost koristi u drugu svrhu osim one u koju je izdana; (e)uvjeti pod kojima je mobilnost odobrena više nisu ispunjeni. 5. U slučajevima iz stavka 4., prva država članica na zahtjev druge države članice bez	izgled i sadržaj obrazaca potvrda zahtjeva koje se podnose sukladno odredbama članaka iz stavka 1. točke 5. ovoga članka. (5) Državljanin treće zemlje je obvezan surađivati u postupku svog povratka. (6) Ministar pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona propisuje mjere kojima se državljani treće zemalja potiču na suradnju u postupku povratka.“. Članak 64. U članku 251. stavku 4. točka 1. mijenja se i glasi: „1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 20.)“. U točki 4. riječi: „članak 103.c stavak 2.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.c stavak 3.“. U točki 5. riječi: „članak 103.d stavak 1.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.d stavci 4. i 8.“.		

formalnosti i bez odgađanja dopušta ponovni ulazak osobe premještene unutar društva te, kada je to primjenjivo, njezinih članova obitelji. Navedeno se također primjenjuje ako je istekla ili je oduzeta dozvola za osobu premještenu unutar društva koju je izdala prva država članica tijekom razdoblja mobilnosti na području druge države članice. 6. Ako nositelj dozvole za osobu premještenu unutar društva prijeđe vanjske granice države članice koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, ta država članica provjerava schengenski informacijski sustav. Ta država članica odbija ulazak ili ulaže prigovor na mobilnost osoba za koje je u schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska i boravka. 7. Države članice mogu odrediti sankcije protiv subjekta domaćina s poslovnim nastanom na njezinom državnom području u skladu s člankom 9. ako: (a) subjekt domaćin nije uputio obavijest o mobilnosti osobe premještene unutar društva u skladu s člankom 21. stavcima 2. i 3.; (b) se dozvola za osobu premještenu unutar društva ili dozvola za dugoročnu mobilnost koristi u drugu svrhu osim one u koju je izdana;	U stavku 6. točka 1. mijenja se i glasi: „1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 20.)“. U točki 4. riječi: „članak 103.c stavak 2.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.c stavak 3.“. U točki 5. riječi: „članak 103.d stavak 1.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.d stavci 4. i 8.“. Stavak 7. mijenja se i glasi: „(7) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 1000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji: 1. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je odobren privremeni boravak (članak 62.a) 2. nije u propisanom roku policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostavio potvrdu		

(c) je zahtjev za premještanje osobe unutar društva upućen državi članici koja nije država članica u kojoj se ostvaruje najdulji ukupni boravak; (d) osoba premještena unutar društva više ne ispunjava kriterije i uvjete na temelju kojih je odobrena mobilnost te subjekt domaćin ne obavijesti nadležna tijela druge države članice o takvoj promjeni; (e) je osoba premještena unutar društva počela raditi u drugoj državi članici premda nisu bili ispunjeni uvjeti za mobilnost u slučaju da se primjenjuje članak 21. stavak 5. ili članak 22. stavak 2. točka (d).	visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini (članak 73. stavak 2. podstavak 2.) 3. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.) 4. nakon razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona ne napusti Republiku Hrvatsku (članak 104. stavak 15.) 5. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize odnosno u roku od osam dana od početka razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize ako se radi o sezonskoj dozvoli za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona (članak 169. stavak 1.).“. U stavku 8. iza točke 10. dodaje se nova točka 11. koja glasi: „11. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon prestanka rada (članak 104. stavak 19.)“.		

	Dosadašnje točke 11. – 35. postaju točke 12. – 36.		
POGLAVLJE VI. ZAVRŠNE ODREDBE Članak 24. Statistički podaci 1. Države članice Komisiji priopćuju statističke podatke o broju dozvola za osobu premještenu unutar društva i dozvola za dugoročnu mobilnost izdanih po prvi put i, kada je to primjenjivo, broju obavijesti primljenih u skladu s člankom 21. stavkom 2. i, u mjeri u kojoj je to moguće, broju osoba premještenih unutar društva čija je dozvola obnovljena ili oduzeta. Ti se statistički podaci razvrstavaju prema državljanstvu i prema razdoblju valjanosti dozvole te, u mjeri u kojoj je to moguće, prema gospodarskom sektoru i položaju premještenih osoba. 2. Statistički podaci se odnose na referentna razdoblja od jedne kalendarske godine i priopćuju se Komisiji u roku od		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 120. st. 8. i 9.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 93.

šest mjeseci od završetka referentne godine. Prva referentna godina je 2017. 3. Statistički podaci se priopćuju u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (15).			
Članak 25. Izvješćivanje Svake tri godine, a prvi put prije 29. studenog 2019., Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive u državama članicama i predlaže potrebne izmjene. Izvješće je posebno usmjereno na procjenu pravilnog funkcioniranja programa mobilnosti unutar EU-a te na moguće zlouporabe tog programa, kao i na međusobne utjecaje između tog programa i schengenske pravne stečevine. Komisija posebno procjenjuje praktičnu primjenu članaka 20., 21., 22., 23. i 26.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

Članak 26. Suradnja među kontaktnim točkama 1. Države članice imenuju kontaktne točke koje djelotvorno surađuju i odgovorne su za primanje i prosljeđivanje informacija potrebnih za provedbu članaka 21., 22. i 23. Države članice prednost daju razmjeni informacija elektroničkim putem. 2. Svaka država članica obavješćuje druge države članice, putem nacionalnih kontaktnih točaka iz stavka 1. o imenovanim tijelima iz članka 11. stavka 4. i o postupku primijenjenom na mobilnost iz članaka 21. i 22.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 120. st. 7., 8. i 9.
Članak 27. Prenošenje 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 29. studenog 2016. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba. Kada države članice donose ove mjere, te mjere sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave na nju upućuje. Načine tog upućivanja određuju države članice.	Članak 1. U Zakonu o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.) u članku 2. stavku 1. podstavak 9. mijenja se i glasi: „- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom (SL L 16, 23. 1. 2004.)“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 2. st. 1. podst. 20.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.	Podstavci 16. i 17. brišu se. Dosadašnji podstavci 18. – 21. postaju podstavci 16. – 19. Na kraju dosadašnjeg podstavka 21., koji postaje podstavak 19., briše se točka i dodaje se novi podstavak 20. koji glasi: „- Direktiva (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (preinaka) (SL L, 2024/1233, 30.4.2024.). “. U stavku 2. podstavak 5. mijenja se i glasi: „-Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (kodifikacija) (SL L 77, 23. 3. 2016) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2024/1717		

	Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L 2024/1717, 20.6.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2016/399)“. Podstavak 7. mijenja se i glasi: „- Uredba (EU) br. 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28. 11. 2018.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2025/2441 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2025. o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 u pogledu revizije mehanizma suspenzije (SL L 2025/2441, 10.12.2025) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2018/1806)“. Podstavak 14. mijenja se i glasi: „- Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva		

	kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347)“. Na kraju podstavka 14. briše se točka te se dodaju podstavci 15. – 18. koji glase: „- Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348) - Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L, 2024/1349, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1349) - Uredba (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja		

	2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama (SL L, 2024/1352, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1352) - Uredba (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817 (SL L, 2024/1356, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1356).“.		
Članak 28. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
Članak 29. Adresati Ova Direktiva upućena je državama članicama u skladu s Ugovorima.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2014/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		propisa?	
Članak 1. Predmet 1. Ovom se Direktivom određuju uvjeti za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika i utvrđuju prava sezonskih radnika. 2. Za boravke koji nisu dulji od 90 dana, ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje schengensku pravnu stečevinu, posebno Zakonik o vizama, Zakonik o schengenskim granicama i Uredbu (EZ) br. 539/2001.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 1. st. 1.

Članak 2. Područje primjene 1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji borave izvan državnog područja država članica i koji podnose zahtjev za prihvrat, ili im je odobren prihvrat na temelju ove Direktive, na državno područje države članice u svrhu zapošljavanja u statusu sezonskih radnika. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja koji u trenutku podnošenja zahtjeva borave na državnom području države članice, osim slučajeva iz članka 15. 2. Prilikom prenošenja ove Direktive, države članice, prema potrebi uz savjetovanje sa socijalnim partnerima, navode one sektore zaposlenja koji uključuju djelatnosti koje ovise o izmjeni godišnjih doba. Države članice prema potrebi mogu izmijeniti taj popis sektora, uz savjetovanje sa socijalnim partnerima. Države članice obavješćuju Komisiju o takvim izmjenama.	Članak 8. U članku 58. stavku 2. iza riječi: „kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. U stavku 3. iza riječi: „kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i koji se nalazi izvan Republike Hrvatske podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.“. U stavku 5. u uvodnoj rečenici iza riječi: „kojem je potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 58. st. 1. i 2., čl. 90. st. 1., čl. 3. t. 13.

3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja: (a)koji obavljaju djelatnosti u ime poduzeća s poslovnim nastanom u drugoj državi članici u okviru pružanja usluga u smislu članka 56. UFEU-a, uključujući državljane trećih zemalja koje su poduzeća s poslovnim nastanom u nekoj državi članici uputila u okviru pružanja usluga u skladu s Direktivom 96/71/EZ; (b)koji su članovi obitelji državljana Unije koji su ostvarili svoje pravo na slobodno kretanje unutar Unije, u skladu s Direktivom 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (16); (c)koji, zajedno s članovima svojih obitelji, neovisno o njihovom državljanstvu, imaju prava na slobodno kretanje jednaka onima građana Unije na temelju sporazumâ između Unije i država članica ili između Unije i trećih zemalja.	U stavku 7. iza riječi: „odbijen“ dodaje se zarez i riječi: „obustavljen ili odbačen“. U stavku 8. prvom podstavku iza riječi: „kojemu treba“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.		

Članak 3. Definicije Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: (a) „državljanin treće zemlje” znači bilo koja osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a; (b) „sezonski radnik” znači državljani treće zemlje koji zadržava svoje glavno boravište u trećoj zemlji te zakonito i privremeno boravi na državnom području države članice kako bi obavljao djelatnost koja ovisi o izmjeni godišnjih doba u okviru jednog ili više ugovora o radu na određeno vrijeme koje su izravno sklopili taj državljani treće zemlje i poslodavac s poslovnim nastanom u toj državi članici; (c) „djelatnost koja ovisi o izmjeni godišnjih doba” znači djelatnost koja je vezana uz određeno doba godine određenim ponavljajućim događajem ili nizom događaja koji su povezani sa sezonskim uvjetima, tijekom kojih razina potrebne radne snage znatno nadilazi onu potrebnu za	Članak 3. U članku 35. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Dugotrajna viza je odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana te se izdaje: - državljani treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza - državljani treće zemlje kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, a zahtjev za odobrenje privremenog boravka može podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji sukladno članku 58. stavku 3. ovoga Zakona.“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od: - početka roka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj - u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona kada rok valjanosti ne može biti raniji od datuma početka namjeravanoga putovanja - u slučaju iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona rok valjanosti ne može biti raniji od početka tekućeg razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.“. Članak 13. Članak 88. mijenja se i glasi:	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 3. t. 3., 9., 12. i 13., čl. 35. st. 1., čl. 90. st. 1., čl. 104. st. 3., čl. 88. st. 1.

uobičajeno tekuće poslovanje; (d) „dozvola za sezonski rad” znači odobrenje izdano primjenom obrasca utvrđenog u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1030/2002 (17), koje sadrži upućivanje na sezonski rad i omogućuje nositelju da boravi i radi na državnom području države članice više od 90 dana na temelju ove Direktive; (e) „viza za kratkotrajni boravak” znači odobrenje koje je izdala država članica kako je predviđeno u članku 2. točki 2. podtočki (a) Zakonika o vizama ili je izdano u skladu s nacionalnim pravom države članice koja ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu u cijelosti; (f) „viza za dugotrajni boravak” znači odobrenje koje je izdala država članica kako je predviđeno u članku 18. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma ili je izdano u skladu s nacionalnim pravom države članice koja ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu u cijelosti; (g) „jedinstveni postupak podnošenja zahtjeva” znači postupak koji, na temelju	„(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – na temelju potvrde o prijavi rada ili – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. (2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta. (3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj: – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili		

jednog zahtjeva državljanina treće zemlje za odobrenje boravka i rada na državnom području države članice, dovodi do odluke o zahtjevu za dozvolu za sezonski rad; (h) „odobrenje za potrebe sezonskog rada” znači bilo koje odobrenje iz članka 12. kojim se njegovom nositelju omogućuje da boravi i radi na državnom području države članice koja je izdala odobrenje na temelju ove Direktive; (i) „radna dozvola” znači bilo koje odobrenje koje izdaje država članica u skladu s nacionalnim pravom za potrebe rada na državnom području te države članice.	članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj: – samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (5) Poslodavac ne smije zapošljivati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti		

	njegovim radom. (6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka: – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u		

	potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. (8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj. (9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren. (10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući se način primjenjuju i na podizvođača. (11) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može raditi pod uvjetima		

	iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (12) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (13) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (14) Državljanin treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona može raditi pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima. (15) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te		

	samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima. (16) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona na temelju testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona, može raditi samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (17) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (18) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka		

	4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnih zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (19) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad može raditi za istog poslodavca, a poslodavac državljanina treće zemlje može zaposliti u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka, ako nije u suprotnosti sa stavcima 11., 12., 14., 15., 16. i 17. ovoga članka. (20) Poslodavac koji je podnio zahtjev: - za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona ili koja se produljuje ili članka 110. ovoga Zakona koja se izdaje na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, obavještavat će državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o njegovom ishodu dužan ga je obavijestiti u roku od tri dana pisanim putem - iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 3., članka 103.d stavaka 4. i 8. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.		

	(21) Ako upravnu pristojbu za odobrenje dozvole za boravak i rad plaća poslodavac, nema pravo tražiti povrat pristojbe od državljanina treće zemlje.“.		
Članak 4. Povoljnije odredbe 1. Ova Direktiva primjenjuje se ne dovodeći u pitanje povoljnije odredbe: (a)prava Unije, uključujući bilateralne i multilateralne sporazume sklopljene između Unije, ili između Unije i njezinih država članica, s jedne strane, i jedne ili više trećih zemalja, s druge strane; (b)bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

Članak 6. Kriteriji i zahtjevi za prihvrat u statusu sezonskog radnika za boravke koji su dulji od 90 dana 1. Zahtjevu za prihvrat u državu članicu pod uvjetima iz ove Direktive za boravak koji je dulji od 90 dana prilaže se: (a)valjani ugovor o radu ili, ako tako predviđa nacionalno pravo, upravni propisi ili praksa, obvezujuća ponuda za posao u statusu sezonskog radnika u dotičnoj državi članici od strane poslodavca s poslovnim nastanom u toj državi članici, u kojima su navedeni: i. mjesto i vrsta rada; ii. trajanje zaposlenja; iii. primici od rada; iv.broj radnih sati na tjedan ili mjesec; v.iznos eventualnog plaćenog dopusta; vi.prema potrebi, ostali relevantni radni uvjeti; i vii.ako je moguće, datum početka zaposlenja; (b)dokaz posjedovanja zdravstvenog osiguranja ili, ako je tako predviđeno nacionalnim	Članak 32. U članku 104. iza stavka 11. dodaju se novi stavci 12. – 19. koji glase: „(12) Državljaninu treće zemlje može se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad s rokom važenja do tri godine za istog poslodavca i istog korisnika u zanimanju unutar propisanih djelatnosti za koje se izdaje dozvola za boravak i rad za sezonski rad odnosno u sličnom i srodnom zanimanju, a državljani treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (13) U ugovoru o radu koji se prilaže uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka navest će se razdoblja u kojima će državljani treće zemlje raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (14) U potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona navest će se da se dozvola za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka izdaje na rok do tri godine, te će se navesti razdoblja tijekom kojih je državljani treće zemlje dopušten rad do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje. (15) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na rok do tri godine sukladno stavku 12. ovoga članka može raditi u Republici Hrvatskoj tijekom razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, nakon čega je dužan napustiti Republiku Hrvatsku. (16) U slučaju da se mijenja početak ili kraj razdoblja rada	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 104., čl. 105. st. 1., čl. 104. st. 5. t. 4. i 5., čl. 105. st. 1. t. 2., čl. 97. st. 4., čl. 104. st. 5. t. 1.

pravom, dokaz da je podnesen zahtjev za zdravstveno osiguranje koje pokriva sve rizike od kojih su redovito osigurani državljani dotične države članice, za razdoblje u kojem takvo osiguranje i odgovarajuća prava na povlastice nisu zajamčeni u vezi s radom ili kao rezultat rada izvršenog u toj državi članici; (c) dokaz da će sezonski radnik imati primjeren smještaj ili da će mu primjeren smještaj biti osiguran u skladu s člankom 20. 2. Države članice zahtijevaju da su uvjeti iz stavka 1. točke (a) u skladu s mjerodavnim propisima, kolektivnim ugovorima i/ili praksom. 3. Na temelju dokumentacije priložene u skladu sa stavkom 1., države članice zahtijevaju da sezonski radnik za vrijeme svojeg boravka ima dovoljno sredstava za vlastito uzdržavanje te da se ne treba koristiti njihovim sustavima socijalne pomoći. 4. Državljanima trećih zemalja za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne	kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona za najviše 30 dana, takva nova razdoblja rada ne smiju prelaziti ograničenje od 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje, te će policijska uprava odnosno policijska postaja na temelju aneksa ugovora o radu iz stavka 13. ovoga članka izdati novu potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona s novim datumima razdoblja rada. (17) Unutar važenja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju stavka 12. ovoga članka ne može se naknadno tražiti produljenje vremena važenja razdoblja rada s 90 dana na devet mjeseci. (18) Državljanin treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka je za tekuće razdoblje rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona, a iznimno od stavka 4. ovoga članka i državljani treće zemlje je za tekuće razdoblje rada od 90 dana kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona. (19) Ako državljani treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka prestane raditi prije isteka zadnjeg razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga članka iz drugih razloga osim prestanka ugovora o radu, dozvola za boravak i rad neće prestati važiti kako je propisano člankom 107. stavkom 6. ovoga Zakona, ali dozvola boravka prestat će važiti danom prestanka rada te je državljani treće zemlje dužan vratiti dozvolu boravka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od osam dana od dana prestanka rada.“.		

odobrava se prihvati. 5. Prilikom ispitivanja zahtjeva za odobrenje iz članka 12. stavka 2., države članice provjeravaju predstavlja li državljaniin treće zemlje rizik u pogledu nezakonitog useljavanja te namjerava li državljaniin treće zemlje napustiti državno područje država članica najkasnije na datum prestanka važenja odobrenja. 6. U slučajevima kada je u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao utvrđeno da će državljaniin treće zemlje obavljati reguliranu profesiju, kako je definirana u Direktivi 2005/36/EZ, države članice mogu zahtijevati od podnositelja zahtjeva da podnese dokumentaciju kojom dokazuje da državljaniin treće zemlje ispunjava uvjete utvrđene nacionalnim pravom za obavljanje te regulirane profesije. 7. Države članice zahtijevaju da državljanii treće zemlje posjeduju valjanu putnu ispravu, kako je utvrđeno nacionalnim pravom. Države članice zahtijevaju da razdoblje valjanosti putne isprave pokriva barem razdoblje valjanosti odobrenja za potrebe sezonskog	Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 20.		

rada. Osim toga, države članice mogu zahtijevati: (a) da razdoblje valjanosti premašuje namjeravano trajanje boravka za najviše tri mjeseca; (b) da je putna isprava izdana unutar posljednjih deset godina; i (c) da putna isprava sadrži barem dvije prazne stranice.			
Članak 7. Opseg prihvata Ova Direktiva ne utječe na pravo države članice da odredi opseg prihvata državljana trećih zemalja koji ulaze na njezino državno područje za potrebe sezonskog rada. Na temelju toga, zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada može se ili smatrati neprihvatljivim ili se može odbiti.		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena ponudena mogućnost.

Članak 8. Razlozi za odbijanje 1. Države članice odbijaju zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada ako: (a) se ne poštuje članak 5. ili 6.; ili (b) su dokumenti podneseni za potrebe članka 5. ili 6. bili stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito promijenjeni. 2. Države članice prema potrebi odbijaju zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada kada je: (a) poslodavac bio sankcioniran u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja; (b) poduzeće poslodavca u postupku likvidacije u skladu s nacionalnim propisima o nesolventnosti ili je bilo u tom postupku, ili se ne obavlja gospodarska aktivnost; ili (c) poslodavac bio sankcioniran na temelju članka 17. 3. Države članice mogu provjeriti mogu li dotično upražnjeno radno mjesto popuniti državljani dotične države članice ili drugi građani	Članak 18. U članku 93. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi: „3. poslodavac odnosno subjekt domaćin aktivno ne obavlja registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, a koja je povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad“. U točki 8. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“. Na kraju točke 11. dodaju se riječi: „ili predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost“. Na kraju točke 14. briše se točka te se dodaju točke 15., 16. i 17. koje glase: „15. poslodavac u propisanom roku iz članka 95. stavka 2. ovoga Zakona ne uplati u državni proračun propisani iznos 16. državljanin treće zemlje iz članka 92.a stavka 1. ovoga Zakona ne priloži dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma 17. su u trgovačkom društvu osobe ovlaštene za vođenje i	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 104. st. 5., čl. 105. st. 1. t. 1., čl. 93. st. 1., čl. 98. st. 1. i 2., čl. 105. st. 2. i 3., čl. 107.

Unije ili državljani trećih zemalja koji zakonito borave u toj državi članici te u tom slučaju mogu odbiti zahtjev. Ovaj stavak primjenjuje se ne dovodeći u pitanje načelo prema kojem građani Unije imaju prednost, kako je izraženo u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju. 4. Države članice mogu odbiti zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada ako: (a)poslodavac nije ispunio svoje pravne obveze koje se odnose na socijalnu sigurnost, oporezivanje, prava radnika, radne uvjete ili uvjete zapošljavanja, kako je predviđeno u mjerodavnim propisima i/ili kolektivnim ugovorima; ili (b)je poslodavac, u razdoblju od 12 mjeseci koji izravno prethode datumu podnošenja zahtjeva, ukinuo radno mjesto na puno radno vrijeme kako bi dobio upražnjeno mjesto koje poslodavac želi popuniti upotrebom ove Direktive; ili (c)državljanin treće zemlje nije poštovao obveze koje proizlaze	zastupanje društva samo državljani treće zemlje, a niti jedan državljanin treće zemlje nema dozvolu za boravak i rad sukladno članku 110. točki 2. ovoga Zakona odnosno ne radi se o državljaninu treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako se radi o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 111. stavka 5. ovoga Zakona.“. Članak 23. U članku 98. na kraju stavka 6. briše se točka te se dodaju riječi: „i to za onaj broj državljana trećih zemalja koji odgovara udjelu iz članka 99. stavka 12. ovoga Zakona.“. Iza stavka 6. dodaju se novi stavci 7. i 8. koji glase: „(7) Hrvatski zavod za zapošljavanje neće provoditi test tržišta rada ako poslodavac: 1. ne obavlja aktivno registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, a koja je povezana sa zanimanjem za koje traži provedbu testa tržišta rada 2. ponovno traži provedbu testa tržišta rada za zanimanje za koje je u zadnjih 90 dana utvrđeno da ima raspoloživih osoba na tržištu rada. (8) Provedbu testa tržišta rada poslodavac može zatražiti za područje više policijskih uprava sukladno stavku 1. ovoga članka ili nakon izdavanja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona ili koja je produljena, a Hrvatski zavod za zapošljavanje dat će obavijest o provedenom testu tržišta rada za određeno područje, te će se isto upisati u potvrdu sukladno članku 91. stavku 5. ovoga Zakona.“.		

iz prethodne odluke o prihvatu u statusu sezonskog radnika. 5. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., u svakoj odluci o odbijanju zahtjeva uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja, uključujući interese sezonskog radnika, i poštovanje načela proporcionalnosti. 6. Razlozi za odbijanje izdavanja vize za kratkotrajni boravak regulirani su odgovarajućim odredbama Zakonika o vizama.	Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 9. Članak 32. U članku 104. iza stavka 11. dodaju se novi stavci 12. – 19. koji glase: „(12) Državljaninu treće zemlje može se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad s rokom važenja do tri godine za istog poslodavca i istog korisnika u zanimanju unutar propisanih djelatnosti za koje se izdaje dozvola za boravak i rad za sezonski rad odnosno u sličnom i srodnom zanimanju, a državljani treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (13) U ugovoru o radu koji se prilaže uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka navest će se razdoblja u kojima će državljani treće zemlje raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (14) U potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona navest će se da se dozvola za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka izdaje na rok do tri godine, te će se navesti razdoblja tijekom kojih je državljani treće zemlje dopušten rad do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje. (15) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na rok do tri godine sukladno stavku 12. ovoga članka može raditi u Republici Hrvatskoj tijekom razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, nakon čega je dužan napustiti Republiku Hrvatsku. (16) U slučaju da se mijenja početak ili kraj razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i		

	stavka 4. ovoga Zakona za najviše 30 dana, takva nova razdoblja rada ne smiju prelaziti ograničenje od 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje, te će policijska uprava odnosno policijska postaja na temelju aneksa ugovora o radu iz stavka 13. ovoga članka izdati novu potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona s novim datumima razdoblja rada. (17) Unutar važenja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju stavka 12. ovoga članka ne može se naknadno tražiti produljenje vremena važenja razdoblja rada s 90 dana na devet mjeseci. (18) Državljanin treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka je za tekuće razdoblje rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona, a iznimno od stavka 4. ovoga članka i državljani treće zemlje je za tekuće razdoblje rada od 90 dana kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona. (19) Ako državljani treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka prestane raditi prije isteka zadnjeg razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga članka iz drugih razloga osim prestanka ugovora o radu, dozvola za boravak i rad neće prestati važiti kako je propisano člankom 107. stavkom 6. ovoga Zakona, ali dozvola boravka prestat će važiti danom prestanka rada te je državljani treće zemlje dužan vratiti dozvolu boravka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od osam dana od dana prestanka rada.“. Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 20.		

	Članak 33. U članku 105. stavku 2. točki 4. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“. Članak 34. U članku 107. iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi: „(6) Državljaninu treće zemlje dozvola za boravak i rad za sezonski rad prestaje važiti danom prestanka radnog odnosa.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9., riječi: „može se primijeniti odredba stavka 7. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „može se primijeniti odredba stavka 8. ovoga članka“. U dosadašnjem stavku 9., koji postaje stavak 10., riječi: „U slučaju iz stavka 8. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „U slučaju iz stavka 9. ovoga članka“, a riječi: „u skladu sa stavkom 6. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „u skladu sa stavkom 7. ovoga članka“. Iza stavka 10. dodaje se stavak 11. koji glasi: „(11) U svrhu utvrđivanja prestanka radnog odnosa iz stavka 6. ovoga članka Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.“.		

		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 8., čl. 9.
Članak 9. Oduzimanje odobrenja za potrebe sezonskog rada 1. Države članice oduzimaju odobrenje za potrebe sezonskog rada kada: (a)su dokumenti podneseni za potrebe članka 5. ili 6. bili stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito promijenjeni; ili (b)svrha boravka nositelja ne odgovara svrhama za koje mu je	Članak 18. U članku 93. stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi: „3. poslodavac odnosno subjekt domaćin aktivno ne obavlja registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, a koja je povezana sa zanimanjem za koje je podnesen zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad“. U točki 8. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 104. st. 5., čl. 105. st. 1. t. 1. i st. 3., čl. 93., čl. 98. st. 1. i 2., čl. 105. st. 2. i 3., čl. 107. st. 2. t. 1. i 2. i st. 4. - 9.

boravak odobren. 2. Države članice prema potrebi oduzimaju odobrenje za potrebe sezonskog rada kada je: (a)poslodavac bio sankcioniran u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada i/ili nezakonitog zapošljavanja; (b)poduzeće poslodavca u postupku likvidacije u skladu s nacionalnim propisima o nesolventnosti ili je bilo u tom postupku, ili se ne izvršava gospodarska aktivnost; ili (c)poslodavac bio sankcioniran na temelju članka 17. 3. Države članice mogu oduzeti odobrenje za potrebe sezonskog rada kada: (a)se ne poštuje ili se više ne poštuje članak 5. ili 6.; (b)poslodavac nije ispunio svoje pravne obveze koje se odnose na socijalnu sigurnost, oporezivanje, prava radnika, radne uvjete ili uvjete zapošljavanja, kako je predviđeno u mjerodavnim propisima i/ili kolektivnim ugovorima;	Na kraju točke 11. dodaju se riječi: „ili predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost“. Na kraju točke 14. briše se točka te se dodaju točke 15., 16. i 17. koje glase: „15. poslodavac u propisanom roku iz članka 95. stavka 2. ovoga Zakona ne uplati u državni proračun propisani iznos 16. državljanin treće zemlje iz članka 92.a stavka 1. ovoga Zakona ne priloži dokaz o položenom ispitu poznavanja hrvatskog jezika i latiničnog pisma 17. su u trgovačkom društvu osobe ovlaštene za vođenje i zastupanje društva samo državljani treće zemlje, a niti jedan državljanin treće zemlje nema dozvolu za boravak i rad sukladno članku 110. točki 2. ovoga Zakona odnosno ne radi se o državljaninu treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako se radi o zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 111. stavka 5. ovoga Zakona.“. Članak 23. U članku 98. na kraju stavka 6. briše se točka te se dodaju riječi: „i to za onaj broj državljana trećih zemalja koji odgovara udjelu iz članka 99. stavka 12. ovoga Zakona.“.		

(c)poslodavac nije ispunio svoje obveze na temelju ugovora o radu; (d)je poslodavac, u razdoblju od 12 mjeseci koji izravno prethode danu podnošenja zahtjeva, ukinuo radno mjesto na puno radno vrijeme kako bi dobio upražnjeno mjesto koje poslodavac želi popuniti upotrebom ove Direktive. 4. Države članice mogu oduzeti odobrenje za potrebe sezonskog rada ako državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za međunarodnu zaštitu na temelju Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (19) ili za zaštitu u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili praksom dotične države članice. 5. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., u svakoj odluci o oduzimanju odobrenja uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja, uključujući interese sezonskog radnika, i poštovanje načela proporcionalnosti. 6. Razlozi za poništenje ili ukidanje vize za kratkotrajni boravak regulirani su	Iza stavka 6. dodaju se novi stavci 7. i 8. koji glase: „(7) Hrvatski zavod za zapošljavanje neće provoditi test tržišta rada ako poslodavac: 1. ne obavlja aktivno registriranu gospodarsku djelatnost u Republici Hrvatskoj, a koja je povezana sa zanimanjem za koje traži provedbu testa tržišta rada 2. ponovno traži provedbu testa tržišta rada za zanimanje za koje je u zadnjih 90 dana utvrđeno da ima raspoloživih osoba na tržištu rada. (8) Provedbu testa tržišta rada poslodavac može zatražiti za područje više policijskih uprava sukladno stavku 1. ovoga članka ili nakon izdavanja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju članka 97. ovoga Zakona ili koja je produljena, a Hrvatski zavod za zapošljavanje dat će obavijest o provedenom testu tržišta rada za određeno područje, te će se isto upisati u potvrdu sukladno članku 91. stavku 5. ovoga Zakona.“. Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 9. Članak 32. U članku 104. iza stavka 11. dodaju se novi stavci 12. – 19. koji glase: „(12) Državljaninu treće zemlje može se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad s rokom važenja do tri godine za istog poslodavca i istog korisnika u zanimanju unutar propisanih djelatnosti za koje se izdaje dozvola za boravak i rad za sezonski rad odnosno u sličnom i srodnom zanimanju, a državljanin treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može raditi do 90		

odgovarajućim odredbama Zakonika o vizama.	dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (13) U ugovoru o radu koji se prilaže uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka navest će se razdoblja u kojima će državljani treće zemlje raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (14) U potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona navest će se da se dozvola za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka izdaje na rok do tri godine, te će se navesti razdoblja tijekom kojih je državljaninu treće zemlje dopušten rad do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje. (15) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na rok do tri godine sukladno stavku 12. ovoga članka može raditi u Republici Hrvatskoj tijekom razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, nakon čega je dužan napustiti Republiku Hrvatsku. (16) U slučaju da se mijenja početak ili kraj razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona za najviše 30 dana, takva nova razdoblja rada ne smiju prelaziti ograničenje od 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje, te će policijska uprava odnosno policijska postaja na temelju aneksa ugovora o radu iz stavka 13. ovoga članka izdati novu potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona s novim datumima razdoblja rada. (17) Unutar važenja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju stavka 12. ovoga članka ne može se naknadno tražiti produljenje vremena važenja razdoblja rada s 90 dana na devet mjeseci.		

	(18) Državljanin treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka je za tekuće razdoblje rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona, a iznimno od stavka 4. ovoga članka i državljanin treće zemlje je za tekuće razdoblje rada od 90 dana kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona. (19) Ako državljanin treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka prestane raditi prije isteka zadnjeg razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga članka iz drugih razloga osim prestanka ugovora o radu, dozvola za boravak i rad neće prestati važiti kako je propisano člankom 107. stavkom 6. ovoga Zakona, ali dozvola boravka prestat će važiti danom prestanka rada te je državljanin treće zemlje dužan vratiti dozvolu boravka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od osam dana od dana prestanka rada.“. Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 20. Članak 33. U članku 105. stavku 2. točki 4. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“. Članak 34. U članku 107. iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji		

	glasi: „(6) Državljaninu treće zemlje dozvola za boravak i rad za sezonski rad prestaje važiti danom prestanka radnog odnosa.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9., riječi: „može se primijeniti odredba stavka 7. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „može se primijeniti odredba stavka 8. ovoga članka“. U dosadašnjem stavku 9., koji postaje stavak 10., riječi: „U slučaju iz stavka 8. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „U slučaju iz stavka 9. ovoga članka“, a riječi: „u skladu sa stavkom 6. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „u skladu sa stavkom 7. ovoga članka“. Iza stavka 10. dodaje se stavak 11. koji glasi: „(11) U svrhu utvrđivanja prestanka radnog odnosa iz stavka 6. ovoga članka Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.“.		
		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 8., čl. 9.

Članak 10. Obveza suradnje Države članice mogu zahtijevati od poslodavca da pruži sve relevantne informacije potrebne za izdavanje, produljenje ili obnavljanje odobrenja za potrebe sezonskog rada. POGLAVLJE III. POSTUPAK I ODOBRENJA ZA POTREBE SEZONSKOG RADA	Članak 22. U članku 97. u stavku 1. riječi: „u slučaju“ zamjenjuju se riječima: „u slučaju“, a na kraju stavka briše se točka te se dodaju riječi: „i članka 92.a stavka 5. ovoga Zakona.“. U stavku 2. na kraju rečenice briše se točka te se dodaju riječi: „koje je obvezujuće u dijelu koji se odnosi na ispunjavanje uvjeta iz članka 99. ovoga Zakona.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 97. st. 1., 2. i 5.
Članak 11. Pristup informacijama 1. Države članice omogućuju podnositeljima zahtjeva jednostavan pristup informacijama o cjelokupnoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva i informacijama o ulasku i boravku, uključujući prava i obveze te postupovna jamstva sezonskog radnika. 2. Kada države članice državljanima trećih zemalja izdaju odobrenje za potrebe sezonskog		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 101. st. 1. i 4.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 92., čl. 51.

rada, također im pružaju informacije u pisanom obliku o njihovim pravima i obvezama na temelju ove Direktive, uključujući i postupke povodom pritužbe.			
Članak 12. Odobrenja za potrebe sezonskog rada 1. Za boravke koji nisu dulji od 90 dana, države članice izdaju državljanima trećih zemalja, koji poštuju članak 5. i nisu obuhvaćeni razlozima navedenima u članku 8., jedno od sljedećih odobrenja za potrebe sezonskog rada, ne dovodeći u pitanje pravila o izdavanju viza za kratkotrajni boravak kako je utvrđeno u Zakoniku o vizama i u Uredbi Vijeća (EZ) br. 1683/95 (20): (a) vizu za kratkotrajni boravak, s naznakom da je izdana za potrebe sezonskog rada; (b) vizu za kratkotrajni boravak i radnu dozvolu, s naznakom da su izdane za potrebe sezonskog rada; ili (c) radnu dozvolu s naznakom da je	Članak 3. U članku 35. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Dugotrajna viza je odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana te se izdaje: - državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza - državljaninu treće zemlje kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, a zahtjev za odobrenje privremenog boravka može podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji sukladno članku 58. stavku 3. ovoga Zakona.“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od: - početka roka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj - u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona kada rok valjanosti ne može biti raniji od datuma početka namjeravanoga putovanja - u slučaju iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona rok valjanosti ne može biti raniji od početka tekućeg razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 104. st. 3., čl. 90. st. 1., čl. 3. t. 9., čl. 104. st. 3. i 4., čl. 168. st. 1. i 2., čl. 257. st. 1., čl. 35., čl. 36., čl. 37.

izdana za potrebe sezonskog rada, ako je državljanin treće zemlje izuzet od zahtjeva posjedovanja vize u skladu s Prilogom II. Uredbi (EZ) br. 539/2001 te dotična država članica na tog državljanina ne primjenjuje članak 4. stavak 3. te uredbe. Prilikom prenošenja ove Direktive, države članice predviđaju bilo odobrenja iz točaka (a) i (c) ili odobrenja iz točaka (b) i (c). 2. Za boravke koji su dulji od 90 dana, države članice izdaju državljanima trećih zemalja, koji poštuju članak 6. i nisu obuhvaćeni razlozima navedenima u članku 8., jedno od sljedećih odobrenja za potrebe sezonskog rada: (a)vizu za dugotrajni boravak, s naznakom da je izdana za potrebe sezonskog rada; (b) dozvolu za sezonski rad; ili (c)dozvolu za sezonski rad i vizu za dugotrajni boravak ako se viza za dugotrajni boravak zahtijeva prema nacionalnom pravu za ulazak na državno područje.	stavka 4. ovoga Zakona.“. Članak 4. U članku 37. stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize podnosi se: - najranije tri mjeseca prije, a najkasnije tri mjeseca nakon početka valjanosti privremenoga boravka ili dozvole za boravak i rad - u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona zahtjev se može podnijeti najranije šest mjeseci prije početka namjeravanoga putovanja te u pravilu najkasnije 15 dana prije početka namjeravanoga putovanja - u slučaju iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona zahtjev se podnosi najranije tri mjeseca prije početka razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.“. Članak 15. U članku 90. stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“. Članak 32. U članku 104. iza stavka 11. dodaju se novi stavci 12. – 19. koji glase:		

Prilikom prenošenja ove Direktive, države članice predviđaju samo jedno od odobrenja iz točaka (a), (b) i (c). 3. Ne dovodeći u pitanje schengensku pravnu stečevinu, države članice utvrđuju podnosi li zahtjev državljanin treće zemlje i/ili poslodavac. Obveza država članica da utvrde podnosi li zahtjev državljanin treće zemlje i/ili poslodavac ne dovodi u pitanje nikakve aranžmane prema kojima se od obojice zahtijeva sudjelovanje u postupku. 4. Dozvolu za sezonski rad iz stavka 2. prvog podstavka točaka (b) i (c) izdaju nadležna tijela država članica primjenom obrasca utvrđenog u Uredbi (EZ) br. 1030/2002. Države članice na dozvoli navode da je izdana za potrebe sezonskog rada. 5. U slučaju viza za dugotrajni boravak države članice unose upućivanje kojim se navodi da je viza izdana za potrebe sezonskog rada u rubrici „napomene” na naljepnici vize u skladu s točkom 12. Priloga Uredbi (EZ) br.	„(12) Državljaninu treće zemlje može se izdati dozvola za boravak i rad za sezonski rad s rokom važenja do tri godine za istog poslodavca i istog korisnika u zanimanju unutar propisanih djelatnosti za koje se izdaje dozvola za boravak i rad za sezonski rad odnosno u sličnom i srodnom zanimanju, a državljanin treće zemlje unutar važenja dozvole za boravak i rad može raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (13) U ugovoru o radu koji se prilaže uz zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka navest će se razdoblja u kojima će državljanin treće zemlje raditi do 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje. (14) U potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona navest će se da se dozvola za boravak i rad iz stavka 12. ovoga članka izdaje na rok do tri godine, te će se navesti razdoblja tijekom kojih je državljaninu treće zemlje dopušten rad do 90 dana ili do devet mjeseci godišnje. (15) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na rok do tri godine sukladno stavku 12. ovoga članka može raditi u Republici Hrvatskoj tijekom razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, nakon čega je dužan napustiti Republiku Hrvatsku. (16) U slučaju da se mijenja početak ili kraj razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona za najviše 30 dana, takva nova razdoblja rada ne smiju prelaziti ograničenje od 90 dana u kalendarskoj godini ili do devet mjeseci godišnje, te će policijska uprava odnosno policijska postaja na temelju aneksa ugovora o radu iz stavka 13. ovoga članka izdati novu potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona s novim datumima		

1683/95. 6. Države članice mogu navesti dodatne informacije koje se odnose na radni odnos sezonskog radnika u papirnatom obliku ili pohraniti takve podatke u elektroničkom obliku kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i u točki (a) podtočki 16. Priloga toj uredbi. 7. Kada se viza zahtijeva isključivo za potrebe ulaska na državno područje države članice i državljanin treće zemlje ispunjava uvjete za izdavanje dozvole za sezonski rad u skladu sa stavkom 2. prvim podstavkom točkom (c), dotična država članica osigurava državljaninu treće zemlje sve što je potrebno za dobivanje potrebne vize. 8. Izdavanje vize za dugotrajni boravak iz stavka 2. prvog podstavka točke (a) ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da izdaju prethodno odobrenje za rad u dotičnoj državi članici.	razdoblja rada. (17) Unutar važenja dozvole za boravak i rad koja je izdana na temelju stavka 12. ovoga članka ne može se naknadno tražiti produljenje vremena važenja razdoblja rada s 90 dana na devet mjeseci. (18) Državljanin treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka je za tekuće razdoblje rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona, a iznimno od stavka 4. ovoga članka i državljanin treće zemlje je za tekuće razdoblje rada od 90 dana kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona dužan ishoditi dozvolu boravka sukladno članku 168. ovoga Zakona. (19) Ako državljanin treće zemlje iz stavka 12. ovoga članka prestane raditi prije isteka zadnjeg razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga članka iz drugih razloga osim prestanka ugovora o radu, dozvola za boravak i rad neće prestati važiti kako je propisano člankom 107. stavkom 6. ovoga Zakona, ali dozvola boravka prestat će važiti danom prestanka rada te je državljanin treće zemlje dužan vratiti dozvolu boravka nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od osam dana od dana prestanka rada.“. Dosadašnji stavak 12. postaje stavak 20. Članak 46. U članku 168. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Dozvola boravka izdaje se državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak na rok važenja na koji mu je odobren privremeni boravak, a državljaninu treće zemlje kojem		

	je izdana dozvola za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona izdaje se na vrijeme razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.“.		
		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 2. st. 2. t. 2., čl. 56.
Članak 13. Zahtjevi za dozvolu za sezonski rad 1. Države članice imenuju tijela nadležna za zaprimanje i odlučivanje o zahtjevima za izdavanje te za izdavanje dozvola za sezonski rad. 2. Zahtjev za dozvolu za sezonski rad podnosi se u jedinstvenom postupku podnošenja zahtjeva.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 90. st. 1., čl. 91. st. 1.

Članak 14. Trajanje boravka 1. Države članice određuju najdulje razdoblje boravka za sezonske radnike koje nije kraće od pet mjeseci niti dulje od devet mjeseci u bilo kojem razdoblju od 12 mjeseci. Nakon isteka tog razdoblja državljani treće zemlje napušta državno područje države članice, osim ako dotična država članica izda boravišnu dozvolu u skladu s nacionalnim pravom ili pravom Unije za potrebe koje nisu sezonski rad. 2. Države članice mogu odrediti najdulje razdoblje u okviru bilo kojeg razdoblja od 12 mjeseci tijekom kojeg poslodavac može zaposliti sezonske radnike. To razdoblje ne smije biti kraće od najduljeg razdoblja boravka određenog u skladu sa stavkom 1.	Članak 16. [...] U dosadašnjem stavku 10., koji postaje stavak 12., podstavak 3. mijenja se i glasi: „- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu za sezonski rad, a najdulje do 90 dana ili do devet mjeseci odnosno do tri godine sukladno članku 104. ovoga Zakona“. Iza stavka 12. dodaje se stavak 13. koji glasi: „(13) Poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja će zaključke i pozive izdati u elektroničkom obliku i dostaviti u korisnički pretinac sustava e-Građani.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 104. st. 3., čl. 106. st. 1.

Članak 15. Produljenje boravka ili obnavljanje odobrenja za potrebe sezonskog rada 1. U okviru najduljeg razdoblja iz članka 14. stavka 1. i pod uvjetom da se poštuje članak 5. ili 6. te da nisu ispunjeni razlozi navedeni u članku 8. stavku 1. točki (b), članku 8. stavku 2. i, ako je primjenjivo, članku 8. stavku 4., države članice dopuštaju sezonskim radnicima jedno produljenje njihova boravka ako sezonski radnici produlje svoj ugovor kod istog poslodavca. 2. Države članice mogu odlučiti, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, dopustiti sezonskim radnicima da produlje svoj ugovor kod istog poslodavca te svoj boravak više od jednom, pod uvjetom da najdulje razdoblje iz članka 14. stavka 1. nije prekoračeno. 3. U okviru najduljeg razdoblja iz članka 14. stavka 1. i pod uvjetom da se poštuje članak 5. ili 6. te da nisu ispunjeni razlozi navedeni u članku 8. stavku 1. točki (b), članku 8. stavku 2. i, ako je to		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 106. st. 1. - 6.

primjenjivo, članku 8. stavku 4., države članice dopuštaju sezonskim radnicima jedno produljenje njihova boravka kako bi bili zaposleni kod drugog poslodavca. 4. Države članice mogu odlučiti, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, dopustiti sezonskim radnicima da se zaposle kod drugog poslodavca i da produlje svoj boravak više od jednom, pod uvjetom da najdulje razdoblje iz članka 14. stavka 1. nije prekoračeno. 5. Za potrebe stavaka od 1. do 4., države članice prihvaćaju podnošenje zahtjeva kada se sezonski radnik kojemu je odobren prihvrat na temelju ove Direktive nalazi na državnom području dotične države članice. 6. Države članice mogu odbiti produljiti boravak ili obnoviti odobrenje za potrebe sezone rada kada predmetno upražnjeno radno mjesto mogu popuniti državljani dotične države članice ili drugi građani Unije ili državljani trećih zemalja koji zakonito borave u toj državi članici. Ovaj stavak primjenjuje se			

ne dovodeći u pitanje načelo prema kojem građani Unije imaju prednost, kako je izraženo u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju. 7. Države članice odbijaju produljiti boravak ili obnoviti odobrenje za potrebe sezonskog rada ako je dosegnuto najdulje trajanje boravka kako je određeno u članku 14. stavku 1. 8. Države članice mogu odbiti produljiti boravak ili obnoviti odobrenje za potrebe sezonskog rada ako državljaniin treće zemlje podnosi zahtjev za međunarodnu zaštitu na temelju Direktive 2011/95/EU ili ako državljaniin treće zemlje podnosi zahtjev za zaštitu u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili praksom dotične države članice. 9. Članak 9. stavak 2. i članak 9. stavak 3. točke (b), (c) i (d) ne primjenjuju se na sezonskog radnika koji se prijavljuje na radno mjesto kod drugog poslodavca u skladu sa stavkom 3. ovog članka kada se te odredbe odnose na prethodnog poslodavca. 10. Razlozi za produljenje vize za			

kratkotrajni boravak regulirani su odgovarajućim odredbama Zakonika o vizama. 11. Ne dovodeći u pitanje članak 8. stavak 1., u svakoj odluci o zahtjevu za produljenje ili obnavljanje uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja, uključujući interese sezonskog radnika, i poštuje se načelo proporcionalnosti.			
Članak 16. Olakšavanje ponovnog ulaska 1. Države članice olakšavaju ponovni ulazak državljanima trećih zemalja kojima je bio odobren prihvrat u tu državu članicu u statusu sezonskog radnika barem jednom tijekom prethodnih pet godina i koji su u potpunosti poštovali uvjete koji se primjenjuju na sezonske radnike na temelju ove Direktivi tijekom svakog njihovog boravka. 2. Olakšavanje ponovnog ulaska iz stavka 1. može uključivati jednu ili više mjera kao što su: (a) odobravanje izuzeća od zahtjeva		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 104. st. 8., čl. 106. st. 1. -6.

podnošenja jednog ili više dokumenata iz članka 5. ili 6.; (b)izdavanje nekoliko dozvola za sezonski rad u okviru jedinstvenog upravnog akta; (c)ubrzani postupak za donošenje odluke o zahtjevu za dozvolu za sezonski rad ili vizu za dugotrajni boravak; (d)prioritet u pregledu zahtjeva za prihvata u statusu sezonskog radnika, uključujući uzimanje u obzir prethodne prihvate prilikom odlučivanja o zahtjevima s obzirom na iscrpljivanje opsega prihvata.			
Članak 17. Sankcije za poslodavce 1. Države članice predviđaju sankcije za poslodavce koji nisu ispunili svoje obveze iz ove Direktive, uključujući isključivanje poslodavaca, koji ozbiljno krše svoje obveze iz ove Direktive, iz mogućnosti zapošljavanja sezonskih radnika. Te su sankcije učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. 2. Ako je odobrenje za potrebe sezonskog rada oduzeto na temelju članka 9. stavka 2. i članka 9. stavka 3. točaka (b), (c) i (d),	Članak 34. U članku 107. iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi: „(6) Državljaninu treće zemlje dozvola za boravak i rad za sezonski rad prestaje važiti danom prestanka radnog odnosa.“. Dosadašnji stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. U dosadašnjem stavku 8., koji postaje stavak 9., riječi: „može se primijeniti odredba stavka 7. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „može se primijeniti odredba stavka 8. ovoga članka“. U dosadašnjem stavku 9., koji postaje stavak 10., riječi: „U slučaju iz stavka 8. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „U slučaju iz stavka 9. ovoga članka“, a riječi: „u skladu sa stavkom 6. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „u skladu sa stavkom 7.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 247., čl. 107. st. 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8. i 9.

države članice osiguravaju da je poslodavac odgovoran platiti naknadu sezonskom radniku u skladu s postupcima prema nacionalnom pravu. Eventualna odgovornost obuhvaća sve nepodmirene obveze koje bi poslodavac morao poštovati u slučaju da odobrenje za potrebe sezonskog rada nije oduzeto. 3. Kada je poslodavac podizvoditelj koji je prekršio ovu Direktivu, a glavni izvoditelj i eventualni posrednički podizvoditelj nisu ispunili obveze dužne pažnje kako je određeno nacionalnim pravom, glavni izvoditelj i eventualni posrednički podizvoditelj mogu: (a)podlijezati sankcijama iz stavka 1.; (b)zajedno s poslodavcem ili umjesto poslodavca, biti odgovorni platiti naknadu sezonskom radniku koja mu pripada u skladu sa stavkom 2.; (c)zajedno s poslodavcem ili umjesto poslodavca, biti odgovorni platiti zaostale isplate sezonskom radniku koje mu pripadaju u skladu s nacionalnim pravom.	ovoga članka“. Iza stavka 10. dodaje se stavak 11. koji glasi: „(11) U svrhu utvrđivanja prestanka radnog odnosa iz stavka 6. ovoga članka Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje.“. Članak 62. U članku 247. stavku 2. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 2. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a poslodavac:“ zamjenjuju se riječima: „ako poslodavac:“. U podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. Na kraju podtočke 3. briše se točka i dodaju se podtočke 4., 5. i 6. koje glase: „ - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5.		

Države članice mogu predvidjeti stroža pravila o odgovornosti u okviru nacionalnog prava.	ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 12.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na poslovima odnosno području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. (članak 88. stavak 15.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je poslodavcu izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koje je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 17.).“. U stavku 6. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a korisnik:“ zamjenjuju se riječima: „ako korisnik:“. Na kraju podtočke 2. briše se točka i dodaju se podtočke 4. i 5. koje glase: „- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 13.)		

	- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 18.).“. Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi: „(7) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje odgovorna osoba u korisniku-pravnoj osobi.“. Dosadašnji stavci 7. – 10. postaju stavci 8. – 11. Članak 64. U članku 251. stavku 4. točka 1. mijenja se i glasi: „1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 20.)“. U točki 4. riječi: „članak 103.c stavak 2.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.c stavak 3.“. U točki 5. riječi: „članak 103.d stavak 1.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.d stavci 4. i 8.“. U stavku 6. točka 1. mijenja se i glasi: „1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog		

	zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 20.)“. U točki 4. riječi: „članak 103.c stavak 2.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.c stavak 3.“. U točki 5. riječi: „članak 103.d stavak 1.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.d stavci 4. i 8.“. Stavak 7. mijenja se i glasi: „(7) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 1000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljani treće zemlje koji: 1. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je odobren privremeni boravak (članak 62.a) 2. nije u propisanom roku policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostavio potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini (članak 73. stavak 2. podstavak 2.) 3. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.) 4. nakon razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona ne napusti Republiku Hrvatsku (članak 104. stavak 15.) 5. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize odnosno u roku od osam dana od početka razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize ako se radi o sezonskoj dozvoli za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona (članak 169. stavak 1.).“. U stavku 8. iza točke 10. dodaje se nova točka 11. koja		

	glasi: „11. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon prestanka rada (članak 104. stavak 19.)“. Dosadašnje točke 11. – 35. postaju točke 12. – 36.		
Članak 18. Postupovna jamstva 1. Nadležna tijela države članice donose odluku o zahtjevu za odobrenje za potrebe sezonskog rada. Nadležna tijela obavješćuju podnositelja zahtjeva o odluci u pisanom obliku, u skladu s postupcima za obavješćivanje utvrđenima nacionalnim pravom, u najkraćem mogućem roku, a najkasnije 90 dana od dana kada je podnesen potpuni zahtjev. 2. U slučaju podnošenja zahtjeva za produljenje boravka ili za obnavljanje odobrenja na temelju članka 15., države članice poduzimaju sve razumne korake za osiguravanje da sezonski radnik nije dužan prekinuti svoj radni odnos s istim poslodavcem ili spriječen u tome da promijeni poslodavca zbog tekućih upravnih	Članak 3. U članku 35. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Dugotrajna viza je odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana te se izdaje: - državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza - državljaninu treće zemlje kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, a zahtjev za odobrenje privremenog boravka može podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji sukladno članku 58. stavku 3. ovoga Zakona.“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od: - početka roka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj - u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona kada rok valjanosti ne može biti raniji od datuma početka namjeravanoga putovanja - u slučaju iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona rok valjanosti ne može biti raniji od početka tekućeg razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 91. st. 1. i 5., čl. 106. st. 2., 3. i 4., čl. 62. st. 2., čl. 105. st. 1., 2. i 3., čl. 35., čl. 40., čl. 41.

postupaka. Kada valjanost odobrenja za potrebe sezonskog rada prestaje tijekom postupka produljenja ili obnavljanja, države članice u skladu sa svojim nacionalnim pravom dopuštaju sezonskom radniku da nastavi boraviti na njihovu državnom području dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu, pod uvjetom da je zahtjev podnesen u okviru razdoblja valjanosti odobrenja i da razdoblje iz članka 14. stavka 1. nije isteklo. Kada se primjenjuje drugi podstavak, države članice mogu, inter alia, odlučiti: (a)izdati nacionalne privremene boravišne dozvole ili ekvivalentna odobrenja do donošenja odluke; (b)dopustiti sezonskom radniku da radi do donošenja te odluke. Tijekom razdoblja pregleda zahtjeva za produljenje ili obnavljanje primjenjuju se odgovarajuće odredbe ove Direktive. 3. Kada su informacije ili	stavka 4. ovoga Zakona.“. Članak 6. U članku 40. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi: „2. ima odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, osim u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona kada je priložena dokumentacija kojom se dokazuju svrha i uvjeti boravka u Republici Hrvatskoj“. Stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dugotrajna viza dužan je u roku od 30 dana od početka valjanosti vize obratiti se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji radi prijave boravišta i izrade biometrijske dozvole boravka, odnosno radi podnošenja zahtjeva za odobrenje privremenog boravka ako se radi o državljaninu treće zemlje iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona.“. Članak 7. U članku 41. stavku 1. točki 1. podtočka 2. mijenja se i glasi: „- nema odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj ili u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona ne opravda svrhu i uvjete namjeravanoga boravka“. Članak 16.		

dokumentacija priloženi uz zahtjev nepotpuni, nadležna tijela u razumnom roku obavješćuju podnositelja zahtjeva o potrebnim dodatnim informacijama te određuju razuman rok za njihovu dostavu. Rok iz stavka 1. ne teče sve dok nadležna tijela ne prime potrebne dodatne informacije. 4. Podnositelju se u pisanom obliku dostavljaju razlozi za odluku kojom se zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada smatra neprihvatljivim ili kojom se odbija zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada ili se odbija produljenje boravka ili obnavljanje odobrenja za potrebe sezonskog rada. Razlozi za odluku kojom se oduzima odobrenje za potrebe sezonskog rada dostavljaju se u pisanom obliku sezonskom radniku i, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, poslodavcu. 5. Svaka odluka kojom se zahtjev za odobrenje za potrebe sezonskog rada smatra neprihvatljivim ili se odbija taj zahtjev, odbija produljenje boravka ili obnavljanje odobrenja za potrebe sezonskog	U članku 91. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi: „(5) U potvrdama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, navest će se i policijske uprave u kojima je proveden test tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona kao i policijske uprave na području kojih je dozvoljen rad u deficitarnom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad.“. Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 6. i 7. Dosadašnji stavak 7., koji postaje stavak 8., mijenja se i glasi: „(8) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a koje razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona.“. Iza stavka 8. dodaje se novi stavak 9. koji glasi: „(9) U iznimnim i opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva, osim u slučaju izdavanja dozvola za boravak i rad za sezonski rad, rok iz stavka 8. ovoga članka može se produžiti za 30 dana, o čemu policijska uprava odnosno policijska postaja obavještava podnositelja zahtjeva.“.		

rada ili se oduzima odobrenje za potrebe sezonskog rada može se pravno osporavati u dotičnoj državi članici u skladu s nacionalnim pravom. U pisanoj obavijesti navodi se sud ili upravno tijelo kod kojeg se može uložiti žalba te rok za podnošenje žalbe. 6. Postupovna jamstva koja se odnose na vize za kratkotrajni boravak regulirana su odgovarajućim odredbama Zakonika o vizama.	Dosadašnji stavci 8. – 10. postaju stavci 10. – 12. U dosadašnjem stavku 10., koji postaje stavak 12., podstavak 3. mijenja se i glasi: „- na vrijeme na koje je sklopljen ugovor o radu za sezonski rad, a najdulje do 90 dana ili do devet mjeseci odnosno do tri godine sukladno članku 104. ovoga Zakona“. Iza stavka 12. dodaje se stavak 13. koji glasi: „(13) Poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona policijska uprava odnosno policijska postaja će zaključke i pozive izdati u elektroničkom obliku i dostaviti u korisnički pretinac sustava e-Građani.“. Članak 33. U članku 105. stavku 2. točki 4. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“.		

		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 98.
Članak 19. Pristojbe i troškovi 1. Države članice mogu zahtijevati plaćanje pristojbi za obradu zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Razina takvih pristojbi ne smije biti nerazmjerna ili previsoka. Pristojbe za vize za kratkotrajni boravak regulirane su odgovarajućim odredbama schengenske pravne stečevine. Kada te pristojbe plaća državljanin treće zemlje, države članice mogu predvidjeti da ima pravo na nadoknadu od poslodavca u skladu s nacionalnim pravom. 2. Države članice mogu zahtijevati od poslodavaca sezonskih radnika da plate: (a)putne troškove od mjesta porijekla sezonskog radnika do mjesta rada u dotičnoj državi	Članak 13. Članak 88. mijenja se i glasi: [...] (21) Ako upravnu pristojbu za odobrenje dozvole za boravak i rad plaća poslodavac, nema pravo tražiti povrat pristojbe od državljanina treće zemlje.“. Čl. 19. stavak 1. Direktive - nije pihvaćena ponuđena mogućnost u odnosu na pravo državljanina treće zemlje na nadoknadu od poslodavca u skladu s nacionalnim pravom. Čl. 19. stavak 2. točke a) i b) Direktive - nije pihvaćena ponuđena mogućnost.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 156/22) članak/članci Tar. br. 7. t. 1. i 6., Tar. br. 28. t. 3.

članici i troškove povratka; (b)troškove zdravstvenog osiguranja iz članka 5. stavka 1. točke (b) i članka 6. stavka 1. točke (b). Kada ih plate poslodavci, takvi se troškovi ne mogu naplatiti od sezonskog radnika.			
Članak 20. Smještaj 1. Države članice zahtijevaju dokaz da sezonski radnik koristi smještaj koji mu osigurava primjeren životni standard, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, tijekom svojeg cjelokupnog boravka. Nadležno tijelo obavješćuje se o svim promjenama smještaja sezonskog radnika. 2. Kada je poslodavac osigurao smještaj ili je on posrednik u osiguravanju smještaja: (a)od sezonskog radnika može se zahtijevati plaćanje najamnine čiji iznos nije previsok u usporedbi s njegovim neto primicima od rada i u usporedbi		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 104. st. 9. i 10.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 47., čl. 48., čl. 49. i čl. 50.

s kvalitetom smještaja. Takva se najamnina ne smije automatski odbijati od plaće sezonskog radnika; (b)poslodavac sezonskom radniku dostavlja ugovor o najmu ili jednakovrijedan dokument u kojemu su jasno navedeni uvjeti najma za smještaj; (c)poslodavac osigurava da smještaj zadovoljava opće zdravstvene i sigurnosne norme koje su na snazi u dotičnoj državi članici.			
Članak 21. Raspoređivanje putem javnih službi za zapošljavanje Države članice mogu odrediti da se raspoređivanje sezonskih radnika provodi isključivo putem javnih službi za zapošljavanje. POGLAVLJE IV. PRAVA		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 98., čl. 101.

Članak 22. Prava na temelju odobrenja za potrebe sezonskog rada Tijekom razdoblja valjanosti odobrenja iz članka 12., nositelj uživa najmanje sljedeća prava: (a)pravo na ulazak i boravak na državnom području države članice koja je izdala odobrenje; (b)slobodan pristup cjelokupnom državnom području države članice koja je izdala odobrenje, u skladu s nacionalnim pravom; (c)pravo obavljanja konkretne profesionalne djelatnosti za koju je izdano odobrenje u skladu s nacionalnim pravom.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 47., čl. 54., čl. 57. st. 1. t. 7. i st. 2., čl. 108. st. 1. t. 8.
Članak 23. Pravo na jednako postupanje 1. Sezonski radnici uživaju pravo jednakog postupanja kao i državljani države članice domaćina barem u odnosu na: (a)uvjete zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje, i radne uvjete, uključujući plaću i otkaz, radno vrijeme, dopust i praznike, kao i zdravstvene i sigurnosne		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 108.

zahtjeve na radnom mjestu; (b)pravo na štrajk i poduzimanje industrijske akcije, u skladu s nacionalnim pravom i praksom države članice domaćina, te slobodu udruživanja i povezivanja i članstva u organizaciji koja zastupa radnike ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, uključujući prava i povlastice koje dodjeljuju te organizacije, uključujući pravo na pregovaranje i sklapanje kolektivnih ugovora, ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti; (c)zaostale isplate od poslodavaca, u vezi s eventualnim nepodmirenim primicima od rada, prema državljaninu treće zemlje; (d)grane socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004; (e)pristup robi i uslugama te ponudi robe i usluga koje su dostupne javnosti, osim stanovanja, ne dovodeći u pitanje slobodu sklapanja ugovora u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom; (f)usluge savjetovanja o			

sezonskom radu koje nude uredi za zapošljavanje; (g)obrazovanje i strukovno osposobljavanje; (h)priznavanja diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija, u skladu s odgovarajućim nacionalnim postupcima; (i)porezne povlastice, u mjeri u kojoj se smatra da sezonski radnik za porezne svrhe ima boravište u dotičnoj državi članici. Sezonski radnici koji se presele u treću zemlju, ili nadživjele osobe takvih sezonskih radnika koje borave u trećoj zemlji te koje su stekle prava od sezonskih radnika, primaju zakonske mirovine na temelju prethodnog zaposlenja sezonskog radnika i koje su stečene u skladu sa zakonodavstvom navedenim u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i po istim stopama kao državljani dotične države članice kada se presele u treću zemlju. 2. Države članice mogu ograničiti jednako postupanje: i.na temelju stavka 1. prvog podstavka točke (d)			

isključivanjem obiteljskih naknada i naknada za nezaposlenost, ne dovodeći u pitanje Uredbu (EU) br. 1231/2010; ii. na temelju stavka 1. prvog podstavka točke (g) ograničavanjem njegove primjene na obrazovanje i strukovno osposobljavanje koje je izravno povezano sa specifičnom djelatnošću zaposlenja i isključivanjem bespovratnih sredstava i zajmova za studiranje i uzdržavanje ili drugih bespovratnih sredstava i zajmova; iii. na temelju stavka 1. prvog podstavka točke (i) u odnosu na porezne povlastice ograničavanjem njegove primjene na slučajeve u kojima se registrirano ili uobičajeno boravište članova obitelji sezonskog radnika za koje on/ona traži povlastice nalazi na državnom području dotične države članice. 3. Pravo na jednako postupanje predviđeno u stavku 1. ne dovodi u pitanje pravo države članice da oduzme ili odbije produljiti ili obnoviti odobrenje za potrebe			

sezonskog rada u skladu s člancima 9. i 15.			
Članak 24. Praćenje, ocjena i inspekcije 1. Države članice osiguravaju mjere radi sprječavanja mogućih zlouporaba i sankcioniranja kršenja ove Direktive. Te mjere uključuju praćenje, ocjenu i, prema potrebi, inspekciju u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom. 2. Države članice osiguravaju da službe koje su nadležne za inspekciju rada ili nadležna tijela i, kada je to predviđeno nacionalnim pravom za domaće radnike, organizacije koje zastupaju interese radnika imaju pristup radnom mjestu i, uz suglasnost radnika, pristup smještaju.	Članak 59. U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja te na uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. ovoga Zakona i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona ili je produljena kada smještaj osigurava poslodavac ili je posrednik u osiguravanju smještaja obavljaju inspektori Državnog inspektorata.”.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 238., čl. 239., čl. 242.

Članak 25. Olakšavanje podnošenja pritužbi 1. Države članice osiguravaju učinkovite mehanizme putem kojih sezonski radnici mogu podnositi pritužbe protiv svojih poslodavaca izravno ili putem trećih osoba koje imaju, u skladu s kriterijima utvrđenim u njihovom nacionalnom pravu, legitiman interes za osiguravanje usklađenosti s ovom Direktivom, ili putem nadležnog tijela države članice ako je tako predviđeno nacionalnim pravom. 2. Države članice osiguravaju da treće osobe koje, u skladu s kriterijima utvrđenima u njihovom nacionalnom pravu, imaju legitiman interes za osiguravanje usklađenosti s ovom Direktivom, mogu u ime sezonskog radnika ili njemu u potporu, uz njegovo odobrenje, pokrenuti bilo koji upravni ili građanski postupak, isključujući postupke i odluke koji se odnose na vize za kratkotrajni boravak, predviđenima za provedbu ove Direktive. 3. Države članice osiguravaju da sezonski radnici imaju isti pristup		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 109.

kao i drugi radnici na sličnom radnom mjestu mjerama zaštite protiv otkaza ili drugog nepovoljnog postupanja od strane poslodavca kao reakcije na pritužbu iznesenu u okviru poduzeća ili na bilo koji pravni postupak čiji je cilj osigurati usklađenost s ovom Direktivom. POGLAVLJE V. ZAVRŠNE ODREDBE			
Članak 26. Statistički podaci 1. Države članice dostavljaju Komisiji statističke podatke o broju odobrenja za potrebe sezonskog rada koje su izdane prvi puta, u mjeri u kojoj je to moguće, o broju državljana trećih zemalja čije je odobrenje za potrebe sezonskog rada produljeno, obnovljeno ili oduzeto. Ti statistički podaci razvrstavaju se prema državljanstvu i, u mjeri u kojoj je to moguće, prema razdoblju valjanosti odobrenja i gospodarskom sektoru. 2. Statistički podaci iz stavka 1.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 93.

odnose se na referentna razdoblja od jedne kalendarske godine i dostavljaju se Komisiji u roku od šest mjeseci od završetka referentne godine. Prva referentna godina je 2017. 3. Statistički podaci iz stavka 1. dostavljaju se u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (21).			
Članak 27. Izvješćivanje Svake tri godine, a prvi put najkasnije 30. rujna 2019., Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive u državama članicama te predlaže eventualne potrebne izmjene.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja, propisuje se obveza Komisiji da podnosi izvješće Europskom parlamentu.
Članak 28. Prenošenje 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 30. rujna 2016. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 2. st. 1. t. 18.

odredaba. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.			
Članak 29. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
Članak 30. Primatelji Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

Članak 5. Kriteriji i zahtjevi za prihvata za zapošljavanje u statusu sezonskog radnika za boravke koji nisu dulji od 90 dana 1. Zahtjevu za prihvata u državu članicu pod uvjetima iz ove Direktive za boravak koji nije dulji od 90 dana prilaže se:		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 104. st. 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9. i 10., čl. 105. st. 1. t. 2.
(a)valjani ugovor o radu ili, ako tako predviđa nacionalno pravo, upravni propisi ili praksa, obvezujuća ponuda za posao u statusu sezonskog radnika u dotičnoj državi članici od strane poslodavca s poslovnim nastanom u toj državi članici, u kojima su navedeni: i. mjesto i vrsta rada; ii. trajanje zaposlenja; iii. primici od rada; iv.broj radnih sati na tjedan ili mjesec; v.iznos eventualnog plaćenog dopusta; vi.prema potrebi, ostali relevantni radni uvjeti; i vii.ako je moguće, datum početka zaposlenja; (b)dokaz posjedovanja zdravstvenog osiguranja ili, ako		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 47.- 50.

je tako predviđeno nacionalnim pravom, dokaz da je podnesen zahtjev za zdravstveno osiguranje koje pokriva sve rizike od kojih su redovito osigurani državljani dotične države članice, za razdoblja u kojima takvo osiguranje i odgovarajuća prava na povlastice nisu zajamčeni u vezi s radom ili kao rezultat rada izvršenog u toj državi članici; (c) dokaz da će sezonski radnik imati primjeren smještaj ili da će mu primjeren smještaj biti osiguran u skladu s člankom 20. 2. Države članice zahtijevaju da su uvjeti iz stavka 1. točke (a) u skladu s mjerodavnim propisima, kolektivnim ugovorima i/ili praksom. 3. Na temelju dokumentacije priložene u skladu sa stavkom 1., države članice zahtijevaju da se sezonski radnik ne koristi njihovim sustavima socijalne pomoći. 4. U slučajevima kada je u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao utvrđeno da će državljaniin treće zemlje obavljati reguliranu profesiju, kako je definirana u Direktivi 2005/36/EZ Europskog			

parlamenta i Vijeća(18), države članice mogu zahtijevati od podnositelja zahtjeva da podnese dokumentaciju kojom dokazuje da državljaniin treće zemlje ispunjava uvjete utvrđene nacionalnim pravom za obavljanje te regulirane profesije. 5. Prilikom ispitivanja zahtjeva za odobrenje iz članka 12. stavka 1., države članice koje ne primjenjuju schengensku pravnu stečevinu u cijelosti provjeravaju: (a)predstavlja li državljaniin treće zemlje rizik u pogledu nezakonitog useljavanja; (b)namjerava li državljaniin treće zemlje napustiti državno područje država članica najkasnije na dan prestanka važenja odobrenja.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1. Predmet Ovom se Direktivom utvrđuju: (a) uvjeti ulaska i boravka za razdoblje dulje od 90 dana na državnom području država članica te prava državljana trećih zemalja i, ako je to primjenjivo, članova njihovih obitelji u svrhu istraživanja, studiranja, osposobljavanja ili volonterstva u okviru Europske volonterske službe i, ako države članice tako odluče, programâ razmjene učenika ili obrazovnih projekata, volonterstva izvan okvira Europske volonterske službe ili obavljanja poslova au pair; (b) uvjeti za ulazak i boravak te prava istraživača i, ako je to primjenjivo, članova njihovih obitelji, kao i studenata, iz točke (a) u državama članicama koje nisu država članica koja na temelju ove Direktive prva izda odobrenje državljaninu treće zemlje.	Članak 12. U članku 73. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja: - do godine dana ili - do kraja predviđenog trajanja studijskog programa na koji je student upisan, a najduže do tri godine, u kojem slučaju je državljanin treće zemlje svake godine do 31. listopada policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dužan dostaviti potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 1., čl. 57.st. 1. t. 1., 2., 3., 4., 6. i 7., čl. 72. st. 1., čl. 73., čl. 74., čl. 110. t. 23. i 24.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 1., čl. 2., čl. 3. i čl. 4.

Članak 2. Područje primjene 1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvrat ili kojima je odobren prihvrat na državnom području države članice u svrhu istraživanja, studiranja, osposobljavanja ili volonterstva u okviru Europske volonterske službe. Države članice također mogu odlučiti primjenjivati odredbe ove Direktive na državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvrat u svrhu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta, volonterstva izvan okvira Europske volonterske službe ili obavljanja poslova au pair. 2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja: (a) koji traže međunarodnu zaštitu ili su korisnici međunarodne zaštite u skladu s Direktivom 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (17) ili su korisnici privremene zaštite u skladu s Direktivom Vijeća 2001/55/EZ (18) u nekoj državi članici; (b) čiji je protjerivanje suspendirano iz činjeničnih ili pravnih razloga; (c) koji su članovi obitelji građana Unije koji su ostvarili svoje pravo na slobodu kretanja na području Unije; (d) koji uživaju status osobe s dugotrajnim		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 57.st. 1., čl. 58., čl. 110. t. 23. i 24., čl. 73. st. 2., čl. 74. st. 1., čl. 58. st. 7., čl. 57. st. 1. t. 9., čl. 117. st. 1., čl. 126. st. 1., 2. ,3.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20, 114/22) članak/članci 1., čl. 4., čl. 13., čl. 27., čl. 30.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 3. st. 2.

boravištem u nekoj državi članici u skladu s Direktivom Vijeća 2003/109/EZ (19); (e)koji zajedno s članovima svojih obitelji, neovisno o njihovu državljanstvu, imaju prava na slobodu kretanja jednaka onima građana Unije na temelju sporazumâ između Unije i njezinih država članica te trećih zemalja ili između Unije i trećih zemalja; (f)koji dolaze u Uniju kao pripravnici u sklopu premještaja unutar društva u skladu s Direktivom 2014/66/EU; (g)koji su primljeni kao visoko kvalificirani radnici u skladu s Direktivom Vijeća 2009/50/EZ (20).			
Članak 3. Definicije Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: 1.,„državljanin treće zemlje” znači osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a; 2.,„istraživač” znači državljanin treće zemlje koji je stekao akademski stupanj doktora znanosti ili odgovarajuću visokoškolsku kvalifikaciju koja tom državljaninu treće zemlje omogućuje pristup doktorskim programima, kojega izabire istraživačka organizacija i kojemu je odobren prihvrat na državnom području države članice u svrhu provođenja istraživačkih aktivnosti		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 3., čl. 64.

za koje se takva kvalifikacija uobičajeno zahtijeva; 3., „student” znači državljanin treće zemlje koji je primljen na visoko učilište i kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice kako bi, obavljajući to kao svoju glavnu djelatnost, redovito studirao te stekao visokoškolsku kvalifikaciju koju dotična država članica priznaje, što uključuje diplome, potvrde ili akademske stupnjeve doktora znanosti na visokim učilištima, što može podrazumijevati i pripremni program koji prethodi takvom obrazovanju, u skladu s nacionalnim pravom, ili obvezno osposobljavanje; 4., „učenik” znači državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice kako bi pohađao priznati državni ili regionalni program srednjoškolskog obrazovanja koje odgovara razini 2 ili 3 Međunarodne standardne klasifikacije obrazovanja, u kontekstu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta kojim upravlja obrazovna ustanova u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom; 5., „pripravnik” znači državljanin treće zemlje koji je stekao visokoškolsku kvalifikaciju ili studira u trećoj zemlji s ciljem stjecanja visokoškolske kvalifikacije i kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice za sudjelovanje u programu osposobljavanja u svrhu stjecanja znanja,			

prakse i iskustva u profesionalnom okruženju; 6., „volonter” znači državljani treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice u svrhu sudjelovanja u volonterskom programu; 7., „volonterski program” znači program aktivnosti praktične solidarnosti koji se temelji na programu priznatom kao takvom od strane dotične države članice ili Unije, čiji su ciljevi od općeg interesa u neprofitne svrhe te u kojemu aktivnosti nisu plaćene, osim za naknadu troškova i/ili džeparac; 8., „osoba koja obavlja poslove au pair” znači državljani treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice kako bi ga privremeno primila neka obitelj s ciljem poboljšanja njegovih jezičnih vještina i znanja o dotičnoj državi članici u zamjenu za obavljanje lakših kućanskih poslova i čuvanje djece; 9., „istraživanje” znači sustavan stvaralački rad kojim se nastoji povećati znanje, uključujući znanje o čovjeku, kulturi i društvu, kao i korištenje toga znanja u svrhu pronalaženja novih mogućnosti za primjenu; 10., „istraživačka organizacija” znači svaka javna ili privatna organizacija koja provodi istraživanje; 11., „obrazovna ustanova” znači javna ili privatna srednjoškolska ustanova koju je			

priznala dotična država članica ili čiji su obrazovni programi priznati u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom te države članice domaćina na temelju transparentnih kriterija te koja sudjeluje u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu u svrhe navedene u ovoj Direktivi; 12. „obrazovni projekt” znači skup obrazovnih aktivnosti koje razvija neka obrazovna ustanova države članice u suradnji sa sličnim ustanovama u trećoj zemlji s ciljem kulturne razmjene i razmjene znanja; 13. „visoko učilište” znači svaka vrsta visokog učilišta koje je priznato kao takvo ili ga se smatra takvim u skladu s nacionalnim pravom koje, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom, dodjeljuje priznate visokoškolske ili druge priznate kvalifikacije na razini tercijarnog obrazovanja, bez obzira na naziv takve ustanove, ili svaka ustanova koja, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom, nudi strukovno obrazovanje ili osposobljavanje na razini tercijarnog obrazovanja; 14. „subjekt domaćin” znači istraživačka organizacija, visoko učilište, obrazovna ustanova, organizacija odgovorna za volonterski program ili subjekt koji je domaćin pripravnicima kojemu je dodijeljen državljanin treće zemlje za potrebe ove Direktive i koji se nalazi na			

državnom području dotične države članice, bez obzira na njegov pravni oblik, u skladu s nacionalnim pravom; 15. „obitelj domaćin” znači obitelj koja privremeno prima osobu koja obavlja poslove au pair te s njom dijeli svoj svakodnevni obiteljski život na državnom području države članice na temelju sporazuma sklopljenog između obitelji domaćina i osobe koja obavlja poslove au pair; 16. „zaposlenje” znači izvršavanje aktivnosti za poslodavca ili pod njegovim vodstvom ili nadzorom koje obuhvaćaju svaki oblik rada ili posla uređen nacionalnim pravom ili odgovarajućim kolektivnim sporazumima ili u skladu s ustaljenom praksom; 17. „poslodavac” znači svaka fizička osoba ili svaka pravna osoba za koju ili pod čijim vodstvom ili nadzorom se poduzima zaposlenje; 18. „prva država članica” znači država članica koja je prva izdala odobrenje državljaninu treće zemlje na temelju ove Direktive; 19. „druga država članica” znači bilo koja država članica koja nije prva država članica; 20. „programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere mobilnosti” znači programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost državljana trećih			

zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima; 21. „odobrenje” znači boravišna dozvola ili, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, viza za dugotrajan boravak izdana za potrebe ove Direktive; 22. „boravišna dozvola” znači odobrenje izdano primjenom obrasca utvrđenog u Uredbi (EZ) br. 1030/2002 kojim se nositelju daje pravo da zakonito boravi na području države članice; 23. „viza za dugotrajan boravak” znači odobrenje koje je izdala država članica kako je predviđeno člankom 18. Schengenske konvencije (21) ili koje je izdano u skladu s nacionalnim pravom država članica koje ne primjenjuju u cijelosti schengensku pravnu stečevinu; 24. „članovi obitelji” znači državljani trećih zemalja kako su definirani člankom 4. stavkom 1. Direktive 2003/86/EZ;			
Članak 4. Povoljnije odredbe 1. Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje povoljnije odredbe: (a) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između Unije ili Unije i njezinih država članica i jedne ili više trećih zemalja; ili (b) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo država članica da donose ili zadržavaju odredbe koje su povoljnije za državljane trećih zemalja na koje se ova Direktiva primjenjuje s obzirom na članak 10. stavak 2. točku (a) te članke 18., 22., 23., 24., 25., 26., 34. i 35. POGLAVLJE II. PRIHVAT			
Članak 5. Načela 1. Prihvat državljanina treće zemlje na temelju ove Direktive podložen je provjeri dokazne dokumentacije kojom se potvrđuje da državljanin treće zemlje ispunjava: (a) opće uvjete utvrđene u članku 7.; i (b) odgovarajuće posebne uvjete iz članka 8., 11., 12., 13., 14. ili 16. 2. Države članice mogu zahtijevati da podnositelj zahtjeva predloži dokaznu dokumentaciju iz stavka 1. na službenom jeziku dotične države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica. 3. Ako su ispunjeni svi opći uvjeti i	Članak 12. U članku 73. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja: - do godine dana ili - do kraja predviđenog trajanja studijskog programa na koji je student upisan, a najduže do tri godine, u kojem slučaju je državljanin treće zemlje svake godine do 31. listopada policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dužan dostaviti potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 59. st. 1., čl. 72. st. 1., čl. 73. st. 1.-6., čl. 125.

odgovarajući posebni uvjeti za prihvati, državljani trećih zemalja stječu pravo na odobrenje. Ako država članica izdaje boravišne dozvole samo na svojem državnom području i ako su svi uvjeti za prihvati utvrđeni u ovoj Direktivi ispunjeni, dotična država članica državljaninu treće zemlje izdaje traženu vizu.			
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 3. st. 1.-4.
Članak 6. Obujam prihvata Ova Direktiva ne utječe na pravo države članice da utvrdi, u skladu s člankom 79. stavkom 5. UFEU-a, obujam prihvata državljana trećih zemalja iz članka 2. stavka 1. ove Direktive, uz iznimku studenata, ako dotična država članica smatra da su ili će biti u radnom odnosu. Na temelju toga, zahtjev za odobrenje može se smatrati nedopuštenim ili se može odbiti.		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena ponuđena mogućnost.

Članak 7. Opći uvjeti 1. U pogledu prihvata državljanina treće zemlje na temelju ove Direktive, podnositelj zahtjeva:		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 58., čl. 59. st. 1., 4., 5., čl. 72. st. 1. t. 4. i st. 7., čl. 73. st. 9., čl. 74. st. 1., 2. i 3., čl. 125. st. 1. i 5., čl. 58. st. 2. i 3., čl. 90. st. 1.
(a)predočava važeću putnu ispravu, kako je utvrđeno nacionalnim pravom, i prema potrebi, zahtjev za vizu ili važeću vizu ili, ako je primjenjivo, važeću boravišnu dozvolu ili važeću vizu za dugotrajan boravak; države članice mogu zahtijevati da razdoblje važenja putne isprave obuhvaća barem razdoblje trajanja planiranog boravka; (b)ako je državljanin treće zemlje maloljetan prema nacionalnom pravu dotične države članice, predočava suglasnost roditelja ili jednakovrijednu ispravu za planirani boravak; (c)predočava dokaz da državljanin treće zemlje ima ili je, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, podnio zahtjev za zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice; osiguranje mora biti važeće tijekom razdoblja trajanja planiranog boravka; (d)dostavlja dokaz, ako država članica to zatraži, da je plaćena naknada za rješavanje zahtjeva predviđena člankom 36.; (e)osigurava dokaz na zahtjev dotične		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 1., čl. 2., čl. 3.

države članice da će tijekom planiranog boravka državljanin treće zemlje imati dostatna sredstva za pokrivanje troškova boravka bez upotrebe sustava socijalne pomoći države članice te za troškove povratka. Procjena dostatnih sredstava temelji se na pojedinačnom ispitivanju slučaja i u obzir uzima sredstva koja proizlaze, među ostalim, iz potpora, studentskih ili istraživačkih stipendija, važećeg ugovora o radu ili obvezujuće ponude za posao te iz financijske obveze koju je preuzela organizacija za razmjenu učenika, subjekt koji je domaćin pripravnicima, organizacija za volonterske programe, obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair. 2. Države članice mogu zahtijevati od podnositelja zahtjeva da dostavi adresu dotičnog državljanina treće zemlje na njihovu državnom području. Ako se nacionalnim pravom države članice zahtijeva da se adresa dostavi u trenutku podnošenja zahtjeva, a dotični državljanin treće zemlje još ne zna buduću adresu, država članica prihvaća privremenu adresu. U takvom slučaju državljanin treće zemlje dostavlja svoju stalnu adresu najkasnije u trenutku izdavanja odobrenja na temelju članka 17. 3. Države članice mogu navesti referentni			

iznos koji smatraju „dostatnim sredstvima” kako je navedeno u stavku 1. točki (e). Procjena dostatnih sredstava temelji se na pojedinačnom ispitivanju slučaja. 4. Zahtjev se podnosi i ispituje kada državljanin treće zemlje boravi izvan državnog područja države članice za koju podnosi zahtjev za prihvrat ili kada već boravi u toj državi članici kao nositelj važeće boravišne dozvole ili vize za dugotrajan boravak. Država članica iznimno može u skladu sa svojim nacionalnim pravom odobriti podneseni zahtjev ako dotični državljanin treće zemlje nema važeću boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajan boravak, ali zakonito boravi na njezinu državnom području. 5. Države članice određuju treba li zahtjeve podnijeti državljanin treće zemlje, subjekt domaćin ili bilo koji od njih. 6. Državljanima trećih zemalja za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne odobrava se prihvrat.			

Članak 8. Posebni uvjeti za istraživače 1. Osim općih uvjeta utvrđenih člankom 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu istraživanja, podnositelj zahtjeva dostavlja sporazum o gostovanju ili ugovor, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, u skladu s člankom 10.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 74. st. 1. i 2., čl. 59. st. 1.
2. Države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, zahtijevati pisanu izjavu istraživačke organizacije da će u slučaju kada istraživač boravi nezakonito na državnom području dotične države članice, ta istraživačka organizacija biti odgovorna za naknadu troškova vezanih za boravak i povratak istraživača, a koji se pokrivaju iz javnih sredstava. Financijska odgovornost istraživačke organizacije prestaje najkasnije šest mjeseci nakon prestanka važenja sporazuma o gostovanju. Ako je pravo na boravak istraživača produljeno u skladu s člankom 25., odgovornost istraživačke organizacije iz prvog podstavka ovog članka ograničava se do datuma izdavanja boravišne dozvole u svrhu traženja zaposlenja ili poduzetništva. 3. Država članica koja je uspostavila postupak davanja suglasnosti za istraživačke organizacije u skladu s člankom 9. izuzima podnositelje zahtjeva od dostavljanja jedne		Nije potrebno preuzimanje	st. 2. - Nije iskorištena ponuđena mogućnost.

ili više isprava ili dokaza iz stavka 2. ovog članka ili članka 7. stavka 1. točke (c), (d) ili (e) ili članka 7. stavka 2., ako državljanima trećih zemalja domaćin trebaju biti istraživačke organizacije koje su dobile suglasnost.			
Članak 9. Davanje suglasnosti istraživačkim organizacijama 1. Države članice mogu odlučiti predvidjeti postupak davanja suglasnosti javnim i/ili privatnim istraživačkim organizacijama koje žele ugostiti istraživača u skladu s postupkom prihvata utvrđenim ovom Direktivom. 2. Davanje suglasnosti istraživačkim organizacijama mora biti u skladu s postupcima predviđenima u nacionalnom pravu ili upravnoj praksi dotične države članice. Istraživačke organizacije podnose zahtjeve za suglasnost u skladu s tim postupcima, na temelju svojih statutarne zadaća ili razloga osnivanja, prema potrebi, i uz dokaz da provode istraživanje. Suglasnost se dodjeljuje istraživačkim organizacijama na razdoblje od najmanje pet godina. U iznimnim slučajevima države članice mogu dodijeliti suglasnost za kraće		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 74. st. 1. i 18., čl. 256. st. 5.

razdoblje. 3. Država članica može, među ostalim mjerama, odbiti produljiti ili odlučiti povući izdanu suglasnost ako: (a) istraživačka organizacija više ne poštuje stavak 2. ovog članka, članak 8. stavak 2. ili članak 10. stavak 7. (b) suglasnost je stečena prijevarom; ili (c) istraživačka organizacija potpisala je sporazum o gostovanju s državljaninom treće države na prijevaran način ili djelujući iz nepažnje. Ako je zahtjev za produljenjem odbijen ili je suglasnost povučena, dotičnoj organizaciji može biti zabranjeno ponovno podnošenje zahtjeva za suglasnost tijekom razdoblja od najviše pet godina od dana objave odluke o odbijanju produljenja ili povlačenju.			
Članak 10. Sporazum o gostovanju 1. Istraživačka organizacija koja želi ugostiti državljanina treće zemlje u svrhu istraživanja potpisuje s njim sporazum o gostovanju. Države članice mogu predvidjeti da se ugovori koji sadrže elemente iz stavka 2. i, prema potrebi, stavka 3. smatraju jednakima sporazumima o gostovanju za potrebe ove Direktive.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 74. st. 18., čl. 256. st. 5.

2. Sporazum o gostovanju sadržava: (a) naziv ili svrhu istraživačke aktivnosti ili područje istraživanja; (b) obvezu državljanina treće zemlje da će nastojati dovršiti istraživačku aktivnost; (c) obvezu istraživačke organizacije da će biti domaćin državljaninu treće zemlje u svrhu dovršetka istraživačke aktivnosti; (d) datum početka i završetka ili procijenjeno trajanje istraživačke aktivnosti; (e) informacije o planiranoj mobilnosti u jednu ili više drugih država članica ako je mobilnost poznata u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici. 3. Države članice mogu također zahtijevati da sporazum o gostovanju sadržava: (a) informacije o pravnom odnosu između istraživačke organizacije i istraživača; (b) informacije o uvjetima rada istraživača. 4. Istraživačke organizacije mogu potpisati sporazume o gostovanju samo ako je istraživačka aktivnost prihvaćena na relevantnim razinama u organizaciji, nakon ispitivanja: (a) svrhe i procijenjenog trajanja istraživačke aktivnosti kao i raspoloživih financijskih sredstava za njezino provođenje; (b) kvalifikacije državljanina treće zemlje s obzirom na ciljeve istraživanja uz predložene ovjerene preslike			

kvalifikacija; 5. Sporazum o gostovanju automatski prestaje važiti ako državljaninu treće zemlje nije dopušten prihvrat ili ako je prestao pravni odnos između istraživača i organizacije. 6. Istraživačke organizacije bez odgađanja obavješćuju nadležno tijelo dotične države članice o svim okolnostima koje bi mogle spriječiti provedbu sporazuma o gostovanju. 7. Države članice mogu predvidjeti da, u roku od dva mjeseca od prestanka važenja dotičnog sporazuma o gostovanju, istraživačka organizacija dostavlja nadležnim tijelima određenima u tu svrhu potvrdu da je istraživačka aktivnost provedena. 8. Države članice mogu u svojem nacionalnom pravu odrediti posljedice povlačenja suglasnosti ili odbijanja produljenja suglasnosti za postojeće sporazume o gostovanju, sklopljene u skladu s ovim člankom, kao i posljedice za odobrenja za dotične istraživače.			

Članak 11. Posebni uvjeti za studente 1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu studiranja, podnositelj zahtjeva dostavlja dokaz:		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 59. st. 1., čl. 73. st. 1., 2. i 9.
(a)da je državljanin treće zemlje primljen na visoko učilište radi studiranja; (b)ako država članica to zahtijeva, da su visokom učilištu plaćene naknade koje visoko učilište traži; (c)ako država članica to zahtijeva, o zadovoljavajućoj razini znanja jezika za praćenje studijskog programa; (d)ako država članica to zahtijeva, da će državljanin treće zemlje imati dostatna sredstva za troškove studija. 2. Za državljane trećih zemalja koji automatski ispunjavaju uvjete za dobivanje zdravstvenog osiguranja za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kao rezultat upisa na visoko učilište smatra se da ispunjavaju uvjete iz članka 7. stavka 1. točke (c). 3. Država članica koja je uspostavila postupak davanja suglasnosti za visoka učilišta u skladu s člankom 15. izuzima podnositelje zahtjeva od dostavljanja jedne ili više isprava ili dokaza iz stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ovog članka ili članka 7.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 1., čl. 2., čl. 3.

stavka 1. točke (d) ili članka 7. stavka 2., ako državljanima trećih zemalja domaćin trebaju biti visoka učilišta koja su dobila suglasnost.			
Članak 12. Posebni uvjeti za učenike 1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje za potrebe sudjelovanja u programu razmjene učenika ili u obrazovnom projektu, podnositelj zahtjeva dostavlja dokaz: (a) da državljanin treće zemlje nije ni mlađi ni stariji od dobi ili razreda koje je odredila dotična država članica; (b) o prijemu u obrazovnu ustanovu; (c) o sudjelovanju u priznatom, državnom ili regionalnom obrazovnom programu u kontekstu programa razmjene učenika ili u obrazovnom projektu koji vodi obrazovna ustanova u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom; (d) da obrazovna ustanova ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, treća strana prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka na državnom području dotične države		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 59. st. 1, čl. 72. st. 1., 2. i 6., čl. 256. st. 5.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 2. - Nije iskorištena ponuđena mogućnost.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 1., čl. 2. i čl. 3.

članice, posebno u pogledu troškova školovanja; (e) da će državljaniin treće zemlje tijekom boravka imati osiguran smještaj u obitelji, u specijalnom prostoru za smještaj unutar obrazovne ustanove ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, u bilo kojem drugom prostoru koji ispunjava uvjete koje je odredila dotična država članica i odabran je u skladu s pravilima programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta u kojem državljaniin treće zemlje sudjeluje. 2. Države članice mogu ograničiti prihvata učenika koji sudjeluju u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu na državljane trećih zemalja koje nude iste mogućnosti za njihove državljane.			
Članak 13. Posebni uvjeti za pripravnike 1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljaniina treće zemlje u svrhu pripravnništva, podnositelj zahtjeva:		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 59. st. 1., čl. 110. t. 24., čl. 125. st. 5. i 6.

(a)dostavlja sporazum o osposobljavanju sa subjektom domaćinom kojim se predviđa teoretsko i praktično osposobljavanje. Države članice mogu zahtijevati da takav sporazum o osposobljavanju odobri nadležno tijelo i da uvjeti pod kojima je sporazum sklopljen budu u skladu sa zahtjevima utvrđenima nacionalnim pravom, kolektivnim ugovorima ili praksama dotične države članice. Sporazum o osposobljavanju sadržava: i.opis programa osposobljavanja, uključujući obrazovni cilj ili komponente učenja; ii. trajanje pripravnništva; iii.uvjete provođenja i nadzora pripravnništva; iv. sate pripravnništva; i v.pravni odnos između pripravnika i subjekta domaćina; (b)dostavlja dokaz o stjecanju visokoškolske kvalifikacije unutar dvije godine koje prethode datumu podnošenja zahtjeva ili dokaz o trenutačnom studiranju s ciljem stjecanja visokoškolske kvalifikacije; (c)dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da će tijekom boravka državljani treće zemlje imati dostatna sredstva za troškove osposobljavanja; (d)dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da državljani treće zemlje uči ili će učiti jezik radi stjecanja znanja koje je potrebno u svrhu pripravnništva;		Nije potrebno preuzimanje	st. 2., 3. i 4. -Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci čl. 2., čl. 3.

(e)dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da subjekt domaćin prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka na državnom području dotične države članice, posebno kad je riječ o troškovima boravka i smještaja; (f)dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da ako subjekt domaćin osigurava smještaj državljaninu treće zemlje tijekom boravka, taj smještaj ispunjava uvjete koje je odredila dotična država članica. 2. Države članice mogu zahtijevati da pripravništvo bude u istom području i na istoj razini kvalifikacije kao i visokoškolska kvalifikacija ili studiranje iz stavka 1. točke (b). 3. Države članice mogu zahtijevati od subjekta domaćina da dokaže da se pripravništvom ne zamjenjuje radno mjesto. 4. Države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, zahtijevati pisanu izjavu subjekta domaćina da je, u slučaju kada pripravnik boravi nezakonito na državnom području dotične države članice, subjekt domaćin odgovoran za naknadu troškova vezanih za njegov boravak i vraćanje, a koji se pokrivaju iz javnih sredstava. Financijska odgovornost subjekta domaćina prestaje najkasnije šest mjeseci nakon prestanka važenja sporazuma o osposobljavanju.			

Članak 14. Posebni uvjeti za volontere 1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu volonterstva, podnositelj zahtjeva: (a)dostavlja sporazum sa subjektom domaćinom ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, drugim tijelom koje je u dotičnoj državi članici odgovorno za volonterski program u kojem državljanin treće zemlje sudjeluje. Sporazum sadržava: i. opis volonterskog programa; ii. trajanje volonterstva; iii.uvjete provođenja i nadziranja volonterstva; iv. sate volonterstva; v.resurse dostupne za pokriće troškova boravka i smještaja državljanina treće zemlje i najmanji iznos novca za džeparac tijekom boravka; i vi.ako je primjenjivo, osposobljavanja		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 59. st. 1., čl. 110. t. 23., čl. 125. st. 1. -4.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 2. - Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 1., čl. 2.

koje će državljanin treće zemlje proći kako bi mogao obavljati volonterstvo; (b)dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da ako subjekt domaćin osigurava smještaj državljaninu treće zemlje tijekom njihova boravka, taj smještaj ispunjava uvjete koje je odredila dotična država članica; (c)dostavlja dokaz da je subjekt domaćin ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, drugo tijelo odgovorno za volonterski program, u posjedu police osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama; (d)dostavljaju dokaz, ako država članica to zahtijeva, da je državljanin treće zemlje prošao ili će proći osnovnu izobrazbu iz jezika, povijesti, političkih i društvenih struktura te države članice. 2. Države članice mogu odrediti najnižu i najvišu dob za državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvata za volonterski program, ne dovodeći u pitanje pravila u okviru Europske volonterske službe. 3. Od volontera koji sudjeluju u Europskoj volonterskoj službi ne zahtijeva se da dostave dokaze iz stavka 1. točke (c) i, ako je primjenjivo, točke (d).			

Članak 15. Suglasnost za visoka učilišta, obrazovne ustanove, organizacije zadužene za volonterske programe ili subjekte koji su domaćini pripravnicima 1. Za potrebe ove Direktive, države članice mogu odlučiti uspostaviti postupak davanja suglasnosti za visoka učilišta, obrazovne ustanove, organizacije odgovorne za volonterske programe ili subjekte koji su domaćini pripravnicima. 2. Suglasnost se daje u skladu s postupcima predviđenima u nacionalnom pravu ili upravnoj praksi dotične države članice. 3. Ako država članica odluči uspostaviti postupak davanja suglasnosti u skladu sa stavcima 1. i 2., subjektima domaćinima mora pružiti jasne i transparentne informacije u vezi s, među ostalim, uvjetima i kriterijima za davanje suglasnosti, razdoblju važenja suglasnosti, posljedicama nepridržavanja, uključujući moguće povlačenje i neproduljenje, kao i svim primjenjivim sankcijama.		Nije potrebno preuzimanje	Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.

Članak 16. Posebni uvjeti za osobe koje obavljaju poslove au pair 1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu obavljanja poslova au pair, državljanin treće zemlje: (a)dostavlja sporazum između državljanina treće zemlje i obitelji domaćina kojim se određuju prava i obveze tog državljanina treće zemlje kao osobe koja obavlja poslove au pair, uključujući pojedinosti o džeparcu koji treba dobivati, odgovarajuće odredbe kojim se osobi koja obavlja poslove au pair omogućuje pohađanje tečajeva te najviši broj sati za obiteljske obveze; (b)u dobi je između 18 i 30 godina. U iznimnim slučajevima država članica može odobriti prihvrat državljanina treće zemlje, kao osobe koja obavlja poslove au pair, koji je stariji od najviše dobne granice; (c)dostavlja dokaz da obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair, ako je predviđeno nacionalnim pravom, prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka na državnom području dotične države članice, posebno u pogledu troškova života, smještaja i rizika od nesreće.		Nije potrebno preuzimanje	Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.

2. Države članice mogu zahtijevati od državljanina treće zemlje koji podnose zahtjev za prihvrat kao osoba koja obavlja poslove au pair da dostave dokaze: (a) o osnovnom znanju jezika dotične države članice; ili (b) o završenom srednjoškolskom obrazovanju, stručnim kvalifikacijama i, ako je primjenjivo, da ispunjavaju uvjete za obavljanje regulirane profesije, u skladu sa zahtjevima nacionalnog prava. 3. Države članice mogu odrediti da zapošljavanje osoba koje obavljaju poslove au pair provodi samo organizacija koja posreduje za poslove au pair u skladu s uvjetima utvrđenima nacionalnim pravom. 4. Države članice mogu zahtijevati da je obitelj domaćina različite nacionalnosti od državljanina treće zemlje koji podnosi zahtjev za prihvrat u svrhu obavljanja poslova au pair te da nije obiteljski povezana s dotičnim državljaninom treće zemlje. 5. Najviši broj sati tjedno za obavljanje poslova au pair ne smije prijeći 25 sati. Osoba koja obavlja poslove au pair najmanje je jedan dan u tjednu oslobođena od obavljanja poslova au pair. 6. Države članice mogu odrediti najmanji novčani iznos kao džeparac koji treba platiti			

osobi koja obavlja poslove au pair.			
POGLAVLJE III. ODOBRENJA I TRAJANJE BORAVKA Članak 17. Odobrenja 1. Ako je odobrenje u obliku boravišne dozvole, države članice upotrebljavaju obrazac utvrđen u Uredbi (EZ) br. 1030/2002 i u boravišnu dozvolu unose riječ „istraživač”, „student”, „učenik”, „pripravnik”, „volonter” ili au pair. 2. Ako je odobrenje u obliku vize za dugotrajan boravak, države članice u odjeljku pod naslovom „napomene” na naljepnici vize upisuju upućivanje kojim se navodi da je izdana „istraživaču”, „studentu”, „učeniku”, „pripravniku”, „volonteru” ili au pairu. 3. Za istraživače i studente koji u Uniju dolaze u okviru određenog programa Unije ili multilateralnog programa koji obuhvaća mjere mobilnosti ili u okviru sporazuma		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 2. st. 2. t. 2., čl. 56.

između dvaju ili više priznatih visokih učilišta, u odobrenju se navodi taj određeni program ili sporazum. 4. Ako se istraživaču izdaje odobrenje za dugoročnu mobilnost u obliku boravišne dozvole, države članice upotrebljavaju obrazac utvrđen u Uredbi (EZ) br. 1030/2002 i u boravišnu dozvolu unose „istraživač – mobilnost”. Ako se odobrenje u svrhu dugoročne mobilnosti istraživaču izdaje u obliku vize za dugotrajan boravak, države članice upisuju „istraživač – mobilnost” u odjeljak pod naslovom „napomene” na naljepnici vize.			
Članak 18. Trajanje odobrenja 1. Razdoblje važenja odobrenja za istraživače iznosi najmanje godinu dana, ili je jednako trajanju sporazuma o gostovanju ako je ono kraće. Odobrenje se obnavlja ako se ne primjenjuje članak 21. Trajanje odobrenja za istraživače koji su obuhvaćeni programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti iznosi najmanje dvije godine ili je jednako trajanju sporazuma o gostovanju ako je ono kraće. Ako opći uvjeti utvrđeni u članku 7. nisu ispunjeni za prve dvije godine ili za vrijeme cijelog trajanja	Članak 12. U članku 73. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja: - do godine dana ili - do kraja predviđenog trajanja studijskog programa na koji je student upisan, a najduže do tri godine, u kojem slučaju je državljanin treće zemlje svake godine do 31. listopada policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dužan	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl.74. st. 1. i 2., čl. 73. st. 1., čl. 72. st. 2., čl. 125. st. 2. i 6., čl. 61. st. 2., čl. 35. st. 1., 2. i 3., čl. 40. st. 2.

sporazuma o gostovanju, primjenjuje se prvi podstavak ovog stavka. Države članice zadržavaju pravo provjeriti da se razlozi za povlačenje iz članka 21. ne primjenjuju. 2. Razdoblje važenja odobrenja za studente iznosi najmanje godinu dana ili je jednako trajanju studija ako je ono kraće. Odobrenje se obnavlja ako se ne primjenjuje članak 21. Trajanje odobrenja za studente koji su obuhvaćeni programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta jest najmanje dvije godine ili je jednako trajanju njihova studija ako je ono kraće. Ako opći uvjeti utvrđeni u članku 7. nisu ispunjeni za prve dvije godine ili za vrijeme cijelog trajanja studija, primjenjuje se prvi podstavak ovog stavka. Države članice zadržavaju pravo provjeriti da se razlozi za povlačenje iz članka 21. ne primjenjuju 3. Države članice mogu odrediti da ukupno trajanje boravka za studij ne prelazi najdulje trajanje studija kako je određeno nacionalnim pravom. 4. Razdoblje važenja odobrenja za učenike jednako je trajanju programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta ako su kraći od godinu dana, ili najdulje godinu dana. Države članice mogu odlučiti produžiti odobrenje jednom za razdoblje nužno za	dostaviti potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini.“.		

dovršetak programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta ako se ne primjenjuje članak 21. 5. Razdoblje važenja odobrenja za osobe koje obavljaju poslove au pair jednako je trajanju sporazuma između osobe koja obavlja poslove au pair i obitelji domaćina ako je kraći od godinu dana, ili najdulje godinu dana. Države članice mogu odlučiti produljiti odobrenje jednom za vremensko razdoblje od najdulje šest mjeseci, nakon opravdanog zahtjeva obitelji domaćina, ako se ne primjenjuje članak 21. 6. Razdoblje važenja odobrenja za pripravnike jednako je trajanju sporazuma o osposobljavanju ako je kraći od šest mjeseci, ili najdulje šest mjeseci. Ako je trajanje sporazuma dulje od šest mjeseci, tada razdoblje važenja odobrenja može odgovarati dotičnom razdoblju u skladu s nacionalnim pravom. Države članice mogu odlučiti produljiti odobrenje jednom za vremensko razdoblje potrebno za dovršetak pripravnništva ako se ne primjenjuje članak 21. 7. Razdoblje važenja odobrenja za volontere jednako je trajanju sporazuma iz članka 14. stavka 1. točke (a) ako je kraći od godinu dana, ili najdulje godinu dana. Ako je trajanje sporazuma dulje od godinu dana, tada razdoblje važenja odobrenja može			

odgovarati dotičnom razdoblju u skladu s nacionalnim pravom. 8. Države članice mogu odrediti da, u slučaju da je važenje putne isprave državljanina treće zemlje kraće od jedne godine ili kraće od dvije godine u slučajevima iz stavaka 1. i 2., razdoblje važenja odobrenja ne smije biti dulje od razdoblja važenja putne isprave. 9. Ako države članice dopuste ulazak i boravak tijekom prve godine na temelju vize za dugotrajan boravak, zahtjev za boravišnu dozvolu podnosi se prije isteka vize za dugotrajni boravak. Boravišna dozvola izdaje se ako se ne primjenjuje članak 21.			
Članak 19. Dodatne informacije 1. Države članice mogu navesti dodatne informacije u papirnatom obliku ili pohraniti takve informacije u elektroničkom obliku, kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i dijelu (a) točki 16. Priloga toj uredbi. Te informacije mogu se odnositi na boravak i, u slučajevima obuhvaćenima člankom 24. ove Direktive, gospodarske aktivnosti studenta i posebno uključivati cjelovit popis država članica u koje istraživač ili student namjerava ići u okviru mobilnosti ili relevantne informacije o		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 91.

određenom programu Unije ili multilateralnom programu koji obuhvaća mjere mobilnosti ili sporazum između dvaju ili više visokih učilišta. 2. Države članice također mogu predvidjeti da se informacije iz stavka 1. ovog članka navode na vizi za dugotrajan boravak, kako je navedeno u točki 12. Priloga Uredbi Vijeća (EZ) br. 1683/95 (22).			
POGLAVLJE IV. RAZLOZI ZA ODBIJANJE, POVLACENJE ILI ODBIJANJE PRODULJENJA ODOBRENJA Članak 20. Razlozi za odbijanje 1. Države članice mogu odbiti zahtjev ako: (a) nisu ispunjeni opći uvjeti iz članka 7. ili relevantni posebni uvjeti iz članka 8., 11., 12., 13., 14. ili 16.; (b) priloženi dokumenti stečeni su prijevarom, ili su krivotvoreni, ili		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl.59. st. 1. i 2., čl. 87. st. 1., čl. 93. st. 1. i 2., čl. 94.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 3. - Nije iskorištena ponuđena mogućnost.

protuzakonito promijenjeni; (c)dotična država članica odobrava prihvrat samo putem subjekta domaćina koji je dobio suglasnost, a subjektu domaćinu nije dana suglasnost. 2. Države članice mogu odbiti zahtjev ako: (a)subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a), treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair nije ispunila svoje pravne obveze u pogledu socijalne sigurnosti, oporezivanja, prava radnika ili uvjeta rada; (b)ako je primjenjivo, subjekt domaćin ili obitelj domaćin koja će zapošljavati državljanina treće zemlje nije ispunila uvjete zaposlenja kako je predviđeno nacionalnim pravom ili kolektivnim ugovorima ili praksama dotične države članice; (c)subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a), treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair sankcionirana je u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja; (d)glavna svrha osnivanja ili djelovanja subjekta domaćina jest olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja koji su obuhvaćeni područjem primjene ove		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl.8. i čl. 9.

Direktive; (e) ako je primjenjivo, poduzeće subjekta domaćina u postupku je likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnom zakonodavstvu o stečajnom postupku ili se ne obavlja gospodarska aktivnost; (f) država članica ima dokaze ili ozbiljne i objektivne razloge da utvrdi da bi državljaniin treće zemlje boravio na njezinu području u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za prihvata. 3. Ako državljaniin treće zemlje podnosi zahtjev da mu se odobri sklapanje radnog odnosa u nekoj državi članici, ta država članica može provjeriti bi li se radno mjesto u pitanju moglo popuniti državljanima te države članice ili drugim građanima Unije ili državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u toj državi članici; u tom slučaju može odbiti zahtjev. Ovaj stavak primjenjuje se ne dovodeći u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije, kako je navedeno u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju. 4. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice u svakoj odluci o odbijanju zahtjeva uzimaju u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuju načelo proporcionalnosti.			

Članak 21. Razlozi za povlačenje ili odbijanje produljenja odobrenja 1. Države članice povlače ili, ako je primjenjivo, odbijaju produljenje odobrenja ako: (a)državljanin treće zemlje više ne ispunjava opće uvjete iz članka 7., osim članka 7. stavka 6., ili relevantne posebne uvjete iz članka 8., 11., 12., 13., 14., 16. ili uvjete utvrđene u članku 18.; (b)podneseno odobrenje ili podneseni dokumenti stečeni su prijevarom ili su krivotvoreni ili protuzakonito promijenjeni; (c)dotačna država članica odobrava prihvrat samo putem subjekta domaćina koji je dobio suglasnost, a subjektu domaćinu nije dana suglasnost; (d)svrha boravka državljanina treće zemlje ne odgovara svrhama za koje je boravak državljaninu treće zemlje dopušten; 2. Države članice mogu povući odobrenje ili odbiti njegovo produljenje ako: (a)subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a), treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair nije ispunila svoje pravne obveze u pogledu socijalne sigurnosti,		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl.87. st. 1., čl. 93. st. 1., čl. 59. st. 1. i 2., čl. 73. st. 1.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 3. i 5. - Nije iskorištena ponuđena mogućnost.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl.123.

oporezivanja, prava radnika ili uvjeta rada; (b) ako se primjenjuje, subjekt domaćin ili obitelj domaćin koji zapošljavaju državljana treće zemlje nisu ispunili uvjete zaposlenja kako je predviđeno nacionalnim pravom ili kolektivnim ugovorima ili praksama dotične države članice; (c) subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a) ili treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair bila je sankcionirana u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja; (d) glavna svrha osnivanja ili djelovanja subjekta domaćina jest olakšavanje ulaska državljana trećih zemalja koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive; (e) ako je primjenjivo, poduzeće subjekta domaćina u postupku je likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnom zakonodavstvu o stečajnom postupku ili se ne obavlja gospodarska aktivnost; (f) u pogledu studenata, ne poštuju se rokovi propisani za pristup gospodarskim aktivnostima na temelju članka 24. ili dotični student ne postiže dovoljan napredak na relevantnom studiju u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom.			

3. U slučaju povlačenja, prilikom procjene nedostatka napretka na relevantnom studiju, kako je navedeno u stavku 2. točki (f), država članica može se savjetovati sa subjektom domaćinom. 4. Države članice mogu povući ili odbiti produljiti odobrenje iz razloga vezanih za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje. 5. U slučaju da državljaniin treće zemlje podnosi zahtjev za produljenje odobrenja za sklapanje radnog odnosa ili nastavak radnog odnosa u nekoj državi članici, uz iznimku istraživača koji nastavlja zaposlenje kod istog subjekta domaćina, ta država članica može provjeriti bi li se dotično radno mjesto moglo popuniti državljanima te države članice ili drugim građanima Unije, ili državljanima trećih zemalja koji imaju dugotrajno boravište u toj državi članici; u tom slučaju mogu odbiti zahtjev. Ovaj stavak primjenjuje se ne dovodeći u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije, kako je navedeno u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju. 6. Ako država članica namjerava povući ili odbiti produljiti odobrenje studentu u skladu sa stavkom 2. točkama (a), (c), (d) ili (e), studentu je dopušteno podnijeti zahtjev da mu domaćin bude drugo visoko učilište za ekvivalentni studijski program kako bi mu se			

omogućio dovršetak studija. Studentu je dopušteno ostati na državnom području države članice dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu. 7. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice u svakoj odluci o povlačenju ili odbijanju produljenja odobrenja uzimaju u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuju načelo proporcionalnosti.			
POGLAVLJE V. PRAVA Članak 22. Jednako postupanje 1. Istraživači imaju pravo na jednako postupanje kao i državljani dotične države članice kako je predviđeno člankom 12. stavkom 1. i člankom 12. stavkom 4. Direktive 2011/98/EU. 2. Države članice mogu ograničiti jednako postupanje u pogledu istraživača: (a) na temelju članka 12. stavka 1. točke (c) Direktive 2011/98/EU isključivanjem potpora i zajmova za studij i smještaj ili ostalih potpora i zajmova; (b) na temelju članka 12. stavka 1. točke (e) Direktive 2011/98/EU neodobravanjem		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl.75.

obiteljske naknade istraživačima kojima je odobren boravak na državnom području dotične države članice za razdoblje koje nije dulje od šest mjeseci; (c) na temelju članka 12. stavka 1. točke (f) Direktive 2011/98/EU ograničavanjem njegove primjene na slučajeve u kojima se registrirano ili uobičajeno boravište članova obitelji istraživača za koje istraživač traži naknade nalazi na državnom području dotične države članice; (d) na temelju članka 12. stavka 1. točke (g) Direktive 2011/98/EU ograničavanjem pristupa smještaju. 3. Pripravnici, volonteri i osobe koje obavljaju posao au pair, kada se smatra da su u radnom odnosu u dotičnoj državi članici, te studenti imaju pravo na jednako postupanje kao i državljani dotične države članice kako je predviđeno člankom 12. stavcima 1. i 4. Direktive 2011/98/EU podložno ograničenjima predviđenima stavkom 2. tog članka. 4. Pripravnici, volonteri i osobe koje obavljaju posao au pair, kada se ne smatra da su u radnom odnosu u dotičnoj državi članici, te učenici imaju pravo na jednako postupanje u vezi s pristupom robi i uslugama te opskrbom proizvodima i uslugama stavljenima na raspolaganje javnosti, kako je predviđeno nacionalnim pravom, kao i, ako je primjenjivo, u vezi s			

priznavanjem diploma, svjedodžbi i drugih stručnih kvalifikacija u skladu s relevantnim nacionalnim postupcima. Države članice mogu odlučiti da im neće odobriti jednako postupanje u pogledu postupaka za dobivanje smještaja i/ili usluga koje pružaju javne ustanove za zapošljavanje u skladu s nacionalnim pravom.			
Članak 23. Podučavanje koje provode istraživači Uz istraživačke aktivnosti, istraživači mogu i podučavati u skladu s nacionalnim pravom. Države članice mogu odrediti maksimalan broj sati ili dana podučavanja.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl.74. st. 9.
Članak 24. Gospodarske aktivnosti studenata 1. U slobodno vrijeme i uz poštovanje pravila i uvjeta koji se primjenjuju na relevantnu djelatnost u dotičnoj državi članici, studenti imaju pravo zaposliti se i obavljati gospodarsku djelatnost kao samozaposlene osobe, podložno ograničenjima predviđenima stavkom 3. 2. Prema potrebi, države članice studentima i/ili poslodavcima izdaju prethodno	Članak 14. U članku 89. stavku 1. točka 10. mijenja se i glasi: „10. privremeni boravak u svrhu studiranja kad je studentska praksa sastavni dio studijskog programa, a najviše 25 sati tjedno kada obavlja studentske poslove u skladu s propisima koji reguliraju obavljanje studentskih poslova ili je zaposlenik ili se samozapošljava“.	U potpunosti preuzeto	

odobrenje u skladu s nacionalnim pravom. 3. Svaka država članica određuje maksimalan broj sati tjedno ili dana ili mjeseci godišnje dopuštenih za takvu aktivnost, a koji ne smije biti manji od 15 sati tjedno ili od odgovarajućeg broja dana ili mjeseci godišnje. U obzir se može uzeti stanje na tržištu rada dotične države članice.	Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Student iz članka 73. stavka 5. ovoga Zakona može bez obveze ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada obavljati studentske poslove u skladu s propisima koji reguliraju obavljanje studentskih poslova ili je zaposlenik ili se samozapošljavati najviše 25 sati tjedno, osim kad je studentska praksa sastavni dio studijskog programa.“.		
Članak 25. Boravak u svrhu traženja zaposlenja ili poduzetništva za istraživače i studente 1. Nakon dovršetka istraživanja ili studija, istraživači i studenti imaju mogućnost ostati na državnom području države članice koja im je izdala odobrenje u skladu s člankom 17., na temelju boravišne dozvole iz stavka 3. ovog članka, tijekom razdoblja od najmanje devet mjeseci u svrhu traženja zaposlenja ili osnivanja poduzeća. 2. Države članice mogu odlučiti odrediti minimalnu razinu obrazovanja koju studenti moraju imati kako bi ostvarili korist		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 76.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 5. i 7. -Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.

primjenom ovog članka. Ta razina ne smije biti viša od razine 7 Europskog kvalifikacijskog okvira (23). 3. U svrhu boravka iz stavka 1. države članice na zahtjev istraživača ili studenta izdaju boravišnu dozvolu tom državljaninu treće zemlje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1030/2002 ako su i dalje ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 7. stavku 1. točkama (a), (c), (d) i (e), članku 7. stavku 6. te, ako se primjenjuje, članku 7. stavku 2. ove Direktive. Države članice za istraživače zahtijevaju potvrdu subjekta domaćina o dovršetku istraživačkih aktivnosti ili, dokaz o stjecanju diplome visokog učilišta, svjedodžbe ili drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama za studente. Prema potrebi i ako su odredbe članka 26. i dalje ispunjene, boravišna dozvola iz tog članka produljuje se na odgovarajući način. 4. Države članice mogu odbiti zahtjev na temelju ovog članka ako: (a) uvjeti utvrđeni u stavcima 3. i, prema potrebi, stavcima 2. i 5. nisu ispunjeni; (b) predloženi dokumenti stečeni su prijevarom ili su krivotvoreni ili neovlašteno izmijenjeni. 5. Države članice mogu zahtijevati da se zahtjev istraživača ili studenta i, prema potrebi, članova obitelji istraživača na temelju ovog članka podnese najmanje 30		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl.47. st. 3. i 4.

dana prije isteka odobrenja izdanog na temelju članka 17. ili 26. 6. Ako dokaz o stjecanju diplome visokog učilišta, svjedodžbe ili drugih dokaza o formalnoj osposobljenosti ili potvrda istraživačke organizacije o dovršetku istraživačkih aktivnosti nisu dostupni prije isteka odobrenja izdanog na temelju članka 17., a svi ostali uvjeti su ispunjeni, države članice dopuštaju državljaninu treće zemlje da boravi na njihovu državnom području kako bi dostavio takve dokaze u razumnom roku u skladu s nacionalnim pravom. 7. Nakon najmanje tri mjeseca od izdavanja boravišne dozvole na temelju ovog članka, dotična država članica može od državljana trećih zemalja zahtijevati dokaz da imaju stvarne izglede za zaposlenje ili pokretanje poslovanja. Države članice mogu zahtijevati da zaposlenje koje državljanin treće zemlje traži ili poslovanje koje pokreće odgovara razini provedenog istraživanja ili završenog studija. 8. Ako uvjeti iz stavka 3. ili 7. više nisu ispunjeni, države članice mogu povući boravišnu dozvolu državljanina treće zemlje i, prema potrebi, članovima njegove obitelji u skladu s nacionalnim pravom. 9. Druge države članice mogu primijeniti			

ovaj članak na istraživače i, prema potrebi, članove obitelji istraživača ili studente koji borave ili su boravili u dotičnoj drugoj državi članici u skladu s člankom 28., 29., 30. ili 31.			
Članak 26. Članovi obitelji istraživača 1. Kako bi se članovima obitelji istraživača dopustilo da se pridruže istraživaču u prvoj državi članici ili, u slučaju dugoročne mobilnosti, u drugim državama članicama, države članice primjenjuju odredbe Direktive 2003/86/EZ s odstupanjima utvrđenima u ovom članku. 2. Odstupajući od članka 3. stavka 1. i članka 8. Direktive 2003/86/EZ, izdavanje boravišne dozvole članovima obitelji ne smije ovisiti o zahtjevu da istraživač ima osnovane izglede za stjecanje prava na stalni boravak i da ima minimalno razdoblje boravka. 3. Odstupajući od članka 4. stavka 1. zadnjeg podstavka i članka 7. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, uvjeti i mjere za integraciju iz tih odredaba mogu se primijeniti tek nakon što je dotičnim osobama izdana boravišna dozvola.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl.74. st. 10. - 15.

4. Odstupajući od članka 5. stavka 4. prvog podstavka Direktive 2003/86/EZ, država članica izdaje boravišne dozvole članovima obitelji, ako su ispunjeni uvjeti za spajanje obitelji, u roku od 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva. Nadležno tijelo dotične države članice obrađuje zahtjev za članove obitelji istodobno kada i zahtjev za prihvrat ili za dugoročnu mobilnost za istraživača, u slučaju da je zahtjev za obitelj istraživača podnesen istodobno. Boravišna dozvola za članove obitelji izdaje se samo ako je istraživaču izdano odobrenje na temelju članka 17. 5. Odstupajući od članka 13. stavaka 2. i 3. Direktive 2003/86/EZ, razdoblje važenja boravišne dozvole članova obitelji u pravilu završava na datum isteka odobrenja za istraživača. To uključuje, prema potrebi, odobrenja izdana istraživaču za potrebe traženja zaposlenja ili poduzetništva kako je predviđeno u članku 25. Države članice mogu zahtijevati da razdoblje važenja putnih isprava članova obitelji pokriva barem razdoblje trajanja planiranog boravka. 6. Odstupajući od članka 14. stavka 2. druge rečenice Direktive 2003/86/EZ, prva država članica ili, u slučaju dugoročne mobilnosti, druge države članice ne primjenjuju rokove u pogledu pristupa tržištu rada za članove obitelji, osim u iznimnim okolnostima kao što su posebno			

visoke razine nezaposlenosti.			
POGLAVLJE VI. MOBILNOST MEĐU DRŽAVAMA ČLANICAMA Članak 27. Mobilnost unutar EU-a 1. Državljanin treće zemlje koji ima važeće odobrenje koje je izdala prva država članica u svrhu studija u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta ili za potrebe istraživanja imaju pravo na ulazak i boravak kako bi proveli dio studija ili istraživanja u jednoj ili nekoliko drugih država članica na temelju tog odobrenja i važeće putne isprave pod uvjetima utvrđenima u člancima 28., 29. i 31. te podložno članku 32. 2. Tijekom mobilnosti iz stavka 1. istraživači uz istraživačke aktivnosti mogu i podučavati, a studenti uz studij mogu i raditi, u jednoj ili nekoliko drugih država članica u skladu s uvjetima utvrđenima u		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl.73. st. 5., čl. 74. st. 3., 4., 5., 7. i 9., čl. 89. st. 1. t. 8., 9., 10. i st. 3., čl. 74. st. 12., 14., 15.

članku 23. odnosno članku 24. 3. Ako istraživač prijeđe u drugu državu članicu u skladu s člankom 28. ili 29., članovima obitelji koji imaju boravišnu dozvolu izdanu u skladu s člankom 26. odobrava se da prate istraživača u okviru mobilnosti istraživača pod uvjetima utvrđenima u članku 30.			
Članak 28. Kratkoročna mobilnost istraživača 1. Istraživači koji imaju važeće odobrenje koje je izdala prva država članica imaju pravo na boravak kako bi proveli dio svojeg istraživanja u bilo kojoj istraživačkoj organizaciji u jednoj ili nekoliko drugih država članica u trajanju od najviše 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana po državi članici, podložno uvjetima iz ovog članka. 2. Druga država članica može zahtijevati da istraživač, istraživačka organizacija u prvoj državi članici ili istraživačka organizacija u drugoj državi članici obavijesti nadležna tijela prve države članice i druge države članice o namjeri istraživača da provede dio istraživanja u istraživačkoj organizaciji u drugoj državi članici. U takvim slučajevima druga država članica		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl.74. st. 3. i 4.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 2. - Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.

omogućuje obavješćivanje bilo: (a)u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici ako je mobilnost u drugu državu članicu već predviđena u toj fazi; ili (b)nakon što je istraživaču odobren prihvrat u prvoj državi članici, čim bude poznata namjera o mobilnosti u drugu državu članicu. 3. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i ako druga država članica nije uložila prigovor prvoj državi članici u skladu sa stavkom 7., mobilnost istraživača u drugu državu članicu može se ostvariti u bilo kojem trenutku tijekom razdoblja važenja odobrenja. 4. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (b), mobilnost može započeti odmah nakon obavješćivanja druge države članice ili u bilo kojem trenutku nakon toga tijekom razdoblja važenja odobrenja. 5. Obavijest uključuje važeću putnu ispravu, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (a), i važeće odobrenje koje je izdala prva država članica koje pokriva razdoblje mobilnosti. 6. Druga država članica može zahtijevati da obavijest uključuje proslijeđivanje sljedećih			

dokumenata i informacija: (a)sporazuma o gostovanju u prvoj državi članici kako je navedeno u članku 10. ili, ako druga država članica to zahtijeva, sporazum o gostovanju sklopljen s istraživačkom organizacijom u drugoj državi članici; (b)ako to nije navedeno u sporazumu o gostovanju, planiranog trajanja i datuma mobilnosti; (c)dokaza da istraživač ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (c); (d)dokaza da će istraživač tijekom boravka imati dostatna sredstva da pokrije svoje troškove boravka bez uporabe sustava socijalne pomoći države članice, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (e), kao i troškova putovanja u prvu državu članicu u slučajevima iz članka 32. stavka 4. točke (b). Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da prije početka mobilnosti dostavi adresu dotičnog istraživača na državnom području druge države članice. Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je			

utvrdila ta država članica. 7. Na temelju obavijesti iz stavka 2. druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost istraživača na svoje državno područje u roku od 30 dana od primitka potpune obavijesti ako: (a) uvjeti iz stavka 5. ili, ako je primjenjivo, stavka 6. nisu ispunjeni; (b) primjenjuje se jedan od razloga za odbijanje iz članka 20. stavka 1. točaka (b) ili (c) ili stavka 2. toga članka; (c) ostvareno je najdulje trajanje boravka iz stavka 1. 8. Istraživačima za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice. 9. Nadležna tijela druge države članice pisanim putem bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela prve države članice i podnositelja obavijesti o svojem prigovoru na mobilnost. Ako druga država članica uloži prigovor na mobilnost u skladu sa stavkom 7. i ako mobilnost još nije nastupila, istraživač ne smije provesti dio istraživanja u istraživačkoj organizaciji u drugoj državi članici. Ako je mobilnost već nastupila, primjenjuje se članak 32. stavak 4. 10. Nakon što istekne razdoblje prigovora,			

druga država članica može istraživaču izdati dokument kojim se potvrđuje da on ima pravo boraviti na njezinu državnom području i uživati prava predviđena ovom Direktivom.			
Članak 29. Dugoročna mobilnost istraživača 1. U vezi s istraživačima koji imaju važeće odobrenje koje je izdala prva država članica i koji namjeravaju boraviti kako bi proveli dio svog istraživanja u bilo kojoj istraživačkoj organizaciji u jednoj ili nekoliko drugih država članica u trajanju od više od 180 dana po državi članici, druga država članica ili: (a) primjenjuje članak 28. i istraživaču dopušta boravak na državnom području na temelju i tijekom razdoblja važenja odobrenja koje je izdala prva država članica; ili (b) primjenjuje postupak predviđen u stavcima od 2. do 7. Druga država članica može odrediti najdulje razdoblje dugoročne mobilnosti istraživača koje ne smije biti kraće od 360 dana. 2. Ako je podnesen zahtjev za dugoročnu		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 74. st. 5.-9., čl. 59. st. 1., čl. 60., čl. 74. st. 3., 8., 16. i 17., čl. 93. st. 1. t. 4. i 5. i st. 2., čl. 58. st. 1., 2. i 3., čl. 87. st. 1. i 4.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 3. st. 1. - 4.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 47. st. 3. i 4., čl. 97., čl. 101.

mobilnost: (a)druga država članica može zahtijevati da istraživač, istraživačka organizacija u prvoj državi članici, ili istraživačka organizacija u drugoj državi članici proslijedi sljedeće dokumente: i.važeću putnu ispravu, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (a) i važeće odobrenje koje je izdala prva država članica; ii.dokaz da istraživač ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (c); iii.dokaz da će istraživač tijekom boravka imati dostatna sredstva da pokrije svoje troškove boravka bez uporabe sustava socijalne pomoći države članice, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (e), kao i troškova putovanja u prvu državu članicu u slučajevima iz članka 32. stavka 4. točke (b); iv.sporazum o gostovanju u prvoj državi članici kako je navedeno u članku 10. ili, ako druga država članica to zahtijeva, sporazum o gostovanju sklopljen s istraživačkom organizacijom u drugoj državi članici; v.ako to nije navedeno ni u jednom od dokumenata koje je dostavio podnositelj zahtjeva, planirano trajanje i datume mobilnosti.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 1. čl. 2., čl. 3., čl. 4.

Druga država članica može zahtijevati od podnositelja zahtjeva da dostavi adresu dotičnog istraživača na njezinu državnom području. Ako se nacionalnim pravom druge države članice zahtijeva da se adresa dostavi u trenutku podnošenja zahtjeva, a dotični istraživač još ne zna svoju buduću adresu, ta država članica prihvaća privremenu adresu. U takvom slučaju istraživač dostavlja svoju stalnu adresu najkasnije u trenutku izdavanja odobrenja za dugoročnu mobilnost. Druga država članica može zatražiti od podnositelja zahtjeva da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica; (b) druga država članica donosi odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost i o odluci u pisanom obliku obavješćuje podnositelja zahtjeva što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva nadležnim tijelima druge države članice; (c) istraživač nije obvezan napustiti državna područja država članica u svrhu podnošenja zahtjeva i ne podliježe obvezi posjedovanja vize; (d) istraživaču je dopušteno da provodi dio istraživanja u istraživačkoj organizaciji u drugoj državi članici dok nadležna tijela donesu odluku o zahtjevu za dugoročnu			

mobilnost pod sljedećim uvjetima: i.da ni razdoblje iz članka 28. stavka 1. ni razdoblje važenja odobrenja koje je izdala prva država članica nije isteklo; i ii.ako druga država članica to zahtijeva, da je potpun zahtjev podnesen drugoj državi članici najmanje 30 dana prije početka dugoročne mobilnosti istraživača; (e)zahtjev za dugoročnu mobilnost ne može se podnijeti istodobno kada i obavijest o kratkoročnoj mobilnosti. Ako se nakon početka kratkoročne mobilnosti istraživača pojavi potreba za dugoročnom mobilnošću, druga država članica može zahtijevati da se zahtjev za dugoročnu mobilnost podnese najmanje 30 dana prije isteka razdoblja kratkoročne mobilnosti. 3. Druga država članica može odbiti zahtjev za dugoročnu mobilnost ako: (a)uvjeti iz stavka 2. točke (a) nisu ispunjeni; (b)primjenjuje se jedan od razloga za odbijanje iz članka 20., uz iznimku stavka 1. točke (a) tog članka; (c)odobrenje istraživača u prvoj državi članici istekne tijekom postupka; ili (d)ako je primjenjivo, ostvareno je najdulje trajanje boravka kako je definirano u stavku 1. drugom podstavku. 4. Istraživačima za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku,			

javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice. 5. Ako druga država članica donese pozitivnu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost kako je navedeno u stavku 2. ovog članka, istraživaču se izdaje odobrenje u skladu s člankom 17. stavkom 4. Druga država članica obavješćuje nadležna tijela u prvoj državi članici u slučaju izdavanja odobrenja za dugoročnu mobilnost. 6. Druga država članica može povući odobrenje za dugoročnu mobilnost u ako: (a) uvjeti iz stavka 2. točke (a) ili stavka 4. ovog članka više nisu ispunjeni; ili (b) primjenjuje se jedan od razloga za povlačenje odobrenja iz članka 21., uz iznimku stavka 1. točke (a), stavka 2. točke (f) te stavaka 3., 5. i 6. tog članka 7. Kada država članica donese odluku o dugoročnoj mobilnosti, članak 34. stavci od 2. do 5. primjenjuju se odgovarajući način.			

Članak 30. Mobilnost članova obitelji istraživača 1. Članovi obitelji istraživača koji imaju važeću boravišnu dozvolu koju je izdala prva država članica imaju pravo na ulazak i boravak u jednoj ili nekoliko drugih država članica kako bi pratili istraživača. 2. Kada primjenjuje postupak obavješćivanja iz članka 28. stavka 2., druga država članica zahtijeva prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija: (a) dokumenata i informacija koji se zahtijevaju na temelju članka 28. stavka 5. i članka 28. stavka 6. točkama (b), (c) i (d) povezanih s članovima obitelji u pratnji istraživača; (b) dokaz da je član obitelji boravio u prvoj državi članici kao član obitelji istraživača u skladu s člankom 26. Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica. Druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost člana obitelji na svoje državno područje ako nisu ispunjeni uvjeti navedeni u prvom podstavku. Na te članove obitelji na odgovarajući se način primjenjuje članak 28.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl.74. st. 11.-14., čl. 77. st. 2., čl. 59. st. 1., čl. 60., čl. 87. st. 1. t. 1. i st. 4.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci čl.3. st. 1. - 4.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl.47. st. 3. i 4., čl. 97. čl. 101.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 2.

stavak 7. točke (b) i (c) te članak 28. stavak 9. 3. Kada druga država članica primjenjuje postupak iz članka 29. stavka 1. točke (b), zahtjev podnosi istraživač ili članovi obitelji istraživača nadležnim tijelima druge države članice. Druga država članica zahtijeva od podnositelja zahtjeva da proslijedi sljedeće dokumente i informacije u odnosu na članove obitelji: (a) dokumente i informacije koji se zahtijevaju na temelju članka 29. stavka 2. točke (a) podtočaka i., ii., iii. i v. povezanih s članovima obitelji u pratnji istraživača; (b) dokaz da je član obitelji boravio u prvoj državi članici kao član obitelji istraživača u skladu s člankom 26. Druga država članica može zatražiti od podnositelja zahtjeva da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica. Druga država članica može odbiti zahtjev za dugoročnu mobilnost člana obitelji na svoje državno područje ako nisu ispunjeni uvjeti navedeni u prvom podstavku. Na te članove obitelji na odgovarajući se način primjenjuje članak 29. stavak 2. točke (b) i (c), članak 29. stavak 3. točke (b), (c) i (d), članak 29. stavak 5., članak 29. stavak 6. točka (b) i			

članak 29. stavak 7. Važenje odobrenja za dugoročnu mobilnost članova obitelji u pravilu istječe na datum isteka istraživačeva odobrenja koje je izdala druga država članica. Odobrenje za dugoročnu mobilnost za članove obitelji može se povući ili se njihovo produljenje može odbiti ako se odobrenje za dugoročnu mobilnost istraživača u čijoj su pratnji povuče ili se njegovo produljenje odbije, a oni nemaju pravo boravka neovisno o tome. 4. Članovima obitelji za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.			
Članak 31. Mobilnost studenata 1. Studenti koji imaju važeće odobrenje koje je izdala prva država članica i koji su obuhvaćeni programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta imaju pravo na ulazak i boravak kako bi proveli dio svog studija na visokom učilištu u jednoj ili nekoliko drugih država članica tijekom	Članak 12. U članku 73. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Odobrenje za privremeni boravak u svrhu studiranja izdaje se s rokom važenja: - do godine dana ili - do kraja predviđenog trajanja studijskog programa na koji	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl.73. st. 1.-6., čl. 59. st. 1.

razdoblja od najviše 360 dana po državi članici pod uvjetima utvrđenima u stavcima od 2. do 10. Student koji nije obuhvaćen programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta podnosi zahtjev za odobrenje ulaska u drugu državu članicu i boravka u njoj kako bi proveo dio studija na visokom učilištu u skladu s člancima 7. i 11. 2. Druga država članica može zahtijevati da visoko učilište u prvoj državi članici, visoko učilište u drugoj državi članici ili student obavijesti nadležna tijela prve države članice i druge države članice o namjeri studenta da provede dio studija na visokom učilištu u drugoj državi članici. U takvim slučajevima druga država članica omogućuje obavješćivanje bilo: (a) u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici ako je mobilnost u drugu državu članicu već predviđena u toj fazi; ili (b) nakon što je studentu odobren prihvrat u prvoj državi članici, čim bude poznata namjera o mobilnosti u drugu državu članicu. 3. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i ako druga država	je student upisan, a najduže do tri godine, u kojem slučaju je državljanin treće zemlje svake godine do 31. listopada policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dužan dostaviti potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini.“.		
		Nije potrebno preuzimanje	st. 2. - Nije prihvaćena ponuđena mogućnost.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 2., čl. 3.

članica nije uložila prigovor prvoj državi članici u skladu sa stavkom 7., mobilnost studenta u drugu državu članicu može se ostvariti u bilo kojem trenutku tijekom razdoblja važenja odobrenja. 4. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (b) i ako druga država članica nije uložila pisani prigovor na mobilnost studenta u skladu sa stavcima 7. i 9., smatra se da je mobilnost odobrena i može se ostvariti u drugoj državi članici. 5. Obavijest uključuje važeću putnu ispravu, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (a) i važeće odobrenje koje je izdala prva država članica koje pokriva ukupno razdoblje mobilnosti. 6. Druga država članica može zahtijevati da obavijest uključuje prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija: (a) dokaza da student provodi dio svog studija u drugoj državi članici u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta i dokaza da je student primljen na visoko učilište u drugoj državi članici; (b) ako to nije navedeno pod točkom (a), planiranog trajanja i datuma mobilnosti; (c) dokaza da student ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično			

pokriveni državljani dotične države članice kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (c); (d)dokaza da će student tijekom boravka imati dostatna sredstva da pokrije troškove boravka bez uporabe sustava socijalne pomoći države članice, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (e), troškova studija, kao i troškova putovanja u prvu državu članicu u slučajevima iz članka 32. stavka 4. točke (b); (e)dokaza da su plaćene naknade koje naplaćuje visoko učilište, prema potrebi. Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da prije početka mobilnosti dostavi adresu dotičnog studenta na državnom području druge države članice. Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da dostavi dokumente na službenom jeziku dotične države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica. 7. Na temelju obavijesti iz stavka 2., druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost studenta na svoje državno područje u roku od 30 dana od primitka potpune obavijesti ako: (a)uvjeti iz stavaka 5. ili 6. nisu ispunjeni; (b)primjenjuje se jedan od razloga za odbijanje iz članka 20. stavka 1. točaka (b) ili (c) ili stavka 2. toga članka;			

(c)ako je ostvareno najdulje trajanje boravka iz stavka 1. 8. Studentima za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice. 9. Nadležna tijela druge države članice pisanim putem bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela prve države članice i podnositelja obavijesti o svojem prigovoru na mobilnost. Ako druga država članica uloži prigovor na mobilnosti u skladu sa stavkom 7., student ne smije provesti dio studija na visokom učilištu u drugoj državi članici. 10. Nakon što istekne razdoblje prigovora, druga država članica može studentu izdati dokument kojim se potvrđuje da on ima pravo na boravak na njezinu državnom području i uživati prava predviđena ovom Direktivom.			

Članak 32. Zaštitne mjere i sankcije u slučajevima mobilnosti 1. Ako odobrenje za potrebe istraživanja ili studija izdaju nadležna tijela države članice koja ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu u cijelosti, a istraživač ili student prijeđe vanjsku granicu kako bi ušao u drugu državu članicu u okviru mobilnosti, nadležna tijela druge države članice imaju pravo zahtijevati važeće odobrenje koje je izdala prva država članica kao dokaz mobilnosti i: (a) primjerak obavijesti u skladu s člankom 28. stavkom 2. ili člankom 31. stavkom 2.; ili (b) ako druga država članica dopušta mobilnost bez obavijesti, dokaz da student provodi dio studija u drugoj državi članici u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta, ili za istraživače, primjerak sporazuma o gostovanju u kojem su navedene pojedinosti o mobilnosti istraživača ili, ako pojedinosti o mobilnosti nisu navedene u sporazumu o gostovanju, pismo istraživačke organizacije u drugoj državi članici u kojem se navode barem trajanje mobilnosti unutar Unije i lokacija istraživačke organizacije u drugoj državi članici.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl.77., čl. 73. st. 7. i 8., čl. 74. st. 16. i 17.

U slučaju članova obitelji istraživača nadležna tijela druge države članice imaju pravo kao dokaz o mobilnosti zahtijevati važeće odobrenje koje je izdala prva država članica i primjerak obavijesti u skladu s člankom 30. stavkom 2. ili dokaz da su u pratnji istraživača. 2. Ako nadležna tijela prve države članice povuku odobrenje, o tome odmah obavješćuju nadležna tijela druge države članice, prema potrebi. 3. Druga država članica može zahtijevati da je subjekt domaćin druge države članice ili istraživač ili student obavješćuje o svakoj promjeni koja utječe na uvjete na temelju kojih je mobilnost dopuštena. 4. Ako istraživač ili, prema potrebi, članovi njegove obitelji, ili student ne ispunjavaju ili više ne ispunjavaju uvjete za mobilnost: (a) druga država članica može zahtijevati da istraživač i, prema potrebi, članovi njegove obitelji, ili student odmah prekinu sve aktivnosti i napuste njezino državno područje; (b) prva država članica na zahtjev druge države članice bez formalnosti i bez odgađanja dopušta ponovni ulazak istraživača i, prema potrebi, članova njegove obitelji ili studenta. Te se odredbe također primjenjuju ako je			

odobrenje koje je izdala prva država članica isteklo ili je povučeno tijekom razdoblja mobilnosti na području druge države članice. 5. Ako istraživač ili članovi njegove obitelji ili student prijeđu vanjsku granicu države članice koja u cijelosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, ta država članica provjerava Schengenski informacijski sustav. Ta država članica odbija ulazak ili ulaže prigovor na mobilnost osoba za koje je u Schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje u svrhu odbijanja ulaska i boravka.			
POGLAVLJE VII. POSTUPAK I TRANSPARENTNOST Članak 33. Sankcije protiv subjekata domaćina Države članice mogu predvidjeti sankcije protiv subjekata domaćina ili, u slučajevima iz članka 24., poslodavaca koji nisu ispunili svoje obveze iz ove Direktive. Te sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.	Članak 62. U članku 247. stavku 2. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 2. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“,	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 247.

	a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a poslodavac:“ zamjenjuju se riječima: „ako poslodavac:“. U podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. Na kraju podtočke 3. briše se točka i dodaju se podtočke 4., 5. i 6. koje glase: „ - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 12.)		

	- zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na poslovima odnosno području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. (članak 88. stavak 15.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je poslodavcu izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koje je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 17.).“. U stavku 6. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a korisnik:“ zamjenjuju se riječima: „ako korisnik:“.		

	Na kraju podtočke 2. briše se točka i dodaju se podtočke 4. i 5. koje glase: „- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 13.) - koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 18.).“. Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi: „(7) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do		

	3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje odgovorna osoba u korisniku-pravnoj osobi.“. Dosadašnji stavci 7. – 10. postaju stavci 8. – 11.		
Članak 34. Postupovna jamstva i transparentnost 1. Nadležna tijela dotične države članice donose odluku o zahtjevu za izdavanje odobrenja ili produljenje odobrenja i pisanim putem obavješćuju podnositelja zahtjeva o odluci, u skladu s postupcima obavješćivanja prema nacionalnom pravu, što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva. 2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, ako se postupak prihvata odnosi na odobrenog subjekta domaćina kako je navedeno u člancima 9. i 15., odluka o potpunom zahtjevu donosi se što je prije moguće, ali najkasnije u roku od 60 dana. 3. Ako su informacije ili dokumentacija priložene u potporu zahtjevu nepotpune, nadležna tijela u razumnom razdoblju obavješćuju podnositelja zahtjeva o potrebnim dodatnim informacijama te određuju razuman rok za njihovu dostavu.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 60. st. 1. i 2., čl. 87. st. 4., čl. 91. st. 1. i 2., čl. 93. st. 2., čl. 94. st. 2.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci čl. 96. čl. 97., čl. 98., čl. 101.

Razdoblje iz stavaka 1. ili 2. suspendira se dok nadležna tijela ne dobiju tražene dodatne informacije. Ako dodatne informacije ili dokumenti ne budu dostavljeni unutar roka, zahtjev se može odbiti. 4. Podnositelju zahtjeva u pisanom obliku dostavljaju se razlozi za odluku kojom se zahtjev proglašava nedopuštenim ili se on odbija ili se odbija produljenje. Razlozi za odluku o povlačenju odobrenja dostavljaju se u pisanom obliku državljaninu treće zemlje. Razlozi za odluku o povlačenju odobrenja mogu se dostaviti u pisanom obliku i subjektu domaćinu. 5. Svaka odluka kojom se zahtjev za odobrenje proglašava nedopuštenim ili se odbija, kojom se odbija produljenje odobrenja ili kojom se odobrenje povlači može se pravno osporavati u dotičnoj državi članici u skladu s nacionalnim pravom. U pisanoj obavijesti navodi se sud ili upravno tijelo kojem se može podnijeti žalba te rok za podnošenje žalbe.			

Članak 35. Transparentnost i pristup informacijama Države članice omogućuju podnositeljima zahtjeva jednostavan pristup informacijama o cjelokupnoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva te informacijama o uvjetima ulaska i boravka, uključujući prava, obveze i postupovne zaštitne mjere, državljana trećih zemalja obuhvaćenih područjem primjene ove Direktive i, prema potrebi, članova njihovih obitelji. To uključuje, prema potrebi, iznos mjesečnih dostatnih sredstava, uključujući dostatna sredstva potrebna za pokrivanje troškova studija ili troškova osposobljavanja, ne dovodeći u pitanje pojedinačno ispitivanje svakog slučaja i primjenjivih naknada. Nadležna tijela u svakoj državi članici objavljuju popis subjekata domaćina odobrenih za potrebe ove Direktive. Ažurirane inačice takvih popisa objavljuju se što je prije moguće nakon svake njihove izmjene.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci čl. 94.

Članak 36. Naknade Države članice mogu zahtijevati od državljana trećih zemalja, uključujući, prema potrebi, članove obitelji, ili od subjekata domaćina da plate naknade za obradu obavijesti i zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Razina takvih naknada ne smije biti nerazmjerna ili previsoka.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 156/22) članak/članci Tar. br. 7. točke 1. i 2.
POGLAVLJE VIII. ZAVRŠNE ODREDBE Članak 37. Suradnja među kontaktnim točkama 1. Države članice imenuju kontaktne točke koje učinkovito surađuju i odgovorne su za primanje i proslijeđivanje informacija potrebnih za provedbu članaka od 28. do 32. Države članice prednost daju razmjeni informacija elektroničkim putem. 2. Svaka država članica obavješćuje druge države članice putem nacionalnih kontaktnih točaka iz stavka 1. o: (a) postupcima koji se primjenjuju na mobilnost iz članaka od 28. do 31.; (b) tome dopušta li ta država članica samo		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 78. st. 1. i 2.

prihvat studenata i istraživača putem odobrenih istraživačkih organizacija ili visokih učilišta; (c) multilateralnim programima za studente i istraživače koji uključuju mjere mobilnosti i sporazume između dvaju ili više visokih učilišta.			
Članak 38. Statistika 1. Države članice Komisiji dostavljaju statistiku o broju odobrenja izdanih za potrebe ove Direktive i obavijesti primljenih u skladu s člankom 28. stavkom 2. ili člankom 31. stavkom 2. te, u mjeri u kojoj je to moguće, o broju državljana trećih zemalja čija su odobrenja produljena ili povučena. Na isti se način dostavlja statistika o članovima obitelji istraživača kojima je odobren prihvat. Ti se statistički podaci razvrstavaju prema državljanstvu i, u mjeri u kojoj je to moguće, prema razdoblju važenja odobrenjâ. 2. Statistika iz stavka 1. odnosi se na referentna razdoblja jedne kalendarske godine i dostavlja se Komisiji u roku od šest mjeseci od završetka referentne godine. Prva je referentna godina 2019. 3. Statistika iz stavka 1. dostavlja se u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 78. st. 3. i 4.

Europskog parlamenta i Vijeća (24) .			
Članak 39. Izvješćivanje Komisija periodično, a prvi puta 23. svibnja 2023. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive u državama članicama te prema potrebi predlaže izmjene.		Nije potrebno preuzimanje	Obveza Komisije
Članak 40. Prenošenje 1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 23. svibnja 2018. One Komisiji odmah		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 2. st. 1. podst. 20.

dostavljaju tekst tih odredaba. Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive stavljene izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 1.
Članak 41. Stavljanje izvan snage Direktive 2004/114/EZ i 2005/71/EZ stavljaju se izvan snage za države članice koje obvezuje ova Direktiva s učinkom od 24. svibnja 2018., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno pravo tih direktiva koje su navedene u dijelu B Priloga I. ovoj Direktivi. Za države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na direktive stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskim tablicama iz Priloga II.			
Članak 42. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
Članak 43. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
PRILOG I. Dio A Direktive stavljene izvan snage (iz članka 41.) Direktiva Vijeća (SL L 375,		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

2004/114/EZ Direktiva Vijeća 2005/71/EZ Dio B Rokovi za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo (i datumi početka primjene) (iz članka 41.) Direktiva Rok za Datum početka prenošenje primjene 2004/114/EZ12.1.2007. 2005/71/EZ 12.10.2007.			
PRILOG II. Korelacijske tablice Direktiva Ova Direktiva 2004/114/EZ Članak 1. točka (a) Članak 1. točka (a) Članak 1. točka (b) — — Članak 1. točka (b) Članak 2., uvodni Članak 3., uvodni tekst tekst Članak 2.točka (a) Članak 3 .točka 1. Članak 2. točka (b) Članak 3. točka 3 Članak 2. točka (c) Članak 3 .točka 4. Članak 2. točka (d) Članak 3. točka 5. — Članak 3. točka 6. Članak 2. točka (e) Članak 3. točke 11. i 13. Članak 2. točka (f) Članak 3. točka 7. Članak 2. točka (g) Članak 3. točka 22.		Nije potrebno preuzimanje	Korelacijska tablica.

—	Članak 3. točka 8.			
—	Članak 3. točka 12.			
—	Članak 3. točke od 14. do 21.			
—	Članak 3. točke 23. i 24.			
Članak 3. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.			
Članak 3. stavak 2. točke (a) do (d)	Članak 2. stavak 2. točke od (a) do (d)			
Članak 3. stavak 2. točka (e)	—			
—	Članak 2. stavak 2. točke od (e) do (g)			
Članak 4.	Članak 4.			
Članak 5.	Članak 5. stavak 1.			
—	Članak 5. stavci 2. i 3.			
—	Članak 6.			
Članak 6. stavak 1. točke od (a) do (c) i točka (e)	Članak 7. stavak 1. točke od (a) do (d)			
Članak 6. stavak 1. točka (d)	Članak 7. stavak 6.			
Članak 6. stavak 2.	—			
—	Članak 7. stavci 2. i 3.			
Članak 7. stavak 1., uvodni tekst	Članak 11. stavak 1., uvodni tekst			
Članak 7. stavak 1. točka (a)	Članak 11. stavak 1. točka (a)			
Članak 7. stavak 1. točka (b)	Članak 7. stavak 1. točka (e) i članak 11. stavak 1. točka (d)			
Članak 7. stavak 1.	Članak 11. stavak 1.			

točka (c) Članak 7. stavak 1. točka (d) Članak 7. stavak 2. — Članak 8. Članak 9. stavci 1. i 2. Članak 10., uvodni tekst Članak 10. točka (a) — Članak 10. točka (b) Članak 10. točka (c) — — Članak 11., uvodni tekst Članak 11. točka (a) Članak 11. točka (b) — Članak 11. točka (c) Članak 11. točka (d)	točka (c) Članak 11. stavak 1. točka (b) Članak 11. stavak 2. Članak 11. stavak 3. Članak 31. Članak 12. stavci 1. i 2. Članak 13. stavak 1., uvodni tekst Članak 13. stavak 1. točka (a) Članak 13. stavak 1. točka (b) Članak 7. stavak 1. točka (e) i članak 13. stavak 1. točka (c) Članak 13. stavak 1. točka (d) Članak 13. stavak 1. točke (e) i (f) Članak 13. stavci od 2. do 4. Članak 14. stavak 1., uvodni tekst Članak 14. stavak 2. Članak 14. stavak 1. točka (a) Članak 14. stavak 1. točka (b) Članak 14. stavak 1. točka (c) Članak 14. stavak 1. točka (d)			

Članak 12. stavak 1.	Članak 18. stavak 2.			
Članak 12. stavak 2.	Članak 21. stavak 2. točka (f)			
Članak 13.	Članak 18. stavak 4.			
Članak 14.	Članak 18. stavak 6.			
Članak 15.	Članak 18. stavak 7.			
—	Članak 18. stavci 3., 5., 8. i 9.			
—	Članci 16., 17. i 19.			
Članak 16. stavak 1.	Članak 21. stavak 1. točke (a) i (b)			
—	Članak 21. stavak 1. točke (c) i (d)			
Članak 16. stavak 2.	Članak 21. stavak 4.			
—	Članak 21. stavak 2. točka od (a) do (e)			
—	Članak 21. stavak 3.			
—	Članak 21. stavci od 5. do 7.			
—	Članak 22. stavci 3. i 4.			
Članak 17. stavak 1., prvi podstavak, prva rečenica	Članak 24. stavak 1.			
Članak 17. stavak 1., prvi podstavak, druga rečenica	Članak 24. stavak 3.			
Članak 17. stavak 1., drugi podstavak	Članak 24. stavak 2.			
Članak 17. stavak 2.	Članak 24. stavak 3.			
Članak 17. stavci 3. i 4.	—			
—	Članak 24.			
—	Članak 27.			

—	Članak 30.			
—	Članci 32. i 33.			
Članak 18. stavak 1.	Članak 34. stavak 1.			
—	Članak 34. stavak 2.			
Članak 18. stavci 2., 3. i 4.	Članak 34. stavci 3., 4. i 5.			
Članak 19.	—			
—	Članak 35., prvi podstavak			
Članak 20.	Članak 36.			
—	Članci 37. i 38.			
Članak 21.	Članak 39.			
Članci od 22. do 25.	—			
—	Članci od 40. do 42.			
Članak 26.	Članak 43.			
—	Prilozi I. i II.			
Direktiva 2005/71/EZ	Ova Direktiva			
Članak 1.	Članak 1. točka (a)			
Članak 2., uvodni tekst	Članak 3., uvodni tekst			
Članak 2. točka (a)	Članak 3. točka 1.			
Članak 2. točka (b)	Članak 3. točka 9.			
Članak 2. točka (c)	Članak 3. točka 10.			
Članak 2. točka (d)	Članak 3. točka 2.			
Članak 2. točka (e)	Članak 3. točka 22.			
Članak 3. točka 1.	Članak 2. stavak 1.			
Članak 3. stavak 2.	Članak 2. stavak 2.			
točka (a)	točka (a)			
Članak 3. stavak 2.	—			
točka (b)				
Članak 3. stavak 2.	Članak 2. stavak 2.			
točka (c)	točka (b)			
Članak 3. stavak 2.	—			
točka (d)				

Članak 4.	Članak 4.			
Članak 5. stavak 1.	Članak 9. stavak 1.			
Članak 5. stavak 2.	Članak 9. stavak 2.			
Članak 5. stavak 3.	Članak 8. stavak 2.			
Članak 5. stavak 4.	Članak 10. stavak 7.			
Članak 5. stavak 5.	Članak 35., drugi stavak			
Članak 5. stavak 6.	Članak 9. stavak 3.			
Članak 5. stavak 7.	Članak 10. stavak 8.			
Članak 6. stavak 1.	Članak 10. stavak 1.			
—	Članak 10. stavak 2.			
Članak 6. stavak 2.	Članak 10. stavak 4.			
točka (a)				
Članak 6. stavak 2.	Članak 7. stavak 1.			
točka (b)	točka (e)			
Članak 6. stavak 2.	Članak 7. stavak 1.			
točka (c)	točka (c)			
Članak 6. stavak 2.	Članak 10. stavak 3.			
točka (d)				
Članak 6. stavak 3.	—			
Članak 6. stavci 4. i 5.	Članak 10. stavci 5. i 6.			
Članak 7. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.			
točka (a)	točka (a)			
Članak 7. stavak 1.	Članak 8. stavak 1.			
točka (b)				
Članak 7. stavak 1.	Članak 8. stavak 2.			
točka (c)				
Članak 7. stavak 1.	Članak 7. stavak 6.			
točka (d)				
Članak 7. stavak 1., zadnji podstavak	—			
Članak 7. stavak 2.	—			
Članak 7. stavak 3.	Članak 5. stavak 3.			

Članak 8.	Članak 18. stavak 1.			
Članak 9.	Članak 26.			
Članak 10. stavak 1.	Članak 21. stavak 1. točke (a), (b) i (d)			
Članak 10. stavak 2.	Članak 21. stavak 4.			
Članak 11. stavci 1. i 2.	Članak 23.			
Članak 12.	Članak 22. stavci 1. i 2.			
Članak 13.	Članci 28. i 29.			
Članak 14. stavak 1.	Članak 7. stavak 5.			
Članak 14. stavci 2. i 3.	Članak 7. stavak 4.			
Članak 14. stavak 4.	Članak 5. stavak 3.			
Članak 15. stavak 1.	Članak 34. stavak 1.			
—	Članak 34. stavak 2.			
Članak 15. stavak 2.	Članak 34. stavak 3.			
Članak 15. stavak 3.	Članak 34. stavak 4.			
Članak 15. stavak 4.	Članak 34. stavak 5.			
Članak 16.	Članak 39.			
Članci od 17. do 20.	—			
Članak 21.	Članak 43.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1. Cilj ove Direktive je utvrditi uvjete za ostvarenje prava na spajanje obitelji državljana trećih zemalja koji zakonito borave na teritoriju država članica.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 57. st. 1. točka 1., čl. 59., čl. 63. st. 1.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 1.
Članak 2. U smislu ove Direktive: (a),„državljanin treće zemlje” znači bilo koja osoba koja nije državljanin Unije u okviru značenja članka 17. stavka 1. Ugovora; (b),„izbjeglica” znači bilo koji državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja uživa status izbjeglice u okviru značenja Ženevske konvencije koja se odnosi na status izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Protokolom potpisanim u New Yorku 31. siječnja 1967.; (c),„sponzor” znači državljanin treće države koji zakonito boravi u državi članici i koji traži ili čiji članovi obitelji traže spajanje		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 3. točka 3., točka 9. i točka 25., čl. 63. st. 1.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 2. stavak 2. točka 2., čl. 56.

obitelji da bi mu/joj se pridružili; (d) „spajanje obitelji” znači ulazak i boravište u državi članice članova obitelji državljanina treće zemlje koji zakonito boravi u toj državi članici da bi se očuvala obiteljska zajednica; (e) „boravišna dozvola” znači bilo koja dozvola koju su izdala tijela vlasti države članice kojom se državljaninu treće zemlje dopušta da zakonito boravi na njenom teritoriju, u skladu s odredbama članka 1. stavka 2. točke (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja (5); (f) „maloljetnik bez pratnje” znači državljani treće zemlje ili osobe bez državljanstva mlađe od osamnaest godina, koji stignu na državno područje države članice bez pratnje odrasle osobe odgovorne prema zakonu ili običaju, i tako dugo dok ne budu učinkovito pod zaštitom takve osobe, ili maloljetnici koju su ostavljeni bez pratnje nakon ulaska na državno područje država članica.			
Članak 3. 1. Ova se Direktiva primjenjuje kada sponzor ima boravišnu dozvolu koju je izdala država članica za razdoblje važenja od godine dana ili više i koji ima osnovane izglede za dobivanje prava na stalno boravište, ako su članovi njegove ili njezine		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 63. st. 1. i st. 3., čl. 1. st. 1.

obitelji državljani treće zemlje bez obzira na status. 2. Ova se Direktiva ne primjenjuje kada sponzor: (a) traži priznavanje statusa izbjeglice, o kojem zahtjevu još nije donesena konačna odluka; (b) ovlašten je boraviti u državi članici na osnovu privremene zaštite ili traži boravišnu dozvolu na toj osnovi te je u očekivanju odluke o svojem statusu; (c) ovlašten je boraviti u državi članici na osnovu supsidijarnog oblika zaštite u skladu s međunarodnim obvezama, nacionalnim zakonodavstvom ili praksom država članica ili traži boravišnu dozvolu na toj osnovi te je u očekivanju odluke o svojem statusu. 3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na članove obitelji državljanina Unije. 4. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje povoljnije odredbe: (a) bilateralnih i multilateralnih sporazuma između Zajednice ili Zajednice i njenih država članica, s jedne strane, i trećih zemalja, s druge strane; (b) Europske socijalne povelje od 18. listopada 1961., izmijenjene Europske socijalne povelje od 3. svibnja 1987. i Europske konvencije o pravnom statusu		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20, 114/22) članak/članci 1., čl. 4., čl. 20 i čl. 23.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 4. i st. 5. - mogućnost državama članicama da primijene povoljnije odredbe, koju RH nije obvezna iskoristiti.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 3. st. 2.

radnika migranata od 24. studenoga 1977. 5. Ova Direktiva ne utječe na mogućnost država članica za usvajanje ili održavanje povoljnijih odredbi.			
POGLAVLJE II. Članovi obitelji Članak 4. 1. Na temelju ove Direktive i podložno udovoljavanju uvjetima utvrđenima u poglavlju IV. i članku 16., države članice dopuštaju ulazak i boravište, sljedećim članovima obitelji: (a) sponzorovom supružniku; (b) maloljetnoj djeci sponzora i njegovog/njezinog supružnika, uključujući djecu posvojenu u skladu s odlukom koju je donijelo nadležno tijelo u državi članici u pitanju ili odlukom koja je automatski izvršiva prema međunarodnim obvezama te države članice ili se mora priznati u skladu s međunarodnim obvezama; (c) maloljetnoj djeci uključujući posvojenu djecu supružnika kada sponzor ima skrbništvo i djeca su ovisna o njemu ili njoj. Države članice mogu dopustiti		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 64., čl. 70.
		Nije potrebno preuzimanje	članak 4. st. 1. podstavak 3., st. 3. podstavak 2., st. 4. podstavak 2., st. 5. i st. 6. Direktive - nije iskorištena ponuđena mogućnost.

spajanje s djecom nad kojima je skrbništvo podijeljeno, pod uvjetom da je druga stranka koja dijeli skrbništvo dala svoj pristanak; (d)maloljetnoj djeci uključujući posvojenu djecu supružnika kada supružnik ima skrbništvo i djeca su o ovisna o njemu ili njoj. Države članice mogu dopustiti spajanje s djecom nad kojima je skrbništvo podijeljeno, pod uvjetom da je druga stranka koja dijeli skrbništvo dala svoj pristanak. Maloljetna djeca navedena u ovom članku moraju biti ispod punoljetne dobi određene zakonom države članice u pitanju te ne smiju biti oženjena/udana. Iznimno, kada je dijete starije od 12 godina i kada je stiglo neovisno od ostatka svoje obitelji, država članica može prije dopuštanja ulaska i boravišta prema ovoj Direktivi provjeriti udovoljava li ono uvjetu za integraciju određenom u njenom postojećem zakonodavstvu na dan provedbe ove Direktive. 2. Slijedom ove Direktive i u skladu s uvjetima utvrđenim u poglavlju IV., države članice mogu zakonom ili propisom dopustiti ulazak i boravište, sljedećim članovima obitelji: (a)rodbini u prvom stupnju u izravnoj uzlaznoj liniji sponzora ili njegovog ili			

njenog supružnika, kada su ovisni o njima i ne uživaju odgovarajuću obiteljsku potporu u državi porijekla; (b) odrasloj neoženjenoj/neudanoj djeci sponzora ili njegovog ili njezinog supružnika, kada oni nisu objektivno u mogućnosti skrbiti se za svoje vlastite potrebe zbog svoga zdravstvenog stanja. 3. Slijedom ove Direktive i u skladu s uvjetima utvrđenim u poglavlju IV., države članice mogu na osnovu zakona ili propisa dopustiti ulazak i boravište nevjenčanom partneru koji je državljanin treće zemlje i s kojim je sponzor u uredno dokazanom stabilnom dugoročnom odnosu, ili državljanin treće zemlje koji je vezan uz sponzora registriranim partnerstvom u skladu s člankom 5. stavkom 2., neoženjenoj/neudanoj maloljetnoj djeci, uključujući posvojenu djecu, kao i odrasloj neoženjenoj djeci koja nisu objektivno u mogućnosti skrbiti se za svoje vlastite potrebe zdravstvenog stanja takvih osoba. Države članice mogu odlučiti postupati s registriranim partnerima jednako kao sa supružnicima u pogledu spajanja obitelji. 4. U slučaju poligamnog braka, kada sponzor već ima supružnika koji živi s njim na državnom području države članice, država članica u pitanju neće dopustiti spajanje obitelji dodatnog supružnika.			

Iznimno od stavka 1. točke (c), države članice mogu ograničiti spajanje obitelji za maloljetnu djecu dodatnog supružnika i sponzora. 5. Da bi se osigurala bolja integracija i spriječili prisilni brakovi, države članice mogu tražiti od sponzora i njegovog/njezinog supružnika da budu određene minimalne dobi, a najviše 21 godinu, prije nego što im se supružnik može pridružiti. 6. Iznimno, države članice mogu tražiti da zahtjevi u vezi s spajanjem obitelji maloljetne djece budu podnijeti prije dobi od 15 godina, kako je utvrđeno u njenom postojećem zakonodavstvu u vrijeme provedbe ove Direktive. Ako je zahtjev podnjet nakon dobi od 15 godina, države članice koje odluče primijeniti ovu iznimku dopuštaju ulazak i boravište takve djece na drugim osnovama, a ne na osnovi spajanja obitelji.			
POGLAVLJE III. Podnošenje i ispitivanje zahtjeva Članak 5. 1. Da bi se ostvarilo pravo na spajanje obitelji, države članice utvrđuju hoće li zahtjev za ulazak i boravište nadležnim	Članak 8. U članku 58. stavku 2. iza riječi: „kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 58., čl. 59. st. 1., čl. 63., čl. 64. st. 3.

državnim tijelima države članice u pitanju podnijeti sponzor ili član ili članovi obitelji. 2. Zahtjevu se prilažu dokumentirani dokazi o obiteljskom odnosu i o udovoljavanju uvjetima utvrđenima u člancima 4. i 6. te, kada je to primjenjivo, člancima 7. i 8., kao i ovjerene preslike putnih dokumenata člana(-ova) obitelji. Ako to bude primjereno, a kako bi se pribavio dokaz o postojanju obiteljskog odnosa, države članice mogu provesti intervju sa sponzorom i njegovim/njezinim članovima obitelji te druga ispitivanja koja budu potrebna. Prilikom ispitivanja zahtjeva koji se odnosi na nevjenčanog partnera sponzora, države članice razmatraju kao dokaz obiteljskog odnosa čimbenike kao što je zajedničko dijete, prethodna izvanbračna zajednica, registracija partnerstva i druga pouzdana dokazna sredstva. 3. Zahtjev se podnosi i ispituje kada članovi obitelji borave izvan državnog područja države članice u kojoj boravi sponzor. Država članica može iznimno, u odgovarajućim okolnostima, prihvatiti podneseni zahtjev kada su članovi obitelji	U stavku 3. iza riječi: „kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i koji se nalazi izvan Republike Hrvatske podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.“. U stavku 5. u uvodnoj rečenici iza riječi: „kojem je potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.		

već na njenom državnom području. 4. Nadležna državna tijela države članice dostavljaju osobi koja je podnijela zahtjev pisanu obavijest o odluci čim je prije moguće, a u svakom slučaju ne kasnije od devet mjeseci od datuma podnošenja zahtjeva. Rok određen u prvom stavku može se produljiti u iznimnim okolnostima povezanim sa složenošću ispitivanja zahtjeva,. Za odbijanje zahtjeva navode se razlozi. Sve posljedice nastale nedonošenjem odluke do kraja roka utvrđenog u prvom podstavku utvrđuju se u nacionalnom zakonodavstvu odgovarajuće države članice. 5. Prilikom ispitivanja zahtjeva države članice procjenjuju najbolje interese maloljetne djece.	U stavku 7. iza riječi: „odbijen“ dodaje se zarez i riječi: „obustavljen ili odbačen“. U stavku 8. prvom podstavku iza riječi: „kojemu treba“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 8., čl. 9., čl. 98. st. 5., čl. 101.
POGLAVLJE IV. Uvjeti za ostvarenje prava na spajanje obitelji Članak 6. 1. Države članice mogu odbiti zahtjev za		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 59. st. 1. točke 6. i 7., čl. 87. st. 1. točke 1. i 2., čl. 189., čl. 63.

ulazak i boravište članova obitelji na osnovama javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja. 2. Države članice mogu povući ili odbiti obnavljanje boravišne dozvole članovima obitelji na osnovama javnog poretka ili javne sigurnosti ili javnog zdravlja. Prilikom donošenja odgovarajuće odluke država članica uzima u obzir, osim članka 17., ozbiljnost ili vrstu povrede javnog poretka ili javne sigurnosti koje je počinio član obitelji, ili opasnosti koje potječu od takve osobe. 3. Nadležna državna tijela države članice u pitanju ne mogu uskratiti obnavljanje boravišne dozvole i ne mogu narediti preseljenje s državnog područja isključivo na osnovi bolesti ili invalidnosti koja je pretrpljena nakon izdavanja boravišne dozvole.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 8. i čl. 9.
Članak 7. 1. Kada je podnesen zahtjev za spajanje obitelji, država članica u pitanju može tražiti od osobe koja je podnijela zahtjev dostavljanje dokaza da sponzor ima: (a) smještaj koji se smatra normalnim za		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 59.

usporedivu obitelj u istoj regiji i koji udovoljava općim zdravstvenim i sigurnosnim standardima na snazi u državi članici u pitanju; (b)osiguranje od bolesti u pogledu svih rizika koji se uobičajeno pokrivaju za svoje vlastite državljane u državi članici u pitanju za sebe i članove svoje obitelji; (c)stabilna i redovita novčana sredstva koja su dovoljna za vlastito uzdržavanje i izdržavanje članova njegove/njezine obitelji, bez pribjegavanja sustavu socijalne pomoći države članice u pitanju. Države članice procjenjuju ove izvore prihoda upućivanjem na njihovu prirodu i redovitost te mogu uzeti u obzir razinu minimalnih nacionalnih primanja i mirovina, kao i broj članova obitelji.		Nije potrebno preuzimanje	članak 7. st. 1. t. (a) i st. 2. Direktive - nije iskorištena ponuđena mogućnost.
2. Države članice mogu tražiti od državljana trećih zemalja da udovolje integracijskim mjerama u skladu s nacionalnim zakonom. U pogledu izbjeglica i/ili članova obitelji izbjeglica navedenih u članku 12. integracijske mjere spomenute u prvom podstavku mogu se primijeniti samo jednom kada je osobama u pitanju odobreno spajanje obitelji.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 1., čl. 2., čl.3., čl. 4.

Članak 8. Države članice mogu tražiti od sponzora da je zakonito boravio na njihovom državnom području za razdoblje koje nije dulje od dvije godine, prije nego što su mu se njegova obitelj pridružila. Iznimno, kada zakonodavstvo države članice koje se odnosi na spajanje obitelji na snazi u vrijeme usvajanja ove Direktive uzme u obzir svoj kapacitet prihvata, država članica može utvrditi razdoblje čekanja ne dulje od tri godine između podnošenja zahtjeva za spajanje obitelji i izdavanja boravišne dozvole članovima obitelji.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 63. st. 2.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 2. - nije iskorištena ponuđena mogućnost.
POGLAVLJE V. Spajanje obitelji izbjeglica Članak 9. 1. Ovo se poglavlje ne primjenjuje na spajanje obitelji izbjeglica priznatih od država članica. 2. Države članice mogu ograničiti primjenu ovog poglavlja na izbjeglice čiji obiteljski odnosi prethode njihovom ulasku. 3. Ovo poglavlje ne dovodi u pitanje bilo koja pravila kojima se odobrava status		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 63. st. 1., čl. 66.
		Nije potrebno preuzimanje	st. 2. - nije iskorištena ponuđena mogućnost.

izbjeglice članovima obitelji.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 66.
Članak 10. 1. Na definiciju članova obitelji primjenjuje se članak 4., osim što se treći podstavak njegovog stavka 1. ne primjenjuje na djecu izbjeglica. 2. Države članice mogu dopustiti spajanje obitelji drugih članova obitelji koji nisu navedeni u članku 4. ako su ovisni o izbjeglici. 3. Ako je izbjeglica maloljetna osoba bez pratnje, države članice: (a)dopuštaju ulazak i boravište u svrhe spajanja obitelji njegove/njezine rodbine u prvom stupnju izravne uzlazne linije bez primjene uvjeta utvrđenih člankom 4. stavkom 2. točkom (a); (b)mogu dopustiti ulazak i boravište u svrhe okupljanja obitelji njihovog/njezinog zakonskog skrbnika ili bilo kojeg drugo člana obitelji, kada izbjeglica nema rodbine i izravnoj uzlaznoj liniji ili se takva rodbina ne može pronaći.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 64. stavci 1., 2. i 3., čl. 66.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 66., članak 4. stavak 1. točka 18.

Članak 11. 1. Na podnošenje i ispitivanje zahtjeva primjenjuje se članak 5. pod uvjetima stavka 2. ovog članka. 2. Kada izbjeglica ne može pružiti službene dokumentacijske dokaze o obiteljskom odnosu, države članice uzimaju u obzir druge dokaze o postojanju takvog odnosa, koji će se procijeniti u skladu s nacionalnim pravom. Odluka kojom se odbija zahtjev ne može se osnivati isključivo na činjenici pomanjkanja dokumentacijskih dokaza.	Članak 8. U članku 58. stavku 2. iza riječi: „kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. U stavku 3. iza riječi: „kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i koji se nalazi izvan Republike Hrvatske podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 58. st. 1. i 3., čl. 59. st. 1., čl. 66.

	članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.“. U stavku 5. u uvodnoj rečenici iza riječi: „kojem je potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. U stavku 7. iza riječi: „odbijen“ dodaje se zarez i riječi: „obustavljen ili odbačen“. U stavku 8. prvom podstavku iza riječi: „kojemu treba“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 8., čl. 9., čl. 98. st. 5., čl. 101.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 66. stavak 6.
Članak 12. 1. Iznimno od članka 7., države članice ne traže da izbjeglica i/ili njegovi članovi obitelji dostave, u pogledu zahtjeva koji se odnose na one članove obitelji navedene u članku 4. stavku 1., dokaz da izbjeglica ispunjava uvjete navedene u članku 7. Ne dovodeći u pitanje međunarodne obveze kada je spajanje obitelji moguće u trećoj zemlji s kojom sponzor i/ili član obitelji ima posebne veze, države članice mogu tražiti pružanje dokaza navedenih u prvom podstavku. Države članice mogu tražiti od izbjeglice da udovolji uvjetima navedenima u članku 7. stavku 1. ako zahtjev za spajanje obitelji nije podnesen u roku od tri mjeseca nakon odobrenja statusa izbjeglice. 2. Iznimno od članka 8., države članice ne traže od izbjeglice boravište na njihovom državnom području određeno vrijeme, prije nego što mu se njegova/njezina obitelj		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 66.
		Nije potrebno preuzimanje	članak 12. st. 1. podstavci 2. i 3. te st. 2. Direktive - nije prihvaćena ponuđena mogućnost.

pridružila.			
POGLAVLJE VI. Ulazak i boravište članova obitelji Članak 13. 1. Čim je prihvaćen zahtjev za spajanje obitelji, država članica u pitanju dopušta ulazak članu ili članovima obitelji. U tom pogledu, država članica u pitanju daje takvim osobama svaku dodatnu mogućnost za pribavljanje nužnih viza. 2. Država članica u pitanju odobrava članovima obitelji prvu boravišnu dozvolu u trajanju od barem godinu dana. Boravišna dozvola je obnovljiva. 3. Trajanja odobrene boravišne dozvole članu/ovima obitelji u načelu nije dulje od datuma isteka boravišne dozvole koju posjeduje sponzor.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 35., čl. 57. st. 1. t. 1., čl. 61., čl. 62.

Članak 14. 1. Sponzorovi članovi obitelji ovlašteni su, kao i sponzor, na: (a) pristup obrazovanju; (b) pristup zaposlenju i samostalno obavljanje djelatnosti; (c) pristup profesionalnom savjetovanju, početnu i daljnju izobrazbu te ponovnu izobrazbu.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 71., čl. 89. st. 1., čl. 101.
2. Države članice mogu u skladu s nacionalnim pravom utvrditi uvjete pod kojima članovi obitelji obavljaju zaposlenje ili samostalno obavljanje djelatnosti. Ovi uvjeti utvrđuju rok koji ni u kojem slučaju nije dulji od 12 mjeseci, tijekom kojega države članice mogu ispitati stanje na tržištu rada prije dopuštanja članovima obitelji obavljanja zaposlenja ili samostalnog obavljanja djelatnosti. 3. Države članice mogu ograničiti pristup zaposlenju ili samostalnom obavljanju djelatnosti rodbini u prvom stupnju izravne uzlazne linije ili odrasloj neoženjenoj/neudanoj djeci na koju se primjenjuje članak 4. stavak 2.		Nije potrebno preuzimanje	st. 3. - nije iskorištena ponuđena mogućnost.

autonomne boravišne dozvole.			
POGLAVLJE VII. Sankcije i pravni lijek Članak 16. 1. Države članice mogu odbiti zahtjev za ulazak i boravište u svrhu okupljanja obitelji ili, ako je primjereno, povući ili odbiti obnavljanje boravišne dozvole članova obitelji u sljedećim okolnostima: (a) kada uvjetima utvrđenima ovom Direktivom nije ili nije više udovoljeno. Prilikom obnavljanja boravišne dozvole, kada sponzor nema dovoljne izvore prihoda bez pribjegavanja sustavu socijalne pomoći države članice kako je navedeno u članku 7. stavku 1. točki (c), država članica uzet će u obzir doprinose članova obitelji prihodu domaćinstva; (b) kada sponzor i njegovi/njezini član(ovi) obitelji ne žive ili više ne žive u stvarnom bračnom ili obiteljskom odnosu; (c) kada je nađeno da je sponzor ili nevjenčani partner u braku ili u stabilnom		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 59. stavci 1. i 2., čl. 87. st. 1., čl. 64. st. 5., čl. 68., čl. 63. st. 1.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 56., čl. 57., čl. 58. i čl. 59.

dugoročnom odnosu s drugom osobom. 2. Države članice mogu također odbiti zahtjev za ulazak i boravište u svrhu spajanja obitelji, ili povući ili odbiti obnavljanje boravišnih dozvola članova obitelji kada se pokazalo da: (a)su korištene lažne ili informacije koje dovode u zabludu, lažni ili falsificirani dokumenti, da je na drugi način počinjena prijevara ili su korištena druga nezakonita sredstva; (b)su brak, partnerstvo ili posvojenje bili sklopljeni u isključive svrhe omogućavanja osobi u pitanju da uđe ili boravi u državi članici. Prilikom procjene u pogledu ove točke, države članice mogu uzeti u obzir posebno činjenicu da je brak, partnerstvo ili posvojenje bilo sklopljeno nakon što je sponzoru bila izdana njegova/njezina boravišna dozvola. 3. Države članice mogu povući ili odbiti obnavljanje boravišne dozvole članu obitelji kada se dovrši sponzorov boravak, a član obitelji još ne uživa autonomno pravo boravka prema članku 15. 4. Države članice mogu provesti posebne provjere i inspekcije kada postoji razlog za sumnju na prijevaru ili na brak, partnerstvo ili posvojenje iz interesa kako je definirano			

stavkom 2. Posebne provjere mogu se također provesti prilikom obnavljanja boravišne dozvole članova obitelji.			
Članak 17. Države članice uzimaju u obzir prirodu i čvrstoću obiteljskih odnosa osobe, trajanje njezinog boravišta u državi članici i postojanje obiteljskih, kulturnih i socijalnih veza s njegovom/njezinom državom porijekla prilikom odbijanja zahtjeva, povlačenja ili odbijanja obnavljanja boravišne dozvole ili odlučivanja o nalogu za premještaj sponzora ili članova njegove obitelji.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 182.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 8. i čl. 9.
Članak 18. Države članice osiguravaju da sponzor i/ili članovi njegove/njezine obitelji imaju pravo uložiti prigovor kada je zahtjev za spajanje obitelji odbijen ili boravišna dozvola nije obnovljena ili je povučena ili je naloženo		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 60. st. 2., čl. 62. st. 4., čl. 87. st. 4., čl. 193. st. 1.

preseljenje. Postupak i nadležnost u skladu s kojom se pravo navedeno u prvom podstavku ostvaruje utvrđuje država članica u pitanju.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 98. st. 6.
POGLAVLJE VIII. Završne odredbe Članak 19. Periodično, a prvi put ne kasnije od 3. listopada 2007., Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive u državama članicama i predlaže potrebne izmjene. Ovi prijedlozi izmjena daju se putem prioriteta u pogledu članaka 3., 4., 7., 8. i 13.		Nije potrebno preuzimanje	Određuje se obveza Komisije prema Europskom parlamentu i Vijeću.
Članak 20. 1. Države članice donose zakone i ostale propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 3. listopada 2005. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Kada države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 2.. stavak 1. točka 7.

predviđaju države članice.			
Članak 21. Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazna i završna odredba.
Članak 22. Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.		Nije potrebno preuzimanje	Prijelazna i završna odredba.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljanima trećih zemalja s nezakonitim boravkom

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		propisa?	
Članak 1. Predmet i područje primjene Ovom se Direktivom zabranjuje zapošljavanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom radi borbe protiv nezakonite imigracije. S tim ciljem njom se utvrđuju minimalni zajednički standardi o sankcijama i mjerama koje se u državama članicama trebaju primjenjivati na poslodavce koji krše tu zabranu.	Članak 13. Članak 88. mijenja se i glasi: „(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – na temelju potvrde o prijavi rada ili – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 88.

	(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta. (3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj: – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj: – samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim		

	Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (5) Poslodavac ne smije zapošljivati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom. (6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka: – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga		

	Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. (8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj. (9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren. (10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na		

	odgovarajući se način primjenjuju i na podizvođača. (11) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može raditi pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (12) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (13) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (14) Državljanin treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona može raditi pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su		

	navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima. (15) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima. (16) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona na temelju testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona, može raditi samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (17) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u		

	evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (18) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnih zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (19) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad može raditi za istog poslodavca, a poslodavac državljanina treće zemlje može zaposliti u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka, ako nije u suprotnosti sa stavcima 11., 12., 14., 15., 16. i 17. ovoga članka. (20) Poslodavac koji je podnio zahtjev: - za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona ili koja se produljuje ili članka 110. ovoga Zakona koja se izdaje na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, obavještavat će državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o njegovom ishodu dužan ga je obavijestiti u roku od tri dana pisanim putem		

	- iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 3., članka 103.d stavaka 4. i 8. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem. (21) Ako upravnu pristojbu za odobrenje dozvole za boravak i rad plaća poslodavac, nema pravo tražiti povrat pristojbe od državljanina treće zemlje.“.		
Članak 2. Definicije Za posebne potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: (a) „državljanin treće zemlje” znači osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 17. stavka 1. Ugovora i koja ne uživa pravo Zajednice na slobodu kretanja, kako je definirano člankom 2. stavkom 5. Zakonika o schengenskim granicama; (b) „državljanin treće zemlje s nezakonitim boravkom” znači državljanin treće zemlje koji se nalazi na državnom području države članice, koji ne ispunjava ili više ne ispunjava uvjete za boravak ili boravište	Članak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. koje glase: „56) <i>jedinstveni postupak obrade zahtjeva</i> je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola 57) <i>jedinstvena dozvola</i> je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) 58) <i>radnik iz treće zemlje</i> je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje) 59) <i>dubinska provjera</i> je provjera na vanjskoj granici državljanina trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak utvrđene u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399, a provodi se sukladno Uredbi (EU)	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 3., 88., 183., 230.

u toj državi članici; (c) „zaposlenje” znači obavljanje aktivnosti koje obuhvaćaju svaki oblik rada koji je uređen nacionalnim pravom ili je u skladu s utvrđenom praksom ili pod uputama i/ili nadzorom poslodavca; (d) „nezakonito zapošljavanje” znači zapošljavanje državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom; (e) „poslodavac” znači svaka fizička osoba ili svaki pravni subjekt, uključujući agencije za obavljanje privremenih poslova, za koju ili po čijim uputama i/ili nadzorom se zapošljavanje poduzima; (f) „podugovaratelj” znači svaka fizička osoba ili svaki pravni subjekt kojem je dodijeljeno ispunjavanje svih ili nekih obveza iz prethodnog ugovora; (g) „pravna osoba” znači svaka pravna osoba koja ima takav status na temelju primjenjivog nacionalnog prava, izuzev za države ili javna tijela koja izvršavaju državne ovlasti i za javne međunarodne organizacije; (h) „agencija za obavljanje privremenih poslova” znači	2024/1356 60) <i>postupak povratka na granici</i> je postupak vraćanja odbijenih tražitelja međunarodne zaštite sukladno Uredbi (EU) 2024/1349 61) <i>postupak odobravanja međunarodne zaštite na granici</i> je postupak koji se provodi sukladno Uredbi (EU) 2024/1348.“. Članak 13. Članak 88. mijenja se i glasi: „(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – na temelju potvrde o prijavi rada ili – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. (2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili		

svaka fizička ili pravna osoba koja u skladu s nacionalnim pravom sklapa ugovore o radu ili radne odnose s radnicima zaposlenima u agenciji za obavljanje privremenih poslova radi njihovog upućivanja u poduzeća korisnika na privremeni rad pod njihovim nadzorom i uputama; (i) „posebno iskorištavajući radni uvjeti” znači radni uvjeti, uključujući one koji proizlaze iz spolne ili druge diskriminacije, kada postoji očiti nerazmjer u usporedbi s uvjetima zapošljavanja zakonito zaposlenih radnika koji, na primjer, utječu na zdravlje i sigurnost radnika, i kojima se krši ljudsko dostojanstvo; (j) „naknada državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom” znači nadnica ili plaća i svako drugo primanje u novcu ili stvarima, koje radnik dobiva izravno ili neizravno u vezi sa svojim zaposlenjem od svog poslodavca i koje je jednakovrijedno onom koje bi imali usporedivi radnici u zakonitom radnom odnosu.	obrta. (3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj: – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj: – samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje		

	Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (5) Poslodavac ne smije zapošljivati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom. (6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka: – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz		

	članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. (8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj. (9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren. (10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući se način primjenjuju i na podizvođača. (11) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano		

	pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može raditi pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (12) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (13) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (14) Državljanin treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona može raditi pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima.		

(15) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima.

(16) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona na temelju testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona, može raditi samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona.

(17) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano

	člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (18) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnih zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (19) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad može raditi za istog poslodavca, a poslodavac državljanina treće zemlje može zaposliti u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka, ako nije u suprotnosti sa stavcima 11., 12., 14., 15., 16. i 17. ovoga članka. (20) Poslodavac koji je podnio zahtjev: - za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona ili koja se produljuje ili članka 110. ovoga Zakona koja se izdaje na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, obavještavat će državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o njegovom ishodu dužan ga je obavijestiti u roku od tri dana pisanim putem - iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 3., članka 103.d stavaka 4. i 8. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana		

	obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem. (21) Ako upravnu pristojbu za odobrenje dozvole za boravak i rad plaća poslodavac, nema pravo tražiti povrat pristojbe od državljanina treće zemlje.“. Članak 52. U članku 183. stavku 1. točki 4. iza riječi: „članka 103.b stavka 2.,“ dodaju se riječi i zarez: „članka 103.d stavka 20.,“. Iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5. i 6. koji glase: „(4) Ministar pravilnikom iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona propisuje izgled i sadržaj obrazaca potvrda zahtjeva koje se podnose sukladno odredbama članka iz stavka 1. točke 5. ovoga članka. (5) Državljanin treće zemlje je obvezan surađivati u postupku svog povratka. (6) Ministar pravilnikom iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona propisuje mjere kojima se državljani treće zemalja potiču na suradnju u postupku povratka.“.		

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23. i 36/24.) (NN 36/24) članak/članci 135.
Članak 3. Zabrana nezakonitog zapošljavanja 1. Države članice zabranjuju zapošljavanje državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom. 2. Kršenja ove zabrane podliježu sankcijama i mjerama utvrđenim u ovoj Direktivi. 3. Država članica može odlučiti ne primjenjivati zabranu iz stavka 1. na državljane trećih zemalja s nezakonitim boravkom čije je izbacivanje odgođeno i kojim je dopušten rad u skladu s nacionalnim pravom.	Članak 13. Članak 88. mijenja se i glasi: „(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – na temelju potvrde o prijavi rada ili – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 88., čl. 240., čl. 247.

	(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta. (3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj: – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj: – samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim		

	Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (5) Poslodavac ne smije zapošljivati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom. (6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka: – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga		

	Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. (8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj. (9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren. (10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na		

	odgovarajući se način primjenjuju i na podizvođača. (11) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može raditi pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (12) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (13) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (14) Državljanin treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona može raditi pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su		

	navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima. (15) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima. (16) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona na temelju testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona, može raditi samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (17) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u		

	evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (18) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnih zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (19) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad može raditi za istog poslodavca, a poslodavac državljanina treće zemlje može zaposliti u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka, ako nije u suprotnosti sa stavcima 11., 12., 14., 15., 16. i 17. ovoga članka. (20) Poslodavac koji je podnio zahtjev: - za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona ili koja se produljuje ili članka 110. ovoga Zakona koja se izdaje na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, obavještavat će državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o njegovom ishodu dužan ga je obavijestiti u roku od tri dana pisanim putem		

- iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 3., članka 103.d stavaka 4. i 8. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.

(21) Ako upravnu pristojbu za odobrenje dozvole za boravak i rad plaća poslodavac, nema pravo tražiti povrat pristojbe od državljanina treće zemlje.“.

Članak 60.

U članku 240. stavku 1. iza riječi: „ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca“ dodaju se riječi: „ili korisnika, kada je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje,“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Kada policijski službenik Ministarstva postupajući u okviru svog djelokruga utvrdi da je za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojim je propisana obveza ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada, podnijet će optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog protiv radnika – državljanina treće zemlje i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.“.

Članak 62.

U članku 247. stavku 2. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka

	103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 2. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a poslodavac:“ zamjenjuju se riječima: „ako poslodavac:“. U podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. Na kraju podtočke 3. briše se točka i dodaju se podtočke 4., 5. i 6. koje glase: „ - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 12.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na poslovima odnosno području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. (članak 88. stavak 15.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je poslodavcu izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100.		

	stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koje je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 17.).“. U stavku 6. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a korisnik:“ zamjenjuju se riječima: „ako korisnik:“. Na kraju podtočke 2. briše se točka i dodaju se podtočke 4. i 5. koje glase: „- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 13.) - koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 18.).“. Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi: „(7) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje odgovorna osoba u korisniku-pravnoj osobi.“.		

	Dosadašnji stavci 7. – 10. postaju stavci 8. – 11.		
Članak 4. Obveze poslodavca 1. Države članice obvezuju poslodavce da: (a)od državljanina treće zemlje zahtijevaju da prije zapošljavanja ima ili pokaže poslodavcu valjanu boravišnu dozvolu ili drugo ovlaštenje za njegov ili njezin boravak; (b)najmanje tijekom trajanja zaposlenja čuvaju presliku ili evidenciju boravišne dozvole ili drugog ovlaštenja za boravak zbog moguće inspekcije nadležnih tijela država članica; (c)obavješćuju nadležna tijela koja odrede države članice o početku zaposlenja državljanina trećih zemalja u roku koji odredi svaka država članica.	Članak 13. Članak 88. mijenja se i glasi: „(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – na temelju potvrde o prijavi rada ili – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 88., čl. 89.

2. Države članice mogu predvidjeti pojednostavljeni postupak obavješćivanja na temelju stavka 1. točke (c) za poslodavce koji su fizičke osobe ako zapošljavanje služi njihovim osobnim potrebama. Države članice mogu predvidjeti da obavješćivanje na temelju stavka 1. točke (c) nije potrebno ako zaposlenik ima status osobe s dugotrajnim boravkom na temelju Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja koji imaju dugotrajan boravak (11). 3. Države članice osiguravaju da poslodavci koji ispunjavaju svoje obveze određene u stavku 1. nisu odgovorni za kršenje zabrane iz članka 3., osim ako je poslodavac znao da je isprava koja je podnesena kao valjana boravišna dozvola ili drugo ovlaštenje za boravak krivotvorena.	(2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta. (3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj: – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj: – samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim		

	Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (5) Poslodavac ne smije zapošljivati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom. (6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka: – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga		

	Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. (8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj. (9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren. (10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na		

	odgovarajući se način primjenjuju i na podizvođača. (11) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može raditi pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (12) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (13) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (14) Državljanin treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona može raditi pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su		

	navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima. (15) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima. (16) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona na temelju testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona, može raditi samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (17) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u		

	evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (18) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnih zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (19) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad može raditi za istog poslodavca, a poslodavac državljanina treće zemlje može zaposliti u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka, ako nije u suprotnosti sa stavcima 11., 12., 14., 15., 16. i 17. ovoga članka. (20) Poslodavac koji je podnio zahtjev: - za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona ili koja se produljuje ili članka 110. ovoga Zakona koja se izdaje na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, obavještavat će državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o njegovom ishodu dužan ga je obavijestiti u roku od tri dana pisanim putem		

- iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 3., članka 103.d stavaka 4. i 8. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.
(21) Ako upravnu pristojbu za odobrenje dozvole za boravak i rad plaća poslodavac, nema pravo tražiti povrat pristojbe od državljanina treće zemlje.“.

Članak 14.

U članku 89. stavku 1. točka 10. mijenja se i glasi:
„10. privremeni boravak u svrhu studiranja kad je studentska praksa sastavni dio studijskog programa, a najviše 25 sati tjedno kada obavlja studentske poslove u skladu s propisima koji reguliraju obavljanje studentskih poslova ili je zaposlenik ili se samozapošljava“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:
„(3) Student iz članka 73. stavka 5. ovoga Zakona može bez obveze ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada obavljati studentske poslove u skladu s propisima koji reguliraju obavljanje studentskih poslova ili je zaposlenik ili se samozapošljavati najviše 25 sati tjedno, osim kad je studentska praksa sastavni dio studijskog programa.“.

Iza stavka 6. dodaju se stavci 7., 8. i 9. koji glase:
„(7) Državljanin treće zemlje koji, u okviru programa mobilnosti, dolazi u Republiku Hrvatsku na hrvatska visoka učilišta kao gostujući profesor na razdoblje manje od sedam dana, a zaposlen je na visokom učilištu u svojoj matičnoj državi, nije dužan ishoditi dozvolu za boravak i rad odnosno potvrdu o prijavi rada ako ima prihvatno pismo agencije nadležne za mobilnost i programe EU

	kojim dokazuje da mu je dodijeljena stipendija za mobilnost. (8) Državljeni trećih zemalja iz stavaka 6. i 7. ovoga članka mogu obavljati poslove za vrijeme kratkotrajnog boravka kako je propisano člankom 55. stavkom 1. ovoga Zakona. (9) Državljanin treće zemlje iz stavka 1. točaka 1. do 12. i točke 16. ovoga članka, koji je podnio zahtjev za produljenje privremenog boravka u roku iz članka 62. stavka 1. ovoga Zakona, može ostati i raditi u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu.“.		
Članak 5. Novčane kazne 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da kršenja zabrane iz članka 3. podliježu učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim sankcijama protiv poslodavaca. 2. Sankcije u vezi s kršenjima zabrane iz članka 3. uključuju: (a) novčane kazne čiji se iznos povećava sukladno broju državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom; i (b) plaćanja troškova povratka državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom u slučajevima kada je proveden postupak za povratak. Države članice mogu umjesto toga odlučiti da novčane kazne iz točke (a) odražavaju barem	Članak 60. U članku 240. stavku 1. iza riječi: „ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca“ dodaju se riječi: „ili korisnika, kada je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje“,. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Kada policijski službenik Ministarstva postupajući u okviru svog djelokruga utvrdi da je za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojim je propisana obveza ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada, podnijet će optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog protiv radnika – državljanina treće zemlje i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.“. Članak 62.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 240., čl. 247., čl. 223.

prosječne troškove povratka. 3. Države članice mogu predvidjeti smanjene novčane kazne ako je poslodavac fizička osoba koja zapošljava državljana treće zemlje s nezakonitim boravkom za svoje osobne potrebe i kada nisu uključeni posebno iskorištavajući radni uvjeti.	U članku 247. stavku 2. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 2. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a poslodavac:“ zamjenjuju se riječima: „ako poslodavac:“. U podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. Na kraju podtočke 3. briše se točka i dodaju se podtočke 4., 5. i 6. koje glase: „ - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 12.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na poslovima odnosno području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. (članak 88. stavak 15.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je poslodavcu izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano		

	pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koje je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 17.).“. U stavku 6. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a korisnik:“ zamjenjuju se riječima: „ako korisnik:“. Na kraju podtočke 2. briše se točka i dodaju se podtočke 4. i 5. koje glase: „- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 13.) - koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 18.).“. Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi: „(7) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje odgovorna osoba u korisniku-pravnoj		

	osobi.“.		
	Dosadašnji stavci 7. – 10. postaju stavci 8. – 11.		
Članak 6. Plaćanja koja trebaju snositi poslodavci 1. U pogledu svakog kršenja zabrane iz članka 3., države članice osiguravaju da je poslodavac obvezan plaćati:		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 79. st. 1., čl. 197.
(a)svaku nepodmirenu naknadu državljaninu treće zemlje s nezakonitim boravkom. Pretpostavlja se da dogovorena visina naknade odgovara najmanje visini plaće koja je predviđena mjerodavnim		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o radu 2023 (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) članak/članci 90., čl. 133.

pravom o minimalnim plaćama, kolektivnim ugovorima ili u skladu s ustanovljenom praksom u odgovarajućem poslovnom sektoru, osim ako poslodavac ili posloprimac mogu dokazati suprotno, poštujući, prema potrebi, obvezne nacionalne odredbe o plaćama; (b) iznos koji odgovara svim porezima i doprinosima za socijalno osiguranje koje bi poslodavac platio da je državljanin treće zemlje zaposlen zakonito, uključujući kazne za kašnjenja i odgovarajuće upravne novčane kazne; (c) prema potrebi, sve troškove koji proizlaze iz slanja nepodmirenih plaćanja u zemlju u koju je državljanin treće zemlje vraćen ili se vratio. 2. Kako bi se osigurala dostupnost učinkovitih postupaka za primjenu stavka 1. točaka (a) i (c) te uzimajući u obzir članak 13., države članice utvrđuju mehanizme kako bi osigurale da državljani trećih zemalja s nezakonitim boravkom:		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o suzbijanju neprijavljenoga rada (NN 151/2022) članak/članci 6., čl. 7., čl. 9. i čl. 10.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o minimalnoj plaći (NN 118/18, 12/21, 152/24) članak/članci 4. i čl. 9.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23, 36/24, 136/25) članak/članci 132.

(a)mogu uložiti zahtjev, podložno zastari definiranoj u nacionalnom pravu, protiv svog poslodavca i u konačnici izvršiti presudu protiv poslodavca za svaku nepodmirenu naknadu, uključujući u slučajevima kada su se vratili ili su bili vraćeni; ili (b)ako je predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, mogu pozvati nadležno tijelo države članice da pokrene postupak za naplatu nepodmirene naknade bez potrebe da sami ulažu zahtjev u tom slučaju. Državljanima trećih zemalja s nezakonitim boravkom sustavno se i nepristrano obavješćuju o svojim pravima na temelju ovog stavka i na temelju članka 13. prije izvršavanja svake odluke o vraćanju. 3. S ciljem primjene stavka 1. točaka (a) i (b) države članice između ostalog osiguravaju da se pretpostavlja da je radni odnos trajao najmanje tri mjeseca, osim ako poslodavac ili posloprimac mogu dokazati drukčije. 4. Države članice osiguravaju			

postojanje potrebnih mehanizama kako bi se osiguralo da državljani trećih zemalja s nezakonitim boravkom mogu primati plaćanje naknade iz stavka 1. točke (a) koja se naplaćuje kao dio zahtjeva iz stavka 2., uključujući u slučajevima kada su se vratili ili su bili vraćeni. 5. U pogledu slučajeva kada su boravišne dozvole s vremenskim ograničenjem odobrene u skladu s člankom 13. stavkom 4., države članice definiraju u skladu s nacionalnim pravom uvjete pod kojima se trajanje tih dozvola može produžiti do trenutka kada državljani treće zemlje zaprimi bilo koje plaćanje svoje naknade naplaćene u skladu sa stavkom 1. ovog članka.			
Članak 7. Ostale mjere 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poslodavci također, prema potrebi, podliježu sljedećim mjerama: (a)isključenje iz prava na neke ili	Članak 60. U članku 240. stavku 1. iza riječi: „ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca“ dodaju se riječi: „ili korisnika, kada je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje“,.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 240., čl. 247.

sve državne naknade, pomoći ili subvencije, uključujući financiranje iz fondova EU-a kojim upravljaju države članice za razdoblje do pet godina; (b)isključenje iz sudjelovanja u javnim ugovorima kako je definirano Direktivom 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za dodjelu ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (12) za razdoblje do pet godina; (c)povrat nekih ili svih državnih naknada, pomoći ili subvencija, uključujući financiranje iz fondova EU-a kojim upravljaju države članice, koje su odobrene poslodavcu do 12 mjeseci prije otkrivanja nezakonitog zapošljavanja; (d)privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su korišteni za počinjenje kršenja, ili privremeno ili trajno ukidanje dozvole za obavljanje dotične poslovne aktivnosti, ako to opravdava težina kršenja. 2. Države članice mogu odlučiti ne primjenjivati stavak 1. ako su	Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Kada policijski službenik Ministarstva postupajući u okviru svog djelokruga utvrdi da je za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojim je propisana obveza ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada, podnijet će optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog protiv radnika – državljanina treće zemlje i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.“. Članak 62. U članku 247. stavku 2. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 2. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a poslodavac:“ zamjenjuju se riječima: „ako poslodavac:“. U podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. Na kraju podtočke 3. briše se točka i dodaju se podtočke 4., 5. i 6. koje glase:		

zaposlenici fizičke osobe i zapošljavanje je za njihove osobne potrebe.	„ - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 12.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na poslovima odnosno području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. (članak 88. stavak 15.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je poslodavcu izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koje je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 17.).“. U stavku 6. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a korisnik:“ zamjenjuju se riječima: „ako korisnik:“. Na kraju podtočke 2. briše se točka i dodaju se podtočke 4. i 5. koje glase: „- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je korisniku izdana		

	potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 13.) - koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 18.).“. Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi: „(7) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje odgovorna osoba u korisniku-pravnoj osobi.“. Dosadašnji stavci 7. – 10. postaju stavci 8. – 11.		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o javnoj nabavi (NN 120/16, 114/22) članak/članci 251., čl. 252., čl. 254.

Članak 8. Podugovaranje 1. Ako je poslodavac podugovaratelj i ne dovodeći u pitanje odredbe nacionalnog prava o pravima na doprinose ili povrate ili odredbe nacionalnog prava u području socijalne sigurnosti, države članice osiguravaju da ugovaratelj čiji je poslodavac izravni podugovaratelj mogu, pored ili umjesto poslodavca, odgovarati za plaćanja: (a)svake novčane kazne koja je određena na temelju članka 5.; i (b)svakog dospelog potraživanja na temelju članka 6. stavka 1. točaka (a) i (c) te članka 6. stavaka 2. i 3. 2. Ako je poslodavac podugovaratelj, države članice osiguravaju da glavni ugovaratelj i svaki međupodugovaratelj, kada su znali da je podugovaratelj zaposlio državljane trećih zemalja s nezakonitim boravkom, mogu odgovarati za plaćanja iz stavka 1. pored ili umjesto podugovaratelja poslodavca ili ugovaratelja čiji je poslodavac izravni	Članak 13. Članak 88. mijenja se i glasi: „(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – na temelju potvrde o prijavi rada ili – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. (2) Radom se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra obavljanje prethodnih radnji za osnivanje i registraciju trgovačkog društva ili obrta. (3) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj: – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 88.

podugovaratelj. 3. Ugovaratelj koji je preuzeo obveze temeljite identifikacije kako je definirano nacionalnim pravom ne odgovara na temelju stavaka 1. i 2. 4. Države članice mogu na temelju nacionalnog prava predvidjeti stroža pravila za odgovornost.	Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (4) Državljanin treće zemlje može raditi u Republici Hrvatskoj: – samo kod onoga poslodavca koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji je naveden u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga poslodavca i korisnika koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo kod onoga korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo kod poslodavca koji je naveden u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.		

	(5) Poslodavac ne smije zapošljavati državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj niti se koristiti njegovim radom. (6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka: – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (7) Korisnik iz članka 100. ovoga Zakona može se koristiti radom državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana		

	– samo na onim poslovima odnosno za korisnika navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za korisnika za kojeg je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. (8) Prije zasnivanja radnog odnosa poslodavac mora od državljanina treće zemlje iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona zatražiti na uvid valjano odobrenje boravka u Republici Hrvatskoj. (9) Ako je državljanin treće zemlje predočio nevaljano odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka, poslodavac se neće smatrati odgovornim za zapošljavanje državljanina treće zemlje koji nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj, osim ako je poslodavac znao da je dokument koji je predočen kao odobrenje boravka iz stavka 8. ovoga članka bio krivotvoren. (10) Odredbe ovoga članka koje se odnose na poslodavca na odgovarajući se način primjenjuju i na podizvođača. (11) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona,		

	može raditi pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (12) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (13) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za obavljanje deficitarnog zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području onih policijskih uprava za koje je to zanimanje deficitarno. (14) Državljanin treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona može raditi pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te samo na radovima u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima. (15) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje kojemu je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. točki 32. ovoga Zakona pod uvjetima iz ovoga članka i samo na obnovi zgrada oštećenih potresom na području onih policijskih uprava koje su navedene u toj točki te samo na radovima		

	u sklopu projekta energetske i sveobuhvatne obnove zgrada sufinancirane sredstvima Europske unije i drugim javnim sredstvima. (16) Državljanin treće zemlje kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona na temelju testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona, može raditi samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (17) Poslodavac kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (18) Korisnik kojem je izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona za		

	obavljanje deficitarnih zanimanja iz članka 101. ovoga Zakona, može se koristiti radom državljanina treće zemlje pod uvjetima iz ovoga članka samo na području one policijske uprave u kojoj je tražen test tržišta rada i gdje je Hrvatski zavod za zapošljavanje utvrdio da u evidenciji nezaposlenih osoba nema raspoloživih osoba koje ispunjavaju zahtjeve poslodavca za zapošljavanje ili se oni ne mogu ispuniti migracijama nezaposlenih osoba u zemlji kako je propisano člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona. (19) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad može raditi za istog poslodavca, a poslodavac državljanina treće zemlje može zaposliti u svim poslovnim objektima u kojima poslodavac obavlja djelatnost na poslovima u skladu sa sklopljenim ugovorom o radu i sukladno stavcima 3. i 6. ovoga članka, ako nije u suprotnosti sa stavcima 11., 12., 14., 15., 16. i 17. ovoga članka. (20) Poslodavac koji je podnio zahtjev: - za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona ili koja se produljuje ili članka 110. ovoga Zakona koja se izdaje na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, obavještavat će državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o njegovom ishodu dužan ga je obavijestiti u roku od tri dana pisanim putem - iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 3., članka 103.d stavaka 4. i 8. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem. (21) Ako upravnu pristojbu za odobrenje dozvole za boravak i rad plaća poslodavac, nema pravo tražiti povrat pristojbe od državljanina treće zemlje.“.		

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o suzbijanju neprijavljenoga rada (NN 151/2022) članak/članci 10. st. 1., čl. 18. st. 1., 2. i 3.
Članak 9. Kazneno djelo 1. Države članice osiguravaju da kršenje zabrane iz članka 3. predstavlja kazneno djelo ako je počinjeno namjerno, u svakoj od sljedećih okolnosti kako ih definira nacionalno pravo: (a) kršenje je nastavljeno ili se stalno ponavlja; (b) kršenje se odnosi na višestruko zapošljavanje većeg broja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom; (c) kršenje je popraćeno posebno		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23, 36/24, 136/25) članak/članci 135.

iskorištavajućim radnim uvjetima; (d)kršenje je počinio poslodavac koji nije optužen ili osuđen za kazneno djelo prema Okvirnoj odluci 2002/629/PUP i koji iskorištava rad ili usluge državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom znajući da su on ili ona žrtve trgovanja ljudima; (e)kršenje se odnosi na nezakonito zapošljavanje maloljetnika. 2. Države članice osiguravaju da je poticanje, pomaganje i supočiniteljstvo s namjernim postupanjem iz stavka 1. kažnjivo kao kazneno djelo.			
Članak 10. Kaznene sankcije 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se fizičke osobe koje počine kazneno djelo iz članka 9. kazne učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim kaznenim sankcijama. 2. Osim ako je zabranjeno općim		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23, 36/24, 136/25) članak/članci 135.

pravnim načelima, kaznene sankcije predviđene u ovom članku mogu se primjenjivati prema nacionalnom pravu ne dovodeći u pitanje druge sankcije ili mjere nekaznene prirode i mogu biti popraćene objavom sudske odluke relevantne za slučaj.			
Članak 11. Odgovornost pravnih osoba 1. Države članice osiguravaju da pravne osobe mogu odgovarati za kazneno djelo iz članka 9. ako je takvo kazneno djelo u njihovu korist počinila bilo koja osoba koja imala vodeću funkciju u pravnoj osobi, djelujući samostalno ili kao dio tijela unutar pravne osobe, na temelju: (a)ovlaštenja za zastupanje pravne osobe; (b)ovlaštenja za donošenje odluke u ime pravne osobe; ili (c)ovlaštenja za obavljanje nadzora u pravnoj osobi. 2. Države članice također osiguravaju da pravna osoba	Članak 62. U članku 247. stavku 2. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 2. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a poslodavac:“ zamjenjuju se riječima: „ako poslodavac:“. U podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. Na kraju podtočke 3. briše se točka i dodaju se podtočke 4., 5. i 6. koje glase:	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 247.

može odgovarati ako je zbog nepostojanja nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 1. bilo moguće počiniti kazneno djelo iz članka 9. u korist te pravne osobe od strane osobe koja joj je podređena. 3. Odgovornost pravne osobe na temelju stavaka 1. i 2. ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, navoditelji ili pomagači u kaznenom djelu iz članka 9.	„ - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 12.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na poslovima odnosno području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. (članak 88. stavak 15.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je poslodavcu izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koje je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 17.).“. U stavku 6. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a korisnik:“ zamjenjuju se riječima: „ako korisnik:“. Na kraju podtočke 2. briše se točka i dodaju se podtočke 4. i 5. koje glase: „- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je korisniku izdana		

	potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 13.) - koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 18.).“. Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi: „(7) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje odgovorna osoba u korisniku-pravnoj osobi.“. Dosadašnji stavci 7. – 10. postaju stavci 8. – 11.		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23, 36/24, 136/25) članak/članci 135.

Članak 12. Kazne za pravne osobe Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravna osoba koja je odgovorna sukladno članku 11. kazni učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim kaznama, koje mogu uključivati mjere poput onih iz članka 7. Države članice mogu odlučiti da se objavi popis poslodavaca koji su pravne osobe i koji su odgovorni za kazneno djelo iz članka 9.	Članak 62. U članku 247. stavku 2. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 2. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a poslodavac:“ zamjenjuju se riječima: „ako poslodavac:“. U podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. Na kraju podtočke 3. briše se točka i dodaju se podtočke 4., 5. i 6. koje glase: „ - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 12.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na poslovima odnosno području onih policijskih uprava koje nisu	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 247.

	navedene u članku 110. točki 32. (članak 88. stavak 15.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je poslodavcu izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koje je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 17.).“. U stavku 6. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a korisnik:“ zamjenjuju se riječima: „ako korisnik:“. Na kraju podtočke 2. briše se točka i dodaju se podtočke 4. i 5. koje glase: „- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 13.) - koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 18.).“.		

	Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi: „(7) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje odgovorna osoba u korisniku-pravnoj osobi.“. Dosadašnji stavci 7. – 10. postaju stavci 8. – 11.		
Članak 13. Omogućavanje tužbi 1. Države članice osiguravaju da postoje učinkoviti mehanizmi preko kojih državljani trećih zemalja koji su nezakonito zaposleni mogu ulagati tužbe protiv svojih poslodavaca, izravno ili preko trećih stranaka koje odrede države članice, kao što su sindikati ili druga udruženja ili nadležno tijelo države članice, ako je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom. 2. Države članice osiguravaju da	42. Iza članka 138. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 138.a i 138.b koji glase: <i>„Olakšavanje podnošenja pritužbi i pravna zaštita radnika iz treće zemlje</i> Članak 138.a Radnik iz treće zemlje ostvaruje zaštitu prava iz radnog odnosa sukladno općem propisu o radu, a u pogledu pokretanja i vođenja sudskog spora iz područja radnih odnosa pred nadležnim parničnim sudom, uključujući i sudjelovanje trećih strana u ime radnika ili kao potpora radnika u sudskom postupku, primjenjuje se propis kojim se uređuje parnični postupak.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 53., čl. 197., čl. 198.

treće stranke koje, u skladu s kriterijima utvrđenim u njihovom nacionalnom pravu, imaju zakoniti interes u osiguravanju usklađenosti s ovom Direktivom mogu postupati ili u ime državljanina treće zemlje s nezakonitim boravkom ili u pomoć takvoj osobi, uz njegov ili njezin pristanak, u svakom upravnom ili parničnom postupku predviđenom s ciljem provedbe ove Direktive. 3. Pružanje pomoći državljanima treće zemlje da ulože tužbu ne smatra se omogućavanjem nezakonitog boravka na temelju Direktive Vijeća 2002/90/EZ od 28. studenoga 2002. o definiranju pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (13). 4. U pogledu kaznenih djela obuhvaćenih člankom 9. stavkom 1. točkom (c) ili (e), države članice u nacionalnom pravu definiraju uvjete pod kojima mogu uključenim državljanima trećih zemalja u skladu s aranžmanima koji su usporedivi s onima koji se primjenjuju na državljane trećih zemalja na koje se primjenjuje Direktiva 2004/81/EZ, od slučaja do		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o radu 2023 (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) članak/članci 136.

slučaja, odobravati boravišne dozvole s vremenskim ograničenjem, povezane s trajanjem odgovarajućih nacionalnih postupaka.			
Članak 14. Inspekcije 1. Države članice osiguravaju da se na njihovom državnom području provode učinkovite i odgovarajuće inspekcije radi kontrole zapošljavanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom. Takve se inspekcije temelje prvenstveno na procjeni rizika koju izrađuju nadležna tijela u državama članicama. 2. S ciljem povećanja učinkovitosti inspekcija, države članice na temelju procjene rizika redovito utvrđuju sektore djelatnosti u kojima je zapošljavanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom u većoj mjeri zastupljeno na njihovom državnom području. U pogledu svakog od tih sektora,	Članak 59. U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja te na uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. ovoga Zakona i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona ili je produljena kada smještaj osigurava poslodavac ili je posrednik u osiguravanju smještaja obavljaju inspektori Državnog inspektorata.”. Članak 60.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 239., čl. 240.

države članice prije 1. srpnja svake godine dostavljaju Komisiji broj inspekcija izvršenih u prethodnoj godini i postotak zaposlenih u svakom sektoru te rezultate inspekcija.	U članku 240. stavku 1. iza riječi: „ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca“ dodaju se riječi: „ili korisnika, kada je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje,“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Kada policijski službenik Ministarstva postupajući u okviru svog djelokruga utvrdi da je za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojim je propisana obveza ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada, podnijet će optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog protiv radnika – državljanina treće zemlje i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.“.		
Članak 15. Povoljnije odredbe Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo država članica da donose ili zadrže odredbe koje su povoljnije za državljane trećih zemalja na koje se primjenjuju u pogledu članaka 6. i 13., pod uvjetom da su takve odredbe u skladu s ovom Direktivom.		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena ponuđena mogućnost.

Članak 16. Izvješćivanje 1. Do 20. srpnja 2014., te svake tri godine nakon toga, Komisija dostavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, uključujući, prema potrebi, prijedloge izmjena članaka 6., 7., 8., 13. i 14. Komisija posebno razmatra u svom izvješću provedbu članka 6. stavaka 2. i 5. od strane država članica. 2. Države članice šalju Komisiji sve podatke koji su potrebni za izradu izvješća iz stavka 1. Podaci uključuju broj i rezultate inspekcija koje su provedene prema članku 14. stavku 1., mjere koje su primijenjene na temelju članka 13. te, ako je moguće, mjere koje su primijenjene na temelju članaka 6. i 7.	Članak 59. U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja te na uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. ovoga Zakona i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona ili je produljena kada smještaj osigurava poslodavac ili je posrednik u osiguravanju smještaja obavljaju inspektori Državnog inspektorata.”.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 239. st. 5.

Članak 17. Prenošenje 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 20. srpnja 2011. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Kada države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donose u području na koje se odnosi ova Direktiva.	Članak 1. U Zakonu o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.) u članku 2. stavku 1. podstavak 9. mijenja se i glasi: „- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljanina trećih zemalja s dugotrajnim boravkom (SL L 16, 23. 1. 2004.)“. Podstavci 16. i 17. brišu se. Dosadašnji podstavci 18. – 21. postaju podstavci 16. – 19. Na kraju dosadašnjeg podstavka 21., koji postaje podstavak 19., briše se točka i dodaje se novi podstavak 20. koji glasi: „- Direktiva (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (preinaka) (SL L, 2024/1233, 30.4.2024.). “. U stavku 2. podstavak 5. mijenja se i glasi: „-Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (kodifikacija) (SL L 77, 23. 3. 2016) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L 2024/1717, 20.6.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2016/399)“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 2. st 1. podst. 14.

	Podstavak 7. mijenja se i glasi: „- Uredba (EU) br. 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28. 11. 2018.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2025/2441 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2025. o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 u pogledu revizije mehanizma suspenzije (SL L 2025/2441, 10.12.2025) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2018/1806)“. Podstavak 14. mijenja se i glasi: „- Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347)“. Na kraju podstavka 14. briše se točka te se dodaju podstavci 15. – 18. koji glase: „- Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348) - Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni		

	Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L, 2024/1349, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1349) - Uredba (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama (SL L, 2024/1352, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1352) - Uredba (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817 (SL L, 2024/1356, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1356).“.		
Članak 18. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
Članak 19. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/51/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ za proširenje njezinog područja djelovanja na korisnike međunarodne zaštite

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1. Direktiva 2003/109/EZ mijenja se kako slijedi: (1) u članku 2. točka (f) zamjenjuje se sljedećim: „(f), međunarodna zaštita’ znači međunarodna zaštita kako je definirana u članku 2. točki (a) Direktive Vijeća od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima u vezi s uvjetima koje moraju ispunjavati državljani trećih zemalja, ili osobe bez državljanstva, da im se prizna status izbjeglice ili osobe koja iz drugih razloga treba međunarodnu zaštitu te o sadržaju te zaštite (5); (5) SL L 304, 30.9.2004., str. 12.”; (2) Članak 3. mijenja se kako slijedi: (a) u stavku 2. točke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim: „(c) imaju pravo boraviti u državi članici na temelju oblika zaštite koji nije međunarodna zaštita ili koji su zatražili dozvolu za boravak na toj osnovi i čekaju odluku o svom statusu;”; „(d) zatražili međunarodnu zaštitu i o čijem zahtjevu još nije donesena	Članak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. koje glase: „56) <i>jedinstveni postupak obrade zahtjeva</i> je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola 57) <i>jedinstvena dozvola</i> je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) 58) <i>radnik iz treće zemlje</i> je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje) 59) <i>dubinska provjera</i> je provjera na	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 3., čl. 150., čl. 151., čl. 155., čl. 159., čl. 163., čl. 165., čl. 168., čl. 200., čl. 203. i čl. 207.

pravomoćna odluka;”; (b)u stavku 3. točka (c) zamjenjuje se sljedećim: „(c)Europska konvencija o uspostavi od 13. prosinca 1955. Europske socijalne povelje od 18. listopada 1961., izmijenjene Europske socijalne povelje od 3. svibnja 1987., Europske konvencije o pravnom statusu radnika migranata od 24. studenoga 1977., stavka 11. Priloga Konvenciji o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Protokolom potpisanim u New Yorku 31. siječnja 1967. i Europskog sporazuma o prijenosu odgovornosti za izbjeglice od 16. listopada 1980.”; (3)članak 4. mijenja se kako slijedi: (a)umeće se sljedeći stavak: „1.a Države članice ne dodjeljuju status rezidenta s dugotrajnim boravištem na temelju međunarodne zaštite, ako je međunarodna zaštita opozvana, ukinuta ili je njezino produljenje odbijeno kako je određeno u članku 14. stavku 3. i članku 19. stavku 3. Direktive 2004/83/EZ.”; (b)u stavku 2. dodaje se sljedeća točka:	vanjskoj granici državljana trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak utvrđene u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399, a provodi se sukladno Uredbi (EU) 2024/1356 60) <i>postupak povratka na granici</i> je postupak vraćanja odbijenih tražitelja međunarodne zaštite sukladno Uredbi (EU) 2024/1349 61) <i>postupak odobravanja međunarodne zaštite na granici</i> je postupak koji se provodi sukladno Uredbi (EU) 2024/1348.“. Članak 43. U članku 151. stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhu studiranja u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona računa se samo polovica vremena provedenog na temelju odobrenog privremenog boravka u svrhu studiranja, ako državljani treće zemlje u trenutku podnošenja zahtjeva za odobrenje dugotrajnog boravka ima odobren privremeni boravak koji nije naveden u stavku 1. ovoga članka, azil ili supsidijarnu zaštitu.“.		

„Za osobe, kojima je priznata međunarodna zaštita, pri izračunavanju razdoblja iz stavka 1. uzima se u obzir barem polovica razdoblja između datuma podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu, na temelju kojeg je ta međunarodna zaštita priznata, i datuma kad je boravišna dozvola iz članka 24. Direktive 2004/83/EZ izdana, ili čitavo to razdoblje, ako prelazi 18 mjeseci.”; (4)u članku 8. dodaju se sljedeći stavci: „4. Kad država članica izdaje dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta državljaninu treće zemlje koja mu je priznala međunarodnu zaštitu, u toj dozvoli EU za dugotrajan boravak rezidenta u rubriku ‚Napomene’ unosi se: ‚Međunarodna zaštita priznata u [ime države članice] dana [datum]’. 5. Kad dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta izdaje druga država članica državljaninu treće zemlje koji već ima dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta koju je izdala druga država članica, koja sadrži napomenu iz stavka 4., druga država članica unosi istu napomenu u dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta. Prije nego što druga država članica unese napomenu iz stavka 4. od države članice,	Stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Za državljane trećih zemalja koji imaju status azilanta ili supsidijarnu zaštitu u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona računa se cjelokupno razdoblje od dana podnošenja zahtjeva za odobrenje međunarodne zaštite na temelju kojeg mu je odobrena zaštita pa do dana odobrenja međunarodne zaštite sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita.“. Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi: „(4) Državljaninu treće zemlje koji ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu u drugoj državi članici, u vrijeme potrebno za odobrenje dugotrajnog boravka iz članka 150. stavka 1. ovoga Zakona ne uzima se u obzir razdoblje zakonitog boravka u drugoj državi članici koja mu je odobrila azil ili supsidijarnu zaštitu.“. Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5. Dosadašnji stavak 5. briše se.		

navedene u toj napomeni, zahtijeva se da proslijedi informacije o tom ima li rezident s dugotrajnim boravištem još uvijek međunarodnu zaštitu. Država članica navedena u napomeni mora odgovoriti najkasnije 1 mjesec od zaprimanja zahtjeva za davanje informacija. Ako je međunarodna zaštita ukinuta pravomoćnom odlukom, druga država članica ne unosi navedenu napomenu.	Članak 54. U članku 203. stavku 8. riječi: „4. i 5.“ zamjenjuju se riječima: „4., 5. i 7.“. U stavku 12. riječi: „Uredbi (EU) 2024/1717“ zamjenjuju se riječima: „Uredbi (EU) 2016/399“.		
6. Kad je u skladu s odgovarajućim međunarodnim aktima, ili međunarodnim pravom, odgovornost za međunarodnu zaštitu rezidenta s dugotrajnim boravištem, nakon izdavanja dozvole EU za dugotrajan boravak rezidenta iz stavka 5., prenesena na drugu državu članicu, druga država članica u roku tri mjeseca od prijenosa u skladu s tim na odgovarajući način mijenja stavak 4.”; (5)u članku 9. umeće se sljedeći stavak: „3.a Države članice mogu status rezidenta s dugotrajnim boravištem opozvati, ako je međunarodna zaštita		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 56., čl. 57.

opozvana, ukinuta ili je njezino produljenje odbijeno, kako je određeno u članku 14. stavku 3. i članku 19. stavku 3. Direktive 2004/83/EZ, ako je status rezidenta s dugotrajnim boravištem dobiven na temelju međunarodne zaštite.”; (6)u članku 11. umeće se sljedeći stavak: „4.a Kad je riječ o državi članici koja je priznala međunarodnu zaštitu, stavci 3. i 4. ne dovode u pitanje Direktivu 2004/83/EZ.”; (7)Članak 12. mijenja se kako slijedi: (a)umeću se sljedeći stavci: „3.a Kad država članica odluči prognati rezidenta s dugotrajnim boravištem, čija dozvola EU za dugotrajan boravak sadrži napomenu iz članka 8. stavka 4., od države članice navedene u toj napomeni zahtijeva se da potvrdi je li predmetna osoba još uvijek korisnica međunarodne zaštite u toj državi članici. Država članica navedena u napomeni mora odgovoriti najkasnije 1 mjesec od zaprimanja zahtjeva za davanje informacija. 3.b Ako je rezident s dugotrajnim boravištem još uvijek korisnik međunarodne zaštite u državi članici navedenoj u napomeni, ta će osoba biti protjerana u tu državu članicu koja, ne		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci čl.1., čl. 2., čl. 3.

dovodeći u pitanje važeće pravo Unije ili međunarodno pravo i načelo spajanja obitelji, odmah ponovno bez ikakvih formalnosti mora prihvatiti tog korisnika i članove njegove obitelji. 3.c Odstupajući od stavka 3.b država članica koja je donijela odluku o izgonu rezidenta s dugotrajnim boravištem, u skladu sa svojim međunarodnim obvezama pridržava pravo da rezidenta s dugotrajnim boravištem premjesti u zemlju koja nije država članica koja je priznala međunarodnu zaštitu, kad ta osoba ispunjava uvjete iz članka 21. stavka 2. Direktive 2004/83/EZ.”; (b)dodaje se sljedeći stavak: „6. Ovaj članak ne dovodi u pitanje članak 21. stavak 1. Direktive 2004/83/EZ.”; (8)umeće se sljedeći članak: „Članak 19.a Izmjene boravišne dozvole EU za dugotrajan boravak rezidenta 1. Kad boravišna dozvola EU za dugotrajan boravak rezidenta sadrži napomenu iz članka 8. stavka 4. i kad se u skladu s odgovarajućim međunarodnim instrumentima, ili međunarodnim pravom, odgovornost za međunarodnu			

zaštitu rezidenta s dugotrajnim boravištem prenese na drugu državu članicu prije nego što ta država članica izda dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta iz članka 8. stavka 5., druga država članica traži od države članice koja je izdala boravišnu dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta, da u skladu s tim na odgovarajući način izmijeni tu napomenu. 2. Kad je rezidentu s dugotrajnim boravištem priznata međunarodna zaštita u drugoj državi članici prije nego što je ta država članica izdala boravišnu dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta iz članka 8. stavka 5., ta država članica traži od države članice, koja je izdala boravišnu dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta, da je izmijeni tako da se unese napomena iz članka 8. stavka 4. 3. Nakon zahtjeva iz stavka 1. i stavka 2. država članica koja je izdala boravišnu dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta izdaje izmijenjenu boravišnu dozvolu EU za dugotrajan boravak rezidenta najkasnije tri mjeseca od zaprimanja zahtjeva druge države članice.”; (9)u članku 22. umeće se sljedeći stavak: „3.a Osim ako je u međuvremenu međunarodna zaštita ukinuta ili je osoba uvrštena u jednu od kategorija navedenih			

u članku 21. stavku 2. Direktive 2004/83/EZ, stavak 3. ovog članka ne primjenjuje se na državljane trećih zemalja čija boravišna dozvola EU za dugotrajan boravak rezidenta koju je izdala prva država članica sadrži napomenu iz članka 8. stavka 4. ove Direktive. Ovaj stavak ne dovodi u pitanje članak 21. stavak 1. Direktive 2004/83/EZ.”; (10)u članku 25. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim: „Države članice određuju kontaktne točke odgovorne za primanje i prijenos informacija i dokumentacije iz članaka 8., 12., 19., 19.a, 22. i 23.”			
Članak 2. 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 20. svibnja 2013. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donose u području na koje se odnosi ova	Članak 1. U Zakonu o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.) u članku 2. stavku 1. podstavak 9. mijenja se i glasi: „- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom (SL L 16, 23. 1. 2004.)“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl. 2. st. 1. podstavak 15.

Direktiva.	Podstavci 16. i 17. brišu se. Dosadašnji podstavci 18. – 21. postaju podstavci 16. – 19. Na kraju dosadašnjeg podstavka 21., koji postaje podstavak 19., briše se točka i dodaje se novi podstavak 20. koji glasi: „- Direktiva (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (preinaka) (SL L, 2024/1233, 30.4.2024.). “. U stavku 2. podstavak 5. mijenja se i glasi: „-Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (kodifikacija) (SL L 77, 23. 3. 2016) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja		

	2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L 2024/1717, 20.6.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2016/399)“. Podstavak 7. mijenja se i glasi: „- Uredba (EU) br. 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28. 11. 2018.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2025/2441 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2025. o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 u pogledu revizije mehanizma suspenzije (SL L 2025/2441, 10.12.2025) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2018/1806)“. Podstavak 14. mijenja se i glasi: „- Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva		

	kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347)“. Na kraju podstavka 14. briše se točka te se dodaju podstavci 15. – 18. koji glase: „- Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348) - Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L, 2024/1349, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1349) - Uredba (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja		

	2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama (SL L, 2024/1352, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1352) - Uredba (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817 (SL L, 2024/1356, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1356).“.		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o načinu izračuna i visini sredstava za uzdržavanje državljanina treće zemlje u Republici Hrvatskoj (NN 14/21, 3/26) članak/članci 1.

Članak 3. Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Propisuje se stupanje na snagu Direktive.
Članak 4. Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2021. o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2009/50/EZ

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1. Predmet Ovom se Direktivom utvrđuju: (a) uvjeti za ulazak i boravak dulji od tri mjeseca na državnom području država članica državljana trećih zemalja u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te članova njihovih obitelji, kao i njihova prava; (b) uvjeti za ulazak i boravak državljana trećih zemalja i članova njihovih obitelji, navedenih pod točkom (a), u država članicama koje nisu država članica koja je prva izdala plavu kartu EU-a, kao i njihova prava.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 1.
Članak 2. Definicije Za potrebe ove Direktive: 1. „državljanin treće zemlje” znači bilo koja osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a; 2. „zapošljavanje visokokvalificiranih radnika” znači zapošljavanje osobe koja je: (a) u dotičnoj državi članici, u skladu s nacionalnim radnim pravom ili u skladu s nacionalnom praksom, zaštićena kao zaposlenik bez obzira na pravni odnos, u svrhu obavljanja stvarnog i	Članak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. koje glase: „56) <i>jedinstveni postupak obrade zahtjeva</i> je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola 57) <i>jedinstvena dozvola</i> je	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci članak 3. stavak 1. točke 3. i 4. (prenose točku 1.), točka 16. (prenosi točku 2.), točka 17. (prenosi točku 7.), točka 18. (prenosi točku 8.), točka 19. (prenosi točke 9. i 10.), točka 20. (prenosi točku 3.), točka 21. (prenosi točke 4. i 5.), točka 22. (prenosi točku 11.), točka 23. (prenosi točku 12.), točka 41. (prenosi točku 14. članka 2. Direktive), članak 64. stavak 1. (prenosi točku 6. članka 2. Direktive), članak 135. stavak 3. (prenosi točku 13.)

konkretnog rada za drugu osobu ili pod njezinim vodstvom; (b) plaćena za taj rad; i (c) ima tražene visoke stručne kvalifikacije; 3. „plava karta EU-a” znači boravišna dozvola koja se naziva „plava karta EU-a” koja nositelja ovlašćuje za boravak i rad na državnom području države članice pod uvjetima iz ove Direktive; 4. „prva država članica” znači država članica koja prva izdaje državljaninu treće zemlje „plavu kartu EU-a”; 5. „druga država članica” znači bilo koja država članica u kojoj nositelj plave karte EU-a namjerava ostvarivati ili ostvaruje pravo na mobilnost u smislu ove Direktive, osim prve države članice; 6. „članovi obitelji” znači državljani trećih zemalja koji su članovi obitelji kako su navedeni u članku 4. stavku 1. Direktive 2003/86/EZ; 7. „visoke stručne kvalifikacije” znači kvalifikacije potvrđene dokazima o kvalifikacijama u visokom obrazovanju ili stručnim vještinama visoke razine; 8. „kvalifikacije u visokom obrazovanju” znači bilo koja diploma, potvrda ili drugi dokaz formalnih kvalifikacija koji je izdalo nadležno tijelo i kojim se potvrđuje	biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) 58) <i>radnik iz treće zemlje</i> je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje) 59) <i>dubinska provjera</i> je provjera na vanjskoj granici državljana trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak utvrđene u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399, a provodi se sukladno Uredbi (EU) 2024/1356 60) <i>postupak povratka na granici</i> je postupak vraćanja odbijenih tražitelja međunarodne zaštite sukladno Uredbi (EU) 2024/1349 61) <i>postupak odobravanja međunarodne zaštite na granici</i> je postupak koji se provodi sukladno Uredbi (EU) 2024/1348.“.		

uspješno završeno postsekundarno visoko obrazovanje ili jednakovrijedan program tercijarnog obrazovanja, odnosno skup predmeta koje pruža obrazovna ustanova priznata kao ustanova visokog obrazovanja ili jednakovrijedna ustanova za tercijarno obrazovanje u državi u kojoj se nalazi, ako studij potreban za stjecanje tih kvalifikacija traje najmanje tri godine i odgovara najmanje razini 6 ISCED-a iz 2011. ili, prema potrebi, razini 6 EQF-a, u skladu s nacionalnim pravom; 9., „stručne vještine visoke razine” znači: (a) što se tiče zanimanja navedenih u Prilogu I., znanje, vještine i kompetencije koji su potvrđeni stručnim iskustvom na razini usporedivoj s kvalifikacijama u visokom obrazovanju, relevantni u profesiji ili sektoru navedenom u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao i stečeni tijekom razdoblja trajanja utvrđenog u Prilogu I. za svako relevantno zanimanje; (b) što se tiče drugih zanimanja, samo ako je tako predviđeno nacionalnim pravom ili nacionalnim postupcima, znanje, vještine i kompetencije potvrđene s najmanje pet godina stručnog iskustva na razini koja je usporediva s kvalifikacijama u visokom obrazovanju i koje su relevantne u profesiji ili sektoru navedenom u ugovoru o radu ili	Članak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. koje glase: „56) <i>jedinstveni postupak obrade zahtjeva</i> je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola 57) <i>jedinstvena dozvola</i> je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) 58) <i>radnik iz treće zemlje</i> je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje) 59) <i>dubinska provjera</i> je provjera na vanjskoj granici državljanina trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci članak 3. stavak 1. i članak 4. stavak 1. točke 1., 2. i 3. (prenose točku 14. članka 2. Direktive)

obvezujućoj ponudi za posao; 10. „stručno iskustvo” znači stvarno i zakonito obavljanje određenog zanimanja; 11. „regulirana profesija” znači regulirana profesija kako je definirana u članku 3. stavku 1. točki (a) Direktive 2005/36/EZ; 12. „neregulirana profesija” znači profesija koja nije regulirana profesija; 13. „poslovna aktivnost” znači privremena aktivnost koja je izravno povezana s poslovnim interesima poslodavca i profesionalnim dužnostima nositelja plave karte EU-a koje se temelje na ugovoru o radu u prvoj državi članici, uključujući prisustvovanje internim ili eksternim poslovnim sastancima, prisustvovanje konferencijama ili seminarima, poslovna pregovaranja, obavljanje prodajnih ili marketinških aktivnosti, istraživanje poslovnih mogućnosti ili pohađanje osposobljavanja i osposobljavanje; 14. „međunarodna zaštita” znači međunarodna zaštita kako je definirana u članku 2. točki (a) Direktive 2011/95/EU.	ulazak utvrđene u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399, a provodi se sukladno Uredbi (EU) 2024/1356 60) <i>postupak povratka na granici</i> je postupak vraćanja odbijenih tražitelja međunarodne zaštite sukladno Uredbi (EU) 2024/1349 61) <i>postupak odobravanja međunarodne zaštite na granici</i> je postupak koji se provodi sukladno Uredbi (EU) 2024/1348.“.		
	lanak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. koje glase: „56) <i>jedinstveni postupak obrade zahtjeva</i> je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola 57) <i>jedinstvena dozvola</i> je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3.,	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, NN 82/2015, 70/2019, 47/2020, 123/2023, 126/2025 (NN 82/15, 70/19, 47/20, 123/23, 126/25) članak/članci članak 5. stavak 1. (prenosi točku 11. članka 2. Direktive)

	4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) 58) <i>radnik iz treće zemlje</i> je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje) 59) <i>dubinska provjera</i> je provjera na vanjskoj granici državljana trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak utvrđene u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399, a provodi se sukladno Uredbi (EU) 2024/1356 60) <i>postupak povratka na granici</i> je postupak vraćanja odbijenih tražitelja međunarodne zaštite sukladno Uredbi (EU) 2024/1349 61) <i>postupak odobravanja međunarodne zaštite na granici</i> je postupak koji se provodi sukladno Uredbi (EU) 2024/1348.“.		
Članak 3. Područje primjene 1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvrat na državno područje države članice, ili su prihvaćeni na njezino		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 126.

državno područje, u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika na temelju ove Direktive. 2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja: (a)koji traže međunarodnu zaštitu i čekaju odluku o svojem statusu ili su korisnici privremene zaštite u državi članici u skladu s Direktivom Vijeća 2001/55/EZ (23); (b)koji traže zaštitu u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili praksom države članice i koji čekaju odluku o svojem statusu ili koji su korisnici zaštite u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili praksom države članice; (c)koji podnose zahtjev za boravak u državi članici kao istraživači u smislu Direktive (EU) 2016/801 radi provođenja istraživačkog projekta; (d)koji imaju status osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u u državi članici u skladu s Direktivom 2003/109/EZ i ostvaruju pravo na boravište u drugoj državi članici radi obavljanja gospodarske djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe; (e)koji ulaze u državu članicu u skladu s obvezama iz međunarodnih sporazuma kojima se olakšava ulazak i privremeni boravak određenim kategorijama fizičkih osoba radi trgovine ili investicija, s		Nije potrebno preuzimanje	članak 3. stavak 3. Direktive nije potrebno preuzimati.

izuzetkom državljana trećih zemalja koji su prihvaćeni na državno područje države članice u okviru premještanja unutar društva u skladu s Direktivom 2014/66/EU; (f) čije je protjerivanje odgođeno zbog stvarnih ili pravnih razloga; (g) na koje se primjenjuje Direktiva 96/71/EZ za vrijeme razdoblja trajanja njihovog upućivanja na državno područje dotične države članice; ili (h) koji, na temelju sporazuma između Unije i država članica, s jedne strane, i trećih zemalja, s druge strane, kao državljani tih trećih zemalja, imaju prava na slobodno kretanje jednakovrijedna pravima građana Unije. 3. Ovom Direktivom ne dovodi se u pitanje pravo država članica da izdaju boravišne dozvole koje nisu plava karta EU-a u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika. Takvim se boravišnim dozvolama ne daje pravo boravka u drugim državama članicama kako je predviđeno u ovoj Direktivi.			

Članak 4. Povoljnije odredbe 1. Ovom Direktivom ne dovode se u pitanje povoljnije odredbe: (a)prava Unije, uključujući bilateralne ili multilateralne sporazume sklopljene između Unije ili između Unije i država članica, s jedne strane, i jednom trećom zemljom ili više njih, s druge strane; i (b)bilateralnih i multilateralnih sporazuma sklopljenih između jedne države članice ili više njih i jedne treće zemlje ili više njih. 2. Ovom Direktivom ne utječe se na pravo država članica da donesu ili zadrže povoljnije odredbe u pogledu članka 8. stavka 5., članka 11., članka 15. stavka 4., članaka 16. i 17. te članka 18. stavka 4.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba čije preuzimanje nije potrebno (stavak 1.) odnosno obvezno stoga nije ni iskorištena mogućnost (stavak 2.)
Članak 5. Kriteriji za prihvrat 1. U pogledu prihvata državljanina treće zemlje na temelju ove Direktive, podnositelj zahtjeva za plavu kartu EU-a mora: (a)predočiti valjan ugovor o radu ili, kako je predviđeno nacionalnim pravom, obvezujuću ponudu za posao u vezi sa	Članak 38. U članku 127. stavku 1. točki 10. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“. Članak 49.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 126., 127., 178.

zapošljavanjem visokokvalificiranih radnika na razdoblje od najmanje šest mjeseci u dotičnoj državi članici; (b) za neregulirane profesije predložiti dokumente kojima se potvrđuju relevantne visoke stručne kvalifikacije u vezi s poslom koji će se obavljati; (c) za regulirane profesije, predložiti dokumente kojima se potvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih na temelju nacionalnog prava za građane Unije koji se žele baviti reguliranom profesijom navedenom u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao, u skladu s nacionalnim pravom;	U članku 178. stavku 1. riječi: „od tri dana“ zamjenjuju se riječima: „od 15 dana“. U stavku 7. riječi: „člancima 97. i 104. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članku 97. ovoga Zakona ili je produljena, članku 104. ovoga Zakona i članku 110. točke 32. ovoga Zakona“.		
(d) predložiti valjanu putnu ispravu, kako je određeno nacionalnim pravom te, prema potrebi, zahtjev za vizu, valjanu vizu ili, ako je to primjenjivo, valjanu boravišnu dozvolu ili valjanu vizu za dugotrajni boravak; (e) pružiti dokaz o zdravstvenom osiguranju ili, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, o tome da je podnesen zahtjev za zdravstveno osiguranje za sve rizike koji su uobičajeno pokriveni za državljane dotične države članice za razdoblje u kojima ne postoji takvo zdravstveno osiguranje ili odgovarajuće pravo na naknade povezano s ugovorom o radu ili stečeno na temelju ugovora o radu. 2. Države članice zahtijevaju da za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika	Članak 38. U članku 127. stavku 1. točki 10. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“. Članak 49. U članku 178. stavku 1. riječi: „od tri dana“ zamjenjuju se riječima: „od 15 dana“. U stavku 7. riječi: „člancima 97. i 104. ovoga Zakona“ zamjenjuju se riječima: „članku 97. ovoga Zakona ili je produljena, članku 104. ovoga Zakona i članku 110. točke 32. ovoga Zakona“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci članak 56. stavci 6. i 7.

budu ispunjeni uvjeti na temelju primjenjivog prava, utvrđeni u kolektivnim ugovorima ili uspostavljeni praksom u relevantnim zanimanjima.			
3. Uz zahtjeve iz stavaka 1. i 2., iznos bruto godišnje plaće koja proizlazi iz mjesečne ili godišnje plaće navedene u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao ne smije biti niža od odgovarajućeg praga plaće koji u tu svrhu utvrđuju i objavljuju dotične države članice. Prag plaće iz prvog podstavka utvrđuju dotične države članice nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima u skladu s nacionalnim praksama. On je najmanje jednak prosječnoj bruto godišnjoj plaći u dotičnoj državi članici ili je od nje do 1,6 puta veći. 4. Odstupajući od stavka 3., za zapošljavanje u profesijama u kojima postoji osobita potreba za radnicima državljanima trećih zemalja i koje pripadaju rodovima 1 i 2 klasifikacije ISCO-a, država članica može primijeniti niži prag plaće koji iznosi najmanje 80 % praga plaće koji je ta država članica utvrdila u skladu sa stavkom 3., pod uvjetom da niži prag plaće nije niži od 1,0 puta prosječne bruto godišnje plaće u toj državi članici. 5. Odstupajući od stavka 3., u pogledu državljana trećih zemalja koji su stekli		Nije potrebno preuzimanje	nije iskorištena mogućnost iz članka 5. stavka 4. Direktive; nemamo nacionalne dozvole iz članka 5. stavka 6. Direktive stoga nije potrebno preuzimanje navedene odredbe; nacionalnim pravom se ne traži dostava adrese u trenutku podnošenja zahtjeva stoga nije potrebno preuzimanje članka 5. stavka 7. drugog podstavka Direktive

kvalifikaciju u visokom obrazovanju najviše tri godine prije podnošenja zahtjeva za plavu kartu EU-a, država članica može primijeniti niži prag plaće koji iznosi najmanje 80 % praga plaće koji je ta država članica utvrdila u skladu sa stavkom 3., pod uvjetom da niži prag nije niži od 1,0 puta prosječne bruto godišnje plaće u dotičnoj državi članici. Ako se unutar razdoblja od tri godine produlji valjanost izdane plave karte EU-a, prag plaće iz prvog podstavka nastavlja se primjenjivati u sljedećim slučajevima: (a) početno razdoblje od tri godine nije isteklo; ili (b) razdoblje od 24 mjeseca nakon izdavanja prve plave karte EU-a nije isteklo. 6. Ako se zahtjev za plavu kartu EU-a odnosi na državljanina treće zemlje koji ima nacionalnu boravišnu dozvolu u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika koju je izdala ista država članica, ta država članica neće: (a) od podnositelja zahtjeva tražiti da predloži dokumente predviđene stavkom 1. točkama (b) ili (c) ako su relevantne visoke stručne kvalifikacije već provjerene u kontekstu zahtjeva za nacionalnu boravišnu dozvolu; (b) od podnositelja zahtjeva tražiti da predloži dokaze predviđene u stavku 1. točki (e) ovog članka, osim ako je zahtjev			

podnesen u kontekstu promjene zaposlenja, u kojem se slučaju na odgovarajući način primjenjuje članak 15.; i (c) primjenjivati članak 7. stavak 2. točku (a), osim ako je zahtjev podnesen u kontekstu promjene zaposlenja, u kojem se slučaju na odgovarajući način primjenjuje članak 15. 7. Države članice mogu zahtijevati da dotični državljanin treće zemlje dostavi svoju adresu na njihovu državnom području. Ako se pravom države članice zahtijeva da se adresa dostavi u trenutku podnošenja zahtjeva, a dotični državljanin treće zemlje još ne zna svoju buduću adresu, država članica prihvaća privremenu adresu. U tim slučajevima državljanin treće zemlje dostavlja svoju stalnu adresu najkasnije u trenutku izdavanja plave karte EU-a u skladu s člankom 9.			
Članak 6. Opseg prihvata Ova Direktiva ne utječe na pravo država članica da odrede opseg prihvata državljana trećih zemalja u skladu s člankom 79. stavkom 5. UFEU-a.		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje

Članak 7. Razlozi za odbijanje zahtjeva za plavu kartu EU-a 1. Država članica odbija zahtjev za plavu kartu EU-a: (a) ako se ne poštuje članak 5.; (b) ako su predloženi dokumenti stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni; (c) ako se smatra da dotični državljani treće zemlje predstavlja prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju; ili (d) ako je glavna svrha osnivanja ili poslovanja poduzeća poslodavca olakšavanje ulaska državljanima trećih zemalja. 2. Država članica može odbiti zahtjev za plavu kartu EU-a: (a) ako nadležna tijela države članice nakon provjere stanja na tržištu rada, primjerice ondje gdje je razina nezaposlenosti visoka, zaključe da se dotično slobodno radno mjesto može popuniti radnom snagom iz te države ili Unije, ili državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u toj državi članici i koji su već dio njezina tržišta rada na temelju prava Unije ili nacionalnog prava, ili osobama s dugotrajnim boravkom u EU-u koje se	Članak 38. U članku 127. stavku 1. točki 10. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 127.
	Članak 38. U članku 127. stavku 1. točki 10. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci članak 6. - prenosi članak 7. stavak 3. Direktive
		Nije potrebno preuzimanje	članak 7. stavak 2. točke a) i e) - radi se o odredbama čije preuzimanje nije nužno, a nije iskorištena ponuđena mogućnost.

žele preseliti u tu državu članicu kako bi se tamo zaposlili u svojstvu visokokvalificiranih radnika u skladu s poglavljem III. Direktive 2003/109/EZ; (b) ako poslodavac nije izvršio svoje zakonske obveze u vezi sa socijalnom sigurnošću, oporezivanjem, radničkim pravima ili radnim uvjetima; (c) ako je poduzeće poslodavca u postupku likvidacije u skladu s nacionalnim propisima o nesolventnosti ili je bilo u tom postupku, ili ne obavlja gospodarsku aktivnost; (d) ako je zbog zapošljavanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom poslodavac kažnjen u skladu s člankom 9. Direktive 2009/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (24) ili za neprijavljen rad ili nezakonito zapošljavanje u skladu s nacionalnim pravom; ili (e) radi osiguravanja etičkog zapošljavanja u profesijama koje trpe zbog nedostatka kvalificiranih radnika u zemljama podrijetla, među ostalim na temelju sporazuma u kojem se navode profesije u tu svrhu između Unije i država članica, s jedne strane, i jedne treće zemlje ili više njih, s druge strane, ili između država članica, s jedne strane, i jedne treće zemlje ili više njih, s druge strane. 3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., u svakoj odluci o odbijanju zahtjeva uzimaju se u			

obzir posebne okolnosti slučaja i poštuje se načelo proporcionalnosti.			
Članak 8. Razlozi za oduzimanje plave karte EU-a ili odbijanje njezina produljenja 1. Država članica oduzima plavu kartu EU-a ili je odbija produljiti u sljedećim slučajevima: (a)plava karta EU-a ili predloženi dokumenti stečeni su prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni; (b)dotični državljani treće zemlje više nema valjani ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika; (c)dotični državljani treće zemlje više nema potrebne kvalifikacije iz članka 5. stavka 1. točke (b) ili (c); ili (d)plaća dotičnog državljanina treće zemlje više ne ispunjava prag plaće utvrđen u skladu s člankom 5. stavcima 3., 4., ili 5., kako je primjenjivo. 2. Država članica oduzima plavu kartu EU-a ili je odbija produljiti u sljedećim	Članak 39. U članku 129. stavci 6. i 7. mijenjaju se i glase: „(6) Nositelj „plave karte EU-a“ može: - promijeniti poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi - promijeniti zanimanje kod istog poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 129., 131.

slučajevima: (a) iz razloga javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja; (b) prema potrebi, ako poslodavac nije izvršio svoje zakonske obveze u vezi sa socijalnom sigurnošću, oporezivanjem, radničkim pravima ili radnim uvjetima; (c) ako nositelj plave karte EU-a nema dovoljno sredstava za vlastito uzdržavanje i, ako je primjenjivo, za uzdržavanje članova svoje obitelji, bez korištenja sustava socijalne pomoći te države članice; (d) ako svrha boravka nositelja plave karte EU-a u toj državi članici ne odgovara svrhama za koje joj je boravak dopušten; (e) ako više nisu ispunjeni uvjeti na temelju primjenjivog prava, utvrđeni u kolektivnim ugovorima ili uspostavljeni praksom u relevantnim zanimanjima, za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika; (f) ako nositelj plave karte EU-a nije postupio u skladu s relevantnim postupcima kako je predviđeno člankom 15. stavkom 2. točkom (a) ili člankom 15. stavkom 3. ili 4.; (g) ako nositelj plave karte EU-a više nema valjanu putnu ispravu, pod uvjetom da je prije oduzimanja plave karte EU-a ta država članica utvrdila razuman rok unutar kojeg taj nositelj plave karte EU-a mora dobiti i predložiti valjanu putnu	od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni zanimanja i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u novom zanimanju sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3., 4., 5. i 6. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi. (7) U slučaju iz: - stavka 6. podstavka 1. ovoga članka „plava karta EU-a“ iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj „plave karte EU-a“ može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi kod novog poslodavca na temelju te „plave karte EU-a“, a novom poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. podstavka 1. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona - stavka 6. podstavka 2. ovoga članka „plava karta EU-a“ iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj „plave karte EU-a“ može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi u novom		

ispravu; ili (h) ako nositelj plave karte EU-a ne zadovoljava uvjete za mobilnost iz poglavlja V. Za potrebe prvog podstavka točke (c) država članica procjenjuje dostatnost sredstava u smislu njihove vrste i redovitosti te može uzeti u obzir visinu nacionalne minimalne plaće, minimalnog dohotka ili minimalne mirovine te broj članova obitelji nositelja plave karte EU-a. Pri takvoj procjeni uzimaju se u obzir doprinosi članova obitelji dohotku kućanstva.	zanimanju na temelju te „plave karte EU-a“, te se poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. podstavka 2. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti promjene zanimanja kod istog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona“.		
3. Odstupajući od stavka 2. prvog podstavka točke (f) ovog članka, propust davanja obavijesti koje se zahtijeva člankom 15. stavkom 2. točkom (a) ili člankom 15. stavcima 3. ili 4. ne smatra se dostatnim razlogom za oduzimanje ili odbijanje produljenja plave karte EU-a ako nositelj plave karte EU-a dokaže da obavijest nije dospjela do nadležnih tijela iz razloga koji su izvan njegove kontrole. 4. Odstupajući od stavka 1. točaka (b) i (d), države članice mogu odlučiti da neće oduzeti ili odbiti produljiti plavu kartu EU-a ako nositelj plave karte EU-a privremeno, u svakom slučaju najdulje 12 mjeseci, ne ispunjava kriterije za prihvrat utvrđene u članku 5. stavku 1. točki (a), u članku 5. stavku 3. ili, ako je to primjenjivo, u	Članak 39. U članku 129. stavci 6. i 7. mijenjaju se i glase: „(6) Nositelj „plave karte EU-a“ može: - promijeniti poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi - promijeniti zanimanje kod	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci članak 6. – preuzima članak 8. stavak 7. Direktive

članku 5. stavku 4. ili 5., zbog bolesti, invaliditeta ili roditeljskog dopusta. 5. Odstupajući od stavka 1. točaka (b) i (d) i stavka 2. prvog podstavka točke (c), plava karta EU-a ne oduzima se niti se njezino produljenje odbija u slučaju nezaposlenosti nositelja plave karte EU-a, osim u sljedećim slučajevima: (a) nositelj plave karte EU-a ukupno je nezaposlen dulje od tri mjeseca, a plavu kartu EU-a ima kraće od dvije godine; ili (b) nositelj plave karte EU-a ukupno je nezaposlen dulje od šest mjeseci, a plavu kartu EU-a ima najmanje dvije godine. Države članice mogu dopustiti kumuliranje duljih razdoblja nezaposlenosti prije oduzimanja ili odbijanja produljenja plave karte EU-a. 6. Ako država članica namjerava oduzeti ili ne produljiti plavu kartu EU-a u skladu sa stavkom 2. prvim podstavkom točkom (b) ili točkom (e), nadležno tijelo unaprijed obavješćuje nositelja plave karte EU-a i određuje mu razuman rok od najmanje tri mjeseca za traženje novog zaposlenja podložno uvjetima iz članka 15. stavaka 1., 2. i 3. Razdoblje traženja zaposlenja iznosi najmanje šest mjeseci ako je nositelj plave karte EU-a prethodno bio zaposlen najmanje dvije godine.	istog poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni zanimanja i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u novom zanimanju sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3., 4., 5. i 6. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi. (7) U slučaju iz: - stavka 6. podstavka 1. ovoga članka „plava karta EU-a“ iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj „plave karte EU-a“ može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi kod novog poslodavca na temelju te „plave karte EU-a“, a novom poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. podstavka 1. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona - stavka 6. podstavka 2. ovoga članka „plava karta EU-a“ iz članka		

7. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., u svakoj odluci o oduzimanju ili odbijanju produljenja plave karte EU-a uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja te se poštuje načelo proporcionalnosti.	128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj „plave karte EU-a“ može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi u novom zanimanju na temelju te „plave karte EU-a“, te se poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. podstavka 2. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti promjene zanimanja kod istog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona“.		
		Nije potrebno preuzimanje	članak 8. stavak 2. točka f) Direktive - nije iskorištena ponuđena mogućnost a ne radi se o odredbi čije je prenošenje obvezno, za nedavanje obavijesti o promijenjenim okolnostima predviđena je prekršajna odgovornost ali ne i ukidanje plave karte; članak 8. stavak 3. Direktive - s obzirom da nije iskorištena mogućnost iz članak 8. stavka 2. točke f). nije potrebno preuzimanje ove odredbe
Članak 9. Plava karta EU-a 1. Ako državljanin treće zemlje ispunjava kriterije iz članka 5. i ako ne postoji osnova za odbijanje na temelju članka 7., izdaje mu	Članak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. koje glase: <i>„56) jedinstveni postupak obrade zahtjeva je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili</i>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci čl.3. st.1. t.20., 35., 36., 37., 38., 40., 41., 42. i 43. , 126., 127., 128.

se plava karta EU-a. Ako država članica izdaje boravišne dozvole samo na svojem državnom području i državljanin treće zemlje ispunjava sve uvjete prihvata utvrđene u ovoj Direktivi, dotična država članica izdaje mu vizu potrebnu za dobivanje plave karte EU-a. 2. Države članice određuju standardno razdoblje valjanosti plave karte EU-a koje iznosi najmanje 24 mjeseca. Ako je ugovorom o radu nositelja plave karte EU-a obuhvaćeno kraće razdoblje, plava karta EU-a valjana je najmanje na razdoblje trajanja ugovora o radu plus tri mjeseca, ali ne na dulje od standardnog razdoblja iz prve rečenice. Međutim, ako je razdoblje valjanosti putne isprave nositelja plave karte EU-a kraće od razdoblja valjanosti plave karte EU-a koje bi se primjenjivalo na temelju prve ili druge rečenice, plava karta EU-a valjana je najmanje na razdoblje valjanosti putne isprave. 3. Plavu kartu EU-a izdaju nadležna tijela dotične države članice koristeći se jedinstvenim obrascem utvrđenim u Uredbi (EZ) br. 1030/2002. U skladu s točkom (a) podtočkom 12. priloga navedenoj uredbi, države članice u plavoj karti EU-a mogu navesti uvjete za pristup tržištu rada utvrđene u članku 15. stavku 1. ove Direktive. Države članice u boravišnu	državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola 57) <i>jedinstvena dozvola</i> je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) 58) <i>radnik iz treće zemlje</i> je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje) 59) <i>dubinska provjera</i> je provjera na vanjskoj granici državljana trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak utvrđene u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399, a provodi se sukladno Uredbi (EU) 2024/1356 60) <i>postupak povratka na granici</i> je postupak vraćanja odbijenih tražitelja međunarodne zaštite sukladno Uredbi (EU) 2024/1349 61) <i>postupak odobravanja</i>		

dozvolu na mjestu rezerviranom za „vrstu dozvole” unose riječi „plava karta EU-a”. Države članice mogu pružiti dodatne informacije koje se odnose na radni odnos nositelja plave karte EU-a u papirnatom obliku ili pohraniti takve podatke u elektroničkom obliku u skladu s člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i točkom (a) podtočkom 16. priloga toj uredbi. 4. Ako država članica izda plavu kartu EU-a državljaninu treće zemlje kojem je odobrila međunarodnu zaštitu, unosi sljedeću napomenu u plavu kartu EU-a izdanu tom državljaninu treće zemlje pod naslovom „napomene”: „Međunarodna zaštita odobrena u [ime države članice] dana [datum]”. Ako ta država članica povuče međunarodnu zaštitu koju uživa nositelj plave karte EU-a, ona, prema potrebi, izdaje novu plavu kartu EU-a koja ne sadržava tu napomenu. 5. Ako država članica izdaje plavu kartu EU-a državljaninu treće zemlje koji je korisnik međunarodne zaštite u drugoj državi članici, država članica koja izdaje plavu kartu EU-a unosi sljedeću napomenu u plavu kartu EU-a izdanu tom državljaninu treće zemlje pod naslovom „napomene”: „Međunarodna zaštita odobrena u [ime države članice] dana [datum]”.	<i>međunarodne zaštite na granici</i> je postupak koji se provodi sukladno Uredbi (EU) 2024/1348.“. Članak 3. U članku 35. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Dugotrajna viza je odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana te se izdaje: - državljaninu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza - državljaninu treće zemlje kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, a zahtjev za odobrenje privremenog boravka može podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji sukladno članku 58. stavku 3. ovoga Zakona.“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od: - početka roka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj		

Prije unošenja te napomene država članica obavješćuje državu članicu koja će biti navedena u toj napomeni o svojoj namjeri izdavanja plave karte EU-a i traži od te države članice da potvrdi da je nositelj plave karte EU-a i dalje korisnik međunarodne zaštite. Država članica koja će biti navedena u napomeni odgovara najkasnije mjesec dana nakon primitka zahtjeva za dostavu informacija. Ako je međunarodna zaštita povučena pravomoćnom odlukom, država članica koja izdaje plavu kartu EU-a ne unosi tu napomenu. Ako je, u skladu s primjenjivim međunarodnim instrumentima ili nacionalnim pravom, odgovornost za međunarodnu zaštitu nositelja plave karte EU-a prenesena na državu članicu nakon što je ona izdala plavu kartu EU-a u skladu s prvim podstavkom, ta država članica izmjenjuje napomenu u skladu s time u roku od tri mjeseca nakon prijenosa. 6. Ako država članica izdaje plavu kartu EU-a na temelju stručnih vještina visoke razine u zanimanjima koja nisu navedena u Prilogu I., država članica koja izdaje plavu kartu EU-a unosi sljedeću napomenu u plavu kartu EU-a, pod naslovom „napomene”: „[Zanimanje koje nije navedeno u Prilogu I.]”. 7. Tijekom razdoblja njezine valjanosti,	- u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona kada rok valjanosti ne može biti raniji od datuma početka namjeravanoga putovanja - u slučaju iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona rok valjanosti ne može biti raniji od početka tekućeg razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.“. Članak 4. U članku 37. stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Zahtjev za izdavanje dugotrajne vize podnosi se: - najranije tri mjeseca prije, a najkasnije tri mjeseca nakon početka valjanosti privremenoga boravka ili dozvole za boravak i rad - u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona zahtjev se može podnijeti najranije šest mjeseci prije početka namjeravanoga putovanja te u pravilu najkasnije 15 dana prije početka namjeravanoga putovanja - u slučaju iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona zahtjev se podnosi najranije tri mjeseca prije početka razdoblja rada kako je navedeno u		

plavom kartom EU-a ovlašćuje se njezin nositelj na sljedeće: (a) ulazak, ponovni ulazak i boravak na državnom području države članice koja je izdala plavu kartu EU-a; i (b) uživanje prava pruženih ovom Direktivom.	potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.“. Članak 5. U članku 38. stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: „5. državljaniin treće zemlje ima odobren privremeni boravak ili izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, osim u slučaju iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona kada se prilaže dokumentacija kojom se dokazuju svrha i uvjeti boravka u Republici Hrvatskoj“. Članak 6. U članku 40. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi: „2. ima odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj, osim u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona kada je priložena dokumentacija kojom se dokazuju svrha i uvjeti boravka u Republici Hrvatskoj“. Stavak 2. mijenja se i glasi: „(2) Državljanin treće zemlje kojom je izdana dugotrajna viza		

dužan je u roku od 30 dana od početka valjanosti vize obratiti se nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji radi prijave boravišta i izrade biometrijske dozvole boravka, odnosno radi podnošenja zahtjeva za odobrenje privremenog boravka ako se radi o državljaninu treće zemlje iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona.“.

Članak 7.

U članku 41. stavku 1. točki 1. podtočka 2. mijenja se i glasi:

„- nema odobrenje privremenog boravka odnosno izdanu dozvolu za boravak i rad u Republici Hrvatskoj ili u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona ne opravda svrhu i uvjete namjeravanoga boravka“.

Članak 38.

U članku 127. stavku 1. točki 10. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje

	neprijavljenoga rada“.		
		Nije potrebno preuzimanje	članak 9. stavak 6. Direktive - nije iskorištena ponuđena mogućnost
Članak 10. Zahtjevi za prihvrat 1. Države članice određuju podnosi li zahtjev za plavu kartu EU-a državljanin treće zemlje ili njegov poslodavac. Alternativno, države članice mogu dopustiti da zahtjev podnese bilo tko od njih dvojice. 2. Zahtjev za plavu kartu EU-a razmatra se i ispituje kada dotični državljanin treće zemlje boravi izvan državnog područja države članice u koju želi biti prihvaćen ili kada već boravi na državnom području te države članice kao nositelj valjane boravišne dozvole ili vize za dugotrajni boravak.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 126.

3. Odstupajući od stavka 2., država članica može u skladu sa svojim nacionalnim pravom prihvatiti zahtjev za plavu kartu EU-a koji je podnio državljanin treće zemlje koji nema valjanu boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajni boravak, ali zakonito boravi na njezinu državnom području.			
Članak 11. Postupovna jamstva 1. Nadležna tijela dotične države članice donose odluku o zahtjevu za plavu kartu EU-a i pisanim putem obavješćuju podnositelja zahtjeva, u skladu s postupkom obavješćivanja koji je utvrđen u pravu te države članice. Ta se odluka donosi i o njoj se obavješćuje čim prije, a najkasnije 90 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva. Ako je poslodavac priznat u skladu s člankom 13., odluka o zahtjevu za plavu kartu EU-a donosi se i o njoj se obavješćuje čim prije, a najkasnije 30 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva. 2. Ako su, uz zahtjev, predloženi dokumenti ili pružene informacije neodgovarajući ili nepotpuni, nadležna tijela obavješćuju podnositelja zahtjeva o tome da su potrebni	Članak 38. U članku 127. stavku 1. točki 10. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 126., 127., 130., 131.
	Članak 38. U članku 127. stavku 1. točki 10. iza riječi: „kojim se uređuje suzbijanje neprijavljenoga rada“ dodaju se riječi: „godinu dana od dana kada je zapisnikom nadležnog inspektora utvrđeno postojanje neprijavljenoga rada“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci članak 47. stavci 3. i 4. - prenosi članak 11. stavak 2. Direktive, članci 96., 97. i 98. - prenose članak 11. stavak 3. Direktive

dodatni dokumenti ili informacije te određuju razuman rok za njihovo predodnošenje ili pružanje. Razdoblje iz stavka 1. obustavlja se dok tijela ne zaprima dodatne dokumente ili informacije koje su potrebne. Ako se dodatni dokumenti ili informacije koje su potrebne dokumenti ne dostave unutar tog roka, zahtjev se može odbiti. 3. Dotični državljaniin treće zemlje, a prema potrebi i njegov poslodavac, u skladu s postupcima obavješćivanja utvrđenima u relevantnom nacionalnom pravu, obavješćuje se pisanim putem o svakoj odluci o odbijanju zahtjeva za plavu kartu EU-a, o oduzimanju plave karte EU-a ili o odbijanju produljenja plave karte EU-a. U obavijesti se navode razlozi za donošenje odluke i nadležno tijelo kojem se može podnijeti žalba te rok za podnošenje žalbe. Države članice osiguravaju učinkovit pravni lijek u skladu s nacionalnim pravom. 4. Podnositelju je dopušteno podnošenje zahtjeva za produljenje njegove plave karte EU-a prije njezinog isteka. Države članice mogu utvrditi rok od najviše 90 dana prije isteka valjanosti plave karte EU-a za podnošenje zahtjeva za produljenje. 5. Ako valjanost plave karte EU-a istekne tijekom postupka produljenja, države članice dopuštaju državljaninu treće zemlje da ostane na njihovu državnom području kao da je nositelj plave karte EU-a dok nadležna		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena mogućnost iz članka 11. stavka 1. drugog podstavka Direktive; nije potrebno preuzimanje članka 11. stavka 6. Direktive jer nemamo takve nacionalne dozvole.

tijela ne donesu odluku o zahtjevu za produljenje. 6. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, nositeljima plave karte EU-a dodjeljuju ista postupovna jamstva koja su predviđena na temelju njihovih nacionalnih shema ako su ta postupovna jamstva na temelju tih nacionalnih shema povoljnija od onih predviđenih u stavcima od 1. do 5.			
Članak 12. Pristojbe Države članice mogu zahtijevati plaćanje pristojbi za obradu zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Visina pristojbi koje država članica utvrđuje za obradu zahtjeva ne smije biti nerazmjerna ili pretjerana. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, od podnositelja zahtjeva za plavu kartu EU-a ne zahtijevaju plaćanje viših pristojbi od onih koje se nameću podnositeljima zahtjeva za		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o upravnim pristojbama NN 115/16 i 114/22 (NN 115/16 114/22) članak/članci članak 1. stavci 1. i 2., članci 4., 5., 6. i 7.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o tarifi upravnih pristojbi, NN 156/2022, 130/2025 (NN 156/22, 130/25) članak/članci Prilog I, Odjeljak B, Dio 1., Tar. br. 7.

nacionalne dozvole.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 79.
		Nije potrebno preuzimanje	Drugi podstavak nije potrebno prenositi jer ne izdajemo posebne nacionalne dozvole za visokokvalificirane radnike.
Članak 13. Priznati poslodavci 1. Države članice mogu predvidjeti postupke priznavanja poslodavaca u skladu sa svojim nacionalnim pravom ili administrativnom praksom u svrhe pojednostavnjenog postupka za dobivanje plave karte EU-a. Ako država članica predvidi takve postupke priznavanja, ona dotičnim poslodavcima daje jasne i transparentne informacije u vezi s, među ostalim, uvjetima i kriterijima za priznavanje, razdoblju valjanosti priznanja i posljedicama neispunjavanja uvjeta za priznavanje, uključujući moguće oduzimanje		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena ponuđena mogućnost.

ili odbijanje produljenja priznavanja te sve sankcije koje se primjenjuju. Postupci priznavanja ne uzrokuju poslodavcima, a osobito malim i srednjim poduzećima, nerazmjerne ili pretjerane troškove ili administrativno opterećenje. 2. Pojednostavnjeni postupak uključuje obradu zahtjeva u skladu s člankom 11. stavkom 1. drugim podstavkom. Podnositelji zahtjeva oslobođeni su predočavanja ili pružanja jednog ili više dokaza iz članka 5. stavka 1. točke (b) ili (e) ili članka 5. stavka 7. 3. Države članice mogu odbiti priznati poslodavca u skladu sa stavkom 1. ako je tom poslodavcu izrečena sankcija zbog: (a) zapošljavanja državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom, u skladu s Direktivom 2009/52/EZ; (b) neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja, na temelju nacionalnog prava; ili (c) toga što poslodavac nije izvršio svoje zakonske obveze u vezi sa socijalnom sigurnošću, oporezivanjem, radničkim pravima ili radnim uvjetima. U svakoj odluci o odbijanju priznavanja poslodavca uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja, uključujući vrijeme koje je proteklo od izricanja sankcije, te se poštuje			

načelo proporcionalnosti. 4. Države članice mogu odbiti produljenje priznavanja poslodavca ili oduzeti priznavanje ako poslodavac nije ispunio svoje obveze iz ove Direktive ili kada je priznanje stečeno prijevarom. 5. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika te su uspostavile postupke priznavanja za poslodavce kojima olakšavaju izdavanje takvih boravišnih dozvola, na zahtjeve za plavu kartu EU-a primjenjuju iste postupke priznavanja ako su postupci priznavanja za izdavanje takvih dozvola povoljniji od onih predviđenih stavicima od 1. do 4.			
Članak 14. Sankcije za poslodavce 1. Države članice predviđaju sankcije za poslodavce koji nisu ispunili svoje obveze na temelju ove Direktive. Te sankcije moraju biti djelotvorne, razmjerne i odvraćajuće. 2. Države članice predviđaju mjere za sprječavanje moguće zlorabe ove Direktive. Te mjere uključuju praćenje, procjenu i, prema potrebi, inspekciju u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom	Članak 59. U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja te na uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori i državni službenici nadležnih tijela državne uprave u okviru svoje nadležnosti, sukladno	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 131., 239., 240., 242., 248., 250., 251.

praksom.	posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. ovoga Zakona i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona ili je produljena kada smještaj osigurava poslodavac ili je posrednik u osiguravanju smještaja obavljaju inspektori Državnog inspektorata.”. Članak 60. U članku 240. stavku 1. iza riječi: „ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca“ dodaju se riječi: „ili korisnika, kada je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje,“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Kada policijski službenik Ministarstva postupajući u okviru svog djelokruga utvrdi da je za poslodavca radio državljanin treće		

zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojim je propisana obveza ishođenja dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada, podnijet će optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog protiv radnika – državljanina treće zemlje i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.“.

Članak 61.

Iza članka 242. dodaje se naslov iznad članka i članak 242.a koji glase:

„Korištenje prevoditelja u inspekcijskim postupcima

Članak 242.a

Kad državljanin treće zemlje ne zna jezik na kojem se vodi postupak, saslušat će se putem prevoditelja.“.

Članak 63.

U članku 250. stavku 1. podstavku 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“.

U stavku 2. podstavku 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“.

U stavku 4. podstavku 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“.

Na kraju podstavka 3. briše se točka i dodaju se podstavci 4., 5. i 6. koji glase:

„ – radi na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje mu je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno

	mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 11.) – radi na poslovima odnosno na području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. ovoga Zakona (članak 88. stavak 14.) – radi na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje mu je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 16).“. Članak 64. U članku 251. stavku 4. točka		

	1. mijenja se i glasi: „1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 20.)“. U točki 4. riječi: „članak 103.c stavak 2.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.c stavak 3.“. U točki 5. riječi: „članak 103.d stavak 1.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.d stavci 4. i 8.“. U stavku 6. točka 1. mijenja se i glasi: „1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 20.)“. U točki 4. riječi: „članak 103.c stavak 2.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.c stavak 3.“.		

	U točki 5. riječi: „članak 103.d stavak 1.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.d stavci 4. i 8.“. Stavak 7. mijenja se i glasi: „(7) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 1000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljaniin treće zemlje koji: 1. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je odobren privremeni boravak (članak 62.a) 2. nije u propisanom roku policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostavio potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini (članak 73. stavak 2. podstavak 2.) 3. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.) 4. nakon razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona ne napusti Republiku Hrvatsku (članak 104. stavak 15.) 5. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja		

	privremenog boravka, dugotrajnog ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize odnosno u roku od osam dana od početka razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize ako se radi o sezonskoj dozvoli za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona (članak 169. stavak 1.).“. U stavku 8. iza točke 10. dodaje se nova točka 11. koja glasi: „11. ne vrati dozvolu boravka u propisanom roku nakon prestanka rada (članak 104. stavak 19.)“. Dosadašnje točke 11. – 35. postaju točke 12. – 36.		
Članak 15. Pristup tržištu rada 1. Nositelji plave karte EU-a u dotičnoj državi članici imaju pristup zapošljavanju u svojstvu visokokvalificiranih radnika pod uvjetima predviđenima ovim člankom. 2. Tijekom prvih 12 mjeseci zakonitog zaposlenja dotične osobe kao nositelja plave	Članak 39. U članku 129. stavci 6. i 7. mijenjaju se i glase: „(6) Nositelj „plave karte EU-a“ može: - promijeniti poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku od pet radnih dana od	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 129.

karte EU-a država članica može: (a) zahtijevati da se o promjeni poslodavca ili promjeni koja može utjecati na ispunjavanje kriterija za prihvata iz članka 5. obavijeste nadležna tijela u toj državi članici, u skladu s postupcima utvrđenima u nacionalnom pravu; i (b) svaku promjenu poslodavca učiniti podložnom provjeri stanja na tržištu rada pod uvjetom da navedena država članica provodi takvu provjeru u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a). Pravo nositelja plave karte EU-a da promijeni zaposlenje može se suspendirati na najviše 30 dana, dok dotična država članica provjerava jesu li ispunjeni uvjeti za prihvata iz članka 5. i dok se tom provjerom ne potvrdi da osobe navedene u članku 7. stavku 2. točki (a) ne bi mogle popuniti dotično slobodno radno mjesto. Dotična država članica može se usprotiviti promjeni zaposlenja za trajanja tih 30 dana. 3. Nakon isteka razdoblja od 12 mjeseci iz stavka 2. države članice mogu jedino zahtijevati da se promjene poslodavca ili promjene koje utječu na ispunjenje kriterija za prihvata iz članka 5. priopćuju u skladu s postupcima utvrđenima u nacionalnom pravu. Takvim zahtjevom ne suspendira se pravo nositelja plave karte EU-a da se zaposli i obavlja rad u okviru novog	sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi - promijeniti zanimanje kod istog poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni zanimanja i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u novom zanimanju sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3., 4., 5. i 6. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi. (7) U slučaju iz: - stavka 6. podstavka 1. ovoga članka „plava karta EU-a“ iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj „plave karte EU-a“ može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi kod novog poslodavca na temelju te		

zaposlenja. 4. Tijekom razdoblja nezaposlenosti nositelj plave karte EU-a smije tražiti zaposlenje i zaposliti se u skladu s ovim člankom. Nositelj plave karte EU-a u skladu s relevantnim nacionalnim postupcima obavješćuje nadležna tijela države članice boravka o početku razdoblja nezaposlenosti i, prema potrebi, kraju razdoblja nezaposlenosti. 5. Ne dovodeći u pitanje kriterije za prihvrat iz članka 5., države članice mogu nositeljima plave karte EU-a dopustiti da, u skladu s uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu, usporedno s aktivnošću u okviru zapošljavanja visokokvalificiranih radnika obavljaju samostalnu djelatnost. Time se ne utječe na nadležnost država članica da ograniče opseg dopuštene samostalne djelatnosti. Svaka takva samostalna djelatnost supsidijarna je u odnosu na glavnu aktivnost dotične osobe kao nositelja plave karte EU-a. 6. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, nositeljima plave karte EU-a jamče pristup samostalnim djelatnostima pod uvjetima koji nisu nepovoljniji od onih predviđenih	„plave karte EU-a“, a novom poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. podstavka 1. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona - stavka 6. podstavka 2. ovoga članka „plava karta EU-a“ iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj „plave karte EU-a“ može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi u novom zanimanju na temelju te „plave karte EU-a“, te se poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. podstavka 2. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti promjene zanimanja kod istog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona“. Članak 39. U članku 129. stavci 6. i 7. mijenjaju se i glase: „(6) Nositelj „plave karte EU-a“ može: - promijeniti poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državnim službenicima, NN 155/23, 85/24 (NN 155/23, 85/24) članak/članci članak 52. - prenosi članak 15. stavak 8. Direktive

relevantnom nacionalnom shemom. 7. Ne dovodeći u pitanje kriterije za prihvata iz članka 5., države članice mogu nositeljima plave karte EU-a dopustiti da obavljaju profesionalne djelatnosti koje nisu njihova glavna djelatnost u svojstvu nositelja plave karte EU-a u skladu s uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu. 8. Odstupajući od stavka 1., država članica može zadržati ograničenja koja se odnose na pristup zaposlenju, u skladu s važećim nacionalnim pravom ili pravom Unije, ako aktivnosti u okviru takvog zaposlenja podrazumijevaju barem povremenu uključenost u izvršavanje javnih ovlasti i odgovornost za zaštitu općeg interesa države ili ako su aktivnosti u okviru takvog zaposlenja rezervirane za državljane te države članice, građane Unije ili građane EGP-a. 9. Ovim člankom ne dovodi se u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije ako je primjenjivo na temelju odgovarajućih akata o pristupanju.	poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika s novim poslodavcem sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3. i 4. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi - promijeniti zanimanje kod istog poslodavca radi obavljanja visokokvalificiranih poslova koji su navedeni u potvrdi iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona te je u roku od pet radnih dana od sklapanja ugovora o radu dužan obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni zanimanja i dostaviti novi ugovor o radu za zapošljavanje visokokvalificiranog radnika u novom zanimanju sukladno članku 126. stavku 7. točkama 3., 4., 5. i 6. i stavku 8. ovoga Zakona, na temelju kojeg ugovora može početi raditi. (7) U slučaju iz: - stavka 6. podstavka 1. ovoga članka „plava karta EU-a“ iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj		

	„plave karte EU-a“ može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi kod novog poslodavca na temelju te „plave karte EU-a“, a novom poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. podstavka 1. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti rada kod drugog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona - stavka 6. podstavka 2. ovoga članka „plava karta EU-a“ iz članka 128. stavka 4. ovoga Zakona ostaje važiti do njezina isteka i nositelj „plave karte EU-a“ može boraviti u Republici Hrvatskoj i raditi u novom zanimanju na temelju te „plave karte EU-a“, te se poslodavcu i nositelju „plave karte EU-a“ prilikom dostave novog ugovora o radu iz stavka 6. podstavka 2. ovoga članka izdat će se potvrda o zaprimljenoj obavijesti promjene zanimanja kod istog poslodavca koja sadrži podatke iz članka 128. stavka 5. ovoga Zakona“.		

		Nije potrebno preuzimanje	Članak 15. stavak 6. Direktive nije potrebno prenositi jer ne izdajemo posebne nacionalne dozvole za visokokvalificirane radnike; Članak 15. stavak 9. Direktive nije potrebno prenositi.
Članak 16. Jednako postupanje 1. S nositeljima plave karte EU-a postupa se na jednak način kao i s državljanima države članice koja izdaje plavu kartu EU-a u pogledu: (a) uvjeta zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje, i radnih uvjeta, uključujući plaću i otkaz, radno vrijeme, dopust i praznike, kao i zdravstvene i sigurnosne zahtjeve na radnom mjestu; (b) slobode udruživanja, povezivanja i članstva u organizaciji koja predstavlja radnike ili poslodavce ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, uključujući prava i koristi koja pružaju takve organizacije, ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti; (c) obrazovanja i strukovnog osposobljavanja; (d) priznavanja diploma, potvrda i drugih stručnih kvalifikacija u skladu s relevantnim nacionalnim postupcima;		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 132.
		Nije potrebno preuzimanje	Članak 16. stavak 4. nije potrebno preuzimati; članak 16. stavak 7. nije potrebno prenositi jer ne izdajemo posebne nacionalne dozvole za visokokvalificirane radnike

(e)područja socijalne sigurnosti iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004; i (f)pristupa robi i uslugama i opskrbi robom i uslugama namijenjenima javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, te informacijama i savjetodavnim uslugama koje pružaju uredi za zapošljavanje. 2. U pogledu stavka 1. točke (c) države članice mogu ograničiti jednako postupanje u pogledu stipendija i zajmova za studij i uzdržavanje te drugih stipendija i zajmova u vezi sa srednjoškolskim i visokim obrazovanjem i strukovnim osposobljavanjem. Pristup sveučilišnom i postsekundarnom obrazovanju može biti predmetom posebnih preuvjeta u skladu s nacionalnim pravom. U pogledu stavka 1. točke (f) države članice mogu ograničiti jednako postupanje u slučaju postupaka za dobivanje smještaja. Time se ne dovodi u pitanje sloboda ugovaranja u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom. 3. Nositelji plave karte EU-a koji se sele u treću zemlju ili njihovi nadživjeli članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju nositelja plave karte EU-a dobivaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog radnog staža nositelja plave karte EU-a stečenog u			

skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i istim stopama kao i državljani dotičnih država članica kada se takvi državljani presele u treću zemlju. 4. Pravom na jednako postupanje iz stavka 1. ne dovodi se u pitanje pravo države članice da u skladu s člankom 8. oduzme plavu kartu EU-a ili je odbije produljiti. 5. Ovaj članak ne primjenjuje se na nositelje plave karte EU-a koji su korisnici prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u dotičnoj državi članici. 6. Ovaj članak primjenjuje se na nositelje plave karte EU-a koji su korisnici međunarodne zaštite samo kada borave u državi članici koja nije država članica koja im je odobrila međunarodnu zaštitu. 7. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, nositeljima plave karte EU-a dodjeljuju ista prava na jednako postupanje kao i ona dodijeljena nositeljima nacionalnih boravišnih dozvola, ako su ta prava na jednako postupanje povoljnija od onih predviđenih ovim člankom.			

Članak 17. Članovi obitelji 1. Direktiva 2003/86/EZ primjenjuje se, podložno odstupanjima utvrđenima u ovom članku. 2. Odstupajući od članka 3. stavka 1. i članka 8. Direktive 2003/86/EZ, spajanje obitelji ne smije ovisiti o tome da nositelj plave karte EU-a ima osnovane izgleda za dobivanje prava na stalni boravak, da ima boravišnu dozvolu za razdoblje valjanosti od godine dana ili više, ili da ima minimalno razdoblje boravka. 3. Odstupajući od članka 4. stavka 1. trećeg podstavka i članka 7. stavka 2. drugog podstavka Direktive 2003/86/EZ, uvjeti za integraciju i integracijske mjere iz tih članaka primjenjuju se tek nakon što je dotičnim osobama odobreno spajanje obitelji. 4. Odstupajući od članka 5. stavka 4. prvog podstavka Direktive 2003/86/EZ, ako su ispunjeni uvjeti za spajanje obitelji i ako su potpuni zahtjevi podneseni istodobno, odluke o zahtjevima članova obitelji donose se i o njima se obavješćuje istodobno s odlukom o zahtjevu za plavu kartu EU-a. Ako se članovi obitelji pridruže nositelju plave karte EU-a nakon što je ona izdana i	Članak 8. U članku 58. stavku 2. iza riječi: „kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. U stavku 3. iza riječi: „kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i koji se nalazi izvan Republike Hrvatske podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 58., 63., 97., 133., 133.a, 133.b

ako su ispunjeni uvjeti za spajanje obitelji, odluka se donosi i o njoj se obavješćuje što ranije, a najkasnije 90 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva. Članak 11. stavci 2. i 3. ove Direktive primjenjuju se na odgovarajući način. 5. Odstupajući od članka 13. stavaka 2. i 3. Direktive 2003/86/EZ, trajanje valjanosti boravišne dozvole članova obitelji jednako je trajanju valjanosti plave karte EU-a ako je to moguće s obzirom na razdoblje valjanosti njihovih putnih isprava. 6. Odstupajući od članka 14. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, države članice ne primjenjuju nikakav rok u pogledu pristupa tržištu rada za članove obitelji. Odstupajući od članka 14. stavka 1. točke (b) te direktive i ne dovodeći u pitanje ograničenja iz članka 15. stavka 8. ove Direktive, članovi obitelji imaju pristup svakom zaposlenju i samostalnoj djelatnosti u skladu s primjenjivim zahtjevima na temelju nacionalnog prava u dotičnoj državi članici. 7. Odstupajući od članka 15. stavka 1. Direktive 2003/86/EZ, za potrebe izračunavanja trajanja boravka koji se zahtijeva za stjecanje autonomne boravišne dozvole zbrajaju se razdoblja boravka u različitim državama članicama. Države članice mogu zahtijevati dvije godine zakonitog i neprekinutog boravka na	U stavku 5. u uvodnoj rečenici iza riječi: „kojem je potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. U stavku 7. iza riječi: „odbijen“ dodaje se zarez i riječi: „obustavljen ili odbačen“. U stavku 8. prvom podstavku iza riječi: „kojemu treba“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. Članak 22. U članku 97. u stavku 1. riječi: „u slučaju“ zamjenjuju se riječima: „u slučaju“, a na kraju stavka briše se točka te se dodaju riječi: „i članka 92.a stavka 5. ovoga Zakona.“. U stavku 2. na kraju rečenice briše se točka te se dodaju riječi: „koje je obvezujuće u dijelu koji se odnosi na ispunjavanje uvjeta iz članka 99. ovoga Zakona.“.		

državnom području države članice u kojoj je zahtjev za autonomnu boravišnu dozvolu podnesen neposredno prije podnošenja odgovarajućeg zahtjeva. 8. Ovaj članak ne primjenjuje se na članove obitelji nositelja plave karte EU-a koji su korisnici prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u dotičnoj državi članici. 9. Ovaj članak primjenjuje se na članove obitelji nositelja plave karte EU-a koji su korisnici međunarodne zaštite samo ako ti nositelji plave karte EU-a imaju boravište u državi članici koja nije država članica koja im je odobrila međunarodnu zaštitu. 10. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, nositeljima plave karte EU-a i članovima njihovih obitelji dodjeljuju ista prava kao i nositeljima nacionalnih boravišnih dozvola i članovima njihovih obitelji, ako su takva prava povoljnija od onih predviđenih u ovom članku.	Članak 8. U članku 58. stavku 2. iza riječi: „kojemu za ulazak u Republiku Hrvatsku nije potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. U stavku 3. iza riječi: „kojem je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državljanin treće zemlje koji u Republici Hrvatskoj ima odobren azil ili supsidijarnu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje međunarodna zaštita može u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji za člana uže obitelji kojem je potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku i koji se nalazi izvan Republike Hrvatske podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji iz članka 66. ovoga Zakona prema mjestu namjeravanog boravka državljanina treće zemlje.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci članak 47. stavci 3. i 4., članci 96., 97. i 98. - prenose članak 17. stavak 4. Direktive

U stavku 5. u uvodnoj rečenici iza riječi: „kojem je potrebna“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.

U stavku 7. iza riječi: „odbijen“ dodaje se zarez i riječi: „obustavljen ili odbačen“.

U stavku 8. prvom podstavku iza riječi: „kojemu treba“ dodaje se riječ: „kratkotrajna“.

Članak 22.

U članku 97. u stavku 1. riječi: „u slučaju“ zamjenjuju se riječima: „u slučaju“, a na kraju stavka briše se točka te se dodaju riječi: „i članka 92.a stavka 5. ovoga Zakona.“.

U stavku 2. na kraju rečenice briše se točka te se dodaju riječi: „koje je obvezujuće u dijelu koji se odnosi na ispunjavanje uvjeta iz članka 99. ovoga Zakona.“.

		Nije potrebno preuzimanje	Članak 17. stavak 3. Direktive - nije potrebno prenositi jer mogućnost iz Direktive 86/2003 nije niti korištena, članak 17. stavak 10. Direktive nije potrebno prenositi jer ne izdajemo posebne nacionalne dozvole za visokokvalificirane radnike
Članak 18. Status osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u za nositelje plave karte EU-a 1. Direktiva 2003/109/EZ primjenjuje se, podložno odstupanjima utvrđenima u ovom članku. 2. Odstupajući od članka 4. stavka 1. Direktive 2003/109/EZ, nositelju plave karte EU-a koji je iskoristio mogućnost iz članka 21. ove Direktive mogu se zbrajati razdoblja boravka u različitim državama članicama kako bi on ispunio zahtjev o trajanju boravka pod uvjetom da je nositelj plave karte EU-a sakupio: (a) broj godina zakonitog i neprekinutog boravka koji se zahtijeva na temelju članka 4. stavka 1. Direktive 2003/109/EZ u svojstvu nositelja plave karte EU-a, nacionalne boravišne dozvole za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, odobrenja za istraživače ili, prema potrebi, odobrenja za studente u	Članak 40. U članku 134. stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Iznimno od članka 150. stavka 1. ovoga Zakona, dugotrajni boravak može se odobriti nositelju „plave karte EU-a“ koja je izdana na temelju članka 135.a ovoga Zakona i koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina zakonit boravak na području država članica EGP-a kao nositelj „plave karte EU-a“, nacionalne dozvole za boravak i rad druge države članice EGP-a za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, odobrenja boravka u drugoj državi članici EGP-a kao istraživač ili student ili kao korisnik međunarodne zaštite u drugoj državi članici EGP-a, a od toga je u Republici Hrvatskoj najmanje dvije godine neposredno prije podnošenja	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 134., 134.a, 155.

skladu s člankom 4. stavkom 2. drugim podstavkom Direktive 2003/109/EZ ili u svojstvu korisnika međunarodne zaštite na državnom području država članica; i (b) dvije godine zakonitog i neprekinutog boravka u svojstvu nositelja plave karte EU-a na državnom području države članice u kojoj je podnesen zahtjev za ostvarivanje statusa osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u neposredno prije podnošenja odgovarajućeg zahtjeva. 3. Radi izračunavanja trajanja zakonitog i neprekinutog boravka u Uniji iz stavka 2. točke (a) ovog članka i odstupajući od članka 4. stavka 3. prvog podstavka Direktive 2003/109/EZ, razdobljima izbivanja s državnog područja dotične države članice ne prekida se trajanje zakonitog i neprekinutog boravka u Uniji ako su ona kraća od 12 uzastopnih mjeseci i ukupno ne prelaze 18 mjeseci unutar tog trajanja. 4. Odstupajući od članka 9. stavka 1. točke (c) Direktive 2003/109/EZ, države članice produljuju na 24 uzastopna mjeseca dopušteno razdoblje izbivanja s područja Unije tijekom kojeg osoba s dugotrajnim boravkom u EU-u koja posjeduje dozvolu za dugotrajni boravak, uz napomenu iz članka 19. stavka 2. ove Direktive, i članovi njegove obitelji koji su ostvarili status osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u smiju izbivati.	zahtjeva neprekidno boravio kao nositelj „plave karte EU-a“.		

5. Članak 16. stavak 1. točka (f), članak 16. stavak 3., članak 20. i, prema potrebi, članci 17. i 22. primjenjuju se na nositelje dozvola za dugotrajni boravak uz napomenu iz članka 19. stavka 2. 6. Ako osoba s dugotrajnim boravkom u EU-u koja posjeduje dozvolu za dugotrajni boravak, uz napomenu iz članka 19. stavka 2. ove Direktive, ostvaruje svoje pravo na preseljenje u drugu državu članicu u skladu s poglavljem III. Direktive 2003/109/EZ, ne primjenjuje se članak 14. stavci 3. i 4. te direktive. Druga država članica može primijeniti mjere u skladu s člankom 21. stavkom 8. ove Direktive.			
Članak 19. Dozvola za dugotrajni boravak 1. Države članice nositeljima plave karte EU-a koji ispunjavaju uvjete iz članka 18. ove Direktive za stjecanje statusa osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u izdaju boravišnu dozvolu u skladu s Uredbom (EZ) br. 1030/2002. 2. Države članice u boravišnu dozvolu iz stavka 1. pod naslovom „napomene” upisuju riječi „bivši nositelj plave karte EU-a”.	Članak 40. U članku 134. stavak 3. mijenja se i glasi: „(3) Iznimno od članka 150. stavka 1. ovoga Zakona, dugotrajni boravak može se odobriti nositelju „plave karte EU-a“ koja je izdana na temelju članka 135.a ovoga Zakona i koji neposredno prije podnošenja zahtjeva u Republici Hrvatskoj ima neprekidno pet godina zakonit boravak na području država članica EGP-a kao nositelj „plave karte EU-a“, nacionalne dozvole za boravak i	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 134.

	rad druge države članice EGP-a za zapošljavanje visokokvalificiranih radnika, odobrenja boravka u drugoj državi članici EGP-a kao istraživač ili student ili kao korisnik međunarodne zaštite u drugoj državi članici EGP-a, a od toga je u Republici Hrvatskoj najmanje dvije godine neposredno prije podnošenja zahtjeva neprekidno boravio kao nositelj „plave karte EU-a“.		
Članak 20. Kratkoročna mobilnost 1. Ako državljanin treće zemlje koji je nositelj važeće plave karte EU-a koju je izdala država članica koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu uđe u jednu ili nekoliko drugih država članica u svrhu obavljanja poslovne aktivnosti ili u njima boravi 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana, druga država članica ne zahtijeva drugo ovlaštenje za obavljanje takve djelatnosti osim plave karte EU-a. 2. Državljanin treće zemlje koji je nositelj važeće plave karte EU-a koju je izdala država članica koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu ima pravo, na temelju plave karte EU-a i važeće putne isprave, ući u jednu ili		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 135.

nekoliko drugih država članica u svrhu obavljanja poslovne aktivnosti i u njoj ili njima boraviti do 90 dana tijekom razdoblja od 180 dana. Ako nositelj plave karte EU-a prijeđe unutarnju granicu za koju kontrole još nisu ukinute u drugu državu članicu koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, druga država članica može zahtijevati od nositelja plave karte EU-a da pruži dokaz o poslovnoj svrsi boravka. Druga država članica ne traži nikakvo ovlaštenje za obavljanje poslovne aktivnosti osim plave karte EU-a.			
Članak 21. Dugoročna mobilnost 1. Nakon 12 mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici u svojstvu nositelja plave karte EU-a državljanin treće zemlje ima pravo ući u drugu državu članicu, boraviti i raditi u njoj u svrhu zapošljavanja u svojstvu visokokvalificiranog radnika na temelju plave karte EU-a i važeće putne isprave pod uvjetima iz ovog članka. 2. Ako je plavu kartu EU-a izdala država članica koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravnu stečevinu, a nositelj plave karte EU-a, u svrhu dugoročne		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 135.a, 135.b, 135.c
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 6., 47. (stavci 3. i 4.), 96., 97., 98. - prenose članak 21. stavak 7. Direktive

mobilnosti, prelazi unutarnju granicu za koju kontrole još nisu ukinute u drugu državu članicu koja u cijelosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, druga država članica može zahtijevati od nositelja plave karte EU-a da predoči valjanu plavu kartu EU-a koju je izdala prva država članica i ugovor o radu ili obvezujuću ponudu za posao u okviru zapošljavanja visokokvalificiranih radnika u toj drugoj državi članici za razdoblje od najmanje šest mjeseci. 3. U najkraćem mogućem roku, a najkasnije mjesec dana nakon ulaska nositelja plave karte EU-a na državno područje druge države članice, nadležnom tijelu te države članice podnosi se zahtjev za plavu kartu EU-a. Tom zahtjevu prilažu se svi dokumenti kojima se dokazuje ispunjavanje uvjeta iz stavka 4. u odnosu na drugu državu članicu. Države članice određuju podnosi li zahtjev državljanin treće zemlje ili poslodavac. Alternativno, države članice mogu dopustiti da zahtjev podnese bilo tko od njih dvojice. Nositelju plave karte EU-a dopušteno je da započne raditi u drugoj državi članici najkasnije 30 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva. Zahtjev se može podnijeti nadležnim tijelima druge države članice dok nositelj plave karte EU-a još boravi na državnom		Nije potrebno preuzimanje	Članak 21. stavak 2., stavak 5. točka a), stavak 8. - nije iskorištena mogućnost, stavak 10. - "may odredba" + člankom 135.a određeno drukčije (da može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke o zahtjevu)

području prve države članice. 4. Za potrebe zahtjeva iz stavka 3. podnositelj zahtjeva predočava: (a) važeću plavu kartu EU-a izdanu u prvoj državi članici; (b) valjani ugovor o radu ili, kako je predviđeno nacionalnim pravom, obvezujuću ponudu za posao u okviru zapošljavanja visokokvalificiranih radnika u drugoj državi članici za razdoblje od najmanje šest mjeseci; (c) za regulirane profesije, dokumente kojima se potvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih na temelju nacionalnog prava za građane Unije koji se žele baviti reguliranom profesijom navedenom u ugovoru o radu ili obvezujućoj ponudi za posao, kako je predviđeno nacionalnim pravom; (d) važeću putnu ispravu, kako je utvrđeno nacionalnim pravom; i (e) dokaze o zadovoljavanju praga plaće utvrđenog u drugoj državi članici primjenom članka 5. stavka 3. ili, prema potrebi, članka 5. stavka 4. ili 5. U pogledu prvog podstavka točke (c), za potrebe podnošenja zahtjeva za plavu kartu EU-a u drugoj državi članici nositelji plave karte EU-a uživaju jednako postupanje kao i građani Unije u pogledu priznavanja stručnih kvalifikacija u skladu s primjenjivim pravom Unije i nacionalnim			

pravom. Za neregulirane profesije, ako je prva država članica izdala plavu kartu EU-a na temelju stručnih vještina visoke razine u zanimanjima koja nisu navedena u Prilogu I., od podnositelja zahtjeva može se zatražiti da predoči dokumente kojima se potvrđuje visoka stručna kvalifikacija za posao koji će obavljati, kako je predviđeno pravom druge države članice. 5. Za potrebe zahtjeva iz stavka 3. dotična država članica može od podnositelja zahtijevati: (a) za neregulirane profesije, ako je nositelj plave karte EU-a u prvoj državi članici radio manje od dvije godine, da predoči dokumente kojima se potvrđuje visoka stručna kvalifikacija za posao koji će se obavljati kako je predviđeno nacionalnim pravom; (b) da pruži dokaz o zdravstvenom osiguranju ili, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, o tome da je podnesen zahtjev za zdravstveno osiguranje za sve rizike koji su uobičajeno pokriveni za državljane dotične države članice za razdoblja u kojima ne postoji takvo zdravstveno osiguranje ili odgovarajuće pravo na naknade povezano s ugovorom o radu ili stečeno na temelju ugovora o radu.			

6. Druga država članica odbija zahtjev za plavu kartu EU-a u sljedećim slučajevima: (a) ne poštuje se stavak 4.; (b) predloženi dokumenti su stečeni prijevarom, krivotvoreni ili protuzakonito izmijenjeni; (c) zapošljavanje nije u skladu s uvjetima na temelju primjenjivog prava, utvrđenima u kolektivnim ugovorima ili uspostavljenima praksom iz članka 5. stavka 2.; ili (d) nositelj plave karte EU-a predstavlja prijetnju za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje. 7. U pogledu svih postupaka podnošenja zahtjeva u svrhu dugoročne mobilnosti na odgovarajući se način primjenjuju postupovna jamstva utvrđena u članku 11. stavcima 2. i 3. Ne dovodeći u pitanje stavak 4. ovog članka u odluci o odbijanju zahtjeva za dugoročnu mobilnost uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuje se načelo proporcionalnosti. 8. Druga država članica može odbiti zahtjev za plavu kartu EU-a na temelju provjere koja se provodi u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a) samo ako ta država članica provodi takve provjere kada je ona u ulozi prve države članice. 9. Druga država članica donosi jednu od			

sljedećih odluka o zahtjevu za plavu kartu EU-a: (a) ako su ispunjeni uvjeti za mobilnost utvrđeni u ovom članku, izdaje plavu kartu EU-a i dopušta državljaninu treće zemlje da boravi na njezinu državnom području u svrhu zapošljavanja u svojstvu visokokvalificiranog radnika; ili (b) ako nisu ispunjeni uvjeti za mobilnost utvrđeni u ovom članku, odbija zahtjev i zahtjeva od podnositelja zahtjeva i članova njegove obitelji, u skladu s postupcima predviđenima nacionalnim pravom, da napuste njezino državno područje. Odstupajući od članka 11. stavka 1., druga država članica obavještuje podnositelja zahtjeva i prvu državu članicu o svojoj odluci pisanim putem što prije, a najkasnije 30 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva. U iznimnim i opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva, država članica može produljiti rok iz drugog podstavka za 30 dana. Ona obavještuje podnositelja zahtjeva o produljenju najkasnije 30 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva. U svojoj obavijesti prvoj državi članici druga država članica navodi bilo koji od razloga iz stavka 6. točaka (b) i (d) za			

odbijanje zahtjeva. 10. Ako plava karta EU-a koju je izdala prva država članica istekne tijekom postupka podnošenja zahtjeva, druga država članica može izdati privremenu nacionalnu boravišnu dozvolu ili jednakovrijednu dozvolu, dopuštajući podnositelju zahtjeva da zakonito boravi na njezinu državnom području dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu. 11. Nakon što su nositelj plave karte EU-a i, ako je to primjenjivo, članovi njegove obitelji drugi put iskoristili mogućnost preseljenja u drugu državu članicu na temelju ovog članka i članka 22., „prvom državom članicom” smatra se ona država članica iz koje se dotična osoba doselila, a „drugom državom članicom” smatra se ona država članica u kojoj osoba podnosi zahtjev za boravak. Neovisno o stavku 1. ovog članka nositelj plave karte EU-a može se preseliti u drugu državu članicu drugi puta nakon šest mjeseci zakonitog boravka u prvoj državi članici u svojstvu nositelja plave karte EU-a.			

Članak 22. Boravak članova obitelji u drugoj državi članici 1. Ako se nositelj plave karte EU-a preseli u drugu državu članicu u skladu s člankom 21. i ako je obitelj nositelja plave karte EU-a već zasnovana u prvoj državi članici, članovi njegove obitelji imaju pravo pratiti nositelja plave karte EU-a ili mu se pridružiti. U slučajevima iz prvog podstavka ovog stavka primjenjuju se Direktiva 2003/86/EZ i članak 17. ove Direktive, podložno odstupanjima predviđenima u stavcima od 2. do 7. ovog članka. Ako obitelj nije već zasnovana u prvoj državi članici, primjenjuje se članak 17. ove Direktive. 2. Odstupajući od članka 13. stavka 1. Direktive 2003/86/EZ, članovi obitelji nositelja plave karte EU-a imaju pravo, na temelju valjanih boravišnih dozvola dobivenih u prvoj državi članici u svojstvu članova obitelji nositelja plave karte EU-a, ući u drugu državu članicu te u njoj boraviti. Ako je boravišne dozvole članova obitelji izdala država članica koja ne primjenjuje u potpunosti schengensku pravu stečevinu i ti članovi obitelji pridružuju se nositelju plave		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 135.d

karte EU-a pri prelasku vanjske granice za koju kontrole još nisu ukinute, u svrhu preseljenja u drugu državu članicu koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, druga država članica može zahtijevati da članovi obitelji predoče svoje boravišne dozvole koje su dobili u prvoj državi članici kao članovi obitelji nositelja plave karte EU-a. 3. Odstupajući od članka 5. stavka 3. Direktive 2003/86/EZ, najkasnije mjesec dana nakon ulaska na državno područje druge države, članice dotični članovi obitelji ili nositelj plave karte EU-a u skladu s nacionalnim pravom podnose nadležnim tijelima te države članice zahtjev za izdavanje boravišne dozvole za člana obitelji. Ako boravišna dozvola člana obitelji koju je izdala prva država članica istekne tijekom postupka ili nositelju više ne omogućuje da zakonito boravi u drugoj državi članici, druga država članica dopušta članu obitelji ostanak na svojem državnom području dok nadležna tijela druge države članice ne donesu odluku o zahtjevu i, ako je to potrebno, izdaje privremenu nacionalnu boravišnu dozvolu ili jednakovrijednu dozvolu. 4. Odstupajući od članka 5. stavka 2. i članka 7. stavka 1. Direktive 2003/86/EZ, druga država članica može od dotičnih			

članova obitelji zahtijevati da uz zahtjev za boravišnu dozvolu predoče ili pruže: (a) svoju boravišnu dozvolu u prvoj državi članici i važeću putnu ispravu ili njihove ovjerene preslike; (b) dokaz o tome da su u prvoj državi članici boravili kao članovi obitelji nositelja plave karte EU-a; (c) dokumentirane dokaze iz članka 7. stavka 1. točke (b) Direktive 2003/86/EZ. 5. Ako su ispunjeni uvjeti iz ovog članka i zahtjevi su podneseni istodobno, druga država članica izdaje boravišne dozvole članovima obitelji istodobno kada i plavu kartu EU-a. Odstupajući od članka 17. stavka 4., ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u ovom članku i ako se članovi obitelji pridruže nositelju plave karte EU-a nakon izdavanja plave karte EU-a, boravišne dozvole za članove obitelji izdaju se najkasnije 30 dana nakon datuma podnošenja potpunog zahtjeva. U opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva države članice mogu produljiti rok iz drugog podstavka za najviše 30 dana. 6. Ovaj članak primjenjuje se na članove obitelji nositelja plave karte EU-a koji su korisnici međunarodne zaštite samo ako se ti nositelji plave karte EU-a radi boravka			

presele u državu članicu koja nije država članica koja im je odobrila međunarodnu zaštitu. 7. Ovaj članak ne primjenjuje se na članove obitelji nositelja plave karte EU-a koji su korisnici prava na slobodno kretanje u skladu s pravom Unije u drugoj državi članici.			
Članak 23. Jamstva i sankcije u slučaju mobilnosti 1. Neovisno o članku 8. stavku 1. točki (a) i članku 8. stavku 2. točki (a), ako se nositelj plave karte EU-a preseli u drugu državu članicu na temelju članka 21., prva država članica ne oduzima plavu kartu EU-a prije nego druga država članica donese odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost. 2. Ako druga država članica odbije zahtjev za plavu kartu EU-a u skladu s člankom 21. stavkom 9. točkom (b), prva država članica, na zahtjev druge države članice, dopušta ponovni ulazak nositelja plave karte EU-a i, ako je to primjenjivo, članova njegove obitelji, bez formalnosti i bez odgode. To vrijedi i u slučaju kada je plava karta EU-a koju je izdala prva država članica istekla ili je oduzeta tijekom razmatranja zahtjeva. 3. Nositelj plave karte EU-a ili poslodavac		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 131., 135.e
		Nije potrebno preuzimanje	članak 23. stavci 3. i 4. Direktive - nije potrebno preuzimanje jer nisu iskorištene navedene mogućnosti; članak 23. stavak 6. Direktive - nije potrebno prenošenje, deklaratorna odredba sadržana u Uredbi o SIS-u

u drugoj državi članici mogu se smatrati odgovornima za troškove povezane s ponovnim ulaskom nositelja plave karte EU-a i članova njegove obitelji iz stavka 2. 4. Države članice mogu predvidjeti sankcije u skladu s člankom 14. za poslodavca nositelja plave karte EU-a kad je taj poslodavac odgovoran za neispunjavanje uvjeta za mobilnost utvrđenih u ovom poglavlju. 5. Ako država članica oduzme ili odbije produljiti plavu kartu EU-a koja sadržava napomenu iz članka 9. stavka 5. i odluči protjerati državljanina treće zemlje, ona od države članice navedene u toj napomeni traži da potvrdi je li dotična osoba još uvijek korisnik međunarodne zaštite u toj državi članici. Država članica navedena u napomeni odgovara u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za dostavu informacija. Ako je državljanin treće zemlje i dalje korisnik međunarodne zaštite u državi članici navedenoj u napomeni, ta se osoba protjeruje u tu državu članicu koja, ne dovodeći u pitanje primjenjivo pravo Unije ili nacionalno pravo i načelo spajanja obitelji, odmah, bez formalnosti, dopušta ponovni ulazak te osobe i njezinih članova obitelji. Odstupajući od drugog podstavka ovog stavka, država članica koja je donijela			

odluku o protjerivanju zadržava pravo udaljiti državljanina treće zemlje, u skladu sa svojim međunarodnim obvezama, u zemlju koja nije država članica koja je odobrila međunarodnu zaštitu ako su u pogledu tog državljanina treće zemlje ispunjeni uvjeti iz članka 21. stavka 2. Direktive 2011/95/EU. 6. Ako nositelj plave karte EU-a ili članovi njegove obitelji prijeđu vanjske granice države članice koja u potpunosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, ta država članica, provjerava podatke u Schengenskom informacijskom sustavu u skladu s Uredbom (EU) 2016/399. Ta država članica odbija ulazak osobama za koje je u Schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje za potrebe odbijanja ulaska i boravka.			
Članak 24. Pristup informacijama i praćenje 1. Države članice podnositeljima zahtjeva plave karte EU-a omogućuju jednostavan pristup informacijama o cjelokupnoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 137.

podnošenje zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska i boravka koji se primjenjuju na državljane trećih zemalja obuhvaćenih područjem primjene ove Direktive i članova njihovih obitelji, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva. Te informacije uključuju informacije o pragu plaće utvrđene u dotičnoj državi članici u skladu s člankom 5. stavcima 3., 4. i 5. i o primjenjivim pristojbama. Te informacije uključuju i informacije o: (a)poslovnim aktivnostima na državnom području dotične države članice koje su dopuštene nositelju plave karte EU-a iz druge države članice kako je navedeno u članku 20.; i (b)postupcima primjenjivima na dobivanje plave karte EU-a i boravišnih dozvola za članove obitelji u drugoj državi članici kako je navedeno u člancima 21. i 22. Ako države članice odluče uvesti zakonodavne ili regulatorne mjere u skladu s člankom 6. ili iskoristiti mogućnost predviđenu člankom 7. stavkom 2. točkom (a), one informacije o tim odlukama priopćuju na isti način. U informacijama o provjerama stanja na tržištu rada u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a) navode se, prema potrebi, dotični sektori, zanimanja i regije.		Nije potrebno preuzimanje	Članak 24. stavak 1. treći podstavak Direktive nije potrebno prenositi jer nisu iskorištene mogućnosti iz članka 6. Direktive odnosno iz članka 7. stavka 2. točke (a) Direktive, stoga nije potrebno prenošenje; članak 24. stavak 2. Direktive nije potrebno prenositi jer ne izdajemo posebne nacionalne dozvole za visokokvalificirane radnike; članak 24. stavak 3. Direktive točke b), d) i e) te drugi i treći podstavak nije potrebno prenositi jer nisu iskorištene navedene mogućnosti

2. Ako države članice izdaju nacionalne boravišne dozvole u svrhu zapošljavanja visokokvalificiranih radnika, one osiguravaju jednak pristup informacijama o plavoj karti EU-a kao onome koji se pruža u vezi s nacionalnim boravišnim dozvolama. 3. Države članice o sljedećim informacijama obavješćuju Komisiju najmanje jednom godišnje i kada god se informacija izmijeni: (a) o čimbeniku koji su utvrdile za određivanje godišnjeg praga plaće, u skladu s člankom 5. stavkom 3. ili, ako je to primjenjivo, člankom 5. stavcima 4. ili 5., i nominalne iznose koji iz njega proizlaze; (b) o popisu profesija za koje se primjenjuje niži prag plaće u skladu s člankom 5. stavkom 4.; (c) o popisu dopuštenih poslovnih aktivnosti za potrebe članka 20.; (d) informacijama o zakonodavnim ili o regulatornim mjerama iz članka 6., ako je to primjenjivo; (e) informacijama u vezi s provjerama stanja na tržištu rada predviđenim u članku 7. stavku 2. točki (a), ako je to primjenjivo. Ako države članice odbiju zahtjeve za plavu kartu EU-a na temelju pitanja povezanih s etičkim zapošljavanjem u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (e), one Komisiju i ostale države članice svake			

godine obavješćuju u vezi s dotičnim zemljama i profesijama uz obrazloženje takvih odbijanja zahtjeva. Države članice obavješćuju Komisiju o sporazumima s trećim zemljama sklopljenima u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (e).			
Članak 25. Statistički podaci 1. Najkasnije 18. studenog 2025. i svake godine nakon toga, države članice, u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (25), priopćuju Komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je izdana plava karta EU-a i onima čiji su zahtjevi odbijeni tijekom prethodne kalendarske godine, navodeći zahtjeve koji su smatrani nedopuštenima na temelju članka 6. ove Direktive ili koji su odbijeni na temelju članka 7. stavka 2. točke (a) ove Direktive, kao i statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine plava karta EU-a produljena ili oduzeta. Te bi statističke podatke trebalo raščlaniti prema državljanstvu, trajanju valjanosti dozvola, spolu i dobi te, ako su ti podaci dostupni, po zanimanju, veličini poduzeća poslodavca i gospodarskom sektoru. Ti se statistički podaci o državljanima trećih zemalja kojima		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 126., 137.

je izdana plava karta EU-a dalje raščlanjuju prema korisnicima međunarodne zaštite, korisnicima prava na slobodno kretanje i onima koji su stekli status osobe s dugotrajnim boravkom u EU-u u državi članici u skladu s člankom 18. ove Direktive. Statistički podaci o prihvaćenim članovima obitelji priopćuju se na isti način, osim podataka o njihovu zanimanju i gospodarskom sektoru. U pogledu nositelja plave karte EU-a i članova njihovih obitelji, kojima su u skladu s člancima 21. i 22. ove Direktive izdane boravišne dozvole u drugoj državi članici, u dostavljenim informacijama navedena je država članica prethodnog boravka. 2. Za potrebe provedbe članka 5. stavaka 3., 4. i 5. ove Direktive upućuje se na podatke koje su države članice dostavile Eurostatu u skladu s Uredbom (EU) br. 549/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (26) i, prema potrebi, na nacionalne podatke.			

Članak 26. Popis zanimanja u Prilogu I. 1. Zanimanja za koja se znanje, vještine i kompetencije potvrđene traženim brojem godina relevantnog stručnog iskustva smatraju jednakovrijednima znanju, vještinama i kompetencijama potvrđenima kvalifikacijama u visokom obrazovanju za potrebe podnošenja zahtjeva za plavu kartu EU-a navode se u Prilogu I. 2. Najkasnije 18. studenog 2026., i svake dvije godine nakon toga, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o svojoj procjeni popisa zanimanja u Prilogu I., uzimajući u obzir promjenjive potrebe tržišta rada. Ta izvješća sastavlja nakon savjetovanja s nacionalnim tijelima, na temelju javnog savjetovanja koje uključuje socijalne partnere. Komisija može na temelju tih izvješća, prema potrebi, podnijeti zakonodavne prijedloge za izmjenu Priloga I.	Članak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. koje glase: „56) <i>jedinstveni postupak obrade zahtjeva</i> je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola 57) <i>jedinstvena dozvola</i> je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) 58) <i>radnik iz treće zemlje</i> je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje) 59) <i>dubinska provjera</i> je provjera na vanjskoj granici državljanina trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci članak 3. stavak 1. točka 19.

	ulazak utvrđene u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399, a provodi se sukladno Uredbi (EU) 2024/1356 60) <i>postupak povratka na granici</i> je postupak vraćanja odbijenih tražitelja međunarodne zaštite sukladno Uredbi (EU) 2024/1349 61) <i>postupak odobravanja međunarodne zaštite na granici</i> je postupak koji se provodi sukladno Uredbi (EU) 2024/1348.“.		
		Nije potrebno preuzimanje	članak 26. stavak 2. Direktive - nije potrebno preuzimanje jer odredba propisuje postupanje Komisije
Članak 27. Izvješćivanje Najkasnije 18. studenog 2026., i svake četiri godine nakon toga, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Direktive u državama članicama. U tim se izvješćima posebno procjenjuje učinak članaka 5. i 13. te poglavlja V. Komisija predlaže sve izmjene koje smatra		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje – odredba propisuje postupanje Komisije

potrebnima. Komisija posebno procjenjuje relevantnost praga plaće utvrđenog u članku 5. i odstupanja predviđena tim člankom, uzimajući u obzir, među ostalim, različitost gospodarskih, sektorskih i geografskih stanja.			
Članak 28. Suradnja kontaktnih točaka 1. Države članice imenuju kontaktne točke nadležne za zaprimanje i slanje informacija potrebnih za provedbu članka 18., 20., 21. i 24., koje međusobno učinkovito surađuju. 2. Kontaktne točke iz stavka 1. ovog članka učinkovito surađuju u pogledu mehanizama vrednovanja s dionicima u sektorima obrazovanja, osposobljavanja, zapošljavanja i mladih te u drugim relevantnim područjima politike potrebnima za provedbu članka 5. stavka 1. točke (b). 3. Države članice na odgovarajući način surađuju u području razmjene informacija iz stavka 1. Države članice prednost daju razmjeni informacija elektroničkim putem.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 137.

Članak 29. Izmjena Direktive (EU) 2016/801 U članku 2. stavku 2. Direktive (EU) 2016/801 točka (g) zamjenjuje se sljedećim: „(g)koji podnesu zahtjev za boravak u državi članici u svrhu zapošljavanja u svojstvu visokokvalificiranih radnika u smislu Direktive (EU) 2021/1883 Europskog parlamenta i Vijeća (*1).		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe - izmjena odredbi druge direktive
Članak 30. Stavljanje izvan snage Direktive 2009/50/EZ Direktiva 2009/50/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 19. studenog 2023. Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe
Članak 31. Prenošenje 1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 18. studenog 2023. One Komisiji odmah	Članak 1. U Zakonu o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.) u članku 2. stavku 1. podstavak 9. mijenja se i glasi: „- Direktiva Vijeća	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 2.

dostavljaju tekst tih mjera. Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktivu stavljenju izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.	2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom (SL L 16, 23. 1. 2004.)“. Podstavci 16. i 17. brišu se. Dosadašnji podstavci 18. – 21. postaju podstavci 16. – 19. Na kraju dosadašnjeg podstavka 21., koji postaje podstavak 19., briše se točka i dodaje se novi podstavak 20. koji glasi: „- Direktiva (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (preinaka) (SL L, 2024/1233, 30.4.2024.). “. U stavku 2. podstavak 5. mijenja se i glasi: „-Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o		

	schengenskim granicama) (kodifikacija) (SL L 77, 23. 3. 2016) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L 2024/1717, 20.6.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2016/399)“. Podstavak 14. mijenja se i glasi: „- Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347)“. Na kraju podstavka 14. briše se točka te se dodaju podstavci 15. – 18. koji glase:		

	„- Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348) - Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L, 2024/1349, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1349) - Uredba (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama (SL L, 2024/1352, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1352) - Uredba (EU) 2024/1356 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817 (SL L, 2024/1356,		

	22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1356).“.		
		Nije potrebno preuzimanje	članak 1. stavak 1. prvi podstavak i članak 2. nije potrebno preuzimati jer se radi o prijelaznim i završnim odredbama.
Članak 32. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe
Članak 33. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe

PRILOG I. Popis zanimanja iz članka 2. točke (9) Direktori/direktorice i stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju koji su u roku od sedam godina prije podnošenja zahtjeva za plavu kartu EU-a stekli najmanje tri godine relevantnog stručnog iskustva, a pripadaju sljedećim skupinama klasifikacije ISCO-08: 1.133 direktori/direktorice u području informacijsko-komunikacijskih tehnologija; 2.25 stručnjaci/stručnjakinje za informacijsku i komunikacijsku tehnologiju.	Članak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. koje glase: „56) <i>jedinstveni postupak obrade zahtjeva</i> je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola 57) <i>jedinstvena dozvola</i> je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) 58) <i>radnik iz treće zemlje</i> je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje) 59) <i>dubinska provjera</i> je provjera na vanjskoj granici državljanina trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci članak 3. stavak 1. točka 19., članak 136.

	ulazak utvrđene u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399, a provodi se sukladno Uredbi (EU) 2024/1356 60) <i>postupak povratka na granici</i> je postupak vraćanja odbijenih tražitelja međunarodne zaštite sukladno Uredbi (EU) 2024/1349 61) <i>postupak odobravanja međunarodne zaštite na granici</i> je postupak koji se provodi sukladno Uredbi (EU) 2024/1348.“.		
PRILOG II. Korelacijska tablica Direktiva 2009/50/EZ Ova Direktiva Članak 1. Članak 1. Članak 2. točka (a) Članak 2. točka 1. Članak 2. točka (b) Članak 2. točka 2. Članak 2. točka (c) Članak 2. točka 3. Članak 2. točka (d) Članak 2. točka 4. Članak 2. točka (e) Članak 2. točka 5. Članak 2. točka (f) Članak 2. točka 6. Članak 2. točka (g) Članak 2. točke 7. i 9. Članak 2. točka (h) Članak 2. točka 8. Članak 2. točka (i) Članak 2. točka 10. Članak 2. točka (j) Članak 2. točka 11. - Članak 2. točka 12. - Članak 2. točka 13. - Članak 2. točka 14. Članak 3. stavak 1. Članak 3. stavak 1. Članak 3. stavak 2., Članak 3. stavak 2., uvodni dio uvodni dio Članak 3. stavak 2. Članak 3. stavak 2.		Nije potrebno preuzimanje	korelacijska tablica

točka (a)	točka (a)			
Članak 3. stavak 2.	-			
točka (b)				
Članak 3. stavak 2.	Članak 3. stavak 2.			
točka (c)	točka (b)			
Članak 3. stavak 2.	Članak 3. stavak 2.			
točka (d)	točka (c)			
Članak 3. stavak 2.	-			
točka (e)				
Članak 3. stavak 2.	Članak 3. stavak 2.			
točka (f)	točka (d)			
Članak 3. stavak 2.	Članak 3. stavak 2.			
točka (g)	točka (e)			
Članak 3. stavak 2.	-			
točka (h)				
Članak 3. stavak 2.	Članak 3. stavak 2.			
točka (i)	točka (f)			
Članak 3. stavak 2.	Članak 3. stavak 2.			
točka (j)	točka (g)			
Članak 3. stavak 2., posljednji podstavak	Članak 3. stavak 2. točka (h)			
Članak 3. stavak 3.	Članak 7. stavak 2. točka (e)			
Članak 3. stavak 4.	Članak 3. stavak 3.			
Članak 4. stavak 1., uvodni dio	Članak 4. stavak 1., uvodni dio			
Članak 4. stavak 1.	Članak 4. stavak 1.			
točka (a)	točka (a)			
Članak 4. stavak 1.	Članak 4. stavak 1.			
točka (b)	točka (b)			
Članak 4. stavak 2.	Članak 4. stavak 2.			
Članak 5. stavak 1., uvodni dio	Članak 5. stavak 1., uvodni dio			
Članak 5. stavak 1.	Članak 5. stavak 1.			

točka (a)	točka (a)			
Članak 5. stavak 1.	Članak 5. stavak 1.			
točka (b)	točka (c)			
Članak 5. stavak 1.	Članak 5. stavak 1.			
točka (c)	točka (b)			
Članak 5. stavak 1.	Članak 5. stavak 1.			
točka (d)	točka (d)			
Članak 5. stavak 1.	Članak 5. stavak 1.			
točka (e)	točka (e)			
Članak 5. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.			
točka (f)	točka (c)			
Članak 5. stavak 2.	Članak 5. stavak 7., prvi podstavak			
Članak 5. stavak 3.	Članak 5. stavak 3.			
Članak 5. stavak 4.	Članak 5. stavak 2.			
Članak 5. stavak 5.	Članak 5. stavak 4.			
-	Članak 5. stavak 5.			
-	Članak 5. stavak 6.			
-	Članak 5. stavak 7., drugi podstavak			
Članak 5. stavak 6.	-			
Članak 6.	Članak 6.			
Članak 7. stavak 1.	Članak 9. stavak 1.			
Članak 7. stavak 2.	Članak 9. stavak 2.			
Članak 7. stavak 3.	Članak 9. stavak 3.			
Članak 7. stavak 4.	Članak 9. stavak 7.			
-	Članak 9. stavak 4.			
-	Članak 9. stavak 5.			
-	Članak 9. stavak 6.			
Članak 8. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.			
-	točke (a) i (b)			
-	Članak 7. stavak 1.			
-	točka (d)			
Članak 8. stavak 2.	Članak 7. stavak 2.			

Članak 8. stavak 3.	točka (a)			
Članak 8. stavak 4.	-			
Članak 8. stavak 5.	Članak 7. stavak 2.			
-	točka (e)			
-	Članak 7. stavak 2.			
-	točka (d)			
-	Članak 7. stavak 2.			
Članak 9. stavak 1.,	točka (b)			
uvodni dio	Članak 7. stavak 2.			
Članak 9. stavak 1.	točka (c)			
točka (a)	Članak 7. stavak 3.			
Članak 9. stavak 1.	Članak 8. stavak 1.,			
točka (b)	uvodni dio			
	Članak 8. stavak 1.			
	točka (a)			
	Članak 8. stavak 1.			
	točke (b), (c) i (d);			
	članak 8. stavak 2.			
	točke (d), (e) i (g)			
Članak 9. stavak 1.	Članak 8. stavak 2.			
točka (c)	točka (f)			
Članak 9. stavak 2.	Članak 8. stavak 3.			
Članak 9. stavak 3.,	Članak 8. stavak 2.,			
uvodni dio	uvodni dio			
Članak 9. stavak 3.	Članak 8. stavak 2.			
točka (a)	točka (a)			
-	Članak 8. stavak 2.			
Članak 9. stavak 3.	točka (b)			
točka (b)	Članak 8. stavak 2.			
Članak 9. stavak 3.	točka (c)			
točka (c)	-			
Članak 9. stavak 3.	-			
točka (d)				

-	Članak 8. stavak 2. točka (h)			
-	Članak 8. stavak 4.			
-	Članak 8. stavak 6.			
-	Članak 8. stavak 7.			
Članak 10. stavak 1.	Članak 10. stavak 1.			
Članak 10. stavak 2.	Članak 10. stavak 2.			
Članak 10. stavak 3.	Članak 10. stavak 3.			
Članak 10. stavak 4.	-			
Članak 11. stavak 1., prvi podstavak	Članak 11. stavak 1., prvi podstavak			
Članak 11. stavak 1., drugi podstavak	-			
-	Članak 11. stavak 1., drugi podstavak			
Članak 11. stavak 2.	Članak 11. stavak 2.			
Članak 11. stavak 3.	Članak 11. stavak 3.			
-	Članak 11. stavak 4.			
-	Članak 11. stavak 5.			
-	Članak 11. stavak 6.			
-	Članak 12.			
-	Članak 13.			
-	Članak 14.			
Članak 12. stavak 1.	-			
-	Članak 15. stavak 1.			
Članak 12. stavak 2.	Članak 15. stavci 2. i 3.			
Članak 12. stavci 3. i 4.	Članak 15. stavak 8.			
Članak 12. stavak 5.	Članak 15. stavak 9.			
-	Članak 15. stavci 5., 6. i 7.			
Članak 13. stavak 1.	Članak 8. stavak 5.			
Članak 13. stavci 2.	Članak 15. stavak 4.			

i 4. Članak 13. stavak 3. - Članak 14. stavak 1., Članak 16. stavak 1., uvodni dio uvodni dio Članak 14. stavak 1. Članak 16. stavak 1. točka (a) točka (a) Članak 14. stavak 1. Članak 16. stavak 1. točka (b) točka (b) Članak 14. stavak 1. Članak 16. stavak 1. točka (c) točka (c) Članak 14. stavak 1. Članak 16. stavak 1. točka (d) točka (d) Članak 14. stavak 1. Članak 16. stavak 1. točka (e) točka (e) Članak 14. stavak 1. Članak 16. stavak 3. točka (f) Članak 14. stavak 1. Članak 16. stavak 1. točka (g) točka (f) Članak 14. stavak 1. - točka (h) Članak 14. stavak 2., Članak 16. stavak 2., uvodna formulacija, točka (a), i posljednji podstavak Članak 14. stavak 2. - točka (b) Članak 14. stavak 3. Članak 16. stavak 4. Članak 14. stavak 4. - - Članak 16. stavci 5., 6. i 7. Članak 15. stavak 1. Članak 17. stavak 1. Članak 15. stavak 2. Članak 17. stavak 2. Članak 15. stavak 3. Članak 17. stavak 3. Članak 15. stavak 4. Članak 17. stavak 4.			

Članak 15. stavak 5.	Članak 17. stavak 5.			
Članak 15. stavak 6.	Članak 17. stavak 6.			
Članak 15. stavak 7.	Članak 17. stavak 7.			
Članak 15. stavak 8.	-			
-	Članak 17. stavci 8., 9. i 10.			
Članak 16. stavak 1.	Članak 18. stavak 1.			
Članak 16. stavak 2.	Članak 18. stavak 2.			
Članak 16. stavak 3.	Članak 18. stavak 3.			
Članak 16. stavak 4.	Članak 18. stavak 4.			
Članak 16. stavak 5.	-			
Članak 16. stavak 6.	Članak 18. stavak 5.			
-	Članak 18. stavak 6.			
Članak 17. stavak 1.	Članak 19. stavak 1.			
Članak 17. stavak 2.	Članak 19. stavak 2.			
-	Članak 20.			
Članak 18. stavak 1.	Članak 21. stavak 1.			
-	Članak 21. stavak 2.			
Članak 18. stavak 2.	Članak 21. stavak 3., prva dva podstavka			
Članak 18. stavak 3.	Članak 21. stavak 3., treći podstavak			
Članak 18. stavak 4.	Članak 21. stavak 9. i članak 23. stavak 2.			
Članak 18. stavak 5.	Članak 21. stavak 10.			
Članak 18. stavak 6.	Članak 23. stavak 3.			
Članak 18. stavak 7.	-			
Članak 18. stavak 8.	Članak 21. stavak 11.			
-	Članak 21. stavci od 4. do 8.			
Članak 19. stavak 1.	Članak 22. stavak 1., prvi podstavak			
-	Članak 22. stavak 2.			
Članak 19. stavak 2.	Članak 22. stavak 3.			

Članak 19. stavak 3.	Članak 22. stavak 4.			
Članak 19. stavak 4.	-			
Članak 19. stavak 5.	Članak 22. stavak 1., drugi podstavak			
Članak 19. stavak 6.	Članak 22. stavak 1., treći podstavak			
-	Članak 22. stavci 5., 6. i 7.			
-	Članak 23. stavci 1., 4., 5. i 6.			
-	Članak 24. stavak 1., prvi i drugi podstavak			
Članak 20. stavak 1.	Članak 24. stavak 1., treći podstavak			
-	Članak 24. stavci 2. i 3.			
Članak 20. stavak 2.	Članak 25. stavak 1.			
Članak 20. stavak 3.	Članak 25. stavak 2.			
-	Članak 26.			
Članak 21.	Članak 27.			
Članak 22. stavak 1.	Članak 28. stavak 1.			
-	Članak 28. stavak 2.			
Članak 22. stavak 2.	Članak 28. stavak 3.			
-	Članak 29.			
-	Članak 30.			
Članak 23.	Članak 31.			
Članak 24.	Članak 32.			
Članak 25.	Članak 33.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o strancima

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1. Predmet 1. Ovom Direktivom utvrđuje se: (a) jedinstveni postupak obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak državljanima trećih zemalja za potrebe rada na državnom području države članice kako bi se pojednostavnili postupci za njihov prihvata i olakšala kontrola njihova statusa; (b) zajednički skup prava radnika iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici, bez obzira na svrhu zbog koje im je na početku odobren prihvata na državno područje te države članice, na temelju jednakog postupanja kao prema državljanima te države članice. 2. Ova Direktiva ne utječe na pravo država članica da odrede opseg prihvata državljanima trećih zemalja u skladu s člankom 79. stavkom 5. UFEU-a.	Članak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. koje glase: „56) <i>jedinstveni postupak obrade zahtjeva</i> je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena dozvola 57) <i>jedinstvena dozvola</i> je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) 58) <i>radnik iz treće zemlje</i> je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje) 59) <i>dubinska provjera</i> je provjera na vanjskoj granici državljanima trećih zemalja koji ne ispunjavaju uvjete za ulazak utvrđene u članku 6. Uredbe (EU) 2016/399, a provodi se sukladno Uredbi (EU) 2024/1356 60) <i>postupak povratka na granici</i> je postupak vraćanja odbijenih tražitelja	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 1.

	međunarodne zaštite sukladno Uredbi (EU) 2024/1349 61) <i>postupak odobravanja međunarodne zaštite na granici</i> je postupak koji se provodi sukladno Uredbi (EU) 2024/1348.“. Članak 41. U članku 138. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) S državljaninom treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, kao i s državljaninom treće zemlje iz članka 89. stavka 1. točaka 1. do 6. te točaka 9., 12., 15. i 16. ovoga Zakona koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem postupa se na jednak način kao i s državljanima Republike Hrvatske osobito u pogledu: 1. uvjeta zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje i radne uvjete, plaću i prestanak ugovora o radu, radno vrijeme, odmore, dopuste, blagdane i neradne dane, jednakog postupanja prema muškarcima i ženama, kao i zdravstvenih i sigurnosnih zahtjeva na mjestu rada i zaštite prava iz radnog odnosa u skladu s općim propisom o radu 2. prava na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije,		

	uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora 3. obrazovanja i strukovnog osposobljavanja 4. priznavanja diploma, potvrda i stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija 5. grana socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 6. poreznih olakšica, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u Republici Hrvatskoj 7. pristupa robi i uslugama te ponudi robe i usluga namijenjenima javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, te informacijama i savjetodavnim uslugama koje pružaju uredi za zapošljavanje.“. Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi: „(2) Državljeni trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka koji sele u treću zemlju ili njihovi nadživjeli članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju tih radnika dobivaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog radnog staža tih radnika stečenog u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i istim stopama kao i		

	državljeni Republike Hrvatske kada se presele u treću zemlju.“. Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Prava iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika, nositelja „plave karte EU-a“ te državljanina treće zemlje koji se samozapošljava iz članka 110. točke 3. ovoga Zakona.“.		
Članak 2. Definicije Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: 1.„državljanin treće zemlje” znači osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a; 2.„radnik iz treće zemlje” znači državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državno područje države članice i koji zakonito boravi te mu je dopušten rad u kontekstu radnog odnosa u toj državi članici u skladu s nacionalnim pravom, kolektivnim ugovorima ili praksom; 3.„jedinствена дозвола” znači boravišna дозвола koju su izdala tijela države članice kojom se državljaninu treće	Članak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. koje glase: [...] „56) <i>jedinstveni postupak obrade zahtjeva</i> je postupak podnošenja jedinstvenog zahtjeva poslodavca ili državljanina treće zemlje za odobrenje ili produljenje boravka i rada na području Republike Hrvatske, sukladno članku 90. stavku 1., članku 92. stavku 1. i članku 111. stavku 1. ovoga Zakona, na temelju kojeg se izdaje jedinstvena дозвола - prenosi članak 2. točku 4.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 3. stavak 1. točka 3. - prenosi članak 2. točku 1. Direktive 2024/1233

zemlje dopušta zakonit boravak na njezinom državnom području za potrebe rada; 4. „jedinstveni postupak obrade zahtjeva” znači svaki postupak koji, na temelju jedinstvenog zahtjeva državljanina treće zemlje ili poslodavca tog državljanina treće zemlje za odobrenje boravka i rada na državnom području države članice, dovodi do odluke o tom zahtjevu za jedinstvenu dozvolu.	Direktive 2024/1233 57) <i>jedinstvena dozvola</i> je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) - prenosi članak 2. točku 3. Direktive 2024/1233 58) <i>radnik iz treće zemlje</i> je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje) - prenosi članak 2. točku 2. Direktive 2024/1233 [...]		
Članak 3. Područje primjene 1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja: (a) koji podnesu zahtjev za boravak u državi članici za potrebe rada; (b) kojima je odobren prihvata u državu članicu za potrebe koje nisu rad u skladu s pravom Unije ili	Članak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. glase: [...] 57) <i>jedinstvena dozvola</i> je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 90. stavak 1. - prenosi članak 3. stavak 1. točku a) Direktive, čl. 89. stavak 1. - prenosi članak 3. stavak 1. točku b) Direktive, članak 91. stavak 2. - prenosi članak 3. stavak 1. točku c) Direktive, članak 57. stavak 1. točka 8. - prenosi članak 3. stavak 2. točka c) Direktive, članak 116. - prenosi članak 3. stavak 2. točku d) Direktive,

nacionalnim pravom, kojima je dopušten rad i koji imaju boravišnu dozvolu u skladu s Uredbom (EZ) br. 1030/2002; ili (c) kojima je odobren prihvata u državu članicu za potrebe rada u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom. 2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja: (a) koji su članovi obitelji građana Unije koji su ostvarili ili ostvaruju svoje pravo na slobodu kretanja unutar Unije u skladu s Direktivom 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (20); (b) koji, zajedno s članovima svojih obitelji, i bez obzira na njihovo državljanstvo, uživaju prava na slobodu kretanja istovjetna pravima građana Unije na temelju sporazuma između Unije i država članica ili između Unije i trećih zemalja; (c) koji su upućeni, sve dok su upućeni; (d) koji su podnijeli zahtjev za prihvata ili im je odobren prihvata na državno područje države članice kako bi radili kao osobe premještene unutar društva u skladu s Direktivom 2014/66/EU Europskog parlamenta i Vijeća (21); (e) koji su podnijeli zahtjev za prihvata ili im je odobren prihvata na državno područje države članice kao sezonskim	radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16. toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) 58) <i>radnik iz treće zemlje</i> je državljanin treće zemlje koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem sukladno općem propisu o radu i kojem je izdana jedinstvena dozvola (u daljnjem tekstu: državljanin treće zemlje) Članak 41. - prenosi članak 3. stavak 5. Direktive U članku 138. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) S državljaninom treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, kao i s državljaninom treće zemlje iz članka 89. stavka 1. točaka 1. do 6. te točaka 9., 12., 15. i 16. ovoga Zakona koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem postupa se na jednak način kao i s državljanima Republike Hrvatske osobito u pogledu: 1. uvjeta zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje i radne uvjete, plaću i prestanak ugovora o radu, radno vrijeme, odmore, dopuste, blagdan i neradne dane, jednakog postupanja prema muškarcima i ženama, kao i zdravstvenih i		članak 105. - prenosi članak 3. stavak 2. točku e) Direktive, članak 150. - prenosi članak 3. stavak 2. točku i) Direktive, članak 90. stavak 2. - prenosi članak 3. stavak 2. točku j) Direktive, članak 110. točka 3. - prenosi članak 3. stavak 2. točku k) Direktive, članak 1. stavak 3. - prenosi članak 3. stavak 2. točku l) Direktive, članak 88. stavak 1. - prenosi članak 3. stavak 4. Direktive.

radnicima u skladu s Direktivom 2014/36/EU ili osobama koje obavljaju poslove au pair; (f)kojima je odobren boravak u državi članici na temelju privremene zaštite u skladu s Direktivom Vijeća 2001/55/EZ (22) ili koji su podnijeli zahtjev za odobrenje boravka na toj osnovi i čekaju odluku o svojem statusu; (g)koji su korisnici međunarodne zaštite na temelju Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (23) ili koji su podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu na temelju te direktive i o čijem zahtjevu nije donesena konačna odluka; (h)koji su korisnici zaštite u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili praksom države članice ili koji su podnijeli zahtjev za zaštitu u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili praksom države članice i o čijem zahtjevu nije donesena konačna odluka; (i)koji su osobe s dugotrajnim boravkom u skladu s Direktivom 2003/109/EZ; (j)čije je udaljavanje suspendirano na temelju činjeničnih ili pravnih razloga; (k)koji su podnijeli zahtjev za prihvrat ili im je odobren prihvrat na državno područje države članice kao samozaposlenim radnicima; (l)koji su podnijeli zahtjev za prihvrat ili	sigurnosnih zahtjeva na mjestu rada i zaštite prava iz radnog odnosa u skladu s općim propisom o radu 2. prava na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora 3. obrazovanja i strukovnog osposobljavanja 4. priznavanja diploma, potvrda i stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija 5. grana socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 6. poreznih olakšica, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u Republici Hrvatskoj 7. pristupa robi i uslugama te ponudi robe i usluga namijenjenima javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, te informacijama i savjetodavnim uslugama koje pružaju uredi za zapošljavanje.“. Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi: „(2) Državljeni trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka koji sele u treću zemlju ili njihovi nadživjeli članovi obitelji		

im je odobren prihvata kao pomorcima radi zapošljavanja ili rada u bilo kojem svojstvu na brodu koji je registriran ili plovi pod zastavom države članice. 3. Države članice mogu odlučiti da se poglavlje II. ne primjenjuje na državljane trećih zemalja kojima je odobren rad na državnom području države članice u razdoblju koje ne premašuje šest mjeseci ili kojima je odobren prihvata u državu članicu u svrhu studiranja. 4. Poglavlje II. ne primjenjuje se na državljane trećih zemalja kojima je dopušten rad na temelju vize. 5. Neovisno o stavku 2. točki (h) ovog članka, poglavlje III. primjenjuje se na korisnike zaštite u skladu s nacionalnim pravom, međunarodnim obvezama ili praksom države članice ako im je u skladu s nacionalnim pravom dopušten rad.	koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju tih radnika dobivaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog radnog staža tih radnika stečenog u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i istim stopama kao i državljani Republike Hrvatske kada se presele u treću zemlju.“. Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Prava iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika, nositelja „plave karte EU-a“ te državljanina treće zemlje koji se samozapošljava iz članka 110. točke 3. ovoga Zakona.“.		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji (NN 66/19, 53/20, 144/20, 114/22) članak/članci 1. - prenosi članak 3. stavak 2. točke a) i b) Direktive.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17, 33/23 i 17/25) (NN 70/15 127/17 33/23 17/25) članak/članci 3. stavak 2. i članak 86.- prenose članak 3. stavak 2. točke f) i g) Direktive.
		Nije potrebno preuzimanje	stavak 3. -nije iskorištena ponuđena mogućnost.
Članak 4. Jedinstveni postupak obrade zahtjeva 1. Zahtjev za izdavanje, izmjenu ili obnovu jedinstvene dozvole podnosi se putem jedinstvenog postupka obrade zahtjeva. Države članice određuju treba li zahtjev za jedinstvenu dozvolu podnijeti državljaniin treće zemlje ili poslodavac državljanina treće zemlje. Alternativno, države članice mogu dopustiti da zahtjev podnese bilo tko od njih dvojice. 2. Zahtjev za jedinstvenu dozvolu razmatra se i ispituje ako dotični državljaniin treće zemlje boravi izvan državnog područja države članice u koju	Članak 3. - prenosi članak 4. stavak 4. Direktive U članku 35. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Dugotrajna viza je odobrenje za boravak na području Republike Hrvatske do 30 dana te se izdaje: - državljaniinu treće zemlje kojem je odobren privremeni boravak u svrhe iz članka 57. ovoga Zakona odnosno izdana dozvola za boravak i rad i ako mu je za ulazak u Republiku Hrvatsku potrebna kratkotrajna viza - državljaniinu treće zemlje kojem je	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 58. stavci 1. i 2. - prenose članak 4. stavak 2. Direktive, članak 90. stavak 1. - prenosi članak 4. stavak 1. Direktive, članak 91. stavci 1. i 2. prenose članak 4. stavak 3. Direktive, članak 92. stavci 1. i 2. prenose članak 4. stavak 3. i stavak 5. Direktive

taj državljani treće zemlje želi biti prihvaćen ili ako taj državljani treće zemlje već boravi na državnom području te države članice kao nositelj valjane boravišne dozvole. Država članica također može, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, prihvatiti zahtjeve za jedinstvenu dozvolu koje su podnijeli drugi državljani trećih zemalja koji zakonito borave na njezinu državnom području. 3. Države članice ispituju zahtjev koji je podnesen na temelju stavka 1. i donose odluku o izdavanju, izmjeni ili obnovi jedinstvene dozvole ako podnositelj zahtjeva ispunjava zahtjeve utvrđene pravom Unije ili nacionalnim pravom. Odluka o izdavanju, izmjeni ili obnovi jedinstvene dozvole predstavlja jedinstveni upravni akt koji obuhvaća boravišnu dozvolu i radnu dozvolu. 4. Pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi utvrđeni pravom Unije ili nacionalnim pravom i ako država članica izdaje jedinstvene dozvole samo na svojem državnom području, dotična država članica državljaninu treće zemlje izdaje vizu potrebnu za dobivanje jedinstvene dozvole. 5. Ako su predviđeni uvjeti ispunjeni, države članice izdaju jedinstvenu dozvolu državljanima trećih zemalja koji podnesu zahtjev za prihvrat i državljanima trećih	potrebna kratkotrajna viza za ulazak u Republiku Hrvatsku, a zahtjev za odobrenje privremenog boravka može podnijeti u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji sukladno članku 58. stavku 3. ovoga Zakona.“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Početak valjanosti dugotrajne vize ne može biti raniji od: - početka roka valjanosti odobrenog privremenog boravka odnosno izdane dozvole za boravak i rad u Republici Hrvatskoj - u slučajevima iz članka 58. stavka 3. ovoga Zakona kada rok valjanosti ne može biti raniji od datuma početka namjeravanoga putovanja - u slučaju iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona rok valjanosti ne može biti raniji od početka tekućeg razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona.“. Članak 22. - prenosi članak 4. stavak 3.		

zemalja koji su već prihvaćeni, a koji podnesu zahtjev za obnovu ili izmjenu svoje boravišne dozvole nakon stupanja na snagu nacionalnih provedbenih odredaba.	Direktive U članku 97. u stavku 1. riječi: „u slučaja“ zamjenjuju se riječima: „u slučaju“, a na kraju stavka briše se točka te se dodaju riječi: „i članka 92.a stavka 5. ovoga Zakona.“. [...] Članak 28. - prenosi članak 4. stavak 3. Direktive Naslov iznad članka 103.b mijenja se i glasi: <i>„Promjena poslodavca za državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad“.</i> U članku 103.b stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Zahtjev za dozvolu za boravak i rad podnosi se sukladno članku 97. ovoga Zakona ili sukladno članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka:		

	- ako državljanin treće zemlje mijenja poslodavca za vrijeme postupka produljenja dozvole za boravak i rad iz članka 92. ovoga Zakona ili ako je do isteka roka važenja dozvole za boravak i rad ostalo manje od 30 dana - ako državljanin treće zemlje prije proteka roka od šest mjeseci iz članka 103.d stavka 1. ovoga Zakona mijenja poslodavca, a radi se o dozvoli za boravak i rad na temelju koje državljanin treće zemlje dolazi u Republiku Hrvatsku, ako nije ispunjen uvjet iz stavka 2. istoga članka.“. Stavci 3. i 4. brišu se. Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 3. i 4. Članak 29. - prenosi članak 4. stavak 3. i 5. Direktive Naslov iznad članka 103.c mijenja se i glasi: „<i>Olakšana promjena zanimanja kod</i>		

	<i>istog poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad izdane na temelju mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje“.</i> U članku 103.c stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Za državljanina treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena, može se unutar važenja dozvole za boravak i rad kod istog poslodavca promijeniti zanimanje ako je ugovor o radu za novo zanimanje sklopljen na razdoblje do kraja važenja dozvole za boravak i rad.“. [...] Članak 30. - prenosi članak 4. stavak 3. i 5. Direktive Naslov iznad članka 103.d i članak 103.d mijenjaju se i glase: <i>„Olakšana promjena poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad</i> Članak 103.d		

	(1) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena ili članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, može unutar važenja dozvole za boravak i rad mijenjati poslodavca pod uvjetima iz ovoga članka, osim u slučaju dozvole za boravak i rad na temelju koje državljaniin treće zemlje dolazi u Republiku Hrvatsku kada je promjena poslodavca moguća nakon šest mjeseci rada. [...]		
Članak 5. Nadležno tijelo 1. Države članice određuju tijelo nadležno za primanje zahtjeva i izdavanje jedinstvene dozvole. 2. Nadležno tijelo donosi odluku o zahtjevu za jedinstvenu dozvolu što je prije moguće, a u svakom slučaju u roku od 90 dana od datuma podnošenja potpunog zahtjeva. Rok iz prvog podstavka obuhvaća provjeru stanja na tržištu rada ako se takva provjera provodi u vezi	Članak 13. Članak 88. mijenja se i glasi: [...] „(20) Poslodavac koji je podnio zahtjev: - za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 97. ovoga Zakona ili koja se produljuje ili članka 110. ovoga Zakona koja se izdaje na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, obavještavat će državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva, a o njegovom ishodu dužan ga je obavijestiti u roku od tri dana pisanim putem	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 90. stavak 1. - prenosi članak 5. stavak 1. Direktive, članak 91. stavak 1. - prenosi članak 5. stavak 1. Direktive, članak 91. stavci 3. i 4. - prenose članak 5. stavak 3. Direktive

s pojedinačnim zahtjevom za jedinstvenu dozvolu. Ako se odluka ne donese u roku predviđenom u ovom stavku, sve posljedice određuju se nacionalnim pravom. 3. Nadležno tijelo obavješćuje podnositelja zahtjeva u pisanom obliku o odluci u skladu s postupcima obavješćivanja utvrđenima u relevantnom nacionalnom pravu. Ako zahtjev podnosi poslodavac državljanina treće zemlje, države članice osiguravaju da poslodavac pravodobno obavijesti državljanina treće zemlje o statusu zahtjeva i njegovu ishodu. 4. Ako su informacije ili dokumenti kojima se podupire zahtjev nepotpuni s obzirom na kriterije utvrđene u nacionalnom pravu, nadležno tijelo pisanim putem obavješćuje podnositelja zahtjeva o potrebnim dodatnim informacijama ili dokumentima i određuje razuman rok za njihovo dostavljanje. Rok iz stavka 2. prvog podstavka ovog članka i dodatno razdoblje iz članka 8. stavka 3. suspendiraju se dok nadležno tijelo ili druga relevantna tijela ne prime potrebne dodatne informacije. Ako se dodatne informacije ili dokumenti ne dostave u određenom roku, nadležno tijelo može	- iz članka 100. stavka 4., članka 103.c stavka 3., članka 103.d stavaka 4. i 8. ili članka 103.e stavka 3. ovoga Zakona dužan je o mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje u roku od tri dana obavijestiti državljanina treće zemlje pisanim putem.“ - prenosi članak 5. stavak 3. Direktive [...] Članak 14. U članku 91. [...] Dosadašnji stavak 7. koji postaje stavak 8. mijenja se i glasi: Dosadašnji stavak 7., koji postaje stavak 8., mijenja se i glasi: „(8) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a koje razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona.“. - prenosi članak 5. stavak 2. Direktive Članak 21.		

odbiti zahtjev.	U članku 96. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi: „(2) Poslodavcu i korisniku iz članka 100. ovoga Zakona potvrda iz članka 91. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona izdaje se u elektroničkom obliku i dostavlja u korisnički pretinac sustava e-Građani.“. - prenosi članak 5. stavak 3. Direktive		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 47. stavci 3. i 4. - prenose članak 5. stavak 4. Direktive, članak 101. stavak 3. - prenosi članak 5. stavak 2. podstavak 2. Direktive
Članak 6. Jedinstvena dozvola 1. Države članice izdaju jedinstvenu dozvolu koristeći se jedinstvenim obrascem kako je utvrđen Uredbom (EZ) br. 1030/2002 i navode informacije povezane s dopuštenjem za rad u skladu s točkama (a)12. i (a)16. njezina Priloga. Države članice mogu navesti dodatne informacije povezane s radnim odnosom državljanina treće zemlje, kao što su ime	Članak 16. U članku 91. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi: „(5) U potvrdama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, navest će se i policijske uprave u kojima je proveden test tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona kao i policijske uprave na području kojih je dozvoljen rad u deficitarnom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 91. stavci 3. i 4. - prenose članak 6. stavak 1. podstavak 2. Direktive, članak 91. stavci 2., 3. i 4. - prenose članak 6. stavak 2. Direktive.

odnosno naziv te adresa poslodavca, mjesto rada, vrsta posla, radno vrijeme i primici od rada, u papirnatom obliku, ili takve podatke pohraniti u elektroničkom obliku kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i točki (a)20. njezina Priloga. U skladu s člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 državljanin treće zemlje kojem je izdana jedinstvena dozvola ima pravo provjeriti osobne informacije sadržane u toj dozvoli i prema potrebi zatražiti njihov ispravak ili brisanje. 2. Pri izdavanju jedinstvene dozvole države članice ne izdaju dodatne dozvole kao dokaz odobrenja za pristup tržištu rada.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 56., obrazac 7a - preuzet članak 6. stavak 1. Direktive
Članak 7. Boravišne dozvole izdane za potrebe koje nisu rad 1. Pri izdavanju boravišnih dozvola za potrebe koje nisu rad u skladu s Uredbom (EZ) br. 1030/2002 države članice navode		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj, NN 20/2022, 155/2022 (NN 20/2022, 155/2022) članak/članci 56., obrazac 7a

informacije povezane s dopuštanjem za rad bez obzira na vrstu dozvole. Države članice mogu navesti dodatne informacije povezane s radnim odnosom državljanina treće zemlje, kao što su ime odnosno naziv te adresa poslodavca, mjesto rada, vrsta posla, radno vrijeme i primici od rada, u papirnatom obliku, ili takve podatke pohraniti u elektroničkom obliku kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i točki (a)20. njezina Priloga. U skladu s člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 državljanin treće zemlje kojem je izdana boravišna dozvola ima pravo provjeriti te dodatne informacije sadržane u toj dozvoli i prema potrebi zatražiti ispravak ili brisanje tih informacija. 2. Pri izdavanju boravišnih dozvola u skladu s Uredbom (EZ) br. 1030/2002, države članice ne izdaju dodatne dozvole kao dokaz odobrenja za pristup tržištu rada.		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena ponuđena mogućnost iz članka 7. stavka 1. podstavka 2. Direktive

Članak 8. Postupovna jamstva 1. U pisanoj obavijesti navode se razlozi za odluku o odbijanju zahtjeva za izdavanje, izmjenu ili obnovu jedinstvene dozvole ili za odluku o povlačenju jedinstvene dozvole na temelju kriterija predviđenih pravom Unije ili nacionalnim pravom. 2. U odluci o odbijanju zahtjeva za izdavanje, izmjenu ili obnovu jedinstvene dozvole odnosno odluci o povlačenju jedinstvene dozvole uzimaju se u obzir posebne okolnosti slučaja te se poštuje načelo proporcionalnosti, u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom. Takva odluka može se pravno osporavati u dotičnoj državi članici u skladu s nacionalnim pravom. U pisanoj obavijesti iz stavka 1. navodi se sud ili upravno tijelo kojem dotična osoba može podnijeti žalbu, kao i rok za njezino podnošenje. 3. Rok za donošenje odluke na temelju članka 5. stavka 2. može se produljiti za dodatno razdoblje od 30 dana u iznimnim i propisno opravdanim okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva i to putem obavijesti ili priopćenja podnositelju zahtjeva u skladu	Članak 16. U članku 91. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi: „(5) U potvrdama iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, navest će se i policijske uprave u kojima je proveden test tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona kao i policijske uprave na području kojih je dozvoljen rad u deficitarnom zanimanju za koje je izdana dozvola za boravak i rad.“. Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 6. i 7. Dosadašnji stavak 7., koji postaje stavak 8., mijenja se i glasi: „(8) O zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona Ministarstvo je, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, dužno odlučiti što je prije moguće, a najkasnije u roku od 90 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a koje razdoblje obuhvaća i provođenje testa tržišta rada iz članka 98. ovoga Zakona.“. Iza stavka 8. dodaje se novi stavak 9. koji glasi: „(9) U iznimnim i opravdanim	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 91.

s postupcima utvrđenima nacionalnim pravom. 4. Rok iz članka 11. stavka 3. trećeg podstavka može se produžiti za dodatno razdoblje od 15 dana u iznimnim i propisno opravdanim okolnostima.	okolnostima povezanim sa složenošću zahtjeva, osim u slučaju izdavanja dozvola za boravak i rad za sezonski rad, rok iz stavka 8. ovoga članka može se produžiti za 30 dana, o čemu policijska uprava odnosno policijska postaja obavještava podnositelja zahtjeva.“. - prenosi članak 8. stavak 3. Direktive Dosadašnji stavci 8. – 10. postaju stavci 10. – 12. - dosadašnji stavak 9. koji je postao stavak 11. prenosi članak 8. stavak 2. Direktive.		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) članak/članci 6., članak 9. i članak 98.- prenose članak 8. stavke 1. i 2. Direktive
		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena ponuđena mogućnost iz članka 8. stavka 4. Direktive.

Članak 9. Pristup informacijama Države članice državljaninu treće zemlje i budućem poslodavcu omogućuju jednostavan pristup i na zahtjev pružaju: (a)odgovarajuće informacije o cjelokupnoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva i, prema potrebi, o primjenjivim naknadama; (b)informacije o uvjetima ulaska i boravka, uključujući prava, obveze i postupovne zaštitne mjere, među ostalim i pravnu zaštitu, državljana trećih zemalja i članova njihovih obitelji, te informacije o organizacijama radnika u skladu s nacionalnim pravom.	Članak 42. Iza članka 138. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 138.a i 138.b koji glase: [...] <i>Dostava</i> <i>statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje</i> Članak 138.b (1) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja koji su podnijeli zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad i kojima je izdana dozvola za boravak i rad tijekom prethodne kalendarske godine, kao i statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine dozvola za boravak i rad produljena ili ukinuta. (2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka raščlanjuju se prema: vrsti odluke, razlogu za odluku, trajanju valjanosti dozvola za boravak i rad, državljanstvu, spolu i dobi te zanimanju. (3) Na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuju se informacije o dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska	U potpunosti preuzeto	

	i boravka državljana trećih zemalja koji podnose zahtjev za dozvolu za boravak i rad i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva, informacije o upravnim pristojbama i cijeni izrade dozvole boravka, kao i informacije o organizacijama radnika.“.		
Članak 10. Naknade Države članice mogu zahtijevati plaćanje naknada za obradu zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Razina naknada koje država članica zahtijeva za obradu zahtjeva ne smije biti nerazmjerna ni pretjerana. Ako naknade za obradu zahtjeva plaća poslodavac, on nema pravo tražiti povrat takvih naknada od državljanina treće zemlje.	Članak 13. Članak 88. mijenja se i glasi: [...] (21) Ako upravnu pristojbu za odobrenje dozvole za boravak i rad plaća poslodavac, nema pravo tražiti povrat pristojbe od državljanina treće zemlje.“.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Uredba o tarifi upravnih pristojbi (NN 156/22) članak/članci Dio B., Prilog I. Pristojbe u području unutarnjih poslova, Tar. br. 7., točka 1.
Članak 11. Prava na temelju jedinstvene dozvole 1. Ako je jedinstvena dozvola izdana, ona svojem nositelju tijekom razdoblja valjanosti daje pravo najmanje na: (a) ulazak na državno područje i boravak na državnom području države članice	Članak 2. U članku 3. stavku 1. na kraju točke 55. briše se točka te se dodaju točke 56. – 61. koje glase: „57) <i>jedinstvena dozvola</i> je biometrijska dozvola boravka koja se izdaje ili produljuje radniku iz treće zemlje sukladno članku 92., članku 97. ovoga Zakona i članku 110. ovoga Zakona, osim točaka 3., 4., 15. i 16.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 3. stavak 1. točka 9. - prenosi članak 11. stavak 1. podtočke a, b i c Direktive, članak 92. stavak 6. - prenosi članak 11. stavak 5. Direktive, članak 103.a stavak 6. - prenosi članak 11. stavak 4. podstavak 1. točku b) Direktive

koja je izdala jedinstvenu dozvolu, pod uvjetom da nositelj ispunjava sve zahtjeve u pogledu prihvata u skladu s nacionalnim pravom; (b)slobodan pristup cijelom državnom području države članice koja je izdala jedinstvenu dozvolu u granicama predviđenima nacionalnim pravom; (c)obavljanje određene aktivnosti u okviru zaposlenja odobrene na temelju jedinstvene dozvole u skladu s nacionalnim pravom; (d)obaviještenost o pravima nositelja povezanim s dozvolom koja su dodijeljena ovom Direktivom, drugim pravom Unije ili nacionalnim pravom. 2. Države članice dopuštaju nositelju jedinstvene dozvole da promijeni poslodavca. Države članice mogu podvrgnuti pravo nositelja jedinstvene dozvole da promijeni poslodavca bilo kojem od uvjeta iz stavka 3. 3. Tijekom razdoblja valjanosti jedinstvene dozvole države članice mogu: (a)zahtijevati da se o promjeni poslodavca obavijeste nadležna tijela u dotičnoj državi članici, u skladu s postupcima utvrđenima u nacionalnom pravu; (b)zahtijevati da promjena poslodavca podliježe provjeri stanja na tržištu rada ako dotična država članica provodi	toga članka (u daljnjem tekstu: dozvola za boravak i rad) -prenosi članak 11. stavak 1. podtočke a, b i c Direktive Članak 13. Članak 88. mijenja se i glasi: „(1) Državljanin treće zemlje u Republici Hrvatskoj može raditi, a poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje: – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona odnosno na temelju stavka 5. toga članka – na temelju dozvole boravka iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona i pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona – na temelju potvrde iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. odnosno stavka 4. ovoga Zakona, ako se radi o sezonskom radniku do 90 dana – na temelju potvrde o prijavi rada ili – bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada u slučajevima propisanim ovim Zakonom. (3) Državljanin treće zemlje može raditi		

provjere stanja na tržištu rada za zahtjeve za jedinstvenu dozvolu; (c) zahtijevati minimalno razdoblje tijekom kojeg nositelj jedinstvene dozvole mora raditi za prvog poslodavca. Minimalno razdoblje iz prvog podstavka točke (c) ne smije biti dulje od trajanja ugovora o radu ili razdoblja valjanosti dozvole. U svakom slučaju, ne smije biti dulje od šest mjeseci. U opravdanim slučajevima kada poslodavac teško prekrši uvjete radnog odnosa države članice dopuštaju nositelju jedinstvene dozvole da promijeni poslodavca prije isteka tog minimalnog razdoblja. Ako država članica zahtijeva obavješćivanje o promjeni poslodavca u skladu s prvim podstavkom točkom (a), pravo nositelja jedinstvene dozvole na promjenu poslodavca može se suspendirati na razdoblje od najviše 45 dana od datuma obavijesti nacionalnim nadležnim tijelima. Tijekom tog razdoblja nacionalna nadležna tijela mogu provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti utvrđeni u prvom podstavku točkama (b) i (c), kako je primjenjivo, te također mogu provjeriti jesu li drugi zahtjevi utvrđeni pravom Unije ili nacionalnim pravom i dalje ispunjeni. Država članica može se usprotiviti promjeni poslodavca unutar tog	u Republici Hrvatskoj: – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano ili – samo na onim poslovima navedenim u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (6) Poslodavac može zaposliti ili se koristiti radom državljanina treće zemlje iz stavka 1. podstavaka 1. do 4. ovoga članka: – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca za koje je dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c		

razdoblja od 45 dana. 4. Nezaposlenost sama po sebi ne predstavlja razlog za povlačenje jedinstvene dozvole pod sljedećim uvjetima: (a) ukupno razdoblje nezaposlenosti ne premašuje tri mjeseca tijekom razdoblja valjanosti jedinstvene dozvole ili šest mjeseci ako je državljanin treće zemlje nositelj jedinstvene dozvole dulje od dvije godine. (b) nadležna tijela dotične države članice obavješćuju se o početku i, ako je primjenjivo, završetku svakog razdoblja nezaposlenosti, u skladu s relevantnim nacionalnim postupcima. Odstupajući od prvog podstavka točke (a), države članice mogu dopustiti da nositelj jedinstvene dozvole bude nezaposlen tijekom duljeg razdoblja. Za potrebe prvog podstavka točke (b) države članice određuju obavješćuje li nadležna tijela državljanin treće zemlje ili poslodavac državljanina treće zemlje. Za razdoblja nezaposlenosti dulja od tri mjeseca države članice mogu od nositelja jedinstvene dozvole zahtijevati da dostave dokaz o tome da imaju dostatna sredstva za vlastito uzdržavanje bez korištenja	stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano – samo na onim poslovima odnosno za poslodavca navedenog u potvrdi o prijavi rada, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. - prenose članak 11. stavak 1. točku c Direktive Članak 20. U članku 95. stavku 1. riječi: „poslodavac ili državljanin treće zemlje dužan je“ zamjenjuju se riječima: „poslodavac je dužan“. - prenosi članak 11. stavak 4. podstavak 3. Direktive Članak 27. Naslov iznad članka 103.a i članak 103.a mijenjaju se i glase: <i>„Prestanak radnog odnosa državljanina treće zemlje koji ima izdanu dozvolu za boravak i rad</i> Članak 103.a (1) Državljanin treće zemlje koji ima važeću dozvolu za boravak i rad izdanu na temelju članka 97. ovoga Zakona ili koja je		

sustavom socijalne pomoći dotične države članice. Ako nezaposleni nositelj jedinstvene dozvole tijekom dopuštenog razdoblja nezaposlenosti iz ovog stavka pronađe novog poslodavca, a država članica započinjanje novog zaposlenja podvrgava bilo kojem od uvjeta iz stavka 3., država članica nositelju jedinstvene dozvole dopušta da ostane na njezinu državnom području dok nadležna tijela ne provjere jesu li ispunjeni uvjeti iz stavka 3. čak i ako je dopušteno razdoblje nezaposlenosti isteklo. 5. Ako valjanost jedinstvene dozvole istekne tijekom postupka za njezinu obnovu, države članice dopuštaju državljaninu treće zemlje da ostane na njihovu državnom području kao da je taj državljanin treće zemlje nositelj jedinstvene dozvole dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu za njezinu obnovu. 6. Ako u skladu s postupcima utvrđenima nacionalnim pravom nadležna tijela države članice utvrde da postoje opravdani razlozi za vjerovati da je nositelj jedinstvene dozvole bio izložen posebno iskorištavajućim radnim uvjetima, kako su definirani u članku 2. točki (i) Direktive 2009/52/EZ Europskog	produljena i državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, može biti nezaposlen unutar roka važenja te dozvole za boravak i rad višekratno ili jednokratno do tri mjeseca, a ako boravi u Republici Hrvatskoj temeljem dozvole za boravak i rad duže od dvije godine, do šest mjeseci. - prenosi članak 11. stavak 4. podstavak 1. točku a) Direktive (2) Ako je državljanin treće zemlje bio izložen posebno iskorištavajućim radnim uvjetima, razdoblja nezaposlenosti iz stavka 1. ovoga članka produljuju se za tri mjeseca. (3) Na izloženost posebno iskorištavajućim radnim uvjetima u smislu ovoga Zakona mogu ukazivati okolnosti kao što su: 1. izvanredni otkaz ugovora o radu uzrokovanog ponašanjem poslodavca 2. državljaninu treće zemlje nije isplaćena plaća odmah po dospijeću što se utvrđuje kroz Središnji registar osiguranika 3. dokaz o pokrenutom postupku zbog kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja 4. dokaz o pokrenutom postupku od strane nadležne inspekcije zbog najtežih prekršaja protiv radnih odnosa te prekršaja protiv socijalnog osiguranja i zaštite na radu		

parlamenta i Vijeća (24), ta država članica produljuje dopušteno razdoblje nezaposlenosti iz stavka 4. ovog članka za tri mjeseca.	5. dokaz o pokrenutom sudskom postupku radi zaštite dostojanstva. - prenosi članak 11. stavak 6. Direktive (4) O činjenici nezaposlenosti državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužan je obavijestiti Hrvatski zavod za zapošljavanje u roku od pet dana od dana prestanka radnog odnosa. (5) Teret dokaza o izloženosti posebno iskorištavajućim radnim uvjetima je na državljaninu treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka. (6) Ako državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne obavijesti Hrvatski zavod za zapošljavanje o činjenici nezaposlenosti u roku iz stavka 4. ovoga članka, Hrvatski zavod za zapošljavanje o tome će obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju. (7) Hrvatski zavod za zapošljavanje dužan je posredovati pri zapošljavanju državljanina treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka sukladno posebnom propisu kojim se uređuje tržište rada. (8) Državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka dužan je tražiti posao, prihvatiti ponuđena zaposlenja i odazvati se na poziv Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. (9) Ako državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne traži posao, odbije ponuđeno zaposlenje, ne odazove se na poziv Hrvatskog zavoda za zapošljavanje ili je nedostupan, Hrvatski zavod za		

	zapošljavanje će o tome obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju. (10) O isteku razdoblja dopuštene nezaposlenosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, Hrvatski zavod za zapošljavanje dužan je obavijestiti u roku od tri dana nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju. (11) Državljanin treće zemlje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka može za vrijeme nezaposlenosti tražiti zaposlenje i zaposliti se sukladno odredbama ovoga Zakona. (12) U smislu ovoga Zakona, razdoblje nezaposlenosti: – prekida se podnošenjem urednog zahtjeva za izdavanje dozvole za boravak i rad iz članka 103.b ovoga Zakona, a počinje ponovno teći izvršnim rješenjem o odbijanju zahtjeva ili obustavi postupka – prekida se dostavom uredne obavijesti o promjeni poslodavca iz članka 103.d ovoga Zakona policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, a počinje ponovno teći izvršnim rješenjem o odbitku ili obustavi postupka. (13) Zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad ili obavijest o promjeni poslodavca iz članka 103.d ovoga Zakona, koji je podnesen nakon dozvoljenog vremena nezaposlenosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, odbacit će se rješenjem, a		

	dozvola za boravak i rad prestaje važiti na temelju članka 94. stavka 7. ovoga Zakona. (14) Protiv rješenja iz stavka 13. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. (15) U svrhu utvrđivanja vremena dopuštene nezaposlenosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dostavit će podatke o radnopravnom statusu državljanina treće zemlje nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji. (16) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika. (17) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način i sadržaj obavijesti o činjenici nezaposlenosti iz stavka 4. ovoga članka.“. Članak 30. Naslov iznad članka 103.d i članak 103.d mijenjaju se i glase: <i>„Olakšana promjena poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad</i> Članak 103.d (1) Državljanin treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili je produljena ili		

	članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, može unutar važenja dozvole za boravak i rad mijenjati poslodavca pod uvjetima iz ovoga članka, osim u slučaju dozvole za boravak i rad na temelju koje državljaniin treće zemlje dolazi u Republiku Hrvatsku kada je promjena poslodavca moguća nakon šest mjeseci rada. - prenosi članak 11. stavak 2. i stavak 3. točku c) Direktive (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je za poslodavca u odnosu na državljanina treće zemlje pokrenut postupak zbog kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja ili je pokrenut postupak od strane nadležne inspekcije zbog najtežih prekršaja protiv radnih odnosa te prekršaja protiv socijalnog osiguranja ili zaštite na radu ili je pokrenut sudski postupak protiv zaštite dostojanstva ili ako državljaninu treće zemlje nije isplaćena plaća odmah po dospijeću što se utvrđuje kroz Središnji registar osiguranika, državljaniin treće zemlje može promijeniti poslodavca i prije isteka roka od šest mjeseci rada. - prenosi članak 11. stavak 3. drugi podstavak Direktive (3) Drugi poslodavac dužan je zatražiti test tržišta rada kod Hrvatskog zavoda za zapošljavanje sukladno članku 98. ovoga Zakona. - prenosi članak 11.		

	stavak 3. točku b) Direktive (4) Drugi poslodavac dužan je u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca, uz koji prilaže ugovor o radu, a ako se traži i promjena zanimanja prilaže i dokaze iz članka 97. ovoga Zakona, a koja će službenim putem zatražiti mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. - prenosi članak 11. stavak 3. točku a) i djelomično treći podstavak Direktive (5) Hrvatski zavod za zapošljavanje daje mišljenje za drugog poslodavca i promjenu zanimanja iz stavka 4. ovoga članka na temelju članka 99. ovoga Zakona u roku od pet dana od dana zaprimanja uredne obavijesti te ga dostavlja nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje. - prenosi članak 11. stavak 3. treći podstavak Direktive (6) Državljanin treće zemlje može započeti s radom kod drugog poslodavca od dana pozitivnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. (7) Na temelju obavijesti iz stavka 4. ovoga članka, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje i drugom poslodavcu ako je mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje		

	iz stavka 5. ovoga članka pozitivno i nema zapreka iz članka 93. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njezina isteka. (8) Ako nije potrebno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje budući da je sklopljen ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem radi zapošljavanja sukladno članku 110. ovoga Zakona, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka, drugi poslodavac dužan je u roku od tri dana od dana sklapanja ugovora o radu obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju o promjeni poslodavca, uz koju obavijest prilaže dokumentaciju propisanu člankom 111. ovoga Zakona, a u slučaju državljana trećih zemalja iz članka 110. točke 2. ovoga Zakona i dokumentaciju kojom dokazuju ispunjenje uvjeta iz članka 113. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona. - prenosi članak 11. stavak 3. točku a) Direktive (9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje prema mjestu boravišta državljanina treće zemlje izdaje potvrdu iz članka 91. stavka 3. podstavka 3. ovoga Zakona državljaninu treće zemlje i drugom poslodavcu ako nema zapreka iz članka 93. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca, a dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka ostaje važiti do njezina isteka.		

	(10) U slučaju negativnog mišljenja Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz stavka 5. ovoga članka i/ili ako postoje zapreke iz članka 93. ovoga Zakona kako je propisano stavcima 7. i 9. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na poslodavca, Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, rješenjem odbija promjenu poslodavca i obavještava državljanina treće zemlje o dopuštenom vremenu nezaposlenosti pod uvjetima iz članka 103.a ovoga Zakona te da će dozvola za boravak i rad iz stavka 1. ovoga članka prestati važiti ako je prošlo najdulje dopušteno vrijeme nezaposlenosti, a državljanin treće zemlje se nije zaposlio u tom roku sukladno odredbama ovoga Zakona. (11) Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje dužno je odlučiti po obavijesti o promjeni poslodavca u roku od 45 dana od dana uredne obavijesti, koji rok obuhvaća i test tržišta rada iz stavka 3. ovoga članka. - prenosi članak 11. stavak 3. treći podstavak Direktive (12) Protiv rješenja iz ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. (13) Ako je u tijeku postupak za promjenu poslodavca iz stavaka 4. i 8. ovoga članka, naknadne obavijesti drugih poslodavaca za istog državljanina treće zemlje za promjenu poslodavca bit će odbačene rješenjem. (14) Poslodavac ili državljanin treće		

	zemlje mogu odustati od obavijesti iz stavaka 4. i 8. ovoga članka, u kojem će se slučaju postupak obustaviti rješenjem u obliku zabilješke u spisu, o čemu će se obavijestiti stranke u postupku. (15) Pod uvjetima iz stavka 1. ovoga članka, odredba ovoga članka o promjeni poslodavca unutar važenja dozvole za boravak i rad primjenjuje se i na državljanina treće zemlje koji je u Republici Hrvatskoj neposredno prije boravio i radio na temelju: - izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 97. ovoga Zakona ili koja je bila produljena - izdane dozvole za boravak i rad sukladno članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka. (16) Ako je drugi poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje, uz obavijest o promjeni poslodavca prilaže se ugovor o radu i ugovor o ustupanju radnika sklopljen između agencije i korisnika kao i dokazi iz članka 97. ovoga Zakona ako se radi i o promjeni zanimanja, te agencija i korisnik moraju ispunjavati uvjete iz članka 99. ovoga Zakona te ne smije biti zapreka iz članka 93. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na poslodavca i korisnika. (17) Obavijest o promjeni poslodavca iz ovoga članka ne može se podnijeti za vrijeme postupka produljenja dozvole za		

	boravak i rad iz članka 92. ovoga Zakona ili ako je do isteka roka važenja dozvole za boravak i rad ostalo manje od 30 dana. (18) Ako ne postoje iznimke iz stavka 2. ovoga članka, obavijest o promjeni poslodavca iz stavka 1. ovoga članka ne može se podnijeti za državljanina treće zemlje koji je radio manje od šest mjeseci na temelju dozvole za boravak i rad kojom ostvaruje pravo dolaska u Republiku Hrvatsku, koja je izdana sukladno članku 97. ovoga Zakona ili članku 110. ovoga Zakona na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, osim u slučaju iz točaka 3., 4. i 11. toga članka. (19) Obavijest o promjeni poslodavca iz stavaka 17. i 18. ovoga članka Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje odbacit će rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. (20) Ako je obavijesti o promjeni poslodavca iz stavaka 4. i 8. ovoga članka podnesena unutar dopuštenog roka nezaposlenosti iz članka 103.a ovoga Zakona, državljanin treće zemlje može ostati u Republici Hrvatskoj do izvršnosti odluke po obavijesti. - prenosi članak 11. stavak 4. podstavak 5. Direktive (21) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika. (22) Ministar nadležan za rad pravilnikom kojim se uređuje vođenje		

evidencija Hrvatskog zavoda za zapošljavanje propisuje način, sadržaj i postupak izdavanja mišljenja iz stavka 5. ovoga članka.“.

Članak 42.

Iza članka 138. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 138.a i 138.b koji glase:

Dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje

Članak 138.b

(1) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja koji su podnijeli zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad i kojima je izdana dozvola za boravak i rad tijekom prethodne kalendarske godine, kao i statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine dozvola za boravak i rad produljena ili ukinuta.

(2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka raščlanjuju se prema: vrsti odluke, razlogu za odluku, trajanju valjanosti dozvola za boravak i rad, državljanstvu, spolu i dobi te zanimanju.

(3) Na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuju se informacije o dokumentaciji potrebnoj za podnošenje

	zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja koji podnose zahtjev za dozvolu za boravak i rad i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva, informacije o upravnim pristojbama i cijeni izrade dozvole boravka, kao i informacije o organizacijama radnika.“. - -prenosi članak 11. stavak 1. podtočka d Direktive		
		Nije potrebno preuzimanje	Nije iskorištena ponuđena mogućnost iz članka 11. stavka 4. podstavka 2. i podstavka 4. Direktive.
Članak 12. Pravo na jednako postupanje 1. S radnicima iz trećih zemalja kako su navedeni u članku 3. stavku 1. točkama (b) i (c) postupa se na jednak način kao i s državljanima države članice u kojoj borave barem u pogledu: (a) uvjeta zaposlenja i radnih uvjeta, među ostalim u pogledu primitaka od rada, otkaza, radnog vremena, dopusta	Članak 41. U članku 138. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) S državljaninom treće zemlje kojem je izdana dozvola za boravak i rad na temelju ugovora o radu s hrvatskim poslodavcem, kao i s državljaninom treće zemlje iz članka 89. stavka 1. točaka 1. do 6. te točaka 9., 12., 15. i 16. ovoga Zakona koji je sklopio ugovor o radu s hrvatskim poslodavcem postupa se na jednak način kao i s državljanima Republike Hrvatske osobito	U potpunosti preuzeto	

i praznika, jednakog postupanje prema muškarcima i ženama te zdravlja i sigurnosti na radnom mjestu; (b)prava na štrajk i poduzimanje industrijske akcije, u skladu s nacionalnim pravom i praksom države članice, te slobode udruživanja i povezivanja i članstva u organizaciji koja zastupa radnike ili poslodavce ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, što uključuje prava i povlastice koje dodjeljuju takve organizacije, kao što je pravo na pregovaranje i sklapanje kolektivnih ugovora, ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe o javnom poretku i javnoj sigurnosti; (c)obrazovanja i strukovnog osposobljavanja; (d)priznavanja diploma, potvrda i ostalih stručnih kvalifikacija u skladu s relevantnim nacionalnim postupcima; (e)grana socijalne sigurnosti, kako su definirane u Uredbi (EZ) br. 883/2004; (f)poreznih olakšica, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u dotičnoj državi članici; (g)pristupa robi i uslugama te opskrbi robom i uslugama koji su stavljeni na raspolaganje javnosti, uključujući postupke za dobivanje pristupa socijalnom i privatnom stanovanju kako je predviđeno nacionalnim pravom, ne dovodeći u pitanje slobodu ugovaranja u skladu s pravom Unije	u pogledu: 1. uvjeta zapošljavanja, uključujući najnižu dob za zaposlenje i radne uvjete, plaću i prestanak ugovora o radu, radno vrijeme, odmore, dopuste, blagdane i neradne dane, jednakog postupanja prema muškarcima i ženama, kao i zdravstvenih i sigurnosnih zahtjeva na mjestu rada i zaštite prava iz radnog odnosa u skladu s općim propisom o radu 2. prava na sudjelovanje u štrajku i industrijskoj akciji, na slobodu sindikalnog organiziranja i članstva u sindikatu ili u bilo kojoj strukovnoj organizaciji, kao i na prava i povlastice koje pružaju te organizacije, uključujući pravo na kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora 3. obrazovanja i strukovnog osposobljavanja 4. priznavanja diploma, potvrda i stručnih kvalifikacija sukladno propisu kojim se uređuje priznavanje inozemnih obrazovnih i stručnih kvalifikacija 5. grana socijalne sigurnosti, kako su određene u članku 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 6. poreznih olakšica, u mjeri u kojoj se radnik smatra rezidentom u porezne svrhe u Republici Hrvatskoj 7. pristupa robi i uslugama te ponudi robe i usluga namijenjenima javnosti, uključujući postupke za dobivanje smještaja, te informacijama i savjetodavnim uslugama		

i nacionalnim pravom; (h)usluga savjetovanja i informacija koje pružaju zavodi za zapošljavanje. 2. Države članice mogu ograničiti jednako postupanje: (a)na temelju stavka 1. točke (c): i.ograničavanjem njegove primjene na one radnike iz trećih zemalja koji su zaposleni ili koji su bili zaposleni i koji su registrirani kao nezaposleni; ii.isključivanjem onih radnika iz trećih zemalja kojima je odobren prihvata na njihovo državno područje u skladu s Direktivom (EU) 2016/801; iii.isključivanjem bespovratnih sredstava i zajmova za studij i uzdržavanje ili drugih bespovratnih sredstava i zajmova; iv.utvrđivanjem posebnih preduvjeta uključujući poznavanje jezika i plaćanje školarina, u skladu s nacionalnim pravom, u pogledu pristupa sveučilišnom i postsekundarnom obrazovanju i osposobljavanju te strukovnom obrazovanju i osposobljavanju koje nije izravno povezano s određenom aktivnosti u okviru zaposlenja; (b)ograničavanjem prava dodijeljenih radnicima iz trećih zemalja na temelju stavka 1. točke (e), no ne ograničavaju takva prava radnicima iz trećih zemalja	koje pružaju uredi za zapošljavanje.“. Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi: „(2) Državljanima trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka koji sele u treću zemlju ili njihovi nadživjeli članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju tih radnika dobivaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog radnog staža tih radnika stečenog u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i istim stopama kao i državljani Republike Hrvatske kada se presele u treću zemlju.“. Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3. Dosadašnji stavak 3., koji postaje stavak 4., mijenja se i glasi: „(4) Prava iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na sezonskog radnika, nositelja „plave karte EU-a“ te državljanina treće zemlje koji se samozapošljava iz članka 110. točke 3. ovoga Zakona.“.		

koji su zaposleni ili koji su bili zaposleni najmanje šest mjeseci i koji su registrirani kao nezaposleni. Osim toga, države članice mogu odlučiti da se stavak 1. točka (e) u pogledu obiteljskih naknada ne primjenjuje na državljane trećih zemalja kojima je odobren rad na državnom području države članice za razdoblje koje ne premašuje šest mjeseci, na državljane trećih zemalja kojima je odobren prihvata u svrhu studiranja ili na državljane trećih zemalja kojima je dopušten rad na temelju vize; (c) na temelju stavka 1. točke (f) u odnosu na porezne olakšice, ograničavanjem njegove primjene na slučajeve kada se registrirano ili uobičajeno mjesto boravišta članova obitelji radnika iz treće zemlje za koje radnik iz treće zemlje traži naknade nalazi na državnom području dotične države članice; (d) na temelju stavka 1. točke (g): i. ograničavanjem njegove primjene na one radnike iz trećih zemalja koji su zaposleni; ii. ograničavanjem pristupa stanovanju, osim kada je riječ o najmu privatnog stambenog prostora, u granicama predviđenima nacionalnim pravom.			

3. Pravo na jednako postupanje utvrđeno u stavku 1. ne dovodi u pitanje pravo države članice da povuče ili odbije obnoviti boravišnu dozvolu izdanu na temelju ove Direktive, boravišnu dozvolu izdanu za potrebe koje nisu rad ili bilo koje drugo odobrenje za rad u državi članici. 4. Radnici iz trećih zemalja koji se sele u treću zemlju ili njihovi nadživjeli članovi obitelji koji borave u trećoj zemlji i koji ostvaruju prava na temelju tih radnika primaju, na temelju starosti, invaliditeta i smrti, zakonske mirovine ostvarene na temelju prethodnog zaposlenja tih radnika i stečene u skladu sa zakonodavstvom iz članka 3. Uredbe (EZ) br. 883/2004 pod istim uvjetima i po istim stopama kao i državljani dotičnih država članica kada se sele u treću zemlju.			
Članak 13. Praćenje, procjena, inspekcije i sankcije 1. Države članice predviđaju mjere za sprečavanje mogućih zlouporaba i za sankcioniranje kršenja od strane poslodavaca nacionalnih odredaba o jednakom postupanju donesenih na temelju članka 12. Mjere uključuju praćenje, procjenu i, prema potrebi,	Članak 59. U članku 239. stavak 1. mijenja se i glasi: „(1) Inspekcijski nadzor nad provedbom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na rad državljana trećih zemalja te na uvjete rada i prava upućenih radnika obavljaju inspektori	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/20, 114/22, 151/22 i 40/25) (NN 133/20 114/22 151/22 40/25) članak/članci 239., članak 240., članak 247., članak 251.

inspekcije, posebno u sektorima za koje je utvrđeno da su izloženi visokom riziku kršenja radničkih prava, u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom. 2. Države članice predviđaju sankcije za poslodavce koji nisu ispunili svoje obveze na temelju ove Direktive. Te sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. 3. Države članice osiguravaju da službe koje su zadužene za inspekciju rada ili druga nadležna tijela i, ako je to predviđeno nacionalnim pravom za državljane države članice, organizacije koje zastupaju interese radnika imaju pristup radnom mjestu. Ako smještaj pruža poslodavac i ako je to predviđeno nacionalnim pravom za državljane države članice, pristup radnom mjestu uključuje pristup tom smještaju, pod uvjetom da radnik iz treće zemlje pristane na takav pristup.	i državni službenici nadležnih tijela državne uprave u okviru svoje nadležnosti, sukladno posebnim propisima, a inspekcijski nadzor nad smještajem sezonskih radnika iz članka 104. ovoga Zakona i smještajem državljana trećih zemalja kojima je izdana dozvola za boravak i rad na temelju članka 97. ovoga Zakona ili je produljena kada smještaj osigurava poslodavac ili je posrednik u osiguravanju smještaja obavljaju inspektori Državnog inspektorata.”. Članak 60. U članku 240. stavku 1. iza riječi: „ako utvrdi da je tijekom nadzora za poslodavca“ dodaju se riječi: „ili korisnika, kada je poslodavac agencija za privremeno zapošljavanje,“. Stavak 4. mijenja se i glasi: „(4) Kada policijski službenik Ministarstva postupajući u okviru svog djelokruga utvrdi da je za poslodavca radio državljanin treće zemlje protivno odredbama ovoga Zakona kojim je propisana obveza ishoda dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada, podnijet će optužni		

	prijedlog ili izdati prekršajni nalog protiv radnika – državljanina treće zemlje i o tome bez odgode obavijestiti nadležno tijelo iz članka 239. stavka 1. ovoga Zakona.“. Članak 62. U članku 247. stavku 2. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 2. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a poslodavac:“ zamjenjuju se riječima: „ako poslodavac:“. U podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. Na kraju podtočke 3. briše se točka i dodaju se podtočke 4., 5. i 6. koje glase: „ - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih		

	policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 12.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na poslovima odnosno području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. (članak 88. stavak 15.) - zapošljava ili se koristi radom državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je poslodavcu izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koje je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 17.).“. U stavku 6. točki 1. podtočki 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju		

	se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U točki 3. riječi: „a korisnik:“ zamjenjuju se riječima: „ako korisnik:“. Na kraju podtočke 2. briše se točka i dodaju se podtočke 4. i 5. koje glase: „- koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 13.) - koristi rad državljanina treće zemlje na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje je korisniku izdana potvrda iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 18.).“. Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi: „(7) Za prekršaje iz stavka 6. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u		

	iznosu od 1500,00 do 3000,00 eura za svakog državljanina treće zemlje odgovorna osoba u korisniku-pravnoj osobi.“. Dosadašnji stavci 7. – 10. postaju stavci 8. – 11. Članak 63. U članku 250. stavku 1. podstavku 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U stavku 2. podstavku 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. U stavku 4. podstavku 2. riječi: „članka 103.c stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.c stavka 5.“, a riječi: „članka 103.d stavka 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 103.d stavka 6.“. Na kraju podstavka 3. briše se točka i dodaju se podstavci 4., 5. i 6. koji glase: „ – radi na području onih policijskih uprava u kojima zanimanje za koje mu je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona		

	odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona nije deficitarno (članak 88. stavak 11.) – radi na poslovima odnosno na području onih policijskih uprava koje nisu navedene u članku 110. točki 32. ovoga Zakona (članak 88. stavak 14.) – radi na području onih policijskih uprava u kojima nije proveden test tržišta rada za zanimanje za koje mu je izdana potvrda iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno dano pozitivno mišljenje Hrvatskog zavoda za zapošljavanje iz članka 100. stavka 6. ili članka 103.c stavka 5. ili članka 103.d stavka 6. ili članka 103.e stavka 5. ovoga Zakona odnosno koji su navedeni u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavaka 2. do 4. ovoga Zakona (članak 88. stavak 16).“. Članak 64. U članku 251. stavku 4. točka 1. mijenja se i glasi: „1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad		

	odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 20.)“. U točki 4. riječi: „članak 103.c stavak 2.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.c stavak 3.“. U točki 5. riječi: „članak 103.d stavak 1.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.d stavci 4. i 8.“. U stavku 6. točka 1. mijenja se i glasi: „1. nije u propisanom roku u pisanom obliku obavijestila državljanina treće zemlje o ishodu postupka po zahtjevu za izdavanje dozvole za boravak i rad odnosno mišljenju Hrvatskog zavoda za zapošljavanje (članak 88. stavak 20.)“. U točki 4. riječi: „članak 103.c stavak 2.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.c stavak 3.“. U točki 5. riječi: „članak 103.d stavak 1.“ zamjenjuju se riječima: „članak 103.d stavci 4. i 8.“. Stavak 7. mijenja se i glasi: „(7) Novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 1000,00 eura kaznit će se za prekršaj državljanin treće zemlje koji: 1. nije u propisanom roku obavijestio policijsku upravu odnosno policijsku postaju		

	o prestanku postojanja uvjeta na temelju kojih je odobren privremeni boravak (članak 62.a) 2. nije u propisanom roku policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji dostavio potvrdu visokog učilišta o upisu na studij u tekućoj akademskoj godini (članak 73. stavak 2. podstavak 2.) 3. boravi u Republici Hrvatskoj suprotno svrsi zbog koje mu je odobren privremeni boravak (članak 87. stavak 1. točka 7.) 4. nakon razdoblja rada navedenog u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona ne napusti Republiku Hrvatsku (članak 104. stavak 15.) 5. zahtjev za izdavanje dozvole boravka ne podnese u roku od osam dana od dana odobrenja privremenog boravka, dugotrajnog ili stalnog boravka odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize odnosno u roku od osam dana od početka razdoblja rada kako je navedeno u potvrdi iz članka 91. stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga Zakona odnosno u roku od 30 dana od početka valjanosti dugotrajne vize ako se radi o sezonskoj dozvoli za boravak i rad iz članka 104. stavka 12. ovoga Zakona (članak 169. stavak 1.).“. U stavku 8. iza točke 10. dodaje se nova točka 11. koja glasi: „11. ne vrati dozvolu boravka u		

	propisanom roku nakon prestanka rada (članak 104. stavak 19.)“. Dosadašnje točke 11. – 35. postaju točke 12. – 36.		
Članak 14. Olakšavanje podnošenja pritužbi i pravna zaštita 1. Države članice osiguravaju postojanje djelotvornih mehanizama putem kojih radnici iz trećih zemalja mogu podnijeti pritužbe protiv svojih poslodavaca: (a) izravno; (b)putem trećih strana koje, u skladu s kriterijima utvrđenima njihovim nacionalnim pravom, imaju legitiman interes za osiguravanje usklađenosti s ovom Direktivom i nacionalnim odredbama donesenima na temelju ove Direktive; i (c)putem nadležnog tijela države članice kada je to predviđeno nacionalnim pravom. 2. Države članice osiguravaju da treće strane iz stavka 1. točke (b) mogu, u ime radnika iz treće zemlje ili kao potpora radniku iz treće zemlje, uz pristanak tog	Članak 42. Iza članka 138. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 138.a i 138.b koji glase: <i>„Olakšavanje podnošenja pritužbi i pravna zaštita radnika iz treće zemlje</i> Članak 138.a Radnik iz treće zemlje ostvaruje zaštitu prava iz radnog odnosa sukladno općem propisu o radu, a u pogledu pokretanja i vođenja sudskog spora iz područja radnih odnosa pred nadležnim parničnim sudom, uključujući i sudjelovanje trećih strana u ime radnika ili kao potpora radnika u sudskom postupku, primjenjuje se propis kojim se uređuje parnični postupak.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o radu 2023 (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) članak/članci 117., 133., 134., 150., 151., 204.

radnika iz treće zemlje, sudjelovati u svim upravnim ili građanskim postupcima čiji je cilj provedba usklađenosti s ovom Direktivom i nacionalnim odredbama donesenima na temelju ove Direktive. 3. Države članice osiguravaju da radnici iz trećih zemalja imaju isti pristup kao i državljani države članice u kojoj borave u pogledu: (a)mjera zaštite protiv otkaza ili drugog nepovoljnog postupanja poslodavca kao reakcije na pritužbu iznesenu u okviru poduzeća; (b)svih pravnih postupaka čiji je cilj provedba usklađenosti s ovom Direktivom i nacionalnim odredbama donesenima na temelju ove Direktive.			
Članak 15. Povoljnije odredbe 1. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje povoljnije odredbe: (a)prava Unije, uključujući bilateralne i multilateralne sporazume između Unije, ili Unije i njezinih država članica, s jedne strane, i jedne ili više trećih zemalja, s druge strane; i (b)bilateralnih ili multilateralnih sporazuma između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja.		Nije potrebno preuzimanje	Određeno je da Direktiva ne dovodi u pitanje bilateralne ili multilateralne sporazume koje sklapaju države članice, odnosno dana je mogućnost državama članicama da donose odredbe koje su povoljnije za državljane trećih zemalja.

2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo država članica da donesu ili zadrže odredbe koje su povoljnije za osobe na koje se ova Direktiva primjenjuje.			
Članak 16. Informiranje šire javnosti Svaka država članica, među ostalim putem izvora dostupnih u relevantnim trećim zemljama, široj javnosti omogućuje jednostavan pristup redovito ažuriranom skupu informacija: (a) o uvjetima prihvata državljana trećih zemalja na njezino državno područje i njihova boravka na tom području za potrebe rada; (b) o cjelokupnoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva za jedinstvenu dozvolu; (c) o uvjetima ulaska i boravka, uključujući prava, obveze i postupovne zaštitne mjere, državljana trećih zemalja i članova njihovih obitelji.	Članak 42. Iza članka 138. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 138.a i 138.b koji glase: [...] <i>Dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje</i> Članak 138.b (1) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja koji su podnijeli zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad i kojima je izdana dozvola za boravak i rad tijekom prethodne kalendarske godine, kao i statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine dozvola za boravak i rad produljena ili ukinuta. (2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka raščlanjuju se prema: vrsti odluke, razlogu za odluku, trajanju valjanosti dozvola za boravak i rad, državljanstvu, spolu i dobi te	U potpunosti preuzeto	

	zanimanju. (3) Na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuju se informacije o dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja koji podnose zahtjev za dozvolu za boravak i rad i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva, informacije o upravnim pristojbama i cijeni izrade dozvole boravka, kao i informacije o organizacijama radnika.“.		
Članak 17. Izvješćivanje 1. Komisija periodično, a prvi put najkasnije 21. svibnja 2029. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Direktive u državama članicama i predlaže izmjene koje smatra potrebnima. 2. Države članice prvi put najkasnije 30. lipnja 2028., a zatim svake godine, dostavljaju Komisiji (Eurostatu) statističke podatke o broju državljana	Članak 42. Iza članka 138. dodaju se naslovi iznad članaka i članci 138.a i 138.b koji glase: [...] <i>Dostava statističkih podataka, pristup informacijama i praćenje</i>	U potpunosti preuzeto	

trećih zemalja koji su podnijeli zahtjev za jedinstvenu dozvolu, onih kojima je odobrena jedinstvena dozvola i onih čija je jedinstvena dozvola obnovljena ili povučena tijekom prethodne kalendarske godine, u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (25). Ti se statistički podaci odnose na referentna razdoblja od jedne kalendarske godine, razvrstavaju se prema vrsti odluke, razlogu za odluku, trajanju valjanosti dozvola, državljanstvu, spolu i dobi te, ako je dostupno, zanimanju i šalju se u roku od šest mjeseci nakon završetka referentnog razdoblja.	Članak 138.b (1) Ministarstvo dostavlja Europskoj komisiji statističke podatke o broju državljana trećih zemalja koji su podnijeli zahtjev za izdavanje dozvole za boravak i rad i kojima je izdana dozvola za boravak i rad tijekom prethodne kalendarske godine, kao i statističke podatke o broju državljana trećih zemalja kojima je tijekom prethodne kalendarske godine dozvola za boravak i rad produljena ili ukinuta. (2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka raščlanjuju se prema: vrsti odluke, razlogu za odluku, trajanju valjanosti dozvola za boravak i rad, državljanstvu, spolu i dobi te zanimanju. (3) Na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuju se informacije o dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva, kao i informacije o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja koji podnose zahtjev za dozvolu za boravak i rad i članova njihovih obitelji te životnih ili neformalnih životnih partnera, uključujući njihova prava, obveze i postupovna jamstva, informacije o upravnim pristojbama i cijeni izrade dozvole boravka, kao i informacije o organizacijama radnika.“.		

Članak 18. Prenošenje 1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s člankom 2. točkom 2., člankom 3. stavcima 2. i 5., člankom 4. stavcima 1., 2. i 4., člankom 5. stavcima 2., 3. i 4., člankom 6. stavkom 1., člankom 7. stavkom 1., člankom 8. stavcima 2., 3. i 4., člankom 9., člankom 10., člankom 11. stavkom 1. točkom (d), člankom 11. stavcima od 2. do 6., člankom 12. stavkom 1. točkama (a), (b), (g) i (h), člankom 12. stavkom 2. točkom (d) podtočkom ii. te člancima 13., 14., 16. i 17. do 21. svibnja 2026. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera. Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktivu stavljenju izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi	Članak 1. U Zakonu o strancima („Narodne novine“, br. 133/20., 114/22., 151/22. i 40/25.) u članku 2. stavku 1. podstavak 9. mijenja se i glasi: „- Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom (SL L 16, 23. 1. 2004.)“. Podstavci 16. i 17. brišu se. Dosadašnji podstavci 18. – 21. postaju podstavci 16. – 19. Na kraju dosadašnjeg podstavka 21., koji postaje podstavak 19., briše se točka i dodaje se novi podstavak 20. koji glasi: „- Direktiva (EU) 2024/1233 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. travnja 2024. o jedinstvenom postupku obrade zahtjeva za izdavanje jedinstvene dozvole za boravak i rad državljanima trećih zemalja na državnom području države članice te o zajedničkom skupu prava za radnike iz trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici (preinaka) (SL L, 2024/1233, 30.4.2024.). “. U stavku 2. podstavak 5. mijenja se i glasi: „-Uredba (EU) 2016/399 Europskog	U potpunosti preuzeto	

ova Direktiva.	parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) (kodifikacija) (SL L 77, 23. 3. 2016) kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2024/1717 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (SL L 2024/1717, 20.6.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2016/399)“. Podstavak 7. mijenja se i glasi: „- Uredba (EU) br. 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (SL L 303/39 od 28. 11. 2018.), kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) 2025/2441 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2025. o izmjeni Uredbe (EU) 2018/1806 u pogledu revizije mehanizma suspenzije (SL L 2025/2441, 10.12.2025) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2018/1806)“. Podstavak 14. mijenja se i glasi: „- Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za		

	jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1347)“. Na kraju podstavka 14. briše se točka te se dodaju podstavci 15. – 18. koji glase: „- Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1348) - Uredba (EU) 2024/1349 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju postupka vraćanja na granici i izmjeni Uredbe (EU) 2021/1148 (SL L, 2024/1349, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1349) - Uredba (EU) 2024/1352 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o izmjeni uredaba (EU) 2019/816 i (EU) 2019/818 za potrebe uvođenja dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama (SL L, 2024/1352, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1352) - Uredba (EU) 2024/1356 Europskog		

	parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o uvođenju dubinske provjere državljana trećih zemalja na vanjskim granicama i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 i (EU) 2019/817 (SL L, 2024/1356, 22.05.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) 2024/1356).“.		
Članak 19. Stavljanje izvan snage Direktiva 2011/98/EU stavlja se izvan snage s učinkom od 22. svibnja 2026., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu roka za prenošenje u nacionalno pravo direktive, koji je naveden u Prilogu I. Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe
Članak 20. Stupanje na snagu i primjena Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije. Članak 1., članak 2. točke 1., 3. i 4., članak 3. stavci 1., 3. i 4., članak 4.		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe

stavci 3. i 5., članak 5. stavak 1., članak 6. stavak 2., članak 7. stavak 2., članak 8. stavak 1., članak 11. stavak 1. točke (a), (b) i (c), članak 12. stavak 1. točke od (c) do (f), članak 12. stavak 2. točke (a), (b) i (c) te točka (d) podtočka i., članak 12. stavci 3. i 4. te članak 15. primjenjuju se od 22. svibnja 2026.			
Članak 21. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe
PRILOG I. Rok za prenošenje u nacionalno pravo (iz članka 19.) Direktiva 2011/98/EU Rok za prenošenje 25. prosinca 2013.		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe

PRILOG II.			Nije potrebno preuzimanje	korelacijska tablica
Korelacijska tablica				
Direktiva	Ova Direktiva			
2011/98/EU				
Članak 1.	Članak 1.			
Članak 2.	Članak 2.			
Članak 3.	Članak 3.			
—	Članak 3. stavak 5.			
Članak 4. stavak 1.	Članak 4. stavak 1.			
prva i druga rečenica	prva i druga rečenica			
Članak 4. stavak 1.	Članak 4. stavak 2.			
treća rečenica				
Članak 4. stavak 2.	Članak 4. stavak 3.			
Članak 4. stavak 3.	Članak 4. stavak 4.			
Članak 4. stavak 4.	Članak 4. stavak 5.			
Članak 5.	Članak 5.			
Članak 6.	Članak 6.			
Članak 7.	Članak 7.			
Članak 8.	Članak 8.			
—	Članak 8. stavak 3.			
—	Članak 8. stavak 4.			
Članak 9.	Članak 9. točka (a)			
—	Članak 9. točka (b)			
Članak 10.	Članak 10.			
Članak 11.	Članak 11. stavak 1.			
—	Članak 11. stavci od 2. do 5.			
Članak 12.	Članak 12.			
—	Članak 13.			
—	Članak 14.			
Članak 13.	Članak 15.			
Članak 14.	Članak 16. točka (a)			

—	Članak 16. točke (b)			
Članak 15.	i (c)			
Članak 16.	Članak 17.			
—	Članak 18.			
Članak 17.	Članak 19.			
Članak 18.	Članak 20.			
—	Članak 21.			
—	Prilog I.			
—	Prilog II.			